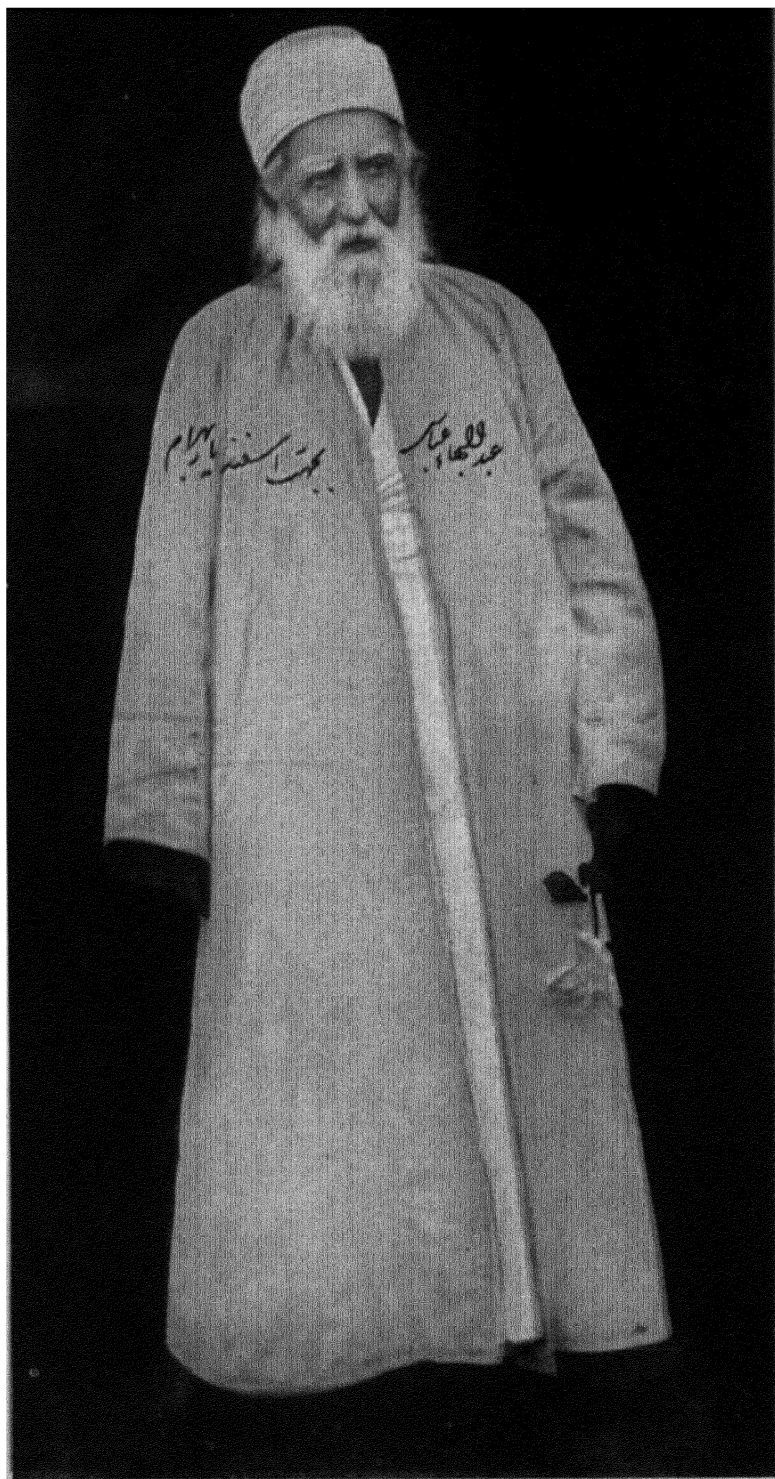

UNIVERSAL
LIBRARY

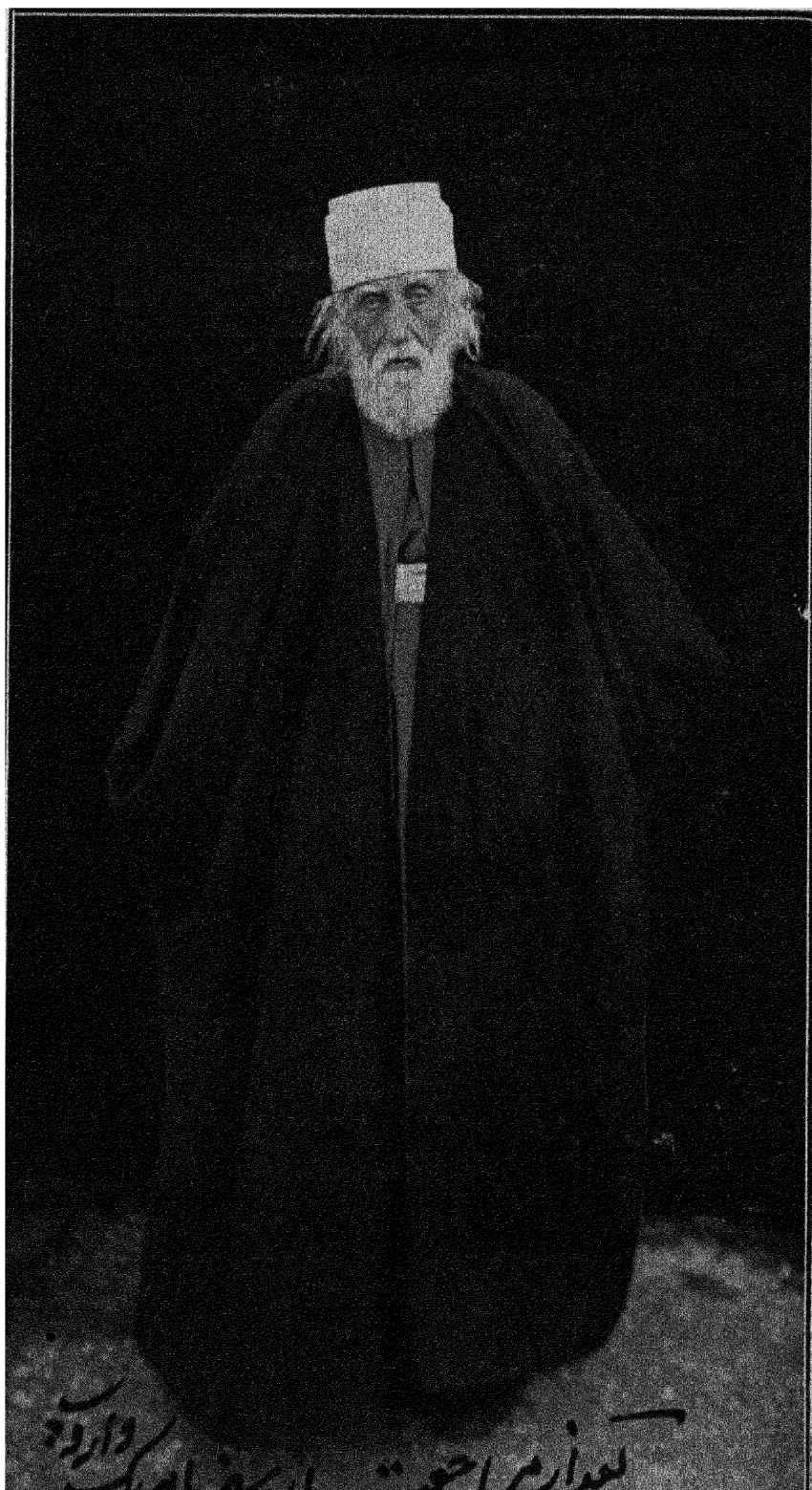
OU_228616

UNIVERSAL
LIBRARY

[illegible]

Abdul Baha's Photograph taken at Chicago during his sojourn in America
by Mr. A. C. Killius of S. J. C. P.

تذکرۃ

ت

ہو

اسفار مولیٰ الایخیار
الی ممالک الغرب
بالعسقرۃ والاقدر

بیدشتانی

در کریں پریں ۱۳۱۵ء مطابق ۱۹۲۱ء

حقوق طبع محفوظ

فهرست کتاب بیایع الآثار جلده ثانی

۳۰	ذکر زنان حقوق طلب انگلستان	۷	مقدمه کتاب از صفحه ۲ تا صفحه ۲
۳۱	تشریف ثانی ستر برون با عرض	۸	بیان مبارک بعد از حرکت از نیویورک
۳۲	تشریف فرمائی بتالار هتل دست فتر	۱۰	خطاب مبارک بیک از زکاب کشتی
۳۵	اخت بشری محبت آلمی	۱۵	ذکر اجرت نزدوران کسپانها
۳۶	ذکر زنان حقوق طلب در لندن	۱۸	بیان مبارک در باره فلاسفه غرب
۳۹	خطاب مبارک بیک از وقایع نگاران	۱۹	مسافرن کشتی و خطابه مبارک
۴۰	ذکر حرب بالکان که عالم گیر شود	۲۰	ورود موکب مبارک با سکه لیوپول
۴۲	معنی شیطان و منازعه بقا	۲۰	تشریف وقایع نگاران جبرائیل
۴۳	انجمن لشکر نجات و فقرای لندن	۲۲	مضمون بعض روزنامه ها و ذکر بحیثیاتها
۴۳	بیان مبارک در سلسله تناخ	۲۳	انجمن تیا سیفهای لیورپول
۴۵	مشی و بیان مبارک در پارک لندن	۲۴	تشریف فرمائی بکلیسای پیبروک
۴۶	محل زنان و اطفال فقرای لندن	۲۶	عنایت مبارک از لیورپول لمندن
۴۷	رسمش منزل یدی بلا مغفیلد	۲۷	بزم تبریک ورود مبارک در لندن
۴۸	اختلاف نفوس بر دو قسم است	۲۸	بیان مبارک در مجمع صبحگاهی
۴۹	تشریف فرمائی بکلیسای کینگزوی هوس	۲۹	تشریف ستر برون در منزل مبارک

۷۳	محافل تیا سیفهای ایدین بورک	۵۰	تشریف بردن به دارالفنون اسفرد
۷۵	هنگام غزیت مبارک از ایدین بورک	۵۳	صورت مقال پر و فسر چینی
۷۷	مخل خطابه مبارک در گلستان ایل	۵۵	تشریف فرمائی بانجمن رومانیون
۷۸	مخل ضیافت سر ریچارد استنلی	۵۶	دعوت و ضیافت ستر سدی
۷۹	نذاکرات در محفل ضیافت	۵۷	مخل زمان حقوق طلب و خطابه مبارک
۸۲	تشریف فرمائی بمخل صلح در لندن	۶۰	بیان مبارک باجای لندن
۸۳	روزنامه های ایدین بورک در رخاخانه	۶۱	مسافرت مبارک با سکا تلند
۸۳	تشریف فرمائی بکلیسای کانگرگیشن	۶۲	خطاب مبارک بنده ام حضور و در و با تلند
۸۵	غزیت برتل و کلفتن بمخل خطابه مبارک	۶۳	تشریف بردن به مدرسه جبرانی
۸۶	تشریف و حضور شریان در محضر اطهر	۶۴	تشریف فرمائی بانجمن اسپرنتو در فرسن ایل
۸۷	مراجعت موکب مبارک بلندن	۶۵	مجمع الصناع و مدرسه اطفال فقرا
۸۸	مجمع خطابه مبارک در مسجد و کینگ	۶۶	مخل خطابه مبارک در ررنی ایل
۹۰	حکایت از تیا ترا سمانه	۶۷	بیان یکی از روزنامه ها در آخر صفه
۹۱	نطق مبارک در مجمع صبحگاهی	۶۸	بیان رئیس اساتذ ایدین بورک
۹۳	موضوع و مخالفت خلق سبب اعلاء امر	۶۹	تشریف تلامذه هند بمحضر مبارک
۹۴	مخل دعوت یکی از اراجه ای هندوستان	۷۱	مخل نغمه و ساز فقرا ای ایدین بورک
۹۶	پیام مبارک با حبسای هونولولو	۷۲	مجمع زمان حقوق طلب و مخالفین آنها

۳۷	تشریف فرمائی باجنم تیا سیما	۹۷	محل خطاب مبارک در مجمع صلح
۱۳۹	تکلف مبارک و حکایتی از ایام نازند	۹۸	خطاب مبارک در جریده کریم کلین
۱۴۲	بیانی از تاریخ بعد از صعود مبارک	۱۰۰	عزیمت مبارک بسمت پاریس
۱۴۵	مضمون یکی از نقطه های مبارک	۱۰۱	بیان مبارک به وطنان محترم
۱۴۸	گواهی غیر بهائیان درباره دلبر پیمان	۱۰۳	بیان مبارک از رجال محترم ایران
۱۵۰	بیان مبارک درباره تربیت اطفال	۱۰۵	بیانات مبارک راجع به مملکت ایران
۱۵۱	ذکر ریاضت و گوشه نشینی	۱۰۷	بیانی درباره ممالک ترکیا
۱۵۲	تشریف فرمائی بمحل روحانیون	۱۰۸	ذکری از وزرای سابق ایران
۱۵۶	ذکری از ایام عبد الحمید خان	۱۱۲	تشریف رشید پاشا و شرحی از ایام حکومتش
۱۵۷	محل بهائیان در منزل موسی و دامادش	۱۱۴	موت علماء و فقهای ایران
۱۵۸	بیان مبارک درباره مردم قائم مقام	۱۱۵	تشریف قلاده ایرانی بحضور مبارک
۱۶۰	بیان عمل و اجرای صلح عمومی	۱۱۸	تشریف فرمائی بمحل اطفال فخرای پارس
۱۶۱	گفتگوی مبارک در بستر نقابت	۱۳۴	تشریف بعضی از ایرانیان محترم
۱۶۲	روایات رؤسای دین بسبب بیدینی	۱۳۱	بیانی از تاریخ اوائل اسلام
۱۶۴	غزایات مسجدهای بیکل اندس	۱۳۲	بعضی از بیانات مبارک و مجمع اسپر
۱۶۶	ترجمه بقالہ پر و فرحی	۱۳۴	ذکری از قدرت جلالتی و ضعفی
۱۶۸	لوح مبارک منع خطابت پر و فرحی	۱۳۵	ملفوظاتی بحدی در کتبخانه اروپا

۱۶۹	تشریف‌جای آلمان در پاریس	۲۱۱	محل بهایان آلمان در محضر دلبرپایان
۱۷۰	جواب عیضه سس وایت الکافندی	۲۱۵	مدرسہ المطال بهایان آلمان
۱۷۲	نطق مبارک درباره کسالت مزاج آله	۲۱۷	بعض بیانات مبارک باجای آلمانی
۱۷۵	خطاب مبارک بستر برون	۲۱۹	در امر بهائی ره یافت نیست
۱۸۵	ذکر کعب الاخبار وارم ذات عاد	۲۲۱	بزم تعاون و جذبه اجبار مدینه غلبا
	بیانی از تقه‌یس و انقطاع و صد اسماء	۲۲۲	تشریف‌یکی از قیستهای آلمانی
۱۸۹	خطاب مبارک بسلامه ایرانی	۲۲۳	محل تبرک مسافرت مبارک بخاک آلمان
۱۹۲	بیان مبارک درباره عید نوروز	۲۲۴	تشریف‌فرمانی بارگن تایم (بیلاق)
۱۹۵	حکمت آئینه در تبعید طلعت اعدیه	۲۲۵	غریمت مبارک بهمت بدو همکار
۱۹۶	بیانات مبارک درباره امور آئینه	۲۲۷	خطاب مبارک باکابر بداپت
۱۹۸	خضوع اعظم‌نکاح در ساعت انوار علی	۲۲۸	عبور مبارک از نردونوب ذکر تیا سیفها
۱۹۹	فرمایشات مبارک بعض اعظم ایران	۲۳۰	تشریف‌بردن محل تیا سیفهای بداپت
۲۰۰	خطاب طلعت نور بستر و سس موزر	۲۳۱	تتمیت جوانان ترک در سفر مبارک
۲۰۴	بیان تحذیر از اختلافات و تعصبات	۲۳۲	عبارتی از روزنامه‌های همکار
۲۰۶	حکایتی از آیام مبارک دلمهر	۲۳۳	محل خطابه دلبرپایان در تالار آلمان
۲۰۸	مسافرت مبارک از فرانسه به آلمان	۲۳۵	تشریف‌پردن و سفر و امبری در بداپت
۲۰۹	تشریف‌جای آلمان در استنگارت	۲۳۶	شریف‌یابی رؤسای مجامع بمهر انور

۲۳۹	عوضهٔ پروفه و امبری بحضور مبارک	۲۷۰	کسالت مزاج اقدس در آلمان
۲۴۰	انجمن تورانیان در تالار سبستان	۲۷۱	عبارات مبارکه در بارهٔ اطفال
۲۴۲	دین الله جامع جمیع سائیل الهیه است	۲۷۳	وعدت عالم انسانی و صلح عمومی محال نه
۲۴۴	بیان مبارک در مراتب آزادی	۲۷۴	وداع طلعت پیمان بادوستان آلمان
۲۴۵	عنایت مبارک از بدایت بسببیت	۲۸۰	حرکت موکب مبارک از استنکارت
۲۴۸	تشریف فرمائی مجمع تیا سیفهای دین	۲۸۲	بیانات هیکل قدیس در شهر پاریس
۲۴۹	بیانات مبارکه تیا سیفها	۲۸۴	بیان مبارک در بارهٔ سفر آلمان
۲۵۳	فرمایشان مبارک بعض تیا سیفها	۲۸۷	خطاب مبارک بعضی از دوستان غرب
۲۵۵	بعض بیانات مبارکه بایرانیهای تعمودین	۲۸۸	حاکیمان در قید قصه و روحانیان فکر قبر
۲۵۶	انجذاب بعض تیا سیفهای دین در محضر انور	۲۹۰	رؤیای مبارک در شهر پاریس
۲۵۸	مراجعت موکب مبارک با استنکارت	۲۹۱	نصائح مشفق با حبتای الهیه
۲۵۹	ترجمهٔ ضمون کی از روزنامه‌های آلمانی	۲۹۲	بیانات مبارک در تبلیغ امر الله
۲۶۰	مخل خطاب مبارکه در تالار برگرمیوزم	۲۹۵	آینهٔ طبیبیت و آئینهٔ انسانیت
۲۶۳	بیانات مبارکه با حبتای آلمان	۲۹۷	بیان اصطلاحات و معانی انجیل
۲۶۵	مهر و محبت طلعت پیمان نسبت بکودکان	۲۹۸	در امر بهائی مخل ستری نیست
۲۶۷	دعوت قنول شوارز محترم	۳۰۳	سؤال از اکل حیوانی و معاشرت با بهائم
۲۶۹	نصائح مبارک با حبتای استنکارت	۳۰۴	سؤال از شخص نیکو کردار غیر مؤمن

۳۴۶	بیان مبارک درباره ایران	۳۱۲	مقصود مظاهر مقدسه از ادعای نبوده
۳۴۷	حرکت موکب مبارک از پاریس	۳۱۳	عید مبعث و مولود و بیان بیت الطفال
۳۴۸	مسافرت مبارک از مرسیلیا پور تعید	۳۱۷	جواب بعضی اعتراضات درباره اسلام
۳۴۹	بیانات مبارک بعضی از اهل هند کشتی	۳۲۳	بیان مبارک در خصوص ریاضت شاقه
۳۵۰	فرمایشات مبارک در خصوص نشر نجات	۳۲۴	محل اجبار و نیزل سیو و مادام دینون
۳۵۱	ورود مرکب مبارک پور تعید	۳۲۸	ذکر بعضی از احباب و مهاجرین
۳۵۲	ولوله مسافین کوی دلب سپان		(تأثیر امر الله بفلک اثیر رسد)
۳۵۳	نطق مبارک برای مسافین در پور تعید	۳۳۰	(و تمدن اروپا منتهی بزرع عالمگیر شود)
۳۵۴	خطاب مبارک با مسافین و زائرین	۳۳۱	پیام مبارک بجهت اجبای آلمان
۳۵۵	سؤال و جواب بعضی مسیحیان در محضر مبارک	۳۳۲	در اعمال حسنه نیت لازم
۳۵۶	جواب قاضی زاجفرانی مسافرانه جفا	۳۳۳	سرور حقیقی در توکل و تفویض است
۳۵۷	مسافرت مبارک از پور تعید با سمعیلیه	۳۳۴	علوم ظاهره باید با نوایای خیریه توأم باشد
۳۵۸	بیان حال و مقال مصرتین	۳۳۵	حکایتی از ایام مبارکه در بغداد
۳۵۹	مقاله المودیک از جرائد ممتعه مصر	۳۳۷	سؤال از اعمال طسبیه غیر مؤمنین
۳۶۰	خضوع و سجود میرزا مهدی که الله احد بود	۳۳۹	سؤال از مسئله جبر و تفویض
۳۶۱	حکمت تبعید حضرت بهاء الله با رض مقدسه	۳۴۰	تشریف یکی از بزرگان زادگان ایران
۳۶۲	ملکرافات مبارکه بطهران	۳۴۱	وداع مبارک با دوستان پاریس

حرکت مرکب مبارک از برتصربا رضایت

۳۷۲

پهلۀ اقبال زیارت روضه مبارک ابعی ۳۷۴

قلب احدی چنین نصرتی خطور نمی نمود ۳۷۵

جزو آخر قصاید و غزلیات تحمید دلبهر پیمان ۳۹۲

ختم شد

St. Francis Photo taken in Haiti after his return from
America & Europe

تذکرۃ الابرار

تعداد

نسخه

اسفار مولی الاحیاء
الی ممالک الغرب
بالعسرة والاقدار

جلد ثانی

درگیری پرئس ۳۴۰ طابق ۱۹۲۱

محقق طبع محفوظ

بنام ایزد توانا

سایش آفرینده داد و دهش را که آسمان هستی را بر تو آفتاب بخش باری است و سپهر آفرینش را
بناره های دانش بنفش تابان ساخت جانهای پاک را سرود آسانی آموخت و لکهای کج را
بش مهر یزدانی برافروخت گیتی را ز پیام آسانش جان و روانی تازه بخشید تنهارا بریزدش
تاب تو ای بی اندازده داد همه بندگان روی زمین را بر سر پرده یگانگی خواند و بارگاه بلند
آشتی را آرمگاه دل جان جهانان نمود کشور باختر را بتایش خورشید خاور و روشن کرد و باغ
جان آزادگان را بوی خوش سر و شستان پیمان رشک گلزار و گلشن فرمود سران و سرداران خیر را
ببند بندش در آورد و هوشمندان خاور را بنیروی باری و مدد خداوند گایش آئین رستگاری داد
تا مغبوط اعم دنیا گردند و سبب سعادت سرمدی جهان و جهانیان شوند چه کم یزل و لایزال است طهیه
بر این بوده و قوه خارق العاده و حجت ربانیه چنین ظاهر و باطن گشته که آن ملک ملکوت جلال نظام
مقدس خود را از میان قوم و ملتی که مؤخر ترین احزاب و اعم بوده اند برانگیخته و بقوه مغنیه برترین
عل عالم تقدیم نموده بدون قوا و ملکیت و علوم کتسبیه بر ادیان اقوام عظیمه غالب ساخته و اعظم سیده
اتحاد قبائل و اجناس مختلفه قرار داده چنانکه بظهور حضرت پریم آن سلاله پاک را برکت و عزت بادی
کرم فرمود و بخت موسای کلیم ابراهیم ایل کهنورد و یسهم جهانانی داد و بنفس سبحانی ملل مغروره اشوار
و کلدان و مصریان را بر روح یگانگی و اتحاد زندگی سرمدی بخشید و بقیام ملت محمدی اقوام قبائل

جالبیه بادیه عرب وراث و خلفاء فی الارض گردانید تا این عصر نورانی و قرن مآل که تا پیش
 خود را از افق ایران مشرق و تابان فرمود و مشرق زمین را مطلع فیض قدیم و نور عظیم نمود هزار نفوس
 منتظر را با نور هدایت الهیه نورانی کرد و فیلسوفان شہیر غرب را دلدادہ و لبر مشرق فرمود پس آیت
 که دانشمندان قادر بالاحصا بودند ایشان را از این افتخار و شرف نعره و اطربا و نمند یا بشری بکشید
 کشاند و آہنگ در و درت و دورا با چنگ و دف در و دہر بنید در این میدان بخش خاک گوی
 سبقتی را بناید کہ آثار عظمتش در دو جهان پاینده و پایدار ماند و در این فضای جانفزا علم سعادت
 بلند نمایند کہ پرچم عزتش بر در قدردن و اعصار موج بر آفاق زند در عالم وجود بخش و حرکتی کنند کہ آیت
 باہرہ این ظهور عظم و عصار قدم گردند از افق کلمہ مبارکہ سوف یظہر اللہ کنوز الارض و ہم رجال فیصرؤ
 بقوۃ من عنده چون کوکب لامع طالع شوند و وعدہ محمومہ شدہ خلف سراق اقدس عباد یظہر فی الارض
 و یصرن ہذا الامر ولن یخافن من حسیدہ و لویجار بن محم کل الخلاق ہمین ہا مصداق کامل گردند
 اگر اہل عالم در تعالیم مقدسہ این امر عظم و شہون عظیمہ این سفر مبارک بنظر نہایت دیدہ بینا بنظر
 و در مرتبہ عظمت و جلال و ہیمنہ و استقلال طلعت نور بعد لہما (روح الوجود بودہ اعداء) در دین
 بلاد امریکا دار و پائال و فکر نمایند خود انیسلہ را حتی اتم و دہرانی اقوام بحقیقت ظہور حال قدم عزیمت
 یابند و آیت کبریٰ طوع خمس حقیقت از افق اعلیٰ و ملکوت بھی مشاہدہ کنند با سراسر و خائف ادیان
 پی برند و از ظلمات تعصب تقلید بغضای نورانی وحدت و توحید توجہ نمایند جمیع اہم متکبران
 امر عظم را وسیلہ حیات و سبیل نجات جویند و تمام منعمی الارض ترویج این تعالیم مقدسہ را بر خود فرض
 علی مخصوص مشرقیان کہ خداوند بی اجازہ اس فقہا را مان را باز با کسین میل و تاج و تاجی مزین فرمود

که غبطه جهانیان شوند و در دو عالم بزرگوار و سرفراز گردند اهل الله تبارک و تعالی ان بحکمهم
مستعدین لهذه الموهبة الکبری شاکرین لهذه النعمة العظمی حافظین لهذه العزة الابدیة ناشیرین لا و هو
لمقدسة اتی بها یقوی کل ضعیف و یزک کل ذیل و یخسینی کل فیر و یسفی کل علیل و یجانیط الارواح الی انج
افلاح و النجاح و معایج الصلح و اصلاحاته هو الرب احسبیم ذوالفضل العظیم و له الحمد البتة که بضر فضل و
کرم عیمیش این عبد مکین تجرید قایع همه مسافرت مبارک بمالک امریکا موقوف شد و بتمام تقدیم
جلد اول "بدائع الآثار" مؤید گشت اینک پس از مقدمه تی تجریر آثار با هر سیر و سفر طلعت الفجر
در مدن و بلاد اردو پا و تمام جلده ثانی مشغول بافق عون و عنایت الهیة متوجه و از ملکوت صیون
حائش سائل و آل کما بنچه شایسته عظمت هر وقت و قدرت یشاق اوست متذکر و آگاه گرد و از
سهو و نسیان محفوظ و مصون ماند اوست حافظ و ناصر و معین و هوالمؤید العظیم حکیم عظم شئون
همه تی که از مطالعة این اوراق بنظر ناظرین میرسد همانا عظمت و اقتدار حضرت عبد البها و وحی
لربا قد ام اجابة الفداء درکنش و محافل عظمی است و انقلاب خضوع مشاییر فلاسفه و عظیم شعور
رؤسای دینی و فرق مختلفه که علاوه از انجذاب قلوب رؤسان در محافل بجا ثیان و سایر جماع
و محافل نیز تاثیر و نفوذ نطق و بیان مبارک همیشه مقلب قلوب نفوس خیره بود و سبب توجیه و تحمیل شخص
جلیله و این قضیه را حتی هموطن محترمی که در لندن و پاریس بودند اکثر مشاهده نموده شهادت به
عظمت و اقتدار میدادند از این قبیل امر عظیمه چنانچه بعضی در مقدمه جلد اول گماشته آمد بیا
و نتائج قدرت و قیام و نفوذ و بیان مبارک در ممالک مرکب اروپا و پیشاور و نتیجه این است که
اول معاندین این امر در ایران این قدرت و اقتدار را نتوانستند انکار نمایند چنانچه در طهران

بجا نیاید که اکنون مترادف در اکثر دوا و سیاسی ایران بدخله و خلل اند و مشغولند مگر گفته اند
 که حضرت عباس افندی اسباب اشیا و نفیسه و مبالغه و خطره کشیده ها کائنات و رؤسای جمیع داند
 و باین سبب آن نفوس محترمه غیب در باره ایشان چنان عزت و احترامی را در محابد و مجلس
 مجری داشته اند که قدرت در نیست که بر عزت و احترام بکلی انور و خضوع و تعظیم نفوس محترمه
 در جمیع همه غیب سالان معاندین شرق شهادت داد و نهایت نیست که چون از قوه نافذ
 غالبه کلمه الله که همیشه بدون وسائل ملکوتی نفوس و سخرار و اح و قلوب گردیده غافل
 بودند لهذا بهم گمان خود سبب نفوذ امر الله و اقتدار حضرت عبدالجبار بادل اموال تصور
 نمودند بلی نفوذ بادل مکرر بکلی اکرم یکی از آثار باسره بی بوده که هماره سبب بنما نفوس گشته
 ولی بجهت رعایت ضعف و اعانت فقرا یا اگر روزی همان شخص محترمی بوده اند و یا همان
 عزیز داشته اند و چنانکه در میان امالی هر ملکیتی رسم است که در ملاقات آخر یا دگاری بدست
 محترم خود میدهند و وجود مبارک نیز هنگام وداع نبوی اظهار فضل و عنایت نموده از احد
 قبول بیرون نرفتند و بی گمان آنگونه فضل و کرم و دستنهاد و استقلال و مقام خود را بلی
 انصاف دلیل بر علو عظمت و جلال و ستورفت و کمال مشرق الطاف است اما پنجم آنکه حضرت
 بهم و غرض خود تصور نمودند که بزخارف فانیه ممکن است قلوب غلب شود و حقائق نفوس
 مختلفه و غفل کلمه واحد متفق گردد اگر ممکن بود بایستی بآن ثروت و استعداد و مکی و مکاتب
 مدارس علمی و اقتدار و نفوذ سیاسی بشرین دیانت بسمیه چنانکه آمال دل جان آنهاست در
 دعوت اهل مشرق کامیاب گردند چرا باید بجهانی که مبغوض و منضوب عباد و مطرود و سجون

بلاد بوده اند در مملکت تمدنه غیب بایند در جه محل توجیه نفوس و سبب انجذاب قلوب نشویند
 در فرهند و ستان نفوس کشیده در بلاد مختلفه هند (که حال از استعمرات دولت قوی شوکت
 انگریز است) ملاقات می نمود که همه آنها چون از طفولیت در قراء و مزارع در نهایت فقر و
 فلاکت بوده اند بهترین مسیحیان بشر را قبول دیانت مسیح آنان را به مدارس خویش برده لباس و
 خوراک و تعلیم میدادند و هر روز از کتب مقدسه و مسائل دینیّه میاموختند حتی در آن مدارس و
 محلات متعلقه با آنها خدام و ملازمینی را که بجهت خدمت مصاریف و مواجب میدادند بدون
 قبول دین مسیح هیچک را برای خدمت اختیار نمی نمودند بل همیشه در معاذا و اوقات معینه حاضر
 شده مسائل روحانیّه تعلیم میگرفتند بعد از چند سال تحصیل چون از مدارس و محلات
 مسیحیان بیرون میآمدند مثل سایر امانی هند بجا بابت ملت و مذہب قدیم خود برمیخاستند و در تعصب
 جنسی و وطنی بیشتر ثابت و راسخ میشدند و جمیع مساعی و مصاریف بهترین و تعلیمین سیمیه در عالم
 دیانت بی نتیجه میماند بلکه در عالم سیاسی قبیحه عکس میبخشید پس در نشر هدایت الله بتأیید
 الهی لازمست نه صرف اموال فانیه دنیا چه اگر بتأیید الهی با آنها بود اساس دیانت الهیه را از
 احاطه و رخنه مادیین غیب صیانت و حفاظت می توانستند نمود تا روحانیت محضه و مدنیّت الهیه
 که اساس راحت و سعادت بشریه است مقاومت مدنیّت مادیه کند بلکه بتأییدات الهیه
 بر آزادی و تمدن مادی که نتیجه و نهایش حیوانیت صرفه است غلبه نماید و حقائق و احوال
 نفوس انسانیّه را بمقامات قدس باقیه کشاند و امر و زین تأیید و نصرت مؤید امر جمال قدّم حامی
 میثاق سر الله الاکرم است که با وجود ابتلای ببلایای شذیده و نهیب اموال و آوارگی در اقبال بلای

و قبول بحسن عظم در اندک زمانی کلمه الله را منتشر در اقطار عالم و تعالیم مسلم علی را نافذ و فرنده
 امم فرمود و شش شصت از انقیاد شرق چنان بر قضی بلا و غلبه افتاد که بحر انقلاب بود
 در مملکت عثمانی و آزادی طلعت عهد یزدانی علاوه از بھائیانی امریک نفوس سائرہ از روسا
 کنش و مجامع ہمہ انجا دعوتنامہ های مخصوصہ بحضور طہر فرستادند و بجهت ادای خطابہ و
 بیان تسلیم بدیعہ کمر استعدای مسافرت مبارک ببلاد خویش نمودند بی آنکہ حضور انور رسیدہ
 باشد یا بدیہی از خلاف فانیہ گرفته باشند اگر ان معترضین از این دعوتنامہ های قبل از
 مسافرت حضرت مولی الوری آگاہ بودند عت و احترام مبارک را بخوبی و الہیتہ بحیرہ
 نسبت نمیدادند و یا ہر گاہ فی الجملہ تفکرمی نمودند کہ آیا چنان ثروتی کہ باین اندازہ سب
 نشر امر الله و عزت کلمہ الله در ان ممالک معمورہ شدہ از کجا آمدہ فوراً تلفت میشدند کہ
 این ثروت از کونز ملکوت ابھی است و این نصرت و حمایت از جنود ملا علی این عزت و
 غنا و نصرت عالم بالا از نتائج بلا یای فی سبیل الله و ترک جان و مال و عزت و آسودگی قبول
 زجر و ملال و ذلت و آوارگی اجای جمال ابھی است کہ تأتسی بان محبوب بیکجا نمودہ ہمیشہ
 مبتلا و اسیر بودند و در تحت تہدید تیغ و شمشیر -

باری چون موکب مبارک روز ۲۷ ذی الحجہ سنہ ۱۲۸۵ (۵ دسمبر ۱۹۱۲) از امریکا بہمت
 انگلستان حرکت نمود پس از ذکر تائید و نصرت جلال قدم و اہم عظم از سان اطہر این بیانات
 مبارکہ جاری کہ در اہمیت بن سفر بعد معلوم خواہد شد تا حال چنین امری واقع نگشتہ و بیچ
 عصری دیدہ نشدہ کہ نفسی از شرق با قضی بلا و غلبہ مسافرت نماید در لستیکہ در تبلیغ

امر الله و تعالیم بدیست و مسائل الهیه در معابد و مجامع اعم مختلفه چنان قائم و ناطق گرد
 که حسدی را جمال انکار و اعتراض نماند بلکه کل مفتون و مجذوب شوند و نهایت عزت
 و احترام را اظهار نمایند حضرت مسیح در مملکت خود چند مرتبه بیت المقدس و مجامع هر ایلیان
 داخل و بنصائح و مواعظ مشغول شدند ملاحظه نمایند که بعد علمای مسیحیه چگونه فیلسفه را بهمت
 دادند دیگر معلومت این سفر چه اهتبی پیدا خواهد نمود که مادر کنش عظمی و مجامع کبری علی اند
 ندای با بصیرت بر آوردیم و با فصیح بیان و اتم برهان بشارت بملکوت الله دادیم و
 بیان تعالیم جمال مبارک پر خستیم در معابد یهود با ثبات دیانت مسیح و حقیقت سلام بر خستیم
 در کنائس مسیحیان بذکر عظمت و بزرگواری محمد رسول الله ناطق شدیم در مجامع اشتهر کتوب
 قوانین نظام و آسایش عالم افریش را شرح دادیم در محافل مادیون قوه خارق العاده
 ماوراء الطبیعه را ثابت و محقق نمودیم کوشگره های صلح و کافرنسهای اعم ندای جمال قدم را
 بلند کردیم و بانچه که سبب انتشار صلح عمومی و ترویج وحدت عالم انسانیت زبان گشودیم بقسمی که
 در هر محیی جمیع عنایق خاضع شد لسانها بتایش ناطق گشت و لها بمنجذب بشفاعت الله گردید
 و جانها مستبشر به بشارات الله دیگر به بینید چه خبر است از استماع این کلمات مبارکه
 و آن ناله و احراق حبسهای مشتاق که هنگام وداع در سطله نیویورک از هجر و فراق لبر
 یشاق مرتفع و لهای ملازمان حضور در نهایت رقت بود و عقول از مشاهد آن قدرت و
 عظمت در نهایت درجه حیرت که این چه بساط عزت و جلای است و این چه جمال بیتیالی ملزمین
 رکاب مبارک در سفر سه نفر بودند جناب میرزا احمد سهراب قاتید الله و یغمد فانی (محمود نظام)

اوطاق مبارک در کشتی سلطنت (از کپانی دایت استارلین) درجہ اول در طبقہ
 فوقانی بود و منزل خدام استان در درجہ ثانی اما غیر از وقت خواب خوراک سایر اوقات
 در درجہ اول بحضور مشرف ہر روز صبح و عصر جای بہت حضور مبارک بطرز ایرانی طنجہ
 گاہی در اطاق مبارک و گاہی بیرون چای میل می نمودند و اکثر اہام قبل از نماز شام
 جلوی اطاق نشی و گردش می نمودند ان روز نماز را سر میز میل فرمودند ہوا بسیار خوب
 بود و دریا آرام و طلعت انور در کمال سرور و بہت شب خفاہم تخرمہئی کہ در درجہ اول بود
 و از شمع خطابہ مبارک کہ در کشتی قبل از حرکت بسیار منجذب و بواسطہ اجای نیویورک اذن حضور
 خواستہ بود مشرف گردید پس از حصول اجازہ نشسته عرض نمود حال مبارک در سفر دریا چگونہ است
 فرمودند دو کاری کہ خدا و جلوانسان می گذارد و لا بد طاقت ہم میدہد ما نباید ہمیشہ با سایش
 تن ناظر باشیم بلکہ باید طلب مقصود و مقصدی عالی نمایئم و لو منافی راحت تن باشد (عرض
 کرد من از زحمت و موت تیرسم فرمودند) پس کاری کن کہ ہرگز غیری بلکہ روز بروز زندہ تر شوی
 و حیات ابدیہ جوئی نفوسیکہ داخل ملکوت الہی می شوند بفرمودہ حضرت مسیح منی میرند
 پس تو داخل ملکوت الہی شو تا از مردن نہ ترسی انسان باید حیاتی خواہد کہ نتھتاً،
 نہ اشتہ باشد این حیات جہانی چند روزی است این خواب خوردنہتی میشود اہتمی ندارد
 حیاتی باید حبت کہ فنا نہ اشتہ باشد و روزی کہ شب ندارد و سروری کہ اورا غم از پی
 در نیاید ہمت بلند کن باین حیات و راحت جہانی قناعت منما (بعد از آرامی دریا و
 سکون کشتی مذاکرہ میان آمد فرمودند) باید در کشتی الہی سوار شد زیرا این عالم دریای

پر انقلاب است. جمیع خلق روی زمین که بیش از دو مایارند تا صد سال دیگر همه غرق
 میشوند مگر نفوسیکه در کشتی الهی سوارند آنها نجات یابند ان کشتی کشتی ملکوتی است
 آسمانی است هر کس سوار آن شود ابد غرق نمی شود چه قدر پادشاهان آمدند چه قدر
 بزرگان در دنیا بودند که همه غرق شدند اما عواریان مسیح محفوظ ماندند مقصود است
 نفوسیکه نور الهی منور میشوند همیشه از اقیانوس عزت ابدی می درخشند انسان باید عاقل باشد
 قناعت باین حیات دنیا نماید که روز دیگر منتی میشود عاقل باید حیات ابدیه طلبد و
 عزت سرمدیه جوید (عض کرد آیا این نفوس غیر عاقل فانی میشوند فرمودند) بقای آنها
 نسبت بنفوس مقدسه مانند فاست مثل این خوب که وجود دارد ولی نسبت بعالم انسانی
 حکمی ندارد پس حیات و بقای اشخاص ناسوتی باینست بقا و حیات ملکوتی حیات گفته
 نمیشود اگر این حیات جهانی ابدیتی داشت حضرت مسیح قبول صلیب ننمید و این حیات
 پنج روزه همه غم و غصه است هر روزی غم آملی یا دغدغه غریزی یا حادثه عجیبی است این
 چه حیاتی است حیات حیات ابدیه است در فکر امری باش که پاینده است تا از
 مردن ترسی و خود را همیشه زنده بینی قوت قلب داشته باش انسان باید قلبش زنده
 باشد روغن سبشر و ادراکش وسیع باشد والا مانند حیوان است بلکه ذیل تر
 ازان اگر شرف در زندگانی عنصری باشد طیوخیلی بهتر از انسان زندگانی نماید
 انسان چه قدر باید زحمت بکند و بجست زندگانی قبول شفت نماید اما مرغان کوه و صحرا
 بدون زحمت در بلندترین قله های کوهها یا شاخهای درختها منزل دارند و جمیع صحراها

منظر آنهست و همه فرمها و دانه ها ثروت آنها پنج انسان جهان آسایشی ندارد اگر
 راحت جسمانی باشد البته آنها زندگانیشان اعظم از زندگی انسان است انتهی از این قبیل
 بیانات مفصله فرمودند تا موزیک شروع شد و نوای نغمه و ساز و پیانو بلند گردید زیرا
 شبانه روز چند مرتبه بعد غذا بجهت تفریح و تفتن رکاب کشتی دسته موزیک در ایوان
 داخل کشتی بنواختن مشغول و آن شب شام و طعام مبارک را ملازم جهاز ساعت نه باوفاق
 مبارک آورد
 روز ۲۷ ذی حجه ۱۳۰۶ دسمبر صبح بجمان گرم

تشریف بردند بسیار راحت شدند و اظهار مسرت از حمام فرمودند وقت نامبار بازار روز
 سر نیز تشریف بردند چون طعام تناول نمودند به پیشخدمت باشی فرمودند که در کرسی میز
 من دم در است اینجا سرد است شما میز در کرسی خالی دارید کرسی مرا جای دیگر قرار دهید
 بعد از آنکه استراحتی در داخل صالون چای میل نموده انگاه قدری مشی فرمودند چون
 دوباره جالس شدند از جمله بیانات مبارکه این بود که «در مالک امریکان نمی آشناده شد
 نفوس خیلی بحرکت و هیجان آمدند دیگر تا خدا چه خواهد الحمد لله ما بفرموده حضرت مسیح
 عمل نمودیم از هر شهر و دیاری که عبور کردیم گرد و غباری برکشید و ما من مانشت در نیست
 انقطع نشرفات الله و اعلا و کلمه الله شد انتهی شب شام مبارک را ساعت ۹ ملازم
 جهاز باوفاق مبارک برد و پس از تناول شام زود استراحت فرمودند

روز ۲۸ ذی حجه (۷ دسمبر) صبح بیکل اقدس بسیار شادمان بودند و قلب طهر
 بی نهایت مسرور فرمودند و شب راحت بودم آنحضرت در ایام آرام است و کشتی با سکون و

بعد از آن اجای اطراف امریکا که هنگام وداع بحضور انور تقدیم شده بود ترجمه میشد و بعض مبارک میرسید تا وقت ناما که سر نیز تشریف می بردند خیلی سرا بود چون از دور دیدند که باز کرسی مبارک را دم در نشان میدهند مراجعت نمودند و دیگر تشریف نبردند فرمودند شرقیها با اینها چون درست معامله نکرده اند لهذا اینها هم اهل شرق را بنظر حقارت می بینند من محض عز و نوع و تأدیب تربیت این اشخاص چند روز ریاضت بخور قبول می کنم و با آنها اعتنائی نمایم بعد از آن چه بحضور مبارک مشرف شده رجاء تشریف فرمائی سر نیز نمودند تشریف نبردند و قبول غذای آنها نفرمودند و سبب را هم با آنها گفتند تا خودشان فهمیدند و عذرخواهی کردند ولی هر روز با آنها بخشش بیشتر غایت میفرمود و پیشخدمتهارا انعام شایان میدادند چند مرتبه هم بر ایشان چند جینه مرحمت فرمودند آخر روزی فرمودند من سر نیز خواهم آمد ولی چند روز میخواهم قناعت داشته باشم و الا شرقیها تکلی ندارند بکن اروپائی ما کتاب جهاز را محکوم خود تصور نمایند ولی ما جمیع راهبندگان خدا می دانیم و جمیع را بیک نظر می بینیم خلاصه هر وقتی باقیم صحبتی و در ضمن صحبت حکایت نصیحتی میفرمودند تا آنکه آن نفوس نجس تمام حضور مبارک چون میرسیدند از دور تواضع می کردند و از صمیم قلب آنها خلوص مینمودند باری ان روز اکثر اوقات مبارک بعد و جواب عرض بعضی از اجا گذشت و شب غذای مبارک قدری که دست کیه انداخته بود که حسب الامر آقا تید اسد الله حاضر نمود

روز ۲۹ ذی حجه ۸۵۰ صبح عصر در مسائل حکمت الهیه لاجی مفصل

از زبان اطهر صادر و نازل و غذای مبارک آن روز قدری نان و پنیر بود
چند مرتبه ناظر مشرف و اطهار ششمندگی می کرد و نهایت تأتف اطهار میداشت
از اینکه وجود مبارک سر نیز تشریف نمی بردند و عرض می نمود که می ترسم قلب مبارک
از ما رنجیده باشد و اورا تسلی میدادند و می فرمودند مطمئن باش من ابداً محزون نیستم،
بعد بیرون بجهت مشی و گردش تشریف بردند تا آن روز هوا بسیار صاف و درخشان
آرام بود وقتی فرمودند که «خوبست دریا انقلاب و طوفان پیدا کند من بدم نیاید
خالی از تماشا نیست» در اول شب ستاره درخنده ای که تازه طلوع کرده بود بنظر
انور رسید خدام حضور را صلوات فرمودند و بپایند به بیند چه ستاره روشنی است
من میخواهم اجبای جلال مبارک مثل این ستاره روشن باشند (پس از منشی مفصله و ایوان
کشتی جاس شده فرمودند) چهار هزار و ششصد قدم راه رفتم بطول راه عکاتار وضعه
مبارک که میخواهم مشق راه رفتن کنم بلکه بتوانم پیاده بروضه مبارک بروم در ارضی قدس
اوجسرا تا یام چنان ضعف مستولی شده بود که از این فیض محروم بودم پیاده نمیتوانستم
بزیارت بروم؛ بعد بناسیه بستی بیانات مفصله از حالات و اطوار اهل نقض و حکایات میضحک
از میوتیها و بچی نموده و طعام مبارک آن روز و شب هم نان و پنیر بود

روز ۳۰ ذی حجه (۹ دسمبر) قدری دریا متواج بود و ساعت عشا

زیاد ترمیشد و هوا باران و باد و طوفان شدیدتر دلی چون کشتی بزرگ و سنگین بود
ابدأً حالت انقلاب برای حسدی دست ندارد هیچ معلوم نبود که طوفانی هست در آنوقت

بیردن شریف برده گاهی در حالت مشی گاهی ایستاده تماشا می نمودند مزاح می کردند می نسرمودند و بیای مویتر تماشا دارد این مویهای مثل کوه باین جوش و خروش حالت دیگر دارد اگر این کشتی بزرگ نبود حالا همه عاشان نفیبر کرده بود " طعام را آن روز دشب کته میل نسرمودند و چند مرتبه ناظر پیشخدمت مشرف شد و آنچه را که کردند از غذای کشتی با و طاق مبارک ببرد قبول نفرمودند عصر آن روز چون بعضی از خواص فارس و قزوین بمطاف نور رسید فوراً با آن طوفان جواب از نسیم اطهر صادر و از ذکر حبسای ایران قلب مبارک بسیار سرد شد و دمان بود و وجه نور خیره بشاش و خندان می نسرمودند . . . دستمالی پراز مکاتیب ایران است همه مانده تا بروضه مبارکه نرسیم جواب جمیع ممکنه و مکرر آن روز ذکر حضرت آقا رضای شیرازی صاحب و بخل جلیل شبان فرمودند که بعد از صعود آن روح پاک این جوان خسلق جدید یافته و همچنین شب مکرر ذکر حضرت ابو الفضل و حضرت میرزا محمد رضای یزدی مرحوم و آیات جمیل طهران و حکایات صداقت و ثبوت استقامت ایشان میفرمودند تا آنکه شام میل نمود بانسرمود تمام با و طاق مبارک برای استراحت تشریف بردند

روز اول محرم ۱۳۲۵ هـ (۱۰ دسمبر) انقلاب دریا بیشتر طوفان شد بدتر شد اما حال مبارک روز بروز بهتر بود ابداً آثار خستگی در وجود مبارک نبود مگر قبل از انقلاب ریا که گاهی از خستگی و ناموافق بودن غذا اجزائی تب و بخوابی بوجود اطهر عارض میگشت آن هم پس از طوفان برطرف شد چون آن روز باران و تگرگ بود کمتر بیرون

مشی میفرمودند و قبل بوسه ظهر باز عرائض بجای ایران از نظر مبارک می گذشت بعضی
 الواح در جواب از نسیم مطهر صادر میشد اما غذا و طعام را آن روز با صرا و الحاح ناظر
 از مطبخ با و طاق مبارک فرستادند و شب هم قدری کته با مرغ دستور العمل داده
 بجهت شام حاضر کردند و دیگران روز در سبده میوه ای که یکی خندام چهار عنایت
 فرموده بودند جز و دان مبارک افتاده بود بعد از چند دقیقه آن خادم جز و دان را
 آورد و تقدیم نمود خیلی قلب مبارک از امانت او خوشنوشته لطف جز و دان را بخود
 او بخشیدند و یکت از هم با و نسیم عنایت نموده فرمودند من از صداقت امانت
 تو بسیار خوشم آمدم بعد شامی مبطوط از فوائد امانت فرمودند که خیلی سبب تنبه و تذکر بود
 از اجرت و مواجب خدام و اجزاء درجه اول سوال فرمودند عرض کردند از پانزده تا
 بیست و الی مواجب ماست فرمودند کم است نسبت با هر یکا هر چند مصارف نگذند کمتر
 است ولی باز اجرت مزدوران کم است اینست که اعتصاب میکنند و عملیات همیشه متعطل
 شده دست از کار می کشند و بیشتر که یون باعث انقلاب میشوند لابد در هر روز در آن
 در پنجران باید قرار و قانون کاغذی گذارند و وقتی دیگر فرمودند (اگر کمپانیهای سمعی
 بر پنجران بنهند هم اعتصاب رفع میشود و هم سبب تنبی عمومی انتهی در آن روز و شب
 با وجود طوفان حال مبارک بسیار خوب بود و خواب و خوراک مبارک از سایر ایام و
 لیالی بهتر

روز ۲۰ محرم ۱۳۳۱ (۱۱ دسمبر) طوفان

در نهایت شدت و دریا در کمال جوشش و غوغا و شل بود امواج مانند جبال باد و باران

و تکرار از هر طرف مهاجم با وجود این کشتی چون بزرگ بود و بار زیاد داشت و راکب آن
 ملایم سفینه عهد و پیمان لذتباتی از جبلو بجلو می غلطید و چون گاهواره دائم از حرکت و انقلاب
 دریای می جنبید و از حمل ثقل عظم بخود میسپا با آنکه در آن طوفان راه رفتن در کشتی
 مشکل بود معذکات بیکل اقدس پر درن عمارت تشریف برده بدیوار تکیه می نمودند و تماشا
 میفرمودند دیدن داشت وقتی که متم می کردند و با خدام حضور مزاج می نمودند و اظهار
 ثبات می فرمودند و اتفاقاً روز بیکل اقدس پیش از سایر ایام مسرور بودند با آنکه
 بن آن چون بدریا و افواج امواج که نهند تلال و جبال بنظر می آید نگاه می نمود حالت
 دشت دست میداد و تا چند روز میزهای خوراک همست بست زده بودند که طرف
 طعام سر از بر نشود خلاصه ثبات و مسرور مبارک در آن طوفان جلوه می نمایان داشت
 و جمع را انبساط و اطمینان می بخشید عصر قدری شدت طوفان کمتر شد و چون در تنور یک
 درایوان مشغول ساز و نوا گردید از جمله بیانات مبارکه که این بود که در عالم و عجیب
 ردی است نعمه و صوت عادی با آنکه عبارت از متوج بوی است و از کیفیات
 مادی معینا چون بجنب سمع رسد سبب ابتزاز روح گردد و شبیه از طوفان شدت
 کرد ولی وجود اظهار داخل درایوان جالس و میفرمودند چه می گوئید که من بکرتبه وارد
 مسجد شاه طهران شوم و بعد از این بگویم شما را جستجو می کردید حال من خود آمده ام در بیت
 ایام ناصرالدین شاه وقت جانفشانی بود که تخرید و در دفعه بداری زدند و دومی بریدند
 ولی حالا آن کیفیت نیست و نمی تابد علی اکبر استخفا گفته بود که فلانی در اطراف افواج تریب

میسد به چون من این بیان اورا شنیدم تفصیلی در جواب نوشتم از جمله این بود که من
افواج عرب جمع نمی کنم بلکه میدان فدا هتایی نمایم هرگاه میخواهی باور کنی همین قدر است
ایران از عثمانی بخوابد و حکومت ترکی اجازه دهد فوراً چا پاری بطهران می آیم شما این باب را
فراهم کنید و بنید اگر من فوراً آدم بدینید که صادقاً در آن شدت طوفان بیش از
سائر اوقات محبت و مزاح می فرمودند از آنجمله بیان مبارک این بود که دیشب در خیال غلام
بودم که این نفوس چه قدر غافلند با وجود آنکه خطایای فلاسفه سابقین را الا حقین مسلم
دانستند باز احساسات خود را میزانی می گیرند فلاسفه سابق بجهت اعراض معتقد بودند و
عنصر نار را فوق فلک اثیر می گفتند اما حال میگویند که هیچک این عناصر مغفرت
بلکه مرکب است و فلک اثیر غیر محسوس است و محیط بر کائنات با آنکه اینها خود معتقد
غیر محسوس بودن قوه اثیریه اند باز قوا غیر محسوس انکار نمایند در حالیکه انکار
و عدم حس دلیل بر فنا و فقدان قوه و کمالی نه الی آخر بیا به الاصلی غذای مبارک آرزو
قدری چلو بود اما کتاب و جزا کشتی روز بروز بیشتر بحضور انور مشرف می شد حتی
کیتاها با نهایت خضوع در محضر مبارک حاضر و احوال پرسی می نمودند یکی از خدمت
حضور عرض نمود که اهل کشتی از کوچک و بزرگ همه با با تعظیم می کنند و فرمودند حال
مبارک همه جا شمار اغیز کرده باید قد بنید و شکر کنید باری آن شعبه انصف
شب طوفان شدید تر شد

روز ۳ محرم ۱۲۶۱ شمسی طوفان تخفیف یافت در نای طبعه سوم را که بسته بود

باز کردند ولی هنوز کشتی حرکت داشت تا شب که بکلی طوفان و انقلاب تمام شد
 آن شب کشتی از اسکله کونیز تون گذشت فرمودند پس من در ایور پل اسکله انگلستان
 می رسیم در چند مجلس موعودیم پس از گفتگوی دران جمیع چهار ساعت و نیم راه آهن را
 طی نموده بلندن خواهیم رسید و آن شب چون دریا آرام بود جمیع رگاب کشتی در صالون
 درجه اول بحضور مبارک مشرف شدند و از سؤال و جواب و بیانات مبارکه بی نهایت
 منجذب گردیدند در حالتی که خانهای محترمه هم نشسته و رجال اکثر استاد بود خطابه
 در وحدت عالم انسانی و صلح عمومی ادا فرمودند و در این خطابه مبارکه عالم را بمسئله جدید
 و جاسوس و مل مختلفه را بمنزله گلهای رنگارنگ بیان فرمودند که اگر در باغ و بوستان همه گلهای
 یک نوع باشد چندان جلوه نمی ندارد و لکن اجتماع گلهای رنگ رنگ مزید جلوه و زینت باغ
 گردد و سبب ازدیاد صفا و شکوه گلشن شود پس اگر در حقیقه عالم انسانی جمیع اقوام امم
 انواع رنگها جمع شود گلشنهائی گل غریب انگیزی و ایطالیائی و امریکائی و فرسادی و
 دسته متفق و متحد گردند چه شکوه و زینت و صفا و جلوه و صفائی حاصل خواهد شد از این
 تشبیهات و بیانات مبارکه همه چون گل شکفته و خندان گردیدند و خیلی اظهار شکر و مننیت
 کردند و چون ذکر ایام سخن فرمودند این عبارت از فم اظهر جاری شد که «من جوان
 و خل سخن شدم پیر بردن آدم» از این عبارت چنان قتی برای حضار دست داد که
 حتی مترجم (میرزا احمد سهراب) در وقت ترجمه متعجب و متأثر گردید بعد از مجلس یک دست اند
 و اظهار خلوص و حضور کرده متخص شدند و بعضی آدرس تجای لندن را گرفته که در آنجا مشرف

شوند و اکثر بجای آن نمودند که فردا روز آخر سفر دریاست باز در کشتی تشریف حاصل نمایند انجم شد در صبح او در ریادن و قراء و تلال و جبال همه با قدرت یشاق الله و عظمت امر الله مشهود و همیشه دلها در ساحت مقدس اعلی مفتون و مجذوب بودند و بابت ملکوت انجی در نزول و هجوم -

روز ۴ محرم ۱۳ دسمبر روز آخر بود و هوا ابر ولی دریا آرام اهل کشتی از اجزاء و مسافرن یک یک بحضور انور میآمدند و اظهار خوشنودی و اقبال می کردند و بعضی وجود اطهر را ببلا و خود نوای لندن دعوت می نمودند و اجزاء و جهاز از بدل وجود طلعت مشهود دعاگو و ثنا خوان و جمع همنه عبد ذیل بودند اما نطق و بیان مبارک انروز در خصوص تربیت نفع انسانی بواسطه دیانت الهی بود تا صورت و مثال رحانی در عالم انسانی جلوه نماید و الا اگر دین سبب اختلاف و جدال شود بیدینی مرتجع است و حیوان درنده از انسان بهتر کی سوال از جنگ عمومی کرد فرمودند و من در امریکا گفتم که جنگ بالکان مقدمه آن حرب عمومی است، آن وقت بنده بخاطر ام که میرزا احمد سهراب در امریکا روزی من گفت که امر دوازده حضور مبارک از حرب عمومی سوال نمودند فرمودند جنگ بالکان مقدمه آن خواهد بود باری مرکب مبارک به طایفه لیورپول رسید عصر کشتی بخشی متصل شد دوستان لندن و پاریس در صیفا و چشمه ها بهیکل انور افتاد از دور با طهارت تبارک و تعظیم پرداختند اول مسیو در نیوس در کشتی مشرف شد و بعد جمعی از وقایع نگاران جراند که از ورود مبارک مسبوق بودند تشریف

حاصل نموده سؤال از مسافرت و مقصد مبارک کردند فرمودند و دمن از امریکا
 بنیایم نه ماه در آن ممالک مسافر بودم در اکثر کنش و مجامع نطق کردم جمیع را بوحث
 عالم انبی خواندم و بصلح عمومی صلح بن مل صلح بن دیان صلح بن جناس و صلح بن
 قسایم دعوت نمودم فوائد صلح را بیان کردم مضرات جنگ و جدال را شرح دادم
 و اعلان نمودم که اساس ادیان آلهی کمیت و این اختلافات از تقالید است اگر اهل
 ادیان تقالید را ترک کنند کل متفق شوند خلاصه جمیع را دعوت بر محبت و اتحاد نمودم
 و بر ترویج صلح عمومی دلالت کردم تا بین بشر جدال و نزاع نماند جمیع یکجا ندان شوند و
 در رعایت محبت و الفت با یکدیگر معاشرت و سلوک نمایند و شوق و غلبه دست
 آغوش شوند این تعالیم در قلوب خیلی تاثیر نمود در هر جمعی جمعی در صلح عمومی متفق گشتند
 حالا در امریکا نفوس خیلی مایل بصلحند و امید چنان است که نتایج مهمه حاصل شود مقصد
 من از سفر بلندن هم همین است : پرسیدند آیا شما میسید فرمودند دمن بنده خدمتیم
 بعد میو در نفوس و بنده حسب الامر پیاده شد در رکاب مبارک بهتل فرستیم و جاکا
 میرزا احمد و آقا سید اسد الله سبانی که حرکت گذرانیده بعد آمدند و هنگامی که بسال
 تشریف فرما شدند اجای لیورپول و لندن و پاریس از دلوله و شوق حالت پر از شتند
 و جمیع از تشریف بقا و خطابات مبارکه مورد عنایات باقیه گردیدند اما محل مبارک و
 بهترین نقاط شهر بهتل و میدلند آدلفی، بود پس از سکون و قرار میو در نفوس بعض
 مبارک رسانید که مسر برون اظهار تندرستی نموده و تشریف در این سفر انبیا تاز و خوشحالی

و عدم تشرف سفر سابق را از بختی خود بیشتر آرزوی مشترف شدن می نمود فرمود در اینها
محل عباد نیستند و ابداً اهتیت ندارند در این سفر امر یکا نفوسی اظهار خضوع و همراهی کنند
که امثال بدون نزد آنها قابل فکر نیستند حتی در نیویورک کار نیگی معروف که اول غنی است
در اینجا مکر خواست که من بمنزل او بروم قبول نکردم و جنرال فونسلو ایران مکر و سلطه نمود
گفتم اگر شخص فقیری بود من منزل او می فرستم اما چون اول غره غنسیا و مشهور است لهذا
صلح نیست مقصد اینست که من با گونه نفوس تنها نه نمودم با آنکه در نهایت خضوع بودند
دیگر این نفوسی که جز ترویج اغراض و منافع چیزی نخواهند چه حکمی دارند باری طولی کشید تا در
کمال سحر شام تناول فرموده استراحت نمودند.

روزه ه محرم (۱۴۰۱) رئیس تیا سیفها مشرف شد و رجای تشریف فرما
و نطق مبارک در انجمن تیا سیفهای نیویورک کرد که شب آن انجمن رقص و موسیقی مبارک
فرمانند بعد شش کلیسای پیر و یک تشرف حاصل نموده بجهت شب بعد وجود مبارک ا دعوت
بکلیسا نمود و هر دو دعوت شان در ساحت اظهر مقبول و از بیانات و عنایات مبارکه
بی نهایت منجذب و مترو شدند آن روز از دوستان محترم شرق حضرت احمد فندی
یزدی از لندن بساحت انور مشرف شده مورد اطفاف مبارکه گردیدند و تلگرافات
بجامع شرق و غرب و بشارت ورود مبارک با سکه انگلستان صادر چون ارسال
پسند و تلگرافات فرغت جتند بیرون تشریف بردند پس از مشی و گردش مرجهت
فرموده ناچار در سالون هتل سیل فرمودند بعد از نهمه و عصاب چند روز نامه

در محضر انور ترجمه شد در خبر ورود مبارک بنجاک نهندستان نوشته بودند که در وقت
ورود وزارت اول برای صلح بالکان و عثمانی پیغمبر شکر نیز از امر یکا تشریف فرمای نهند
شدند و این تصادف خوبی است بجهت اینکه ندای صلح بلند شود و آثار حرب بدل
زائل گردد بعد دستهای مبارک کشته فرمودند در حال مبارک بجمع فضل و غنایات
فرموده جمیع را در زیر بال و پر حمایت و نصرت خویش گرفته عون و تأیید ملوکش
بر جمیع سایه فلکند و تأثیر و نفوذ تعالیمش در جمیع ممالک و اقالیم مشهود گشته و چون
میو در فیوس مشرف شد بناستی فرمودند (بعد ازین سفر در ممالک عثمانی باید
ندای وحدت عالم انسانی و صلح عمومی بلند شود و نوبت نهند و دخواهد رسید بلکه
در اتحاد نفوس متفرقه جهدی مبذول گردد حالا ما در حد و دبریطانیه هستیم و بعد از
چند ماه دیگر عازم حیفا تا به مینیم خداجه میخواید پس از ان ذکر میوتها را فرمودند و
از هرج و مرج بودن آنها و تعدد و زو جاتی کجی حکایات مفصله از سان اطهر
جاری میو در فیوس شرعی از رسوائی میرزا بجایای دولت آبادی بعرض مبارک رسانید
که دو درلوزان چون کاشف عمل آمد دیدند حاجی میرزا بجایا با زن یکی از سترهای انجا که
در خانه او منزل داشته رفیق بوده او را از خانه بیرون کردند و عمل قبیح او را نشر دادند
و چون من خودم از اد پر رسیدم که چنین سئلهئی درباره شما میگویند این چه کاری بود
جواب گفتم که این از مقتضای طبیعت است ای آخر فرمودند اساس اینها بر هرج و مرج
از این عمل رئیس اعمال باقی را بفهمید این ابلهان با این خسران حال بنحواهند مقاومتامی

که شرق و غرباً با هم از آرد در ده و نفوس با ملکوت تقدیس متوجه ساخته " از این قبل
 شرفی مفصل از غلت امر شریف چند به جمال سطوت جلال حضرت مجتبی‌الرضا فرمودند که بر گانگان
 دشمنان چون ساعت استشش مشرف میشدند کل فاضل می‌گشتند حتی خود بردن در محضر مبارک
 هند بعد از بیلی بود این بیانات مبارک که را در حالت نشی با نهایت همینه و عظمت میفرمودند
 تا ساعت شست که رئیس تیا سیفها با کالسکه مخصوص حاضر و چون شریف فرمای مجمع تیا سیفها
 شدند در اینجا نطقی مفصل همین و مؤثر در تحری حقیقت و غیر محمد و در بدن سلطنت طبعیه
 و فیوضات رحمانیه و ظهور مظاہر مقدسه در هر دو در کوری و اجتماع مل مختلفه در ظل امر
 بمحاشی فرموده محبت همه با نهایت خضوع در ختم مجلس دست میدادند و اظهار سترت
 و ممنونیت می کردند و تا وقت سوار شدن طائف حول طاعت نور بودند آن شب شام
 پلو و خورش ایرانی با کمال مزاج و سرور در اوقات خستام حضور میل فرمودند و علاوه
 از خستام ایرانی میبود در نفوس هم سیر میزد حضور مبارک مرزوق و تنعم و مفتخر بودند
 روز ع محرم (ده دهمبر) صبح زود بندگان ایشان را
 صلوات پس از او داد و اذکار و صرف چای بشکر تأییدات جمال مبارک مطلق میفرمودند
 که در از روز حرکت از جفانا حال هر روزی تأییدات ملکوت بیشتر احاطه نمود در مصر رسید
 رسید در اردو پانصرت شدید شامل حال گردید و در امر یکا بیشتر از پیشتر انوار نصرت و
 حمایت از ملکوت غیب مید اینها همه تأییدات جمال مبارک است و الا ما بسند گانی
 ذیلیم و از هر جهت عجب و مکین باید حال جمیع افکار مان شب و روز فکر و جد شود

اوقات را حصر در خدمت نمایم و پانچیلی غرق بحر مادیانت و مالی مثل گا و نایک
 و علف زار سرگرم چریدنند ابد آجمنشان جائی را نمی بیند باز امر یکا عصر جمعی از
 جای لندن و لیورپول و جوانی از تیانسیها که تشریف او فتنی باقبال شد با یکی از دوستان
 نیمه تشریف شدند پس از بیانات مفصله و بذل فیض و عنایت بهر یک شب ساعتش
 و نیم بکلیسای پیمبرک تشریف بردند اول چون در اوطاق کلیسا جلوس فرمودند شیشا
 بسیار خوش آمد می گفتند و عرض میکردند این کلیسا آزاد است و بزرگان بر تنی در آنجا
 صحبت کنند و اندر سر نمودند این خوب است که آزادی عمومی دارد و سبب الفت هر سه
 وقتی است زیرا هر امر عمومی الهی است و هر امر خصوصی شخصی و بشری آفتاب عنایت بر
 می تابد و باران رحمت بر عموم می بارد زیرا الهی است و فیض بر دانی است چون
 کلیسا ملوا از جمیعت شد حتی در طبقه بالا جمع کر سبها پر بود آنگاه تشریف فرمای سکوی
 محراب کلیسا شدند و سکوی خطابه و طبقه داشت کمر کشیش را جانود که طبقه بالا تشریف
 ببرند قبول نفرمودند آنحضرت عرض نمود از پائین صدای مبارک بمهر جانمید و همه آرزو
 مشاهده لغا و استماع ندای مبارک دارند لهذا بالا تشریف بردند اول کشیش در
 معرفی طلعت بیتال شرعی از بدایت سخن اعظم تا مسافرت حضرت عبدالجبار و حیایا لغا
 بجهت تشرامانند و کثرت پیران این امر در شرق و غرب دنیا و تعالیم عظیمه صلح و صلح
 بیان نموده حصار را بر تعظیم و احترام و وقار و تفکر در تعالیم و خطابه مبارک تشویق کرد
 و تشریف فرمائی مبارک را بان کینه مایه افتخار شمرد بعد وجود مبارک قیام فرموده آنگاه

مجمع کلیسا بود همه حاضرین از شدت سرد کف زنان بودند و بی نهایت اظهار مروت و انبساط می کردند اما خطابه مبارکه در وحدت اساس ادیان و مضرت تعالیه و نفوذ امر بدیع و عظمت وصه وقت اسلام بود و حقیقت بانهایت خضوع مستمع و چون خطابه مبارکه با تمام رسید باز جمیعت کف بر کف زده بغیر اظهار اشتیاق و مسرت کردند و پُر و لوله و شور بودند آنست که مجلس کشش کمر با اوصاف طلعت یثاق رجای ختمام مجلس قیام و مناجات بهیكل پیمان نمود لهذا باز قیام فرمودند در حالتی که دستهای مبارک را بلند کرده بودند بناجات مشغول شدند و پس از مناجات با اطلاق کلیسا تشریف بُرید و جمعی رجای شرفیابی نموده بسیا اظهار خضوع و استدعای تأیید از محضر نور میگرد خلاصه در چنان شهری که تا آن وقت اعلا، امرائیه نشده بود جمعی داله و شنید او متوجه افق ابھی گشتند ان شب شام را در صالون هتل میل فرموده با حال خستگی با اطلاق مبارک برای استرحت تشریف بُریدند

روز ۷ محرم ۱۳۱۰ صبح موکب مقدس در شرف حرکت بلند

بود بعد از تلاوت نماز و مناجات از جمیع اسباب فرموده ساعت ۹ از هتل بایستگاه راه آهن تشریف آوردند ملزمین رکاب مبارک جناب آقا احمد یزدی میو در یونس میز را احمد بهراب آقا نید هد الله متس فریژ رتس هر یک بودند و بنغید فانی هو البسیا صاف و معتدل محرابه جابز و خرم و بهیكل اظهر در خضایت بحبت و مسرت تا بلندن نزدل حبلال فرمودند امه الله لیدی بلا مفیله و سبیلای ایشان و مس روزن

برک باجمعی کثیر از حبا و آما در حین دور طاعت پیمان حلقه زده بلکه کنان نفیست
 پُر شور و غوغا بودند که همه خلق را متوجه دلوله و انجمنه و بجال عهد نمودند
 چون آن جمیعت را یک یک احوال پرسی اظهار عنایت فرمودند با کالسه مخصوص
 بنزل لیدی بلا مفیده شریف بردند زیرا با آنکه از امریکا امر مبارک بجهت گرفتن یک
 منزل مخصوص صادر معین الیدی مشارالیهها باشند شوق رجاء هستند عای
 نزول قدم مبارک بنزل خود نمود و از چند روز پیش خانه را خالی کرده خود بنزل دیگر
 نقل نموده بود چون بی نهایت اصرار التماس کرد لهذا قبول فرمودند لکن مصاف
 را خود وجود اظهار عنایت می فرمودند در اینجا از حین ورود تا وقت خواب شرف
 یار و غنیا و عبور حباب اصحاب بود و همچنین بعضی از روزنامه نویسیها باحتیاف
 رسید بیانات مبارکه را مشروحاً ثبت و ضبط نمودند

روز ۸ محرم ۱۳۰۷ دسمبر صبح بعضی از حبا ی اطراف جمعی
 از دوستان و مبتدیهای لندن مشرف شدند و چون جمیعت حباب و اغیار زیاد شد
 نطق خطابه مبارکه عمومی بود در مرغ عقائد تقلیدی و سدا و نام دینی و اینکه ادام
 و تقالید که منافی علم و عقل است باید متردک شود و مطالبی که صرف مسموعات از آباء
 و جداد است محو و نابود گردد تا حقائق مسائل الهیه که علم و عقل است سبب ترقی
 مشاعر و سعادت ابدیه مل و اعزاب گردد بعد از خطابه مبارکه اکثر نفوس رجای
 شرف خصوصی نموده یک یک مشرف می شدند تا نزدیک ظهر بحضور مبارک بواسطه

لیدی بلا مفیلہ تلفون نمودند کہ چون ہفتہ آئندہ وجود انور در مجمع انجمن بانطق خواهند نمود
 اگر اجازہ می فرمائید صدر انجمن را مستر بردن قسار بدہم فرمودند و فردا جواب
 خواہم داد " لیدی بلا مفیلہ بعضی از ارجاع عرض نمودند کہ مستر بردن حالت تذکر یافتہ
 اگر صدر انجمن واقع شود لابد در معرفی وجود مبارک اوصاف و محامدی عرض
 خواہد کرد کہ رفع خیالات نفوسی شود کہ اورا مخالف امر دانستہ اند ولی وجود
 اطہر ابد اعتنا بگفتہ حضرات نفرمودند عصر بمجمع مجلی نشین بردند کہ امۃ اللہ سنسن
 کرد و پیران مجلس را برای تبریک قدم مبارک تدارک نمودہ بود جمعیت کثیری از یار و غیار
 برای شتف در آن محل حاضر و در تالار دیگر میزہائی پر گل و شیرینی و شربت چیدہ بسیا
 مجلس با شور و شکوہی بود و خطابہ مبارکہ شہرچی از سفر امریکا و خطابات در مجامع و کنائس
 و تأثیر و نفوذ تعالیم قلم علی و آئینہ بیان مبارک در نتیجہ دامور و تجدید آئین و غفور
 بود کہ در سہ ماہ دولہ و شوری دیگر انداخت و از دلہا شوق و اشتیاقی برتر ظاہر
 ساخت بس از خطابہ مبارکہ کہ چون بعضی از اجابہ تبریک نزول قدم مبارک
 و تمجید و تحمید امر اللہ نطقہای مخصوص نمودند لہذا دوبارہ یکل پیمان برخواستند و مجمع
 اطہار عنایت فرمودہ کل را بر خدمت آستان اہمیت تشویق نمودند و در ختم مجلس یک یک
 حضار حضور مبارک آمدہ دست میدادند و با ظہار خلوص و ارادت و خضوع میسر دادند
 تا وقت حرکت کہ فرمودند می خواہم راہ بروم لہذا جمعی از دوستان محترم شرف غوب
 جال و ساء تا منزل ہمہ پیادہ و حضور بودند شب جمعی کثیر در محضر از شرف بودند و بیانات

مفصله در هر مقام و مسئله‌ای از فم اظهر صادر گردد از جمله فرمودند و همیشه در مقابل بنیاد
خلق می‌گفتند که با رجب انکار و آمال خود بکیف مشغول بودیم منجور دیم منجور دیم منجور دیم
و میرقصیدیم نه خوف خدا داشتیم نه امید ملکوت در آنچه بودیم راضی بودیم و بخوش خود
مشغول شما آمدید ما را از لذت و عیش خود بازداشتید روزی از غضب الهی وقتی
از خوف عذاب و امید ثواب سخن رانید و با طاف خوش ما را بر هم زدید آنا بنیاد
آهی می‌فرمودند که شما قانع با عالم حیوانی بودید ما خواستیم شما را انسان نماییم غافل
بودید خواستیم نورانی شوید مرده بودید زنده گردید ارضی بودید آسمانی شوید
۱. و پس از شش مرتبه مفصل در خصوص حرب با کائنات فرمودند (در عالم انسانی محبت
تجلی جلوه آهی است اگر محبت نباشد عالم عالم حیوانیت امتیاز عالم انسانی محبت
است تا بین نفوس محبت حادث نشود راحت و سعادت تمامه جلوه نماید ملاحظه نماید
وقتی انسان با دوستی می‌نشیند چه قدر بهتر و لذت می‌شود وقتی با دشمن می‌نشیند
چگونه عذاب می‌گردد پس باید ترویج محبت عمومی و اخوت نوع انسانی نمود حالا
ما شش مرتبه می‌تیم و شما غریبی در اینجا با نهایت محبت و الفت نشسته ایم آیا این بهتر
از آن نیست که نزاع و جدال داشته باشیم خون یکدیگر را بریزیم و خانمان
یکدیگر را خواب کنیم باید نفوس را بیدار کرد که سر عالم وجودیت بواجب الهیه
و فیوضات ربانیه که ام است و الا همیشه نفوس در رحمت اند و مبتلای شفت
ظاہر را می‌بینند نه باطن صورت و ظاہر را به جای مختلفا لا شکل را می‌بینند

نه حقیقت نور و ستر ظهور :

روز ۹ محرم (۱۸ دسمبر) صبح در منزل مبارک مجلس بونیه منعقد و محبت از جبار
 داغیار آفتد بود که کرسی برای همه نبود و اغلب ایستاده بودند نظن مبارک
 مفصل درباره ظلت و فمای مادیات و نورانیت و بقای روحانیات و ثمره عالم
 وجود بحصول کمالات الهیه بود از جمله نفوسیکه آن روز خود در آن مجلس آمده تشریف
 شد متر بردن بود پس از ختم مجلس نفوسی رجای تشریف خصوصی نموده باز تشریف
 می شدند منجمله شخص مذکور که تشریف ادب طول انجامید و بیانات مبارکه را که خطا
 با و بود بعینها انجیب دشت و ضبط نمود و اجمال آن انیت که پس از اظهار ضعیف
 اول خواست از مضی عرض حال دهد و عذر خواهی نماید فرمودند باید صحنهای دیگر
 بداریم صحبتی که مورث محبت شود " چون دید میل مبارک از آن مقوله گفتگو نیست
 لهذا البصیبه دیگر پرداخت از وضع ایران و عثمانی پرسید در جواب او بیان
 مبارک از این قبیل بود " در من بدینا نوشتم که تا دولت و ملت نمانند شهید
 و شیر آمیخته نگردند نخل و فلاح محال است ایران و ایران شود و نمی بدخله دول
 متجاوره گردد الی آخره بیان بالا علی و شرجی در آن مخصوص فرمودند که دو باید
 کوشید تا اخلاق ملت تبدیل شود و استعداد مشروطه و امور سائر حاصل گردد و الا
 هر روز مشکلاتی رود و دیاس و پریشانی بیشتر شود ملاحظه نمائید که حتی علم کنسانی
 بدون تحمیل و تغدیل غلاق سبب ضرر شود بی اگر جهنم غلاق توام باشد علم حاصل

فوائد عظیمه است (و بیانات مبارکه منتهی باین شد که) فقط ترقی و تمدن مادی
کفایت نکند و علوم انسانی تمهید سادات نامه گردد و بعد شخص مذکور عرض نمود
که امامی اردو پابلی منکر موعید انبیاء و روحانیاتند انگاه از انسان مبارک شرعی بسوط
از قوه ماوراء الطبیعه دلائل و براین قاطعه صادر که مخاطب اجزایی بی مجالی نماید
و هر دم خاضع تر میشد تا با نهایت تعظیم و خضوع مرضی گردید و اجازه شرف ثانی
خواست عصر آن روز یکی از معلمین زبان اسپرنتو بعضی از رجال پسا، محترمه تازه
بشرف حضور رسیدند و در توضیح و تبیین سائل طبعیه بیانات مفصله از فم اظهر جاری
تا شب آمد و شد نفوس بر این منوال بود -

روز ۱۰ محرم (۱۹ دسمبر) صبح نطق مبارک در مجمع در خصوص حقوق
نسآ بود که باید نسا در تربیت خود و تحصیل کمالات بکوشند تربیت احقاق حقوق خویش
نمایند نه بزور و زجره زیر محسوس تدبیر و تربیت طلب مساوات نمودن شأن عاقل است
شخص دانا تحصیل کمالات طلب حقوق خویش نماید اما نادان بقوه جبریه مثلاً چون
طفل بحمد بلوغ رسد همه شهادت میدهند بر رشد و بلوغ او و آخر شرعی از
حسن خلاق آموخته دجستایان ایران فرمودند که بحسن گفتار و رفتار معال
می نمایند نه بزور و زجر پس از ختام خطابه مبارکه جمعی از مبتدیان اجازه خواسته
باز مشرف شدند و بنایات بدیع هر یک مفتخر و مشوقان روز هم ستر بودند
مجلس عمومی مشرف بود و بعد از مجلس باغانش در اوطاق مبارک حضور شدند ولی

از مضمی کلمه فی گفتن نتوانست زیر مقصد مبارک محبت و لغت بود نه اظهار غرض
و افکار او لهذا از مطالب علمیه و حکایات از حالات امور شرق بعبودیت محبت و
انغماض و ستری فوق العاده با او گفتگو و مذاکره می فرمودند و هر دقیقه فی از
شنیدن بیانات مبارکه خاضع تر میشد تا هنگامی که دست مبارک را بوسید و
با اظهار خلوص و خضوع خضی گردید بعد از آن روزنامه نویسی مشرف و مقالات و بیانات
صادره از قلم اظهر در مسائل اقتصادی و تعالیم الهی استماع و تخریر نمود و با خضوعی تمام
ریخت رفتن خواست خلاصه از صبح تا شام تشریف نفوس پی در پی بود چه در جمع
عمومی چه خصوصی و جمیع عنایات در مسکن مرکز میثاق خاضع چه از رجال و چه از
انزاد حضرت امین الهی و همفرمان عزیزشان که شب پیش از آن از پاریس آمده بودند مشرف
گشتند و مورد عنایات بیمار شدند و موجب تسکین و جبر اخیار گردیدند خدمتشان
عرض شد که آیا در ایامیکه با حضرت علی قبل اکبر رومی لیسند آه و دین اعدا بودید
بیچ تصور می فرمودید که روزی خواهد آمد که در لندن بیدار روی و موی طلعت از
عبدالله مشرف شوید و یا نشاط را در چنین بزم و باطنی زیارت نمایند فرمودند و خیر این
مهمان نمی رفت که باین زد و دمی چنین نصرت و تائید از ملکوت غیب سد و قدرت مغنیه
امرا الله این طور محیط شرق غیب گردد و ثابتن بعهد و پیمان اینگونه مصداق
و نصر من قام علی نصره امری بخود من الله و الاعلی و قبل من الملائکه المقرین شوند عصر محبت او
رفتن چون بیرون تشریف بردند بعضی اشیاء را برای طبع بدست مبارک خرید آوردند

و چون بمنزل رسیدند جمعی که منتظر تشریف بودند از سائل عیدیده وضع مشرق الاذکار
و حقوق استاء و امثال ذلک سؤالاتی نمودند و تا دیری از شب سان اظهر در جواب مطالب
مذکوره ناطق انگاه سر نیز برای شام شریف بُردند و علاوه از همانان محترم انگیزی
نه نفر از خدام حضور و دوستان ایرانی سر نیز در محضر انور مفتخر و مرزوق

روز ۱۱ محرم (۲۰ دسمبر) صبح قبل از نطق مبارک در محفل عمومی جمعی از سائلان
طلاق کردند شرحی در تبیین آیات مبارکه کتاب اقدس از فم مظهر صادر و بسیار بسبب سرود
و انبساط حضار گردید عرض کردند نبودن طلاق درین بلاد سبب مفاسد کلیه شده حتی
اگر مردی دیوانه و مجنون شود یا طرفین از یکدیگر بیزار گردند باز حسب ای طلاق مشکل است
پس حکایاتی فیه مودند که به سبب عدم طلاق خونبار ریخته شده و آبروی اشخاص بسیار
محترم با درفته اما طلاق باعث ازاله شرایط محکمه عند اللزوم باید باشد و در انحصول حضرت سید الشهدا
امام حسین و حکم تبیین موجود و چون مجلس بومیه منعقد و االار بمنزل ملو از نفوس شدن نطق خطابی
پُر تائیس در عدم سرور و آسایش حیات جسمانی و غم داند و نفوس در دنیای فانی فرمودند
که نفسی بے آمال و آرزو نیست سلطان و گدای هر س مبتلای غمی است و دوچار مشکل و سختیست
مگر دلی بی آرزو نیست و هیچ آرزویی من دون محنت و دلال نه پس هر گونه آمالی
سبب زحمت و وبال است و مانع سرور و سرت بال مگر آمال نفسی که دل بجهان الهی
ببندد سرور روحانی یابند سرت و جدانی حاصل نمایند آن نفوس در عین بلا شادند
و در نهایت ابتلا آزادند اول و آخر آن مجلس غام محترمه ای که عزیزش مرده بود مشرف شد

شفقت و عنایتی فوق العاده اور اتالی میسداوند و پس از بیانات مفصله مکرر با و میفرمودند
 و ذکر یہ کن ہو یہ منہا فریاد بر میارائشک از دیدہ مبار سرور و حسن دنیا ہر دور گذشت
 و عزت و ذلت آن ہر دو فانی " از تأثیرات بیانات مبارکہ ہر طبعی منقلب میشد و از تعلقات
 عالم خاک آزاد و متوجہ بجهان پاک می گشت آنروز ہم نفوس جلیلہ در راحت انور در ک
 فیوضات بقیہ کردند از ہجملہ عصر از بزرگان دین حضرت سفیر ایران تشریف حضور
 افتخار و سرور موفورست و از بیانات مبارکہ خطاب بہشان کی این بود کہ در چون
 از نصیحت بہ وطنان قیمہ فی ندیدیم و گوش شنوائی بختیم لابد توجہ بغرب نمودیم وقتی کہ
 آنہا خانمان را بادی دادند بافتوحات ابدی مشغول بودیم فتوحاتی کہ در مستقبل سبب
 عزت ابدی و شرفیان است و تاج افتخار ایران و ایرانیان الی آخر بیانہ الاعلیٰ انشأ
 مجلس عظیم و محفل عیسی در تالار بزرگ ہوتل " دست فستر، محض خطابہ مبارکہ منعقد و انعقد جمیعت
 بود کہ تالار بآن بزرگی را گنجایش نہ و جای ایستادن برای ہر کس نبود صدر انجمن
 و رئیس مجلس جناب " سر توماس بارکلی، بودند و آن وجود محترم از بزرگان ملت انگلز
 ابتدا و انتہای مجلس و معرفی و شنای طلعت پیمان داد سخن دادند حتی اظہار افتخار
 و سرفرازی خود از بودن در چنان محضر مبارکی نمودند و تسالیم مبارکہ را ما بہ الاصلیاح اہم
 و ما بہ اصلاح و ترقی اہل عالم گفتند اما حین ورود مبارک بآن محفل عظیم جمیعت ہمہ خواستند
 پس از نطق معرفی صدر انجمن روی کرسی بالای صحنہ خطابہ کہ محلی مرتفع و در وسط تالار
 واقع بود بیکل اندکس در حالت جلوس خطابہ فی در نہایت سلطوت و جلال ادا فرمودند

و موضوع آن خطابه مبارکه این بود که حیات عبارت از ترکیب عناصر است و موت
و فنا عبارت از تفریق و تشتت پس کل را با دلائل عقلیه و بیانات نافذ با تسامد و
تأمل دلالت نمودند آنگاه از ظهور عظم و تعالیم صادره از قلم قدم شریف و مفصل
بیاناتی فرمودند که کل مفتون و منجذب شدند همه رویها از سر و شگفته و دلبا
از شوق و ذوق آشفته تعالیم الهیه گردید چند آنکه جمیع اظهار شوق کردند و بارها
کف بر کف زدند و بی نهایت تعظیم و کرم نمودند پس از خطابه مبارکه و تمجید میس
مذکور مس کتون در شنای مرکز میثاق و تعالیم نیز افاق لطفی بسیار مناسب و بعد از آن
یکی از خانهای ناطقه که از حامیان حقوق نساء بود و موسوم "میس و سپارده برکت
افروز در لزوم و اهیت تعالیم ظهور عظم که یکی از ان تعالیم تربیت و تساوی حقوق نساء
و رجال است لطفی بیغ نمود و از غلبه و نفوذ این امر مبرم حکایت کرد با آنکه بهانی نبود
لکن این تعالیم مبارکه را مصالح ادیان و متضمن احتیاجات عصر و زمان گفت پس از آن
جناب مسعود ریفس قیام و اول اظهار شکر نمود از اینکه امر الله در لندن اینگونه
ظاهر شده و فرهنگشین و محل توجه نفوس محرمه گردیده و بعد باوصاف مرکز عظیمیهان
و شرح مسائل الهیه پرداخت و چون ایشان لطف خود را با تمام رسانیدند باز رئیس مجلس اظهار
شکر و ثنا نمود تا آنکه یکل آندهس قیام فرمودند و مناجاتی فصیح و بیغ لبسان فارسی در طلب
تأیید و حصول صلح عمومی با کمال تاثر از فم اظهر جاری شد و مجلس با پتبی رسید چه
مجلس عظیمی که جمیع ورنهایت شور بودند همه عناق خاضع و قلوب منجذب و سرور و کثر

نفوس رجای نشسته ثانی و شش فیانی خصوصی می کردند و انگونه مجامع نمیشد
 نشد مگر بصرف تأییدات جلال الهی که بکتاب عبد آستانش را در هر یک از مجامع عظیمه نصرت
 جدید می بخشید و تأیید شدیدی کرد شب چون جمعی در منزل مبارک حاضر و مشرف گشت
 بیانات مبارکه در خصوص الفت و محبت اعم و اخوت و یگانگی ملل عالم بود

روز ۱۲ محرم (۲۱ دسمبر) پس از شرف جمعی کثیر در مجمع عمومی از جمله بیانات مبارکه این
 بود و دیشب از محبت و اخوت صحبت می نمودیم محبت بر چند قسم است یک قسم محبت
 عائله‌ئی است و اخوت جهانی این کفایت نکند چه بسیار شده که در میان عائله‌ئی نهایت
 عداوت و بغضا حاصل گشته پس معلوم شد که محبت و اخوت عائله کفایت نکند
 همچنین محبت و اخوت جنسی آن نیز کفایت نکند چه بسیار واقع شده که در میان ملت
 و جنسی عداوت بدرجه‌ئی رسیده که خون بیکدیگر را ریخته امثال یکدیگر را غارت نموده اند
 قسم دیگر محبت و اخوت وطنی است چه با هموطنان که بعد از آن یکدیگر برخاسته اند و فغان
 یکدیگر را خراب کرده اند پس اخوت و محبت وطنی هم کفایت نکند و قسمی محبت و اخوت
 نوعی است چه بسیار نزاع و جدال که در نوع و قبیله‌ئی از قبائل حاصل شده پس محبت
 و اخوت نوعی نیز کفایت نماید و نتایج اینها جمیع محدود و موقت است نه سبب تربیت
 روح و سترت جان و وجدان پس باید محبت الهی و اخوت روحانی در میان باشد که
 بنفقات روح اقدس حاصل میشود و ناخوش غیر محدود و ابدی است و هرگز تبدیلی پیدا
 نکند و مادام در نفی این اخوت و محبت موجود ترقیات روحانی و جهانی آنها غیر محدود است

و در این اخوت و محبت جان فدای یکدیگر نمایند زیرا این اخوت و محبت مکتونی با حیات ابدی توأم است جدائی ندارد نورانیت عالم انسانی باین است عزت عالم انسانی باین محبت است و علویت عالم انسانی منوط بچنین اخوت پس امید دارم که شما باین محبت تقبّل نمایید سبب ظهور این محبت شوید مطلع انشراق این اخوت گردید وسیله انتشار این نفحات باشید تا فیوضات حضرت بهاء الله در عالم انسانی ظاهر شود و دعای الهیه احاطه کند امید دارم که چنین بهیسی یابید انهمی علاوه از تشرف نفوس مختلفه که تا عصر در اوطاق مبارک بشرف لقائشرف می شدند آن شب در بر دینی جمعی از خانها محترمه حقوق طلب باحت اظهر رسیدند بسیار آنها را نصیحت فرمودند و بهتدال حسن اخلاق و کردار دلالت نمودند زیرا آن اوقات باز ضدیت و مخالفت آنها نسبت برجال دولت و حکومت شدت نموده بود بدرجه ای که دوائی مانند تیز آب ساخته سه بر گزری و صند و قهلمای پسته می ریختند که کاغذها متلاشی و ضایع شود تا مردان را عاجز نمایند و آنها را در حفظ و آداء حقوق زمان مجبور سازند لهذا اگر رسان اظهر نسا را از ارتکاب نگویند امور منع می فرمودند تربیت حسن آداب و اخلاق دلالت می نمود که راه ترقی عالم نسوان در حفظ حقوق ایشان با اعتدال در امور و حصول تربیت و آداب الهیه و کمالات انسانیّه معلق و مربوط است نه دون آن

روز ۱۳ محرم (۲۲ دسمبر)

پس از تشرف نفوس در محفل خصوصی و عمومی و فراغت از اشتغال و امور سائره ظلمت عبودیت حضرت احمدیه بخیلی موعود بودند که شبیه تولد حضرت مسیح داشتند

و شخص حال انتظار طالبان در آیام پیدایش عیسی علیه السلام و پس از ختام در ایوان
 آن تالار مجال بیثال ایستاده و در حالتیکه همه مردم از اطراف ناظر و سماع بودند خطابه نطقی
 مفصل مناسبت آن محفل در باره انتظار اعم عالم قبل از یوم ظهور و غفلت و حجاب ثبات بده
 ظهور مکتوم طور و مطلع نور سرمودند چنانکه آن کیفیت را مجسم نمودند و از برای حضار حال
 تذکری عجیب روی داد از انجا بفار تخته ایران تشریف برده چون بمنزل مبارک
 مراجعت فرمودند سر میز شام جمعی از دوستان و خدام اروپا و ایرانی در حضور انور مشرف
 و مرزوق شدند پس از شام در صالون جلوس نموده شرحی از مریم مجدلیه و خدمات
 نمایان او سرمودند که "بعد از شهادت حضرت مسیح از جمله خداتش این بود که بواسطه
 با امپراطور روم ملاقات نمود و آن ملاقات در وقتی واقع شد که پاپلاطس و هیرودس
 دانسته بودند که یهود محض فتنه اتحرک بقتل مسیح نموده اند و حضرت عیسی بگناه بود
 لهذا متعرض یهودیان بودند چون امپراطور از حال و خیال مریم پرسید جواب گفت که
 من از طرف سیمیان آمده ام و استدعای سیمیان شفاعت از قاتلین مسیح و
 بذل آسایش یهود است زیرا پاپلاطس و هیرودس متعرض یهودند هر چند یهودیان
 سبب قتل مسیح شدند لکن حضرت مسیح ابد ارمنی نیست که از آنها انتقام کشیده شود و امپراطور
 ازین بیان مریم بسیار خوشنود و متأثر شد و امر عدم تعرض یهودیان را صادر کرد
 روز ۱۴ محرم (۲۳ دسمبر) صبح نطق و خطابه مبارکه در مجمع و مخصوص
 تشخیص ولادت مسیح بود و غفلت و انکار نبی اسرائیل در یوم ظهور آن حضرت با وجود طلب

و انتظارشان پس از تمام مطلق و بیان مبارک جمعی از اهل ایران را در اوطاق مبارک
 حضار فرمودند و بیانات مبارکه با نهایت تفصیلی از اجابات احم و تبیین علائم یوم ظهور بود
 که مثل یهود نصاری هم مبتلای اولام و تقالیدند چنانچه هنوز منتظرند که نجوم از آسمان ساقط
 شوند با آنکه هر ستاره فی چندین بار عظم از کره ارض است نیست که در قرآن میفرماید
 لانهی من هبت و لکن الله یبدی من یشاء پس تأییدات الهی و هدایت ربانی
 لازم است و استعداد حصول فیوضات روحانی واجب و الا هر نفسانی غرق بجزا و امل
 و ظنون است بدرجه ای که چون غرق حجاب او کنی بجایی دیگر معتجب میشود و عصر بیانات
 مبارکه در خصوص حجابات تقالید اهل دین و ظلمات افکار مادیین بود که این دو عالم انسانی را
 تاریک نموده و بکلی نفوس را مبتلای غمراض و افکار مضره کرده

روزه محرم (۲۴ دسمبر) اوطاقهای بیت مبارک همه تلو از نفوس بود از محبت
 طلعت پیمان در دلها شور و شوقی عجیب و نطق و خطای مبارکه در مجمع در خصوص تخمین انطاق
 و تربیت عمومی و اینکه انسان اول باید خود تربیت شود و بعد تربیت دیگران پردازد
 پس از مجلس بعضی از مبتدیان چون بشرف حضور انور شرف شدند می فرمودند و خداوند
 راعی حقیقی را ظاهر فرمود تا مجمع انعام را جمع فرماید و آن شبان هجران حضرت بهائیه
 بود که انعام متفرقه را جمع نمود و حسناب تنوعه را الفت داد و بحکم حفظ و حمایت
 اهل عالم خود را بر سپهرام بلایا کرد و مبتلای نجوم و ثواب کاسه فرمود تا انعام الهی از
 تعدی درندگان پر جفا و ظلم گرکان نفس و هوای آسوده کردند و حفظ و حیات بدی جویند

میسدم چنان است که ما نیز متوفی بآن شویم که در ظل آن شبان حقیقی این غلام بر شایان
 جمع و محافظه نماییم و در چستان غایت سیر و بیم و حفظ و حراست کنیم تا از گرگان محفوظ
 مانند و جمیع گل‌های متفرقه مجتمع شده در نهایت سرور و زندگانی کنند. پس از مرضی آنها
 بعضی از روزنامه نویسها مشرف شدند و از جمله مقالات مبارکه خطاب بآنها این بود که
 چون پرسیدند وجود مبارک از کجاست شریف می‌آوردند و مقصد مبارک ازین صحبت
 فرمودند "از امریکا می‌آیم نه ماه در صفحات امریکا بودم بهر شهری رفتم در کنائس و مجامع
 هر مدینه‌ئی صحبت داشتم و در کانفرنسهای عدیده مثل کانفرنس لاک فائانت مدعو
 بودم و در دارالفنونها حاضر همه جا دعوت برای صحبت رفتم و اساس گفتگوی من تعالیم
 حضرت بهاءالله بود که بموجب آن تعالیم کل را دعوت نمودم بصلح عمومی بین ادیان و صلح
 عمومی بین اجناس و صلح عمومی بین دول و اقالم و دلائل بر وجوب صلح اقامه نمودم و باین
 عقلیه ثابت و محقق داشتم که امر و زعظم و الزم امور صلح عمومی است و سبب سایش عالم انسانی
 و عظم وسیله حل مشکلات زیر این قرن قرن اوار است قرن ترقی عقول و افکار است
 قرن تربیت نفوس و ارواح است قرن ظهور اسرار کائنات و عصر طلوع شمس حقیقت
 است عصر صلح و سلام است و محبت و هتسایم نرا و از نیت که در چنین عصری جمیع ملل
 متفق شوند جمیع ادیان متحد گردند و اقالم تسلیم و احد شود چه عالم انسانی حکم شجره و حده
 دارد و ادیان ملل ثباته و افسان آن پس باید در نهایت الفت باشند از حرات
 شمس حقیقت تربیت یابند و از باران موهبت نشو و نما نمایند تا عالم انسانی نورانی شود

در حانی گردد و نهایت اتفاق بین بشر حاصل شود و اتحاد بین ملت‌ها تحقق یابد فی الحقیقه
 مجامع صلح بسیار مستعد و نفوس خیلی طالب و با نهایت اذعان این انداز استماع
 نمودند حال بار و پا آدمی احمد شده درین شهر کانفرنس صلح تشکیل شده و این بسیار
 سبب سردر است که در این مرکز هم بین وکلای ملت تأسیس چنین کانفرنسی شود لهذا
 امید داریم که انوار صلح عمومی بناید و این ملت نجیبه و دولت عادل و موفق بآن شوند که این
 اساس متین صلح عمومی که بنیان آسایش نفع انسانی است در اینجا تأسیس شود و حرب
 بالکان بانهی رسد و حقوق طرفین محفوظ ماند و محافظه گردد و الا اشاره اش عالم گیر شود
 علی الخصوص اروپا که مانند جبهه خانه پُر از مواد التهابیه است و منظر یک شراره که ارد پا زرد
 زبر نماید پس چاره جرح صلح عمومی نماند امر در این امر عظم امور است از خدایم که میسر
 شود امریکا و اروپا در مذیت مادیه نهایت ترقی نموده روز بروز در ترقیت امید است
 مذیت الهیه نیز در این ممالک تأسیس شود میسسی مذیتی که انبیای الهی تأسیس نمودند
 و تعلق بعالم اخلاق و تربیت روحانی دارد و بسبب ترقیات مغنویه عالم انسانیت
 انتهی به شری از دار الفنون استنفرد (در کلیفورنیا) و ذکر خیر رئیس دار الفنون
 فرمودند شب جمعی سر میز در حضور انور بعرف شام مشغول از جمله مزاجهای مبارک
 سر میز این بود که من گرسنه نیستم اما سر میز می نشینم محض خاطر لیدی بلا مفیل که اصرار دارد
 انسان را مجبور می کنند دو پادشاه متبذ شرع بر من حکم و غلبه توانستند اما خانها
 امریکا و اروپا چون آزادند بر من حکم می نمایند بعد با شخصی گفت بصفت مشغول شدم

که "حرارت در جمیع اشیا موجود است اما قوه‌ئی لازم که آن را ظاهر کند همچنین در عالم نبات قوه حضرت بهاء الله است که حرارت محبت الله مبینی قوه مستوره در قلوب را ظاهر میکند و دائرة افکار را وسعت می دهد شرح صدر می بخشد و راه هدایت می نماید حال آنکه این حرارت را ظاهر نما و باین قوه راه ملکوت را صاف کن و نفوس را بسر منزل نبات برسان این راه بهتر از خط آهن است پس ند املکوت الهی نما مانند یحییای ممدانی ند اکن که راه را صاف کنید زیرا ملکوت خدا نزدیک شده باید چنین راهی را صاف نمود و نفوس را بچنین صراطی دلالت کرد
روز عاظم (۲۵ دسمبر)

عید میلاد مسیح بود با وجود آنکه همه بعیش و عشرت مشغول بودند معذکات جمعیت بیش از پیش و در منزل مبارک مجمع خانمی از همسایه ما صبح زود مشرف گردید و عرض نمود که من امروز مشرف شدم تا عید خود را در حضور مبارک بهائیان شرفی و غزنی بگذرانم از جمله بیانات مبارکه با و این بود که امر بهائی شامل اصول جمیع ادیانست چونکه خداوند بهم پیش است (بعد از شرح بعضی از تعالیم مبارکه فرمودند) دیر و ز نظر بخوابش مدیر جدید که کمرش کاشتن من برای آن روز نامه چیزی نوشتم که ببینای علیه با شیطان حضرت آدم از بهشت بیرون شد پس منازعه با شیطان بجائز نه و نزاع و جدال با دشمن هم ممنوع است و بسبب محرومی از فیض رب و دود انسان باید که طرف مخالف را بخود و اگذازد (عرض کردند و دفاع چگونگی است فرمودند) این مسئله دیگر است و مجازات و مکافات سبب نظام عالم مثلا اگر کسی اینجا بیاید و بخوابد شمار از نند یا بکشد من نباید ساکت بنشینم البته باید دفاع کنم

عرض کردند شیطان چیت فرمودند (نفس آمارد) انسان اگر اطفال را بحال طبعی بگذارد
 اخلاق جمیع مذموم و شیطانی شود مثل المالی و اوساط افریقا که جامع جمیع رذائل هستند خون
 یکدیگر را می‌ریزند این مقتضای طبیعت است و این مفاسد همه از طبیعت است و لازم آن
 منازعه بقا مظاهر مقدسه الهیه بجهت آن آمدند که نفوس را از ظلمات طبیعت نجات دهند
 چه که انسان بدون معلم عالم نشود از کجا دانستند که صدق خوبست از تعلیم و تربیت
 و الا مقتضای طبیعت در دفع است الا آن تفاوت بین شما و المالی و اوساط افریقا تربیت
 است بلی انسان یک زاجر میسنی مانع داخلی در وجود خود دارد ولی آن بواسطه تربیت
 و دیانت حاصل میشود انتهی و چون مجمع بیرونی شریف فرما شدند نطق و خطابه مبارک
 در خصوص میلاد مسیح و ایام طلوع و ظهور مظاهر رحمانیه بود که بطهورشان تجسید افکار
 و تجدد شئون و حوال مل و احزاب حاصل میشود و ترقی عقول و نفوس حصول میاید در
 یوم طلوع شمس عیسوی حتی در فلسفه یونان خرافات بسیار بود و ظهور آن حضرت سبب تبدیل
 افکار آنها شد از عصر منزل لور دلائنگتون شریف بردند و اول شب در مجلس
 قرائت انجمن شکر نجات که جمعیت شان بپانصد میرسید خطابهائی و مخصوص مقبولیت فقر
 و فناء در درگاه کبریا مفضل و فسر نمودند و بدرجهائی مؤثر در قلوب بود که کرم جمیت
 دست زدند و لهله نمودند بعد از ختم خطابه مبارک که بجهت عید میلاد میت جنبه غایت فرمودند
 که کیش جمیع راهبانی کنند آن شب نقد جمیت لهله و دلوله نمودند و طلعت پیمان
 فقر اعدا و ناگفتند که در دیوار بلرزه در آمد بد طبقه بالای آن عمارت شریف برود

گردش می فرمودند و محل خواب و سریر فقرار الملاحظ می کردند که در هر روز و شبی
 هر شخص فقیری منزلی که در آنجا منزل می گرفت فقط سه پنس که پانزده شاهی باشد که آن
 میداد برای خواب و خوراک و حمام و سایر لوازم منزل خیلی در نظر مبارک مقبول افتاد
 چه که اسباب رعایت و حمایت فقر بود از آنجا بدین اطفال فقرات شریف برزند
 و چون بمنزل مبارک مراجعت فرمودند بسیار اظهار تأثر از حال فقر و پریشانی آنها فرمودند
 روز ۱۷ محرم (۲۷ دسمبر) صبح در مجمع خطابه مبارکه و مخصوص قلندری
 و معنی تمیید بود و پس از مجمع تا عصری نفوس حلیه و اشخاص خیلی محترم شرف حاصل
 می نمودند و بیانات مبارکه در مسائل عدیده بود گاهی از وحدت عالم انسانی گاهی از
 اتحاد و صلح عمومی و منع تعصب مذهبی و جنسی و وطنی و سیاسی و وقتی از قدمت ذات
 قدم و استمرار و ابدیت فیض اسم اعظم و انما لسان مطهر ناطق و قلوب سامعین منتخب
 بود از تسامخ و ارتقاء ارواح پر سیدند فرمودند وجود بقای ابدی دارد چیزی
 نشان بدید که ابدی نباشد نهایت درجات و انتقالات دارد حتی این گل ابد معدم
 نمیشود فتهی نیست که این صورت بهم می خورد نه آنکه لکلی معدم شود نه وجود معدم شود
 نه عدم محض وجود پیدا می کند عدم ظلمت است وجود نور است نور می آید ظلمت میزد
 نه آنکه ظلمت نور شود (بعد شرمی درباره تسامخ فرمودند این تسامخی که مردم قائلند
 مخالف کتب الهیه است زیرا مراد از رجعت عودت صفات گذشته و خلق آینده است
 تشبیه کمالات خلق آخرین بحالات و صفات سابقین مثل اینکه میگوئیم این گل همان گل

سنة ماضیه است مرادمان همان رنگ و بوی گل سابق است که در این گل موجود شده
پس از آن از مدنیت روحانی و جسمانی و تأثیرات افکار و اشغال مختلفه که بعضی سبب حصول سرور
و برخی باعث حزن و ادم میشود بیانات مفصله فرمودند و همچنین در معنی کلمه الله و نسبت
و تسادی حقوق نساء و رجال چون لفظی مشرح فرمودند انگاه از عالم تجرد پرسیدند بیاناتی
در دفع او ادم متصوفین و معنی تجرد روح و صفای قلب از فم مبارک صادر که اگر تفصیل
نوشته شود برای هر روزی تحریر کتابی لازم آید آن شب در منزل امه الله مسجک
مجلس بهائیان بود در آن مجلس نیز در تشویق دوستان روحانی و امتیازات عالم انسانی
لفظی مفصل فرموده پس از صرف چای و شیرینی حرکت نمودند

روز ۸ محرم (۲۷ دسمبر) قبل از شریف فرامی مجمع عمومی بحیث نفوس محترمه بی که
از روز تازه مشرف شدند بیانات مبارکه چون غیث باطل از لسان الطهر نازل چون از نفر
مبارک سؤال نمودند با نهایت قدرت و همینه جواب فرمودند که «من آمده ام تا مدنیت
الهیة را ترجیح نمایم مدنیتی که حضرت بهاء الله در شریعت تائیس فرمود مدنیتی که خدمت عالم
اخلاق نماید مدنیتی که سبب صلح عمومی است مدنیتی که مروج وحدت عالم انسانی است
(جمع دیگر چون مشرف شدند در باره تربیت اطفال شان فرمودند) اطفال باید اول
با داب الهی تربیت شوند و ترغیب و تشویق بر تحمیل خلاق گردند انگاه بقدر
امکان کوشش در تحصیل علوم و صنایع و فضائل آنها گردد چه اگر تربیت الهیة و اخلاق حسنة
نباشد کتاب علوم و صنایع تنها کفایت ننماید و مانع فساد اخلاق و حضرات نفس و هوا

نشود بلکه سبب ترویج افکار باطله و وسیله تقویت اغراض شخصیه گردد مگر آنکه با تربیت
 الهی حسن اخلاق توأم باشد و پس از بیان تقدیس ذات باری تبیین تعالیم و مسائل
 الهی بحسب جمعی دیگر آنوقت در مجمع عمومی نطق مفصلی در تفسیر آیه اول انجیل و معنی کلمه فرمودند
 و چون مختار دست دادند و نهایت انجذاب در محضر اهل انظار خلوص و حضور نمودند و همه
 مس کرد و پربا تو بلیل حاضر و بجای گردش سواره نمود و لهذا سوار شده پارک بزرگ شهر
 تشریف بردند و در وسط باغ کنار دریاچه پیاده شده قریب یک ساعت مشی میفرمودند
 و اطفالی که بین راه بر میخوردند خیلی اظهار عنایت می کردند و بانها پول میدادند و نوازش
 می فرمودند و در اینجا شری از مکانات اعمال ایرانیان و بر باد نمودن شوکت و
 استقلال شان بدست خویش فرمودند که "هر چه بطرفین نصیحت شد و راه صواب
 نموده و بعد از همه بایه ما انداز گشت مفید و نقاد و لهذا بکلی جفا از مدخله در امور ممنوع
 شدند و از فساد در کنار گشتند البته نفوسیکه با غرض نفی و ظلم با ولیای الهی مشغول
 و بچوشت توفیق نیابند و جز خسران بسین نتیجه ای حاصل نمایند یقین بدانید که آنچه واقع
 شود سبب علاء امر الله و ترویج کلمه الله و حفظ اعتقاد الله است و در آن حکم الهیه
 مستور است بعد از فضای باغ و نعمت و صفای آن صحبت می فرمودند که خوب خلوت
 و آرام است و هو لطیف و چمنها سبز و خوشنماید در اینجا گونه محلها حالت روحانیت
 و فراغت قلب آرد علی الخصوص وقت تنهایی که حال تفکر و تبحر دست و پدالی
 خسته بیا نه الا علی اول شب مجمع زنان و اطفال فقرات شریف بردند البته نطقی

دستنی آنها و تربیت اطفال سر بودند و چنان لطف مبارک سبب تبسم و سر درشان شد
 که حال پرواز یافتند بعد در دو صف دور میزها گردش می نمودند و باطلاتی رحمانی
 و عنایتی ربانی اطفال را می بوسیدند و نوازش می فرمودند و بیک یک عیدی
 عنایت می کردند و چون آن محبت چنین نفقت و مرحمتی دیدند چنان بلبط و منجذب
 گشتند که همه هم آواز شده شعری که در خصوص ظهور و جلوه حضرت هدایت و راهنمایی او
 بودند خواندند و بهله کنان بدعا و شای طلمت پیمان مشغول گردیدند و همیشه در همه جا هنگام
 نشسته اطفال و فیضیابی آنها این مطلب و در زبان شان بود که این خضر الهی است
 این فیض سائی است زیرا اطفال امریکا و اروپا چنین در ذهن و خاطر دارند که آیام عید
 خضر بر اطفال ظاهر میشود و آنها را عیدی میدهد و چون حضرت مولی الوری از بنجامین
 فرمودند از دیدن فقرا و رعایت آنها اظهار سرور نمودند و حکایتی از آیام اقامت
 در عکا فرمودند که "جمعی فقرای بسیار گرسنه بمن رسیدند و سؤال نمودند من آنها را
 حواله بدکان بقالی کردم که از هر قبیل خوراک موجود داشت بانها گفتم باین دکان هجوم نمایند
 هر چه هست همه را بگیرند بخورند و برید مسئولیت آن با من است این بیچاره های گرسنه
 هم بعضی شنیدن این بیان فوراً ریختند دکان را غارت کردند هر چه دکان دار
 فرایزد ناله کرد که مال مرا می چایید ابداً باو عتسنا کردند حتی برنج خشک خام را می خوردند
 و اشیاء را با خود می بردند شب در منزل لیدی بلا میفلد مجلس ضیافت (ریش) بهتای جمعی از
 اعزّه را لیدی مشارالیه مخصوص دعوت نموده بود و چون یک یک در محضر انور بانهایت

ادب و خضوع مشرف و متوفی شدند انگاه نطق یبغی در خصوص احاطه فیوضات الهیه
 و استمرار سوابب و کمالات ربانیه در عالم وجود فرمودند که مشاهدۀ آن فیوضات و کمالات
 منصوصه منوط بصیرت روحانی و ادراکات وجدانیت بعد از شام امر بتلاوت مناجات
 نمودند چون مناجات عربی خوانده شد این بیانات از لسان مبارک صادر گشت
 که در الحمد لله در این انجمن جمعی اهل شوق و غلبه جمعه یک خضد، پیچ
 اخلاقی در افکار دارند و لها مرتبط یکدیگر است و ارواح جمیع مستبشر امیدوارم روز
 بروز این روابط بیشتر شود و این محبت و الفت زیاد تر گردد تا این جمیع سبب شوند
 که جمیع بشه قلوبشان بهم نزدیک گردد و جمیع اعم با یکدیگر محبت حاصل نمایند تا عالم انسانی
 روشن شود و ظلمات تعصب و نادانی از میان برخیزد فی الحقیقه آن محفل روحانیت
 عجمی داشت و در نفوس انجذاب و محبت غریبی بود علی الخصوص هنگام رخصتی که یک یک با
 نهایت تعظیم و احترام در حضور مبارک اظهار تشکر و ممنونیت می کردند و ابراز اخلاص
 صمیمی مینمودند روز ۱۹ محرم (۲۸ دسمبر) در جمیع صبح نطق مبارک در
 خصوص توحید ذات واجب الوجود و غیر محدود بودن فیوضات الهیه بود و انجذاب قلوب
 و شوق و ذوق نفوس بی نهایت و هجوم طالبان تشرف شاقان بعد از مجلس در اطلاق
 مبارک پیش از روزهای دیگر بود و همچنین عصر تا وقت خواب پی در پی نفوس محرمه
 تشرف حاصل نموده با کمال خلوص و انجذاب مرقص میشدند و بیانات مبارکه اکثر در
 مراتب توحید و ظهور مظاهر تفرید بود که در هیچ زمانی بدو در انظار مردم مرئوسه امتی نداشت

ولی بعد از مدتی کلمه الله در خفا بپوشید و قدرتی غلبه آن بر احوال هم
عظیمه ظاهر گشت و آخر شب بیانات مفصله در خصوص فطرت و استعداد نفوس
از دم تربیت و تعلیم عالم انسانی فرمودند و با نهایت خشکی شام کمی میل فرموده و سحر
نمودند روز ۲۰ محرم (۲۹ دسمبر) قبل از مجمع عمومی بعضی از وقایع نگاران

جرائم و راجهائی محترم (شهرزاده) هند باحت انور شرف و از جمله خطاب های مبارکه
با نهایت بیان تواریخ و تعلیم ظهور اعظم بود و بعد از آن شرحی در خصوص اختلافات آراء
نفوس فرمودند که در این اختلاف بردو قسم است قسمی اختلاف اصلی و خلقی است و آن
مانع ظهور اتحاد و الفت عمومی نیست بلکه تمدات مثل اختلاف لوان و قسام گلهائی گشتن
و گلهائی که سبب از دیاد جلوه و زینت آنهاست و یا مانند اعضا مختلفه یک بدن
که جمیع تمهید گیر و سبب ظهور و بروز کمالات یکدیگرند و چون جمیع در تحت نفوذ یک قوه
و دمانیه در آیند اختلاف اعضا و جوارح را حکمی نماید و یکی که تمشکیل باید قسمی دیگر
اختلافات عرضیه است که بسبب عدم تربیت مایه جبل و جفاست و سبب ظلم و عداوت
و بغضا و علت جنگ و جدال اعم دنیا اینگونه اختلاف را باید زایل نمود تا بقوه ممتویه
اعزاب و اعم مختلفه در ظل کلمه وحده در آیند الی آخر باینه الاحلی چون بیانات
مبارکه را ثبت و ضبط نموده عرض گشتند آنوقت مجمع بیرونی تشریف فرما شدند و از
آفتاب اعتدال هوای آنروز صحبت فرمودند که با وجود رنستان در لندن چنین هوایی
خیلی نادر است باین مناسبت نطق مبارک در خصوص زوال ابر و دغان و اتمام درویشی

و صفای قلوب با شراق و طوع شمس حقیقت بود و مجمع عصر و منزل امه الله مس گسل
و محفل شب در گلبای دکنگزوی موس با نهایت شور و انجذاب قلوب منعقد جمعت
از سایر محافل بیشتر بود و نطق کشیش کلیسا در معترنی طلعت انور عبدالبهازیاد ترسب پیمان
نفوس گردید و پس از نطق کشیش و ثنا خوانی ادا از خطابه مبارکه در مراتب اتحاد و محبت و
بسط مسائل روحانیه و شرح تعالیم الهیه انجذابات روحانیه قلوب بدرجه ثی رسید که
در ختم مجلس مجمع پر دانه و اراطائف حول مبارک بودند و سائل تائیدات و برکات روحانی
روز ۲۱ محرم (۳۰ دسمبر) مجمع در مجمع موضوع نطق مبارک این بود

که هرامی در عالم وجود مرکزی دارد و مرکز الفت عمومی و تربیت نفوس انسانی و اخلاق
روحانی منظر مقدسه الهیه اند که بدون شئون ملکیه و قوا و ظاهر تعالیم شان نافذ و قلوب
بوده و پس از بسط مضامین و شرح مطالب چون بیان مبارک بانتهی رسید اکثر نفوس
رجای تشریف مخصوص مینمودند و علاوه از آن جمعیت تائب متقل آمد و شد و شرفیابی
اشخاص مقرر بود مگر قبل از نا مار که تا باغ پیاده برای تبدیل حال و دفع خستگی تشریف برده
بعد از نا مار هم چند دقیقه بجهت تمدد اعصاب استراحت فرمودند باقی اوقات دائماً سائل
مبارک بشروح مسائل الهیه ناطق وکیل اظهر بنوارش و تشویق و ترغیب نفوس در کمالات
انسانیه و شرفیات الهیه مشغول و آن شب در منزل امه الله مس رهنس محفل بهانه
نورده روزه تیا و از خطابه مبارکه در محبت و روابط قلوب بنظر منظر حسیه و بیان
تعالیم الهیه مجمع اهل مجلس بخوش و خودش آمدند و هدم بشارت و پیام شاد و شگفتند

و جمیع آنقدر بود که اکثر تادم در ایستاده بودند
روز ۲۲ محرم (۲۱ دسمبر)
پس از اوراد و اذکار و شرف جمعی از اجاب و انجاء عزم دارالفنون کسفر فرمودند
و آن مدرسه از کلیه ای معتبره مشهور است از لندن چون مرکب مبارک حرکت نمود پس از
دو ساعت بانجا نزول اجلال فرمودند و از ایستگاه راه آهن یکسره منزل پر و فرسجینی از
فلاسفه و مؤلفین مشهور انگلستان تشریف بردند زیرا پر و فرسند کور در حالت بیماری تبهای
برض فلج چون بعضی رسائل حبه اندر او مخصوص سفر مبارک میخواند و از تعالیم الهیه مطلع شود
اقبال می نماید و شرح حال را حضور مبارک بامریکای فرستد و از وجود مبارک و عد
خواهی می کند و از روی تشرف بقای انوری نماید آن بود که پس از تشریف فرامی مبارک
بلندن تدارک مجلس مخصوصی در دارالفنون کسفر نمود و وجود اقدس را دعوت کرد پس از
درو و اول پر و فرسند کور را دیدن فرمودند و با کمال غایت با ایشان صحبت مشغول شدند
و او هم مضامینی را که با حالت بیماری و مخصوص امر مبارک مشغول نباشتن بود ارائه می نمود
و نظر انوری رسانید و در آن حالت شدت ایمان و طهیان خویش را اظهار می کرد چنان حال
توجه و اقبالش در محضر انور مقبول و چندان مؤثر افتاد که مکرر سر و صورت او را می بوسیدند
و دست مبارک را بروی و مویش می کشیدند تا مار را در منزل پر و فرسجینی بل فرمودند
سر نیز خود ایشان و مرشان با جمعی از دوستان لندن و کسفر و خدمت حضور در محضر
اظهر مشرف بودند عصر پس از آنکه چای تناول فرمودند و تا قبل مخصوص حاضر بعضی
دوستان و قریبین رکاب مبارک بدارالفنون تشریف بردند حین نزول قدم قدم طهر

چند نفر از رؤسا که دُرم در نظر درود و مبارک بودند با نهایت تعظیم و کرم خوش آمد گفتند
و رئیس باز دی بکل آمد سر را گرفته یکی از تالارهای بزرگ دارالفنون برد بانکه ایام
تعطیل بود و موسم زمستان معین آن تالار ملو از جمعیت بود و از سرای که در محضر انور
معرفی شدند اغلب پروفسرهای دارالفنون و تئیسهای کُنفرد و اشخاص محترمه نگنند
بودند با وجود این صین درود مبارک جمیع برخاستند چون اشاره جلوس بهمیه غایت شد
رئیس ایستاده شرحی از تاریخ و تعالیم امرالله و بلا یای چل ساله سمن عکا و بشارات اشعیا
در باره این عصر اعظم اعلی و عزت بنی اسرائیل در دُرُم کر عهده الله در مصر با کمال وقت و
رقت بیان نموده از قبل کل نهایت شکر از پرفسرحینی کرد که ایشان سبب انقا و چنین مصلی شد
و از علوفه و مقام پروفسر مذکور بیانی مشروح نموده طلعت پیمان را نهایت احترام معرفی
کرد و چون قامت زیبا قیام فرمود فوراً همه دست زدند و آغاز شادمانی کردند پس طلبائی
مفصل در قدر مقام علم و فضائل این عصر اقدم و تعالیم ظهور غلیم غلبه قوه ما و آرا طبیعیه بفرمان
و قوا طبیعت از سان مبارک صادر و معانی و اسرار ملکوتی چون غیث باطل از سماء
فضل نازل بسیار حصار بشوق و شور آمدند بیانات مبارکه را بکوشش هموش می شنیدند
و از دقایق عبارات و حقایق سائل فیض و لذت وافر می بُردند و بعد از ختم خطابه مبارکه
و دلوله و طبله نفوس باز رئیس برخاسته از اقل مفید تر و مؤثر تر حکایت از صبر مبارک
و بهمت تعالیم بدیهه نمود و بدعای طلعت انور و صون صمت و سرور مبارک طلب
نماید اهل بیام مشغول شد تا آنکه رو بختار نموده گفت هر کس هر سؤالی دارد از حضور

حضرت عبدالبهاء مجاز است که سؤال کند و جواب بشنود جمیع اظهارنشاط و تکرار و شکر نمودند و از استماع خطابه مبارکه شاکر و قانع بودند لهذا رئیس مجلس اسنداعای ختم مصلحان با آن قسم اظهار کرد پس از صد در مناجات و رقت قلوب و خضوع نفوس چون بمنزل پرده فیضی مراجعت فرمودند جمعی از رؤسا و پروفیسر در اینجا باز مشرف شدند و مکرراً اظهار خلوص و خضوع می کردند و اظهار اهمیت امر مبارک و تعالیم الهیه می نمودند تا جمعیت زیاد شد و مجلسی مجمل تشکیل یافت و سان اهر در وحدت اصول ادیان و تبدیل فروعات حکام با مقتضای وقت و زمان و مسائل اقتصادی و مثال آن مطلق بشانیکه جمیع آن نفوس محترمه طلب تایید در ترویج این تعالیم مبارکه میکردند و آرزوی خدمت این امر عظم داشتند با آنکه تا آنوقت از کیفیت امر مبارک چنانچه باید مطلع نبودند مختصر چون از کسفر و بلندن مراجعت فرمودند شب بشکر تاییدات جمال الهی و نصرت اقی علی سان گشودند که "الحمد لله بعد دهون ملکوت الهی و چنین ملکوتی نعمات قدس شتر است و کلمه الله می قلوب و ارواح" و چون کمر ذکر پر و فسر چینی از سان و قلم اهر جاری شده و یکی از اجله نفوس و مشاهیر ملت انگلیز است لهذا در اینجا از شمار بر مفصله می که در این امر عظم نوشته یک مقاله می درج میشود تا نمونه می باشد از عظمت امر الله و قدرت عهد جمال الهی و صورت آن نیست ترجمه مقاله پر و فسر چینی معلم دار الفنون اکسفر ۲۹ ژانویه ۱۹۱۳ درج یده که کسین کامن و لث درج شده و در خصوص اتحاد ادیان آیا ممکن است روزی اتحاد ادیان تحقق رسد؟ انیسله را بسیاری سؤال مینماید در جواب جمعیتی که روز بروز عدد دشان در تراید است میگویند

(دلی) کمال سهولت ممکن است زیرا امروز عظام اتحاد ادیان موجود است دین مسئله
 زمینی نیست بلکه اساس آن آسمانی است شعبه‌ای از علم شعبه‌ایست و نه اداره‌یاست
 مملکتی است بل کشف و الهام الهیت و الهام مسئله‌ای نافذ جهانگیر است اگر بردشانی محبت
 و الفت بگیریم و از احوال مل سائر مطلق شویم می بینیم که مظاهر الهیه همیشه بین آنها بوده اند
 علی الخصوص که الهام اعظم اساس ادیان عظیمه‌ای است که سبب ترقی و اتحاد مل و نحل بوده -
 اسرئیلان ر حقی نیست که موسی را تفوق بر در دشت دهند و نه محمدیان راست که نبی
 خود را اعظم دانند ما اینوقت را غنیمت شمرده عیویان را نصیحت می کنیم که افکار خود را نسبت
 با دیان تغییر دهند و این مسئله بسیار بجا است زیرا حضرت عبداللہا رئیس امر بآئی در میان
 ما سفری نموده و ما را بر خطایا و تقالیدی که سایر ادیان را غرق کرده آگاه فرموده اند
 و ایشان کاری باین کار ندارند که ام نبی برتر است و کدام کو چک تر ایشان تعلیم
 میدهند که هر پیغمبری را باید بر حسب زمان و مقتضای محل و مکان او شناسیم میتوان گفت
 حضرت بآء الله والدشان خیمه امر عظیمی را بلند نموده و تعلیمی مخصوص بحجت این قرن
 مبین تاسیس فرموده اند از عظمت و جلال و صفات و اخلاق شان واضح و آشکار است که
 در انیاعالم همیشه نقوسی بوده اند که مرشق نیکوی اخلاق حسنه برای نوع انسان گذارده اند
 لکن در حیات معنوی بآء الله بعضی مسائل است که متوخی در تواریخ ادیان نمی تواند
 نظیر آن را بیابد در انیاعالم مجال تحریر شرح حیات این پدر و پسر نیست فقط میتوانیم
 بگوئیم که وقایع نگاران جرأت بطور شایسته در مقالات خود محبت میسمی عبداللہا بعام انسانی

ظاهر نموده اند ولی محبت الهی و که نسبت بخدا دارد دسری است بین او و بپا الله که ما
 نمیتوانیم بفهمیم حال فرصت شرح تعالیم ایشان نیست عبدالبها، نمی فرماید من مؤسس این
 تعالیم هستم بلکه مفسر و تبیین تعالیم حضرت بپا الله تعالی که موافق اصیاجات این قرن
 است و حقائق اصول ادیان موسوی مسیحی و اسلام یعنی محبت خدا و نوع انسان حضرت
 عبدالبها، محمدی نیست این اشتباه است که بهائی فرقه از اسلام است بلکه شخص مسلمان
 مشرح المصدر میتواند بهائی باشد و همچنین موسویان و سیمیان وسیع فکر چنانچه عنوان
 جواهر و لئالی را از بحر عمان بیرون میآورند صاحبان ادیان نیز میتوانند حقایق علم و جان
 آئین خود را از امر بهائی اخذ نمایند امر بهائی کلیسایی نیست بلکه بر ضد تقلید و تواترات
 مذاهب و ادیانست و پیرانش حقیقت جو هستند نه در تحت تسلط پاپ و رسوم مذهبی کن
 حضرت بپا الله حضرت عبدالبها، مسائل معضله علمیّه در دمانیه و مطالب دینیّه و تاریخیّه
 را شرح دادند نفوسی مثل ما که حیات خود را در تخری حقیقت و آزادی صرف کرده ایم
 عقاید خود را بیدیل تغییر نمیدهم شکی نیست که در این امر برای طالبان حقیقت اشکالات سایر
 ادیان پیدا نخواهد شد و اختلافات مذهبی و امتیازات و اعتبارات شرقی و غربی را
 حکمی نخواهد ماند (پروفسر جنبی)
 روز ۲۳ محرم (اول ماه ژانویه ۱۹۱۳)

در مجمع صبح عنوان نطق مبارک این بود «دو سال است در امریکا دار و پاگوش میکنم مقصدم
 اعلان وحدت عالم انسانی و صلح عمومی است که حضرت بپا الله آن را تأییس فرموده
 الی آخر بیانہ الاصلی بعد از مجلس بنزل الله الله مس کرد پشرف بردند در انجا مجلس نهانی

مجلس و از هر جهت اسباب سرور و انبساط روحانی کمال بود و جمعی از اجابای شش و غرب
از صغائر اندوخته علی در آن بزم وصل و لقاء والد و ششید علی الخصوص خدام و ملازمان که
از مشاهدۀ جمال و جلال عہدیزدانی در آن بساط در نہایت انبساط و شادمانی بودند و با کمال
سرور و نشاط کامرانی می نمودند و شکر تائید و نصرت ملکوت غیب ابہی می گفتند تا اول شب که
مجلس بسیار منظمی در انجمن روحانیون مخصوص خطابہ مبارکہ منعقد و حین ورود مبارک اہل
مجلس جمعیاً برخاستند و با نہایت احترام از امۃ اللہ لیدی بلا منیلہ خواہش نعلی و معونی طلعت
بیان نمودند دیگر معلومت آن امۃ اللہ مومنہ در وصف و ثنای مبارک و عظمت امر اللہ
چگونہ داد سخن داد و نفوس را شیفتہ روی و موی جمال عہد نمود چون جمیع مستعد استماع
بیانات مبارکہ شدند از گاہیکل اہل قائم و در ثبوت و ترقی و علو روح و حقیقت ثانویہ انسانیت
شرعی تذل و مطالبی مفصل فرمودند بچنان در آن لیلہ مبارکہ نفوس بجنبہ نفعات اہتہ گفتند
کہ بوصف آید تا آنکہ آخر مجلس رجای مناجاتی از لسان مطہر نمودند در حالتیکہ دستہای مبارک
مرتفع بود مناجات می فرمودند و جملہ بجلہ ترجمہ می شد و بعد از ختم خطابہ و مناجات چون
با دطاق دیگر شریف بردند رؤسای انجمن ہستہای آن نمودند کہ یکی از خدام ایرانی مناجات
بسان و لحن شرقی برای حضار تلاوت نماید لہذا حسب الامر جناب میرزا محمد خان قزوینی
در صدر مجلس با نہایت انجذاب بقرائت مناجاتی از آثار قلم ابہی متوفی از آن بعد در غلب
مافل حبیت خویش تلاوت مناجات می نمودند و از استماع لذت میرد بہد بسیار عجیب بود
با وجودیکہ عربی نمی فہمیدند باز از شنیدن کلمات اربع علی نہایت بہتر از و انجذاب حاصل

می کردند و حالت روحانیت میبختند باری آن شب چون جمعی از دوستان شرق و غرب
 (مستر سدی) برای شام در حضور مبارک دعوت نموده بود لذا بعد از مجلس بصالون بزرگی که
 برای بهمانی زینت داده و انواع نعمات رنگین همپا کرده بودند تشریف فرما شدند و جمیع آن
 طعاهای گوناگون و غذای بسیار لذیذ از نباتات بود زیرا اکثر مدعوین مخصوص و همایند
 محترم از خوردن گوشت و حیوانات پرهیز داشتند پس از صرف شام اول مستر سدی که
 از مخلصین بود برخاسته با نهایت شکرانه و افتخار تبریک عید گفت حضرت عبداللہ اباہم
 سرور شرق و پیغمبر صلح سانش نمود بعد سر ریچارڈ استغلی کہ از سران ملت انگلیز بود برخاست
 و با کمال خضوع و تعظیم بشکر و ثنائی عنایات مبارکہ و تمجید و توصیف تعالیم الہیہ و قوت ربانہ
 زبان کشود و شرح تاثیرات عظیمہ نطق و بیان حضرت عبداللہاء در محافل و مجامع عظمی پردہ
 انگاہ طلعت عبدالہی قیام فرمودند و اظهار سرت از نطق حضرات نموده تبریک عید و تهنیت
 مسائل الہیہ ناطق و جالس شدند " بعد مستر فلیکس موشر کہ از رؤسای مجامع صلح و اتحاد بود
 و خسر منجذب کلمہ اللہ و متوجہ ملکوت اللہ گشته بود برخاست چنان در ثنائی امر اللہ و
 اوصاف مرکز عبد اللہ نطق نمود کہ باب اسرار گشود گاہی از سر و قبول کلمہ اللہ اظهار
 رقص و طرب می نمود و گہی از شدت طہینان و فوز عرفان این امر بدیع شکر و ثنائی میکرد
 و از درک فیض حضور مبارک بخود میباید و محامد تائید و توفیق الہی می گفت کہ بچنین
 فیضی فائز شدہ لہذا باز حضرت مولی الوری نطقی مختصر و مفید در شکر تائیدات ملکوت الہی
 و ذکر تعالیم سلم علی سبب الفت و اتحاد عالمیان فرمودند و ختم حقیق عرفان گشودند

نفوس کمال توجّه و ابتهاج آمده سه ما پُرشور و دلهای غریق بحور سُردگر دیدنی الحقیقه
آن مجلس کی از مجامع همته و آن روز و شب از آیام و لیالی مبارکه عالم بود
روز ۲۴ محرم (۲ ژانویه) چون جمعی با سماع نضال مشفقّه و وصایای مبارکه مشرف
شدند بجمع بیرونی تشریف فرما گردیدند و نطق مبارک در خصوص مراتب محبت و عرفان
و انقطاع بود که نفوس را حالت تذکّر و انقباض دست داد و بعد از مجلس هم بعضی از نفوس محترمه
لندن تشرّف حاصل نمودند و با نهایت تشکر و ممنونیت مرخص میشدند شکر گفت و صلّ
تعامی گفتند و شهادت بر آن میدادند که از فیض حضور بندگان آمال و سُرد و خود رسیده اند
و ثمره وجود نائل گردیده عصر محفل بسیار باشکوهی مخصوص خطابه مبارکه خانهای محترمه
حقوق طلب آراسته چون حضرت مولی الوری بان مجلس نزول جلال فرمودند بخت
جمیت همه برخاستند و میامو و هله غریبی در مجلس انداختند اول قبل از خطابه مبارکه
دس و سپارد، که از خانهای ناطقه خیلی مشهور انگلستان بود نطق بسیار مؤثری نمود
که ترجمه بعضی از عباراتش اینست «امروز پیغمبر شرفی که از راه دور آمده و پیام صلح
برای ما آورده اند درین مجمع نطق خواهند نمود و از جمله تعالیم ایشان مساوات حقوق
رجال و نساء است اول یکدیگر در ایران از رؤسای این امر ظاهر شد حضرت باب بود
که او را شهید کردند و بسیاری از پیرانش را کشتند تا بنظر حضرت بهاء الله که اساس
صلح و مساوات را تأسیس فرموده رسید و از جمله کسانی که در این امر با کمال شجاعت جان
دادند یکی از زنان ایران موسوم بطاهره بودند شعله نار بود و اعلان این امر نمود

و حضرت عبداللہؑ پیغمبر شرق کہ برای ما پیام صلح آورده فرزند و جانشین حضرت بہاؑ بشمار
 ہستند و شما نباید از ایشان توقع صحبت پستی کنید زیرا تعالیشان حصر در روحانیت
 و امانہایت اقمار و سرور را از شریف فرمائی ایشان باین مجمع داریم چون سکہ قدس قیام
 فرمودہ باز دلولہ و سیما ہوا رحمت بر خاست و خطابہ مبارکہ در شرح تعالیم بدیع و تسادی
 حقوق نثار و در حال سبب ہجرت جمع گردید بعد از خطابہ مبارکہ چون لیدی بلا مفیلہ نطقی
 مؤثر و خصوص انتشار و نفوذ پیام الہی در اقالیم عالم و صدقات و سخن سکہ قدم ادا کرد از نگاہ
 مترسلی در مقابل حال بیان استادہ از مکت و جلال و قدرت و کمال طلعت شایق و تعالیم
 قلم علی و اتحاد و یگانگی احزاب و ادیان مختلفہ در ظل کلمہ اللہ نطقی بسیار طبع نمود و ختم
 مجلس را بنا جاتی از ختم اطہر جا کرد دیگر ہجوم نفوس در آن محفل و تنظیم جمعیت از حد و
 خارج روزہ ۲ محرم (۳ ژانویہ) علاوہ از بیانات ساثرہ خطاب
 بنفوس مختلفہ حجاب و انہار در مجمع و محفل عمومی و نطق بلین و خطابہ فصیح در خصوص فتح مہنویہ
 و کمالات ما و آراء لطیفہ فرمودند نطق اول در مجمع عمومی صبح منزل مبارک و ثانی شب
 انجمن تیا سفیا مشروح مفصل بود کہ انقلاب و انجذاب فوق العادہ در جہانہ اندخت بقسمی کہ
 از شدت شوق و ذوق ہر دلی در جوش بود و از مشاہدہ جمال و کمال طلعت بینال ہر سری
 پر دلولہ و خروش آفتاب بیانات مبارکہ در قلوب بی نہایت مؤثر گردید و ہر لسانی ناخوان
 دشا کہ چنانچہ بعد از ختم مجلس ہر نفسی در محضر اطہر اطہار خلوص و محبت صمیمی مینمود و بیان اشتیاق
 و ارادت قلبی می کرد اما نطق رئیس مجلس در معرفی وجود اطہر بسیار مفصل بود ولی بیانات

مطالب ایشان ثبت و ضبط نشد و چون از آنجا بمنزل مبارک مراجعت فرمودند سبیل طهر
بسیار خسته بودند بدرجهائی که شام میل نفرموده با و طاق مبارک برای انحراف تشریف
بردند روز ۲۰ محرم (۴ ژانویه) چون خدام استان بشرف حضور

مشرّف شدند فرمودند "دیشب هیچ خواب ز قلم خلی خسته بودم" لذا از وزیرین تشریف
نیاوردند کسی بحضور مبارک مشرف نمی شد مگر بعضی از اشخاص که نهایت لزوم داشت و
او طاق مبارک تشرّف حاصل می نمودند و مکرّر آن نفوس را تشویق بلفت و یگانگی با عموم
ملّ عالم می نمودند و تخریص و ترغیب بر نشر آیات و بنیات ظهور عظمی فرمودند تا ما را در
شام را جز قدری آب گوشت بدون نان چیز دیگر میل نفرمودند

روز ۲۷ محرم (۱۵ ژانویه) پس از اذکار و اوراد و تشرّف بعضی از دوستان چون در
بیرونی جمعیت زیاد بود تشریف فرمای آن مجمع شده فرمودند "احوال خوب نبود محض
خاطر شما بیرون آمدم فردا هم باید بادین برگ (اسکاتند) بروم چون وعده دادم لهذا
میروم در لندن خیلی در مجالس صحبت کردم امیدوارم بیانات من مثل تخم پاپی باشد که
در ارضی طبعیه کشته میشود زیرا کلمه مبارکه بفرموده حضرت مسیح مانند تخم پاک است
ولی گاهی بعضی تخمها کنار راه می افتد و پایمال شده از میان میرود هر چند تخم پاک است
لکن چون زمین استعدا ندارد فاسد میشود بعضی تخمها در رنگ ریخته می شود اگر چه قدرتی
بزرگ شده می رود و لکن بعد خشک میشود و ثمر نمی دهد زیرا ریشه ندارد اما بعضی تخمها که در زمین
پاک پاشیده میشود و آبیاری می گردد خوشه می کند و خرمن میشود حال امیدوارم

لندن ارض طیبه باشد یعنی قلوب نفوس پاک و فارغ باشد تا نتیجه حسنه حاصل شود
و آن نتیجه محبت الله است عرفان الهی است اقامه دلائل و براہین قاطعه است ترویج صلح
عمومی و وحدت عالم انسانی است ارتباط قلوب بقوه معنویه است و فلسفه الهی این بعضی
از نتایج آن است امید است در لندن چنین تأملی حاصل گردد اعتماد ما بر خداوند است
و توکل ما بتائیدات نامتناهی الهی نزد من یقین است که این تخم پاک عاقبت بروید زیرا
بنیم در ارضی قلوب طیبه کشته شده ابر رحمت الهی بر او مبارک حرارت شمس حقیقت بر او
می تابد یقین است که می روید من خرمها بنیم که ازین تخمهای پاک عیسی تعالیم الهیه حاصل
شده و امید دارم که لندن مرکز صلح و سلام شود علم وحدت عالم انسانی بلند گردد و
سبب لغت بین بشر شود و تعصبات جاهلیه را زایل نماید تعصباتیکه سبب قتال در
انتظام عالم است یعنی تعصب بین ادیان تعصب بین جناس تعصب بین اوطان
تعصب بین مل و بزدی این تعصبات و تقالید پوشیده زوال یابد زیرا این تقالید
و اوهام سبب اختلاف و جدال است هیچ تعلقی بآمین الهی ندارد این از بنیاسات بشری
است نه اساس مظاهر روحانی اساس ادیان الهی ازین اوهام متقدس و مبراست علی الخصوص
درین عصر نورانی که غلبه انسته اند که این اوهام بی ثمر است و مضر راحت و آسایش
عالم انسانی است این عصری است که نور محبت تابد و قلوب انعکاسات روحانی یابد
و بیکد گیر فیض بخشد و تجلیات روحانی اعلا نماید زیرا تجلیات الهی عالم انسانی را روشن
و سرور ابدی دهد محبت الهیه سبب ایجاد بشر است رحمت آسمانی سبب آفرینش هر فردی

از افراد عالم‌پسانی است الحمد لله این عصر نورانی است و این قرن قسن طانی
از خدا خواهم که با پنجم سزاد این قرن است مؤید فرماید انهمی از روز حالت وصحت
مبارک بهتر بود شب شام را بیل و رغبت تناول فرموده استراحت نمودند

روز ۲۸ محرم (عشر انویه) مرکب اقدس صبح از لندن بسمت اسکاتلند حرکت نمود جمعی
از تجاری شرق و غرب تا ایستگاه خط آهن در رکاب مبارک با نهایت انجذاب
و تأثر بودند از ملازمان حضور و خدام ایرانی کسانی که در سفر اسکاتلند قلم‌م رکاب اقدس بودند
احسب‌ای ایران جناب میرزا احمد سهراب آقا سید اهدا شد جناب میرزا لطف‌الله و نجف‌قانی
چون مرکب مبارک از لندن حرکت نمود صحرای سبز و خرم از نظر انوری گذشت با آنکه موسم
زمستان بود هوا صاف و آفتاب درخشان و بآب‌سُرور دل‌وجان از هر جهت هتیا
نامار را در واگون خوراک سر می‌تناول فرمودند و ملازمین حضور بهم در ظل عنایت
طلبیدند و بعد از نالاراندگی استراحت نمودند طرف عصر که مرکب مبارک نزدیک بادین‌گ
میشد خدام را حضار و شرف و نصیبت و گفتار فرمودند که «حال با دین بوگ می‌رویم
در اینجا بدایت نشر نفعات الهی است باید با انجذاب و اشتعال و روحانیتی بانفوس مشاش شوید
که کل شهادت و بند که ملکوتی هستید بندگان متوجه ملکوت الهی هستید قلوبی پر انوار
دارید و جانی از اسرار غبطه‌گلشن و گلزار دبد حکایتی از نور علی‌شاه فرمودند که مطر
دولت و ملت شد و آواره غربت گشت و در عتبات نیز از تعدی علمایست کردن نتوانست
تا آنکه در بغداد بسای جاوید شتافت چند نفر از خدام او که با نهایت فقر و فلاکت بودند

از صدقات و آوارگی او بسیار متأثر گردیدند و با نهایت خلوص بنشر ذکرش پرداختند چون
 با کمال تأثر و انجذاب برخاستند لهذا هر یک شهرتی تمام و عزتی کامل بین انام حاصل نمودند
 جمیع نفوس را حیران کردند حتی اکثر ذرای سلطان و علمای اسلام را دوست یگانه و مرید
 فرزانه ساختند بآنکه بر اهمیتی قائم نبودند پس آنکه بندگان آستان الهی و پاسبان مملکت
 باقی بستیم اگر با تأثر تمام و تعلق قلب و انجذاب و وجدان بر خدمت این آستان بر خیزیم
 چه خواهیم کرد ؟ ساعت پنج عصر چون مرکب مبارک بادین بورک وارد اتمه الله مسی است
 و جمعی از بزرگان در ایستگاه خط آهن حاضر و تعظیم و تبریک و ورود مبارک افتخار و سرود
 ابدی جستند اتمه الله مسی است از خانهای بسیار محترمه بودند و شوهرشان رئیس
 اساقفه بود و پسرشان از اعضاء پارلمان چون خانم شارالیه در لندن حضور مبارک
 مشرف شده بی نهایت منجذب گردید و مملکت ابی متوجه د باصرار و التماس و عده
 خواهی نمود آن بود که لدی الورود است عاگرد بنزل آنها نزول جلال فرمایند
 چون خیلی اصرار نمود لهذا با یک مترجم بنزل ایشان تشریف بردند و سایر خدام را بهوتی که
 نزدیک آن خانه بود فرستادند که اوقات خواب و خوراک در هتل بودند و حیان
 دیگر همیشه در محضر اطر شب اول جمعی از اعیان و بزرگان در تالار آن عمارت مخصوص
 تشریف حاضر پس از معرفی و اداء لوازم خضوع و احترام ایشان بمحض فضل و جهان نطقی
 مفصل و مخصوص تعالیم و مسائل بیدیه کیفیت ظهور ظاهر مقدسه و حجابات اعم و حیان
 طلوع شمس حقیقت فرمودند چنانکه آن نفوس محترمه با بهتر از آمده روح ویرجانی بی انداز

حاصل نمودند و هنگام مخصی از نطق و بیان مبارک شکر با کردند و مسرت با اظهار نمودند
وقت شام جمیع خدام حضور را نگاه داشتند و خود دکتور و سربیت با تمام عالمه
سر نیز دایما اظهار مسرت و ممنونیت از تشریف فرمائی مبارک و استماع تعالیم الهیه
می نمودند روز ۲۸ محرم (عشر انویه) پس از عجز دنیا از بلکوت
بی انباز تشریف چند نفر از طالبان و دو اتوبیل حاضر و یکیل قدس با جمعی از دوستان
و خدام بدر سه جزائی تشریف بردند پس از ورود مدیر مدرسه بازوی مبارک را
گرفته یکیل طهر را در هر اوطاقی سیر و گردش داد و جمیع آثار و نقشه با را از نظر او گذرانید
تا طبقه آخر عمارت رسید و در برجی که بالای بام بسیار تنفع ساخته بودند چون تشریف
بردند با اوطاقی رسیدند که در وسط آن صفحه بزرگ مدوری مانند منبر مسلمی اوخته و پاچه
سفیدی رو پوش داشت و آن صفحه مقابل در یکجهئی در وسط گنبد و شقف واقع بود
و در آن در یکجه دو برین عکاسی مخصوص نصب شده بود بطوریکه از بالا عکس شهر را گرفته آن
صفحه مجموعه میانداخت و چون آن برج وسط شهر بود لهذا وقتی دو برین دو میگردانید
در هر گردش عکس قطعهئی از شهر بران صفحه میافتاد و جمیع عمارتها و خیابانها و باغها و عبور
کاسکه با و ترنها و آمد و شد مردم و دغان کارخانها را همه مثل عکس متحرک مجسم میبخت خیلی
تحسین فرمودند مدیر عرض نمود سیصد سال است که این دو برین خنجرای شده و لکن
تا حال به استعمال نیامده بود پس از گردش در سایر اوطاقهای مدرسه از اینجا چون حرکت
فرمودند بر حسب استدعای دوستان سواره از ادراک و عمارت قدیمی که سابق محل سلطانی^{بود}

مرکب مبارک سیر کرده تا خارج شهر تبلال و جالی رسید که انباران فرخنده سلطانی (کنگز درایو) گویند جای با صفا و خوشنمایی بود و سواد شهر را در زیر نظر داشت و چون بمنزل مرجع فرمودند پس از صرف ناماز قلیل استراحتی دسته دسته نفوس طالبه مشرف می شدند و از امر الله استفساری کردند و از صفاء نداء اعلی و تعالیم امر الله چنان نشاط و نباطی می یافتند که حکام صادره از قسطنطنیه را علاج درد دینی درمان این عصر زمان می گفتند تا اول شب مجلس مخصوصی اعضا انجمن سپهر اتو در مفسر مال که تالار بسیار بزرگی بود برپا بزرگترین ساقفه شهر آراسته بودند و چون از چند روز پیش اعلان مجامع ادین بزرگ و در جریده نمودند لهذا انعقد جمعیت بود که تقریباً سیصد نفر بیرون عمارت ماندند که جای ایستادن در داخل نبود اول دکتور کلن شمرچی از امر مبارک بیان نموده از جمله گفت "این امر مخالف اساس حضرت مسیح نیست بلکه روح الهی است که در خارج کنائس و ملل مسیحیه هم مشغول کار و نافذ در قلوب است هر چند ظهور مسیح آخر بود لکن باب فیوضات الهیه مسدود نیست زیرا تعالیم حضرت مسیح تجدید و تفسیر لازم دارد در غرب ما اساس مذمت عظیمه نهاده ایم اما حال رو به زلزله و جلال است لهذا ما در هر جا انوار صلح و صلاح بنیم باید پریش نایم و خوش آمد گوئیم و لوازم هر قسیم و زبانی باشد" بانکه دکتور مذکور از رؤسای عظیمه دیانت مسیحیه بود معذکات ملاحظه نمایند که چگونه همین امر الله و سطوت عهده الله او را منقلب ساخت که شهادت بر این داد که این امر روح الهی است که در خارج ملل مسیحیه هم عامل نافذ است باب فیوضات الهیه و سبب تجدید اساس مسیح و ترویج صلح و صلاح

وسراوار پر تشنه خوش آمد است خلاصه چون طلعت نور عبدالبهاء در صحنه خطابه قیام فرمود
 حضار این طوز خوش آمد اظهار نمودند که جمعی از روی کرسیها برخاستند خطابه مبارکه مخصوص
 زبان عمومی بود که این یکی از تعالیم این امر مبین و دلیل بر عظمت این قرن عظیم است بسا
 سبب جرت نفوس و انقلاب قلوب گردید و آنحضرت مجلس پر دفر گدیس برخاسته
 از قبل عموم اظهار تشکر و ممنونیت نمود
 روز مخرم (۷ ثراویه)

در سه امد مقالاتی در خصوص ورود مبارک و تعالیم بر مبس این امر طبع و نشر گردید
 که سبب از یاد طلب و کثرت تشرف نفوس شد قبل از ظهر چون جمعی از طالبان بزیارت
 طلعت پیمان مشرف شدند و بشارت ظهور مظهر طور را شنیده بخضوع و تعظیم موفق گشتند
 از نگاه نظر خویش حس دایت بدیدن مجمع تضایع و مدارس طفل فقرات شریف بردند
 و هر یک از او طاقهای مدرسه صناعی عبور نموده و شاگردانی را که تجاری و تجاری
 نقاشی و غیره مشغول بودند تحمین و تشویق می نمودند و در مدارس یام طفلان اعات
 می نمودند تا در مراجعت از مدارس بازار و مرکز مبارک تلال و جبال سبز و خرم
 بیرون شهر را سرعت سیر نموده چون بمنزل شریف فرامشند نفوس پی در پی در محضر
 اظهر حاضر و مشرف و از اطلاع بر تعالیم و آثار ظهور اعظم ابهی غریق بوجوهیت و سرور بودند
 و در آن شب مجلس عظمت و جلای در تالار رئی (مدرسه الهیون) بواسطه کمیته مدبر جغرافیا
 مخصوص خطابه مبارکه منعقد و حضار همه از کشیشها و علما و عظام و بزرگان اسکاکنند بودند
 صدر انجمن و میر مجلس پر دفر بزرگ گدیس بود و از جمله عباراتش در معرفی طلعت پیمان طانی

که بعینا ترجمه شده است در دشب حضرت عبداللہاء در فوائد لسان عمومی ببحث حصول
 اہنت و سہولت سیر و سیاحت و ترقی صناعت و رفح سؤ و نفاہم بین و این نطق فرمود
 اما مشب خطابہ فی در خصوص تعالیم حضرت بہاء اللہ ادا می فرمائید امر بہائی کہ منجاوز
 از نیم قرن است دائم در تحت شکنجہ و بلاست شہدای عصر اول مسیح را بیا دنیا و را اول
 این امر در ایران بود بعد سایر ممالک اسلامیہ سرایت نمود در بین یہودیان و مسیحیان
 انتشار یافت اگرچہ این امر روحانی از محس ظاہر شد لکن تعالیش جمیع مطابق این قرن
 تمدنت بعد خطابہ مبارکہ در شرح تعالیم سلم الہی و بلا یای وار دہہ بر امر اللہ و علل
 کلمہ اللہ با وجود احاطہ اعدا تقبلی در قلوب مؤثر و سبب تذکر نفس گردید کہ پر دہ مذکور
 باز برخاستہ از قبل عموم حضرت عبداللہاء را شکر نمود و گفت کہ جمیع از ہمیں قلب شاگرد
 کہ حضرت عبداللہاء با کمال فصاحت و بلاغت تعالیمی را شرح دادند کہ روح ترقی
 این قرن است این امر بست کہ در شہرق بانہایت سرعت انتشار یافتہ مانند موری
 کہ در غرب و بحر یان و غلیان است و چیز کہ خیلی سبب جلب قلوب شد این بود کہ خطابہ
 حضرت عبداللہاء گویا امید قلوب را بیان می نمودند ما بانہایت سرور تعالیم این امر را
 علی الخصوص در نیم معارف قبول میائیم و اینکہ باید ہر نفسی کسب شغلی مشغول باشد
 و اینکہ عالم انسانی مانند مرغی است دارای دو بال است و مذقت مادی و مذقت الہی
 باید توأم باشد فی الحقیقہ این عبارات آرزوی قلوب ما را محتمل نموده و انچہ بیشتر سبب تیر
 نیست کہ بانہایت زجر و تہدید قتل و زندان این تعالیم را انتشار دادند و بعد و زکرت

زاب برخاسته گفت: «ما همیشه از غلبه بشر بر شرف میفرستادیم ولی امروز می بینیم معلم
 شرقی بغرب آمده اصول کتب مقدسه را با تعالیم بدیهه شمسیدهد با وجود این حیات
 عبداللہاء خود از کلمات مؤثرتر است حق ایشان نطق کردن زیر چهل سال از عمر خود را
 در حبس گذرانیده اند و خدا امور بسیاری بر ایشان کشف نموده است و کتور کلن
 دیشب اظهار داشت که عبداللہاء نیامده اند مردم را بدین خود دعوت نمایند لکن عقیده
 من این است زیرا امید ام که ما اساقفه ترویج چنین بشاراتی می نمایم بلکه آرزوی نشر نگونہ
 تعلیمات داریم لهذا امید داریم این خطابہ حضرت عبداللہاء سبب تحریص و تشجیع نمایند
 گردد» و بعد دکتور در اموند با عباراتی طبع بیان شکر و ستایش نمود و رئیس نیز با آوازه شکرانہ
 پر دستہ مجلس با نہایت شوق و شور خطاب پذیرفت و صورت آن مجمع و محفل خود قوی
 و بلس و عظم بران بر حقیقت این امر عظیم و قدرت و نفوذ عہد و یشاق قویم بود کہ در چنان شہر کہ
 در مملکت بریطانیہ مدینہ مقدسہ و مرکز رؤسای دینیت ملت سیحیہ است خلاصہ نفوس
 و وجہ علماء و فضلاء انہا باین درجہ شہادت بر قوت و قدرت و نفوذ و ہیبت تعلیم مبارکہ
 دادند و مفتون گفتار و رفتار جمال بیتال گردیدند بشانیکہ در جلسہ از جمیع مقالات علاوہ
 بر اوصاف و نفوت رؤسای سائر مجامع مندرج و فتر گشت وصیت عظمت امر اللہ و ہمینہ
 عبداللہ زلزله بر ارکان عالم وجود انداخت
 روز ۳ محرم (۱۳۰۱)

مطلب تازه و بیان خیلی بامزه این بود کہ صاحب روزنامہ اونینگ دین بونگ نوشته بود
 و در صورتیکہ اساقفہ ما باین زودوی مفتون جلال و کمال شخصی شمرنی شوند حال دیگران

چه خواهد شد .. واقع حق دارند زیرا دیدند که وجود شرقی که سه روز است باین بزرگ
 درود فرموده اند انطور در قلوب نفوس خطیره تأثیر و نفوذ ظاهر ساخته اند در هر مجمع و
 مجلسی که وارد میشوند و نعمت مردم بجهت احترام قیام می کنند و اشخاص طبله با و صافش
 ناطقند و عموم مردم بدرجائی فاضل که در آن سر بر محفل دست میدهند و اظهار طلب و
 اشتیاق مینمایند و هر روز جزا از عظمت جلال و علو کمالش حکایت میکنند بستمه بعضی
 بجهت حمد آید و بخوف خشیت افتند که مباد در استقبال این امر ترزلی با رکان متطاول
 و ترزعی در بنیان تعالید او نام ماند از داند از داند و در محضر آنرا از هر طبقه اشخاص بی در پی شرکت
 حاصل نموده از فیوضات روحانیه بهره مند و از مواهب باقیه فیضیاب می شدند عصر
 که در تالار بزرگ منزل دکتور دایت مجلس خوبی بجهت محصلین علم که از هند و مصر و جاپان
 بودند منعقد نموده همه بشرف لقاء و استماع خطابه مبارکه شرف گردیدند زیرا چون
 از ورود و سبیل اظهار خطابات مبارکه و نفوذ تعالیم مقدسه در مجامع و محافل عظیمه آگاه شدند
 فخر و مباهات نمودند که چنین آفتاب عظمی باز از افق مشرق دمیده که دیده اهل غرب را بنیای
 کرده و قلوب صافیهم مغرب زمین را روشن و منور ساخته لهذا جمیع محصلین شرقی
 انعقاد چنان محفل را از دکتور دایت درخواست نمودند و از جمله عباراتی که دکتور دایت
 در بدایت آن مجلس و خطاب بحضرت عبداللہ اعراض نمود این بود که «ای آقای عزیز دایم
 عمر خود من در اینخانه مجالس بسیار داشته ام لکن بیوقت مثل این محفل را در اینجا ندیده بودم
 و ازین محافل الفت بیان حضرت پطرس بخاطر آمد که گفت «خدا همه را از یک سخن خلقی»

و بیان حضرت مسیح که فرمود در آرزو شرق و غرب جنوب و شمال داخل ملکوت الهی خواهند شد
 بعد از دکتور وایت از قبل طلاب هندوستانی یکی از آنها برخاسته گفت که در جمیع
 هموطنانی که حاضرند نزول قدم حضرت عبداللہ در این فسیلم تبریک و خوش آمد
 میگویند لازم نیست که از اوصاف این تعالیم مقدسہ چیزی بیان نمایم زیرا ہمہ میدانند
 کہ سبب ترقی عالم است و اما حال پنجم ترقی در ایران پیدا شده و ہر قدر نفوس از او اہم
 و تعالید کہ مانع اتحاد بودہ نجات یافته اند سبب این امر بودہ و این منحصر بایران
 نہ بلکہ از ایران سرایت باطراف جهان کردہ و اما حال کہ وجود اقدس با اینجا تشریف آورده
 برای این کہ خبری را کہ فراموشش نمودہ بودیم کہ ہمہ ما یک جنس ہستیم و برادر ایم
 و ہمہ ہندوگان یک خداوند حال بخاطر آئیم و متذکر شویم شکلی نیست کہ بواسطہ نفوذ این معلم
 عظیم حال عالم بہبودی یابد و این تعالیم سبب آسایش عالم انسانی گردد لہذا ہمہ ما
 خوش آمد میگوئیم، بعد یکی از تحصیل مصری برخاست و گفت: «این مجلس سبب افتخار ما
 و اعتقاد صمیمی قلبی ما در حضور مبارک شخص جلیلی کہ اعظم معلمین شرق ہند و از جنسہ
 تعالیمان منع تعصب نہی و تعصب وطنی و تعصب سیاسی جنسی است و این تعصبات
 سبب اختلاف و تفرقہ و خرابی انیت کہ ہمیشہ خدا در برکتی مبعوث فرمود کہ تعلیم یگانگی
 و ترویج اخوت نماید و ہنہ این امر ادیان و ملل مختلفہ را جمع فرماید و نظر ہمہ ما صحیح
 میآید و منظریم کہ روزی اہم و اعزاب عالم متحد و متفق خواهند شد پس وجود مبارکی کہ
 ما را بچنین طریق دلالت میکند و بصلح عمومی میخواند ما در زیر بارش و مقروض غایت یافتن

هشتم زیاده بر این شمار مانع از شنیدن خطابه مبارکه نمی شوم و از قبل هموطنان
 و سایر طلاب علم ایشانرا خوش آمد میگویم و چون از گفتگوی حضرات و لهجایی نهایت
 شاق و مستعد استماع بیانات مشرق میثاق گردید آنگاه طلعت انور قیام فرمود خطابه‌ای
 غزوار در خصوص وحدت اصول دین و منع تقلید و بیان حقیقت اسلام و تعدیل فروعات
 احکام نظر مقتضیات اعصار و ازمان و قوه خارق العاده معنویه چنان ادا فرمودند که
 جمیع اظهاریشکرها و ثنائیان گشودند منجمله دکتور دایت در ختم مجلس باز باظهار مسرت
 و شکر ممت مسودایت پرداخت که ایشان سبب تشریف فرمائی حضرت عبد الهیاء
 و حصول این عنایت و سعادت عظمی شدند بعد از مجلس باز جمعیت کثیری از هر قریل شریف
 و از بیانات و تعالیم مبارکه جمیع اظهاریشکرها و انجذاب می نمودند از روز وقتی که بحجت
 فقر اعانه جمع میکردند هر کس از مالار بیرون میرفت بیل خود چیزی میداد لذا از حضور مبارک
 هم چند جینه عنایت شد و نفوسیکه لطف نیسکه شدند خیلی متأثر گردیدند علی الخصوص
 اهل آن منزل زیرا متوقع و منظر چنین عنایتی نبودند آن شب مسودایت کسان او از
 حضور مبارک رجاء و اصرار نمودند که تشریف فرمائی مجمع سُرودی شوند که در یکی از کُرَّاس
 قدیمه منعقد شده بود و عرض نمودند که آن مجلس سالانه برای سُرود و تفسن فقر
 بنیامی شود و چند دسته برقیب و تنظیم مخصوص در وسط مالار بزرگ آن معبد حاضر
 و بانواع نغمه ها و سُرودهای روحانی مشغول ساز و نوا هستند و چند هزار جمعیت فقیر
 و امیران هر قریل برای شنیدن نغمات میروند چون بسیار اصرار نمودند و خیلی تأمل بر رفتن

آن محفل بودند لهذا برای فرمودند و در نظر مبارک بسیار مقبول افتاد بعد از مرحمت فرمودند خوب مجلسی بود فقرا را بسیار سرور دیدم فی الحقیقه قلوب فقرایی قریق است زود متاثر میشوند وقتی در غدا و فقری در منزل ما آمد قالیچه‌ئی را که آنجا افتاده بود دید دستی بردی آن کشید و گفت خیلی نرم است اگر کسی روی این بخوابد بیشتر خوب میرود و راحت می شود گفتم این قالیچه برای تو باشد بعد از چندی او را دیدم گفت در من گمان می کردم روی قالیچه بیشتر خواب میروم بعد دیدم پنج فرق نمی کند روی قالیچه بخوابم یا حصیر من هم قالیچه را فرو ختم " دل فقرا زود می شکند لهذا هر چه انسان اسباب سرور آنها بشود جا دارد من در عکا کثر فقرا را دعوت می کردم تا امید نیاید که فقرای شرق چگونه در عمر تند بچاره ناچاره بکنند انهی

روز اول ماه صفر ۱۳۳۱ (۹ ژانویه) از صبح تا ظهر آمد و شد نفوس و شرف صاحبان جسد و سایر اشخاص محترمه چنان بود که دقیقه‌ئی لسان اظهار ساکت نبود باجوبه سوالات و کشف بحاث و توضیح آیات بنیات ناطق نفوس مختلفه در هر مسئله سوال می نمودند و از استماع جواب و بیان مبارکه چون گل شگفته و خندان می شدند از فرق بین بهائی و مسیحی می پرسیدند و در جواب وحدت اصول ادیان و تغییر و فروعات و جزئیات را باقتضای هر عصر و زمان شرح و بسط میدادند از مصوب و دانشگاه اتحاد و الفت مل مختلفه و طبایع اراء متضاده سوال می نمودند خلقت کائنات بران حسی میفرمودند که ترکیب عناصر مختلفه بقوه معنویه در عالم مکان سبب ظهور و بروز کمالات و صفات رحمانیه

است و این اختلافات اصلیت یافته جلوه حقیقه عالم انسان است نه مانع ظهور و اتحاد
و الفت مل و ادیان و اما اختلافاتی که منبت از ظلم و تعدی است و تعصب و نادانی بحسن
ترتیب و تدبیر زایل میشود ازین قبیل مطالب و سائل مکرر و مفصل در قسم الطهر جاری و صادر
میشد و جمیع قلوب شادمان و همه اغناق خاضع و تمام نفوس شاکر و ذنباگو اما عصر مجلس عظیمی
دو سه روزه در منزل دکتور وایت منعقد فرقه ئی از خانهای محترمه مجلله شهر که همه حقوق طلب
و آزادی خواه بودند و فرقه ئی از رجال عظیمه مخالف مقصد و تدعای فرقه اولی با وجود این
طرفین از خطابه مبارکه دعاگو و ذنباخوان گردیدند زیر انطق و بیان مبارک و خصوص صلح و صلاح
و سعادت و وحدت عالم انسانی و تبیین تعالیم الهی و لزوم تربیت و حسن آداب و اخلاق و نساء
بود بدرجه ئی که استعداد و استحقاق تساوی حقوق با رجال یابند لذا همه را راضی و ممنون
نمود و هر دو طرف را منقلب و مفتون کرد بشانیکه هر یک سائل و مطالب صادره از لسان
مبارک را انتهای آمال خود می شمردند و تعالیم حضرت بهاء الله را در مان هر درد و مهم هر زخم
مشاهده می نمودند و اغلب این نحو نطق و بیان و تأثیر و نفوذ کلام مبارک را خارق العاده
می گفتند که در یک مجلس طرز بیان و تأثیر نطق مبارک نفوس قباینه را راضی دارد و منتها
آرزوی اشخاص مختلف ایشارب و الهآرب باشد و هم تبیین حقیقت نماید و بیان حقیقت کند
این بود که هر یک از اغناق خاضع و هر طلی منقلب میگشت بر نفس فیهی و در چنان مرکز مهمی
منقلب می شد و صلاح خود از هر جهت در اطاعت و خشوع میدید و هر منصفی بی اختیار شهادت
بر عظمت و جلال میداد هر کس در هر مقام و درجه ئی بود جز تذلل و انکسار در راحت مرکز عهد الهی

چاره نداشت و آلاس که کسان اردب و امریک کجا و خضوع و تعظیم در مختصر سرور
 تاجیک کجا مغزوران مذیت غب کجا و اظهار و انقیاد بدانت شرق کجا بین تقادت ره
 از کاست تاجک و مجلس عظیم تر آن شب در تالار انجمن تیا سفهای ادین بورک منعقد شد که
 محفل پر شور بود و در حضار از خطابه مبارک مشر و نشوری افتاد علاوه ازال شهر جمعی از
 تیا سفهای اطراف چون اعلان آن مجلس خوانده بودند و در حبه آمد و مرسلات دیده بودند
 آن شب حاضر شدند چنانکه تالار بان وسیع را گنجایش آن جمعیت نبود و اکثر تاپیرون تالار
 صف در صف ایستاده بودند قبل و بعد نطق مبارک رئیس انجمن در اوصاف طلعت انور
 عبداللہا بیانات و عباراتی گفت که محیر عقول بود و بین آن عبارات و مطالب را در روزنا
 تیا سفها بعد و برج نشه نمودند و بابهایان نهایت یگانگی و اتحاد را اظهار داشتند از جمله
 مترگرام پول مدیر مجله تیا سفهای ادین بورک مینویسد «عبداللہا قوه روحانیان شدیدا
 بنظر من مرکز قوای روحانیه و عقلانیه و البتہ قرن آینده و حالند و چون انسان از قوه فی
 که عبداللہا از آن مستمند اطلاع یا بدشکست نمی نماید که این امر عوالم دینی و اقتصادی نوع
 بشر را تغییرات عظیمه خواهد داد و در صورتیکه رؤسای انجمن این قسم مفتون شئون بشر
 و آثار نافذہ نطق و بیان مبارک گردند حال دیگران معلوم است خلاصه چون قامت
 دلربا در آن مجمع پر لطف و صفا قیام فرمودند خطابه فی در اظهار مسرت از حقیقت بینی
 و میزنی اعضا انجمن و حضرت تعالید پیران مذاب و ادیان و کیفیت قوه خالق و
 حقیقت ثانویہ عالم انسان و طلوع شمس حقیقت از بروج مختلفه در هر عصر و زمان ادا فرمودند

که از بلبله و دونه حصار در و دیوار بزلزله در آمد تا جین رفتن که یک یک با نهایت نظم
از حضور مبارک می گزشتند و مجال عرض بندگی و جای برکت و تائید میخواستند ولی
برای برکت ممکن نبود کمال باجال بجزایب و اشتیاقی مشابه می شدند که هیچ میل رفتن
جسدانی نداشتند بعد از مجلس در همان عمارت تدارک شام دیده بودند جمیع اعضا
انجمن با شور و ولعی زائد الوصف سر میز در حضور انور شام خوردند و آقا از صمیم قلب طهارت
خلاص می نمودند و محبت و خلوص افتخاری کردند حتی پس از صرف شام و نوجوان پسرد
و دختر که خیال عروسی داشتند مقابل کرسی مبارک را نو بر زمین زده ذیل اظہار ابدست گرفتند
و با حال رقت و کمال عشق و محبت استماعی برکت و تائید نمودند و در جای تبریک و توفیق
کردند و مورد عطا و مشمول دعای طلعت رفیت در گاه جمال ابی گشتند بعد چند نفر که عکس
مبارک داشتند بر قم و امضای تسلیم اظہار ساینده و رئیس انجمن کتاب و دفتر محفل را
تقدیم کرده خواہش صدور دعا و مناجاتی از کلام غایت بافتخار انجمن نمود و این مناجات
مختصر صادر و نازل شد دو ہوائے ای پروردگار پر نوری از شمس حقیقت بر این انجمن
زن تار و شن گرد و عبد البہاء عباس، رئیس مذکور کتابچہ خود را تقدیم و استماعی
دعائی بافتخار خویش نمود مرقوم فرمودند دو ہوائے خدا یا دارنده این کتاب موفقی
فرما عبد البہاء عباس، باری آن مجلس حسن مجلس مبارک و آن شب آخر شب اقامت
ہیکل آمدن ادین بزرگ و انقلاب قلوب در آن مدینہ اعظم آیت و قدرت و ہمینہ طلعت
عبودیت حضرت احدیت دید می شد

روز ۲ صفر (۱۰ ژانویه)

وجود مبارک از ادین بزرگ عازم لندن بودند خدایم که در هتول بودند از مجمع
اسباب و ادای کرایه هتول فرمودند و چون سس دیت مطلع شد بسیار اظهار تأثر
کرد و همراه نمود که همه منزین رکاب مبارک باید همان من باشند ولی قبول نفرمود
و ده جینه هم بجهت اعانه مرضی رحمت فرمودند بعد باین تشریف آورده همه خدمت
و خدمه خانه را احضار و شروع بنصیحت در حسن خدمت و زقار و امانت و صداقت و
عبودیت پروردگار نمودند خیلی اظهار عنایت و رضایت از خدمات آنها فرموده
بهر یک یک جینه انعام و اکرام کردند و زقار مبارک و سبک و سلوک با اهل آن
خانه بنوعی بود که جمیع راقی و عز و دست داده حتی خود و کنور دیت آن شخص
جلیل چون عبد ذیل با نهایت ادب اظهار خجالت و بیان قصور در خدمت می نمودند و دست
کتابی تقدیم محضر انور نمود در جای صد در عنایت و مناجاتی کردند و بنزد آل امارت ملطفر
سرفراز و مفتخر گشتند و در رکاب مبارک تا ایستگاه خط آهن با جمعی مشایخت آمدند و من
حرکت مرکب مبارک جمیع در حالت تأثر شدید بودند دست دعا برکت و تأیید علی الخصوص
مس دیت و رئیس سپر نتو و اعضا آنجن تیا سخی و چون دو ساعت قطار راه آهن
حرکت نمود در داگون می فرمودند که "این گونه انقلاب نفوس بصرف قدرت و
تأیید ملکوت الهی است که ما اشخاصی ایرانی در مجامع این شهر و آنگهی در خانه رئیس اساقفه
با این عزت و اقتدار با متنازه آثار پردازیم و در منزل بزرگترین قیسیها با ثبات اسلام
در عزت و عظمت محمد رسول الله ناطق شویم بعضی که همه فاضل شوند و تنظیم و احسن نمایند

چشم مکان چنین تأییدی ندیده باید قدر این تأییدات بدانیم و شکرانه بخیزیم نهی
 آنروز در ترن قلب اهل انور بسیار شد و سرور بود و سان مبارک و ائمه شکر تأییدات
 ملکوت ابهی ناطق و گویا تا عصر ساعت پنج که موکب تقدس لمبذن دارد و جمعی از دوستان
 در ایستگاه راه آهن پروانه دار طائف حول روی پر انوار بودند آنروز قصد مبارک
 آن بود که یکی از هوتهای لندن نزول جلال فرمایند ولی چون لیدی بلا مفیلد کنش
 مطلع شدند مویه کنان بر قدم اهل ارقادند لهذا بمنزل ایشان باز تشریف فرمادند
 جمعی از دوستان شرق و غرب بشرف لقاشرف و از مشاهد سرور و وجوب تقدس
 بوجد و شور آمدند و نظر بختگی بکل مبارک زودتر مخص شدند ولی مسافری ایرانی
 تا به از شام هم از بیان و ندای علی آشفته و شید بودند و مخور صبهایی فضل عطا

روز ۳ صفر (۱۱ ژانویه) دسته دسته حجاب و اغیار شرقی و غربی در حیات

اقدس اعلی استفاضه از فیوضات باقیه می نمودند و هر یک از حقایق معانی مسائل
 روحانیه بقدر وسع خویش بهره نصیب می گرفت از جمله نفوس محترمه ایرانی که آنروز
 از فیض حضور سرور و انبساط موفور حبت یکی از بزرگان ایران بودند که بدون مقدمه
 و سابقهئی وارد صالون عمارت شدند ملازمان حضور از اسم ایشان پرسیدند جواب
 دادند که همین قدر بحضور مبارک اسم مرا عرض کنید که مخصوص تشریف آمده دیگر مقصد
 ندارد فوراً ایشان را در اوطاق مبارک حضار و اظهار رعایت بشمار فرستادند از آن
 بعد کثیر اوقات و ایام در سفر و حضر در محضر اهل بودند و هر روز در مراسم طاعتی تازه

و حالت خلوص و انجذاب بی اندازه حاصل می‌نمودند عصر مجلس نهی و گشتن مال مخصوص خطابه
 مبارکه منعقد قبل و بعد نطق و بیان مبارک جمعی از جهای لندن هم در آن مجمع عظیم از تاریخ
 و تعالیم امرالله نطقهای مؤثر نمودند اما خطابه مبارکه در خصوص بشارات شعیان ظهور
 اعظم ابی و شرح تعالیم مسلم علی بود که جمیع را مفتون طلعت نور آرد و مجذوب کلمه الله نمود
 پس از مجلس چون تالار دیگر که در آن محل باشکوه برای حجت عصرانه تدارک نموده بودند
 تشریف فرما شدند مردم در آنجا یک یک دود و بحضور مبارک آمده دست میدادند
 و از استماع تعالیم مبارکه اظهار شکر و ثناء و خضوع و اطاعت می‌کردند و بتشریف و درک
 نقای مبارک افتخار می‌نمودند بنوعیکه دو نفر از بزرگان شرق که درین ویا سار کرسی
 مبارک جاس بودند از مشاهدۀ تأثیر و نفوذ امرالله و انجذاب و انکسار رجال و آباء
 مجلله منقلب شدند و شکر می‌نمودند که از نفوذ امر مبارک در ممالک غب آنگونه اهل شرق
 عزیز شده اند و مسجد و فرق اہم متدنه غب گشته اند تا یک یک را نوازش و عنایت
 فرموده بعد از صرف شربت و شیرینی و چای و بستنی حرکت نمودند و در اتوبیل امته الله
 مس کرد و پروسا شده بمنزل مبارک مراجعت فرمودند و در باره آن امته الله بسیار
 اظهار عنایت کردند زیرا فی الحقیقه مس کرد و پرخیلی ساعی در نشر آثار و قائم بر خدمت
 امرالله بود روز ۴ صفر (۲۲ ژانویه) چون حجت زیاده منزل
 مبارک حاضر و شرف یک یک ممکن نبود فرمودند جمیع را یک مرتبه در بیرونی ملاقات
 می‌کنم لهذا تشریف فرمای مجمع شده نطق مختصر در خصوص مذمت روحانیه و جہانیه فرمودند

که وقتی مذیت مادیة در شرق بود و ممالک غرب از آن محروم حال باید شرق در مذیت
 مادیة از غرب استفاده نماید و غرب در مذیت الهیة از شرق استفاده کند بعد از
 مجلس بعضی از مبدیها و نفوس که نهایت لزوم داشت باز شرف حاصل نموده از بیانات مبارکه
 لذت روحانیه و فیوضات ابدیه حاصل می نمودند و همچنین عصر آنا شب مجلس ضیافتی ملوکانه
 با نهایت روحانیت و محبت مخصوص حضور مبارک در منزل یکی از سران ملت انگلیز موسوم
 بر ریچارد استفلی، بر پا و حقیقتاً ایشان با خانم محترمه شان کمال خدمت و احترام محرمی داشتند
 و جمعی از بزرگان و طالبان را که اکثر مردمان سیاسی بودند محض شرف بساعت افور
 دعوت نمودند تفصیل آن مجلس و اوضاع رسانیده آن مفصل است آنچه که بیشتر ذکرش لازم
 و سبب نشاط و انبساط اولیاست و دلیل بر قدرت و قوت عهد جمال کیا - نیت که
 بعد از صرف شام و قهوه چون در تالار مخصوص وجود اظهر جاس و جمیع همانان محترم در محضر
 مبارک بار حضور یافتند اول هماندار محترم برخاسته گفت «من از جانب حضار
 نهایت ممنونیت و شکر را اظهار مینمایم که حضرت عبدالبها مشب در این محفل و مجمع شریف
 دارند اغلب ما از تیاج این امر کم و بیش آگاهیم و نهایت خلوص و خضوع را داریم
 از این که این امر بهائی قوه روحانیه فی ظاهراً نموده که سبب بیت و نجات و ابر جمع قوی
 حربیه قوی تر زیر این وجود مبارک چهل سال محبوس بودند و اهل بهادر شرق همیشه
 مبتلای غدا و بنگنه لکن آفرین آتش خاموش نشد بلکه روشن تر گشت اکثر نفوس بگما
 رفته اند و از محبت و تفقداتی که حضرت عبدالبها بنفوس هر ملتی علی الخصوص بفرموده اند

مطلع و آگاه بنده و حال هم بعد از آزادی در طرف عالم ساعی و ناشناخته صلح و شهادت
 امید داریم که با نهایت سرت این عزیزان را با انجام رسانند و بر وفق مرام و مقصد گامیاب
 گردند؛ چون همانند محترم نطق خود با آنها رسانید و جمیع حضار اظهار سرت و خضوع نمودند
 آنگاه در حالت جلوس سان مبارک ناطق اول شری از جن معاملات و حساسات و جدیه
 حاضرین بیان فرمودند که با شخص غریب شرقی اینگونه احترامات دلیل بر کمال محبت است
 و بعد خطاب به منی مفصل در اتحاد و الفت ملل شرق و غرب بقوه الهیه و مذیت روحیه فرمودند
 که جمیع قوا، عاجز و محدود و تمام کائنات در تحت قانون طبیعت ایستاده و جزو الهیه و
 مذیت روحیه که در خالق نفوس تاثیرات خارق العاده ظاهر نماید پس از خطاب مبارک
 باز سر بچاره استغفار بر فاسته بیان ممنونیت و شکر از خطاب مبارک نمود و اجازه
 خواست که هر کس سؤالی دارد بروض مبارک رساند تا بصد و جواب مقتضی شود پس از
 حصول اذن و اجازه اول شخصی عرض نمود آیا در شرق افکار صلح تا چه درجه انتشار یافته
 فرمودند: « بدرجه یک جمیع بهائیان شرق بحسب ترویج صلح جان میدهند بیست هزار نفر خود را
 فدای امر صلح نموده اند زیرا اول تعلیم و امر حضرت بهاء الله صلح عمومی است و ترویج این
 صلح نزد بهائیان فریضه دین دیگری پر سید اگر کسی تعدی کند و بر مال مردم دست دراز نماید
 چه باید کرد (فرمودند) انیسله مختصرش نیست حفظ حقوق بشه و دفع شر غیر از جنگ است
 بسته بشر حق تعالی ندارد اما بیست جامعه باید محافظه و مدافعه نماید مثلاً اگر کسی فرزند
 شمارا بکشد شما نمی توانید فرزند او را بکشید شخصی چشم کسی را کور کند آن کس نمی تواند

چشم آن شخص را محض انتقام کور نماید اگر نفسی مال شمارا بدزد و شما نمی توانید مال او را بدزدید
 مکن نیست بشریت باید مدافعه نمایند و حفظ جان و مال نوع خود کنند و بحسن سیاست مانع ظلم و
 تعدی گردند و آلاهیج و مریج شود الی آخر باینه الاطی از ضرب اطفال شریر سوال کردند
 فرمودند ضرب برای حیوان هم جائز نه حسن تربیت حیوان را در تحت تعلیم در اردو شاخ کج را
 راست و خارستان را گلستان نماید عیبها در وقت تربیت اسب را نیز نهند میگویند از زن
 اسب بد رفتار و سرکش میشود (پرسیدند قوه محبت را بین ملتی که محض ظلم بر ملت دیگر حاکم نماید
 چگونه میتوان ظاهر نمود فرمودند) این بحث بین افراد بود چنانچه ذکر شد بشر حق انتقام ندارد اما
 اگر ملتی تعدی کند بر ملت دیگر بر خیزد هیئت اجتماعی مکلف بدفاعند زیرا این تعدی راجع
 به عموم است اگر کسی بشما تعدی کند باید او را عفو کنید اما اگر تعدی به عموم نماید شما حق عموم را
 نمی توانید عفو نمائید لهذا هیئت اجتماعی بدافعه بر خیزد و محافظه نماید (سوال نمودند اگر در مملکتی
 نهایت اغتشاش باشد و امالی بیکدیگر تعدی نمایند آیا اهل مملکت دیگر محافظه و مدافعه می نمایند فرمودند)
 در این امر محبت بشر یک عالمه و کره ارض یک وطن است باید تعاون و تعاضد داشته باشند
 و این اقتضای محافظه میباشد ولی بیغرضانه باید نصیحت و اصلاح بر خیزند الی آخر باینه الاطی
 مختصر از اجوبه مبارکه حالت حیرت و انقلاب عجبی از وجه اهل مجلس نمودار شد و سائها همیشه
 و ناهیا طعن گشت جمیع زبان را با اظهار ممنونیت گشودند و آدای شکرانه نمودند مخصوص رئیس
 محفل صلح ستر موشلی و همانند اگر تم سر بر چار و دستفلی که از قبل عموم شکر و سائش کرده بصیرت عبارت
 گفتند که «هر چند بعضی از مسائل مادی هم لازم است ولی با کلی قوه معنویه را فراموش نموده ایم

الحمد لله مشب از فرایشات حضرت عبداللہاء از قوہ معنویہ لہستہ گاہی یافتیم؛ لہذا باز بحر جان بوج آمد و طلعت پیمان تذکر و تشویق حضرات پرداختند کہ، و چنین است قوہ معنویہ لازمست از حضرت مسیح و حضرت محمد و حضرت زردشت و سایر انبیای الہی بقوہ معنویہ ترویج یافت چون شما ارکان صلح هستید امید دارم بقوہ معنویہ مؤید شوید و چون احساسات فاضلانہ دارید و از جان و دل آرزوی صلح می نماید لہذا اول شکر این توفیق می کنم و ثانی از حق رجای ازدیاد تأیید می نمایم انہی آخستہ جمیع حاضرین با نہایت تکریم و تعظیم کمرشما و ستایش گفتند و سر بر چار و شتفی را نشکر نمودند کہ سبب انعقاد چنین مجلسی گردیدند و وسیلہ تشریف حضور و استفاضہ از فیض و فضل موفور گشتند

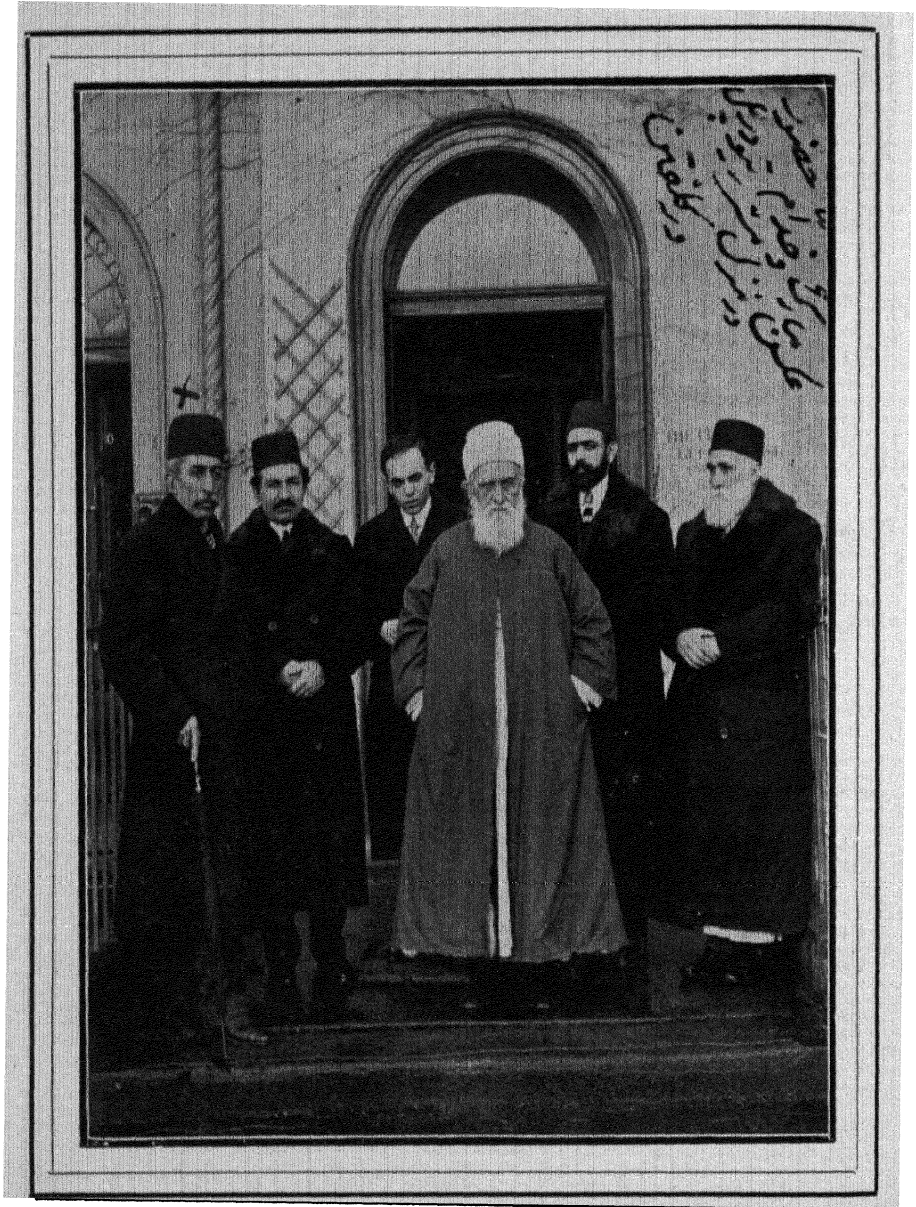
روزہ صفر (۱۳۱۲ نوہ) ہوای لندن بہ باران بود و قسمی تاریک کہ آوہیل با از ترس تصادم ممنوع از حرکت بودند برخلاف سایر ایام کہ ہوا صاف و روشن و آفتاب بود بطوریکہ خلق تعجب می کردند کہ در موسم زمستان ہوای لندن بچوخت باین صافی نبوده باری آرزو بناسبت تاریکی ہوا نطق مبارک در مجمع در خصوص غلت اوہام و تعالید بنام بود کہ حجاب و مانع مشاہدہ انوار ہدایت و آفتاب حقیقت است عصر در مجلس عظیم صلح خطابہ فی مفصل از اساس صلح و صلاح کہ اعظم مقصد انبیا و مظاہر نفس اللہ بودہ ادا فرمودند و بتشریح تعالیم طہور اعظم ابی ختم نمودند از گاہ رئیس مجلس صلح ستر موٹلی برخاست و گفت: «من از جانب عموم شکر و ستایش بنمایم حضرت عبداللہاء را مخصوصاً ہمہ از من خواہش کردہ اند کہ این تعالیم و بیانات مبارکہ را مہج و ثنائی نمایم و اظہار شکر کنم زیرا جمیع میدانیم کہ در شرق چہ زہمتہا کشیدہ اند

نه تنها اعلان صلح نمودند بلکه هزاران جان فدا کردند و تحمل بلا یای گوناگون فرمودند تا حال که مارا با ساس اصلی مسیح که فراموش نموده بودیم دلالت می فرمایند و به نیت روحانی دعوت می فرمایند که اتم امور است و عظم از آن امری نه و همچنین منع از جنگ و جدال ترویج صلح و وحدت عالم انسانی نمایند که برتر سعادت و منقبت نوع بشر است لهذا بی نهایت شاکریم که دوباره از وطن مسیح چنین تعالیمی را بفرستاده اند چون این بیانات را رئیس با نهایت ادب و تعظیم بعرض رسانید و جمیع همه اظهار شور و هیله نمودند و مکرر دست زدند لهذا سبک اندس دوباره قائم و باین کلمات عالیاات ناطق گشتند و من از احساسات شما بسیار ممنوم زیرا احساسات عمومیه الهیه است و امور خصوصیه بشریه بی در صفحات غلبه مدیت الهیه لازم زیرا مدیت جسمانی بسیار ترقی نموده و روز بروز درازا دارد تا مدیت روحانیة منردک مانده این مدیت مادیة بمنزله زجاج ثقافت است ولی مدیت الهیه بشابۀ سراج و بآفتاب آن زجاج باین سراج روشن شود کمال الهی آنوقت جلوه نماید پس مدیت جسمانیة مانند جسم لطیفی است که هر قدر در نهایت جلال باشد باز محتاج روحیت مدیت مادی را فلافه نایس نمودند مدیت الهی را مظهر مقدسه الهیه حضرت مسیح نمیتی تپش نمود که بعالم اخلاق پرتواندخت سبب الفت بشر شد و انجیمت از مدیت مادیة بر نیاید بلکه مدیت مادیة سبب ظهور توپ کروپ و تفنگ و دینامیت و امثال اینهاست اما مدیت روحانیة سبب تحمیل اخلاق و ترویج راحت و آسایش بشر و نورانیت عالم انسانی و سعادت ابدی میسر چنان است که عالم انسانی بهر دو موفق شود زیرا مدیت مادیة خدایت عالم حجاب

نماید و مذمت الهیة بعالم اخلاق و نهایت سرور را از شما و این جمع دارم انتہی باری
 از آن مجلس چون حرکت نمودند فرمودند میل براه رفتن دارم لهذا با جمعی از دوستان
 و خدام آستان مشی می فرمودند تا بدکان قالی فروش رسیده پس از جلوس گفتگوی
 با ترکها و حکایت از امر الله در دوا تو میل سوار شده سفارخانه دولت علیہ ایران کتب
 در انجا موعود بودند تشریف فرما شدند و از نجابت و ذکاوت و بزرگی و عدلت حضرت
 سفیر و هموطن عزیز قلوب ملازمان حضور بی نهایت سرور و از جمله مطالبی که بدایت مجلس
 حضرت سفیر ذکر نمود اظهار تشکر از ورود قدم مبارک بود و بیان سرور و موافق سازش
 طلعت مجبور با سکاقت و خضوع الهی و تعلیم ذکریم محرمین ادین بزرگ و محضر انور و حسنه ادین بزرگ
 را حاضر نموده اکثر مقالاتی را که درباره محافل و خطابات و بیانات مبارک نوشته بودند
 منشی سفارت خوانده ترجمه می نمودند و از نفوذ عزت و انتشار عظمت مشرقیان در ممالک غرب
 اظهار شادمانی می کردند فی الحقیقه شب مبارکی و بزم ضیافت کمال و مجتلی بود بوجود مبارک
 بسیار خوش گذشت و با نهایت محبت و مسرت آن محفل منتهی شد

روز ع صفر دهم از انویہ (پس از اوراد و اذکار پروردگار و شکر و تحمید و نصرت ملکوت الہی
 بعضی از تجا اجازه حضور یافتند و مورد عنایات باقیہ شدند از جمله امته الله شمس روز بزرگ
 بود که خدمات و حالانش در محضر اطہر بسیار مقبول چون جمعیت اجاب و انبار زیاد شد
 تشہیف فرمای بردنی شده نطق مبارکی در اظهار سرور از نتائج این سفر و استقامت و
 روحانیت اجای لندن و تشویق بر شرفعات الله و تحصیل کمالات باقیہ فرمودند و همچنین

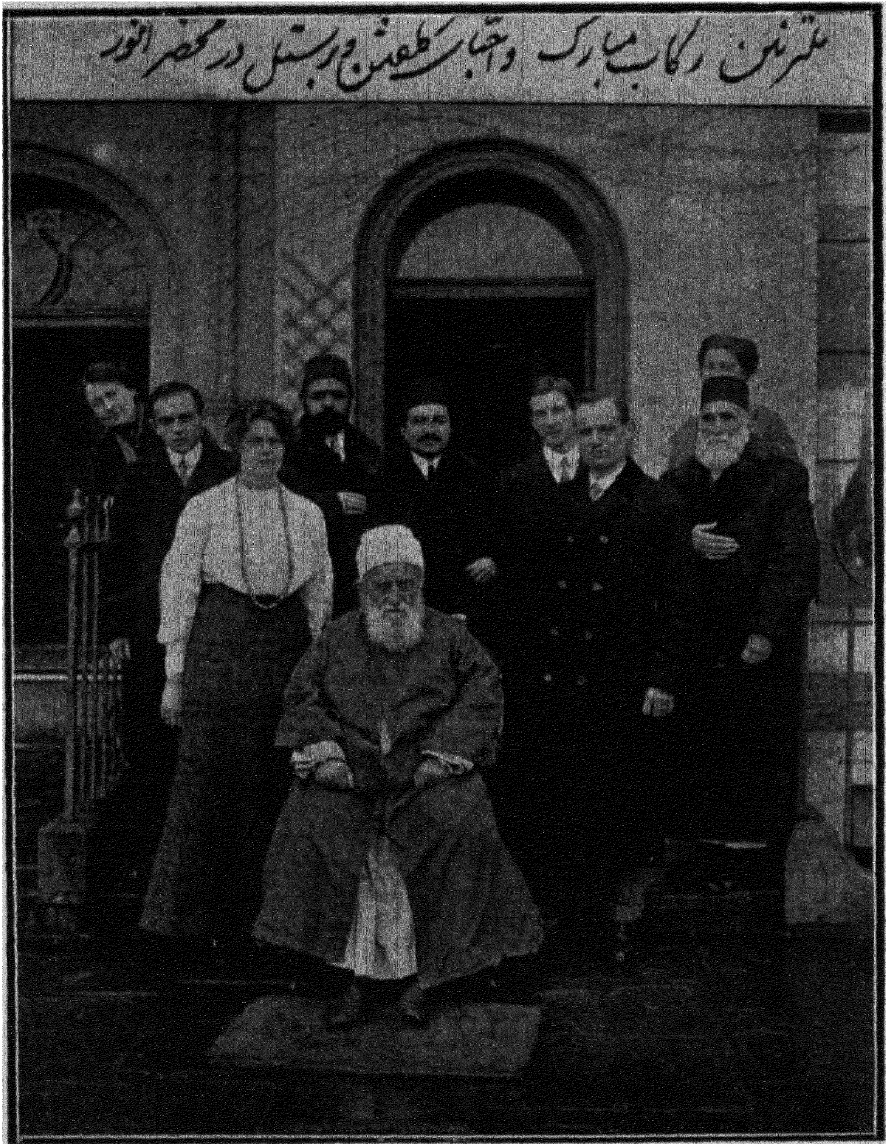
عصر نفوس کثیره در ساعت اقدس شرف شدند و از لطاف و غایات سرمدیه بهره
و نصیب گرفتند اما شب در کلیسای گلاگز کثرت جمع و محل بار و جی هتیا بود و قیستهای آن
کنیه از صمیم قلب بتایش بکلی بیان قائم و ناطق قبل از ورود و مبارک بصره خطابه و قتیکه
در اوقات کلیسا تشریف داشتند کثرت اقل شمری از تاریخ امر و ظهور حضرت علی و طلوع
جمال اقدس ایسی بیان نموده بعد گفت حضرت عبداللہا کہ مشب با ما هستند معلوم سوم این امر
اعظمند کہ بم سال عمر خود را برای رضای خدا و حبس عکا گذرانیده اند و نفوس را با حق
و دوداد و صلح عمومی و یگانگی و اتحاد ام دعوت و دلالت فرموده اند و نہایت افتخار را
از شریف فرمائی چنین وجود مبارکی داریم کہ بی نہایت حلیم و رؤف و کریم و ناطق و
حکیمند فی الحقیقہ سلطان نوع بشزند و ما با کمال سہر و رباستفاضہ از فیض حضور شان
منفخر یقین است چنین بکلی انوری را کمال احترام و تعظیم خواهید نمود و کل محض در دستان بر پا
خواہید ایستاد زیرا باید نہایت شکر و افتخار نمایم کہ با وجود خنگی و عدم مجال ہشبار ہر فرد از
فرمودند اگرچہ جمیع دوستان ایشان راستید و مولا خوانند و لکن خود ایشان خود را بند خدا
نامند و با این بندگی سلطنت آسانی دارند « و چون بعد از نطق کثرت نیک اندیش حضرت
عبداللہا بسکوی محراب کلیسا تشریف فرما شدند جمعیت ہمہ برخاستند و نہایت تعظیم و خضوع
اظهار نمودند آنکا از خطابہ مبارکہ در خصوص تربیت نفوس بعالیم ہستہ و قوہ مضویہ است
توجہ تامہ و روحانیت محضہ فی مجتہد جمیع روی داد کہ بعد از خطابہ مبارکہ یک یک ہمہ بحضور
مبارک آمدہ دست میدادند و لوح و ثنای نمودند و طلب تائید و برکت می کردند

Abdul Baha with His attendants in Bristol

روز ۷ صفر (۱۵ ژانویه) صبح بیگل اقدس عزم برستول و گفتن فرمودند بعد از صرف چای
 و شرف جمعی از اجا و دوستان ساعت ده موکب اقدس از لندن حرکت نمود و ساعت
 یک بعد از ظهر تشریف فرمای گفتن بهانخانه مستر تیودر پُل گشتند چون ناماریل نموده اندک
 استراحتی فرمودند جمعی از اجا و مبتدیان شرف لقاشرف و از قم الطهر مسائل لاهییه و شرح
 مقاصد مظاهر ربانیه و منع اودام و تقالید دینیّه و تعضبات مضره شنیده چون با حالت خضوع
 و خلوص تمام مرقض شدند نظر بخوابش و رجای مستر تیودر پُل سواره وجود مبارک گروشی فرمود
 بهتل مراجعت نمودند و شب مجمع و محفل عظیم در تالار بهانخانه منعقد چون از چند روز پیش
 تشریف فرمائی مبارک را در جسر اُدا اعلان نموده بودند لهذا انقد جمعیت شد که غلب
 نفوس تا بیرون در ایستاده بودند اول مجلس مستر تیودر پُل خود شرجی از تباخیر و تعالیم
 ظهور بدیع و مسافرت حضرت عبدالکبیر با نهایت تجید و خضوع بیان کرد بعد چون وجود
 مبارک تالار وارد بقعته همه برخاستند و چون کل را امر و اشاره بجلوس فرمودند
 خطابه فی مفصل در خصوص صلح کبیر ادا نمودند که امروز از مقتضیات عصر و زمان و مابه
 الاتعیاج ملل و ادیان صلح عمومی است و وحدت عالم انسانی از شرح و بسط تعالیم مبارک
 و مسائل لاهییه اهل مجلس وجد و نباطی بی اندازه جستند و چنان دیده و دلپاروشن بود
 و عناق کل خاضع که بنگام مرقضی یک یک رجال نساء محترمه و مقابل کرسی مبارک زانو
 زده دست و دامن مبارک را زیارت می نمودند و استند عای فیض و برکت می کردند
 در آن میان چشم بنده بنجاب معیر المملکت که در آن سفر در رکاب مبارک بود افتاد دیدم

ایشان با حالت حیرت تعظیم و سجود بجای ملت انگیز و قدرت امر و اقدار ایزل تقدیس نگریستند
 و از دودیده می گریستند چندانکه پنجصد را نیز حالت رقت شدیدی دست اود از
 اظهارشان منقلب شده کریم شوق نمودم و در دل ذوق کردم و نکرانایدات موجوده ملکوت
 ابهی گفتم در مملکت بریطانیادرمجامع عظمی در ساحت اقدس علی کبریات از شمال ایشان
 اینجالت دیده شد که بر حال غفلت و بدبختی هموطنان نوصی نمودند و می فرمودند و خدا چه
 غنی با ایرانیا ن غایت فرمود چه آفتاب بزرگی و سعادتی از افق مشرق زمین طالع و در خطا
 نمود از سوس که قدر آن را نشناختم آبا اینحال پر طلال دو چار گشتیم و بجزای اعمال خود رسیدیم
 و فی الحقیقه تذکر غریبی حاصل نمودند و صدق و خلوص و توبه و توسل ایشان در محضر مبارک
 بسیار مقبول بود و ختم مجلس جمعی از شاگردان مدرسه از اهل مصر و بعضی از وقائع نگاران
 جسارند بشرف حضور رسیدند و باستماع مقالات و کلمات مبارکه اظهار فخر و سرور
 منووری نمودند آن شب قلب انور بسیار سرور بود و با نهایت محبت و جور سر نیز شریف
 برده بصرف شام و اظهار غایت و مسترت از خدمات مستر تودر پؤل مشغول گردیدند
 روز ۸ صفر (عثرانویه) سحرگاه در بستر راحت ندای جلای و بفضل عطا گوشت
 خدام آستان رسید که ببردن منشی میفرمودند و بشکر نصرت و حمایت ملکوت ابهی سان
 عبودیت عظمی ناطق و قلب مبارک بی نهایت سرور بود زیرا اقامت یکشنبه خطایبار که
 سبب آگاهی نفوس کثیره و انجذاب قلوب صافیه گردید بعد چون غم مرحبت بلند
 فرمودند مستر تودر پؤل و حوش عرض نمودند اتوبیل بجهت سیر در گردش مبارک حضرت

Abdul Baha and His attendants with Mr. & Mrs.
Tudor Pole and some Europea Friends

اول غدر خواسته فرمودند عازم و مسافریم و حال سیر و نفسخ ندایم مگر رجا و ملت نمود
متجاوز از یک ساعت در اتومبیل حضور مبارک گردش نمودند و بعضی از مناظر باصفای
کلفتن و برستول را بنظر انور رسانیدند پس از مراجعت عکاس مخصوصی که قبلاً او را اطلاع
داده بودند حاضر و صفحه عکس مبارک را یکی در حالتیکه خدام ایرانی در حضور بودند و دیگری
با جمعی از دوستان و ملازمان آستان برداشتند بعد با کمال سرعت حرکت فرمودند بعضی از
اجتامایستگاه راه آهن و بعضی تا لندن مترجم رکاب مبارک بودند و همین نزول فسد و اطمینان
جمعی از دوستان لندن سر راه مبارک در محطه صف زده چون پروانه طائف روی دلربا
گردیدند و از شدت شوق و ذوق آشفته و شیدا شب از جمله مطالبی که لیدی بلا میلد برهن
اقدس رسانید ورقهائی بود شامل بعضی از تعالیم امریه و مسائل مهمه و ورود موبل قدس لندن
و در غیب امپراطور انگلستان بتشریف حضور طلعت انور پیمان دلیدی مشارالیهها استیذان نمود
که انورقه را بدر بار امپراطوری فرستد و اسباب حصول مشغول و استفاضه اعلیحضرت از
فیض حضور فراهم آورد بسیار مضامین انورقه را تجمید فرمودند که دو مؤثر و مفید است ولی ما
بجهت ملاقات فقرا آدمیم نه دیدن ملوک و امرا با هر طالبی کمال محبت صمیمی ملاقات می نمایم
ولی خویش و میل ملاقات رؤسا نداریم و علاوه بر این چنین عنوانها سبب خشت نفس گردد
و سوءظن و افهام بیان آید لهذا شما انورقه را نفرستید ابد الزوم ندارد

روز ۹ صفر (۷ ژانویه) جمال بیال پان در د و مجمع عظیم مسلمانان مدعو و موعود بودند

که بر مجبئی دلیل بر قدرت سر وجود و طلعت مشهود بود و حاکی از نفوذ تأثیر سلطان سر فیض وجود

و آن مجامع در خارج لندن در عمارت مسجد سلیم (در دو کینگ) منعقد که صبح سرپکار و تنفلی
 با عرض اتوبیل آورده در رکاب مبارک بو کینگ حرکت نمودند و جناب معتمد لاهوت نیز
 آن روز ملزم رکاب اقدس بودند. اذل جمع خصوصی بجهت تشریف بعضی از وجه سلیم شرق
 و بزرگان و میخان لندن بود که چون سر نیز در محضر نور بصرف نامار و استماع بیانات مبارکه
 و الفت و بگامگی اتم و احزاب مختلفه عالم مفتخر آمدند از انجا بجلس عمومی در مسجد سلیم تشریف
 آوردند و چون در حبه اعلان آن مجلس از پیش شده بود لهذا جمعیت زیادی جناب غیار
 مسیحی و مسلمان در مسجد حاضر چون دخل شبتان شدند انقدر وسعت نبود لکن اهل مبارک بزرگ لای
 بله های مسجد ایستاده جمیع حضار که همه از اعیان انگلند و محترمین مصر و هند و بزرگان اسلامبول
 بودند بالا و پایین از دو طرف صف کشیده در حضور مبارک ایستادند و قبل از شروع بنطق
 بیان عکاس مخصوص دستگاه عکاسی را جهت کرده دو صفحه عکس مجلس را برداشت پس سان مبارک
 باد و خطابه بی غرأ ناطق و تشریح اساس حقیقت دیان الهی و تبیین تعالیم صلح عمومی و وحدت
 عالم انسانی پرداختند بآنکه نمی باران باریدن گرفت نفوس حلیه جمیع ایستاده بانهاده
 ادب و خضوع همه هوش بودند و تعالیم الهیه را مانند پیام سر و شن شنیدند تا خطابه مبارکه
 مشروح و مفصل بانهته رسید شخصی جلجل از قبل سه کار نور و لمیگتن بنده ای حلی اداء
 شکرانه خطابه و تعالیم مبارکه نمود و بعد از ایشان جناب امیر علی صاحب حج (قاضی) که از
 مشاییر سلیم هندوستان بود نیز در مقابل میل اکرم و وجه انور ایستاده مشروحاً بیان شکر
 و ستایش از تعالیم بهائی و مسائل الهی نمود جمیع را بر قدر دانی و تعظیم ترغیب کرد دیگر معلومت

مختصر خطابه مبارکه در مسجد دوکینگ لندن

Atul R. ha in Woking Mosque London

که بعد از تشکر و تحمید آنگونه نفوس تنه دیگران چگونه خاضع و خاشع بودند و در راحت
طلعت جمل همه چون عبد ذلیل مستدعی عون و عنایت گشتند و طلب فیض و برکت کردند
دست دادند و ذیل عطا گرفتند و اظهار اخلاص صمیمی و محبت قلبی نمودند

روز ۱۰ صفر (ژانویه) پس از شرف نفوس کثیره فی از اجاب و بخیار در محافل صمیمی
و عمومی شریف فرمای منزل مترکبل شدند و نام را را آورد و در اینجا موعود بودند
لدی آورد و به جمعی از اساتقه که در اوطاق مخصوص حاضر و منتظر شرف حضور انور بودند
میفرمودند که امیدوارم مانند این آئینه قلوب را صاف و پاک و پاکیزه نمایم تا حکایت
از انوار کمالات و فیوضات شمس حقیقت کنید سان را باوصاف و نفوت رب الملکوت
بگشایید تا بنای این پایه نغمه و آواز تان سبب سرور نفوس شود و حیات ملکوتی نبخشند
از نسایم حدیقه عنایت چنان طراوت و نضارتی یابید که مثل این گلهای خرم و خندان گردید
تا هر قلبی را بشغف و مسرت آرید و بشرفعات الهی شوید و بابتنا سرمدی متوفی
گردید ازین قبیل بیانات مبارکه و تشبیهات مذکوره بسیار سبب خضوع و بهجت و جوار آنها
گشت خیلی طرز بیان مبارک با آنها اثر نمود و بعد نطقی مشروح در معنی آیات اول
انجیل و یحنا و تفسیر کلمه الله فرمودند و ختم اسم را گشودند و جمیع را از حقیق مخموم در موز
کلمات حق قیوم نشنیدند و نشاء روحانی نبخشیدند عصر در منزل مبارک از اهل شرق و
غرب جمع کثیری زیارت طلعت نوراء و استماع نصائح مشفق و وصای مبارکه مشرف و
فائز و شب از جمله نفوس که در محفل فضل و عطا شرف حاصل نمودند خانمی از همایگان بود

که در تصنیف و تألیف قصص و حکایات بجهت بجامع تیار مشهور و معروف در مجلس
 برای او حکایت از تیار آسمانی میفرمودند و شرح ظهور ظاهر الهی مفصل بیان مینمودند
 که در قبل از ظهور موعود جلوه خلق حالت طلب و انتظار داشتند و بدرگاه پروردگار
 دعا و تضرع می کردند و آرزوی جانفشانی در یوم ظهور می نمودند و بیشتر علما و رؤسای
 قوم مدعی عرفان موعود بودند و بزعم و گمان خود علامات کتاب را معنی و تفسیر میکردند ولی
 در یوم ظهور امر الله را چون مطابق فهم خود نیافتند لهذا اول همان رؤسا و علما انکار
 نمودند و ملت را بر مخالفت و تنیزه گماشتند اموال و خنوشان را حلال دانستند فتوای
 قتل دادند نهب و غارت نمودند اصحاب را نزد حکام و امراء ملک مفسد خواندند و
 با فزا و اذیت آنها برخاستند و حبس و قتل نمودند با وجود این روز بروز مردم بیشتر
 ببحث و افتادند و در زمره مؤمنین درآمدند و مقاومت منکرین نمودند حل مشکلات مسائل
 الهیه کردند اسرار علایم و آثار آشکار ساختند بنیان ادام و تقالید را ویران نمودند
 و نفوس را باصل اساس دین و آئین آگاهی بخشیدند با آنکه بدایت امر ذلیل و آواره بود
 و از جمیع قواء و شئون دنیوی بی بهره هر روز جمعی از سطوت اعدا و در دشت و صحرائی
 سرگشته و پیریشان گردید و زمرهائی از جور اهل نبض و سیر و سامان شد اما بعکس قوم منکرین
 همه با جتر و علم و خیل و شمشیر بودند و با کمال قدرت و قوت در جمیع کنائس ظهور موعود را
 انکار کردند و در نهایت جد و جد و استکبار قیام نمودند ولی آخر آوازه امر شهابگیر
 شد و ایمان بیوم موعود مایه افتخار و میر و فقیر گشت بشایکه ملک ساجد شدند و نزد بندگی

از بندگان طلعت معهود سر فرو آوردند از اینقرار تفصیل و حکایاتی از غم مظهر صدور یافت که کیفیت یوم ظهور و افکار و گفتار و کردار و رفتار زمره مؤمنین و قوم منکرین هر دو مجسم می نمود و از قضا خانم مشارالیها رفت و بعینها ترجمه بیانات را ثبت و ضبط کرد.

روز ۱۱ صفر (۹ اثنایه) چون بکلی اقدس در تهیه و تدارک مسافرت

بپاریس بودند لذا صبح در مجمع تجان نطق مبارک این بود: «من دور و زد دیگر پنجاهتم

(بعد) بپاریس میروم مجبورم که زود تر بشرق بروم و سال است از اراض مقدسه

بیرون آمده ام اکثر ممالک امریکا را سیر کردم در جمیع شهرها ندانم بملکوت الهی نمودم جمیع

خلق را بحبت الله و معرفت الله خواندم که اول معرفت الهی لازمست زیرا نتیجه عالم انسانی

معرفه است اگر در عالم انسانی نور معرفت اشراق کند هر خیری حاصل شود و انوار

محبت بتابد در هر قلبی شمع معرفه الله روشن گردد و جمیع مراتب وجود ترقی کند و صدور

را نورانی نماید عالم طبیعت ظلمت اندر ظلمت است و روشنی آن بمعرفت رحمانیت و

و عزت عالم انسانی بحبت الهی نتیجه حیات دخول در ملکوت الله است و غمره وجود تعالی

بصفات رحانی اگر انسان از این انوار الهی محروم ماند از حیوان پست تر است لکن اگر

رویش با نور محبت الله روشن شود و قلبش بطراز معرفه الله مزین گردد فوق عالم امکان

پرواز نماید احساس عوالم لامتناهی کند از قوه ماوراء الطبیعه خبر گیرد و از عالم فناجات جوید

وحیات الهی و نورانیت آسمانی یابد کشف حقایق اشیا کند و با سر ارکت مقدسه پی ببرد در هر

چیزی حکمتی بیند از هر بشارتی شتود در نهایت صدقات مسرور باشد و در هر زحمت رحمت

شاید نماید زیر قلمش مطمئن است رجش مشبث است چشمش مشاهد آیات کبری
 روشن است و شامش بروی جنت اعلیٰ معطر و مغرب لیل از روز بروز با وج عزت ابدیه
 عروج نماید بدرجهئی که کائنات را در ظل خود بیند و امید است ازین سفر من چنین نتایجی
 حاصل شود نفوس از معرفت الله و عالم الهی خبر گیرند درین اوج نا تمناهی پرواز نمایند
 از عالم طبیعت فارغ شوند و بقوه معنویه عالم بر طبیعت کردند نه آنکه طبیعت بر آنها حکم نماید
 طبیعت اسیر آنها گردد نه آنکه آنها اسیر عالم طبیعت گردند من از برای شما چنین فیوضات
 و کمالاتی میخواهم که از انوار ملکوت الهی روشن شوید و از قوه ماوراء الطبیعه بهره نصیب
 گیرید چه که عالم طبیعت عالم فساد است عالم نقص است و عالم ظلمت است و لکن ملکوت
 الهی عالم کمال است عالم فضائل است مرکز فضائل آسمانیت و فیوضات رحمانی و انوار
 و انوار الهی اتمی عصر آن روز از جمله بیانات مبارکه بحجت اجاب و مبتدیهائی که مشرف می شدند
 این بود که از بعد لابد نفوسی بنجافت قیام خواهند کرد و رسائل و مقالاتی در رد امر خواهند نوشت
 ولی چه فائده و فتری خواهد داشت جز این که بیشتر سبب آگاهی و اطلاع نفوس گردد
 در ایران علما و رؤسا کتب بسیاری بر رد این امر نوشتند بلکه این امر را از میان
 بردارند و این اساس را بکلی محو و نابود کنند یکی از ان نفوس حاجی محمد کریم خان بود که
 چند کتاب نوشت ولی جمیع آنها محو و فراموش شد و امر الله گوشزد شرق و غرب گردید و
 منتظر بن اعم و ملل عالم گشت ملاحظه نمائید که وقتی حضرت مسیح ظاهر شد چگونه رؤسای یهود
 بنجافت او برخاستند حتی آنحضرت را بل زبول نامیدند لذا گوش ما ازین زمره ما

پر است بلکه از بهائیان ایران در هر بلد و قریه می‌میرفتند مخصوصاً بتبلیغ مشغول می‌شدند
 تا وقتی که مردم همه خبردار می‌گشتند و همچنان هجوم حاصل میکردند و بدگویی و ضوضای نمودند
 و چون آنها مطمئن میشدند که همه خلق از امر خبردار شده و با بهتر از آن آمده‌اند آن وقت از آن
 قریه و بلد بدیاری دیگر می‌رفتند و در شهر دیگر مشغول تبلیغ می‌گشتند باری چه قدر من
 خوشم می‌آید که در کوچه و خیابانها مارا بدگویند و ملامت و اذیت کنند نیست خفایا ما
 و منتها آرزو و آمال ما چه بهتر از این است که انسان در سبیل الهی آواره و ذلیل گردد
 ازین لذت انسان لذت و حالتی پیدای کند که وصف ندارد و قتی که وارد عتقا
 شدیم در چنان مصیبتی که جمیع در زحمت و بلا بودیم لذت و سُروری داشتیم که بگفتن نیاید
 وقتی بمقادیر اصحاب در قلعه مجوس بودند همه مبتلای تب شدید شدند بدرجه‌ای که
 هیچیک قادر بر حرکت نبود الا من و آقا رضا که مشغول پرستاری اجاب و تهیه دوا
 و شور با بودیم اتفاقاً منزل من هم در اوطانی واقع که فرش آن از رنگ بود و بسیار
 رطوبت داشت و آن اوطاق را بجهت غمال خانه ساخته بوده‌اند بآن حالت ابتلا در
 ظل حضرت بهاء الله چنان سرور بودیم که هر زحمتی را راحت میدانستیم انتهی باری چون
 اوقات اخیر مبارک در لندن بود از صبح تا عصر عبور و شرف نفوس متقل و بهتر از
 و اشتغال اهل مجالس و محافل از وصف خارج بود آن شب وجود اطهر و بعضی از خدام
 و احباب در منزل چهارم راج پوتانا (ملک زاده) هند موعود جمعی دیگر از نفوس حلیله
 شرق و غربی میفرحان و در آن بزم با صفا بشرف لقائشرف و از غنایات کبری بهره‌ور

و از اطعمه رنگین و غذای شرفی در محضر مشرق فضل و عطا مزروق و مفتخر بودند اما
 لذا در روحانی که جمیع را شکر گوشتناخوان بزم جود و احسان نمود نطق در باب و بیانات
 اعلائی طلعت پیمان و مطلع فیض یزدان بود اول بیانی از مضرات تعصبات فرمودند
 که در تعصب است که خانها ویران میشود از تعصب است که خونهای ریخته می گردد از
 تعصب است که اخواب و اعم عالم از یکدیگر متفرند اگر این تعصب زایل شود قطعه غبر
 جنت علیا گردد جانها مانند روضه رضوان شود و دلها آئین بهشت برین گیرد (چون
 ذکر پرستار حیوانات و نخوردن گوشت بیان آمد فرمودند) اگر انسان بتواند
 در غذای نباتات قناعت کند بهتر است زیرا خوراک انسان نباتات و لی از کثرت
 عادات ممکن نیست مردم حیوانی نخورند وقتی در بند او شخص هندوستانی را دیدیم
 چون بسیار در نخوردن گوشت اصرار داشت لهذا با دگفتم شما خود حیوانات بسیار
 میخورد گفت نه گفتم آب میخوری گفت بی غیر میخوری بی ذره بین بگذار بین در آنها قند
 حیوانات می بینی آب را میخوشانی بین چه قدر که در بهار می کشی گفت ایها حیوانات که بکنند
 گفتم همه احساس زجر نمایند جوش آب و خودش گوشت و گاو هر دو احساس جود قتل
 است سابق تفهیم اینگونه سائل شکل بود اما چون حال قرن ترقی و تربیت است سهل و
 آسان است سابق هرقت و حزبی اوامی داشتند ولی حال بواسطه تعلیم نفوس تربیت
 یافته خرق آن اوام شده حتی مسلمانی سابق معتقد بال و پر جبرئیل بودند حال فمیده اند که
 مراد ازین کلمه قوه قدسیه وحی و تنزیل است و نزول بر روح الامین علی قلبک داشته اند

که غیر این دهم است الحمد لله قرن او نام گذشت ملاحظه نمایند که اگر آن تعصبات و اقام
در میان ما بود آیا ممکن بود این نفوس مختلفه از ادیان و ممالک بعیده اینگونه با یکدیگر
انس و الفت یابیم و بایندرجه یکدیگر را محبت و مهربانی نماییم (بعد ذکر مسافرت اجاب و
بیاری متر اسپرگ در پنجاب هند سفر نمودند) که چون اجای فارسی در بمبئی خبر شدند
یکی از آنها که کبیر نام داشت با کمال شوق برخاست و برای خدمت او در شدت گرما و
کثرت طاعون و تب و وبا به پنجاب رفت و چنان بخدمت پرداخت و شب و روز در
خواب و غور نموده پرستاری و خیر باد مشغول و محصور شد که بیاری اسپرگ ایشان متر
نمود متر اسپرگ خوب شد و او بملا و فدا گردید به بمبئی این چه قوه است که نفوس با فدائی
یکدیگر نموده و بایندرجه از محبت کشانده الی آخره بیان الاهی ازین بیانات و
حکایات صادره از قسم اطهر قلوب بی نهایت متاثر شد و جمیع اظهار مننیت و تشکر کردند
مخصوص بهار اجه صاحب که کز صین حرکت و در محضر نور بیان خلوص و ارادت نمود و از بیکل
اقدس وعده خواهی و در جای مسافرت بپند کرد
روز ۲۲ صفر (۲۰ ثرا نویه)

و جمیع باز نطق مبارک و دواعی با اجاب و دوستان بود و ذکر بذرافشانی و استعدادهای
قلوب و بهزی و خرمی گلهای گلشن الهی و انبجار حدیقه عالم انسانی بعد و نفر از دوستان جزیره
هونو لولو مشرف و با افتخار اجای وطن خود چون استعداد غایت و پیاپی نمودند لهذا
سان مبارک باین بیانات عالیات ناطق (هو الله) تحیت و مهربانی مرا با اجای هونو لولو
برسانید و بگوئید من همیشه باید آنها هستم و در حق ایشان بعزت الهیه تضرع و زاری

می‌کنم و طلب عفو و عنایت می‌ایم و تائبید آسمانی می‌خواهم و نقیصات روح القدس معلوم
 بر تو شمس حقیقت می‌جویم که هر یک از آن یاران درخت پرثمری شود منظر ظهور انبوه است
 باشید عنقریب انوار ملکوت ابھی قلوب را روشن نماید فیوضات شمس حقیقت آفاق
 را احاطه کند آن وقت عزت جفا ظاهر و آشکار شود پس شب در درج بکوشید تا اهل
 ملکوت شوید و چنان ثابت بر میثاق الهی گردید که اگر جمیع اهل آفاق جمع شوند نتوانند شمار را
 بلغزانشند زیرا ثبوت بر عهد الله سبب حصول هر موهبتی است و استقامت در امر الله
 وسیله ظهور هر عطا و عنایتی است عصر مجلس نهمی در منزل رئیس انجمن صلح منتهی شد که در مخلصین بود
 منعقد گردید و نفوس کثیره از اعیان و بزرگانیکه اغلب تا آن وقت تشرف حاصل ننموده بودند
 مخصوص خطاب مبارکه حاضر و از استماع مسائل الهیه بی نهایت مجذب شدند اول مجلس امه الله
 لیدی بلا مفیله از بشارت یوم ظهور نطق بسیار شیرینی کرد و باوصاف طلعت پیمان ختم بیان
 نمود بعد رئیس مجلس برخاست گفت دو ماهه خوش آمد می‌گوئیم این وجود اقدس را که طی
 صحرا و دریا فرموده و تحمل زحمت نموده اند تا پیام صلح و وحدت عالم انسانی را گوش زد
 اهل غرب نمایند هر چند هر یک از ما کم‌کوشش در ترویج صلح و یگانگی دارد و لکن ما با مسافر
 نکرده ایم در حبس نبوده ایم تحمل صدمات در اجرا و این مقاصد جلیله نموده ایم لهذا نهایت
 افتخار و سه‌در داریم از تشریف فرمائی وجود مبارکی که قبول جمیع این مشقات فرموده
 و فتهای خوشنودی و آرزوی ما شنیدن تعالیم مبارکه ایشان است بجهت اتحاد و
 آزادی و نجات و یگانگی نوع انسانی و من کمال شکر از تشریف فرمائی مبارک دارم ۵

پس از آن خطابه‌ی بسیار مهین در خصوص تعالیم ظهور اعظم و وحدت ادیان و اتحاد ائم از
 مصدر فیض قدم صادر که جمیع را بوجد و طرب آورد و بشور و شغف انداخت بقسمی که همه
 لسان شکر و ستایش گشودند و مفتون خلق و خوی مطلع عهد یزدانی گشتند و دلتا را دیگر
 که بجهت عصرانه چای و شیرینی و شربت همیا نموده بودند جمیع با اعناق خاضع در ساحت
 اقدس اعلی اظهار خلوص و خضوع می کردند و شهادت بر عظمت امر الله و اهمیت تعالیم ظهور اعظم
 ابھی میدادند از انجا اول شب با سخن بایر تات که در دروگر لی محفل عظیمی مخصوص خطابه
 مبارک که فراهم نموده بودند تشنه یف بردند با وجود آنکه از کثرت تشنه نفوس و گفتگوی
 بسیار سبیل افروخته بودند مع هذا در وحدت اساس ادیان الهی و لزوم و اهمیت تعالیم
 بدیهه و کشف حقائق ربانیه انقلاب عظیمی در نفوس افتاد و تأثیر شدیدی در قلوب ظاهر شد
 حتی بعضی از ایرانیان غیر بهائی آتش در گوشه و کنار بودند و نفوذ امر الله و قوت کلمه الله
 مشاهده نمودند و آن آخر مجلس خطابه مبارک که در لندن بود و حالکی از اقدار مشرق میثاق
 ذوالمنن روز ۱۳ صفر ۱۲۸۱ (۲۱ ژانویه) صبح چون غم مسافرت بپایس
 فرمودند از یار و غیار جمعیت کثیری در بیت مبارک متأثر و متأسف بودند و از خبر حرکت
 و مسافرت جمال بنیال در نهایت کدورت و ملال کمر در آن دو سه روز جابجا عرض
 مبارک رسانیدند که حالا در لندن تازه مردم از اقامت مبارک خبر شده اند و قلوب
 شوق و انجذابی بی اندازه حاصل گردیده حیف است باین زودی از فیوضات حضور
 دور و محروم گردند هر چه اصرار و تمسک نمودند در جای اقامت مبارک کردند فرمودند

«لا بد باید بروم این سفر طول کشیده جای سایر بلاد هم منتظرند باید حرکت نمایم»، و قها
 هر روز جمعی تازه بساعت مبارک مشرف می شدند و هر روز صاحبان جسد علاء
 از ثبت و ضبط مقالات مبارکه و طبع و نشر اوصاف و نعوت مطلع فیوضات رحمانیه اکثر
 اوقات استدعای صد و خطاب و نزول بیانات مخصوصه بجهت قارئین روزنامه
 خود می کردند و الواح و خطابات عدیده صادر و نازل میشد از جمله در ایام عید میلاد انبیا
 با استدعای مدیر روزنامه کریم کاسن و لث خطاب مبارک بقارئین آن جریده این بود

هو الله

خداوند عالیمان عالم انسانی را جنت عدن خلق فرموده اگر صلح و سلام و محبت و وفا
 چنانکه باید و شاید یا بد جنت اندر جنت گردد و جمیع نعمای الهی فراوان و سرور و طرب
 بی پایان شود و فضائل عالم انسانی اشکار و عیان و پرتو شمس حقیقت از هر سونمایان گردد
 ملاحظه کنید که حضرت آدم و سایرین در جنت بودند بجز آنکه در جنت عدن در میان حضرت
 آدم و شیطان نزاعی حاصل گشت جمیع از جنت خارج شدند تا آنکه نوع انسان عبرت گیرد
 و آگاه شود که نزاع و جدال سبب حرمان است حتی با شیطان لهذا درین عصر نورانی
 بموجب تعالیم الهی حتی با شیطان نزاع و جدال جائز نه حال که بالعکس عالم انسان مملو جنگ
 و نزاع است جنگ است بین ادیان جنگ است بین اقوام جنگ است بین اوطان
 جنگ است بین سروران چه خوش بود اگر این ابراهیم سیاه از انقی عالم مملو
 می شد و نور حقیقت می درخشید غبار حرب و قتال می نشست و نسیم غایت زینت

صلح و سلام میوزید جهان جهان دیگر می شد و روی زمین استغاضه از نو برین می کرد
اگر امیدی است از الطاف رب مجید است که عون و عنایت برسد و جنگ و تیز
دلمخی تیغ خنجر برسد بدل بشهد دوستی و آشتی و راستی و دوستی گمود کاها شهید انگیز و شاهها
مشکیز شود و این سنه میلاد در امیصاد صلح جدید فرماید و این انجمن محترم را بر صلحی عادلانه
و عهد و پیمانی منصفانه موفق و مؤید نماید تا الی الابد مبارک باشد عبدالبهاء عباس
چون مقارن ورود مبارک و کلاهی صلح از طرف دولت علیه عثمانی و دول مختلفه بالکان
نیز بلندن وارد شده بودند و انجمن داشتند لهذا بیانات مبارکه اشاره بآیید و توفیق
آنها در احسرای صلح کمر از رسم مطهر جاری می شد و همچنین مراد این بیان از لسان مبارک
صادر که چون دول بالکان از حرب با عثمانی فراغت یابند خود بسجدها بکیر بگردانند
بعد همچنین واقع شد که خود بجان یکدیگر افتادند باری چون از منزل مبارک بایستگاه راه آهن
تشریف فرما شدند جمیعی بدرقه آمده و انما از محضر مطهر استدعای فضل و عطای نمودند
و در جای بکت و تأیید در خدمت می کردند و چون مرکب مبارک حرکت نمود جمیع آنان بودند
و از دوری بگل چمان پراه و فغان بر ربهئی که انسان میسر میشد و تعجب می نمود از نیکو امر
در چنان ملک و ولتی چنین نفوذی ظاهر ساخته و قدرت عهده جلال ابهی قلوب را باین رجه
منتقلب و منجذب کرده با آنکه موسم زمستان در لندن همیشه ابر و مه بوده و در ایام اقامت مبارک
همه احسن اتفاق و روشنی آفتاب و اعتدال هوا حیرت می نمودند زیرا اکثر ایام هوا صاف
و معتدل بود علی الخصوص آن روز که اعتدال هوا و بزمی صحرا صفای غریب داشت و قلب نو بسیار

مسرور بود و سان اظهر بشکر تأییدات ملکوت ابھی مطلق و مشغول تا مرکب مبارک بکنار
 بحر وارد در حالتیکه دریا آرام بود و هفتی میگفت که در این موسم سکون و سرامین
 دریا باین درجه متمتع بوده و همیشه این یکساعت دریا رکشتی باشند تا انقلاب طلی منور و دلی
 آنروز با کمال آرامی جهاز بکنار خاک فرانسه رسید و آن کشور بقدم اظهر شرف و مغرآمد
 و چون از کمرک عبور نمودند باز سوار ترن شده اول شب پاریس نزول طلال فرمودند
 و در کوچه سندیدیه با پارتمان مخصوصی که بواسطه مسیو دنیفوس گرفته شده بود تشریف
 بردند اما در ایستگاه خط آهن حین ورود مرکب مبارک جمعی از جای پاریس بعضی از بزرگان
 ایران که باستقبال قدم مبارک آمده بودند از تشریف حضور نهایت وجد و شور حاصل
 نمودند و با کمال تعظیم نغمه تبریک و تمجید سرودند و شام مبارک را مسیو و ادام دنیفوس
 باری پلو و خورش ایرانی تدارک نموده بودند و بانهایت سرور و سر میز شام میل فرموده
 استراحت نمودند
 روز ۴ صفر (۲۲ ژانویه) صبح مسافران ایرانی

از جمله نفوسی که از ایران بلندن و پاریس مخصوص تشریف بقا مسافرت نموده بودند و در روز
 بر خوان فضل و عطا حاضر و بنمائ باقیه مرزوق و نعم حضرت امین الهی - ابناء شهید فی سبیل الله حضرت
 میرزا عزیز الله خان و جناب میرزا اولی الله خان جناب میرزا علی کبیر رنجبانی آقا میرزا
 آقاخان قاضی جناب میرزا عبداللہ بخل جلیل حضرت آقا سید نصر الله باقراف جناب آقا
 سید احمد باقراف جناب میرزا محمد خان قزوینی جناب میرزا علی ابن ادیب جناب میرزا فتح الله
 خاں کاشانی و جناب میرزا علی کبیر رنجبانی بودند و دو نفر ازین نفوس مقدسه یعنی جناب

میرزا دلی الله خان و حضرت نجوانی اول از ابران مخصوص شترت بحضور انور علی بامریکا
 مسافرت نموده دران بلاد معموره و مجاس و مجامع عظمی از مشاهده نفوذ امر الله و قوت و قدرت
 عهد الله لذت و فیض سرمدی بردند و بعد بلندن و پاریس شرف حاصل نمودند و با وجود آنکه
 میسودام و ادم و ریخوس باری نفوس را بخیر نزل قدم انور پاریس نداده بودند بلکه
 چند روزی بیکل اقدس راحت و از رحمت آسوده شوند و از خشکی سفر بیرون آیند مهربا
 جمعی آجا و مجتنب با تمام شوق و ذوق بزم قرب و لقاشافتند و همچنین از هموطنان جناب
 نظام اسلطنه و جناب قائم مقام و سرکار میر الممالک که ایشان از لندن ملزم رکاب
 مبارک بودند بساحت اقدس علی شرف شدند و بیکل اهر بجهت حضرات حکایت از
 محافل و کنائش عظمی و علاء امر الله در بلاد امریکای می فرمودند و در ضمن این بیانات از
 فم مطهر صادر میشد که در هنگامی که ایرانیها بخود مشغول بودند و ایران را بباد میدادند و اور
 اقالیم و اسعه امریک بفتوحات روحانیه و ترویج عزت ابدیه مشغول بودیم و همچنین شب
 تبیین آیات کتاب لک و چهار و پنج امور در ممالک عثمانی می فرمودند و آیات مبارکه
 لوح رئیس را تلاوت می کردند و میفرمودند بنویسید این لوح مبارکه را بخوانند و نشر دهند
 سابق مسلمین و تفسیر آیه غلبت الروم و هم بعد بعلیهم سنبلیون چه تفصیل و تفسیر می نوشتند دلی
 حال چون در این ظهور اعظم اینگونه علم و قدرت جمال قدم را ظاهر می بیند اغماض نمیکند (و کبر
 در این سفر عرائض خضوع و ابتهال احفا و ناصر الدین شاه بنظر اهر میرسید ذکر تعذبات و ائ
 ایام شاه مذکور نموده می فرمودند) حالا سر از قبر بردار و ببین که چه خبر است

روز ۱۵ صفر (۲۳ ژانویه) چون از هر قبل نفوس بحضور مبارک مشرف می‌شدند و همیشه جمعی بجهت تشرف نظر نشسته بودند لهذا تشرف نفوس و مجمع عمومی را هر روز صبح ساعت ۹ تا ۱۲ مقرر فرمودند که در هر صبح بمقدار نفوس مهتمی که تازه بودند یک دو و سه و بعد مجلس اجازه حضور غایت می‌شد و سائرین در مجمع عمومی بشرف تعارف می‌گشتند و بعد و خطابات و بیانات مبارکه انجذاب و انبساطی تازه می‌جستند آنروز صبح نفق مبارک و مجمع عمومی در خصوص لزوم استعداد نفوس بجهت حصول فیوضات و کمالات الهیه بود و نیز هر روز رسم و عادت مبارک این بود که قبل از ناهار و شام پیاده یا سواره برای رفع خشکی و حفظ صحت گردش می‌فرمودند عصر آنروز چون بعضی از محرمین ایران بانوشی سفارت از حضور مبارک مرخص شدند پیاده و بعضی از خیابانها گردش می‌کردند و می‌فرمودند جمیع این امانی غرق دنیا هستند و عمارات شهر مثل خانه های زنبور و مردم متقل مشغول باضتن و برهم نهادن و اسباب آسایش جهانی فراهم نمودند بعینه مثل زنبور عمل آتش ذکر کفایت و درایت قائم مقام فرامانی و خطای محمد شاه در قتل ایشان و بیانات مفصله در تاریخ ایران می‌فرمودند و از جمله کلمات مبارکه این بود که «اگر قائم مقام را نکشته بودند ایران ایران نمی‌شد و اگر نضال الهیه را شنیده بودند عزت قدیمه بادی نمی‌رفت» (بعد فرمودند) که در امور سیاسی ایران ابد امداخله نداریم اما اگر این امر در میان هر یک از ملل و ممالک غرب ظاهر شده بود آن ملت بر عالمیان افتخاری نمودند انتهی

روز ۱۷ صفر (۲۵ ژانویه) خطابه مبارکه صبح و مجمع عمومی در خصوص حقیقت ثانویه عالم بیان کرد

برکائی یک حقیقت دارد گر انسان که هم حقیقت طبیعی دارد و هم حقیقت روحانی از بسط
مضامین مبارکه در این مقام کشف اسرار مودعه حقیقت روحانیه و تشوین تجسین خلاق
حسنه و ترویج وحدت عالم انسانی و اخوت عمومی نفوس بی نهایت منجذب شدند و عصر از جمله
نفوسیکه در محضر انوار فیوضات باقیه مستفیض و مشعوف گردیدند و در نظر رجال محترم ابران
بودند که سابقا مشرف نشده بودند و بیان مبارک و رسائل عیدیه مفصل بود از جمله می فرمودند
و هجوم هر لغتی بر لب دیگر و تمسیدی هر نفسی بر سایر نفوس طبعی است و این مقتضای طبیعت
است که هر کس نفع خود و ضرر عموم بنحواهد مثل گرگ درنده که اگر بتواند جمیع گوسفند های دنیا را
میدرد و هر حیوانی جمیع علفهای صحرا را برای خود میخواهد طفل پستان مادر را می گرد و اگر طفل
دیگر از آن پستان شیر خورد و او را می زند این مقتضای طبیعت است پس انسان بر هیچ نمی
خلاق مذمومه نیست گر تربیت و تربیت بر دو قسم است قسمی تربیت جسمانی که انسان از جرم
وضع مانع میشود و قسم دیگر تربیت الهی که مانع از جرم تمسیدی واضح و مخفی هر دو میگردد و الا
حفظ متع و تسخیل است و این مقتضیات طبیعت که همان نفس اماره بالسوء است مثل شیر
و گرگ درنده است آیا میشود به شیر و گرگ گفت که چرا گوسفند را می دریدند این مقتضای
طبیعت است ای کلم لمن غلب و این منازعه بقاست که هر شیئی نفع حیات خود و ضرر دیگران
سائر موجودات طلبد الی آخره باینه الاعلی رشته صحبت مبارک بطل انجامید و
هموطنان را خیال منته در دل غلید که آخره اظهار خلوص و تشکر نمودند و با نهایت ممنونیت
مرخص شدند و از آن بعد اکثر ایام مخلصا مقبلا فاضعا فاشعا در سالت اقدس علمی مشرف

می شدند شب مجلس محفل باشکوهی در منزل سیو و مادام در نفوس باری منقذ و نطق
 مبارک در تشویق اجبا و طلوع شمس هدی بعد از ظلمت چهل و جفا و بیان خصائص تعالیم امر عظم
 اعلی و نفوذ کلمه الله در اقالیم شاسعه دنیا بود که حضار از استماع آن دیده عبرت گشودند
 و نصائح و بیانات مبارکه را بسع قبول شنیدند و تاج خدام ایرانی از مشاهده نفوذ
 عهد الله و سطوت امر الله لسان بشکر تأیید و نصرت ملکوت بھی گشودند که در چنان شهرهی
 نفوسی منجذ کلمت الله گردیدند بآنکه سابقا از اسم دین بیزار بودند و جزیر داز در فضای
 طبیعت کمال داد و جی نداشتند
 روز ۱۷ صفر (۲۵ ژانویه)

پس از ذکر و تنای جمال بھی و شرف بعضی اجبا و مجمع نطق مبارک و خصوص طلوع
 شمس حقیقت و مرکز سعادت عالم انسانی بود که سبب توجه بآن نفوس ارضی آسمانی شوند
 رذائل عالم ناسوت بفضائل ساحت ملکوت مبدل گردد اختلاف امم با تلاف تبدیل شود
 و ظلمات تقالید و اودام با شرفاق انوار علم و عرفان محو و زائل گردد و عصر چون بعضی از
 ایرانیان محترم در محضر فیض سلطان قدم فزلقا جفتند و مورد عطا گشتند بعضی از کلمات
 و بیانات مبارکه خطاب بایشان در باره ایران و ایرانیان این بود که دهنان قائل دفع
 فاسد با فسد نکنند ایرانی که بهیچ وجه استعداد نداشت بعضی بخيال دفع تعدی استقلال سبب
 مدخله دیگران گردیدند و عنوان بدست بهانه جویان دادند اطلاق بستی در توارش مغل و
 ممالک متدنه ملاحظه کنند مثل ملت و مملکت فرانسه که اول حکومت نظامی و قانونی قرار
 دادند تا ملت در تحت قانون استعداد ترقی حاصل نمایند بعد بر و با امور سائر توجه کنند

اینست که سالها خراب بود و اما لیکن از قانون بخیر و نفوس بی تجربه چگونه ممکن است بکمرته
 بتوانند حکومت مشروطه را محافظه و ترویج نمایند و انگهی شخصی که در خانه خود مروج استقلال
 و مانع آزادی چگونه دیگران را بر مشروطه و آزادی تحریک می کند ندانستند که هر چند مشروطه
 خوبست ولی محرک را مقصد ترویج منافع شخصیست « (بعد حکایت از ارمنه در ترکیا
 فرمودند) فلان دولت آنها را تحریک ننمود ولی چون بر آنها کار سخت شد و در تحت قتل
 و شکنجه افتادند ابداً آنها را حمایت نکرد که سهل است بلکه گفت چنانچه باید و شاید ز قتل نکرده
 (بعد از تفصیلی بیانات مبارکه منتهی باین شد که) حال دیگر بجز بد و غیبی و قوه الهی امید ی نمانده
 و در قرآن حکایتی بیان می فرماید که جد متلاشی شده فی را دید که بکلی پاشیده شده
 و استخوانها از هم مفصل گشته گفت چگونه میشود که دیگر این جسم متلاشی شده جان یابد
 ناگاه بغتاً دید استخوانها بهم پیوندد گوشت و پوست گرفت و جان و توانی تمام یافت
 آنگاه بقدرت الهیه پی برد و دید و دانست کیفی بچی اعظام و هی ریم مقصد جد
 متلاشی شده فی مثل ایر است که اگر بد غیبی و قوه الهی یابد تأسیس دعوی ملکوتی جوید
 احزاب متفرقه متنوعه و نفوس مختلفه متضاده بقوه معنویه جمع کردند و برانچه سبب حیات
 و عزت ابدیه است متحد و متفق گردند حال باید در ترقی زراعی و صناعی و تجاری ایران
 بکوشیم و دستخطال رفته باشد ایران نمیرود و چون تخمین اطلاق ملت پردازیم هر قسمی
 ترقی در آن هست اگر بهایان با نچه مأمورند قیام و عمل نمایند مدتی نمی گذرد که منتها مال
 جلوه نماید و مملکت ایران غبطه جان در دهنه رضوان شود انتهی آتش قلب اهل کله بود

و وجود انور بسیار مجزون و متاثر
روز ۱۸ صفر (عشر انور)

صبح هنگامیکه خدام و ملازمان حضور در محضر انور مشرف و متعجب آستان حب الامر
تلاوت مناجات مشغول چند نفر از جای امریکا داروپا که شنیده بودند هر صبحگاه دریا
مبارک مناجات تلاوت میشود اجازه خواسته بشرف حضور رسیدند چون چند مناجات
مفصل قرائت شد و دیده ما از انوار جمال مبین سنور با آنکه دوستان غربی عربی نمیدانستند
معبودا حالت رقتی بحیث اجای شرق و غرب در آن صحن دست داد که چشمها گریان شد
و دلها با آتش عشق سوزان و چون مجمع عمومی بتیگشت در جواب سوال شخصی نطق و بیان
مفصلی درباره حقیقت مقدسه و مقام مخصوص انبیای الهیه فرمودند که ترقی هر شیئی در صقع
آن است در مرتب جاد و نبات و حیوان و انسان چون ملاحظه شود دیده می شود
که هر یک در صقع خود ترقی دارد نباتات هر قدر ترقی نمایند بر لطافت و حرارت
و لون و طعم و بو و خاصیت بفرمایند ولی باز نباتات حیوان نشوند و حواس نگردند و
فلسفای اندک پس هر انسانی ترقی و صعودش در رتبه خود و صقع عالم نهانیت با حقیقت
ساطعتهائی که محیط عالم وجود است مختص بظاهر الهیه است الی آخر بیان بالا علی انوار
هم نفوس عدیده بتدریج مشرف هر نفسی با جاد و استعداد عائی و آمل و مائل فضل و عطائی
ناشب که چون کشته نفوس در بزم حضور مشرف بودند بیانات مبارکه و تبیین آیات
قلم اعلی خطاب بکومت و مملکت ترکیا بود که حال با وجودیکه در جنگ با کرایت آنها فتح
کردند باز دول از آنها کرایت را گرفته بیومان دادند دیگر چگونه میتوان تصویف حفاظت

آنان نمود جمال مبارک پنجاه سال پیش که ابد این نقشه مانود حکم فرمود که باید از اردو پیر
 روند لابد است چنین شود ولی ما محمد بن بهیکس جنگ و جدل نداریم از هر زمری بزرگیم
 و از مدخله در اینگونه امور ممنوعیم و ما مورصلح داشتی باید جان داد نه جان گرفت
 آخرب سان غایت در باره دوستان شرق گشودند و تکرانی بنجای قاتل محمد صفانی
 بصرف نمودند مضمون تکرار مبارک اینکه «اسباب راحت و بفضائل راحتیا نماید
 اوعبارت از نفس نیست» و لوجی باز بافتخار ایشان و خصوص معالجه حصول صحت حضرت
 ابی الفضائل روحی رسد پس آه صادر همچنین سان غایت در باره حضرت جد قبل
 علی اطلق کمر می فرمودند حال قدر این نفوس مبارکه معلوم نیست در آن روز شب
 با حضرت امین الی مزاح می فرمودند که مقتصد لیره آورده ولی متجاوز از هزار لیره برای این
 و آن گرفته و اتقان انسان متخیر میشد از حسن اداره امور ظاهره با این مصارف عانت فقرا
 حمایت ضعیف و پستاری مرضی علاوه از مصارفات اخری که جمیع محض ترویج امر الله جهانی
 احکام الله بود اما خود بکل اقدس حتی قبای زستانی نداشتند و بیج اتقان با امور لازمه
 شخصی میفرمودند بالتاس اجازة و وقت یکتبا گرفتند زیر قبای مبارک مندرس
 پاره شده بود روز ۱۹ صفر (۲۷ ژانویه) صبح پس از

تلاوت مناجات و شرفیابی بعضی از جناب چون مجمع عمومی در برودنی تشریف فرمائی
 نطق مبارک و خصوص کوکب و افلاک بود و شرح مسائل فلکیه و جسم سائیه و بعد از
 مجلس سائیه مبتدی بودند یکتبا و دو و باز بجای شرف نمود از بیان مسائل الهیه

اشتیاق و انجذابی تازه حاصل می نمودند عصر آرزو ز جاب وزیر مختار ایران عبدلصمد خان
 جمعی از محترمین مشرق و غرب در محضر او مشرف بودند و بیانات مبارکه از تواریخ زمان
 اسلام خیلی مفصل بود از انجمله حکایت حجاج عالم و سوختن خیمه وزیر برای نظم اردو بود که بعد
 بی نظمی چون او را بریاست اردو نامزد نمودند اول این حکم را کردند که باید جمیع خیمه ها دفعه پرا
 و کمرته پاشین آید چون هنگام پاشین آردن چادرها خیمه وزیر را برپا دید فوراً حکم بحرق آن
 نمود و این قضیه سبب تنبیه دیگران و انتظام امورات گردید و اگر استثنائی در میان میبود
 و در قانون امتیازی برای امیر نسبت بفقرا امورات رد و مختل میشد و خلل مانع انتظام تمام
 می گشت پس شاهی از وزراء سابق ایران و ممالک اخیری فرمودند از جمله از شب
 نشینی وزراء فتح علی شاه حکایت می نمودند که چون شب از قیل و قال و آشوب و صدا
 آسوده بودند و فراغت بال داشتند هر شبی در مجلسی مجتمع می شدند و بزم انس و الفتی
 می آراستند و مجلس را از غیر خود حتی ملازمان خدمت خلوت میداشتند و باجمیعت خاطر
 و سر در موفور و اتحاد و یگانگی بنداکره و مشورت در امور مهمه می پرداختند و در هر امری
 یکشب یا زیادتر بحث و گفتگو می کردند چون بجائی منتهی میشد و نزد جمیع آنها مسلم میگردد یا رد
 می نمودند دیگر نه فکر و دانش داشتند نه واسطه و ارتدادی قبول می کردند هر شب تا سحر
 مشغول مشاوری و مذاکره بودند و نزدیک صبح شام خورده متفرق می شدند و فردا جمع
 یابد و اشتها را بوقع اجرای میگذاشتند و بتنفیذ پرداختند محافل حال داشتند و
 باینجه نه جماع قال و دغدغه الی آخر بیان بالا علی از این قبیل حکایات و بیانات مبارکه

مفضل بود و حقار نهایت تذکر و تنبه یافتند و اظهار مننیت و تشکر کردند و قلوب انقدر
 در محضر مبارک منجذب بود که حتی از وضع مجلس مبارک و طرز لباس و آداب خرقی و سواد
 و اسباب جای و بساط ایرانی بی نهایت خوشنود و پربامطاب بودند و ذکر می نمودند
 که در محفل و منزل مبارک مثل نیست که انسان در ایران و وطن خویش است نه خانه ارباب
 در مجلس پاپس این روحانیت خاصی دارد و لذتی دیگر خلاصه همیشه نفس طبله در برم غایت
 و عطا تشکر و ممنون بودند و در هر شانی از شئون آشفته و مفتون اقل شب مجمع خوبی
 در منزل میبود ادام اسکات منعقد و نطق مبارک در ضمن حکایت از سفر امریکا در خصوص
 موازین اربعه و قوه قدسیه مظاهر مقدسه بود و دلها آشکده و محبت الله و نفی از
 مشاهد جمال و کمال و بسبب فضل و عطا دل داده و شیدا در پاریس و تائیس انگونه جماع
 جای حیرت و تعجب بود و حکایت از قوه خارق العاده امر الله میکرد و بعد از مجلس شب
 باز دید وزیر مختار ایران تشریف بردند و چون بنزل مبارک مراجعت نمودند فرمودند
 به بین خدا را بجا بکشاید چگونه آواره صحرا و دریا کرده فی الحقیقه این قول حافظ مناسب
 حال است که گفته صبا ز لطف بگو آن غزال رخسار که سر کوه و بیابان تو داده ئی را
 روز ۲۰ صفر (۲۸ ژانویه) صبح می فرمودند امالی این مملکت
 بسیار از روحانیت دورند و خیلی با ادبیت چمپیده غرق دنیا شده اند بعد در بیرونی جلوس
 فرموده جای خواستند چون سوار و چای در محضر نور حاضر شد فرمودند جای با حضور
 سوار لذت دیگر دارد و قبل از صرف چای مسافران و دوستان ایرانی مشرف داور

تلاوت مناجات صادر و قلوب بذكر الله منجذب بعد بیرون تشریف برده قدری
 مشی فرمودند چون مرجعت نمودند از اشغال و سرگرمی اهل پاریس در امور دنیوی نطق و
 بیان مفصل فرمودند که چون کرم همین در قعر زمینند و بجز از عالم علیین و جمیع حضار را بتوجه
 بملکوت ابهی و ملک لایفی و حیات ابدیه و سعادت سرمدیه دلالت کردند که نیست نتیجه
 خلقت و آفرینش و الا این حیات دوازده راجه ثمری و این خلقت راجه فائده و اثری خواهد
 پس از ختم خطاب و اظهار رعایت با جاب برای گردش باز بیرون تشریف بردند و میفرمود
 «بشبه خواب میروم و گاهی تبخنی عارض میشود» بعد از حرکت لندن تا آن روز
 حال مبارک بسیار خوب بود و همچنین میفرمودند چون از شهری بشهر دیگر حرکت مسافت
 می نمایم بواسطه تبدیل هوا و تغییر حالت احوال خوب میشود ولی وقتی که در محلی اقامت میشود
 باز کسالت و تب عارض می گردد عصران روز بعضی از پاشاوات با خانهای محترمه عثمانی
 از نصائح و وصایای مبارکه حالت شکر و شوق عظیم حاصل نمودند بدرجهائی که اکثر ايام بشهر طلقا
 مشرف می گشتند و بیشتر احمد پاشا و میر پاشا و کسان آنها منجذب کلمه الله و مفتون طلعت نور
 بودند پس از مرضی ایشان بحبت بعضی از محترمین ایرانی میفرمودند که «هر چند استقلال
 ایران را بپاد دادند ولی ایران روز بروز بدترتی است نا امید نباید بود زیرا که کسی
 پنج روزه نوبت اوست هیچ چیز بر کنیوال نماند در هر صورت مستقبل ایران بسیا خوب است»
 و قبل از خواب انشب بتجام گرم در منزل مبارک موجود بود تشریف بردند

روز ۲۱ صفر (۲۶ ژانویه) صبح میفرمودند چون دیشب تمام رنم خوابم برد بدنبول

بعد اظهارست از وضع مجامع لندن و تأییدات ملوکات ابھی و نشر نفحات شد در ملکات
 بریطانیا فرمودند که با وجودیکه در این ایام در پاریس صتم بهتر از اواخر ایام در لندن بود
 معذک سرور قلم در اینجا بیشتر بود بعد جناب میرزا غریز الله خان در قاف اخبارات لکرائی
 روزنامهئی در باره ملکات عثمانی ترجمه نموده بوضع اقدس رسانید انگاه فرمودند که از جمیع
 جهات ابواب مسدود است و راه نجات مقطوع گر بقوه معنوی و تأییدات غیبیه اگر میشدند
 باقی امر توجیه می نمودند ما نمی گوئیم مؤمن بشوند بلکه باندک تمایل و انعطاف تأییدات غیبیه
 و مدد الهی یابند الی آخر بیانہ الاصلی و چون جمعیت جمع محافل یومیہ متیاشد نطق مبارک دربار
 گرفتاری اهل پاریس با مرادی و تشییع اجبای الهی بر نشر نفحات رحمانی بود پس از آنکه حصا
 یکت بک دست داده مخص شدند اراده گردش نموده فرمودند مسافری ایرانی باید هر روز
 شام و نامار اینجا باشند عصر آن روز وقتیکه در سالون بیرونی جلوس فرموده جای خواستند
 بنشیند رشید پاشا که در ایام انقلاب آخر و سختی مفتشین در عکا و دالی بیروت بوده و بسیار
 مخالف دارد و اجازه تشریف خواست لهذا ایشان را در اوطاق مبارک حضار و نهایت
 عنایت فرمودند تا وقت مرضی در ساعت ظهر هر دم بر حضورش افزوده میشد و در تعظیم وجود
 بود و بیانات مبارکه با وحکایات سفر امریکا و مسائل اخری مفصل و جای ایرانی از ظهور تأییدات
 ملوکات ابھی و غلبه امر الله بمحمد نصرت و عون جلال مبارک ناطق که الحمد لله فردیم و آن گونه
 نفوس را در محضر مطلع پیمان یزدان خاضع و ساجد دیدیم و امر الله را غالب و سایرین را راجع
 یافتیم شب چون از باز دید رشید پاشا بمنزل مراجعت فرمودند شرمی از فساد تفضیل

در ایام حکومت او بیان نمودند که اهل نغض و فتور رئیس سابق مدرسه امریکائیان بیروت را
 بفریاد و شور آوردند چند آنکه رئیس مذکور گفته بود که «بامشرق آیدیم برای تربیت سلیمین حال
 عباس افندی را می بینیم که اهل مملکت با (امریکائیها را) بخود دعوت می نماید و بدیانت اسلام
 ولالت میکند، از قضا چون مسلمانان این کلمات رئیس را شنیدند گفتند رئیس تو همین مسلمین نبودی
 لهذا رشید پاشا بجهت استرفای خاطر مسلمین بر رئیس مدرسه گفت که شما برای تعلیم در مدرسه آمده
 نه تعرض بدیگران و گفتگوی که سبب بیجانیت است بعد ازین بیان رئیس بکلی سکوت نمود»
 بعد تفصیلی از وقایع منازعه بین مسلمین و نصاری و کفایت و دوریت رشید پاشا فرمودند و هم بطبع
 فنادن او برای خند و حضور مبارک که «در حیف آمد با دعتنائی نشد حتی پس خود را بیک
 فرستاد هر تدبیری کرد نتیجه نه بخشد خسته وقتی که بحیف آمد با آنکه قلعه بندی بود بواسطه متصرف
 عکامر بحیف خواست اشاره کوئی کرد دید ابدًا اعتنائی نشد بیج رشوت و هدیهائی در کار نیست
 اتفاقاً از روز که بحیف رفته بودیم انگشت قیمتی متصرف در راه گم شده بود هنگام مراجعت بکامین
 اظهار نمود من با و گفتم بیج مضطرب باشد پیدا میشود چون وارد عکاشدیم در دکان زرگر
 پیاده شده بزرگ سپردم که چنین انگشتی را نزد تو میآوردند باید آنرا بیاری من بدی بعد
 دوباره سوار شده بمتصرف بمنزل رفتم فردا صبح زرگر همان انگشت را آورد من گرفته چون
 بمتصرف دادم حیران شد و رفت بر رشید پاشا گفت که عباس افندی بفرموده ما علی دارد
 انگشت من گم شده بود باین آسانی پیدا کرد لهذا شما ابدًا متعرض او نشوید زیرا او میسندند
 هم می گوید که اگر جمیع عالم جمع شوند و بخواهند مرا قبل از وقت معینی از حص بیرون آرند

مکن نیت و چون وقت آزادی رسد اگر ملوک عالم متحد شوند مانع آزادی من نتوانند
 چون رشید پاشا بمصرف اعتماد داشت از تعزیر و طمع تاچندی منصرف شد حال چنان شخص
 غمخواری باین خضوع بدیدن مامیاید انتهی
 روز ۲۲ صفر (۳۰ ژانویه)

در مجمع صبح نطق مبارک در جواب یکی از حضار در خصوص فرق بین نفس و روح و عقل بود که دلها را
 پر بشارت و فتوح و جانها را بهدم محبت دسُر و رونود عصر هنگامیکه در بیرونی جالس و بخط
 مبارک مشغول صد و در نزول الواح مبارک بودند و بطایچه‌ای در محضر فرو گسترده جمعی از ارباب
 و غیار مشرف شدند یکی از آنها پیر و سر غایت الله خان هندی بود که خود را معلم (علم موسیقی
 میدانت لذلایانات مبارک خطاب با و در خصوص موسیقی منتهی بنفۀ آسمانی و ندای ملکوتی
 و نفوذ تعالیم حضرت بهاء الله شد بعد از مخصی آنها از جناب میرزا مهدی خان شریک حضرت
 این که از ایران محض شرف بساحت انور علی تازه آنروز وارد و مشرف شده بود
 احوال پرسی از جای ارض اقدس و تبر مصر و قفقاز و رشت و قزوین می فرمود و در بعضی
 دوستان شرف از لحاظ مبارک میگذاشت منجمله عریضه حضرت میرزا موسی خان حکیم الهی را
 با بشارت وجه و اظهار عنایت کبری ملاحظه می نمودند و مکرر احوال پرسی حضرت ابو الفضل
 حضرت حیدر قلی علی با کمال عنایت و مسرت می فرمودند پس از آن جمعی از مشرفان و بعضی
 از سفارتخانه ایران فوز بقا جتند بعضی از بیانات صادره از قسم اهل این بود که قبل از
 تسلط و نفوذ اروپائیان حتی سلطان عبد الحمید هشتم که چنین خواهد شد او هم اظهار عنایت
 نمود ولی بسبب فراموشی کرد و در بدین انقلاب ایران باسم مشروطه کمر نهشتم که تادیت

دلت مانند شهید و شیر آمیخته نگردد نجاح و فلاح متنع و محالت ایران و ایران گردد و عاقبت منتهی به دخله دول متجاوزده شود الی آخر بیان بالا علی

روز ۲۳ صفر (۳۱ ثراویه) صبح چون در محضر مبارک جناب میرزا عزیز الله خان و رقاء اخبارات تلگرافی جلسه را ترجمه نمود فرمودند و قتیکه صدر عظمیٰ تقیم رفت و علمای ابرقت و نا وار و طهران نمود جناب قلا علی کبر نوشته بودند که مادام دولت با علما متحد و یگانه نبوندند انگونه صدمات وارد می گردند حال که باینس درجه آفتاب را غت و توقیر نمودند چه خواهند کرد من در جواب نوشتم که از غت و شوکت آنان در خیال باشید غت بر این غت بذلت کبری مبتل شود و ضربت علیهم الله و لم یکنه و با و انقبض الله این علما بدست خود تیشه بر ریشه خویش زنند بخیر تو بن بویتم بایدیم آقایان علما آخر را دیدند آخر را نه دیدند (کر) آن ایام در باره مشرقیان می فرمودند (چه مالکی را از دست دادند از چه غتی بچه ذلتی راجع شدند از چه نعمت و موهبتی چشم پوشیدند و بچه نعمت و مکتبی مبتلا گشتند بما که کتبت ایدیم فی یوم الحز آه بعد از تلاوت و قرائت مناجات بیرون قدری می فرمودند جناب آقای میرزا علی کبر رفسنجانی و آقای میرزا فرج الله کاشانی که مخصوص شرف بقا آن روز از ایران رسیده بودند و مراجعت طلعت بیان سر بر قدم اطهر نهادند کرئیه شوق نمودند و داد و دل دادند و مورد فضل و عطا شدند اما نطق مبارک و مجمع عمومی از مسئله تجرد و تقوی روح نظر بسلت یکی از خضار بود و بیان و طیفه بهائیان در محبت و معاشرت با جمیع ادیان و خیرخواهی عموم حتی دشمنان بعد از نظر بعضی از افغانهای روسی شرف و از طلاع بر سائل امریه فی نهایت

مشغوف گردیدند و چون بعضی از شاگردای مدرسه شرفیاب شدند و در خصوص زرعیت
 و صنعت و تجارت بیاناتی مفصل از رسم مظهر صادر که برای ایران کارخانه حدادی لازمت
 زیرا اعظم اباب زرعیت و صنعت کارخانه آهن مازی است در آئینان روزنامه‌ای از
 مطبوعات مصر که خطابه مبارکه و کینیه اسرائیلان در آن مندرج بود از نظر انور گشت فرمودند
 به مبنی با چگونه در کنائس یهود و نصاری اثبات حقیقت اسلام نمودیم با وجود این مسلمین چه فزاید
 زدند چه چیز نگفتند که بهائیان دشمن دولت و ملت اند چنین و چنانند و حال آنکه اگر ما داخله
 در فساد داشتیم چه بهانه و وقتی بهتر ازین بود با انجالت هنوز نفوس و غفلتند و سرگرم اغراض
 و غرق نخوت چون و نفر از رجال ایران در اوطاق مبارک متجاوز از یک ساعت مشرف از
 استماع کلمات مبارکه و نصائح مشفقان شکر و ثنا گشودند آنگاه در بیرونی جالس نفوس کثیره
 را بشارت بقبوضات باقیه و غایات سرمدیه دادند و نطق مبارک در آن محفل عصر از بشارت
 کتب آسمانی و ظهور اعظم ابعی بود و بیان اینکه همیشه شمس حقیقت از افق مشرق زمین طالع شده
 و علاوه از تشرف عمومی اغلب استدعای تشرف خصوصی نموده بواسطه تبرجم بعض سؤالات
 عدیده و صفحا خطابات مبارکه موفقی و مفتخر می گشتند شب مجلس دیگر منزل مسیو و مادام فیونس
 بارنی منعقد و آن محفل مهفته گی اجاب بود که در هر هفته کیش از اجاب و بتدیه باجمیت در انجا زیاده می شد
 و در آن بزم وصل و لقاء با نور افضل و عطار روشن و منور اول در اوطاق دیگر میکشید و جالس
 و مسترح تامیو در نفوس شرجی از سائل امریه صحبت نموده بعضی از ترجمه الواح قرأت کرد بعد
 با جازه مبارک آقا میرزا علی کبیر رفسنجانی پیام شوق و اشتیاق خجای شرق را بدوستان خود

البلغ و بیان روابط روحانیه و محبت الهیه و شتیاقات و جدانیه ایران الهی نمودند
 انگاه طلعت پیمان شریف فرمای جمع مشتاقان شده نطقی مؤثر در رفع تعقبات و ظلمات
 بیگانگی و سطوع انوار محبت و یگانگی و غیره فرمای بهایان نسبت به جمع ملل و ادیان و شرح تعلیم
 الهیه و وصایای ربانیه فرمودند و قلوب را مشعل بنار محبت الله و نفوس را منجذب
 بنفحات الله کردند چنانکه دلوله طالبان و پهلای مشتاقان نیز از پیشتر گردید و حمیت میل فتن
 نداشتند لهذا امر بتلاوت مناجات صادر و جناب میرزا علی اکبر بقرائت کلمات و آیات
 رب العالمین مشغول و با نهایت جذب و شور آن محفل مبارک ختم شد

روز ۲۴ صفر (اول ماه فوریه ۱۹۱۳) صبحگاه بجای شرف زیارت روی چون ماه
 فائز از حلاوت مناجات گریه شوق نمودند و از مشاهد غایت مشرق اسما و صفات لسا
 حد و ثنا گشودند تا قبل از مجلس جمعی از دوستان و مبتدیان غیب مورد وجود و فضل گشتند و
 چون شریف فرمای محفل شدند از تجابات اتم در جان ظهور مطالع فیض قدیم و معانی آیات
 و کشف اسرار کلمات خطابه و نطقی مفصل فرمودند که پرده اوام و تقالید درینند و از جمال
 حقیقت حجاب و نقاب برداشتند نهار را در منزل میو و مادام در نفوس باری شریف داشتند
 از جمله مدعوین در حضور انور حضرت مین الهی جناب آقا میرزا علی اکبر رنجانی جناب میرزا احمد
 سهراب و آقا میرزا اهدی شریک حضرت امین و یغوبد مکیین بودند و از همانان محترم
 حضرت وزیر مختار و نشی سفارتخانه و آقای نظام السلطنه و در بزم حسان جمال پلان سرور
 دل و جان بستند پس از ورود مبارک و بیان چند حکایت و اظهار غایت بهر یک سر میرزا

تشریف بُردند و شمری از تاریخ نظام الدوله و شدت نفوذ امر او تا وقایع روز موش
فرمودند که آخر نامه ما غنی عنی الیه ملک عنی سلطانیه برآورد پس از نامه را در بر منی قدری
جاس شدند و در تذکر و تبتّه نفوس بیاناتی فرموده مراجعت بمنزل مبارک نمودند عصر بعد
از تلاوت الواح و مناجات علاوه از نفوس محترّمه ایرانی جمعی از اهل پاریس مشرف شدند از جمله
یکی از رؤسای روحانیون بود که چون در خرق توهمات و بیانات مفصله فرمودند بسیا
خسته شدند لهذا بعد از مجلس حرکت فرموده ساعتی بیرون مشی کردند در مرجع از جناب آقا
میرزا علی کسبه احوال پرسی بجای ایران می فرمودند ایشان هم دلوله و انجذاب عشاق و
حال متبل و تضرع بجای مشتاق را بسع و لبر میثاق میرسانیدند و از جمله سئلت حضرت نعیم و پیام
عبودیت و کتوریوش خان را بعض مبارک رسانیده از لسان اظهر نهایت غیایت بیان گفت
و مرحمت شنیدند که "در این مدت دلوله در غلب بودم ولی همیشه رویم بسوی اجبای شرق
بود و تا یید ایشان را از ملکوت بھی سئلت می نمودم تا نظر بهجوم افکار و کثرت شغل و کمال
مکاتبه و مرسله با آنها نبود همدن هماره با جبای شرق بوده چه آنها چکیده آمدند و هر آن
بوسطه آنها در ایران ممکن تمام بسته چگونه ممکن است که آنی فراموشش کردند و از خاطر بیرون
(و ذکر ذکر حضرت آقا رضای مهاجر شیرازی و عائله ایشان فرمودند که) میخواهم خودم زیارت او
بروم و در مقابل آن تربت پاک مناجات پردازم: انروز جناب آقا میرزا احمد هراب را
بنیس برای دیدن بعضی از رجال محترّمه شرق فرستادند زیرا اکثر نفوس جلیله شرق چون آثار
نفوذ امرائش را در ممالک غرب مشاهده نمودند و عظمت و کمال و جلال و جمال طلعت میثاق را شهنه

هر شهر دیدند در غیاب و حضور برضد اظهار خلوص و خضوع افتخار و سرور موفور جستند
 روز ۲۵ صفر (۲ فوریه) صبح پیش از ایام دیگر جمیعت اجاب و بتدیهها بود و موضوع
 نطق مبارک مسئله حدوث و قدم که پس از ختام در قلوب چنان مؤثر واقع که بعضی از نفوس که
 خیال تشریف مخصوص و سوالات از حضور مبارک داشتند ذکر نمودند که این نطق مبارک چرا
 سوالات ما بود لهذا با نهایت سرور باظهار عبودیت و خضوع در محضر اظهر موفقی و مفتخر آمدند عصر
 سواره برای دیدن و نوازش طفل فقرا بیرون پاریس تشریف بردند پس از مشی خسرام
 در بین طفلان اظهار عنایت بیک یک مبلغی در میان آنها تقسیم فرموده غم حرکت نمودند که
 طفلان و حضار با محبت و انجذاب تمام بشکر و ثنای کثرت و صغیر و کبیر تعظیم و تجید و چه غیر
 پرداختند از انجاشب بنزل امه الله مس مانند رسن تشریف فرما شدند اول محل پر شور و دلی
 سر نیز بود و چین در و در مبارک یکی از حضار عرض نمود که آیا قلب مبارک در هر یکا سرورتر
 بود یا اینجا فرمودند در سر و قلب من همه جا بمن است انگاک ندارد و دیگر آنکه اباب
 سرور من علامه کلمه الله است هر جا شغولیت بفرشتگان است بیشتر بسته قلبش دان است
 و مسئله در امر یکا زیاد تر بود (متر بر نارد و غافل از قلت استعداد خود اظهار اضعاف
 نمودند فرمودند) محبت بهاء الله در هر قلبی باشد استعدادی یابد زیر محبت الهیه بنظر
 روح است ما دام روح در جسد هست استعداد حصول همراهی حاصل میشود امروز از کلیسائی
 عبور می نمودیم که بر اصول امینیه یونان بنا شده بود گفتند این کلیسای مریم مجدییه است مریم
 مجدییه بظاهر چه استعدادی داشت زنی داناتی بود زنهای عظم از ادبسیا آمدند که همه عالم

ملک از سلاله ملوک بودند یا از شاهان و بلاد لکن چون مریم محبت مسیح و قلبش بود بمحبت مسیح
 هر استعدادی با داده شده تا آنکه چنین کلبائی در فرنا با اسم او ساختند پس هر کس نسبت
 بخدا پیدا کنند هر استعدادی میابد لهذا شما گوئید ما استعدادی نداریم مادام محبت
 بهاء الله در قلب شماست هر استعداد و لیاقتی دارید (بعد در خصوص ثنهای و تقیدات اهل
 پاریس میفرمودند) "در لسان فارسی شعری است که خوردن برای زیتن و ذکر کردن است
 تو معتقد که زیتن از بهر خوردن است حال اهل پاریس و اکثر اروپائیان بدانند که انسان بی
 کار است نه کار برای انسان انتهی ازین قلیل بیانات مبارکه که سر نیز شام می فرمودند و
 جمعی از دوستان پاریس و تجای ایران از فیوضات حضور در نهایت وجد و شور بودند تا آنکه
 از سر نیز بصاوت بزرگی که مجمع عمومی بود شریف برده از لسان مطهر نطقی صادر کرد که بدین آن
 این بیانات مبارکه بود (هو الله) جمال مبارک در مناجاتی میفرماید که خدایا هر چه
 در خواب است و جمیع نفوس در بستر راحت آرمیده اند لکن من بروی خاک خوابیده منظر
 اطراف بی پایان توأم حال هم شبهای کارنا و دل است همه مردم در تیار و مشغول سیر و
 تماشا و هر یک بچیزی مشغول یکی نموده خوانست دیگری رقصان یکی مشغول شربت یکی مفرد
 نام و جلال و منصب جمیع خود را باین حالات آلوده اند و غرق عالم طبیعت و غافل از خدا
 و جهان بالا هستند و محلی که ذکر خداست چشمها بیدار و قلوب منجذب بنبغات الله اینجاست
 جمیع مجامع ناسوتی است ولی الحمد لله این انجمن لاهوتی است جمیع محد و در عالم طبیعتند
 اما الحمد لله شما متوجه بلوکات الهی الی آخره بیانه الاطی

روز ۲۷ صفر (۳ فوریه) صبح پس از تشریف آجا و خدمت امیرانی و قرائت و تلاوت
 مناجات جوان فرزندوی متدینی بشهر حضور اظهر مشرف شد با دشمنی از حجابات
 یهود در یوم حضرت مسیح و عدم ادراکشان در معانی علامات مذکوره در تورات میفرمودند
 و آخر نتیجه می گرفتند که حالا هم چنین است اگر معانی انجیل را نفهمیم مثل یهود در یوم ظهور موعود
 معجب خواهیم ماند چون جوان با موسی بود بسیار بیانات مبارکه متذکر و متنبه شد و در اکثر
 اوقات در محافل و صل و دعا حاضر و بی نهایت منجذب بود از روز در مجمع عمومی قبل از تشریفائی
 و نطق مبارک اودام رشارد حسب الامر نطق نمود و بیانش در مسائل امر الله و تذکر قلوب خلی
 مؤثر گردید و در رسالت انور بسیار مقبول آن بود که ایشان را با بعضی از جوانی که شنیدند
 در مجمع عمومی صحبت نمایند که ترشویق و تشییع می فرمودند و امر بقیام و نطق در مجامع و نشر
 نفحات الله می نمودند و چون تشریف فرمای محفل شدند نطق مبارک در باره قوه عقلیه
 و قوه عاطفه بود که این دو اعظم مواهب الهیه است و چون انسان انسان کشاید و مقاصد
 افکار خود را مطابق تعالیم الهیه و توجه به اهل الله نماید انجانات روحانی و الهامات بانی
 او را احاطه کند عصر بهجت بعضی حکایت از فقرای پاریس می نمودند از جمله می فرمودند
 که "دیروز بدیدن اطفال فقر افتیم جای بسیار محقری داشتند ولی چون مرتبت میکردیم
 در بین راه دیدیم مردم دسته دسته از بعضی عمارات بیرون می آیند گفتیم اینها کجا بوده
 گفتند در تیار در هر گذری عمارتی مفصل برای تیش و تماشای خود دارند اما فقر را در چنان
 حال پر عسرت و ملال گذارند و آتش بھل عمومی در منزل مسیو اودام سگات تشریف بردند

و آن محل نیز مانند منزل مسیو و مادام در نفوس بارنی مجمع هفتگی اجابا بود مسیو مادام هکتا
 از جناب مخلصین بودند و مورد عنایات جمال مبین جمعیت آن مجلس زیاد و بتدی بسیار بود
 و نطق مبارک در تاریخ و تعالیم ظهور بدیع مفضل در ختم مجلس جناب میرزا علی اکبر فرخجانی شریف
 تلاوت و قرائت مناجات مشغول و حضار در نهایت جذبه و شور و وجد دُسر و در بودند
 چون کشته انبام بدیدن بعضی از عیال و شته زادگان در مرغیانه و سایر منازل ایشان تشریف
 می بردند و آرزو ز جمال انداشتند لکن بعضی از خدمت حضور را مخصوص احوال پرسی فرستادند
 و از شته زادگان عظامی که خیلی منظور نظر عنایت بودند
 و از رشت و تبریز و نفوس حلیله دیگر که بعد
 بفوز لقا مشرف شدند هم بعضی نگاشته خواهد آمد.

روز ۲۷ صفر (۴ فوریه) صبح مجمع عمومی در بیت مبارک با نهایت عظمت و هیاهو و قلوب از
 استیجابات روحانیه در بلبله و بنا بر محبت الله پر جوش و ولوله و در پاریس انعقاد چنان
 محافل ذکر و تقدیس عظم و پس نفوذ کلمه الله بود و نطق مبارک از روز و مخصوص صلح عمومی و دوستان
 عالم انسانی و ترویج اُفت و ایالات و قطع ریشه تعصب و عناد و شرح تعالیم جمال قدم
 و اتحاد و یگانگی همه عالم بعد از مجلس جمعی شد قیام را بحجت ناما از نگاه داشتند و سریر با نهایت
 عنایت و بنیم و مزاج چنان با جمیع معامله می فرمودند که هر بنده گفتی خدای من است از دوستان
 کسانیکه شب در روز در محضر اظهر بودند جناب ریاض سلیم افندی و حضرت دکتور صالح افندی بودند
 و عصر پس از تشریف جمعی دیگر چون بحجت راه رفتن بیرون نشدند و اول منزل مسیو و مادام

تشریف فرما شده ایشان سفارش فرمودند که "بعضی از بندها را که قوه نطق و بیانی دارند از قبل منجمین و شوق نما و گویا توجیه بلکوت ابھی نمایند و در مجامع بشری نفعات الله پردازید و بعد از آنجا حرکت فرمودند بطرف بودا بولون شمی می نمودند و از جمله بیانی که بمن راه می فرمودند این بود که "هر قوه و استعدادی که در امر الله صرف میشود اثرش باقی میماند و نتایج باقیه میبخشد و الا کان لم یکن شیئا مذکور اگر در (و همچنین میفرمودند) نفسیکه قوه ناطقه دارد اگر این قوه در آنها با تعدیس و انجذاب توأم شود اثرات عظیمه از آنها ظاهر شود و بخدمات فائده در آستان الهیه موفیق گردند"

روز ۲۸ صفر (۵ فوریه)

صبح نطق مبارک در محفل عمومی در خصوص سرایان روح در جمیع اشیاء بر حسب استعداد موجود است بود و صحبت آن محفل از هر قوم و قبیله و ملکتی مرکب نفوس انگیزی و فرانسوی و امریکائی و ایرانی همه منجذب گفتار و متیخ در شئون و آثار نافذه عهد پروردگار بودند که چگونه نفوس مختلفه و فرق تمایز را با نهایت جذب و شور در ظل کلمه واحده محشور نموده عصری جناب کتور محمدان با در رکاب مبارک به پیشته باز دید و احوال پرسی نفوس طلیه از اهل شرق تشریف بردند و مراجعت با آنکه بکل اقدس بی نهایت خسته بودند باز چون جمعی از اشخاص محترمه و محضراظهر مشرف شدند از حکایات و تواریخ و بیانات مزاج آمیز گفتگو و صحبت می فرمودند و از گفتگوی مبارک سرها پر شور و دلها غریق بجز و جد و سرور بودند فی الحقیقه آن کیفیت تخریر نیاید و محض حکایت بدون مشاهده آن حالت ادراک نشود زیرا هر بیان و مطلبی بآن ندای حاصل و درخشندگی و گردش چشم شهلا و اشاره دست قشیم جانفرا و ملاحظه اقتضای وقت امکان دست

در عایت مشرب و فهم حاضران و حل مشکلات مل و ادیان و تأثر و انجذاب قلوب و تخفیم و خضوع نفوس در آنوقت حالت و کیفیت دیگر داشت

روز ۲۹ صفر (۷ فوریه)

صبح دوستان و خدام ایرانی در محفل طلعت عهد ربانی باستماع مناجات و توجیه بطلع فیض رب البیات فائز و مقفّر و بعد چای صرف نموده هر یک مورد عنایت مخصوصه گردیدند و باین موبت و عنایت هر روز حیات تازه و محبت و مسرت بی اندازه می جستند و چون آمدند اجاب و مبتدیها شروع شد یک یک یک دود و رجای تشریف خصوصی نموده با تبرجم در اوطاق مبارک حضاری شدند و باستماع بیانات مبارکه در جواب سؤالات عدیده خود سرور و دعائی شوق و ذوق و جسدانی حاصل می نمودند تا آنکه بجمع عمومی تشریف فرما شده نطق و خطابی در تجدد کائنات و ترقی علوم و صنایع و تبدیل افکار فرمودند که این عصر عصر دیگر است و مقتضای آن اقتضای دیگر احکام عصر سابق این قرن عظیم را کفایت نکند پس قوانین روحانیه یعنی فروعات دینیّه را تجدید لازم و مسائل الهسیه را تجدید واجب است باین نطق و بیان چون با و طاق مبارک تشریف بردند باز بعضی از مبتدیها استدعای تشریف خصوصی نموده هر یک بنظر عنایت و لحاظ کمرستی منظور و ملحوظ می شدند و بدل و جان از لطافت مبارکه ممنون و مشغوف طوکی کشیده تا همه مرتحق شدند انگاه وجود اقدس مسیود و نفوس را حضار فرموده در تزییل ایشان بر سرای تشریف بردند تا اول شب وقتی که بپاریس مراجعت فرمودند یکی از امانی هند پر و فر عنایت الله خان نام داشت و چند مرتبه بشرف حضور شرف شده رجای نموده بود که شبی در محضر مبارک طلاعات موسیقی خود را اظهار و عرضه دارد ساعتی بخواندن و نواختن مشغول

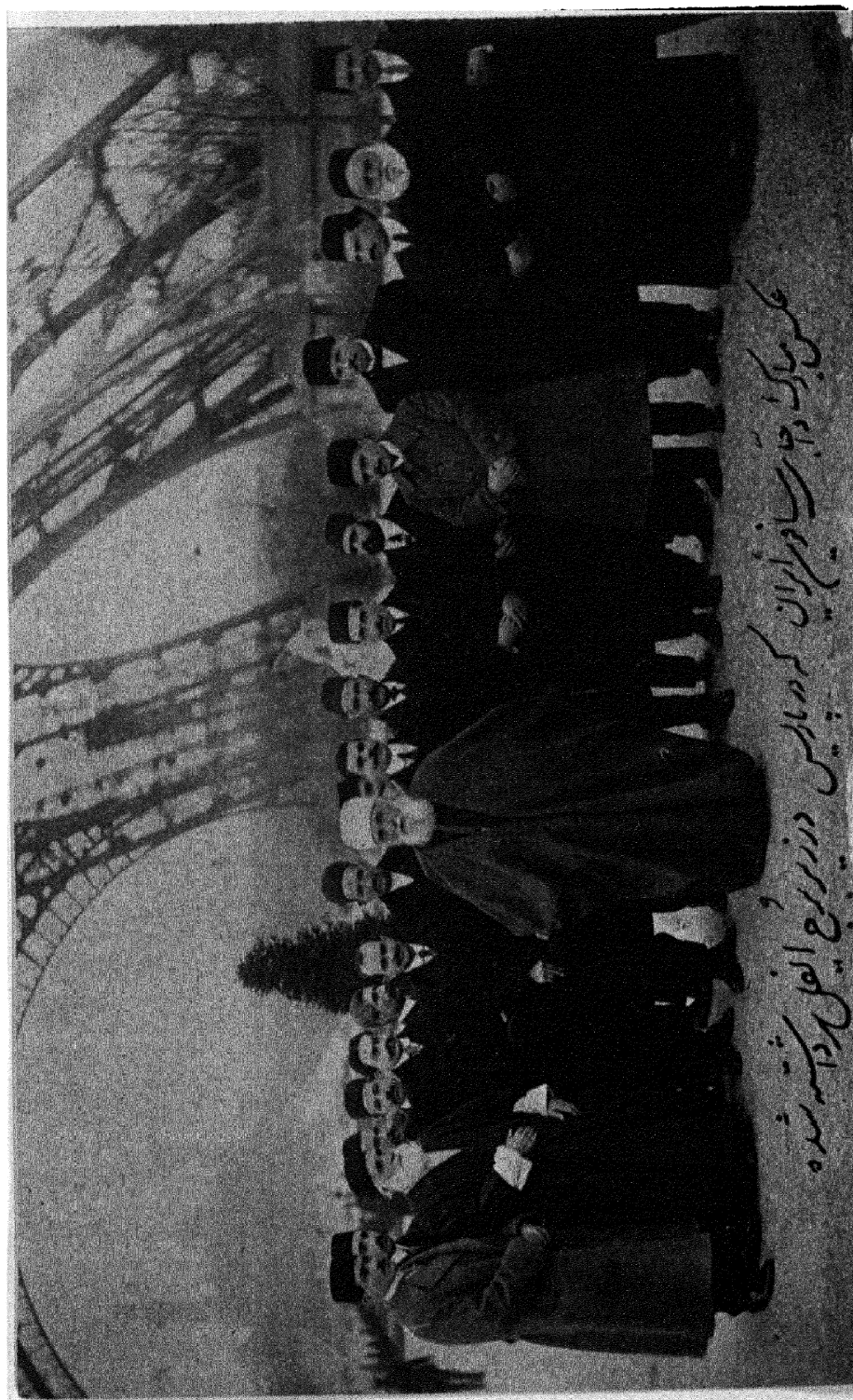
و بعد لسان مبارک میان نایخ و شرح حال مشاهیر و اساتذۀ فن موسیقی اطلق بعضی از حکایات
فاریابی و اشعار و وکی فرمودند تا آنکه بیان مبارک بالجامان روحانی و نعمات آسمانی که نسبت
و جدائی و سرور و جوار بدست منتهی شد
روز اول ماه ربیع الاول

۱۳۳۱ (۷ فوریه) صبح نطق مبارک بمناسبت ذکر پرفرزد کور و خصوص آهنگ ملاء علی
و استماع نداء الله و استفاضۀ از فیوضات شمس بقا بود که انیت سبب سرور الهی و نتیجیات
نسانی عصر و وقتی که جمعی از عیال و اعزۀ ایرانیان در محضر نور مشرف بودند آقا میرزا حسین
عارف وارد و پس از تنظیم اشعاری را که در اوصاف و نعت طلعت و پیمان نشاء نمود و
با نهایت ادب و خضوع ایستاده خواند ولی بطراز قبول مزین نشد و فرمودند من عبودیت آستان
الهی را طالبم و بس با وجود این اشعار را بعضی از دوستان گرفته حتی بحجت مدیرم با خبر بشکافو
فرستادند و چون چند بیت از آن ابیات را مکرر خواند و ظهرا عقیدت نمود فرمودند یا و قافیۀ
ابیات یا و نسبت باید باشد نه وحدت و آن چند بیت که با وجود منع مبارک کثرت می خواند
این بود و ظلمت و نور و بهائی به از تو نیست - سوگند بر بهاک بهائی به از تو نیست - هر کس به بندگی
خداوند پای بند - این بنده رقیص که خدائی به از تو نیست - میدید اگر کلیم رخت را بکوه طود -
میگفت جفا که لغائی به از تو نیست - کره سیاه مریض را و پاست مرگ او - این درد را
طبیب و دوائی به از تو نیست - ازین قبل در هر ملکتنی قصائد و نعت بسیار غیر از بهائیان
نشاء و مکرر بحضور نور تقدیم می نمودند و اکثر مقبول نمیشد و منع از نشر و انتشار آنها می فرمودند
چنانچه وقتی در رملۀ اسکندریه یکی از نصحای مصر مشرف و قصیدۀ قرأت و تقدیم کرد که اجا

بسیار بهتر از دشواری آمدند و چون آن قصیده را از حضور مبارک خوانند بجهت استنساخ
 بگیرند عنایت نمودند بلکه فرمودند این اشعار را این شخص از روی خلوص نیت گفته و اما
 محامد و نعمتی را هم که از روی خلوص جاب و غیار عرض مینمودند چون اغلب منافی با مشرب
 مبارک و منغایر با عبودیت صرفه آستان احدیت بود محو میفرمودند خلاصه صورت
 آن مجلس دلالت بر عظمت سلطان پیمان میکرد و بهر نفسی در هر رتبه و مقامی که داشت شکر گوشتنان
 بود و از جمله بیانات مبارکه در خصوص ایران این بود که "شخص عامل و قوه فاعله لازمست
 و امروز تایید و مدد الهی واجب و الا قول و گفتگو بسیار دشوار و آثوب سهل و آسان است
 عصر شخصی از علم حقوق مذاکره فی بیان آورد فرمودند علم حقوق قدیم است مادام خدا بود
 خلق بود مادام خلق بوده علم حقوق هم بوده نهایت ظهور حکام و اجرای آن محدود و محدود زمان
 بوده حتی صنایع قدیم بوده آثار قدیمه شهرنویسا که مؤرخین اروپا انکار آن می نمودند در
 حد و متصل پیدا شد که دلالت بر صنایع و ترقیات آن عصر مینمود (و بیان مبارک فقهی
 باشکالات علم حقوق شد که) با وجود آنکه بشر حق انتقام ندارد مکافات و مجازات را باید
 مجری نمود زیرا خیمه نظم عالم بدو استون قائم و برپا مجازات و مکافات انتهی در آن بین
 مسیور و ریوس انومیل بجهت سواری و سیر مبارک فرستاده بود چون بعض مبارک رسید
 فرمودند امروز نوبت گردش شماست من فرصت ندارم لهذا خدمتستان حسب الامر
 محض طاعت قبول زحمت نموده سیر و گردش شما را نمیکردند و پس از عبور و تماشای مناظر
 باصفا باز چاکرانه بردار آمدند و سر بر آستان عنایت نمودند و آن شب منزل مسیور ریوس

در خصوص حیات روحانی و طلوع شمس سبها و تخلل بلایای لایحسی و نفوذ امرانته نطق مفضل
فرمودند که حتی اعدا در این ظهور عظمی‌ا‌همی شهادت بر عظمت امرانته داده‌اند

روز ۲ ربیع الاول (۸ فوریه) در محفل صبح نطق مبارک در خصوص واسطه
بین خلق و خالق بود و حصول معرفت مطلع امرانته در هر عصر و زمان و بعد از مجلس بصدور
الواح مبارکه در جواب عنائض همه اجا و اوقات مبارک گذشت و در بین نزول آیات باز
نفوس عدیده دارد و از فیوضات باقیه سرور و جود تازه می‌آفتند مکرری فرمودند
که مکاتیب اجای شرق جمیع بی جواب مانده و ابداً مجال جواب نه سابق گاهی شهباز بنوشتم
چیز بنوشتم حال آنرا هم نمیتوانم، و عصر از جمله نفوسی که با کمال انجذاب و ولوله در محضر حاضر
شدند و هفتاد و هشتاد و نود و بیست و یک نفر از جمعی از جای آلمان بودند که عنائض
از دوستان استتکارت در خصوص دعوت نشر یف فرمائی مبارک بان حدود داشتند
و بجهت سفر مبارک بانصفحات بقراری می نمودند و بسیار مورد عنایت شدند و مقبول آستان
جود و کرمت گشتند مخصوص متر بر لیل که از دوستان خوش نطق و بیان آلمان بود و س
نوبلاک اول مبلغه امریکائی که حب الامر اقدس علی باستتکارت بجهت نشر نفحات انته
با دکتور فشر رفته بود و دیگران روز جای ایرانی رجانه صفتی عکسی در حضور مبارک برداشتند
که در حالت قیام یکل اقدس و اجا و بندگان آستان مقدس انعکس مبارک در کمال سرور و شرف
در زیر برج افیل گرفته شد و قبل و بعد از گرفتن عکس از منشی و مشاهد غرام یکل بمثال با کمال عظمت
و جلال نهایت شوق داشتند و بسیار ذوق می نمودند

عسکران و جاساسان افغان که در مالدیس دوزیر برج افغان در دسته شده

روز سوم ربیع الاول (۹ فوریه) صبح در حالتیکه چای تناول می نمودند و از در صالون
 منظر مقابل را ملاحظه می کردند می فرمودند چنانچه پیور و خوش از صبح بفر دانه و طعمه اند
 بین طور این مردم متصل در خیال بسیار میشتند چه قدر سرگردمند چه امیدها و چه سُر و دارند
 علی الخصوص در این مملکت که بی نهایت معمور است فی الحقیقه مثل خانه زنبور است جمیع غرق
 مادیاتند و تفاوت بین این نفوس دالمی و واسطه افریقا نیست که اینها حیوان می شنند و اینها
 حیوان متوحش جمیع از نشأت روح القدس بی بهره اند و از حیات ابدیه بی نصیب و غافل
 چون محفل بومیه منعقد شد نطق مبارک در محفل از اثبات واجب الوجود و شرح خلقت عنصری
 و ترکیب تصادفی و ترکیب لزومی و ارادی بود که بسیار نفوس از شنیدن نطق و بیان مبارک
 اظهار قناعت و اطمینان نمودند و بنهایت وجد و شور آمدند و شکر عنایات مبارکه کردند و از نو
 بعضی از ایرانیانی را که متوقع اعانت و احسان بودند در اوطاق مبارک حضار فرمود
 بهر یک و جبهی عنایت فرمودند و عصر از جمله نفوسیکه از اتمالی اردو پا در ساحت اقدس علی
 مشرف شدند عیال و دختران جبران افندی مرحوم بودند اول بیانات مبارکه بانهاشری
 و خصوص نقل جد جبران افندی مذکور و حکایت تعمیر مقبره ایشان در ایام اقامت مبارک
 در مصر بود بعد بسیار اظهار عنایت فرمودند که "جبران مرحوم در امر الله مؤمن خالص بود و یک
 رساله هستند لایله در اثبات امر الله نوشت امیسه دارم شما شاخ و برگ بنزد خرم آن
 شجره طیبه شوید و انمار آردار بار آید در عکاشی ضیافت عمومی بود و نفوس کثیره از جای
 هر جا حاضر بودند دامنه ممتد از دوستان اصفهان و شیراز و تبریز و پاریس و لندن هر یک

و مصر و سوریه و هند و جمیع کثیری همه از اقوام مختلفه سر نیز بسته بودند در کمال روح و پیکان
یگانگی و دودانی بحقیقه نور محبت از دجوشان ساطع و لامع بود و بعضی از جانشینان قائم
از بجمه مرحوم جبران افندی با نهایت خلوص و صدق و صفا خدمت با جدامی نمودن آن مبدء
و خضوع را فراموش نمیکنم دیگر از حکمتهای بالغه الهیه است که جبران میر و خیرشهر (برادرش)
می مانند انتهی در آن مین جناب وزیر مختار ایران وارد لهند ایشان را با دطاق مبارک خفصا
فرموده مدتی مشغول صحبت بودند و چون عیال و اطفال جبران مرحوم اجازه مرفعی خواستند
و به قایم آنها احسان و بسیا دلجوئی فرمودند اول شب بجهت مشی بیرون تشریف برده
بعد از مراجعت می فرمودند امشب رفتیم بیرون راه بردیم اتفاقا بعضی کوچه های روشن
پاریس را که سابق ندیده بودیم دیدیم بعد سواره کردش و مراجعت نمودیم کرایه اتوبیل
اینجا خیلی کمتر از امریکا است

روزه بربع الاول (۱۰ فوریه)

صبح پس از او را دوا ذکر در صرف چای جناب آقا فرج الله کاشانی را در حضور مبارک
خواسته بیرون تشریف برزد و بسیا اظهار عنایت بنجام کاشانی خود فرمودند بعد از
مراجعت شکایت از بخوابی شب می فرمودند و اظهار خشکی می کردند با وجود آن حالت
در جمیع نطقی مشروح در خصوص قوه مابه الاتیاز و مابه اثرات ک عالم انسانی نسبت به عالم حیوانی
و احتیاج بقوه قدسیه الهی و در رابط روحانی و انجذابات روحانی فرموده نفوس را بقوه
معنویه و روحانیت صرفه و کمالات باقیه مذکور و انبیا به بخشد پس از نماز و قلیل سهر حتی
یکی از وقایع نگاران جریده بعضی از نفوس محترمه بشرف فایز و از جمله بیانات مبارکه

با نهان بود که " بنا پارت در عالم ملک کی از نفوس غنیمه بود ولی فتوحاتش
 محدود بود و منتهی شد و نتایجش مفقود لکن نفوس که ندانند اهلکوت الهی میکنند فیوض ایشان بدست
 و سلطنتان سردی ملاحظه کنید که سلطنت ملوک عالم منتهی شد اما سلطنت حواریان باقی
 و دائم و غیر محدود است زیرا آنچه تعلق با مرآت دارد و هر خدمتی که منسوب بهستان
 اخصیت محدود بود و نیست پس انسان عاقل را سرادار این است که ندانند اهلکوت اند
 نماید حیات ابدیه بخشد نیست سلطنت باقیه و قوه باهره که بحجت الله حصول ابد میدادیم
 ازین ملاقات و صحبت نتایج حسنه حاصل شود مانند ملاقات زمین پاک و باران بهاری
 باشد و همچون سحر و هنر از دنگونه گلهای مطهر گردد و منتهی و شب محفل آراسته و منزل
 مسیو و مدام در نفوس بارنی بود پس از تلاوت مناجات و تعلق مسیو در نفوس و مدام رشاد
 و بیان مسائل امریه چون بیکل مباح تشریف فرمای مجمع عشاق گشتند خطابه فی و مخصوص طلب
 انتظار امم عالم قبل از ظهور مطالع فیض قدم مشر و خاداد فرمودند که با وجود انتظار بعضی از غوین
 بودند که انکار و استکبار کردند و جمعی از مختارین شدند که هیچ جای تعجب نگشتند و حال
 الحمد لله که نشانه تنها از مدعوین بودید بلکه از مختارین و بعد از خطابه مبارکه همه با وجوه
 مستبشره و خضوع صمیمی بحجت تامه حضور آورده دست میدادند و ادای شکر و ثنای نمودند
 روزه ربیع الاول (۱۱ فوریه) قبل از محفل عمومی چون بعضی بشرف لقاء
 مشرف شدند و بمکالمه و مذاکره باطلعت محبوب مفتخر بعضی از بیانات مبارکه با ایشان این
 بود که دیده عبرت باید اگر انسان چشم عبرت باز نماید چه فائده دارد هر روز در کرب و

نفس بدنیا می‌آیند و از دنیای می‌روند لکن باید مآل و نتیجه را دید که از مزرعه حیات چه حاصلی می‌برند و چه خدمتی به عالم حقیقت می‌کنند باری ذلیفه انسان خدمت به عالم انسانی و عبودیت درگاه الهیت مثل وندگزار است حالت انقطاع است که این فضائل موفقی شویم بسیار خوب و الا جز دست خالی چیزی نخواهیم داشت جمال مبارک اساسی برای تأسیس فرمود که جمیع اسبابهای عالم نسبت با ذلیفه صبیان است زیرا آن اساس روح عالم است و سائر شئون و امور بمنزله جسد الهسته حیات جسم بروحت انتهی اما در مجمع از دین طین مبارک و خصوص کمال عالم خلقت بحمت الله و معرفت الله بود که قلوب را بملکوت الهی و نفس را بانقی علی متوجه نمود و با انجذابات دل و جان نفس یکت یکت و در محض وجود جهان باظهار خضوع و طینان موفقی بعد از ظهور چون جمعی از ایرانیه تشریف حاصل نموده از نصایح مشفق و صابا مبارکه حظ وافر بردند از نگاه سیود ریوس با ابویل حاضر و بمنزل یکی از خانهای محترمه که جمعی از عرّه شهر در آنجا برای تشریف حضور نور آمده بودند تشریف بردند و اسیران عالم ناموس آباشی جهان ملکوت متوجه ساختند اول شب چون بمنزل مبارک مراجعت فرمودند بحمت ایرانیاکی که شب حساب الامر برای صرف شام در منزل مبارک مانده بودند استبداد شری از ایام بازند را می‌فرمودند و حکایت غیرت و شهادت رضا خان و کیفیت حرکتشان از قزوین بازندان شرح دادند تا آنکه شهید سیل الهی شدند و بنهایت کبری و موهبت عظمی فائز و چون سر نیز تشریف بردند از تواریخ ادول اسلام حکایات و مطالب مفصله فرمودند تا بیانات مبارکه منتهی باین شد که با وجود آنکه یهودیان معاهده نموده بودند با حضرت که دست از پا خطا نکنند

و وقت عصر هنگامیکه دوستان آلمان مشرف شدند قلب اهل انور بسیار شادمان چون
گل و جبه مبارک خندان بود و می فرمودند "امراشته در آلمان ترقی عظیم نماید و از همه جا بهتر
شود هر چند لندن فوجی آن بهتر از پاریس است ولی آلمان بیش از همه جا ترقی خواهد نمود (بعد
بمناسبت گرفته گی هوای منفرمودند) در طفولیت هر وقت از قواعده یوسسی شنیدیم که فلانک
سبعه مانند هفت دایره هر یک در دیگری و هر دایره محیط دایره دیگر است دلم می گرفت از طفولیت
فضا و هوای محدود و در دست نمی داشتم تا روزی در مناجاتی که از سلم علی صادر شده بود
ذکر فضای نامتناهی شنیدم فوراً از زیارت آن چنان سرگشتم که بوصف نیاید " آن روز
دعوتنامه دعویضه فی از بوداپست (مجرستان) بحضر انور رسید که مستر و مس سناک چون
آواره امرالله شنیدند و بعضی از تعالیم مبارکه را در جسد لئد و مجلات امریکا و اروپا با شرح
خطابات و مسافرت مبارک دیده و خواندند چنان منجذب گشتند که کمر عریضه و دعوتنامه
شان بساعت اهلر رسید و شب مجلس ضیافتی مخصوص شریف فرمائی مبارک و مجمع هر پنجشنبه
بود که با وجود نهایت خستگی و ضعف بیکل اقدس از منزل حرکت فرمود چنان به مادر ن بمول که
در یکی از تالارهای آن عمارت مجلس ضیافت همیاشده بود مرکب مبارک وارد اول در یکی
از اوطاقها بجهت چند دقیقه رحلت شریف بردند و در آنجا اعضا و محفل دوستان خود را
بحضر مبارک آورده معرفی می نمودند و از عنایات مبارکه اظهار سرور و افتخاری کردند بعد
چون در سالون شریف بردند جمیعت همه برخاستند و رئیس مجلس پیاده اظهار تشکر و تحنوت
از ورود و نزول قدم مبارک کرد و بعضی از مطالب نطق مبارک را که در مجلس هر پنجشنبه

ادین بزرگ فرموده بودند و بزبان پیران ترجمه و طبع شده بود خواند و بعد گفت در این
 مایه سرور و سبب افتخار عظیمی است که محضرت عبدالکبیر رئیس امر بهائی را در میان خود
 می بینیم و ایشان در مسائل سان عمومی با این انجمن همراهند در خواندن نطق و خطابه ایشان
 معلوم شد که شما بانی نهایت سرورید و بیانات مبارکه ایشان را بخوبی فهمیدید حضرت عبدالکبیر
 دوستان خود را انحصار این سان خواهند فرمود و نیکی نیست بواسطه نفوذ عظیم ایشان این
 سان در شرق منتشر خواهد شد زیرا چند ملیون نفوس امر ایشان را نافذ و مطاع میدانند و در این
 بزرگ خوب بیانی فرمودند که سان عمومی واقع و رافع سود و تقاضای مردم و مرجع دین عمومی و ارتباط
 بین قلوب نوع انسانیت جمیع ممالک و اقوام و ادیان و افکار مختلفه داریم امید است که سان عمومی
 سبب اتحاد عموم شود چنانچه دین عمومی بهائی در عالم خلاق نفوس را متحد کرده مایه همه دعا
 می کنیم و منتها آرزو داریم که این دین روز بروز زیادتر شایع گردد و این افکار عالیته انتشار
 تام یابد من از جانب پیران و پیروان حضرت عبدالکبیر انکسری کنم و اظهار نهایت اقبال و تمنا می کنم که
 با وجود ضعف مزاج این محفل را بعد از مبارک مزین فرمودند و چون طلعت پیمان قیام فرمود
 همه دست زدند و بی نهایت اظهار مسرت کردند و عنوان خطابه مبارکه این بود که "در عالم انسانی
 دو قضیه است خصوصی و عمومی هر امر خصوصی بشریت و فوائدش محدود و هر امر عمومی است
 و فوائدش غیر محدود الی آخر بیان بالا علی: از خطابه و نطق مبارک سبحان و شور عظیمی و نفوس
 افتاد و قسمی که دلتماخذان و شاوخواں بودند و کف زنان و پاکوبان با نیجات شام خوردند و در آخر
 مجلس یک یک بحضور مبارک آمده اظهار خلوص و خضوع مینمودند و نفوس که سابقاً مشرف نشده اند

اذن و اجازه شرف خواستند و آدرس و نشانه محل مبارک را می گرفتند
 روز ۷ ربیع الاول (۱۳ فوریه) صبح نطق مبارک در مجلس درخصوص بود که روح
 انسانی در عالم وجود و دفع تصرف دارد یکی بواسطه اجسام کی بلا واسطه و بعد از مجلس چنین بعضی از
 ایرانیان بمحض طهر شرف شدند بیانات مبارک منتهی بذکر اعمال ناشایسته بحی قدرت و قوت امر
 جمال الهی شد شرح مفصلی از افراد کذب بیوتها فرمودند و ۱۳ عیال یحیی را شمرند و از خوف
 و ضعف و سوء آمال آن بدآل مفصل حکایت نموده بعد سرمودند "و حق جمال مبارک از سیلانیته
 بندها تشریف آوردند و در را گشودند و صلاهی عام دادند ابتدا یکده نفر از معاندین
 ایرانیها آمدند تروض نمایند بعضی گفتند و در مرتبه بایشان آفتابی شده اند که جمال مبارک بهمان
 آنها زدند دیگر همه حساب خودشان کردند کم کم قیام مبارک امر الله بلند نمود پرده مارا درید
 و نفوس را بمقام تقدیس و انقطاع کشانید در آنوقت یحیی از خوف لباس تبدیل دست فروشی
 می کرد زیرا همیشه در آیام کما فراری بود و آخر چون در علیه دید با وجود حسن و ابتلا امر بدرجه
 رسید که ایمان و پاشاوات بدیدن میانید و با نهایت ادب خضوع شرف میشوند و خوف و
 خطری نیست لهذا بیرون و دید با وجود این چه توانست بکند در آیام حیا نش در قبریس
 با آزادی حکومت انگلیس آیا یک نفس راهدایت کرد با آنکه نه مسجون بود نه محل عرض طلب هم
 عالم والله الذی لا اله الا هو که چون زنجیرگران گردن مبارک را بخاطر آرم لرزه بازدم هفت
 چه صدمات شدید و دارد شد و به بلای عظیمه چون باران نازل گشت آخر این مصائب و
 رزایا امر را غالب و نداء الله را منتشر در آفاق فرمودند " و ران اوان جناب آقا میرزا علی کبر

رنجانی و بعضی دوستان دیگر در کتب خانۀ دولتی پاریس و لندن نوشته‌جاتی را از لطیفات
 بهیای اصل یافتند که بخط پسرش رضوان علی در آنجا پسرده بودند اجابسیا ازین قضیه یاد
 شدند که این اسناد از مخرقات در آن کتابخانه محفوظ میماند و الی الابد بر ضعف و عجز
 و نادانی و بلاتش دلیل کافی خواهد بود چه اگر بخط خودشان در انحلات نوشته‌جاتشان گذارنده
 بعد از کسی قبول نمی‌نمود که این کلمات و عبارات قبیحه از دوست و اگر انکار میکردند که این لطیفات
 اوست اثبات مشکل بود اما حال کمال سهولت رجوع بر پیش میوزم (کتابخانه لندن) و
 کتابخانۀ پاریس مزید آگاهی و اطمینان می‌گردد باری آن روز آن نوشته‌جات مضحک خواننده
 و خنده می‌گشت از جمله این بود که صیادان دام خویش نهند و شتادان مرام خود جویند و قید
 ایشانم و بدام آنها جویشان بستم فاشد و قسم رنج و عذاب زمین به بسیار ایم و از بسیار زمین شتابم از
 قبال بوراروم و ازورا در این تم سماع (از جمله) تحلی الله علیکن فی قدس قدس کبریا نیت
 و عز عزت سبحانیه و مجد مجدوت عظامیه و دهب و دهبوت رحمانیه (تا آخر چنین است) اللهم
 للرب الذی احب من محبت لمن محبت من محبت کیف محبت فی ظهور لائیه فقد اصطفی من محبت لمن محبت
 بمن محبت علی من محبت فی طرز دادیه (تا آخر اینطور است) الحمد لله الذی محبت ایسا و لما یسا
 تما یسا کیف یسا فقد یجب من یسا کیف یسا لمن یسا بما یسا و یما یسا و تما یسا
 عما یسا و بمن یسا و بمن یسا بای نوحی الی آخر) قد اشرق و استشرق قد اتمت و اتمت
 قد اجذبت و استجذبت (الی آخر) سبحانک یا الله سبحانک یا رباه سبحانک یا وحده سبحانک
 یا سلطان (الی آخر) فی موفقه اسم الجواد بسم الله الجود الجود الله لا اله الا هو الجود الجود

قل الله اجد فوق كل ذاجود لن يقدر ان يمنع عن ليك سلطان جوده من احد لاني السموات
 ولا في الارض ولا ما بينهما انه كان جواد جواد جواد (الى آخر) في معرفته اسم لمكون بسم الله
 الاكون الاكون الله لا اله الا هو الاكون الاكون قل الله الاكون فوق كل ذاكون لن يقدر
 ان يمنع عن ليك سلطان كونه من احد لاني السموات ولا في الارض ولا ما بينهما انه كانا كونا
 كانا كوننا (تا آخر اين قرارات) دعا الهمي بفرقة تعزير عزرا عزرتك و برقة ترفع ارفع
 رفعتك بجملة تختم هشام ختمك و نتائج تنج تلجج تنج و جهتك و مشعشع تلجج تلجج طلعتك
 (تمام از اين قبيل است) انك انت الظاهر فوق كل ظهرا فانك انت الباطن فوق كل باطنا فانك
 انت الظاهر فوق كل انحراف (جميع تا آخر هين قسم است اما لفيقاني را كه مقابل سوره سوره نيه نوشته
 و جنگ قرآن رفته اين است) و اصبحت ان اعباد لفي سكر اذ لا يشبهون الحق درهم في خسر
 كلا يعلمن ذلك قريب و انظروا ان اعباد لفي سكر اذ لا يفهمون من حكم درهم لفي خسر الا الذين
 يؤمنون بالذکر و لما ذبات جذبا و لكاشفات كشفا و اطارات طرزا و اطارا غيا
 قل اعود رب الهابيل من جميع اشته الذي يجري من ايدي الهابيل و اكون لاعناد اثم على شه اثم في
 تضليل و ارميها بحجارة من تجمل (الى آخر) قل اعود رب القادر على من شه ابيد الذي بحر من
 ايدي اثمى انه ليس بتقي قد كان بين يدي الله شقي قل هو الرب يقصد الذي كان و هدى
 لا يأخذه لومه لائم و هو الازلي الابدی (الى آخر) لم نزل كنت بالهي سلطان استلطا و ليك
 الملكا و بتي الهيا جليل لجلاله (تقرينا و ديت اسم را هين طرزي نويسد مثل) كميل الكمل المجر المجر
 و بري البر و دين الدنيا الى آخر و اينها في بحقيقه فتجات كلمات اوست ديگر سائر عباراتش

معلوم است که چه چیز است آن بود که کراز لسان مبارک این بیان صادر میشد که این نادانها با این اعمال نجیفه و کلمات بارده غیر مربوط میشوند مقابل صریح قلم علی اظهار وجود نمایند فباطل با هم بظنون و این گونه کلمات را چون مردم بخیر میدیدند نسبت بمبد و میدادند باری آن شب مجلس پرشوری در آن انجمن تیا سیفهای پاریس منعقد که صین ورود مبارک مانند سایر مجالس همه جمعیت برخاستند و قبل از خطابه مبارکه رئیس مجلس سپاده در معرفی خلعت بیان یزدان گفت که «حضرت عبداللہاء در نظر ما مجتہد و مکمل محبت روحانی هستند و در این عصر بغیر اخوت عالم انسانی بیانات حیات بخش ایشان سر مشق برای کل هست این امر جدید افتاد سال است تاسیس شده اول حضرت باب بحیث صلاح عالم انسانی در میان سلطین ظاهر شد بعد حضرت بہاء الله که اعظم مظاهر لہسیہ است تاسیس صلح عمومی و اتحاد مل و در جمیع ممالک فرمود و حال حضرت عبداللہاء ترویج میفرمایند ایشان در مجالس تیا سیفها مکرر صحبت نموده اند و در ہر مملکتی اہل این انجمن (تیا سیفی) طالب گفتار و منجذب آثارشان شده اند و این نھایت افتخار است کہ گوش بیانات عالیہ ایشان بدہیم فکر خود را کنار گذارده در بیانات ایشان کہ سرچشمہ حکمت و عرفان است تعمق نمایم و در آخر مناجاتی بلسان فارسی خواهند فرمود کہ ترجمہ نخواہد شد ولی شبہ نیست کہ محض شنیدن ارواح را بمقامات عالیہ عروج و بہر حال رہنمای سرور حضرت عبداللہاء را بشما معرفی می نمایم» بعد قامت بایا قیام فرمودہ در صحنہ خطابه میفرمایند و تلقین می فرمودند و سیود ریغوس جملہ بھلہ بیانات مبارکہ را ترجمہ می کردند و خطابه مبارک در خصوص حیات کائنات بر این فیض و قدرت لہسیہ در جمیع موجودات

و قوه عظیمه غیر متناهی در عالم مادیات بود که مدام عالم جسمانی پائین درجه از غفلت است و فیوض
الهی در عالم مادی غیر محدود دیگر در عوالم روحانی فیوضات و کمالات روحانی چگونه محدود شود
از خطابه مبارکه و مناجات فصیح و لحن مبارک جانها همه به بشارات الهیه مستبشر و درو بها
باقی حقیقت متوجه گردید
روز ۸ ربیع الاول (۱۴ فوریه) صبح هنگامیکه

چای میل میفرمود فرمود و شب رئیس مجلس گفت حضرت بهاء الله عظم مظاہر الهیه است و ذکر
غفلت مرا نشد و لی امانی پاریس آن روحانیت و جوش هر یکائی ما را ندارند آنها
چیز دیگرند و چون بعضی از شرقیها بحضور اظهر رسیدند گفتگوی مبارک از غفلت و غرض نفوس
در بدایت ایام ظهور مظاہر الهیه بود که چگونه مردم غافلند و در زمان رسول الله مکرین نبشت
استهزای نمودند حتی اشعاری نوشتند که تاکی در این خانه میگردید و شل شتر هر ده میگردید
لکن کلمه الله چنان غالب شد که اثری از آنها نماند اما در مجمع صبح عنوان نطق مبارک این بود
که "انسان دو قسم استعداد دارد فطری و کتبی مانند سایر کائنات که هر یک استعداد
و خاصیت طبیعی دارد و یک کمال و جلوهائی که در ظل تربیت مرتبی تحصیل نماید هر چند در هر شیئی
خاصیت طبیعی او در مقام خود مدوح است اما چون در ظل تربیت در آید کمال دیگر حاصل نماید
پس خاصیت و استعداد فطری و طبیعی اشیا در مقام خود مدوح است و هیچ شیئی بی اثر نه لکن
کمال هر شیئی منوط تربیت و استعداد و شخصیت ثانویه اوست ولی انفس که انسان استعداد
فطری را هم نهال نماید بجای آنکه سم را علاج قرار دهد آن را بسبب هلاکت می نماید الی آخر بیان
الاعلی بعد از مجلس بعضی در حضور مبارک از حبه لؤلؤ و مقالات مندرجه در آنها ذکر نمودند

فرمودند ہر چند این جرائد اگر بغرضانہ بنویسند سب آگاہی نفوس است ولی مامعالاتی و
جرائد ملکوت نوشتیم کہ آثار انہا ابدی و سرمدیت ہرگز فراموش نخواہد شد و شما کاری کنید
کہ در اینگونہ جرائد ہم مقالات روحانیت بنگارید و آثار بہتہ بگذارید بعد عرض جہاںی و شگلتن در
محضر مبارک ترجمہ بشد و در خصوص جہاںی امریکا بیانات مفصلہ میفرمودند از جملہ کی از لکرائٹ
مبارک این بود (ہوا اللہ) و شگلتن منری بی و سس پارسن من عبدالبہا ہتم حضرت بہا اللہ
بی مثل و نظیر است کل باید توجہ بہا اللہ نمایند در دعائیت مذہب عبدالبہا، ثبوت
بر مباح عبارات از محبت و اطاعت امر عبدالبہا است این را اعلان نمائید ع ع
عصر عرض بعضی از دوستان شرق بحضور مبارک تقدیم شد و مکتوب جناب میرزا علی اکبر
محب سلطان کہ بجا غایت ملوفا آمد سان طہر مذکر خدا نشان ناطق گردید کہ بچندہ نشان
ہمیشہ قائم بر خدمت و موفق بمو دیتند از فضل جمال مبارک می طلبم کہ روز بروز نایید شدید بایند
و بیشتر توفیق جویند " بعد حکایتی از آیام مبارک در مازندران فرمودند کہ " جمال مبارک غفون
جوانی روزی در قصبہ بالرود دارد منزل میرزا محمد تقی مجتہد مشہور شدند در لستیکہ چہار نفر
از ملائمہ محمد مجتہد مذکور با جمعی از طلاب دیگر حاضر بودند و مجتہدین حدیث را از ملائمہ
قریب الاجتماع خودی پرسید کہ می فرماید الفاظہ خیرنا، العالمین الا ما ولدہ لہرم یعنی حضرت
فاطمہ بہترین زنان دنیاست مگر آنکہ را کہ مریم تولید نمود، و حال آنکہ مریم دختری را تولید نمود
کہ در این حدیث اورا مستثنا میفرماید ہر یک در جواب تفسیری نمود و توضیحی کرد ولی میرزا محمد تقی
مجتہد بیچیک را قبول نمود در آن میان جمال مبارک فرمودند این تعلیق باہر محال است یعنی

جز آنکه از مریم متولد شد دیگر حضرت فاطمه علیها سلام الله از همه زنان دنیا بهتر است و چون مریم دختر می نداشت پس مثل فاطمه محال است این تکسید بیان ابتدای حدیث است مثل انیت که گوئیم فلان سلطان اعظم سلاطین روی زمین است مگر پادشاهیکه از آسمان باید یعنی چون از آسمان نیاید لهذا این سلطان مثل نظیری ندارد آمدن از آسمان یا تولد از مریم در اینجا دلیل بر امر محال است مجتهد مذکور سکت نمود و چون جلال مبارک بیرون تشریف بُرد بلا مذمه خود گفت که من متوقع نبودم که جوانی با کلام حسنی حدیث را چنان بیان نماید که شافعیان قریباً لاجتهد با عامه و لباس علم پی بآن نبرده باشند شب مجمع هفته گوی با نهایت وجوه و بیان در منزل میبوم و مادام در نفوس منتقد اول میبود در نفوس از تاریخ امر و در جمیع لوح ملوک برای تحضاً خواندند بعد مادام رشارد شرعی در سائل امریه بیان کرد پس جناب میرزا علی کبر تلاوت و تفسیر مناجات نمود انگاه حضرت عبداللہا، روح الوجود بوجوده لهذا بحضرت دوستان نزول جلال فرمود جمیع برخاستند و چون اجازه جلوس جمیع غایت شد سان قدرت بمیان آیات و بیانات ظهور اعظم ناطق گشت و در خجارات تسلیم علی با امور و وقایع آتیه ظهور مصداق و عده های الهیة و تبیین بعضی از آیات لوح ملوک و ذکر قدرت اقتدار سلطان ملکوت نطقی فصیح و بیانی طبع فرمودند که فتهی مناجات بسیار مؤثر و مخزن شد و سبب تذکر و انقلاب عظیم گردید

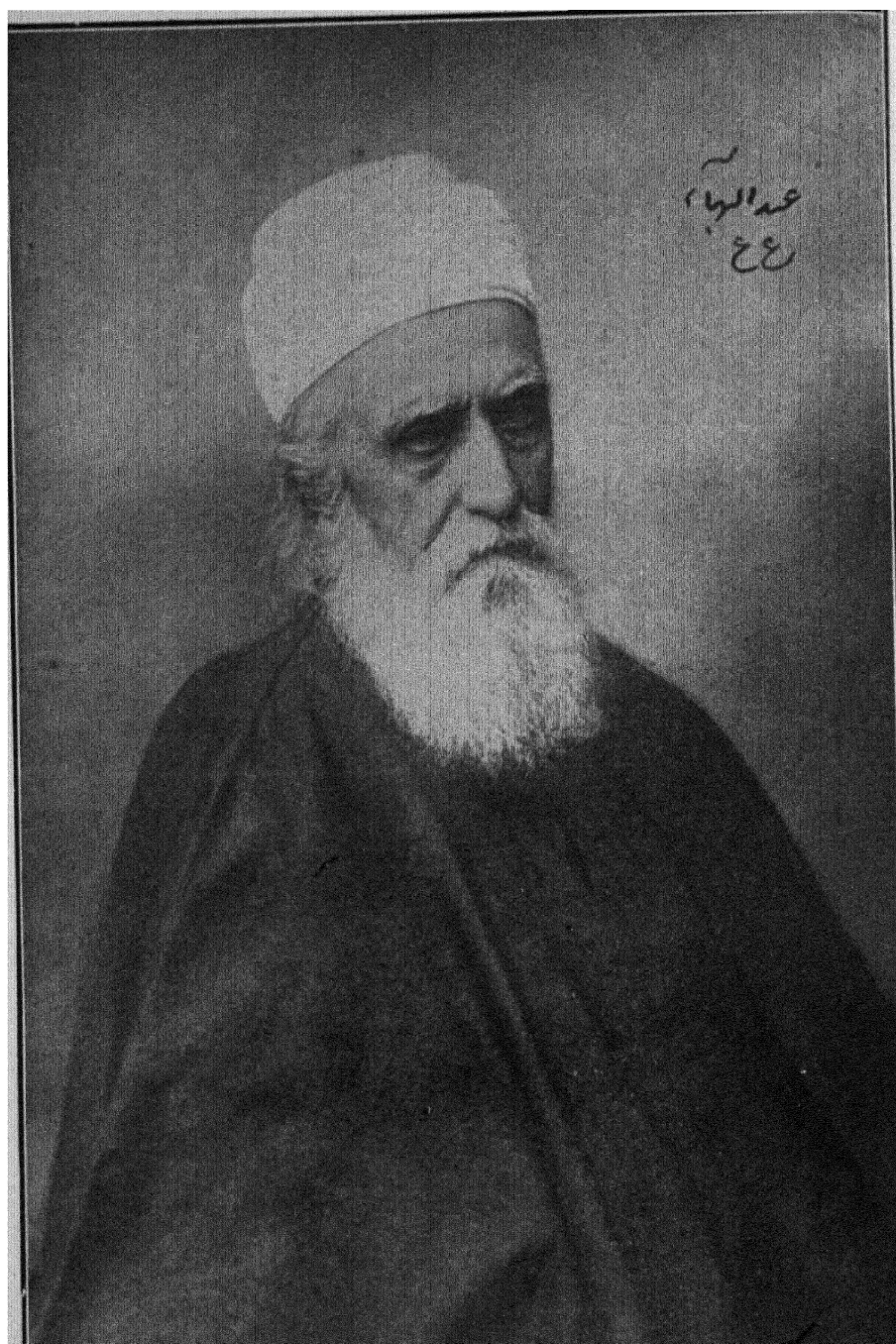
روز ۹ بیج الاول (۱۵ فوریه) صبح نطق مبارک و مجمع در منع ریاضات شاقه مجروح شدن از نماز الهیة بود و بیان اعتدال امور محسنی انقطاع و اتفاق بر فقر پس از مجلس جناب آقا میرزا علی کبر رفسجانی را امر میافرت سبت سوسه نمودند بایشان می فرمودند: «هر روز

اعظم امور مسلمین امر الله است که نفوس را نجات و فلاح بخشد حیاتا بدیهه مبذل دارد رضا
 جمال مبارک در نیت و در مقام محبت و فناء که انسان از خود وجودی نداشته باشد شمارا
 برای تبلیغ می فرستد ان شاء الله مؤید شوی در کمال شجاعت و شهادت برو و عثمانی با تکبار
 و اعتراض نفوس کن امر و هیچ چیز بکار نمی خورد مگر تبلیغ امر الله نیت که من همه امور را گذارده
 مشغول تبلیغ شدم وقتی جمال برود مردی بگذا آمد دیدم نگارش پر کشیده است باو گفتم از طهران
 تا اینجا هیچ کسی را تبلیغ کرده ای گفت نه پیش نیامد او را نصیحت کردم که از برای تو هر تبلیغ امر الله
 الزمت این برای تو مفید است و آنچه قدر جاه طلبی انسان را ذلیل میکند بالعکس محبت و
 فناء و همه چیز مصلحتیست بر عکس آقا میرزا حیدر علی بیخ بنخواست همه چیز را یافت روز بروز
 هر چه او خواست و نیافت این نخواسته یافت او صحو بود محو شد این محو بود صحو گردید
 عصر از جمله نفوسیکه در راحت مبارک مسرت جان جتند جمعی از جوانهای محترم ایران بودند
 که بحسب تحصیل علوم در پاریس اقامت داشتند بیانات مبارکه در جواب سؤال ایشان در
 خصوص منع افراد بشه از انتقام یکدیگر و وظیفه هیئت اجتماعی و حفظ حقوق بشهیه بود که حضرت
 معلم محرشان چنان مشغوف و ممنون شدند و حاضر و مخلص از محضر اظهار نقد که بوصف نیاید
 اول شب چون از منزل رشید پاشا مراجعت فرمودند عازم مجلس اساقفه پاریس گشتند که آن
 مجلس عظیم در منزل یعقوب منیه جرب دعوت ایشان بود چه مجلسی که هر شأنش محتجی غالب بود
 و برائی فائق تا حال واقع نشده که یکی از مظاهر مقدسه در مجمع رؤسای دینیّه وارد شود و
 در مسائل الهیه و معنی اسرار آیات کتاب و سؤال و جواب با حضار چنان تعلق فرماید که جمیع

شهادت بر قوت بیان و قدرت بر آن و کمال علم و حکمت و جذابت او دهند و نفی غیر خاص
و شاکر دیده نشود و یکی از رؤسای قوم خم چنین نیارد بلکه تا صبح حرکت بسکلی اندیش همه
دعا گو و ثنا خوان گردند و از تعالیم مبارکه اش نهایت توصیف و تمجید نمایند و صورت آن مجلس
مبارک که علی حده ثبت و نشر شد خود بر عظمت امر الله و قدرت بی ثاق گواه است و سبب تذکر
و عبرت بر نفس منصف حقیقت خواه

روز اربع الاول (عوافریه)

صبح بسیار زود خدمتستان رسید و فرمودند در سالون پس از تلاوت و ترتیل آیات
و مناجات چای خواستند و در وقت صرف چای حکایت از ارض مقدسه میفرمودند
و بیان مبارک منتهی باین شد که مطران کیش نصاری پیش من آمد و گفت که میرزا محمد علی مرا ملاقات
کرد و دیدم خیلی ساکت و متفکر است گفتم چرا متفکری جواب داد چه گویم اخوی هو الی مار ضبط کرد
گفتم عیب ندارد بعد ما را مطلع و بنده خود خواند این را هم تحمل کردیم گفتم عیب ندارد و حالا بیا
می گوید بیا بیستند بید و بنویسد که من مسیح هستم بقول ما هم اعتنائی نکند نوشته میخواند
که او را مسیح گوئیم و مسیح بخوانیم (گردن کج کرده بن پی در پی میگوید) آ یا این صحیح است که او را
مسیح بدانیم و مسیح بخوانیم (مطران گفت) من خیلی متحیر شدم از خدمه میرزا محمد علی که باین صحنهها
میخواهد القاء عداوت و بغض نماید لهذا اعتنا نمودم شب و روز اوقات خود را صرف
احداث فتنه و فساد می کردند مثلاً لاشع باسلامبول میفرستادند و مسلمانها می گفتند که بپاشه
مطلب تازهئی نداشتند بر شرب اهل عرفان و تصوف بودند اما فلانی شایس و تریج شریعت
تازهئی میکند و خلق را دعوت بخود مینماید و تشکیل مجامع میدهد از آنسبگو نه مطالب برای هیجان

عبد الهیاء در سفر اروپا

Abdul Baha's Photograph while in Europe

نفوس و ظهور فساد و فتنه خیلی نوشتند و گفتند تا آنکه آن هیئت تفتیش آمدند و بامفسدین
معمشور و همراز شدند و در خیال فتنه عظیمی بودند که خدا دفته جمیع باطهار ابرهم زد تمام آن
مفسدین متفرق بعضی کشته و بعضی فراری شدند : اما نطق مبارک در مجمع صبح در خصوص عقاید
و اولام دینیة ردسای ادیان بود که چون خواستند ترویج این ادوات و رسومات تقلیدی
نمایند و دیدند بمیزان عقل و علم مطابق نیاید لهذا میزان علم و عقل ابطال و عقائد دنییه
تعبدی گفتند لکن در این دو برین حضرت بھاء الله تعالی می بنیاس فرمود که داغ اولام و
مروج اصول و حقایق ادیان الهی است و از جمله آن تعالیم مبارک که تطبیق مسائل دنییه با دلائل
علییه و بر این عقلیة است و چون تضاد با نهایت جوش و خروش یک یک حضور مبارک اظهار
خلوص و عبودیت کرده مرخص شدند نظر بنحو ایش بعضی بجهت گرفتن عکس مبارک رنگینی منزل عکاس
تشریف بردند و دو صفحه عکس یکی رنگین و یکی بزمخ برداشتند عصر چون در سالون جلوس فرمودند
ذکر دوستان شرق می نمودند مخصوص در باره حضرت سمندرو عالمه ایشان بسیا اظهار
عنایت می فرمودند که در هر الله صدمات خوردند و نهایت ثبوت و استقامت نمودند و
وسیل الهی جمیع شئون را فدا کردند و چون جمعی دیگر مشرف شده بیانات مفصلا از تعالیم مبارک
و شرح سفر امریکا و خطابات در کنائش بود و نصار افرمودند آنگاه شخصی مخرم ایرانی وارد
و اجازه تشریف بمنهائی خواست لهذا ایشان را در اوطاق مبارک حضار فرمودند و او
از جانب جناب که تازه پاریس وارد پیام عبودیت
و خلاص تقدیم نموده عرض کرد اجازه تشریف خواسته اند که وقتی را همین بنسبند تا ایشان

بمختور مبارک مشرف شوند در جواب کرر فرمودند که من خود بملاقاتشان میروم عرض کرد
مخصوصاً استعدانوده اند که اول ایشان بمختور مبارک بیایند بعد بنزد قدم مبارک
ایشان را سر فرار خواهند فرمود لهذا اجازه و دعه فردا صبح غایت شد

زود ابرج الاول (۱۷ فوریه) صبح زود در اوطاق مبارک حضرت بمشرف بیانا
مبارک بایشان از بن قیل بود که فی الحقیقه یک نفر کار دان دانا در ایران نبود نفس آگاهی
یافت نشد حال هئید آن هستند که بعضی الهی شرف در اردو پاتھیل نموده بایران بروند سبب
آبادی شوند بر فرض تحصیل صحیح و عمل بصواب هزار سال وقت میخورد تا ایران آبادی و عمران
یابد و طهران مثل پاریس شود الوقت هم معاومت اردو پانماید میرز تقی خان صدر عظم بآنکه
ظلمی بر امر کرد که تا حال کسی چنین ظلمی نکرده معذرا در امور سیاسی و مسائل ملکی اساسی گذارد که واقعا
نهایت ممانت را داشت و حالانکه دبیرج مدرسه بی ازاد پادخل نشده بود بی تحصیل صحیح و حال
شخصی است که دانا و آگاه و توبید باشند لیکن گردش فطری و تائید الهی نباشد فقط تحصیل چند و اثری
دارد الی آخر بیانه الاعلی طوی کشید تا ایشان بانهایت خضوع و خلوص رخص شدند و بعد چون
در صالون ا پارتمان منزل مبارک جمع عمومی هئید نطق مبارک مناسبت صافی هوای پاریس
در خصوص انوار فیوضات و عنایات الهیه و طلوع شمس حقیقت بود که در هر عصری بحیث دفع
رطوبات جهالت و محو ظلمات غفلت نیز حقیقت از افق احدیت تابیده تا عوارت وحدت و
یکانگی نفوس را بجان و حرکت جدید بخشد و نارحمت الله در قلوب شعله زند عصر مجلس بایرون و یکانی
منزل امته الله مستحسن امر یکانی منعقد و کشته حضار در آن مجلس امر یکانی بودند لهذا

در بدایت نطق مبارک استعداد الهی امریک را بیان فرمودند که حتی در پاریس تقدم دارند
و طلب تأیید بجهت الهی پاریس نمودند و اظهار امیدواری در حصول استعداد روحانی الهی
پاریس کردند و اجازت استفاضه از فیوضات باقیه و حیات ابدیه تشویق فرمودند چنانکه کل
بیش از پیش منجذب ملکوت الهی و متوجه اتقای علی گشتند پس از صرف جای شربت و شیرینی از انجا
بجلس سوم منزل میبومادام هکات تشریف بردند و نطق مبارک آن شب از حکام مدیده
تعالیم جدید ظهور عظم بود و شریحی از تساوی حقوق نساء و ذکر بعضی از شاه میرزایان شرق
و حکایت حضرت طاهره و دالده حرم حضرت سلطان الشهدا و امثال آنها بود

روز ۱۲ ربیع الاول (۱۸ فوریه) چون صبح بعضی از مبتدیهایک یک دود و در و طاق
مبارک مشرف و بعضی سؤالات و استماع بیانات مبارکه مغتنم و مشغوف شدند آنگاه در مجمع
عمومی نطق مبارک در خصوص لزوم تربیت روحانی و مذنبیت الهی بود که تربیت و مذنبیت الهی
سبب تحجین خلاق عموم نشود و همنند تعالیم انبیاء و مذنبیت روحانی علت تربیت عمومی گردد و لذت
ذیلی مثل بنی اسرائیل و بنحیان اوج عزتی نرساند است جلیلی را مانند نصاری تشکیل ندهند و نفوس
متوحشه بادیه اعراب را چنان مذنبیتی نیاموزد که فتوحات مدائن عظیمه و قلب قلوب هم متوجه
نماید زیرا نظیر مدارس اندلس را در اندک زمانی همان شخص خاص و احوال جاهله بادیه اعراب
تأسیس نمودند و الهی اروپا از انجا تحصیل مذنبیت کرده در ممالک غرب با انتشار آن پرداختند
و ترویج علوم و فنون نمودند اگر نه اساس انبیای الهی بود اروپا نیز دارای تمدن و مذنبیت الهی
نمی شد اگر آن شخص فثانی نبود این برکت خرم عاید نیگشت چه اگر بدون قوه معنوی و مذنبیت

آنهی ترقیات ممکن بود بایستی مشاییر فلاسفه نیز مانند انبیاء تربیت عمومی نمایند ملت ذیلی را باین عزت گشایند و متوقف بر استیام قلوب ملل امم مغلفه گردند پس از مجلس بیرون تشریف بردند اول پیاده و بعد سواره گردشی مفصل نموده چون مراجعت فرمودند سر نیزه‌ها را در حضور مبارک جمعی ایرانی حباب و اغیار حاضر و مشرف بودند با عالمتی سرت خیز و بیان و حکایتی مزاج آمیز نامراتنا دل فرموده بعد با وفاق مبارک برای قدری استراحت تشریف بردند طرف عصر بیشتر نفوسی که تشریف حاصل نمودند ایرانی بودند لهذا شرحی در آنخصوص بیان فرمودند که ما آنچه خیر و صلاح ایران و ایرانیان بود گفتیم و نوشتیم ولی گوش ندادند حتی در بدایت انقلاب صریحا نوشته شد که تا دولت و ملت مانند شهید و شیر آسمینه نگردد و نجات و فلاح منتفع و محال ایران بشود و عاقبت منتهی به دخل دول متجاوز گردد و الی آخر جمال مبارک در لوح عالم میفرماید که از برای ایران قانون و اصولی لازم و چون بعضی از تحصیلین و شاگردان مدرسه مشرف شدند بیاناتی در این خصوص میفرمودند که "اگر علمی را که در او پانچصیل مینمایند چون بایران میروند در نجات آید اجرا موجود نیست بی ثمر ماند روز ۱۳ ربیع الاول (۱۹ فوریه) صبح پس

از ترنیل آیات و شکر و ثنای جمال آنهی لسان مبارک بذکر عظمت این قرن عظیم و کورسین ماطن و میان ظهور صنایع و بدایع این دور برین مشغول تا آنکه فرمودند حال خوب است اسباب مسافرت بکرات دیگر فراهم گشند آنروز صبح اتفاق غریبی واقع شد که دو نفر از ایرانیهای غیر بهائی برای تشریف در خانه مبارک آمده بودند که آن دو نفوس با یکدیگر بسیار بد بودند اتفاقا چون داخل منزل مبارک میشوند وقتی همدیگر را می بینند می شناسند که نمی توانند برگردند

هر دو یکی بعد دیگری بلافاصله وارد و در یک سالون نشسته و جوه علیها غیره چون
 خدام آستان آنان را در چنین حالتی دیدند هر کدام یکی از آنها را صحبت گرفته تا آنکه ایشان را
 یک یک با وطاق مبارک حضار نموده بسیار نصیحت و صحبت فرمودند و بنوعی هر دو سرور
 و مطمئن گردیدند که بوصف نیاید و بعد جمعی از شاگردهای مدرسه که بعضی از ایشان جوانان آستان
 بودند و از طرف حکومت ایران در پاریس تحصیل علوم مشغول مشرف شدند چون روز تعطیل
 ایشان بود فرمودند امروز در اینجا مانند از غایات مبارکه که بسیار سرور و متفخر گشتند و از
 بیانات مفصله و نصائح مشفقانه بی نهایت شادمان و متذکر و از جمله بیانات مبارکه که با ایشان
 این بود که محصلین مشهور سابقین که کاری از پیش نبردند بلکه نشاء الله شافقتی بایران نمایند
 علمی تحصیل کنید که مفید بحال ایران باشد تا چون مرجهت نیمائید سبب حیات شوید و سبب
 انتشار امر الله گردید تعدیل خلاق عموم نمائید و ترویج تقدیس و تنزیه کنید و در مرتب ترقی
 و نجاح تأیید الهی و توفیق آسمانی یابید و در فلاح و صناعت و تجارت نهایت مهارت
 حاصل کنید بلکه تأییدات الهیه تلافی مافات شود و عزت قدیمه جلوه نماید تا نطق مبارک
 از دوز شرمی در لزوم تربیت عالم انسانی بود که انبیای الهی و عقلا و فلاسفه عالم در حال تربیت
 را از برای عالم خلقت اتم امور و عظم شئون گفتند تا جنگل بوستان شود و غار زار گلشن
 و گلستان جواهر ستوده در کمون تجرید شهود آید و شقایق حقایق جلوه بخش عالم وجود گردد
 تا عصر بعضی از هموطن وقتی بمنزل مبارک آمدند که بهیچان طهر صحبت باز دید نفوس محترمه
 بیرون تشریف برده بودند لهذا با خدام آستان مشغول اوصاف طاعت پیمان بودند از جمله

شخصی آنکه بهائی نبود ذکر می نمود که دیروز یکی از ابرینان بسیا معتصب کاغذی در تیغ و
 ملامت بن نوشته بود که تو چرا بحضور مبارک حضرت عبداللہا میروی و مفتون لطاف شان
 شده ای من در جواب ملامت و تیغ او مطالبی مفصل نوشتم از جمله جوابهای که با نوشته ام
 این عبارتست جواب سوم از لطف و محبت وجود و غایت هر حیوانی را م و شیفته دادم
 و ای برسانیکه کمتر از حیوانی باشد چهارم آن را که برتر از من هزارانش سوده اند چگونه
 نتایم پنجم اگر بن بیکل کرم دارای شان و عظمتی نبوده بچه قوه این همه ذیروح را چون کتاب
 بیروح در برابر خود مجذوب ساخته و این همه خلق را بنده دربان و برده فرمان نمود ششم آری
 از پانزده ملیون ایرانی چنین بلند همتی از ایران بیرون آمده که در هر شهر و ایلی پانهاه سرآستان
 سوده و بهر بلدی رسیده ساکنانش دست او را بوسیده و از دیدارش آرزوی خود
 رسیده اند حال گیریم که بقول شما صاحب این مسند و مقام نه بر مقامات سائره شان چه غرضی
 است که فخر ایران است و سبب افتخار مشرقیان الی آخر

روز ۱۴ ربیع الاول (۲۰ فوریه) صبح در وقتیکه جای میل نموده اند خیلی بیکل انداخته بودند
 و می فرمودند و شب من ابدًا شام میل نکردم و شب هیچ خوابیدم تا نزدیک صبح چیزی نوشتم
 پیش از صبح خوابیدم قدری خواب رفتم این خواب صبح با حال خستگی بسیار لذت داشت
 قدری راحت شدم و اتفاقا خواب خیلی سبب آسودگی جسم است انسان را راحت می کند
 خوابی که مانند موت است و بجزری از عالم است سبب آسایش تن و حفظ صحت جسمانی است
 ملاحظه نماید حیاتی که سبب آسایش آن چنین خواب و بجزری است چه بهمتی دارد باز خواب بهتر

از خوراک است خیلی راحت تر است زیرا غذا انسان سنگین میکند افسرده مینماید اگر نتیجه چنان
این خورد و خواب باشد فی الحقیقه این همه ایام حیات بی نتیجه بماند (بعد ذکر پاریس افزونند)
این شهر که اینقدر مردم را خوش آمده من آن را مثل لاشه‌ی می می‌بینم که کره‌های زیادی در آن
تولید شده متقبل در بجان و حرکتند و دائم زیر و بالا می‌روند؛ و چون جمعیت حاضر و مجمع
عمومی منعقد گردید نطق مبارک در خصوص خلاصه عالم خلقت بود که انسان روح عالم وجود حقیر
امکان است و نتیجه خلقت در معرفت و ذنیت الهی و کمالات روحانی و فیوضات رحمت
اگر این نتیجه نباشد با وجود ترقیات مادیه عالم مانند محبتی زیاده و قالبی بی‌روح ماند بعد از مجلس
و قنیه حضار یک یک دست میدادند و اظهار خلوص نموده از حضور مبارک مرخص می‌شدند
طفل منزه پاریس ملی دودیده بحضور مبارک آمد فوراً او را در بغل گرفتند بقبلم غایت مبارک
مایه انبساط و سرور همه گردید همیشه تشریف اطفال بحضور مبارک سبب نشاط قلبی بود و فقیر
با آنها اظهار غایت می‌کردند و ابراز محبت صمیمی و تعلق قلبی می‌فرمودند که هیچ پدری بغیر از خود
باند رجه‌ه‌رانی نمی‌نمود و می‌فرمودند اطفال خیلی مایه سرور و تسلی هستند من طفلی داشتم
(حسین فندی) سه چهار ساله بود وقتی خواب بودم به آهستگی در رختخواب من می‌آمد کفایت داشت
که بوصف نمایم (بعد در خصوص تربیت اطفال می‌فرمودند) در ایام لک‌ورغه اولاد خود را بقانون
و ترتیب مخصوصی تربیت می‌کردند اولاً در وقت از دوایح اجازه تزیین نمیدادند مگر برای
پیران و دختران صبح الهی و زنها از بدایت محل بزحمات مشغول میشدند تا طفل در عالم رحم
نیز مشقت پرورده شود و پس از تولد او را با آب سرد شست و شوی نمودند و اگر آنوقت

مادر بیماری شد شیر دیگری بطفل او میدادند و از سر محافظت نمی کردند و از سن سه سالگی
 برادر رفتن زیاد عادت می دادند از هشت سالگی نصف روز تحصیل علوم و نصف روز بازیها
 سبب تقویت جسم آنها میشد و امی داشتند و غذای آنها را مقوی قرار میدادند تا در سن بیت
 سالگی صاحب بنیه قوی و در علوم و فنون ماهر میشدند و این نحو از تربیت مخصوص اولاد اعیان
 اطفال بزرگان بود البته هر قدر اطفال از بدایت عمر زحمت و تعب پرورش یابند از سرها
 و گردن هر قدر کمتر آنها را حفاظت نمایند بهتر است در ایام اقامت عسکری و روزی با متصرف قاضی
 و سرعسکر از باغ و بوکا میآیدیم و دیدیم شتری در گودالی افتاده بود و قریب به لاکت ساربان میگرفت
 و چاره نمیتوانست جمعی از دوستان را که قریب صد نفر بودند من جمع کردم هر چه چوستانند ترا
 بیرون بیاورند نتوانستند ولی چند نفر از عربهای باویه را که از آنجا عبور میکردند چون صد کردیم
 با آنکه معدوی قیل بودند با سانی شتر را بیرون آوردند چرا که همه زحمت کش بودند و نزدیم خود
 وجود مبارک بیازدید بعضی از نفوس محترمه تشریف بردند و هم بعضی از خدام حضور را بدیدن
 شماس از بمبوظان محترم فرستادند و بجهت هر یک پیام شفقت آمیز عنایت فرمودند و چون مرا
 نمودند عریضه ئی از جناب آقا سید نصرالله باقراف از طهران در دست مبارک بود و بعضی از
 مطالب و اخبار اتحاد و انجذاب جلاء الله و انتشار آثار عظمت امر الله را که در آن عریضه عرض نموده
 بودند ملاحظه میفرمودند و از قیام و نصرت اجدای طهران بسیار اظهار سرت می نمودند و از تحریکات
 و خدمات حضرت آقا سید نصرالله خیلی ستایش میفرمودند و عصر احوال مبارک فی در جواب
 عرض جابجا و صاحبان جبهه انگلستان صادر شد و چون بکلی مبارک خسته شدند بجهت

گردش بیرون تشریف برونند
روز ۱۵ ربیع الاول (۲۱ فوریه)

صبح نطق مبارک و مجمع انخصوص بود که بعضی برانند که بواسطه ریاضت و گوشه نشینی تعیل خلق
و تقرب الی الله حاصل میشود اما مسلک نسبیا و تعالیم آنها نیست که انسان باید صحت داشته
و مشغول باشد تا بتواند خدمت بعالم انسانی نماید اگر از ضعف بنیه و بیماری انسان ظلم کسی نماید
این از برای کمالی نیست بلکه کمال درانست که قدرت و مشغولیت داشته باشد و ظلم نکند
مثلاً اگر کسی فلسفی نزد او موجود نباشد کرم و بخل و معلوم نگردد اما در حالت ثروت و غنا این کمال
نقص و معلوم و ظاهر شود الی آخر بیان الاصلی بعد از مجلس برای ایرتیا بیاناتی در این خصوص
می فرمودند که امر الله چنان در قلوب نفوس نافذ و مؤثر است که حتی معاندین و منکرین شهادت
بر عظمت و اهیت تعالیم مبارک میدهند عصر جزال و نسل عثمانی و بعضی از محرمین مصر شرف
حاصل نمودند و بیانات مبارک که اکثر ترکی و عربی بود در شرح مضرات تعصب که ازین تعصبات
شرق خراب شد و احوال و قبائل برضد یکدیگر برخاستند همیشه در هر ملک و قتی که اینگونه
تعصبات پیدا شد ذلت و پریشانی روی نمود چون حکایات مفصله از تعصبات بود و هم سائره
فرموده نفوس را از موارد اختلاف و ذلت تحذیر و باساس اتحاد و یگانگی تشویق نمودند از منزل
مبارک مجمع روحانیتین در تالار ترویز مره عا که از کیفیت پیش مخصوص خطابه مبارک تهنیه و اعلان
شده بود تشریف برونند و در آن تالار وسیع در مقابل محبت عظیم خطاب فی جامع مسائل الهیه
و تعالیم مقدسه و تقدم و اولویت قوه الهیه بر قوا مادیه و ترقی و تهذیب نفوس بشریه و از طرف
که سبب سبجان و بهتر از عموم و نور نیست افکار و عقول نفوس گردید چنانچه قبل بوجه خطابه مبارک

رئیس اعضای آن انجمن کز باوصاف طلعت انور و تجید تعالیم طهسته و لزوم قوه روحانیه برخاسته
 و بسا ایش افتخار کردند از جمله نطق و بیان مآدم نزان بوشان که در بدو مجلس مقابل کرسی مبارک
 ایستاده و صحبت نمود و در بعضی جرائد طبع و نشر شد ترجمه اش این است (دو مجلس عبدالبهاء)
 این انجمن اتحاد روحانی مغرور است که مجدداً حضرت عبدالبهاء را پذیرائی مینماید یکسال قبل هم
 حضرت ایشان درین انجمن خطابائی ادا فرمودند چه قدر اهل این مجلس خوش بختند که با حالات
 روحانیت و خضوع کلمات ایشان را استماع مینمایند و شما ای قلبهای لطیف زکی که سماع و
 ترویج سعادت عالم انسانی بستید و مروج فکر عالی و هدایت نوع انسانی به منبذ عالم شیری بچه
 محتاجت بیک مطلوبی محتاجت که آن را فوق عالم طبیعت کشاند تا انسان شجره عواقب
 امور دنیا و دیرعالیه خود شود لهذا از اولالابصار داهل فکر سلیم سؤال میکنم که آیا نه نیست که
 قوای دانش آدای این قرن بر قوای قلبی روحانی غالب است متعجبم جهت آنرا جستجو نمایند
 من جهت آن را انداختن مطلوبی روحانی میدانم چونکه دین ضعیف آباد اجداد ما دیگر کافی
 نیست قلب قوت لازم روحانی نمی یابد لذ ضعیف است بالعکس عقل مادی اغذیه مخلفه
 میابد بواسطه کثافات بدیه علم ترقی می کند و چون قلب از نبودن قوه روحانیه ضعیف
 شد دیگر نمی تواند مشاهده اسرار ربانیه و امور آتیه خود نماید پس اگر میخواهید با علو همت
 باشید باید قلب را بجرکت آرید تا با دانش متحد شود یعنی فضائل روحانی را با کمالات
 جسمانی توأم داشته باشید برای این باید متفصل بگوئیم تا با عالم دیانت استعداد و قوت هم
 در هر زمان سعی اهل فکر این بود که مل را بنور عقل و ادراک نورانی و هدایت نمایند اما درین

قرن هجری استیلا یافت که برای اهل فکر و قوانین طبیعت ترویج افقت و محبت شود و حضرت
 عبدالکبیر، در مجلس امروزه انجمن اتحاد روحانیین نماینده قوه حیات روحانیه از شرق
 تشریف آورده اند و تمام نفوس روحانیین غرب و عامی گنهند که تعالیم روحانی و اخوت
 عمومی و قوه محبت را در عالم ترویج نمایند زیرا تنها این قوه محبت روحانی میتواند شرق
 و غرب را متحد کند باری در نهایت سرور و بهیچ کف زمان بلکه کسان حصار در بدو
 و ختم مجلس اظهار ممنونیت کبری از تعالیم و بیانات مبارکه می نمودند و با کمال خلوص و انجذاب دست
 میدادند و چون از آن مجلس حرکت فرمودند مجلس جبار در منزل سیودادام احکامات تشریف برد
 و در بدو آن محفل چند نفر از دوستان و آباء رحمن بصحبت و تلاوت ترجمه الواح مبارکه
 مشغول پس سبیل اقدس از اوطاق علی حده بمحفل جبار نازل جلال فرموده بوسطه شدت خشکی از نطق
 مفصل عذر خواستند و هر تلاوت مناجات فرمودند و پس از ترتیل تلاوت مناجات یک
 یک جبار و بندها بحضور مبارک آمده دست میدادند و اظهار خلوص و انجذاب و عبودیت
 می کردند و طلب تأیید و قیام بر خدمت می نمودند

روز عید اربع الاول (۲۲ فوریه) صبح نطق مبارک از بشارت قبل راجع بظهور موعود بود و عدم
 فهم رؤسا و علما، علت پیش که چون معانی کتاب و رموز آیات را نفهمیدند از نقاشات روح اقدس
 بی بهره و نصیب ماندند از روز ذکر زرد شسته ها در محضر نور موعود آمد فرمودند از روی که قلم
 اعلی در باره فارسیان حرکت نمود و راه مبارکه بر عزت و احترامشان تعلق یافت هر روز فارسیا
 عزیز تر شدند و ترقی بیشتر کردند اما بعضی از آنها از تأثیرات قلم علی غافل بودند و ندانستند که

سبب این عزت چیت بلکه نعلت و غرور افتادند و قدر این غایات را ندانستند لهذا در امتحان و زحمت افتادند ؛ و چون بهتر خسرو بیان مکر را زپونه هندوستان رجا دستعلای آن نموده بود که در چند صفحه فو نوگراف صوت مبارک گرفته شود و مکر را هم بجای ایشان بعرض اهلر رسیده بود لهذا از روز نخست بطراز قبول فائز و در کمپانی مخصوص تشریف بزرگ و وصفه صوت مبارک را با بیانات اعلی فارسی و ترکی گرفتند و بسیار خوب خیلی واضح برداشته شد و وعده روز دیگر را هم فرمودند که بجبت گرفتن و وصفه دیگر باز روزی تشریف برند و این غایت منشی بود که بر خلق قرون آینه ذهنوس آینه گذاردند و همچنین عکسهای مبارک که در مواقع عدیده برداشته شد از جمله آن ایام یک صفحه عکس رنگین و یک صفحه عکس مرغی نظر بخوابش بعضی از دوستان گرفته شد اما بیانات مبارک که از روز عصر بجبت جمعی از حجاب و غایب که در منزل مبارک بودند حکایات ایام بغداد بود و غیبت جلال مبارک و تفصیل سلیمانی و بعد همایه ای که در طبقه پائین ساکن بودند استدعای تشریف فرمائی مبارک بمنزل خود نمودند لهذا تشنه یف برده شرحی از تاریخ و تعالیم حضرت بجهت الله و صدقات و بلاای و آورده بر کل امر الله بیان فرموده حرکت نمودند و آن نفوس محترمه بی نهایت متعجب خلق و خوی طلعت اور بودند

روز ۱۷ ربیع الاول (۲۳ فوریه) صبح قبل از تریل

تلاوت مناجات میفرمودند در پاریس بسیار شنیدم هر قدر در امریکا و لندن مسرور بودم و اینجا کدترم هر چه میخواهم کار کنم نمی شود پس از تلاوت مناجات و صرف چای بمنزل مسیو دینوس تشریف بردند حضرات تازه از خواب برخاسته بودند ذکر یکی از بزرگان ایران را بحضور مبارک

عرض کردند که از شرف حضور مبارک بسیار سرور است و شکر و ثناء مشغول و خیلی از وقایع
 سفر مبارک با امریکا دار و پا اظهار سترت میکند و چون مرجهت بمنزل مبارک نمودند محفل بومیه
 منعقد و نطق مبارک در خصوص فرق و اختلاف بین فلسفه الهی و فلسفه طبیعی بود که با این جنس را
 میزان معرفت اشیا قرار دادند اما انبسیا فرمودند که عدم حماس در عالم مادون دلیل عدم
 وجود عالم ما فوق نیست تاثرات بیانات مبارک که چنان بود که از حرارت کلمات عالیا کلمات الهی
 انفرادی پر جوش و خروش شد و دهم آواز سرودش گردید پس از مجلس در اوقات مبارک کلین کلین
 بعد در الواح مبارک که در جواب عرض منتهی بجای امریکا دارد پاشغول و بعد از آن ما روانه
 استراحتی جمعی از اهل پاریس منجمله زن و دختران جبران مرحوم مشرف شدند یکی از دختران آن مرحوم
 در ضمن بیانات مبارک شنید که میفرمایند کشتیهای معانی بخیل را نمی فهمیدند بسیار دگران آمده
 می گفت خیر قول کشتی همان قول مسیح است هیچ فرقی ندارد و در آن میان دو نفر از پائینا
 عثمانی مشرف و شش نفری برای آنها در خصوص مسافرت مبارک و مسائل امریه فرمودند
 پس از مخصی آنها دو نفر از رجال ایران تشریف حاصل نمودند از جمله بیانات مبارک که با ایشان بود
 که چهل سال بار در بجن عکا نگاه داشتند اگر آزاد بودیم در ممالک اغری چه قدر کار میدیدیم
 چه نتایج عظیمه راجع بشرق حاصل میشد (بعد فرمودند) در ایام اخیر و شدت سختی از جمله کارهایی که
 کردم این بود که دویست و پنجاه پاکت از مکاتیب بجای امریکا بکمر تبه برای سلطان عبدالحمید
 فرستادم که ببینید در مملات بهائیان بدانند که سیاستی نیست جمیع را ترجمه کرد و خواندگانش
 هم همین مطلب را باو گفت که این خرابی چیزی که در امور سیاسی مدخله ندارند و فکری که در

گفت گیرم مادر این بلاد و ممالک ایران بهائیان را تمام کنیم با امریکاییها چه تو اینم کرد پس
 بهتر نیست که حضرات را بحال خود واگذاریم و همچنین بنطلب را کاتبش باو گفت که اگر بعد از این
 آسیبی وارد شود حتی امریکاییها از حضرت سلطان رنجیده می شوند بهین رشید پاشا که حالا
 از اینجا رفت حاکم بیروت بود جمیع امانی سوریه از خوف او میلزیدند و از مستبدین سلطان
 عبد الحمید بود و ما سالها دو چار انگونه نفوس بودیم تا بصرف قدرت کلمه الله بلند شد و
 جمیع اغناق خاضع گشت (عرض کردند با وجود حبس و زندان هم کار نمائی کرده اید که نتایج مهتمه
 آن بشرق رحبت و همه بسبب عزت و سعادت مشرقیاست) فرمودند با بودن آزادی و
 حصول اسباب هم بدون تأیید الهی هیچ کاری از پیش نیرود اما بتأییدات او بدون سبب
 کامیابی حاصل می شود دشمنها دوست می گردند و نفوس مستکبره با اغناق خاضع ساجد میشوند
 (پس شرحی از بدایت امر اسلام و ذلت و بلای رسول انام میفرمودند که) در چنان حالیکه
 بخفر خندق مشغول بودند و عده غلبه اسلام بر دول ملل کسری و قیصر میدادند و بعضی از نفقین
 بیکدیگر می گفتند که ان محمد بن عبد الله انما کل خزینة کسری و قیصر و نحن نخاف ان نخرج الی الخائط
 و عده حضرت را استهزای کردند اما چون امر اسلام بتأییدات آسمانی بود همان منافقین
 در وقت فتوحات اسلام فریاد برآوردند که هذا ما وعدنا الله ورسوله الی آخر بانه الاصلی
 روز ۱۸ ربیع الاول (۲۴ فوریه) قبل از مجلس از بی قدر بودن ششون
 جسانی و فقار امور دنیوی و عظمت ملک باقی سلطنت الهی صحبت می فرمودند و چون جمعیت
 کثیری حاضر بعضی قبل از نطق عمومی رجای تشرف خصوصی نموده در اوطاق مبارک بغور لغا

و اصغار خطابه‌های جانفرا مفتخر می‌گشتند اما در مجمع عمومی خطابه مبارکه آن روز در خصوص بود که همیشه ایمان باقرار و اعتراف بود لکن در این امر عظم باعمال اخلاق پسندیده است پس از ختم مجلس باز جمعی استعدا نموده در اوطاق مبارک برض مطالب خصوصی مفتخر و از استماع بیانات مبارکه در جواب خود منجذب و شاکر گردیدند آرزو در عصر نفوس محترمه‌ئی ایرانی و عثمانی که غیر بهائی بودند با نهایت ادب و تعظیم در محضر نور مشرف و مورد خطابات غایتی گشتند و از تعالیم مبارکه و نصلح مشفق باخضوع و خشوع تمام دعاگو و ثناخوان گردیدند و تشریف آن نفوس جلیله با اعناق خاضعه و قلوب منجذبه کیفیت دلزنی دیگر داشت زیرا اغلب آن نفوس از کسانی بودند که در سابق با نهایت غرور و استکبار و شوکت و اقتدار در من و دیار تعرض باجواب و انخاری نمودند و بظلم و تعدی بر اهل بهائیت میکردند آن بود که کمر می‌نمودند که حکمت و نتیجه اقامت در پاریس برای تذکر مشرقیان و آگاهی ایرانیان بشیران الهی خود پاریس است آن شب مجلس عظمی در منزل مسیو و مادام اسکات منعقد و بتندی یادی حاضر شده بودند لهذا خطابه مبارکه در خصوص ثبوت اجبا و استقامت شهادی این امر بود که بچه جانفشانی قیام نمودند و حکایات شهادت حضرت سلیمان خان رهبر و حاکم فرمودند و آخردگر گرناری حضرت مسیح و اضطراب و فراری حواریان کردند که حتی بطرس که از مهمه‌تیم تر بود سه مرتبه انکار کرد و بدگفت و چنان نطق مبارک باهمینه و عظمت بود که جمیع مبهوت مات شدند بعد از ختم مغل طائف حول و ساجد طلعت نور بودند و چون از انجا بنزل مبارک مراجعت کردند فرمودند مردم خیلی غافلند باید آنها را بزر و نهانید که در زمان مسیح چه قدر مضطرب

شدند حتی پطرس سه مرتبه انکار حضرت نمود اما در این امر عظمی صاحب و احباب بدجبهه
ثابت و ستیم ماندند که در میلان فداپاکو بان و رقص کنان جان دادند و در ثبات و استقامت
و جانفشانی تحیر عقول بودند (بعد فرمودند) ما در جمیع مدن و بلاد غلبه کمال قوت نداشتیم
و در ثبات مظاہر الهیستہ برای منکرین قائمہ دلائل قاطعہ کردیم بطور موعود و طلوع حقیقت
از افق مشرق بشارت دادیم عزت ابدیہ مشرق زمین را مروج بودیم ولی خود ایشان
ازین موہبت کبری غافلند و ازین غایت عظمی بخبر؛ اینگونه بیانات مبارکہ را مکرر بار بار
سطوت و تأثر می فرمودند
روز ۱۹ ربیع الاول (۲۵ فوریه) بناسبتی

ذکر مستم منوچهر خان فرمودند و حکایت از عدالت و کفایت و خلوص نیت و در آید کام کوستان
در صفهان و میفرمودند که من بیاد و ذکر آن نفوس مبارکہ خوشنود و خوشنودم هر وقت
ذکر ایشان یا ذکر میرزا ابوالقاسم قائم مقام می شنوم با تہز از میآیم وقتی در مجلس معتقد از حضرت
نقطہ اولی پرسیدند کہ آیا قرآن تہا برای حاضرین محبت بود یا خطاب بغائبین ہم بود جواب
فرمودند نزد خدا حضور و غیابی نیت پسر کلباسی گفت مرحوم آقا (پدر من) در سالہ خود
چنین نفرمودہ اند از گفتہ او و بی انصافی سایر قلماء در مقابل جواب قاطع حضرت علی فوراً
معتقد منقلب و مؤمن شد ملاحظہ کنید کہ او چه حیاتی بسبب عدل و انصاف یافت دیگران
ہلاکت و مہماتی بسبب ظلم و عتساف جتند او کجا و میرزا آقاخان یا تہی خان کجا (بعد فرمودند)
من بسیار سعی کردم بلکہ این سلطان میرزا علی اصغر خان توید شود ولی نشنید چون آیام
سبحن جناب قلماعی کہبہ و جناب حاجی امین کلمہ خبری گفتہ بود لہذا مال مبارکہ فرمودند برا

ادبیای بفرستید آن بود که من این پیام را فرستادم که هر میانی عاقبت ویران شود
 مگر خدمت باستان یزدان پس خدمتی در دیوان الهی ما تا با یوان رحانی راه یابی و
 چون در زمان ناصرالدین شاه مغضول شد من جلال افندی را از عکا بفرستادم او را
 وعده نصرت و تأیید دادم و خط مرا هم با کمال احترام گرفت و بوسید اما باز چون
 بریاست بپهران برگردید از جهتی پیر گفتار سبب خودت او شد و از طرفی خود غافل منور
 گشت لهذا تأیید نیافت و در خطرات عظیمه افتاد انتهی آن روز صبح عنوان نطق مبارک
 در مجمع عمومی این بود که «پنج چیز شایسته دل بستگی و تعلق نیست مگر امر الله جمیع امور فانی است
 کان لم یکن شیئا ندکورا مگر آنچه که منسوب بخداست و آن روز مکرر بجای آهی مخصوص من می‌رسید
 بزشر نفحات الله تشویق و تأییدی فرمودند که در جماع صحبت کمسید مانند شعله نار شوید
 مثل ستاره درخنده گردید تا این شهر را روشن نماید من شب در روز کار میکنم که شما
 پر دبال باز کنید دیگر انرا ترقی دهید و بر نطق و تبلیغ دلالت نماید و الا اگر انسان بر سر
 مویید و منصور نشود مری ندارد و حیات دلی اثر ندارد هر سراجی عاقبت خاموش شود و هر نعمتی
 آذاری فراموش گردد» عصر بنعل بعضی از بزرگان شرق شریف بردند و بیانات مبارکه
 حکایت از تأییدات عظیمه امر الهی و غفلت و نخوت نفوس بشری مشرح و مفصل بود

روز ۲۰ ربیع الاول (ع ۲ فوریه) بوجود مبارک زکام شدید عارض شد بقسمی که از اوطاق مبارک
 بیرون تشریف نیاوردند و نفوس از فیض حضور ممنوع و محروم و از این محرومی بسیار منموم
 بودند کسی مشرف نمی‌شد مگر بعضی از نفوس همه از جمله رئیس روحانیون چون در اوطاق مبارک

بشر فلعا فائز گردید با وجود کسالت بیکل اقدس بیانات مفصله در خصوص محبت نفع و صلح
 عمومی و وحدت عالم انسانی فرمودند که اراده الهیه به طور ترویج این امور تعلق گرفته نسبت
 هر کس بشر این آثار قیام کند مؤیدی شود و لکن در ترویج این مسائل یک قوه معنوی لازمست
 جبر چنین قوه غالبه چنانچه باید و شاید ترویج ممکن نه بلی نفوس بسیاری در این فکر و خیالند
 ولی قادر بر عمل اجری نیستند بعضی گیریم بدینست که چه عملی خوب است و چه بد ولی در وقت
 عمل نفس و هوی غالب و آنها مغلوب میشوند در زمانی که مجلس لای تشکیل شد و از ظرف و دل
 و عمل مختلفه نفوس کثیره حاضران محضر شده در صلح عمومی خطابه ما ادا می نمودند من نوشتم بایران
 که مثل آنها مثل شراب فردش میست که در حرمت شرب خمر جلاس نمایند و در مضرت شراب
 بحث و مذاکره بسیار میان آرند ولی چون از مجلس بیرون روند باز کمافی الباقی بیاده فریبی
 مشغول گردند رئیس مذکور عرض نمود واقع چنین است در اینجا هم نفوس کثیره مائل با شجاد
 و صلحند اما اهل عمل و قوه اجری کم است آنروز بدایت کسالت بیکل اقدس بود و هر روز یک کلام
 و تب و سرفه شدت می نمود
 روز ۲۱ بیج الاول (۲۷ فوریه) زکام

طلعت اهر سخت تب و سرفه شدید تر شد و صدای مبارک گرفته بود که نمی توانستند صحبت
 کنند در بستر تشریف داشتند بعضی از نفوس محترمه اروپائی و امریکائی و آسیائی که
 به جهت زیارت بیکل اقدس میآمدند در اوطاق مبارک مشرف می شدند و چند دقیقه ای در
 ساعت اهر مورد رعایت می گشتند با آنحال اراده مبارک بنوازش و معالجه و رقه سدره
 رحمتیه روحا خاتم تعلق گرفته در جواب عرض شان تکرار مبارک بنجاب قایمیرا جلال ادا

صادر که «روحار با سکنه سلطان سرتیا همراه میاورند» هر قدر خدام سنان و دوستان
 اینجا اجازه آوردن و کتور بخضرانور خواستند با وجود ضعف کسالت شدید قبول حکیم
 معالجه فرمودند قدری روغن بید انجیر بصرف ارا و مبارک میل نموده می فرمودند زکام باید
 بحال خود گذارد عجله و معالجه مزید علت میشود و شب فقط قدری آب گوشت میل فرمودند
 روز ۲۲ ربیع الاول (۲۸ فوریه) حال مبارک کمی تساقی بود و سینه
 مبارک بسیار خسته با اینحال در بستر اکثر اوقات صحبت و نصیحت اجا و خدام سان مبارک
 ناطق از جمله می فرمودند که «علی العجالة ما دور پاریس بزرگ خد مشغول میتم در حالتی که جمیع
 در امور مادی و اغراض سیاسی غرقند مادر ظل حال مبارک و پناه او هستیم (و همچنین میفرمودند)
 در زمان حضرت مسیح بطاهر اقبال حواریان انتهی نداشت آنها را مردم استهزا می کردند که
 اشخاص با همیگر چه نشان و مقداریست تخریب نمودند و میخندیدند ولی بعد فهمیدند که چه معنی داشتند
 بعد معلوم خواهد شد و حسرت هر دقیقه از این اوقات را خواهند خورد ابو ذر غفاری بطاهر
 بود و ابو ایوب انصاری مرد حقیری چون از اصحاب حضرت رسول بودند سلاله آنها هنوز به نشان
 افتخار مینمایند اوس و خضج و قبیل از اصحاب بودند یکی مهاجرین که از که مدینه با حضرت
 آمده بودند یکی انصار که امالی خود مدینه بودند در آن وقت شأن آنها و قدشان مجهول بود
 بلکه آنها را استهزا می کردند اگر کسی میگفت بعد از هزار سال سلسله شما با شما افتخار خواهند کرد
 قبول نمی نمودند اما بعد سلاله شان با شما ایشان عزیز گردیدند پس شما متذکر بشید بیدار باشید
 بزرگ حال مبارک مشغول و مسرور گردید که در ظل او هستید و از ملکوت فیض او بهره نصیب دارید

جمع چشمها کو راست و گوشها که انانما الحمد لله در تحت لواء او در آمدید و ثابت بر ثبات و عهد
 هستید این موجب را در هر دقیقه بی هزاران شکرانه لازم که چنین الطافی در حق شما مبذول شده
 این الطاف را هر یک هزار شکر واجبانه بی غذای مبارک آن روز قدری شور با بود و شبها
 خواب و جود اقدس بسیار قلیل
 روز ۲۳ ربیع الاول (یکم ماه پانچ ۱۹۱۳)

حالت مبارک بهتر بود وضع و سرفه خسته گی کمتر قلوب از مشاهد و بهبودی حال مبارک
 سرور و عیون بقای جمال نبیال روشنی و منور یک یک دود و نفوس در اوطاق مبارک
 مشرف می شدند تا عصر که با و طاق بیرونی تشریف فرما شده ساعتی روی کرسی جاس بودند
 و آن روز بعضی از فرمایشات مبارک در خصوص تطبیق مسائل روحانیه با قواعد علمیه و عقلیه بود
 و اینکه وظائف و وسای دینی و ترویج مسائل روحانیه بوده نه دخله در امور سیاسیه چون
 تاریخ ملت و حکومت فرانسه نظر شود مبرهن گردد که علت بیدینی نفوس و بیزاری این دولت
 و ملت قاهره از مسائل روحانیه تعالید و وسای دینی بود که او نامی را با اسم دین مخالف علم
 و عقل ترویج می نمودند که سبب جناب نفوس میشد و همچنین دخله آنها در امور سیاسی سبب ذلت
 حقارت می گردید زیرا هر قدر کشیشها در امور حکومت بیشتر ضدیت و مداخله کردند حکومت ملت
 زیاده تر از عالم دیانت بیزاری جسته تا بجائی رسید که جمیع آنها را با انضایت ذلت و پرشانی
 از مرکز حکومت بیرون کردند و دیانت را مخالف نفوذ حکومت و سیاست و منافی علم و عقل
 گفتند و تا کنون روز بروز انجالت در تزیاید است بدرجه ای که اگر در مجالس و مجالس حکومتی
 و سیاسی کسی هم خدا را از زبان جاری کند او را استهزا و سخریه نمایند و سبب آن تعالید

اولم رؤسای روحانی و مدخله آنها در امور سیاسی نموده این اوام و اغراض سبب غفلت و بجزری و اجتناب نفوس از ادیان الهستیه گردید دیگر دم ملتفت این نکته نشدند که ایمان الهی از این اوام و تعالید بیزا است و اساس دین الله در هر عصری سبب ترقی ملک و ملت بوده حتی فردعاتی که در این عصر و زمان بنظر غیر مناسب میآید در عصر خود موافق بوده و غیره و تبدیل این فردعات بمقتضیات وقت و زمان سبب صیانت و سعادت نوع انسان گشته

روز ۲ بیج الاول (۲ پاج) صبح چون جمیت زیاد در خانه مبارک حاضر و اله اشتیاق جمیع بجهت زیارت وجه طبع بلند لهذا از او طاق مبارک بیرون شریف آوردن نطقی مخصوص و تو غفلت عالم حیوانی و عدم قدر و قابلیت شئون جهانی و قوه خارق العاده عالم انسانی فرمودند و از بیان علی و سر و قلب اهر صافی صدر و قلوب را شوق و شور عظیم حاصل گردید آرزو از اردوستان آلمان ستر بر گل و عرش و سیس شویر روس انا کاتلین مخصوص شرف بستا انور اعلی استنکارت آمد بودند و از طرف خود و جای آلمان بجهت تشریف فرمائی بیگل اقدس بلاد المانیه داما در استند عا و رجا بودند و مورد نهایت غایت و کرم گشتند آن ایام تا چند هفته بواسطه کسالت مزاج مبارک بجای خارج حتی مجلس نهندگی منزل میو و مادام در یفوس بارنی و منزل میو و مادام هکات شریف نمی بردند ولی نفوسی را خلق جدید فرمود و تشیع و تحریص در نطق و بیان می فرمودند که با میو و مادام در یفوس در جمیع ناطق با بلاء سائل الهیه موافق و مؤید بودند حال مبارک در آرزو زیهتر بود ولی هنوز بقیه زکام تب و بخوابی شب موجود با بجهت ضعف و خشکی شدید بریکل طهره عارض

روزه ۲۰ بیح الاول (۳ پاج) صبح پس از تلاوت مناجات وقتی که چای تناول می فرمودند
 از جمله بیانات مبارکه در خصوص صدقات وارده از یوتهابود شرح حال یکی از حکمای ایرانی
 می فرمودند که در بغداد بسبب گفتار و رفتار یکی بکلی از امر الله منصرف شد و از جهت دیگر
 انهار صدقات و تأثرات از اطوار ناقضین مینمودند که استخوان مرا آب کردند با وجود آن
 همه محبت و سلوک و مدار که دو جانپناه از آثار مبارکه امانات مرا بردند بروی آنها نیامدم
 که شاید تهنه شوند و عاده نمایند در مقابل جمیع این مشکلات و صدقات فردا و جده ایام
 و علم امر را بلند نمودم و کلمه الله را بشرق و غرب ابلاغ کردم تا حال که جمیع غنائق خاضع
 نفوس همه در مراکز مختلفه ولو بهائی نیستند ولی خاضعند یکدیگر و دیگر امر بلند شود کفایت است
 اما معاذ الله اگر مشکلاتی پیش آید معاذ الله اگر خطه ای رسد معاذ الله معاذ الله فحاشا الله (بعد)
 فرمودند) شخص محترمی بن نوشته که اگر چه من مسلمان دلی دوست دارم خدمت بهائیان
 کنم و اینکه می گویم بهائی نیستم نه از خوف می گویم زیرا امروز دیگر از برای بهائیان خوفی نیست
 بلکه آنها همه جاعلینند و بالعکس مسلمین در انتظار امم حقیر و ذلیل پس مقصدم از اینکه نیست
 خدمت باین امر از روی صداقت و سیم قلب باشد (بعد ذکر نفوس محترمه فی که در پائین
 لندن مشرف شدند نموده می فرمودند) در سپنج عصری بدایت از جنین عظمتی از امر الله ظاهر
 بلکه بعکس ملامت می کردند و بجای خضوع انگونه نفوس استکباری نمودند و اصحاب یوم ظهور را
 از دل میگفتند چه قدر باید شکر عنایات جمال مبارک نمایم چه اگر عنایت و نبود هیچ بودیم
 و عصر چون جمعی از شر قیها مشرف بلقا حاصل نمودند بناست ذکر نقلات ممالک عثمانی میفرمودند

عظمت این امر معلوم می شود انتہی باری ترجمه آن مقاله که در جریده کریم کاس دولت (لندن)
 ۲۹ ژانویه ۱۹۱۳ طبع و نشر شد باز با سواد لوح مبارک که در جواب است در انبوع درج می شود
 تأمیر بدین تقریر مذکور ناظرین گردد صورت ترجمه آن مقاله اینست « (اتحاد ادیان)
 آیا ممکن است روزی اتحاد ادیان تحقق یابد ؟ این را بسیاری سوال می نمایند ولی در جواب
 جمعی که عددشان روز بروز در دستر است می گویند کمال سهولت ممکن است زیرا امروز
 عقلاً اتحاد ادیان موجود است دین مسئله ارضی نه بلکه اساس آن آسمانی است شعبه فی اعظم
 شعبه نیست نه اداره سیاست ملکی است بل کشف و الهام الهیت الهام مسئله جهانگیریت
 اگر بطور محبت و الفت از احوال سایر ملل مطلع شویم می بینیم همیشه نفوس بین آنها منظر الهیه بوده
 علی الخصوص قوه الهام عظم اساس ادیان غیبه فی است که سبب ترقی مل و دخل بوده هر شیلیا را
 حتی نیست که موسی را تفوق بر رشت دهند و شارین بادی نبی خود را عظم دانند و ما قوت
 را غنیمت شمرده عیسویان را نصیحت می کنیم که افکار خود را نسبت بادیان تغییر دهند و نه مسئله
 خیلی بجاست زیرا حضرت عبد الباقا رئیس امریهائی در میان اسفری نموده ما را بر خطا و تقالید که
 سایر ادیان را غرق کرده آگاه نموده اند ایشان کاری باین کار ندارند که کدام نبی برتر است
 و کدام کوچکتر ولی تعلیم میدهند که هر نبی را باید شناخت بحسب زمان و مکان او میتوان گفت والد
 شان حضرت بهاء الله علم اعظمی بلند فرمود و تعالیمی مخصوص بحسب این قرن بنیاس نمود که عظمت
 جلال و خلاقان ازان تعالیم واضح و آشکار است در نظام نفوسی بوده اند که مشرق نیکوی
 خلاق برای نوع انسانی گذارده اند و لکن درجات منوی بهاء الله عظمت مرا و بعضی سائل است

که مؤرخ در تاریخ ادیان نظیر آن را نمی تواند بیابد در نیقام فرصت تحریر شرح حیات این پدرو
 پرنسیت فقط می گوئیم وقایع نگاران بسط بطور شایسته در مقالات خود محبت صمیمی عبدالبهاء
 را بنوع انسانی ظاهر و آشکارانوده اند ولی محبت الهی او که بخداوارد ستری است بین او و بجهاد الله
 و مانیتو انیم آن را نفهمیم در اینجا مجال شرح تعالیم ایشان نیست عبدالبهاء بنی فرایند من منسوس این
 تعالیم هستم بلکه مفسر و تبیین تعالیم بھائیه تعالیمی که موافق احیایات مدنی این قرن است و مروج
 حقایق و اصول ادیان موسوی و عیسوی و اسلام یعنی محبت خدا و نوع انسانی حضرت عبدالبهاء مهدی
 نیست این اشتباه است که بهائی فرقائی از اسلام شمرده میشود بلکه مهدی منشرح الصدوری تواند
 بهائی باشد و همچنین موسویان و سیحیان و سید الفکر و غیر متعصب چنانچه خواصان لدالی را از زمان
 بیرون آرند طالبان ادیان نیز می توانند جوهر حقایق و معانی ادیان خود را از امر بهائی اخذ نمایند
 امر بهائی کلیسائی نیست بل بر ضد تعالید و توهمات مذاهب است و پیردانش حقیقت جو هستند
 بهائیان در تحت تسلط پاپ یا انجمن مذهبی نیستند و لکن حضرت بھاء الله و حضرت عبدالبهاء صلوات الله
 و تشریح مسائل علییه و تاریخیه و دینییه فرموده اند نفوس مثل ما که حیات خود را در تحریقی حقیقت آزادی
 صرف کرده ایم عقائد خود را بیدیل تغییر نپذیریم شکی نیست که در این امر برای طالبان حقیقت نکات
 سایر ادیان پیدا نخواهد شد و اختلافات و امتیازات اعتباری شرق و غرب را علمی نخواهد ماند
 و سوا دلوح مبارک بافتخار پر و فریجینی مذکور این است

بهوش

شخص شهیر محترما بر چند بظا هر مفارقت حاصل ولی بحقیقت همیشه با یکدیگر بدل مؤنس و بجان حاضر و ناظریم

محبت و همان نوازی شهادت و از در مبارک فراموش نکردد بسیار شما ممنون و خوشنوم علی الخصوص
 از مقاله منصفانه حقیقت پرورانه شما که در بریده کریم کاس ملک مندرج بود فی الحقیقه تا بحال
 نظیر بمقاله کسی مرقوم ننموده و ارسلم مؤلفین اردو با از هر شائبه بی مبراجین اثری درم بهاء الله
 ظاهر نشده این مقاله خود در قرون آتیه بی نهایت اهمیت پیدا خواهد نمود در جمیع اوراق چه از
 تواریخ چه از ادبیات و چه از کتب دینی درج خواهد شد و هستبه در خانه هر فاضلی نشسته از این
 موجود خواهد بود و ذکر خیر آن فیلسوف دانا در جمیع اوراق و افواه منتشر خواهد گشت دیت کمالا
 آنجناب در شرق و غرب در قرون آتیه گوشتزد کبر و صغیر خواهد شد خام محترمه ممتاز از
 اقران و امثال جامع اخلاق فاضلان قرینه محترمه را تحت محترمانه می رسانم و علیک کالبهاء الله
 آن روز بعضی از مستشرقین تازه بشر فلک مشرف گشتند بهائی بودند دلی در ساحت فضل عطا
 نهایت تعظیم و خضوع داشتند به شرف و صفاء تعالیم و بیانات افتخار می نمودند بسیار مروت
 و خدان بودند علی الخصوص از شنیدن بیان مبارک در باره علماء فلسفه که بعدم حاسن مقامات
 روحانیه و مقامات می نمایند با آنکه عدم احساس شأن حیوانست و هر مادونی از ادراک
 احساس عالم مافوق عاجز و این عدم احساس نفس و غیر است نه دلیل بر عدم وجود و عالم هستیه
 در مراتب روحانیه بعد از فراغت عصر تنگی بود که در انوایل بر بسته در شهر کر دشی نموده مرتب
 فرمودند اول شب مجمع عجا در منزل میب و مادام سکات بود جمیع خدام حضور و مجلس فرستادند
 و فرمودند من بسبب ضعف و کسالت نمی توانم بیایم
 روز ۲۷ ربیع الاول (۵ پانچ) تازه چند نفر از اجای المان باس بنواک که مبلغ آنها حبس

اول و بادکوفه شراز امریکا بجهت تبلیغ بستانکارت رفته بود مشرف شدند و خیلی در ساحت
 اقدس علی مقبول و مورد غایت گردیدند مکرر با مس نبلک مزاج می فرمودند و از جمله بیان
 مبارک با و این بود که «تو دختر این کوچه ای با قد کوتا چه طور این همه پسران و دختران بلند بالا
 را تولید نمودی و این بیکلهای بُرنا و قامنهای رعنا را از آید می کنی؟» عرض میکرد این از تأیید عتبات
 مبارک و قوه خارق العاده ملکوتی است و این فرزندان روحانی سبب افتخار حیات الهی
 این کنیزستان پیمان روحانی و از جمله بیانات مبارک با جای آلمان این بود «من با جای
 آلمان آنقدر محبت دارم که اگر شطرنجی از این محبت با آنها خورد بکلی محترق میشوند (از جمله میفرمودند)
 حال وقت بناست و در اساس هر گونه نگی بکار نیاید و شما در آلمان باید ننگ زادی بهشید
 و نفوس را با اساس امر الهی بنشارت دهید» اما نطق مبارک در مجمع صبح خیلی مختصر بود می فرمودند
 «هر چند با شما نمی توانم مفصل صحبت نمایم لکن قلب و روحم با شما صحبت میدارد و بدو نسان
 بیان اسرار میکند» و آنروز مکرر به جناب آقا سید احمد باقر اف که یوم قبل مخصوص شرف بقای
 اهلر از ایران پاریس آمده بودند اظهار غایت میفرمودند و از حال جناب آیتهاج ملک و سایر
 دوستان رشت استفساری کردند وقت عصر پس از شرف و خضی جمعی با وجود ضعف و کالت
 مزاج مبارک بمنزل جناب وزیر مختار شریف بردند و یکی از عظمای ایران در آنجا شرف حاصل
 نموده در مسائل عدیده و مهمتهای مفصله بیان آمد چون بمنزل مبارک مراجعت فرمودند و بعضی
 از ائمه الله مسیس دیت از اسکا تمذ نظر انور رسید که در جواب با و این لوح مبارک عز

صد دریافت بهوش ای دختر محترمه من

نامه شمار رسید مضمون در نهایت روح و ریحان بود و معانی و نشین از روابط فرس و هکاتمند
 مرقوم نموده بودید قوه الهیه حضرت بهاء الله شرق و غرب جنوب و شمال ابیکدیر بزرگوار خواهد
 و علم وحدت عالم انسانی در قطب آفاق و اناسله شرب شراب آن نیز در الواح بهاء الله
 ممنوع الهیست در جمیع عالم این بلای مبرم بعون و عنایت بهاء الله عاقبت منفع خواهد گشت
 و الهیله ناسا حقوق طلب این نیز از خصائص تعالیم حضرت بهاء الله است ولی این را با جمیع
 کمالات و ترقی افکار و نشوونمای عقول و نفوس و قوه روحانیه الهیه طلبید نه بحركات بی ادبانه
 اما محصلین شرق که در اسکاکنده هستند البسته باید معاونت آنها نمود و اباب آسایش فراهم در
 تا تکلفات مالتیه ایشان کم شود زیرا اهل شرق فقیرند اما ورود عبد الجبار نجانه شاد و محبت و مهرانی
 که از شما دید این قضیه صفحه تاریخ را الی الابد رونق و تزیین دهد و ابدا فراموش نشود هر چند
 حال بنظر ناس اهمیت ندارد ولی در مستقبل آنهنگ قرون و عصا گردد بحضرت سترایت محترم و
 پسران و دختران محترمه تحت ابدع الهی برسان و علیکم البعث الابهی ع ع

روز ۲۸ ربیع الاول (عواچ) صبح بیکل اقدس شیراز بخوابی خسته و در حالت ضعف بودند
 لهذا از اوطاق مبارک بیرون تشریف نیاوردند و ممکن نبود هرنهی بقای نور تشریف حاصل نماید
 مگر بعضی که عراض و مطالب بهمه داشتند یا مبتدی بودند در اوطاق مبارک مشرف گشته و از
 مسائل روحانیه و نصائح الهیه بی نهایت تشکری نمودند و عصر جمعی از بزرگان ایران و عثمانی
 بحضور اهر رسیدند و بربک در اساس سعادت عالم انسانی از نظم اهر بیانات مختصر و مفید
 شنیده با کمال خلوص قلبی و ارادت صمیمی از حضور مبارک محض شدند و چپینی که در آن ایام سالت

مزاج اقدس سبب سرور و بنم مبارک می گشت نشتر جناب آقا فخر الله خاں کاشانی بود که کلاه
و شمار آن مؤمن صادق مخلص در آستان بیان سبب بنم مبارک میگردید و در آن حالت ضعف
خستگی و بختی و هجوم افکار چند دقیقه سرور و مزاج مبارک با ایشان بسیار مفید و مناسب بود و آنچه
هر روز می نمودام در نفوس بانی برای طلبیدن و کتور استیذان می نمودند اجازه غایت نمی شد
آخر چون از بختی و بخت مبارک زیاده خسته بودند لهذا اندر عصر و کتوری مشرف و حاضر همین قدر
بجهت رفع بختی و آب زردک زده آن شب قدری استراحت فرمودند

روز ۲۹ ربیع الاول (۶ ماچ) صبح از مشاهد بهبودی صحت مبارک قلوب مشغوف و سرور و
نفوس در نهایت وجد و شور بودند چون بجمع تشریف فرما شدند لفظی مختصر و مخصوص مواهب الهیه
و عوالم غیر مریه و مقامات عالیہ نفوس مقبله و حقائق مقدسه فرمودند و بعد از مجلس باز نفوس کشور
استعدای تشریف خصوصی نموده دسته دسته در اوطاق مبارک مشرف و فیوضات رحمت
فاخر و مقهر می گشتند از جمله چه نفرینند و ستانی و یک نفر امر یگانی بودند که تازه محض شرف بقا
انور آمده بودند و بعضی از بیانات مبارکه با آنها این بودند که امید اینست که شرق و غرب است
در آغوش شود و ملایم مختلفه حکم یک ملت و یک عالمه این اختلافات و توهمات زایل شود
تقصیبی و طمی و سوسی جنبی کل بطرف گردد و جمیع در ظلمت خیمه واحد جمع شوند این چه موهبت غلانی
است و این چه عنایت کبرانی امید دارم بهت نفوس قدسیه این مواهب الهیه حصول یابد شما
نیز بهت گسیدید و در حصول این مقام نهایت سعی را مبذول دارید الطاف الهی بسیار است و فیوضات
ادبی آنها و مکن حصول آن فیوضات منوط بوحشت عالم انسانی است چون نیقام حاصل شود از جمیع

بجات تأییدات شال حال شود ابواب ملکوت مفتوح گردد و جنود نصر و فتح هجوم کند جمیع آمال نفع
 یابد و نورانیت کمال را احاطه نماید زیرا این عصر جدید است و این قرن قرن بدیع باری شایان
 خیلی دوست دارم و شما مثل اولاد من هستید لهذا خیر و سعادت شمار از صمیم قلب میخواهم و امید دارم
 موفق بر ترویج وحدت و یگانگی عالم انسانی گردید حضرت بهاء الله پنجاه سال هر بلائی را قبول
 فرمود گاهی در زندان بود گاهی در زیر شکنجه و وقتی در قید و زنجیر روزی قرار دارم نیافت
 و شبی آسایش نخت بجهت اینکه نوع انسانی در ظل خیمه یگانگی در آیند و هر یک بر خوان نعمت و
 موهبت الهی مجتمع گردند از یک چشمه بنوشند و در ظل یک شجره آسایش یابند اینست موهبت
 کبری اینست عزت عظمی اینست سبب حصول فیض الهی اینست وسیله دخول در ملکوت رحمانی
 امیدم چنانست که آن موفق شوید انتهی عصر باز دید بعضی از بزرگان تشریف بردند و در هر
 محلی بنا بر سستی از زردم قوه معنویه و تأییدات و اخلاق رحمانیه مفصل صحبت فرمودند لهذا در
 مراجعت بمنزل مبارک حالت ضعف و خستگی شدید داشتند و شب بمنزل مسیو و مادام دینویس
 بارنی که محفل اجابا منعقد بود تشریف نبردند ولی اقدام آستان دلازمان حضور را هم فرقت
 بجلوس نمودند که باید بروید و در کمال روح و ریحان بذکر جلال مبارک مشغول گردید
 روز سه ریح الاول (۱۰ پانچ) صبح پس از تلاوت و تزیل آیات و مناجات و تشریف جاسافین
 ابرانی چون هوا سکن و صاف و آفتاب معتدل بود لذا قبل از مجلس بردن گردش و شوی فرمودند چون
 مرجع نمودند و مجمع عمومی نطق مبارک این بود (هفته) من خیلی میخواهم باشما صحبت دارم
 لکن صبحم ساعد نیست و عاکنید صحت نامته می حاصل شود تا بتوانم باشما صحبت مفصل نمایم و پس از

قوای من تحلیل رفت با وجود این اظهار ثبوت نمودم و زرقتم خیلی بشما معلق دارم امید است این دوروزه احوالم بهتر شود تا بتوانم باشما صحبت مفصل نمایم البته در این کسالت هم حکمتی است باین نیست و حکم آن بعد معلوم میشود والا بی سبب پاریس ناخوش نمی شدم دو سال فنییم است سفر می کنم و بیچ جان ناخوش نشدم مگر در اینجا که سبب ناخوشی زیاد اقامت نمودم اگر بیمار نمی شدم بیش از یکماه در پاریس نمی ماندم پس در این حکمتی است من در تحت اراده الهیه هستم نه تحت قانون طبیعت که طبیعت بر من غالب شود و مرا ناخوش کند نه بلکه حکمت اراده الهیه است که هر قسم اقتضا کند آن طور میشود از بدایت حیاتم چنین بوده آنچه وقوعات واقع شد بعد حکمتش معلوم گردیده در طهران طفل بودم در سن هفت سالگی ناخوشی بل بر من عارض شد بیچ امید شفا نبود بعد حکمتش واضح شد که اگر ناخوش نبودم بابتی دوازده ران باغم لکن بحسب این ناخوشی در طهران ماندم در ایام حس جمال مبارک بودم و باین سبب در رکاب مبارک بواق سفر کردم چون وقت رسید بغتة بعد از یاس جمیع اطباء صحت حاصل شد با آنکه جمیع گفته بودند می است این مرض علاج شود مقصدانیت که هر چه واقع میشود در آن حکمت بالغه است در این ناخوشی هم حکمتی است که بعد معلوم میشود زیرا همیشه من در تحت اراده الهیه بودم و آنچه واقع شده بمقتضای حکمت بود و این ناخوشی هم چنین است و یک حکمت آن ملاقات شما است که امید دارم نتایج عظیمه بخشد و بعد بخیرش ظاهر شود انهی عصر چون ترجمه عوائض اجبای امریکا بنظر انور میر رسید و بحسب بعضی جواب عنایت می شد بسایا اظهار عنایت در باره مسگودال و سیس کوپری فرمودند و از اجبای کلینوینا تمجید می نمودند و چون در آن میان مکرر نفوس کثیره با صحت طهر مشرف می شدند برای هر جمعی بایات

می فرمودند گاهی از بشارات بوعظیم و کجیل و عده های کتب مقدسه و مصداق مواعید الهیه بیان
 می نموده و وقتی بناسبت سؤالات حاضرین فرق مابین مطالب اقوال انبیاء و متصوفین بیان
 می نمودند از آنجمله میفرمودند اهل تصوف بمقام حق و خلق قائل بودند می گفتند لانا لث منہا و لانا
 غیرہا حق را مانند بحر و کائنات را امواج ذکر می نمودند اما مظاهر مقدسه بمقام ثالث که مقام شایسته
 و وساطت فیض غیب منبع لایدرک است در عالم خلق ناطق شدند: بعد از مخصی نفوس و فرغت
 بال اندک بجائی بجهت گردش یافته تابرج بغل شریف برده می نمودند و از آنجا تشریف فرمای
 منزل غیر پاشا گردیده از هر قبیل بیانات فضیله می فرمودند بدین وجهی که نفوس محترمه آنرا محال و شایسته
 سرگرم اصناف کلمات مبارکه و شیفته تعالیم الهیه بودند که بارها از وی آن کردند که ای کاش
 الهی مملکت استعدا و شرف بقای او را علی داشتند و استماع بیان و هدای اعلی فائز می شد
 و غت و نجات بدی می جتند مخصوص پاشای محترم مذکور که از محضر مبارک استعدای تأییدات

مخصوصه می نمود
 روز اول ماه ربیع الثانی ۱۱۳۳ (۹) پانچ صبح و مجمع
 عمومی بیشتر حصه نطق مبارک مناجات در باره الهی پاریس مملکت فرانسه بود که آن جسم لطیف
 بفیض روح الهی حیات سرمدی یابد و آن سراج لطیف نور هدایت آسمانی و سرور ابدی جوید زیرا
 قلب طهر از گرفتاری و آلائش الهی بسیا متاثر و مکدر بود و ذکر ترمی فرمودند که نتیجه اقامت ما در اینجا
 در ملاقات و هدایت نفوس همه و انخاص محترمه فی است که از مملکت و مل سائر در این شهر مقیم هستند
 خلاصه بعد از مجلس منتهی از وجوه اخبار و اوراق مبارک حضار فرموده خطاب بایشان این عبارت
 و کلمات مبارکه از فم مطهر صادر (هو) من میخواهم از پاریس بروم و میخواهم شما را یادگار بگذارم

و بدانم که شمار ادراغ دارم و قلم سطن باشد شب روز بکشید بلکه این شهر را روشن کنید نفوس
 را رحانی نمایند و این را بدانید که اگر چنانچه باید قیام کنید تا یسایات مثل امواج بحار میرسد من بخوابم
 در میان شما خیلی محبت باشد با یکدیگر خیلی مؤنس و محاس باشد همه در خانه های خود و منزل بن دفتر
 من (مس سندر سن) مجتمع شوید صحبت های خوش بدارید نفوس اهدایت کنید سبقت تلو بشید
 نیست عزت ابدیه نیست حیات سعادت سرمدیه نهی بعد و نفرایانی تازه دارد و دستهای
 تشریف بتهائی نمودند در بدایت تشریف ایشان بیان مبارک این بود که «الهی پارس خلی فلند
 لذا خطر و زحمت عظیمی در جلو دارند» بعد جمعی محصلین علم از کلییه های ایرانی مشرف شدند و آنها را در
 اکتساب علوم تحصیل خلاق رحانی بسیار تشویق فرمودند بعد بعضی صرف نامار باز چند نفر از ایریه های محرم
 با جناب حاجی خلیل الله خان رشتی مشرف شدند لهذا آرزو وجود مبارک استراحت فرمودند در مکان
 مشغول صحبت آنها بودند متر برون (از کمرج لندن) با خانش وارد و پس از حصول اجازه جاس
 شدند و مورد مرحمت و شفقت گردیدند عرض کرد از ارسال کتاب مبارک خیلی ممنون شدم فرمودند
 من خواستم شمار از الواح و رسائل اخیر حضرت بهاء الله مطلع شوید بدانید که در ایام ظهور مظاہر قبل
 حتی در بیان دو شجره طیبه و خبیثه نفی و اثبات مذکور اما حضرت بهاء الله اینها را برداشت و فرمود
 ای اهل عالم همه باریکد اید و برگ یک شاخسار پس بفضل حکم تفکیم بل محبت بنا جکم لیس الفخر لمن
 یحب لوطن بل لمن یحب العالم - ای اهل بها شما مشارق رحمت و مطلع شفقت و عنایت الهی بوده و ستید
 سان را بسبب لمن ایدی میالاید و چشم از آنچه لایق نیست حفظ نمائید آنچه دارائید بنمائید اگر
 مقبول شد مقصد حاصل و الا تعرض باطل ذروه بنفسه مقبلین لله الله لهمین القیوم سبب حزن شود با چه

نزاع و جدال و همچنین میفرماید دین الله و مذهب الله برای الفت و اتحاد است آن سبب اختلاف
 منانیده می فرماید اگر دین سبب اختلاف شود عدم آن بهتر است زیرا نزاع و نفاق بطبع دکل
 موجود است دیگر وسیله نخواهد؛ خلاصه از این قبیل آیات و تعالیم الهیه بحالت سلوک و عینیه
 بیان می فرمودند که حقار یکی منقلب گردیدند و در بعضی شدت تاثیر بیان مبارک جهان بود که مست
 محمود مشاهده میشدند و چون خانم ستر بر دن جائی موعود بود با داماد در نفوس باری رفت اما خود
 متجاوز از یک ساعت در اوقات مبارک با سید در نفوس مشرف و بستمع بیانات مبارک در خصوص
 اثر و نتائج ظهور مظاهر الهیه و مقاصد عظیمه آنها سرور و مفتخر بود و بناستی صحبت و بیان مختصری از بیت
 عدل عظم و صلح اکبر فرمودند که البسته وقتی میناید و نزدیک است که مل عالم بفریاد آیند و مصارف
 با بنطه حرب را تحمل نتوانند و نفوس را مجبور بصلح نمایند چه هر یک که بفتها در چه رسید آخرت نایب و تفصیلی
 از قوای حربه المان و فرانسه بیان نمودند بشفقت بر دباری و رافنی با دسلوک فرمودند که کمال
 مننیت و عذر خواهی از مرام و مواهب مبارک که مخص شد حتی نزدندگان حضور خاضع بود و ولی
 خدام استان بخوبی این نکته را منفعت و بایکدگر در این مذکره بودند که مثال ستر بر دن هیچ وجه
 در عالم دیانت نیستند چنانچه در تشریف ثانی بمحضرا طهر در لندن مکرر عرض می نمود که هیچ وجه در این بیان
 علی الخصوص در اینجا و دیانت منظور الهی است و از این بیان حال خود ایشان بدست می آید که هیچ
 مذهب دینی اعتقاد و اعتقادی ندارند مگر آنکه نظر بمصلحت سیاسی و ترویج مقاصد جنسی و ملی قلم و لسانشان
 حرکت و جولانی نماید و در پس پرده عبارات و ضمن تواریخ و حکایات مقاصد خویش را ترویج کنند و خود را
 بحال مغرضی در انظار جلوه دهند باری آن روز حالت انقلاب نفوسی که در بدایت تشریف شخص مذکور

بیانات مبارکه را میشنیدند چنان بود که اغلب فریادی زدند و حیرت می گفتند که این تعالیم الهیته این وجود مبارک را هیچ منصفی انکار نتواند در هر مملکت و ملتی باشد مقبول و سبب انجذاب قلوب است چه عرض شود که نفوذ و قدرت پیمان یزدان چگونه مانند رگ شراب در جسد جان آنان نابض و چه طور سبب انقلاب قلوب و حیرت نفوس بود و در همین مختصری جزوه ای که حاوی نطق مبارک و مسائل بقای روح بود هم حساب لامر مبستر برودن داده شد پس از مختصری و سایرین هم با انجذاب و خلوص تمام در اوطاق مبارک مشرف و مفضلای بیانات و تعالیم را از اسرار پلر شنیده از جان و دل شکر و ستایش می کردند شب بیکل اقدس بسیاخته بودند و می فرمودند و سال و نیم است در سفر و حکیمت بس است حالا دیگر برویم در گوشه جفا و عکا بمانیم

روز ۲ ربیع الثانی (۱۰ ابریل) صبح در مجمع عمومی با نهایت تأثر و تأثیر عنوان نطق مبارک این بود (هشتم) امروز قدری احوالم بهتر است چند روز بود که با شما در نهایت اختصار گفتگو میکردم بسیار بزرگ محبت میداشتیم امروز عالم بهتر است آمدیم با شما صحبت کنم و شما را بیدار نمایم و بشارت هم تابدار کنید که در چه روزی بتهیة البسته در کتب انبیاء خوانده ایم که روزی خواهد آمد که سلطان ایام است رب بجنود از آسمان میاید روزی که جمیع عالم در ظل کلمة البیة در آیند روزی که حاکم حقیقی بر درگاه است روزی که شرق و غرب با هم ارتباط یابد روزی که جنگ و جدال نماند و جمیع ملایم صلح و آشتی حاصل نمایند این همان روز مبارک است و این همان قرن عظیم هدایت ظهور انوار است مثل آن است که اول طلوع صبح است الی آخر بانه الاصلی از این نطق مبارک بیجانی عظیم تر در نفوس افتاد و آتیه و تذکره عجیبی برای آنهاست داد و در آن ایام بظاهر قصد مبارک غیبت و مسافرت بطرف

شرق بود ولی استعدا و التماس اجای المان بحجت تشریف فرمائی مبارک بشتکارت و سائل
 اخری سبب تاخیر شد لهذا آن روز عصر فرمودند (بارض مقدسه) بحضرت حیدر قبل علی نوشته شود
 که «ما عازم ارض مقدس بودیم ولی بواسطه این موانع تاخیر افتاد و انشاء الله بعد از مسافت مخمری
 بالمان زود حرکت بپورت سعید و ارض اقدس خواهیم کرد» جناب مستطاب قایم رز آقا خان
 قائم مقامی و آقای آقا میرزا فرج الله خا ز آن روز مرض و عازم ایران شدند و پس از مرضی کمر
 ذکر خدمات و ثبوت و استقامت ایشان می فرمودند فی الحقیقه هر وقت ذکر جنای غلصین و دستان
 ثابتن ایران از سان مبارک جاری می شد یک حالت فرح مبین و سرور عظیمی از میکمل اقدس مشاهده
 می گشت روز ۳ ربیع الثانی (۱۱ مایح) از جمله علّی که از جنای ایران
 بنظر فضل و احسان رسید مکتوب جناب میرزا علی اکبر خان محبت سلطان بود مکرری فرمودند که
 جناب ایشان در خدمت امر الله نوشته نجات الله موفق و متویدند و از الطاف جمال مبارک صون
 و عون شان سئلت می نمایم آن روز نطق مبارک در مجمع فرق باین تربت جسمانی و تربت دحانی
 بود و از دم حافظ و حارس معنوی و ارتباط حقیقی بین قلوب بشری قبل و بعد مجلس هم نفوس عدیده
 رجا و سئلت نموده یک یک دود و با مترجم در اود طاق مبارک حاضر و در سائل اهتیه و عابدم
 زبانیه و آنچه سبب غفلت و حجاب اعم ماضیه و ذلت و انقلاب ملل سابقه بوده هر یک بیانات
 مبارک شنیده بادل و انجذاب تمام مرض می شدند عصر ثبات تلگرافی در خصوص صحت و سرو
 مبارک بجامع شرق و غرب از محضر اهل صادر و ارسال شد و پس از تشریف جمعی انوبیل خواسته نزل
 بعضی از نفوس جلیله تشریف بردند و در رکاب مبارک بجناب و کتور محمد خان دیگر کسی از خدام

حضور مشرف نبود تا اول شب که با حال خستگی و ضعف بکمال اقدس بمبزل مبارک مراجعت فرمودند
روز عید بیع اثنانی (۱۲ پانچ) پس از ملاقات و تریل مناجات در وقت ظهر
چای ذکر بیدینی الهی پاریسی نمودند که سبب نفرت آنها از دیانت و روحانیت مذکوره گشتی بسیار
کا تو لیک در امور سیاسی بود که چون مخالفت مشروطیت و جمهوریت نمودند و از طرف دیگر ترمیم
رسومات و عقاید تقلیدی بی‌فایده خواستند که منافی علم و عقل بود لهذا دولت و حکومت کمال ضدیت
و نفرت برخاستند و اعلان بیزاری از دین و آئین نمودند و اسم دین را یاد نکردند الا باستهزا و خیره
و این نبود مگر از سوء حرکات رؤسای روحانیت که بجای آنکه سبب ترویج اساس دین الهی شوند
علت نفرت و خرابی گشتند حال الهی این مملکت بکلی از مضراط اعتدال منحرفند یا مبتلای تقالید اقام
رؤسای دینی اند یا متمسک باغراض مادی و عناد با اهل دین خلی از وضع الهی قلب اظهر بخون
و کمتر بود علاوه بر آن از تب زکام شدید آن چند هفته قبل بیکل مبارک صدره و ضعف در دلی
آن روز حال مبارک بسیار خوب بود و چون نماز حرکت موکب اقدس نزدیک بود لهذا آن روز
نطق مبارک در مجلس تشویق و تشجیع آجا برا علاء کلمه الله و ترویج امر الله بود که ساعی در نشر فحاشی
کردند و آیات بایر و میثاق الله شوند بعد از ظهر نظر مبتلت بعضی از دوستان امر ترجمه و طبع
و نشر رسائل امریه لبسان فرانسوی می فرمودند بعد سیو در ریوس یکی از دکتورهای مشهور زنجیت
معاینه و معالجه بحضور مبارک آوردند از جمله بیانات مبارک بدکتور این بود که «من هیچ مرض
و کسالتی ندارم فقط از شدت صدمات سجن اعصاب صدمه خورده و ضعف اعصاب بسیار شد لهذا
در این سفر بسبب کثرت مشغولیت جسم بسیار ضعیف گشته .. خلاصه دکتور پس از معاینه نسخه فی نوشته

میو در نفوس دکتور محمد خان آن دوار گرفته تقدیم نمودند ولی وجود مبارک هیچ دوار را
 استعمال فرمودند و همیشه ذکر دو و خوراک بسیط می فرمودند و حکایت از ایام حال مبارک میگرد
 که در زمان غیبت در سلیمانیه اغلب اوقات تیر میل میفرمودند و نان و شیرینی فی الحقیقه خوب
 غذایی است، آن شب محفل مصافی منقصل و بزم مجلسی را سیو و مادام در نفوس بابنی در یکی از تلهها
 فراهم کرده همه خدام و دوستان ایرانی را در حضور مبارک و عده خوابی نموده بودند بسیار خوش
 گذشت و مانند سایر عداات شان آن ضیافت نیز در محضر نور خلی مقبول واقع از بدایت تا نهایت
 بستم و سرور گذشت
 روزه ربیع الثانی (۱۳) پانچ پس از مناجات و

صرف چای صبح قبل و بعد از مجلس بیرون تشریف برده تا پنج بصل در آفتاب پیاده می می فرمودند
 و گاهی در کنار باغچه با جاس میشدند و بیاناتی از کثرت اشتغال مردم در امور مادی و انهمک
 در شغلات و لذا نفوس می فرمودند اما نطق مبارک در محفل عمومی درباره اختلاف مذاهب
 مل و مذوم تحریر حقیقت بود که اگر مل و ام موجوده ترک تعالید و تحریر حقیقت نمایند جمع متحد گردند زیرا
 تعالید مختلف است حقیقت اساس ادیان الهی واحد پس این اختلافات از تعالید است نه اصول
 ادیان البتة و عصر بعضی از دوستان شرقی نشرف حاصل نموده از نصائح و مواعظ مشفقانه طلعت مجیب
 قل شرح صد و در و ابتیاج قلوب یافتند آنگاه بسفارتخانه تشریف بردند و از آنجا بمنزل کمی از
 رجال ایران تشریف فرما شده از جمله مذاکرات و خصوص جوانان شرق بود که اغلب در این ممالک
 اخلاقشان خراب میشود و حتی صحت شان مختل و وجودشان موقوف و از خیز انفعالات خارج می گردند زیرا
 بکلی از اخلاق روحانیه که سبب حفظ و منع و علت تذکر و تنبیه است غافل و بجز بند و مانند بهائم من

دون حافظ و حارس مشاهده می شوند بعد شرمی از حسن ترتیب و سمت و ذریت خانه های
 شرق و صفای فضای داخل عمارات مشرق زمین و حالت همان نوازی شرقیها فرموده حرکت کند
 و از بعضی کوچه های روشن دیوار دبلون عبور نموده بمنزل مبارک مراجعت فرمودند آن اوقات
 موكب مبارک در شرف حرکت بسمت آلمانیا بود که خبر حرکت و مسافرت و رفته مبارک حضرت رجاء
 خاتم از پور تسعید بقصد معالجه رسید لهذا در غایت مسافرت مبارک تاخیر واقع و از انقضای مکان
 فرمودند چه زمان کرایه و اجاره منزل مبارک نزدیک باختر رسیده بود

روز عریض الثانی (۴۱ ماه) صبح چون در بیرونی جالس امر بتلاوت و تریل مناجات قائم علی
 فرمودند قلوب دوستان و خدام آستان از استماع کلمات و آیات الهیه در نهایت وقت و
 ذائقه روح در نهایت حلاوت بود پس از ختام نظر بسؤال یکی از حضار فرمودند بلی در آیات
 بدیهه نازل که کار و شغل حکم عبادت دارد ولی این دلیل بر آن نیست که عبادات از کار منصوصه
 ترک نمایند زیرا عبادات منصوص کتاب الهی است و سبب تنگ قلوب و روحانیت نفوس و
 بهتر از ادراج و اشراج صدور و ظهور مجتبه الله و توکل و تمسک در درگاه کبریا بغیر این سائر نکات سبب
 خجلال اذنان و انجماد و انجماد نفوس گردد همیشه اینگونه مذاکرات بیان آمده در هر عصری این
 مقالات سبب تخلف اذنان و تفرقه اشخاص شده اجتناب باید همیشه بظاهر منصوص الهیه عم عامل باشد
 و جمیع متحد و متفق و الابر نفی آیات الهیه را بر وفق مرام خود معنی نماید و سبب خلاف گردد الی آخر
 الاصلی و چون جمعیت حاضر و محفل بوسیله منعقد نطقی مختصر در ثبات و استقامت اجتناب و قیام شان بشر
 نجات الله فرمودند و چون حضار بانهایت خضوع و اظهار عبودیت دست داده مرخص شدند

بنزل میو در نفوس تشریف بزدند و از آنجا سواره و پیاده بنزل مبارک مراجعت فرمودند و تا شب با وجود عبودیت شرف نفوس بتدارک و تنبیه پوسته و تحریر و نزول الوداع در جواب انقضای همه اجناس مشغول شب مجلس اجناسه میو و مادام در نفوس بارنی منعقد ولی وجود اظهر تشریف نبردند بلا زمان حضور فرمودند من خیلی ضعیف و خستگی دارم نمی توانم در مجلس گفتگو کنم ولی شما همه بروید و بذکر الهی مشغول باشید
روز ۷ ربیع الثانی (ده پاییز)

قبل از محفل عمومی جمعی از دوستان در اوطاق مبارک مشرف بودند و بعضی از بیانات فم مظهر خطاب با ایشان این بود که «اهمیت در حالات و شیئون روحانی است اگر شما منجذب نفعات روحانی باشید من همیشه باشما خواهم بود آن معیت خوبت معیتی است که فصل ندارد شما بگویند که دائم مشغول بفرشتگان الله باشید من همیشه باشما خواهم بود حال در اردیبهشت طلع است غیبه انوار الهی غنید شود آن وقت ملاحظه خواهید نمود که چه خبر است» چون مجمع عمومی تشریف فرمائی نطق مبارک در مسئله خاص و خاص بود و انمیا زاولیای الهی در آیام ظهور مظاهر نفس الله بر خلق الله آنروز عرائضی مرسس کسول و بعضی از اجای امریکا در مخصوص بمحض اظهر رسید که اگر اجازه بفرمایند اجناسه با همی در روز ترمات شعاع ظلمانی که در جلد اول آیام اقامت مبارک در لاس نخبلس (کلیفورنیا) نگاشته آمد بنویسند فرمودند این امور اهمیت ندارد و قابل جواب نه امری که بنیان آن او بن از بیوت عنکبوت چه اهمیتی دارد باید بفرشتگان الهی پرداخت چند سال حجت کشیدم شاید آنها از امر خارج نشوند ولی هر چه بیشتر کوشیدم بر جبارت فرودند «بندگی مفصل از عنایتهای فوق العادئی که در باره بدیع فرموده اند بیان نمودند که با وجود این همراهی اعانت

و محبت هر روز سبب نکستی شد چه قدر جای اسفاست که تازه ادب و نون نوشته که بر پیش کاری
 پیدا کند که شاید بدو مثل بودن زندگی نماید " عصر پس از صد و روالاج بدیه بافتن را اجنای غیب
 بمنزل یکی از بزرگان شرق تشریف بردند و از تواریخ و حکایات عبرت انگیز مفصل صحبت فرموده
 در مراجعت فرمودند انالی پاریس اشل زنبور و موری بنیم که فوج فوج میآیند و میروند و مانند موج
 و حرکت جوشند و در نهایت سرگرمی دلی اگر پرستی که چرمی کنید و برای چه در حرکتید از مبد و مئا
 خود بکلی بیخیزند و جز خود و خواب انماک در شهوات کمالی نخوابند از استقبال و بیانات مبارک
 و نفوسیکه در بزم حضور شرف و حاضر بی نهایت متأثر و متذکر بودند

روزه ریح الثانی (ع. ا. پ. ا. ج) صبح جناب میرزا احمد سهراب خجارت تلگرافی بعضی از روزنامه ها را
 ترجمه نموده بعض مبارک میسرسانید فرمودند غمناکها هنوز نمیدانند چه باید کرد با آنکه حال خوبی میتواند
 مخالفین خود را در حالت اختلاف بیکدیگر مشغول ساخته حساباصیات و خطای خود را فراهم نمایند
 مثل ایرانها که پریشانی امورشان بجائی رسیده که زنان آنها متمسک بفلان خانم آلمانی شدند از زنی
 طلب حمایت کرده اند و لکن از چنین امری که ملکوت قدرت و قوت طائف حول دست چشم پوشیده
 و غافل مانده اند این نیست مگر از بدبختی و عدم تأیید و توفیق " قبل از مجلس برای راه رفتن مجوز
 تشریف بردند و چون مراجعت فرمودند در محفل موضوع نطق مبارک لزوم حرکت و عالم خلقت بود
 آن روز عصر شب جمعی از اعیان ایران و جناب زیرنما یک یک خاضعا بمحض مبارک تشریف
 حاصل نمودند و بناسبت تبرؤالی از قم اظهر جوابی عنایت می شد از جمله نفوس محترمه که روز بروز از
 فیوضات حضور مبارک بیشتر بهره ور می شدند و در هر محفلی متذکر می گشتند بودند

وقتی از محافل امریکا و خطابات مبارکه در کنائس عظمی حکایت می نمودند چون از استعداد الهی امریکا
 پرسیدند در جواب چنین فرمودند که الهی امریکا سیرگرسنه اند بالعکس اینها اگر سیرگرسنه اند که در حال
 گرسنگی و احتیاج خود را سیر و غیر محتاج میدادند؛ و شرمی در خصوص از سان مبارک صادر که همیشه
 شرق بقوه معنویه مقاومت غلب نموده و عاقبت غالب و مظفر گشته وقتی که اصحاب حضرت مسیح در
 سمت شکنجه و عذاب رومانیان بودند آن وقت خود را همین و غالب بر عالمیان میدیدند صدقا
 و صوابا آن وقت آنها تحمل نمودند آماج و آسایش را و دسامی سچی حالا سبب ترویج و غرض
 نفسانیه میانید (بعد این حکایت را فرمودند که) در یکی از شهرهای مین کندا و کلیفونیا کار دنیال که
 از اعظم رؤسای سیئه است ما را دشمن مسیح گفته و مردم را منع از ملاقات نموده بود در آن ایام
 کلیسائی در آنجا تازه ساخته بودند و کار دنیال برای باز کردن آن کلیسا با تحمل زیادی رفته بود
 بعضی گفتند کار دنیال امروز در فتح باب کلیسا نمایش داشت گفتم بی بانمایش حضرت مسیح کی است
 جزئی فرق دارد حضرت مسیح فتح باب آسمانی فرمود ولی کار دنیال فتح باب کلیسائی زمینی نمود
 آن حضرت جمعیت زیادی در اطراف داشت که او را استهزا و تمخری کردند و دشمن پیران می گفتند
 این کار دنیال هم جمعیت بسیار دارد که همه او را تعظیم و احترام می نمایند حضرت مسیح ناجی داشت اما
 از خار کار دنیال هم تاج دارد اما مرصع گوهر آبدار ادب باس داشت ولی بسیارند پس این هم
 لباس دارد ولی حریر و زربفت او سبزه و صلیب بود و این هراب و کرسی زرین او جان
 و حیات خود را فدای تربیت خلق نمود و این مال و حیات خلق را وسیله آسایش و خوشنودی
 نیست فرق نمایش حضرت مسیح و نمایش کار دنیال خیلی فرق جزئی است (بعد بستمی ذکر کتاب)

و تقایید مسلمان فرمودند) در زمان معاویه شخصی از خاندان اسرئیلیان بود و اظهار اسلام نمود
 آنچه را از تواریخ و اخبار و تفاسیر از او می پرسیدند فوراً در جواب مطلبی را حمل میکرد و بیان مینمود
 وقتی از او پرسیدند ارم ذات عماد که در قرآن مذکور است چیست جواب داد که این باغی
 بوده در مقابل باغ بهشت شedad در زمین ساخت که برگ درگها و درختانش از زمر و نگوفه‌ها
 از جواهر و رنگهای زینش از لالی دیوارهای آن از طلا و نقره خدام و خادمه‌هایش چنان و چنین
 چون آن باغ تمام شد شedad آهنگ درود و غم دخول بآن نمود دم باغ هنگام پاؤ شدن منور
 یکپای او در رکاب بود که بغزائیل امر شد و او را قبض روح کرد این حکایت را بعضی شنیدن مسلمان
 جزو تفاسیر نوشتند
 روز ۹ ربیع الثانی (۱۷۰۷) تاریخ حال مبارک صدر

کسل بود شب استراحت فرمودند لهذا آن روز ببردن تشریف نیاوردند در بستر تشریف داشتند
 و شریع میل فرمودند نفوسیکه برای تشریف میآمدند بعضی که نهایت لزوم داشت چند دقیقه
 در اطاق مبارک حضاری شدند از جمله چند نفر از جوانهای کلیمی بودند و بعضی از جای هونولو
 که رجای پایمی از سان مبارک باجای هونولو نمودند و صورت آن پیام مبارک این است
 (دهوش) من همیشه در حق آنها ملکوت بهمی نضره و زاری می نمایم و طلب تایید و توفیق کمی نسیم
 که خدا آنها را بر امر مستقیم دارد و در عهد و پیمان ثابت فرماید اگر نفسی خفایا انجام باید و شمارا
 برستی بر عهد و پیمان بخواند منززل نشوید بدینید که انفسی شریرو از اولیای شیطان است
 البته از او احتراز جوئید هر نفسی شمارا بهیاق الهی خواند او از اولیای حین است و هر که منززل
 است دشمن جمال مبارک است مقصد این اشخاص نیست که تفرقه در امر الله اندازند و وصد بهائی را

برهم زنند تا در ضمن اغراض نفسانی خود را مجری دارند نهی اگر چه آن روز حال مبارک خوب نبود
 لیکن هیچ بزرگترند شب حال مبارک بسیار خوب شد و استراحت فرمودند آن روز جناب میرزا علی بن
 ارباب را بر سیلیا برای استقبال رفته مبارک که روحا خانم فرستادند که بجهت معالجه از اراض مقدسه
 بپایس تشریف میآورند و چون اجازه منزل مبارک بکسب فرمودند بسیار جمع و حاضر نمود
 فردا از منزل نقل به قول نمایم
 روز ۱۰ ربیع ثانی (۸ ماچ) حال مبارک بسیار
 خوب بود صبح در صالون جالس وقتی که چای تناول می فرمودند از اهل پارس صحبت می کردند که
 همه غرق در شهوات و هیچ وجه فراغت ندارند باز بعضی از زبانهای آنها بهترند ولی نه کسانی که
 منزوی در دیر ما هستند که زنده و غل و مرم و ده خارج میشوند و کلی وجودشان محفل و بی ثمر است بلکه
 راهبانی که در مریضخانه با خدمت می نمایند از دل و جان کاری میکنند یک وقتی من از کوه کرمل
 عبور می کردم یکی از آنها دیدم بیک حالت تضرع و خضوعی بالا میرو و در فرم می دارد که بسیار
 مؤثر است من خیلی خوشم آمده استاده گوش میدادم و اتفاقاً یکی دطهارت از غریب دارد بعد با او
 صدق و خضوع حضرت ابو الفضال صحبت می فرمودند که چون خبر صحت میرزا ابو الفضل آمده من خیلی مسرور
 و اقناعم را بیم که خود بیمار شوم و اگر نه نفوس مقدسه محفوظ مانند چه قدر خوشم آمد و اینکه در این
 مقدس مشرف شد در حاشیکه سید مهدی دجی بار ما در قضیه صبر طهران اظهار خدمت کرده بود
 چون بناسبتی ذکر صبر طهران شد جناب میرزا ابو الفضل فوراً در کمال سادگی گفت حقیقتش اینست که
 ما هیچیک کاری نکردیم کار آن بود که جناب ملا رضای یزدی کرد که در کمال شهادت و تهفات
 و صداقت مشهور شد و مسائل الهیه را بدون سترو حجاب مقابل امرا و شاهزادگان ابلاغ نمود

و چون بصدق درستی مشهور شد و قسیمی که گفت بهائیان در امور سیاسی مداخله ندارند کلاش
 مؤثر شد ولی ما با ملاحظه صحبت می کردیم و زود نائب السلطنه ایشان را صوفی و عالی میخواندیم
 ایشان هم و نهضت بنایب السلطنه می گفتند که حرف راست همین عوف من است این حضرات هم قتی
 در خانه میروند مجلس میکنند همین حرفهای مرا می گویند "بصداقت جناب میرزا ابوالفضل استقامت
 جناب میرزا محمد رضای مرحوم جهان اظهار مرت می فرمودند که بوصف نیاید و عصر چون جناب
 پاریس و امریکائی مشرف شدند می فرمودند که اگر چه حال پاریس محمود است ولی عاقبت بهتر
 آید زیرا شبهای بسیاری در اینجا من طلب تایید نمودم خواب و راحت ندانم هیچ آرام نگر فتم
 همیشه بدعا و تضرع ببری بدم لهذا امید دارم شما با بر علایک الله قیام نماید زیرا امر فرزند
 تایید و توفیق در هجوم و منتظر قیام نفوس مخلصینند هر شخصی قیام نماید منصور و مظفر شود هر نفس منقطع نموده
 گردد (عوض کردند آیه قدر ارشئون جهانی کاسته شود بر حال روحانی می افزاید فرمودند) ولی قطع
 بعدم اسباب نیست بلکه بعدم تعلقی قلب است مادر طهران شب دارای هر چیزی بودیم فردا صبح جمیع عمارت
 کردند بدرجهائی رسید که فوت لایوت شدیم من گریه بودم مانده شدیم والدۀ قدری آورد
 در دست من بر نخت بجای نان میخوردیم با وجود این سرور بودیم بعد حکایتی فرمودند که او و نفرین
 یکی غمی منقطع بود با یکی فقیر دنیا دار بنحوشش فقیر چون بنده مسافر شدند از جمیع علایق و اسباب گذشته
 رفقه شخص فقیر دید و اقمار رفیق غنی ترک جمیع تعلقات نموده و از تمام اموال او ضاع گذشته میرود
 خیال مراجعت ندارد با و گفت حال که میرودیم پس صبر کن تا من برگردم حماری دارم او را همراه خود
 بیاورم رفیق غنی گفت تو مرد نترستی زیرا نتوانستی از یک حمار صرف نظر کنی تا جمیع شوکت و ثروت

خورشین ترک کرده گفته تو آدم و پیچ فکر مرا جت ننمودم بآنکه همه چیز دیشتم ولی تو برای جت
 بقراری بآنکه جز یک طایفه دیگر نداری پس انقطاع بعدم تعلق قلب است نه عدم ایجاب قلب چنان
 فارغ باشد و بنا بر محبت الله مشغول جمیع امور مادی و مشغول جهانی سبب بیج کمالات روحانی بشا
 گردد و الا غریب بحور آلائش است و لو فلسفی نزد او موجود نباشد «اما نطق مبارک در مجمع عمومی
 آن روز در شرح عالم اصغر و عالم کبیر بود و شب رفته مبارکه حضرت و عا خاتم و جناب قاضی
 جلال و خواهر زاده عرم مبارک ضلع آقا میرزا حسین حاجی سلامت وارد شدند در خانه مس سدر سن
 منزل نمودند و وجود اقدس با خدام حضور نقل مکان پوئسیون هتل در محله لرستان فرمودند

روز ۱۱ ربیع الثانی (۱۹ اپریل) صبح در محفل عمومی نطق مبارک در مخصوص بود که هر زبانی را مقتضای
 است که مقتضای آن زمان تعالیم هستیه از مصدر اراده الله صادر میشود و آخر شرحی از تعالیم
 بدیهه ظهور عظم بیان فرمودند که امروز این تعالیم مبارکه در بایق فاروق عظم است از برای امرض
 مل و امم عالم و بعد از مجلس هم تامل در صالون هتل پی دینی عبور و تشریف نفوس بود و طرف عصر
 بعضی از شاگردانی مدرسه (ایرانی) تشریف شدند و از جمله بیانات مبارکه ایشان بود که در نهان
 باید در هر امری بتجد و جهد برخیزد تا بشه لظ آن عال گردد و و بسر حد کمال رسد اگر تحصیل علم می کند
 جز تحصیل آرزوی نه داشته باشد اگر تجارت می کند بشه لظ آن عمل نماید در حکومت است وظائف
 لازم و کمال عدالت و امانت قیام کند در هر امری با نهایت صدق و صفا و امانت و انصاف
 که سبب حصول کمال و جاذبه ترقی و تأیید است باید رفتار نماید اگر اهل ایران چنین می کردند پریشان
 نمی شدند و لکن بجای امین و حارس خائن قائم مثلاً اگر حسنه آهرا واره فی در ایران بانی بودند

در اندک زمانی ترقی فوق العاده حاصل می گشت حتی در حکومتها زیر اربابان مردمان آلوده ناپاک
 را دور شو خاص امن و غمخوار را دست اندر کار نمایند تا عزت قدیمه جلوه نماید و نور عدل و انصاف
 داغ و خان ظلم و استغاثه گردد (بچند نفر دیگر از ایرانیان محترم می فرمودند) چه قدر خیالات محال
 در سر بعضی است که میخواهند تقلید از اروپائیان و آئینی بآنها در مسائل دای چنان ترقی نمایند و
 ممالک شرق را بدرجه بی آباد کنند که از دست تطاول غریبان خود را مصون و محفوظ دارند
 و حالانکه اگر هم از مشکلات عظیمه و ضدیت اختلاف داخله آسوده مانست تا یک قرن از شرق
 تحصیل علوم و فنون موجوده غرب کنند و دارای ترقیات حالیه آنها گردند اروپائیان و در
 بیشتر تقدم حاصل نمایند اگر اینها تقدم بردارند آنها دای های دیگری نمایند زیرا در ترقی برتر
 چابک تر و چالاک ترند پس جز بقوه الهیه و تأییدات غیبیه هر خیالی محال و بهر شئی محض تصور
 بی تحصیل علوم و تربیت نفوس نهایت اهمیت دارد ولی بدون قوه تأیید سبب نجات نکرد این قوه
 نافذ و قدرت غالبه است که قوم ذیلی را بر عزیزترین مل غلبه بخشد منهدن ترین امم و مقهور جلاست
 قبائل عالم کند و ظهور این قوه خارق العاده در زمان هر یک از نظام مقدسه الهیه کائنات و
 از دال ظاهر بوده ولی افسوس که شرقیان غافلند و از آنچه سبب عزت قدیمه است بجهلند و اندک همیشه
 جمیع قوا طائف حول قوه الهی است و هر خیر و صلاحی در تحت امثال تعالیم جانی تا کمالات
 روحانیه با تمام جلوه نماید آسایش و اطمینان کلی و سعادت نامحصول نیابد

روز ۱۲ ربیع الثانی (۲۰ پاریس) صبح در فملی هتل و انض حبابی شرق از نظر انور می گشت

در جواب بعضی اوراق فیض صادر شد آن روز شرمی و مخصوص کسالت وجود مبارک می فرمودند که باید

خود انسان هم موانع باشد و الا چه بسیار میشود که با قلبای غیر حاذق برخورد و نتیجه مجلس می بخشد
 (بعد در خصوص تبیین امر الله در بلاد امریکا بیاناتی فرمودند) اگر نفوس منتظمی پیدا شوند خیلی میتوانند
 در امریکا خدمت نمایند همین قدر چند نفر از نفوس ناطق منقطع پیدا شود در امریکا معرکه خواهد شد
 امر در امر الله بتقدیس و انتقطاع بلند میشود ولی حال مجرد آنکه نفسی پر وبال داد و میثود فوز از
 اعتدال خارج شد بفسر خود میافتد مثلاً اگر ابراهیم خیر الله از موس و هوی محفوظ مانده بود
 از افق آن ممالک چون شمس نیدر خورشید " خلاصه پس از شرف نفوس عدیده و بیانات فرمایشات
 مبارکه برای دیدن درقه مبارکه از مهتل منزل مس سندن که ایشان را در حقیقه خانم ام عتاب
 فرموده بودند تشریف بزدند و اکثر آما در حین در اینجا شرف حاصل نمیدادند از آن روز بعد اکثر
 ایام محفل اما الله در منزل الله روحیه خانم بود و سایرین در مهتل شرف می شدند و علاوه
 در منازل عدیده اشخاص حلیله شرف حاصل نمیدادند و در هر جا و هر مجلس استماع و ضبط بیانات
 و آثار مبارکه غیر ممکن بود مگر در محافل عمومی با بعضی فرمایشات در منزل مبارک و دیگر مهتلی که اینجا
 نقل مکان فرموده بودند چون از پیش جناب آقا تید احمد فراف منزل داشت و شب روز نهاس
 و اصرار می نمود و از محضر انور درخواست می کرد که خدمات ایام اقامت مبارک در آن مهتل راجع
 ایشان باشد لهذا قبول فرمودند و مکرری فرمودند و سادات خمس همیشه خادم امر الله بودند و آن
 اول خدمتی بود که در این مدت مسافرت مبارک در ساحت اظهر مقبول شد آنهم از دوستان نفیم
 ایران آن چند روز بهمانی بطراز قبول مزین گشت دیگر چنانچه در جلد اول هم مرقوم شد آنچه در
 کافرا نههای بزرگ و مدن و بلاد امریک از خارج و داخل وجوه و بدایا تقدیم می نمودند محال بود که

فلسی را قبول نفرمایند و اگر اتفاقاً چند روزی در منزلی همان می‌شدند روز آخر و من حرکت بخدام
 ملازمان آنخانه بیش از مصارف چند روز بخشش و انعام غایت می‌فرمودند و در هر کنیسه اعانه
 از حضور مبارک داده میشد و در بر مدینه بی بذل و کرم مخصوص در حق فقرای آن شهر از محضر هر
 مشهود و دستغنا و استقلال طلعت عبدالهی همه جا تحیر عقول و جاذب قلوب بود حتی در بعضی از
 بلاد هند نیویورک اهل تجار بر این سحبه و سبک مبارک چنان شتت نمودند که با هم متفق
 شده هر سینه در همان یوم و وقتی که بیکل اقدس علی روح الوجود لوجود انفسا بمجمع فقر شریف
 برده و آنها را اعانت فرموده بودند اجاب هم در آن روز بان مجمع وارد میشوند و همان
 مبلغ را حاضر نموده محض یادگار بزم نقاد و محفل عطای حضرت عبداله با فقر امیدهند آن بود که
 همیشه نفوس همه شیفته گفتار آن طلعت انوار بودند و از هر جهت مفتون و متوجه و ناظر مطلع همراه
 روز ۱۳ ربیع الثانی (۲۱ مایح) روزی فیروز بود و عید نوروز صبح کنین
 در جوار غایت و خدام آستان مبارک حضرت تید احمد با قواف جناب میرزا احمد بهر اب آقا
 سید احمد الله و منجید را احضار و امور و غایات و الطاف پیشا فرمودند پس از ادراد
 و اذکار و تلاوت و تزیین آیات و مناجات و تهیه و تدارک پوسته از بومل بمنزل مس
 سدر سن برای دیدن و رقه مبارک که تشریف می‌برند فرمودند صالون را ازین بسته های گل
 و شیرینی نموده جای هم حاضر کنید من زود مراجعت می‌کنم و چون مراجعت فرمودند جعیت کنی
 ایرانی امریکائی انگلیز و فرانسجهت تبرک عید با دسته های گل در محضر اهر حاضر و منظم و کرم
 مغز می‌گشتند در آن میان میرزا حسین شاعر مشرف و اسند عالم بود که قصیده در اوصاف نبال

بیشال و تبرکات عید سعید و عرض نموده بخواند هر قدر التماس نمود اجازه فرمودند و او را امیر جلوس
نموده بیاناتی دلدوز و مخصوص عید نوروز فرمودند که «در چنین روزی در ازمنه سابقه پیرانیا
جنش عظیم داشتند ولی این زمان پرشاندنی بحقیقه بعضی سلاطین قدیم ایران نسبت بر عایاست
ابوت داشتند غمخوار بودند هر چند سلطنت شان مستقر بود و لکن اکثر مشورت و زراکار میکردند چقدر
مجامع نوروز سبب الفت و وفاق میشد هر جماعتی درین عید سبب صدور امر خیری می گشت اصلاحات
عظیمه بیان میآمد بعد از امر اعظم و تعالیم جمال قدم صحبت فرمودند که اکثر نفوس ازین امر بخیزند اگر
چنانچه باید و شاید اطلاع حاصل نمایند هر شخصی مقصد خود را هر مرتضی شفای خویش را ازین امر اعظم
میابد اینست که در هر جای این تعالیم مبارکه تبیین میشود هر نفسی مانع می گردد امید است پاریس
هم روشن شود از برای هر امری وقتی است الی آخر بیانه الاصلی و چون زنگ ناما بر زدند جمعی را
بهجت ناما سر نیز خواستند نفوس شرفی و غزبی بالبعض مختلفه در محضر انور چنان نمایش دلوئی
داشت و خضوع و تعظیمشان چنان سبب حیرت نفوس بود که جمیع انظار متوجه آن بساط پر انبساط
گردید و دلهای عموم حضار آشفته جلال و جمال مشرق انوار بعد از ظهر جمعی دیگر از اعیان ایران برآ
نشرف در محضر انور حاضر نفوس از بزرگان شرق یکدیگر را و راحت اظهار دیدند که از پیش چنین
تصور و توقعی درباره بهر گیر نمی نمودند همه در کمال سرور و جوش متعجب بیانات طلعت مجبور
بودند و از جمله فرمایشات مبارک امید داری بعد از یاس بود خوشنیت و حسن تدبیر و حسن
عمل که جاذب تائیدات علیه السمل است چون مطالبی از تبقیل مفصل فرمودند بعضی سؤالاتی نمودند
که از شنیدن جواب زیاده بشوق و شوق مدند منجمله حکمت تعدد زوجات و جواز آن در دنیا

اسلام بیان می فرمودند که قبل از بخت رسول الله م تعدد زوجات بین اعیان چنان رواج و کثرتی داشت که دفعه ممکن نبود حکم بیک نمایند با وجود این می فرماید اگر نتوانید تعدیل بین چهار نماید باید یکی را خستیا رکنید از این آیه معلومست که فی الحقیقه عند الله یکی مجاز و مقبول است چه که تعدیل غیر ممکن است " مختصر آن مجلس عصر خیلی محفل و مؤثر بود آن روز بعد از مجلس از حضور مبارک بعضی اجازه خواستند که مرخص شده بجهت تبریک عید سفارت ایران بروند ببلایران حضور فرمودند شهادت برودید در سفارت مجمع منفصل بود همه ایرانی پس از آنکه میرزا حسن شاعر استاده نظماً و نثراً تبریک بخت عید نوروز و دعای دولت و ملت ایران و تمجید جناب سفیر ادا نمود جمیع هم سرسبز بجهت فحای و شیرینی رفتند و خدام استان پیمان در تعارف و گفتگوی با هموطنان با اختصار کوشید چون زود مراجعت نمودند معلوم شد که وجود مبارک بامیوه در نفوس پس از بردن آمدن خدام بشارت بخانه مذکور تشریف برده و هنوز جمعی در سفارت بوده اند که نطقی بسیار متبحر و مؤثر در خصوص عیدی فرمایند و تقصیر بی نهایت ننکر و ممنون می شوند و آن نطق مبارک را چون صیقل از ملازمان حضور شرف نمودند لذا تحریر ضبط نشد اما شب در منزل سیوه و مادام در نفوس باری مجمع محفل منفعتگی احباب بود و محبت خجابه و بیابا پر شور و باز خطاب مبارکه در خصوص عید نوروز و نتائج جامع الفت و محبت رحمانی و تسویق بر مراتب یگانگی و وحدت عالم انسانی بود فی الحقیقه آن روز شب خیلی مبارک و فیروز بود و شعله عشق جلال پیمان بزوان جانها پر شور و از مشاهد عینیت احسان و لبا شادمان و صحت و سرور مبارک مایه انبساط بساط قاطبه و دوستان و اعظم عیدی مشتاقان آن شهید و عید سعید بیع نصرت یابید بود و تابش نیز میثاق بر جمیع آفاق شدید از جمله نواح بدیه که آن روز جمیع خط مبارک بافتن خاندان

با قرائت صادر این بود (هفته) ای خاندان جانفشان و بیل حین صبح مبارک نوروز است
و انوار شمس حقیقت در جلوه بروز و عبودیتها در نجات انجذاب و دلوله و شوقم گرفته که بان خاندان
خسته مشهور تبریک عید سعید نگار و تهنیت سال جدید گوید تا کمال شکر خداوند مجید بنماید که آنخاندان
و نقل عنایت حضرت احدیتند و آن دو دمان مشمول غنت بی پایان زیر ارکان در یوم ظهور محلی طور
منجذب رب غفور گشتند رب اید هم بشدید بقوی علیه آله عباس

روز ۱۴ ربیع الثانی (۲۲ پانچ) لوح بدینی با فتح رنجاب و کتو خلف مرحوم حضرت محمد مصطفای بغداد
نازل که در آغوش این عبارات از نسیم الطهر جاری در اسئل شهنان مبارک هذا العید السعید علی جمیع
الاعضاء و یوید هم بتایید جدید ان ربی علی کل شیء قدیر ع و از جمله نفوسیکه صبح آن روز بشر فلک
فاز و منتظر نشدند یکی از علین بر سر سیار ستر کا با از جای مخلص صادق امریکا بود که با چند مجسم دیگر
شاگردای مدرس سیداراد در مملکت مختلفه اروپا گردش تعلیم داده در هر جائی کسب طلاعات
لازمه تعلیم و تربیت می کردند بعد از تشریف و دستفاضة از فیض حضور بعض رسانیده که با علین ملازمه
از مسائل امریه صحبت کرده ام خیلی مایل و مستعدی هستند که با آنها اجازه تشریف در وقت معین غایت
و این مسئلت و بطراز قبول مزین شد طرف عصر بمنزل احمد پاشا و رشید پاشا تشریف بردند و بیانات
مبارک که با حضرات از مسائل عدیده و مطالب امریه و تاریخیه مفصل بود شب بعضی از نفوس تهیه شریف فلک
انور تشریف شدند و ششجی در خصوص از فم مبارک جاری که در وقتی که حال مبارک را ببنداد و کما
فرستادند یقین نمودند که این امر کللی محمود باشد و اثری از آن باقی نخواهد ماند چه صدقات و بلائی
دارد کردند و بجهت قلع و قمع شجره امرالله چه تدابیری نمودند اما از قوت و غلبه امرالله غافل بودند

و از تائیدات ملکوت ابلی بخبر که بلازم بدل بظانما ید و حرمت بتبدیل کند و برین مسئله تبعید
 جمال مبارک اگر تامل شود معلوم و محقق می گردد که تبعید و نفی بارض مقدسه را که اعظم وسیله وقت ضلالت
 این امری دانستند اقوی برهان حقیقت کلمه و سبب کمال بش رات اولیا و مصداق مواعد کتب نبیا
 گردید و نتیجه آن توبه و اقبال ام مختلفه و الفت و اتحاد و فرق و اغواب تباینه شد زیرا جمیع متوقع
 ظهور موعود از ان ارضی مقدسه بودند و منظر سطوع انوار از آفاق آن بلاد بر سایر ممالک و قایلیم
 شاسه ملاحظه نماید چگونه کلمه الله میگوید و امر الله غالب است که آنچه دوست و دشمن نمودند از قبال
 و عسراض و مرج و دم جمیع سبب عزت و اعلا شد تا بدرجه فی رسید که این امر برین ممالک و مل
 متنه امریک و اروپ مایه سرفرازی مشرقیان با لافض ایران گردید : ازین قبل بیانات و
 حکایات صادره از لسان مبارک قلوب و افئده آن نفوس طلیه را چنان تعلب و دگر زبان
 بشکر و ثنا کشوند و شهادت بر عظمت و قدرت دادند قالوا اما قاله اللات و ظهر فی الغایا
 ما بدانی البدیات :

روزه اربع اشانی ۲۳۱ پانچ مصلح از اذکار و

ادوارد ملازمان آستان را احضار و امر بتلاوت آیات و مناجات فرمودند و از تزیل کلمات
 الهیه رنگ از قلوب زدوده و بیوضات با تیه حیات ابدیه کرم نمودند و چون تشبیه فرمای
 صلون شدند نطق مبارک از خطابات قسم علی راجع بامور آتیه بود از جمله اینکه حضرت مسیح چون
 بیت المقدس داخل شدند فرمودند هر آینه بشامی گویم که ازین بعد گلی بالای گلی نخواهد ایستاد
 پس از چهل سال که طیطوس بیت المقدس را فتح نمود مسیحیان شرح و تفسیر نوشتند و این خبر خرابی را
 از احاطه علییه و خوارق عادات شمردند و همچنین در بدو اسلام چون ثمت فرس بر دولت رد غلب

شد منکرین اسلام استهزا و تمخری کردند زیرا فارسیان را غیر اهل کتاب و ملت روم اهل کتاب می دانستند لهذا می گفتند اگر اهل کتاب را بر سایرین تقدم و فضیلتی بود چگونه روم مغلوب قتی نمند فارسیان میشد آن بود که آیه مبارکه آلم غلبت ال روم دهم من بعد غلبهم سیغلبون نازل شد که هر چند روم مغلوب شد ولی غنقریب بزدوی غالب خواهد گردید بعد چون روم غلبه نمود علمای اسلام در جمیع تفاسیر این قصیده را اعظم برهان و خارق عادات شمرند اما در اینطور اینگونه آیات و منبئات و انکار نمانند و بهیچ وجه متذکر نمی شوند چه قدر بی انصافی است بچه صراحت خبر بیرون رفتن ارض ستر (اورن) از دست سلطان عثمانی در آیات قسم علی نازل شد و همچنین خطابات بسیار لک و انقلابات طهران و لکن غافلان را اثری نخبند و من در امر یکا گفتم که منظر خبر خوش از انظر نباشید، عصر بیدیدن قه مبارکه که تشریف بردند و از انجا ملاقات بعضی از شرقیها و در مراجعت تو بیل مبارک با واد برون سیر و گردش می نموده منزل تشریف فرما شدند
روز عاریح شانی (۱۳۰۷ هج)

صبح جناب آقا سید احمد و اینجند را با کتاب مبارک مبین و کتاب مستطاب قدس نزدیکی از سران ایران می فرستادند که آیات مخصوصه قسم علی در باره طهران و بلاد افری نشان داده شود می فرمود عین این عبارات را برای ایشان بخوانید و بگوئید که چهل سال پیش ازین انقلابات قلم بهی کمال صحت خبر ظهور این حوادث فرموده و بیت و سه سال قبل این آثار مبارکه در بی بی طبع و نشر گردید و در جمیع بلاد منتشر گشته خطابات مبارک بثمانی با نهایت غضب و نومیدی است ولی در باره طهران بیان سکون و اطمینان پس از انقلابات شنیده است و این مسلم است که تاکنون آنچه وقوع شده مطابق ما نازل من بقسم الام علی بوده بدرجه بی که در طهران و شیراز بعضی از معاندین و مفسدین چون خواستند

ترویج اغراض شخصیه کنند و تعدی بر بهائیان نمایند کتاب قدس را بالای قبر بخوانند و گفتند
 این انقلابات و حوادثی است که در این کتاب خبر داده اند و بجهت احوال این خیار بهائیان بسبب
 فتنه و آشوب گشته اند و حال آنکه از بدایت انقلاب بیانات موکده مطلع و یشاق باهل بهائیه
 مکرر بود که تا دولت و ملت مانند شیر و شهبه آینه نگردد و بنج و فلاح متع و محال است ایران ویران شود
 و عاقبت فتنی بدخلمه دول متجاوز گردد و پس ای بجای ای بگویند تا این دولت و ملت الفت و تلبام
 تام حاصل شود و اگر عاجز ماندید بکلی کنار گیرید زینهار زینهار از اینکه در خون کینه رانی داخل شوید
 الی آنسبیه الاصلی و چون آیات و بیانات مبارکه شخص مخرم مذکور ابلاغ گردید و در صورت قیام شان
 بر شمر الله و ترویج و انتشار کلمه الله از قبل مرکز پیمان نوید نمایند داده شد با کمال خضوع و شوع
 استماع نمودند و از صمیم قلب شکر و ثنای عنایات الهیه و الطاف مبارکه گفتند و آن روز در محفل حبیب
 بعضی از عبارات و تلیفات بخی را که در پیش میوزم (کتابخانه لندن) یکی از آقایان خراسان از کتابها
 او (خط پرش رضوانی) بردن نوشته بحضور مبارک فرستاده بود ملاحظه می کردند قسمی نمودند
 و می فرمودند که این بدجتها باین عبارات همه و تلیفات مضحکه میخوانند با قدرت و اقتدار علم علی
 روز ۱۷ ربیع الثانی (۲۵ پاج) نطق مبارک
 معافی نمایند بسیار بسیار
 در این خصوص بود که عظمت این امر بدرجه ای است که منکرین شهادت بر قدرت و بزرگواری دادند
 و هیچیک از بطورات مظاہر البیته چنین عظمتی دیده نشده بلکه بالعکس منکرین قبل جمیع منخرمی کردند و ماری
 لکم عینا من فضل میگفتند اما در این ظهور عظم چه قدر از فضلالی اغیار که اوصاف و نفوت بنیاز نوشتند
 در عینا اول کسیکه بر قدم مبارک افتاد و دهن مبارک را بوسه داد مفتی انجام بود زیرا ما هر تدبیری

کردیم که جمال مبارک تشریف فرمای بلغ شوند قبول نمی نمودند می فرمودند ما مسجونیم و شخص سخن
 باید محصور باشد آخر چون مفتی عکا شخص بسیار محترم معمری بود من با او گفتم میتوانی نوعی کبنی که بلکه جمال
 مبارک بیرون تشریف بیاورند از شدت خلوصی که داشت فوراً برخاست و توجیه بابت قدس نمود
 پس از حصول اجازه چون مشرف شد بر قدم اظهار افتاد و عرض نمود مفتی دارم تا قبول نفرمایند
 بر منی خیزم بسیار اصرار و التماس نمود تا وقتی که رجای او را قبول فرمودند و از قلعه بیرون تشریف
 آورده بقصر مزرعه که در آنجا تدارک ورود و نزول قدم مبارک دیده شده بود تشریف فرستادند
 عظمت امر بدرجه بی بود که با وجود آنکه مسجون بودند احدی بدون اجازه نمیتوانست بحضور مبارک تشریف
 شود حتی متصرف عکا چند سال بود که استدعای اذن حضوری نمود اعتنائی فرمودند در حالت
 مسجونی خیمه مبارک بالای جبل کرمل بانهایت اقتدار ترفع بود و انگونه ششون در پیچ عصری از
 هیچیک از هیاهل امریه دیده و شنیده نشد انتهی آن اوقات نظر بقبول استدعای دوستان
 آلمان و وعده مسافرت مبارک بان سامان عزم مبارک جزم و موکب قدس در شرف حرکت از
 پاریس بود ولی چون جناب میرزا یحیای او داد از اجای کلیبی ایران از طرف لندن بمحض تشریف
 شد و ذکر شدت اشتیاق و اخلاص متردس سوز را بر عرض مبارک رسانید که از بزرگان ملت
 انگلیز و منظر مستعدی آنند که چون این دور و زب پاریس میانیند بشرف تعالی انور مشرف گردند نظر
 بسته عا در جای ایشان یک دور و زی در عزیمت و مسافرت مبارک تا خیر واقع شد

روز ۱۸ ربیع الثانی (ع ۲ پاج) صبح مترکات باعلین و شاگردهای بسیار در یکجا

که در روز ۱۱ این ماه ذکرشان گذشت تشریف حاصل نمودند و از نطق مبارک در تاریخ و تعالیم

ظهور عظم و آثار مسلم قدم بهمان دایمتر از شدیدی هستند و تا جین مخصی همه سانشان بشکر و ثنا
 ناطق و قلوبشان بی نهایت بجزب جلال بهمان مفتون نطق و بیان مبارک بود و هنگام عصر بعضی
 از سران و سروران ایران بزیارت آستان مبارک ناز و از جمله فرمایشات مبارک بایشان
 این بود که: «امید است ایران هم سردسامانی یابد صوت و صدای پیدا کند و تأیید شدید
 جوید از قدرت الهی پنج بعید نیست بتأیید او غار زار گشتن و گراز گرد و موری سیلانی کند
 ذره فی حکم آفتاب جهاناب یابد قطره دریا شود و ذیل عزیز گردد فقیر امیر شود و نومید مهیار
 و لیس علی الله عزیز و رکه و مدینه قبل اسلام عربها سوسمار میخوردند قدرت و تأیید ربانی بود
 که انهارا بر فراژن کسری و قیصر غالب نمود کار ایران هم دیگر از تیر گزیده گشته مگر بقوه تأیید الهی
 و قدرت منوی ایران که در این او اخرویش دولت عظیمی نبود عثمانی آن قوت و قدرت و تهنیه
 عسکر و شکر به بینید چگونه ذیل و ضعیف شده اند چرا از تأیید الهی بی نصیب گشتند و بحیالات
 شخصی و منافع ذاتی پرداختند با وجود همه اینها چنین نمی ماند نه ذلت ایران باقی ماند و نه ذلت
 و عزت پاریس زمانی آید که این شهر ویران شود مورث لآل و هزان گردد شبهه فی نیست
 که بر این منوال نماند جمیع در تحت تغییر و تبدلیند و در عروج و نزول مانند سیکل آن که از طفولیت و
 بلوغ و ترقی است و پس از بلوغ و کمال رو با انحطاط و تدانی ولی وظیفه انسان سعی و کوشش است
 و امید واری بتأیید الهی نه غفلت و غرور و نخوت و سستی چون احاطه بعواقب امور ندارد لذا
 همیشه باید راه تذکر و صواب گیرد و از گذشته بحیث آئینه عبرت حاصل نماید و در قرآن میفرماید
 فانظر و کیف کان عاقبة الظالمین یعنی نظر کنید باین صحرای ویرانه است که شکست خورده

افواج است که در هم ریخته با خاک یکسان گشته خرگاه خرابه زار است و بارگاه و تالار لانه
و آشیانه ز اغان و وجدان لاش خار جمیع سودا زبان است مگر سودای بندگی یزدانی و خدمت
بدیوان الهی و توفیق آسمانی پس عا کنید که خدا تا بید نماید نظر غایتی فرماید خدائی که خاک یاب و
را نزهنگاه دل و جان کند زمین ویران را گلشن و گلستان گرداند بیک توحهی ایران را بغیر دهد و
نفوس پرنیان را سر و سامان بخشد مطهر را مهور کند و قلوب محزون را شادمان و سرور فرماید
روز ۹ بیج الثانی (۲۷ مارچ) آن روز نفوس حلیله غربی و شرقی صبح و عصر

بسیار در راحت اقدس مشرف میشوند و از فیوضات باقیه بهر دور و از غایات مبارکه بی نهایت
و شاد و خورسند می گشتند ازان جمله مستر موس موزر از بزرگان انگلستان بودند که بواسطه جناب
میرزا بوختا داد به محفل نقای انور رسیدند و مورد فضل و عطای مبارک شدند پس از ادا رسوم
و کمال خضوع و خشوع حضرات و اظهار تشکر از تشریف باحت انور اعلی خطاب با ایشان لسان مطهر
باین بیانات مبارکه ناطق قوله عز: بیان

(هو الله)

شما از شرق خبر دارید که چه قدر افریق شرقی را غلبت تعصب نادانی احاطه کرده بود اویان مذنب
شرق با یکدیگر در نهایت عداوت و جدال بودند بدرجه ای که اسرائیلیان در روز باران نمی نشستند
از خانه بیرون بروند چه که سائیرین بار طوبت آنها را پس نمی نمودند و ایشان را پاک نمیدانستند
مل شرق خون همه گیر را بختن مباح میدانستند در پیچ زمانی حضرت بهاء الله چون شمس از افق شرق
طالع شد اول اعلان وحدت عالم انسانی فرمود که جمیع انعام الهی هستند و خدا شبان ضعیفی و

بکل مهربان جمیع رازق میدهد و می پروراند اگر دوست نیداشت و مهربان نبود انهار اخلق
 نمی کرد روزی نمی داد ثنائی تعلیم حضرت بجا، الله تخری حقیقت است که اهل ادیان تخری حقیقت
 نمایند متحد شوند زیر حقیقت یکی است تعدد قبول ننماید بلکه تعالیه مختلف است مادام پیر
 تعالیه می کنند در اختلاف و نزاعند ثالث دین باید سبب محبت و الفت بین بشر باشد اگر
 دین سبب نزاع و جدال شود بیدینی بهتر است زیرا دین بمنزله علاج است اگر علاج سبب مرض گردد
 ترک علاج بهتر است خدا ادیان را برای ارتباط بین قلوب و محبت و الفت نفوس فرستاده
 برای اخلاف و عداوت رابع باید دین مطابق عقل و علم باشد اگر مسئله ای از مسائل دینی مطابق علم
 و عقل نباشد و هم است از این قبیل تعالیم بسیار فرمود ولی اهل ایران او را تکفیر نمودند اموال این
 و غارت کردند جس و جرح نمودند تا آنکه از ایران سرگون بفرستادند و از بغداد باسلامبول و
 میللی با وجود این دیدند این سراج روشنتر شد و قوت این امر شدید تر است عاقبت حضرت
 بهنا الله را بسج عکا فرستادند ولی بهنا، الله در زیر خنجر امر الله را بکند نمود و تعالیش را در جمیع ممالک
 منتشر ساخت با وجود آنکه در حبس بود احکام صلح و سلام را ترویج فرمود بجاه سال پیش مسئله صلح
 عمومی را اعلان کرد بسلطان عثمانی و شاه ایران نوشت که هر چند من در زندانم و مبتلای ظلم
 و طغیان لکن این سلطنت و عزت شما نیز پایدار نماند و مبتدل بزمست و ذلت شود آن ملل و دین
 طبع شد و آلان موجود است خلاصه از نفوذ این تعالیم در شرق اتم مختلفه متحد شدند نفوس کثیره
 از یهود و زردشتی و مسلمان و سحی الفت نامر جتند و در نهایت یگانگی و اخوت با یکدیگر میشوند
 چنانچه اگر کسی در جمیع آنها وارد شود نمیداند که ام یهود است که ام زردشتی است که ام سحی است

که ام‌مسلمان گو یا کتل برادران و خواهرنشد و از یک عالمه و فاندان (مترسوس موزر عرض
 نمودند که ما زین امر خوب مطلعیم فی الحقیقه این نوری است که از شرق دمیده و بسته سبب صلح
 خواهد شد فرمودند) بلکه انشاء الله عالم آسوده شود چه قدر بلایا بر نفوس وارد شد چه قدر
 مادران بی پسر شدند چه قدر پسران بی پدر گشتند همه جنگها و جدالها از تعقیبات یکی از دستان
 من در اینجا ذکر می کرد که در شرق شش فرس در نهایت عمران و آبادی داشته حال خبر آمده
 که تمام زیر و زبر شده پنج اثری از آبادی آنها مانده اعوض نمودند چیزی که در این امر خیلی جلب دقت
 و نظر مینماید آن قوه روحانی است که سبب صلح و اتحاد میشود و الا ما هم مجالس بسیار داشتیم که همه
 برای صلح بود و لکن جمیع بی فائده و اثر مانده فرمودند ای در عالم انسانی صلح و وحدت یا از
 ارتباط وطنی است که بواسطه هموطنی جمعی با هم مربوط می شوند یا از ارتباط جنسی است یا از ارتباط
 سیاسی ولی اینها هیچیک کفایت ننماید چه بسیار هموطنان که با یکدیگر در جنگ و جدال اند و علاقه
 چون کسی تنها وطن خود را دوست دارد این دوستی خود سبب دشمنی او با دیگران میشود همین طور
 ارتباط جنسی و سیاسی سبب اختلاف قومی و اختلاف منافع سیاسی ممکن نیست این ارتباطها باعث
 صلح عمومی گردد پس چه باقی ماند قوه الهی چنین قوه‌ی روحانی لازمت تا سبب صلح و اتحاد عمومی
 شود (در باره نفوس بد اخلاق سوال نمودند که با آنها چگونه سلوک شود فرمودند) قوه الهیه اخلاق را
 تعدیل میکند شخصی از اهل قفقاز از قطع طریق بود نفوس بسیاری رگشته بود چون بهائی شد
 بدرجه‌ی مظلوم گردید که ششلول با و انداختند و او دست باز نکرد چنان شخص درنده‌ی چنین
 بنده مظلومی شد پس باید اخلاق را تعدیل نمود تا نفوس متبینه شوند و این جز بقوه الهیه ممکن نیست

(سؤال نمودند که در چه مملکتی بهائی بیشترند فرمودند) در ایران اهل بهای زیادترند و این امر در آنجا
 ممکن یافته در امریکا هم از هر قبل نفوس هستند (عرض کردند آنحضرت در این زمان از هر ترقی نفوس
 با استعدادی یافت میشوند که آرزوی صلح عمومی دارند نیکویند ما بهود هستیم یا نصاری مسلمان بلکه
 طالب الفت اند اما از مسائل دینی در کنارند فرمودند) این قرن قرن حقیقت است از هر جهت
 در عالم ترقی فوق العاده موجود و مشهود اما کناره جوئی نفوس از ادیان الهستیه بیش نیست که ادیان
 سابقه از نفوذ باز مانده و مقتضیات وقت بکلی تغییر کرده لهذا ادیان مانند انجاریبی اثر مثل تشریف
 لب ملاحظه میشود و دیگر آنکه حضرت مسیح فرمود اگر کسی ظلم و تعدی کند در عوض نماز خوبی کنید اگر
 بشما بی زنند طرف دیگر را برگردانید اما حال است مسیح شب در روز مشغول حریند و نام آن حریبت
 نباده اند این چه مناسبتی بتعالیم الهستیه دارد با آنکه حضرت مسیح صلیب برای خود قبول فرمود
 و شفاعت قائلان نمود الی آخر باینه الاصلی از این گونه بیانات مبارکه چنان انجذاب و خلاصی
 حاصل نمودند که اصرار بر آن داشتند که وجود مبارک بجل ناستانی ایشان تشریف ببرند و در
 خدمات مبارک و نشر تعالیم بعبیه حضرات بجان و دل قیام نمایند فرمودند این مفر من طول کشیده
 و بیش از این تأخیر ممکن نیست باید زود تر بشرق مراجعت نمایم و خسته نطق مبارک شرعی و خصوص
 اسلام بوده که و حضرت رسول سیزده سال در مکه بودند و همیشه بتلای زجر و رحمت معاندین ایشان را
 اذیت می کردند اصحاب را قتل و غارت می نمودند بعضی فرار کردند بعضی اصحاب سیر شدند و هستند
 خود حضرت را بکشند لهذا هجرت فرمودند ولی باز فغانی بشکر کشیدند بر سر حضرت آمدند تا جمیع
 رجال را بکشند نسا، ایسر کنند آن بود که آن حضرت امر بدفاع فرمودند این بود اساس اسلام

که هر چه مدافعه می کردند آنها را شکست میدادند باز بر می گشتند با حضرت محاربه می نمودند زیر خنجر
بودند همیشه حرب دائمی در میان داشتند و قبل نفوس و هب اموال و اسارت عیال و اطفال
افتخاری می کردند الی آخره بیان الاصلی
روز ۲۰ ربیع الثانی (۲۸ پنج) صبح
اجبار بود حدت اساس ادیان الهی دلالت می فرمودند و مخدیر از اختلافات و تعصبات می کردند که
۱۰ باید اهل ادیان و اوطان و جناس جمیع ملل عالم ترک تعصبات باطله و امتیازات وهمیه نمایند حتی
در معبد ها و کنبه های هرات و تبتی بزدند زیرا در جمیع کنائس و مساجد ذکر الهی است جمیع مختلش
حق و تربیت الفت خلق بیستایس شده جمیع ام یک خدا را پرستش نمایند هیچ یک عبادت شیطان ننمایند
اگر دیده حقیقت بین باشد چه فرق است ما بین این معابد مقصد اصلی از جمیع این بنا ها یاد و ذکر
خداست و تذکره و تبه نفوس نه ترویج تعالید و رسومات و همیه چه خوب است که مسلمان ها و کنائس
یهود و نصاری و آنها در مساجد مسلمان ها وارد شوند و خدای واحد را پرستش نمایند غیر این اساس
رسومات و تعصبات باطله را ترک نمایند و نفرت و اقباب را از میان بردارند من در معابد
نصاری و یهود و مسلمان همه جای بنیم یک خدا را ستایش میکنند هر یک بتی و پیغمبر خود را واسطه
فیض الهی میدانند و دین الله را سبب ترقی و سعادت و محبت عالم انسانی میخواند در این صورت جمیع
در اصول متحذند چه ضرر دارد که بر این اساس که سبب یگانگی و اتحاد است مجتمع شوند و از ابله
که مورت بگیاگی و جدال است صرف نظر نمایند تا بقصد اصلی مطا هر مقدسه الهی پی برند و دل
و جان رشک روضه رضوان نمایند اینست که حضرت موسی ام سر ایلان بخدای قیوم
آله آباد و آله ابراهیم دعوت نمود و حضرت مسیح فرمود من برای تخریب نیامده ام بلکه بجهت ترویج

آمد هام در قرآن نیز بحال صراحت نازل شد که **إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ**
مِنْ آسَنِ بَاشُوا و الیوم الآخر **وَعَلَّ صَلَاتُ فُلْهَمُ اَجْرَهُمْ عِنْدَ تَحْمٍ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ** آتبی و چون
عزم مبارک جزم و مصمم حرکت و مسافرت به استنکارت آلمان بودند لهذا آن چند روز اکثر اوقات
مبارک باز دید و خدا حافظی بانفوس میگذاشت چنانچه آن روز بعد از ظهر تا شب کاسکه مبارک
در سیر و حرکت بود و جز میو در نفوس اکثر احیان کسی دیگر در رکاب مبارک نه و نظری بکمی ساهی بزرگان
و اعیان ایران و شرح تشنه فشان در محضر مبارک اغلب تحریر و منتشر نگردید و بعضی بحال خضار زندگ
و برخی بدون ذکر اسی نقطه خطابات بیانات مبارکه بانها مرقوم شد ولی چون جناب میرزا احمد
سهراب مرسلات بامریکا داشتند اینگونه مطالب را مشروح تر بام و رسم مرقوم می نمودند.
روز ۲۱ ربیع ثانی (۲۹ مارچ) صبح بجهت جبا ذکر اوایل امر و صدقات بیانات
در طهران می فرمودند از جمله این حکایت از سان مبارک جاری و صادر که دو من طفل بودم بستان
سالگی در بجهت بلا یا و هجوم اعداء از بس ننگ بنانه میماند افتند خانه پراز ننگ شده بود کسی را
نداشتیم جز والد و عمیره و آقا میرزا محمد قلی والد محض حفاظت ما را از دروازه شمیران بر بجهت
نگین و پس کوچه منزلی پیدا کرد در آن منزل ما را حفاظت می کرد و یکی از بزرگان آمدن منع نمود
تا روزی آن قدر امور معیشت سخت شد که والد بن گفت میتوانی بروی بنانه عمه بگویی بطوری
ست چند قرانی بجهت ما پیدا کنند خانه عمه در تکیه حاجی جیبلی نزدیک خانه میرزا حسن کج داغ بود
من فرستم خیلی عمه کوشش کرد تا آنکه پنهان گوشه و تنالی بسته بن داد در مراجعت در تکیه پسر میرزا
حسن کج داغ مرا شناخت فوراً گفت این بابی است که بچه ما عقب بن دویدند خانه حاجی ملا جعفر

استه آبادی نزدیک بود چون بانجا رسیدم داخل کلبه خانه شدم سپهر حاجی ملا جعفر مرا دید
 آمانه مرا منع کرد نه بچه را متفرق نمود در انجا بودم تا هوا تاریک شد و چون از انجا بیرون آمدم
 باز بچه مرا تعاقب نمود و بیا همی کردند سنگ می انداختند تا نزدیک بدکان آقا محمد حسن دلی
 شدم دیگر اطفال پیشتر نیامدند مختصر دقتی که بنامه رسیدم از شدت خشکی هر سان اقدام دالده
 ترا چمی شود من توانستم جواب دهم بختۀ اقدام دالده دستمال بول را گرفته مراغبانید خوابتم
 (باز آن روز این بیان را می فرمودند) که کوفتی مادر طهران همه نفع هباب آسایش و زندگانی
 داشتیم ولی در یکروز همه را غارت نمودند بدرجه ثنی سختی روی داد که روزی دالده قدری آرد
 بجای نان در دست من ریخته همین نخو خوردم و یومی از ایام سخن حال مبارک من خیلی اصرار نمودم که بخورم
 مبارک مشرف شوم آخر مرا با غلامی بخنور مبارک در محبس فرستادند و چون قزاشها محل حبس مبارک را
 نشان داده مرا بدوش خود برد دیدم محل سرازیری بسیار تاریک بود دو پله از درنگ محقری
 پائین فرستیم ولی چشم جانی را نمیدید در وسط پله یک مرتبه صدای مبارک گوش رسید فرمودند
 اورا نیاورید لهذا مرا مر اجبت دادند بیرون شستیم و منظر نوبت بیرون آوردن مجوسین بودیم
 یک مرتبه حال مبارک را بیرون آوردند در حالتی که با چند نفر هم زنجیر بودند چه زنجیری که از شدت
 سنگینی بصوبت حرکت میدادند آن حالت خیلی مخزن و مؤثر بود بلایای مبارک بوصف نیاید و زبانه
 تقریر نمیتواند از روز چون آخر روز اقامت مبارک بود صبح برای وداع بمنزل بعضی از پاشوات
 تشریف بردند و عصر بر بیخانه مخصوص دیدن درقه مبارک حضرت روحا خانم و شب فرمودند سبایا
 جمع نموده حاضر و آماده حرکت و مسافرت باشید
 روز ۲۲ ربیع الثانی (۳۰ پانچ)

صبح باتکیفون از حال و رفته مبارکه باز استفسار فرمودند از سپیدی و سیدواری کل از علاج
عاجل قلوب دوستان بی نصایت سرور بود زیر امداد از جراحی حلقوم و شش و یف بر زمین مضی
روز بروز حالشان بهتر میشد محض شریف و شهن ایشان حساب لام جناب میراجلال هم در پاریس همان
منزل مبارک پوسیون موتل محله ارستان مانند مختصر صبح ساعت نه از موتل حرکت فرمود و حالیکه
چند توپیل از احباب در رکاب مبارک تا ایستگاه راه آهن آمدند و جمعی از دوستان هم همراه
آهن برای بدرقه قبل از حاضر شده بودند همه با قلوب بخت به ناظر و متوجه طلعت انور و مستعدی عون
و نصایت ملوک مقتدر بودند و در انفسر ملزمین رکاب مبارک جناب سید احمد با قوافل جناب میرزا
احمد سهراب و آقا سید اسد الله و انعیب بودند چون مرکب مبارک حرکت نمود جهت پای پاریس
می فرمودند ما حال باستکارت (آلمان) میرویم تا در انجا نوه بی برآیم ندانی بلند نمایم صدا
بملکوت ابی زینم دشما ما باید و نصایت انجذاب اتفاق بخد مت امر الله و شرف نجات الله
برخیزید شب و روز آرام گیرید من شمارا فراموش نمی کنم همیشه در خاطر منید و باز شمارا
خواهم دید چون قطار راه آهن حرکت کرد در داگون می فرمودند ما رگان که غم غنای امریکا
بود و در جمیع ششونش محو آثارش نابود گردید اما اگر باندک خدمتی در امر الله موفق میشد الی الله
آثارش پانیده بود و حیات جاوید میافتد بعد فرمودند نگذاریم کسی بهستکارت و خصوص
حرکت ما از پاریس نگران نماید نظر بکلیت لهذا اجابیران میشوند و قتیکه نفته می شنوند ما وارد
شدیم نجب مینمایند و دیگر قبل از حرکت از پاریس ملزمین رکاب مبارک را امر فرمودند که همه
کلاه و لباس ایرانی را بار و پائی تبدیل کنند و از پیش هم جابای آلمان را امر فرموده بودند که

در روزنامه مذکور مخصوص سفر مبارک آنسجد و چیزی نگارند اما صحت و سرور مبارک در راه
 بسیار خوب بود و میفرمودند هر دقیقه‌ای که میگذرد احوال بهتر و سرور و وقت در وقت
 من بیشتر میشود خیلی در ترن بوجو مبارک خوش گذشت علی الخصوص که موسم بهار بود و شست
 و صحرا و تلال همه سرسبز و غرق و شهرها و نهرهای خوش منظر از نظر انوری گذشت و دو طرفه این
 بمه ارضی گلزار و چین بود تا ساعت ۸ اول شب عین غفایه من الملبا بدینه استتکارت
 نزول جلال فرمودند و متصل بایستگاه خط آهن هوتلی که از پاریس آدرس آنرا گرفته بودند و
 عمارت بسیار مجللی داشت منزل طلعت نورا، و مشرق فضل و عطا شد و آن هتل بهترین و بزرگترین
 هوتهای آن شهر بود و چون ورود و تبعه انگلستان بآن شهر نیز در آن ایام بود جمعی از اجزاد که از
 انگلند با او همراه بودند هم در همان عمارت منزل داشتند عین ورود مبارک آثار قدرت
 و جلال و شمی و وقار مبارک در انظار چنان جلوه‌ای داشت که در محطه شخص انگیزی دانی از بند
 پرسید که شما از چه مملکتی هستید گفته شد ایران گفت این شخص عظیم جلیل از بزرگان یا ملک ادگان
 مملکت شما هستند ذکر شد معلم روحانی و مروج صلح عمومی و اخوت و سعادت عالم انسانی هستند
 و چون بیکل اقدس استقرار جستند اجازه فرمودند که بواسطه تلفون بمستر هرگیل و س نو بلک بشارت
 ورود و نزول قدم مبارک داده شود بحض شنیدن آن مشتاقان با بعضی دوستان اله
 و حیران بحضور اهر دویدند شکر ماکرند و بسیار اظهار تعجب نمودند از هنر و بخت که بخیبر نزول جلال فرمودند
 و خطاب مبارک بانها این بود که در من خواستم بخیبر بیایم اجبای استتکارت را خیلی دوست
 دارم همه جا در این سفر می‌گفتم که اجبای آلمان بسیار صادق و مستقیمند لهذا غمخیزان

در اینجا قوت خواهد یافت من چون بستنکارت وارد شدم نفخه خوش ششام نمودم تپی
چون بکل اقدس خسته بودند اجازت فرمودم شام را حسب الامر ملازمان بهول باطابق
مبارک حاضر نموده تناول فرمودند ولی خدام آستان را بجهت صرف شام بفرمانه بهول
فرستادند
روز ۲۳ ربیع الثانی (اول اپریل ۱۲۹۳) دسه دسه

اجاب پرا بجناب و دوله بشر فقای مبارک مشرف می شدند در حالیکه بعضی از شدت شوق گریان
بودند و بعضی از کمال فوق خندان بر یک بنایات و الطاف مخصوصه مفتخر از جمله نطق مبارک
این بودند که: به بنیة فضل و عنایت حضرت بهاء الله چه کرده ما کجا و شما کجا چگونه ما را در یک بهاء
مجمع فرموده چگونه قلوب بیکدیگر ارتباط داده و ارواح را بهارات الهیه مستبشر ساخته این چه
ارتباط و محبتی است که از پیچ قوه فی بر نیاید چه بسا از نفوس که یک عالمه و یک جنبه اما بیکدیگر
در نهایت نفرت و ضدیتند و اما که از یکدیگر بسیاد دور بودیم و از هر جهت بیگانه باید در نه زلفت
و محبت و یکجائی صمیمی رسیدیم بظاهر ما اسم استنکارت را شنیده بودیم و نه شما اسم نور را قوه
کلمه الله برده ما را دریده چه طور ما را متحد کرده و دلهای ما را ارتباط تام بخشیده و شرقی و غربی را
یک نموده و در راز دیکت کرده بیگانه را یگانه ساخته اما از جهت دیگر برادر را از برادر و پدر
از پسر جدا نموده حال هنوز معلوم نیست که قوه حضرت بهاء الله چه انقلابی در قلوب و چه بختی
در نفوس انداخته بعد معلوم میشود که چه خبر است هنوز عالم اخلاق و ارواح تربیت نیخواهد و قوتی
این امر نشونمای تمام نماید و مانند شجر شما را اخلاق طیبه بار آورد انوقت معلوم میشود اما حساسات
روحانیه کامل نشود و انوار تعالی و تنزیه نماید کمال عالم انسانی جلوه نماید چون این شنون کامل

حاصل شود نفوس بهائی حقیقی کردند آنگاه ظاهر و آشکار گردید که حضرت بهاء الله چه نوری ساطع
 و چه ضیائی باهر و لامع فرموده و از همیakin نهانی چه جلوه و صفائی مشاهده گردیده، و به جهت جمع دیگر
 میفرمودند که استعدا دشمنان سبب شد که خدا را باستنکارت فرستاد تا مملکت بهاء الله نیکو نسیم
 چه روز مبارکیت چه قدر ملاقات شناسب سرور من است خوب وقتی با اینجا آمدیم که اول بهاء
 بلغ و صحرا سبز و خرم است من بجز در و در و نوری حاصل نمودم که دلیل بر آنست که این شهر روشن
 خواهد شد از این قبیل تشریف نفوس و بیانات مبارک که پی در پی بود که نبته ناله و صدای یه غانی
 گوش رسید و چون با و طاق مبارک داخل شد بر قدم اطهر افتاد و از ارزار بنالید اورا بسیار
 عنایت فرمود و تسلی دادند بعد فرمودند "دیشب ما بجز و وار و شدیم اسحق شد که ملاقات و شان
 رسیدیم چه دوستانیکه بی نهایت در امر الله ثابت و سقیمند و بسیار نورانی و منجذب به باری
 تا ساعت ۱۲ که مقرر فرمودند هر روضه در منزل مبارک اجتمع یعنی بتدیه تشریف حاصل میبود
 و سایر اوقات بمحافل و مجامع دیگر تشریف فرمای شدند لفظاً از روز چون ساعت ۲ ظهر اجتمع شدند
 تا بار تناول فرموده اندک استراحتی نمودند که ستر بگل اتوبین حاضر نموده رجای گردش سواره قبل
 از تشریف بردن بمحل اجبار کردند لذا در کمال سرعت مرکب مبارک دور شهر را سیر کرد و جمیع عمارات
 و حدائق و تلال و جبال از نظر نور میگذشت و صفاء و جلوه غریبی داشت و مخصوص در کیطرف شهر که
 محل متغی بود و مشرف بر تمام عمارات و اماکن در اینجا مرکب مبارک چند دقیقه ایستاده و نقشه بود
 شهر همه در زیر نظر اطهر و بسیار با شکوه حالت بود و در مراجعت از اکثر بناهای عالیه و کارخانهای عظیمه
 عبور نموده چون اتوبیل مبارک باغ دولتی رسید انقدر سبز و صفا بود که خیال بان طول باغ را پیاده

ملی فرمودند و چون از در دیگر سوار شده بمحاجا در منزل ستر هر گل نشیمن فرما شدند صدای
 الله اهلجی از هر جهت بلند گردید همه با وجود منع شدید بر قدم مبارک می افتادند و ذیل طهر را بر
 می دادند و در وقت دست دادن از صغیر و کبیر دست مبارک را بوسید بر دیده می نهادند از
 مشاهده آن حالت غریب دست میداد و تماشای عجبی داشت انجذاب و خضوع و آدابی
 از اجای آلمان عموماً و راحت و فضل و احسان دیده شد که فوق خضوع اجای امریکا و خلوص آنها
 بود میتوان گفت آن نحوه که امرالله در مدن و بلاد امریکا ابلاغ شده بود اگر در بلاد آلمان میشد
 ترقی امرالله و علاء کلمه الله بر تاب در انجامش از امریکایی بود طفل از دوستان آلمانی شرف
 نشد مگر آنکه دست مبارک را بوسه می داد و الله اهلجی می گفت از این حالت طفلان دشت تعلق قلبی
 کمال انجذاب و توجه و نهایت محبت و خلوص جال نسبتاً اجای انجام معلوم می شد آن بود که عنوان نطق
 و بیان جال پیمان و مجمع آن یاران فکر و شنای یزدان از مشاهده قبایل انجذاب آن دوستان و
 و بیان و صایای جال اهلجی و عمل با و فرسمل علی و قیام بر بدایت نفوس و از الله جل و عی و حیای هم نجات
 و تاثیرات هم غلظت پس از ختام خطابه مبارک که باز آن اجای البتة مقابل کسی مبارک آمده دست میداد
 دستند عای تأییدی نمودند و چون با و طاق دیگر شریف بردند و جز خدم حضور و دیگری نبود بکبر
 بیگل طهر بشکر و شنای جال قدم سان گشودند و بعد جمعی تازه و مبتدی از پر و فر با و اعز و شهر وارد
 در همان اوطاق ایشان را حضار و در جواب سؤالاتشان شروع بیان مسائل الهستیه فرمودند از
 صفاء کلمه الله همه آنها خلوص و خضوع می نمودند و از تعالیم مبارکه جمیع شکر و ستایش میکردند چند آنکه
 از شرف آنها قلب از خیلی سرور و زنگشت تا از انجام قبول مراجعت نمودند و در بین راه و نمایان

زیرا میدیم در قلوب شما رحمت الله شعله ور است نفقات روح القدس جلوه گر و تأییدات
 ملکوتی بهی مشهود خوب مجلسی بود تأثیرات آن جمیع آفاق خواهد رسید زیرا بر تو شخص صفت بر آن
 مجلس تابیده بود محفل بسیار روشنی بود و جمیع قلوب بملکوت بلی متوجه و دیده با باقی علی ناظر
 و نفوس به بشارت الهیه مستبشر و تمیید در آن مجلس بروح الهی و امارت مجتبه الله بود لهذا امید از نتایج
 عظیمه بخشند و انوارش جمیع آفاق بتابد بهین طور بحسب هر جمعی که مشرف می شد اندر تری خطاب
 بایشان از نعم فضل و احسان صادر می شد یکی از اجزاء عرض نمود مردم از ما سوال نمائند که این وجود
 مبارک کیست فرمودند و بگویند شخصی است منادی بملکوت الله مروج آئین بجا، الله بشارت صلح
 و صلاح داعی بوحدت عالم انسانی انظر جواب بدیدید و بعد از امر حضرت بجا، الله صحبت کنید
 عصر قونول شوارز و عرض انومیل آورده رجاء نمودند که بیکل اقدس سواره گردش بفرمائید از نو
 سیر مبارک نظر بخوبش قونول و س شوارز در سرای سلطنت بود و در انجا بیان مبارک حکایت از
 جهان فانی و بیان حیات جاودانی بعد از گردش و سیر منزل قونول شوارز نشین برده جمعی از
 دوستان ایشان بساعت ظهر مشرف و از تعالیم ظهور عظم آگاه و با خبر شدند اما شب جمیع بختگی
 بجا نیان در تالار بزرگی منعقد که علاوه از اجابتی های بسیار در آن محفل بودند و خطا مبارکه
 و خصوص منع تقلید و ترویج و حدت اساس دیان الهی و تجدید اصول شرع مقدسه الهانی
 و بنایس مدیت آسمانی بود و در آخر مناجاتی در طلب تأیید و توفیق آن جمع از زبان طهر نازل
 که مزید انجذاب جانها و توجه نفوس بملکوت بلی گردید با آنکه بیانات مبارکه در مرتبه دیگر و جمعی
 ترجمه میشد بکمرته از فارسی باینگری جناب میرزا احمد بهاب ترجمه می کرد و مرتبه دیگر متر کستن

دیستر هریگل، از انگیزی بزبان آلمانی ترجمه نمودند و هر جمله‌ی بوسطه و مترجم القامی شد معذاتایر
بیانات مبارکه مانند آتش سوزان قلوب مشتعل نمود و در جانها نثار عشق و شوق میافروخت
یار و غیار شیفته گفتار و مفتون آثار جمال میثال میگشتند روزه در بیج ثانی

۳۱ ماه اپریل، از صبح زود تا ظهر در منزل مبارک در مهول همه شتاقان و غلغله مجبان بود
مس فو بلاک که از آراء الله مقدسه موقنه و اول مبتلعه‌ی بود که از امریکا برای تبلیغ امر با کثرت
بآلمان رفته و سبب نشر نفحات الله در آنجا شده بود چون شرف شد با وی فرمودند که حقیقتاً
منادی ملکوت الله هستی قلب پاک است و نیت و قصدت تیر این بوده که در نشر نفحات الهیه
موفق شوی و الا چگونه ممکن و یستر میشد که از عهده برآی خلوص تو نیز موفق گردی من همیشه در امریکا
بیا تو بودم پنج وقت فرا موش نمی کردم من نهایت تعلقی بغوس مخلصه در امر الله دارم و چون
جمیت زیادی از رجال نوسا و اطفال طبع احباب در کمال اشتعال بنا بر محبت الله مشرف شدند بدست
نطق مبارک با ایشان این بود: دو حال معلوم نیست که چه موبتی در باره استکار میزدول
شده بعد معلوم خواهد شد وقتی که ابر میارود و آفتاب بتابد معلوم میشود که چه فیض نازل گشته دلی
بعد از اینبات معلوم میشود الی آخر بیان الهی و علاقه از دوستان بعضی از تیا سفیها و اعضا
انجمن اسپرنتو در محفل تقا و اصفا کلمه علیا بنایت خلوص و خضوع حاصل نمودند مخصوص شخص تیا سیفی که
از شرفیابی حضور مبارک خیلی اظهار سر و مینمود فرمودند و میسید دارم سرور ما ابدی باشد و جمیع
عوالم الهیه با هم باشیم در ظل عنایت حضرت بجا. الله ابدی جویم انجا صلتی است که فرقت ندارد
روزی است که شب در از پی نیاید سروری است که اورا خونی نباشد حیاتی است که هرگز نمات

نیاید امید است در ظل جنین غایتی با هم باشیم، عصر مجلس بسیار باشکوهی با سماع اطفال آهائیان در
 مدرسه ایشان (در سنگن) منعقد و شش آن مجلس معتمد اطفال مآله الله سراناکا ستین از جنای
 بسیار صادق مخلص بود که غلبه بنهار خود او تبلیغ کرده بود قبل از مجلس جن محبی از اجابا خدمه حضور
 باد و اتوبیل در رکاب مبارک از استنکارت بخت سنگن حرکت نمودند متجاوز از یک ساعت
 در تلال و باغات و جنگلهای بنزد و غم مرکب مبارک در پی حرکت بود و وقتی بدرسه مذکور نزل
 جلال فرمودند جمیع اطفال بابا سبهای مدرسه از دم در تا صالون عمارت منظم و مرتب صف کشیده
 تعظیم می کردند و الله بھی می گفتند و در آن میان بگل پیمان میخ میسند و یک یک را با دست
 مبارک شیرینی غایت می کردند و نوازش می نمودند و می فرمودند و چه اطفال نانی می بستند از
 خدا میخواستیم این اطفال را مبارک فرماید برکتی از آسمان برایشان نازل نماید تا مانند گلهای گلشن بھی
 سرسبز و غم نشوند بر یک بنور محبت الله سراج روشنی گردد از نیز ملکوت بھی اقتباس نوا کنند
 اینها انمار شجره محبت الله هستند اینها نهالهای ملکوت بھی هستند قلوب نشان در نهایت صفای
 جانها نشان در نهایت پاکی و لطافت و طراوت لهذا امیدوارم مانند مر و ارید در صد محبت الله
 پرورده گردند، بعد بتالار بزرگی که نخیه عصرانه و تدارک ورود و جلوس میکل اقدس در آن تالار
 دیده و روی میزها انواع شیرینیها و گلپاچیده بودند نزول جلال فرمودند در آنجا اجابا به صف در
 صف حاضر و قدم مبارک را منظر لطف محض زد و مبارک سر و دوشا خوانند و غلبه میهای
 گل تقدیم می نمودند و دست دامن مبارک را میبوسیدند تا آنکه در صحنه خطابه بر کرسی مخصوص جلوس
 شده جمیع را اذن جلوس غایت فرمودند جای جمیع دوستان خانیان این در پی بزم جلال و عظمتی

با چه جلوس و قدرتی در حالتی که اجابمه در محضر انور سر میزهای مزین با انواع حلوات و کله پاشیده
 در دیوار آئین بسته شربت و شیرینی و میوه های رنگین چیده و لها بهر حال دیده بان بود طلعت
 بمثال دوخته عالمی داشت که غبطه ملک عالم میداد و حکایت از سلطنت ملکوت سلطان عزت و جودت
 می نمود در استیای آن محفل محفل منبر بر گل چون برخاست شری فیض در تبریک و رود مبارک
 و محامد و نعوت طلعت پیمان عرض بیان نمود انگاه قامت زیبا قیام فرموده نطقی در ترویج صلح
 عمومی و وحدت عالم انسانی و محبت آلهی ادا نمودند و پس از صرف چای و میوه و شیرینی چون
 استعدای گرفتن عکس مبارک را با اطفال و اجاب کردند لهذا قبول فرموده شریفاً و دند برین
 مدرسه در حالتیکه جمیع اطفال با بعضی از دوستان دسته های گل گرفته در نهایت جذبه و شور
 بودند و در ظل غایت با کمال محبت و جود یک صفحه عکس داشته بعد سوار شدند و چون بهاری
 غلغلۀ اجاب و توجه و تعظیمشان بسبب اقدس چنان بود که اغیار و اطراف صف کشید تماشا و تعجب نمودند
 و بعضی از آنها نزدیک آمده استفسار می کردند که این چه حکایتی است و این چه کیفیتی که باید بر
 شخص جلیل ایرانی در لباس شرفی مولی و محبوب نفوس محترمه آلمانی گردیده دوستان هم وقت
 غنیمت شمرده با آنها صحبت از امر الله می نمودند و بعضی را بخصوص مبارک آورده دست میدادند و
 اظهار مسرت و خضوع میکردند
 روز ۲۲ ربیع الثانی (۴ اپریل) صبح

سان مبارک بشکر تائید حمایت جلال الهی ناطق بود و قلب اطهر از شرفات الله و نفوذ کلمه الله
 در ملک آلمانیان بی نهایت مسرور و شادمان پس از صرف چای دسته دسته اجاب با وجوه
 ناضره بستره و عبودیت و محبت تائید شرف و بظلمات و عنایات مبارکه مفتخر می گشتند با اولیای

عمری محفل

افتخار دبستان آملان بیرون مدرسه سبک‌لکین در حضور مبارک

که با حضور یافتند بیانات مبارکه در سنی و تعبیر روای بعضی از آنها بود که یکی خواب دیده بود
 که مُرده است و دیگری عصائی در دست دارد و ثالث بیمار و در خواب از شیطان خائف و
 گریزان بوده با و فرمودند غریب صحت تا مه خواهی یافت مطمئن بفضل الهی باش این شیطان نفس
 انسان است برای برهانی شیطانیست آن شیطان نفس است که هر دقیقه و ساعتی میخواند و برادر
 غلبه نماید اما عصا عصای شبانی و کنایه از رعایت غلام الهی و بهایت بندگان یزدانی است
 و موت دلیل بطول حیات و علامت نجات (شخصه مبتدی و رنوده فرمودند) از برای شما
 این میخوانم که بنور الهی روشن شوی تا اسرار حقیقت کشف نمائی چشم منیا یابی مشاهد ملکوت بیتی
 کنی گوش شنواید انمائی تا ندای آسمانی بشنوی روح القدس تمیید یابی آبش محبت الله
 و آب حیات تمیید جوئی ان مقام را از برای تو میخوانم تا خانمی بجای اسمی شرفی نمود و در انام
 قرعایت شد دیگری از عادات مضره شوهرش حکایت نموده رجای بهایت سعادت و جان
 او کرد فرمودند از خدا میخوانم او و پسرش هر دو روحانی شوند و کرم و وجود روحانی یابند
 چون سئلت بر یک را مقرون با جابت فرمودند آنگاه ثمری از خوشی و سرور روحانی و محبت
 الهی و مراتب ایمان و عرفان و فضائل عالم انسانی و حیات ابدی بیان نمودند و ابواب ملکوت
 بر وجه کل گشودند و چون جمعی از اجای سنگین شرف حاصل نمودند و از تاثیرات مجلس پرورش
 بعض مبارک میرسانیدند فرمودند و در درخی خوش گشت خوب جمعی بود مخفی روحانی بود
 و بسیار نوری الی اغریانه الا علی طفلی که خیلی در ساحت طهر مانوس بود و بسیار ذکی با پدرش
 مشرف شدند عرض کردند این بچه بهر که میرسد ذکر مبارک می کند مبلغ امر مبارک شده فرمودند

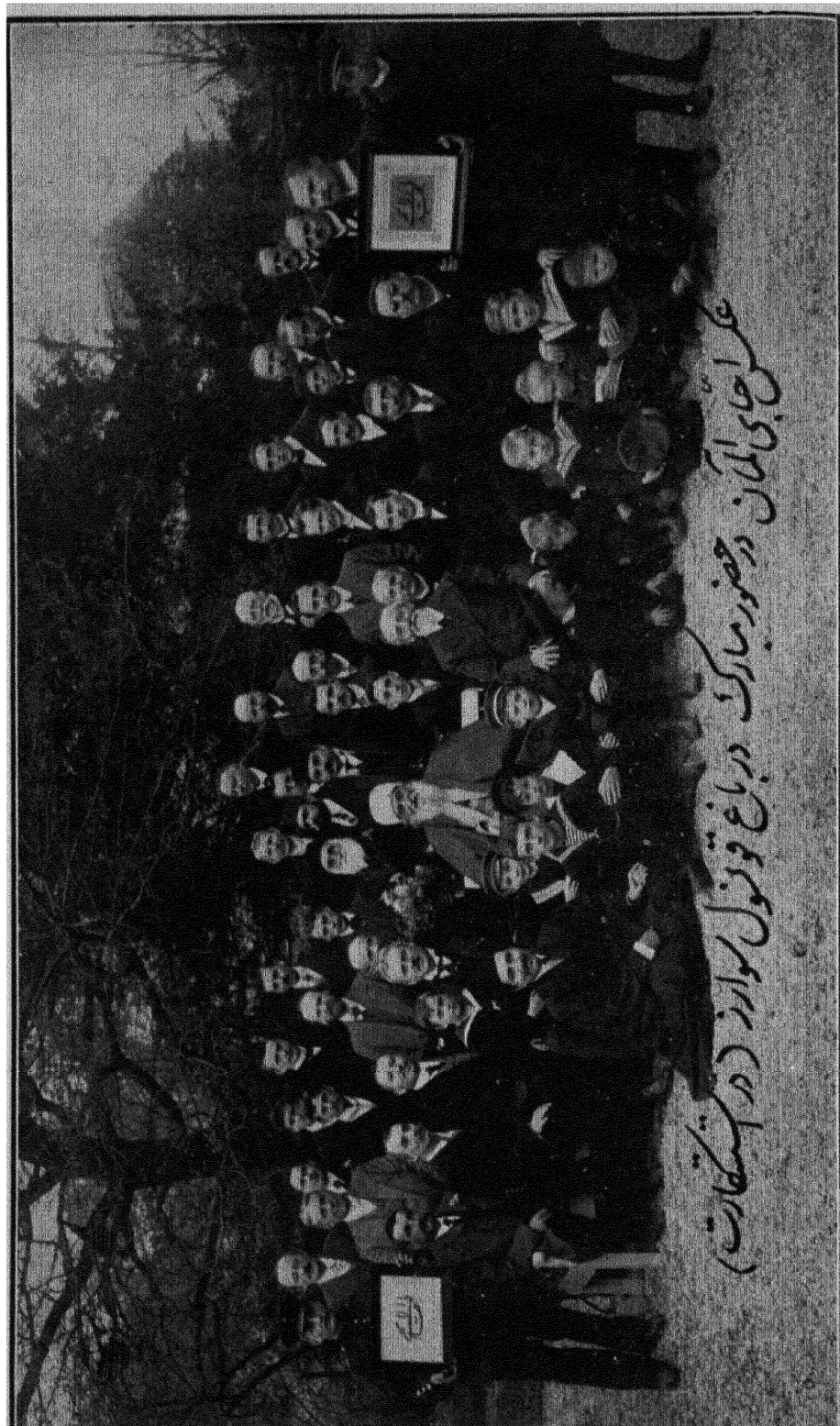
مبلغی در طفولیت خوبست من باین سن که بودم تبلیغ می کردم شخصی از احباب برادری داشت
 غیر مومن هر چه می کردند قبول امر نمی کرد چون او را نزد من آوردند گفت بسایه من ازین امر
 کرده اند ولی تا حال من قانع نشده ام با و گفتم استعدادند آشته فی نشئه از آب لذت
 و قانع میشود بنیاز از روشنی آفتاب ماه و شنوا از نعمات جانفزا قانع میشود نکر و نابینا از بین
 چون با و گفتگوی مفصل کردم منقلب مومن شد طوی کشید تا جمیع دوستان استنکارت سلنگن
 و آشنایان و مبتدیان که همراه داشتند مشرف شدند و همه در نهایت وجد و شور از صباه تا
 مست و خموش شدند بعد از ظهر جناب قونول شوارز با عزم و اشتیاقش دو اتوبیل آورده رقبای آن
 نمودند که در رکاب مبارک با ملازمان حضور گردش سواره نمایند تا قصر کیه نمونه بحرای بهای
 اندس بود مرکب مبارک بپس نمود و با کمال سرعت یک ساعت راه پیمود تا بقصر مذکور نزول سیال
 فرمودند و در عمارات و اوطاقهای آن گردش فرموده میل و سببا و شیاء نفیسه عقیقه
 بسیار در انجا از نظر اطهر گذشت پس از گردش و انعام و اکرام بلازمان و خدام قصر بنگام محبت
 در اول شب یکمتر جمیع اسپرنتویستهای انجا تشریف فرما شده از خطابه مبارک در خصوص وحدت
 بشر و اتحاد و الفت نوع انسان که یکی از وسائل آن وحدت لسان است و این وحدت لسان
 یکی از احکام حضرت بجا آتش جمیع حضار یار و غیار بوجد و طرب آمدند و بجهت ترویج وائل شاد
 و خندها بخوش و دها بخروش آمد با آنکه خطابه مبارک که مختصر بود باز بایش وری و جوی فنی قنعا
 و شکر و ثنای اعضا آن انجمن مجمل نتم شد و از انجا بیگل اندس بمنزل متر آگستن تشریف بردند و
 جمعی از دوستان هم بجهت صرف شام در انجا موعود و در محضر مبارک بانساده تمام مرزوق و کپز

بشکر نعمت وصل و تقاطع و گویا پس از صرف شام با نغمه و پیانو نوت روی نیکو سرودند
 و زنگ غم از مرآه قلوب پیچید و دند

روز ۲۷ ربیع الثانی (ده اپریل)

صبح از برای قل جمعی که بساحت اقدس رسید ذکر انجذاب سپهرات و بیتهای شب گذشته و
 بنظمی مفصل در مخصوص فرمودند که بدوام همیشه بیان مطا هر مقدمه بقدر عقل و دانش قوم بوده
 و تکلم به اصطلاح آنها و لکن در آخر زمان چون آن اصطلاحات و مقتضیات متروک ماند لهذا
 مردم معانی کلمات انبیا را نمی فهمیدند با آنکه حضرت مسیح صریحا در انجیل میفرماید من از آسمان آمدم
 و بنظر هر یک جهانی حضرت از مردم متولد شده بود معتمد مسیحیان منتظرند که در ظهور ثانی از آسمان ظاهری
 چه حضرت نازل شود بحجت جمیع دیگر نطق مبارک و مخصوص تأیید آتی و برکت آسمانی بود و منتهی
 این بیانات شد (خطاب یکی از دوستان که در اداره رهبانان بود) در این امر ربانیت
 نیست لکن کسانی که میخواهد اوقات را حصر در تبلیغ امر الله و خدمت بنوع خویش نماید میتواند جمیع
 ثلثون در کنار باشد البته اوقات را صرف خدمت ملکوت الله نمودن بهتر است اما در ربانیت
 نیست باید وقف حیات در خدمت امر الله باشد ولی هر وقت بخواهد از دواج نماید میتواند غیره
 من (حضرت و رفقه علیا) حیات خود را وقف امر الله کرده اما نه بخمال ربانیت و از خود بلکه مفصل
 خدمات آستان جمال انجی حیات خود را وقف نموده مقصد اینست که انسان آزاد است اگر
 بخواهد حیات خود را وقف ملکوت الله می کند و یا در ضمن اشتغال با امور سائر بخدمت امر الله
 می پردازد لهذا امیده دارم تو تبلیغ امر الله مشغول شوی انسان بهر وسیله ای میتواند خدمت
 بلکه الله نماید انتهی در انیان چشم مبارک بر سر فوند که از اجای غلبی مخلص و شجاع بود و فدا فرمود

این مثل شیر است بلکه از شیر بهتر زیرا شیر تنها قوه جسمانی دارد ولی این هم قوه جسمانی دارد و هم قوه روحانی. چون این بیان مبارک با همینه و مزاج بود لذا حجت باطنی بنده و قهقهه فغانی و غلغله عجیبی در محفل نمودار گردید. جمع دیگر از اجزای اسلنگ بعضی از دوستان استنکارت شرف حاصل نمودند از جمله خانمی گریان روی قدم مبارک نهاد با و فرمودند از وجه تو پیداست که چه قدر قلبت پاک است و اتفاقاً چه قدر منجذب و صادق است پس اسلنگی و عنایات باومی فرمودند و اهل استنکارت و اسلنگ خیلی گرمند بسیار صادق و منجذبند و از سایر اراد و پائینا سبقت میگیرند اینها در اراد و پائینا خواهند انداخت و پائینا هم خواهند زد این چه اوضاعی است این چه تنگنایی است (بعد از تاتی فرمودند) شما باید شکر کنید که خدا سبب ملاقات فراهم آورد و زیرا این ملاقات قیاس ملاقاتهای دیگر نشود این تقابل قلوب نورانیت این ملاقات بصرف قوه الهی و بشارت رحمانیت این ملاقات اهل ملکوت است این ملاقات مانند ملاقات مغاطیس است این است بشابه باران ربی وارضی پاکست و پاکیزه است مثل ملاقات نور و آینه است مثل ملاقات نسیم و شجاره است لهذا نتایج عظیمه دارد الی آخر بانه الاعلیٰ قریب بظهر بود که اجبا خارج و داخل منزل مبارک در هتل و لوله و هله عظیمی داشتند با آنکه از حضور مبارک مرضس بودند میل رفتن نمیداشتند آن بود که کمتر و مزارعاً با جواب می فرمودند که شما کاری نمی کنید که صاحب هتل از دست شما فرار کند بعد از ظهر اجاب حسب اجازه مبارک برای گرفتن عکس عمومی در باغ قونول شوارز جمع نمودند و قبل از جمع قونول دس شوارز و اطفاشان دو اتومبیل آورده در رکاب مبارک با مقام و ملازمان حضور متجاوز از یک ساعت در سیر و گردش بودند جمیع قرآء و باغها و گشتهها و تلهها و دشتهها

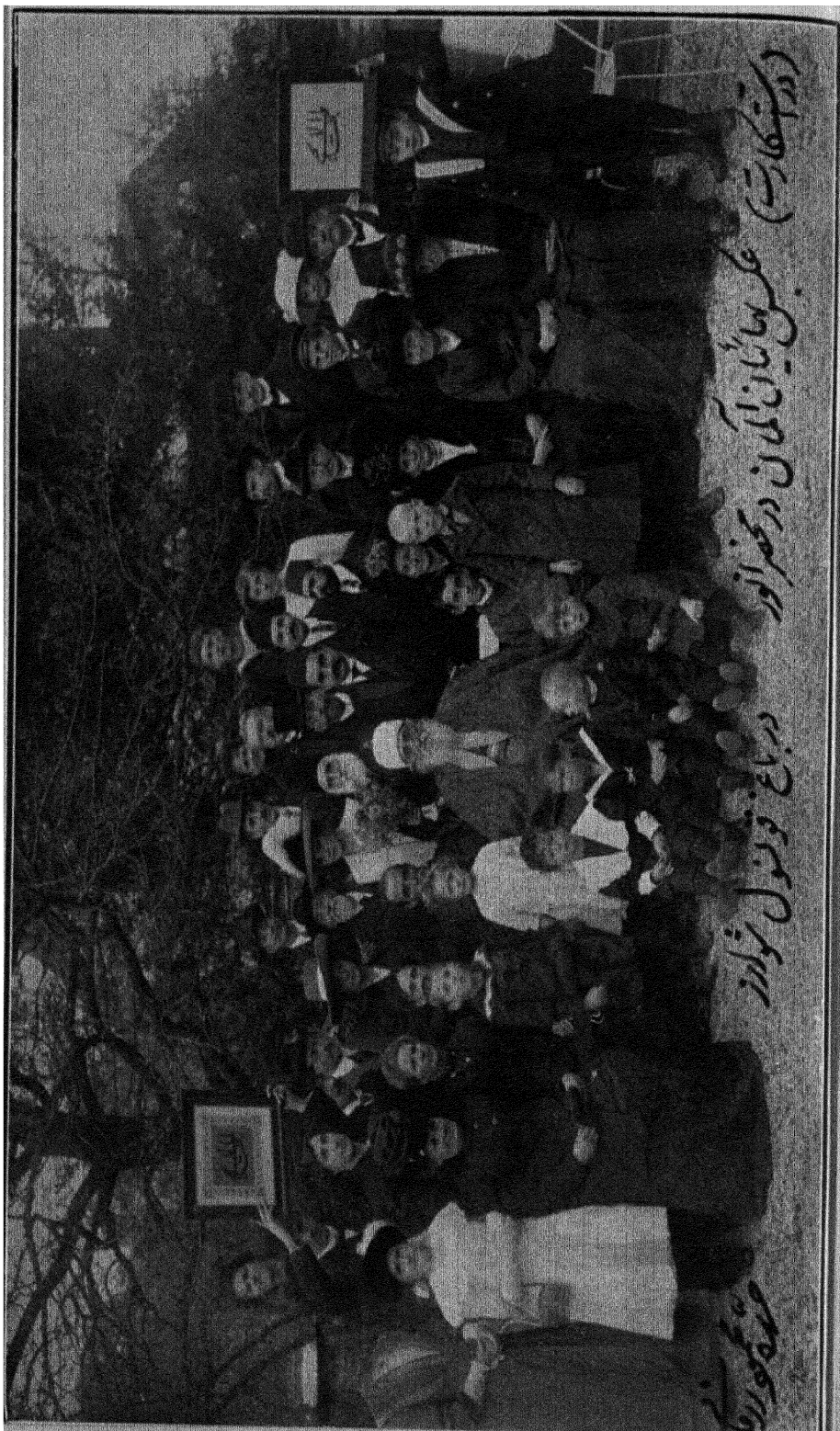

عسکر اصحابی المکان در حضور مبارک در باغ قونزل سواران (در تهنیت)

اطراف شهر را مرکب مبارک با نجات سرعت طی می نمود و مناظر بسیار با صفا از نظر و بصر عطا
می گشت همه اراضی آباد بود و یک شهر زمین خالی از زراعت نه تا بعد از گردش بیابان شریف
بروند جای دوستان عالم علی مخصوص اجای ایران در انگلشن و گلستان خالی و نمایان بود که
جذب و شورندگان استان یزدان و تابان پیمان را در خاک آلمان به بنید و کام دل خود
چون ممکن نبود عکس جمیع را در یک صفحه گرفتن لهذا اجتناب می نمودیم بهت محفل شده صفحات عکس بسیار
خوب در محضر اظهر برداشته و بعضی عکسهای کوچک هم از میکس نور و طرزین رکاب قدس گرفته
و بعد در داخل عمارات که چای شیرینی برای عصرانه مهیا بود همه در حضور مبارک با ظهار شکر ثنای
عنایات طلعت انور علی پرداخته بعد س شویز که از اجای مخلصین و شعله نار مجتبه الله بود بعضی
از دوستان دیگر استه عانمودند که محله و خانه ایشان هم بقعه دم مبارک مشرف شود لهذا بچ
ساعتی هم در منزل ایشان محفل و صلوات آراسته بود و اجای آن محل از شدت شغف گویا در هوا
پرواز می نمودند چون بشکر و ثنای ملکوت بھی اسان کشوند فرمودند احمد الله بفضل و عنایت حضرت
بمخت الشانخانه شما هم آمیم هر چنی که در آن ذکر بجا آید بشود مبارک گردد و برکت یابد و موبت
لهستیه بر آن خانه نازل شود نور الهی بر آن بتابد نفقات روح در آن دمید و شود لهذا امیدم
چنان است که خانه تو مبارک شود خانه آسانی گردد همیشه در اینجا ذکر بجا آید الله بلند باشد و تعالیم
بخت الله از اینجا بسیار خانه با انتشار یابد امیدم چنین است و
روزه پنجشنبه

۱۷ اپریل از جمله نفوسیکه صبح در مجمع حیا و محفل تقا مخاطب بخواب مبارک شد کیشی از کیشیهای
هنگامی بود که از خواندن کتاب مفاد ضات مبارک خلی منجذب شده بود و اجازه ترجمه آن

کتاب مقدس از انگیزی آلمانی بایشان عنایت گردید اما بیانات مبارکه با و این بود که «ابرایی
تعالیه نفس صفت مستور نموده و انوار تعالیم هستیه را از سطوح باز داشته احمد شده اصول و مباس
ادیان الهی کمیت مابینه هم افکاریم باید دست بدست یکدیگر بدیم و این تعالید را از میان بیاوریم
و وحدت ادیان را ترویج کنیم زیرا اساس ادیان الهی کمیت تعالید که میان آمده سبب قتال
و نزاع بین بشر گشته امید دارم موفق بآن گردی که نفوسی را که در خوابند بیدار کنی سبب دشمنائی
آلمانیا شوی تا نطق مبارک منتهی بزوال ظلمات طبیعت و کشف سر حقیقت گردید از تاثیر بیان مبارک
قتیس نزد کور چنان بجنبه و شور آمد که عرض نمود اگر با اجازه مبارک مقرون باشد این تعالیم بعینه
اول بامپراطور آلمان ابلاغ کنم فرمودند اما بامپراطور آلمان منویس زیر امضای من و مشغول حال گوش
نمیدنند (تا آنکه فرمودند) ما عازم بوداپست (منتهی گاری) هستیم بعد از چند روز باز مراجعت ملاقات
خواهیم کرد خیلی مسرور باشید و معتقدانه بانفوس صحبت کنید نه شدید و در امور سیاسی ابدًا
مداخله ننمایید تا جمع دیگر چون شترت حاصل نموندند فرمایشات مبارک در خصوص فصول و معانی و بیع
معنوی بود و شکوفه شکفته گی انجبار حدائق در عالم انسانی اما شب محفل تبریک جشن بنیاد قزاق
آپرس میوزم برپا شد و علاوه از بهائیان قریب هزار نفر در آن جمع حاضر بودند در صورتیکه
تالار آئین بسته و در صدر تالار ایوان بسیار باشکوهی را از شاه و برگهای بنر و غم هلالی شکفته
در وسط آن سکویی بفرش نخل و حریر مفرش و گللمای رنگین مطرز و روی سکو بیت جلوس مبارک کرسی
زترین بخساده بالای آن ایوان قطعه اسم اعظم آویخته در دو طرف ایوان دو نیمکت مخمل گذارده
بودند حسین و رود مبارک جمعیت بمه کف زمان برخاسته تعظیم پرداختند و دو نفر از دوستان

درستگاه (عسکریان) آلمان در محفل نور در باغ قونول شولاز

مجلس شورای

محرم بازوهای مبارک را گرفته تا با یوان تالار برده رجای جلوس مبارک کردند و چهار نفر خدمت و ملازمان ایرانی را دو طرف روی نیمکت‌های مخمل نشاندند و جمع حضار در مقابل کرسی مبارک مانند حراجان مهر روی تابان بودند در آن میان قونسول شوارزبرخاست و تبریکنامه‌ای را که از قبل عموم احباب بود با نهایت تعظیم و خضوع در مقابل کرسی مبارک شروع بخواندن نموده پس از تبریک و تعظیم و شرح تجید تعالیم مبارکه چون مضامین نطق خود را با تمام رسانید آنگاه بیکل اکرم قیام فرمودند و با سطوت تمام خطابه‌ای غزاد و نطقی دربار و مخصوص بمثل بودن مجمع اهل بجا و بلا یای مطهر ابرام الله بجهت محبت و یگانگی اهل دنیا و شرح تعالیم مسلم علی از لسان طهر جاری دیگر انقلاب و انجذاب حضار به تحریر و بیان نیاید که چگونه مفتون جمال و جلال طلعت بنیال بودند و شیفته بیان و تعالیم مبارکه و ششون باهره

روز ۲۹ ربیع ثانی ۱۳۰۵ اپریل ۱۹۱۸ میلادی

بودند زیرا متر استارک از انجا که قرار از محضر طهر استدعای سفر مبارک کرده بود با آنکه بجا نبود جمعی را مستعد شرف بلقای انور نموده محافل و مجامعی را مخصوص خطابه و نطق مبارک تدارک دیده بود ولی آن روز در مسافرت مبارک تاخیر واقع شد بجهت اینکه قونسول و سس شوارز خیلی اصرار و رجای شریف فرمائی مبارک تا یکم از میلاتهای خوب آلمان است و مهول و تمام گرم معدنی انجا متعلق بخود قونسول بودند و نمودند لذا ساعت دو قبل از ظهر قونسول مذکور با عیال و اطفاش و بنیال حاضر نموده با خستادم حضور در رکاب مبارک حرکت کردند چهار منزل راه را مرکب مبارک چهار ساعت طی نموده و در راه قرا و معموره رودخانه و دره‌های با صفا و کوه‌های دشت‌های سبز و قمر بنز و گل‌های طبیعی و باغ و جنگلهای مصنوعی از نظر انور همی گذشت تا دقت نظر جانی که توقف فرمودند

در هتل سوابیا بین راه بود که پس از صرف ناهار و اندک رختی از آنجا حرکت فرموده ساعت
بعد از ظهر مبارکین تا نیم نزول جلال فرمودند انقدر صفای آن دشت و صحرا و نمته بلبلها و خصوصاً
خوش آمد که می فرمودند و از قشنگی آنجا بیرون آمده بودیم تا حال باین کثرت باین حالت
وصفا نمته های بلبلان بلغ و صحرا ندیده بودیم؛ حضرات عرض نمودند محض رخ شگفتی بگل اظهر از
رحمت سفر چند روزی اقلاتنها بدو ن آمد و شد و تشریف نفوس در آنجا اقامت فرمایند چه
مقصد و آرزوی ما از تشریف آوردن مبارک و تبرک فرمودن این محل همین بوده که چندی اینجا
وجود اقدس راحت باشند فرمودند مقصد ما گردش و تفریح نیست بلکه خدمت ایشان
الهی و شرف نجات الله است است و سرت ما دعوت است آن حضرت بجهت الله است علی الخصوص
مسافرت بد است (هنگاری) داده ایم و از آنجا اوقات مجالس مجامع بر معین نموده اند و نقوب
بسیاری شتاق و منتظرند لهذا باید زود حرکت نمایم؛ آن بود که پیش از کیش اقامت فرمودند
و در آنما حتی هنگام مشی و خرام در آن بلغ و صحرا با حضرات گفتگو از امر الله می نمودند و گاهی در مصالح
امور متعلقه بانجا جواب و دستور العمل می فرمودند و آن قدر فکر مبارک و خصوصاً سفر مشغول بود که حتی
تعام گرم معدنی تشریف نبردند هر قدر استعدا نمودند و وجود مبارک را در تمام گردش و نبرد
جمع غره ما از نظر اظهر گشت ولی فرمودند حالت و فراغت تمام ندارم و افکارم مشغول کار است
و همچنین وقتی که از استنکارت بپایس تشریف می بردند مرکب مبارک از باد نبادی گشت آنچه
منزین رکاب عرض کردند که آب و هوا و حتماً های معدنی باد نباده مشهور بلاد است خوب است اقل
روزی در آنجا اقامت نمایند فرمودند ما ابل تفریح نیستیم ابل کار و خدمتیم
روز پنجشنبه

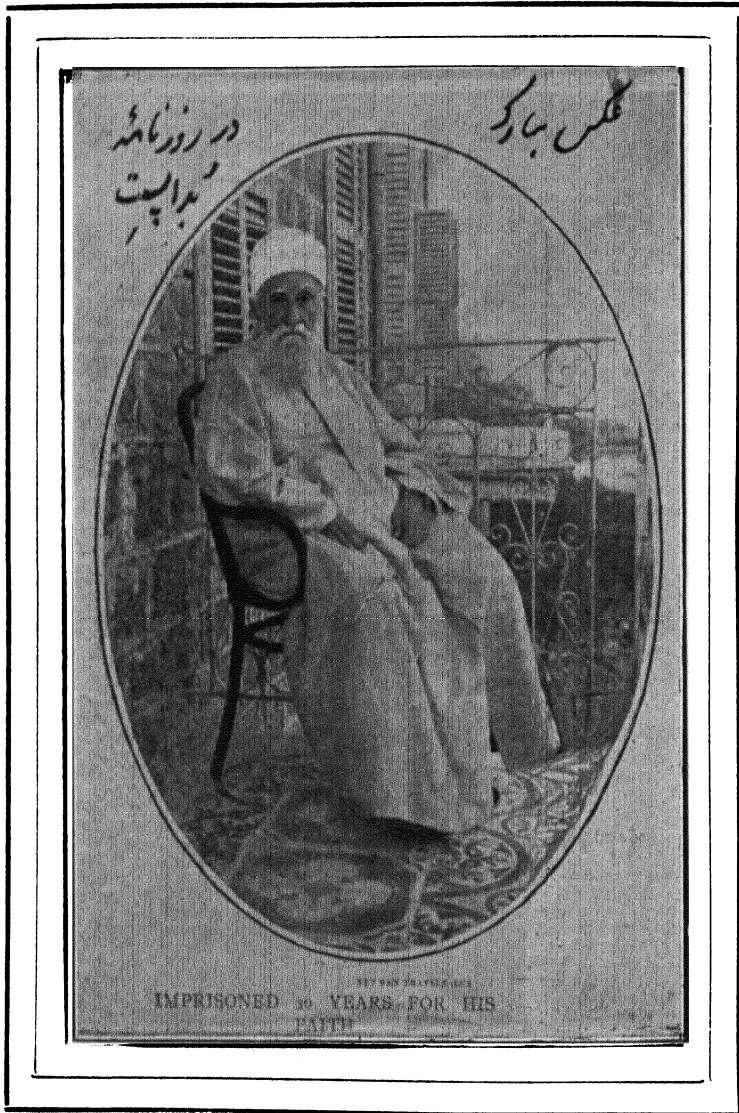
(۸ اپریل) صبح از انجا کمر بستگارت مراجعت فرمودند نامار را منزل و نول شوارز تناول فرمودند و اجپای در پی بشه فخصو طلعت مجبور شرف و چون دیدند موکب قدس در شرف حرکت است از بزم حضور و گذشتند و تا عصر در آن بیت الترو پر و لوله و شور بودند و نوید مراجعت مبارک بستگارت در دج و جوار با انجال چون تشریف فرمای استگاه راه آهن شدند اجبا از کوچک و بزرگ رجال و نساء در انجا حالتی دلور داشتند و نشت شوق آه و حسرتی جانور همه در اوطاق وسیع محط حوالی چون شمع تابان جمع بودند و در هوای عشق طلعت پیمان در حرکت و پرواز بغیمی که خلق از دو و نزدیک بنظر نمیگزینند و از مشاهده انجذاب و انقلاب اجبا انگشت حیرت میگزینند علی مخصوص هنگام تشریف فرمائی با طاق راه آهن که احباب مقابل مرکب مبارک صف کشیدند با چشمهای گریان و دلبانیان و چون قطار حرکت نمود همه با کلاه و دستمال تعظیم می نمودند و تا می توانستند از دور مرکب مبارک می دیدند و بعضی تا چند محطه بید رفته آمدند از جینی دیگر دوستان سلگن نلگرا فافرشند که بکل اقدس در قطار پست از انجا سربا عبوری فرمایند و در آن محله مکث نمی نمایند لکن اجمیع در راه عبور قطار ایستاد چون از دو مرکب مبارک نمایان شد های و هوئی انداختند و فریاد الله ابھی برآوردند و یک لحظه زیارت موکب قدس سببلی خاطر ساختند باری شب وجود مبارک در ترن استراحت فرمودند و آن سفر از اجبای آلمان سربل نیز از ترنین رکابیه روز اول جادی الاولی ۱۳۳۲ (۹) اپریل صبح ساعت هشت سوا شنبه از دو نمایان شد چون مرکب مبارک بالینگا رسید چند نفر از دوستان ایرانی با استقبال

قدم مبارک آمده تشریف حاصل نمودند برع ساعتی طول کشید تا بایستگاه دیگر که قطار راه
 به مملکت هنگکای حرکت می کرد تشریف برده بسمت بزم است عازم شدند و آن مدینه
 بقدم مبارک شرف و افتخار ابدی یافت متر استارک همش باجمعی از رؤسای مجامع با آنکه
 آنوقت بهائی بودند بجهت استقبال قدم مبارک سهواً بمحطه دیگر رفته بودند ولی چون رؤسای
 راهب و ملایک را بدیدند که ممتازترین محلات بود مسبوق بودند یکسر آن محل شتافتند و صحن تشریف
 همه در محض اطهر ایستاده یکفرشان از قبل عموم تبریک و درود و تحیت و ثنای طلعت انور زبان
 گشوده عرض کردند من از قبل جمیع درود مبارک را تبریک و وجود آقدس شما و تحمید میگویی و اطهار
 تنگ و ممنونیت می کنم که زحمات و مشکلات سفر را محض راحت بشر در این درجه از سن مبارک (۱۹۹)
 تحمل فرموده اید اینگونه زحمت و فدائی برای ما با اعظم سر مشی است تا بدانیم که چگونه باید زندگی نمایم
 و خدمت بنوع انسانی کنیم الی آخر پس از ختام نطق ایشان لسان لطف و احسان باین عبارات
 مبارکه ناطق (هو الله) امید داریم کل بخدمت عالم انسانی موافق شویم زیرا امر و خدمتی اعظم از
 ترویج وحدت عالم انسانی و صلح عمومی نیست تا نفوس از تعصب با قدیمه و تقالید مضرة نجات یابند
 و از تعصب مذبی و قبی و سیاسی و وطنی پاک و پاکیزه شوند تا این تعصبات باقیست
 آسایش و سعادت تمام در عالم انسانی جلوه نماید در وقتی که شرق و چنین ظلمات شدید واقع و
 از هر جهت ظلمت تعصب احاطه نموده بود حضرت بجهت آشنایان چون شمس زانقی شرق طلوع فرمود اعلان
 وحدت عالم انسانی نمود و فرمود جمیع خلق نوع انسانند و بنده گان یک خداوند کل از یک مسلوله اند
 و جمیع انعام الهی خدایند بنان حقیقی او انعام خود را دوست دارد و کل نزد او عزیزند مادام

افزایند مهربان است همه را دوست میدارد و رزق میدهد حفاظت می فرماید چرا ما با یکدیگر گوناگون
باشیم نزع و جدال نمایم آفتاب الهی بر همه می تابد باران رحمتش بر همه می بارد به بنیاد قدس
بموم خلق مهربانست که جمیع را آفریده و فیوضاتش بر عموم کائنات کیسان نازل باری نوع
بشر صنع و بنای یزدانند آیا انصاف است اینیان الهی را ویران کنیم و باین ویرانی بفحار نمایم
که شجاعیم در یکث روز صد هزار نفر را تباہ کردیم در ساعتی مملکتی را ویران نمودیم مثل سبک گرگ
افتخار بریدن اغنام می نماید این چه جهالت است و این چه کفران نعمت خدا این استعدا
و قوار با داده که خدمت بنوع انسان نمایم نه آنکه سبب ویرانی و پریشانی ایشان شویم همه شایسته این
عصر عصر نورانیت عصر علوم و فنون است عصر کشف حقایق اشیاست عصر عدل و انصاف
است عصر ترقی عقول و نفوس است باید بر آنچه سزاوار این عصر عظیم است قیام نمود و تهی بجنبه
از روزنامه نویسیها حاضر و از اساس امر مبارک مستفسر شدند شرحی از تعالیم هسبیه از قم مبارک و صا
که فوراً تحریر نموده از همان شب در جبهه اند مستعده بزبان آلمانی و هنگاری (مجرئی) در وین
و تعالیم بدیهه را با نهایت تائیس و تمجید نوشتند و در چنان شهر که جز دو نفر کسی از این مبدع
مطلع نبود صیت کلمه الله و قدرت عهد الله روز اول گوش زد عموم شد و در نفوس جهان شنیده
افتاد روز ۲ جمادی الاولی (۱۰) اپریل صبح زود بدست مبارک چاک

هتیا نموده خدام آستان را ساغر فضل و عطای بخشیدند و از صفای هوا و اعتدال آفتاب و خوبی
منظر منزل مبارک تعریف می فرمودند که خیلی خوش نما و باروح است زیرا بمول فیض علی مخصوص و طاق
مبارک در طبقه سوم کنار نهر عظیم و انبساط بود پلهای بزرگ و کرسیهای آن نهر با قلعه و درک سلطنتی

بعضی از آثار و قلاع ایام فتوحات مسلمین و عمارات و انبجار و باغات آن طرف شهر در بلندی جمیع
 راز بر نظر داشت اما با وجود موسم بهار گاهی هوا بنشینت سرد می شد و برف می بارید خلاصه از صبح
 تا ظهر جمیعت بسیاری رؤسای مجامع و پرفسرای ترک و عرب و اروپائی مشرف و از نطق و بیان
 مبارک و مخصوص تعالیم مقدسه الهیه چنان پر جنبه و شور گردیدند که شهادت بر عظمت و مهیت
 امر مبارک دادند از انجمله دکتور انگلس گوئن رئیس دارالفنون بود و دکتور لکسند گریس و من از
 اعضای پارلمان و پروفیسر جرمالوئیس و متر اگل منشی اول سفارتخانه سردسار عزیز احمد و آخسر نظر
 باستدعای بعضی صاحبان جراند بیرون هتل چند صفحه عکس مبارک رانها و باجمیعت برداشتند و بعد
 فرمودند قدری راه می رویم حین منشی طلعت انور شخصی خبر در و در مبارک را در روزنامه خوانده بود
 چون از دو سیکل اقدس را دید نزدیک و دید و رجاء نمود که در حاشیه همان روزنامه هم مبارک
 بچشم خود رسم فرمایند تا این یادگار برای او افتخار ابدی باشد و چون از شهر عبور فرمودند
 سردار امر سنگمه که از دوستان سابق از اهل پنجاب هند بود مشرف و طرف خطاب مورد رعایت
 و لبر صحاب شد و بیانات مبارک با ایشان در خصوص تیا سیفها بود که با این همه آگاهی صلیح جوی
 که در این عصر مبین ظهور بان کمالی را لازم می نمزند اکثر از این امر و عظمت ظهور حضرت بآئین که ظهر
 منبتش است غافلند و توقع آن دارند که طفل هندوستانی که او را در اروپا تربیت می کنند مصد
 چنین امر عظیمی شود دیگر از این نکته غافل و بیخبرند که مرتبی عالم را محتاج تربیت دیگران و نشتن مثل این است
 که نخواهند از روغن و فیله شمش جهان تاب بسازند و حال آنکه فوراً باید آسمانی باشد نه ارضی
 کمالش قدرتی باشد نه کتسابی آثارش موهبتی باشد و غیر محدود نه از علوم محدود و عالم حدوت

Abdul Baha's Photo in a
Budapest Newspaper

و حدود (بعد بعضی از آثار فتوحات ترکها از دو بنظر انور رسید فرمودند) ایرانیان و ترکان
 اگر با هم مخالفت ننمودند تا حال جمیع این ممالک در تحت اقتدار آنها بود اما چنان بغفلت افتادند
 که هر وقت ترکان سرگرم فتوحات و حدود دار و پا بودند ایرانیان آنها را مشغول میزد بر ایشان
 هجوم می کردند و هرگاه ایرانیان چنین اشتغالی پیدا می نمودند ترکها بر آنان می افتادند یکدیگر را
 آرام نگذارند و هر روز بیش و عشرت و خیال منفعت شخصی و غرض ذاتی پرداختند تا آن عزت را
 بباد دادند و انگونه ممالک معموره را مظهر نمودند وقتی که سلطان سلیم بعضی از ممالک اروپا را سنبلا
 یافت و نفعه خبر شد که شاه طهاسب بر بلاد او حمله آورده لذا مجبور به رجعت گردید اگر در آن وقت
 با یکدیگر انقسم مخالفت نمی نمودند حال چنین ذلیل و حقیر نمی گشتند انتهی جوانی دیگر در راه رسید
 از بیانات مبارک چنان منجذب شد که بی اختیار همراه گردید و هر روز در محضر انور حاضر و از اصحاب
 نداء اعلی منجذب ترمی گشت همان روز در بین راه سردار امر سنگه ذکر پسر و امیری را بعضی
 مبارک رسانید که از فلاسفه مشهور است و مائل آگاهی گماهی ازین امر عظم شتاق شرف حضور دلی
 افسوس که بیمار است و در این روز و بیرون رفتن از منزل بهجت و صعب مشکل فرمودند باین
 او خواهیم رفت و آن شب میل اکرم و مجمع تیا سفیها موعود بودند شب مبارکی بود و اعضای آن انجمن
 مانند انجمن تیا سفیهای ادین بزرگ (اسکاتلند) با نهایت ذوق و شوق و خلوص قائم بر خدمت اول
 رئیس مجلس و معرفتی طلعت پیمان چنین بیان نمود که «حضرت عبد الجبار عباس از طرف اهل ان برادران
 این انجمن خوش آمد میگویم بی نهایت قلوب ما سرور است که این وجود مبارک در میان ما تشریف
 دارند همه قدر این عنایت را می دانند زیرا بعضی از مسائل این امر را بخوبی فهمیدند همچنین میدانند

و عکس عل غیب معتقد باین شده اند که همیشه گنجهای عظیم در مشرق بوده و از اینجا باطل غیب رسیده و میرسد لهذا امید دارند که الهی غیب که غرق بطینیا و تخادر اموجسمانی کوشش دارند و بکلی از لذائذ روحانی محروم و از روحانیت دور باز این فیض عظیم را بدست آورند و این جمع بغایت سرور و بمنموند که بزرگترین معتمد روحانی شرق مشب در میان ایشان است و از نعمات الهی جمیع راجعه و نصیب غنایت می فرمایند؛ بعد وجود مبارک قیام نموده خطاب به بی مفصل در مخصوص ادا فرمودند که همیشه مدنیت مادی و مدنیت لاهستیه هر دو از شرق ظاهر شده و مبد و جمیع ترقیات غیب تمدن قدیم مشرق بوده علی الخصوص مدنیت روحانی و انوار ملوکوتی که همیشه از مشرق مغرب تابیده چنان این خطابه مبارک که مؤثر در قلوب و سبب بجان نفوس گردید که باز رئیس مذکور با حالت جذبه و شور و خاست و توجه بوجه غیر نموده عرض کرد: ای آقای عزیز! از بیانات فصیح و عبارات سلیح مبارک انبساط نفوس و نشر حال صدور و حالت سرور بدرصفت که لسان از شکر آن عاجز است زیرا چون قلب در نهایت سرور و نشاط باشد زبان قادر بر نظم نگردد و لهذا با کمال شکر و سرت مجلس انجم نمایم

فی الحقیقه محفل پرشوری بود و جمیع دلها غریق بجز و محبت و جهور -

روز ۳

جمادی الاولی (۱۱) اپریل صبح اول کسانیکه بشرف تقای انور مشرف گشتند جمعی از یاسیفها بودند که خیلی اظهار محبت و خلوص می کردند بانهای فرمودند: احمد شده که اسباب طاقات فراهم آمد و شنبه بعدی بود احساسات روحانی قلوب احاطه نموده بود و مستعد دارم این احساس را بتباط و روز بروز زیاد شود تا به ایت مرکز ظهور وحدت عالم انسانی گردد و این نوع از این شهر سایر جهات تابا پس شهر جمی از کمالات باهره و آیات عظمت و قدرت ظهور موعود فرمودند آنگاه جوان مجرستانی که

روز پیش در راه مشرف شده بود بایکی از دوستانش شرف حضور فائز با و فرمودند و خوب
 ما بشما در کچه آشنا شدیم بدون واسطه این نحو آشنائی خوب است احمد شده در بدایت
 احساسات روحانی موجود نفوس تحریر حقیقت می نمایند و از عالم الهی خبر خواهند و از ملکوت
 طلب گاهی می کنند من به اپت و استنکارت رخی دوست دارم مردمان خوبی در این
 دو شهر هستند چنانچه بین آلمان و منسه روابط علی است امید است روابط روحانی نیز حاصل
 شود زیرا اصل این روابط منسوب است چه که روابط سیاسی در یک روز بهم منجر و لکن روابط
 روحانی و محبت و الفت روحانی دائمی است انتهی در آن بین جمعی از جوانان ترک اجازه خواسته
 چون بحضر انور رسید با نهایت ادب تعظیم نموده مقابل کرسی مبارک ایستادند یکی از آنها دقایق
 تبریک و تحیتی در دست داشت که از قبل انجمن ترکان در تنبیت ورود مبارک با کمال قار خواند
 و طاعت من طاف حوله الاسمار درود و ثنا گفت پس ایشان را امر بکلوس نموده لسان بکلمات
 مبارکه ناطق گردید (دهوش) و من عظم آمل ارتباط بین شرق و غرب است چه این عظم نیست
 بعالم انسانی است فی حقیقه شرق و غربی نیست جمیع نقاط روی زمین حکم و حسد دارد و نقطه
 نسبت بنقطه شرق و غرب و نسبت بنقطه دیگر شرق میشود پس انبیا امور بسی و اعتبار است جمیع نقاط
 یکباره است و یک وطن و نوع انسان یک جنس و یک عالمه لهذا بسیار مردم از مشاهد این انجمن که بربنی
 شرقیان است و انجمن باغیان و از برای شما موفقیت میخواهم که روز بروز توفیق و تائید جدید
 جوئید الی آخر بیان الاصلی تا نظر شرح حال بر اینوال بود که دسته دسته از بر انجمن نزد عظمتان یا
 تر و علن خاضع و از کلمات مبارکه و کمالات باقیه بهره مند و شاکر بودند و علاوه و کثرت اوقات

روزنامه نویسیها در ساحت انور علی مشرف و باستماع بیانات اعلیٰ مفتخر می شدند آن روز از جمله عبارات
 را که یکی از صاحبان جوایز قبل از شرف بحضور اطرلسان هنگامی نوشته بود این بود که در حضرت
 عبدالباقی با تمام عظمت و جلال دارد و در اتحاد ادیان ناطق است اما چند طبعیون کرون پول همراه
 دارند هر کسی قدرت و جاه طلعت آناه را بنظری می دید و تأثیر و نفوذ بیان مبارکش را حمل بحتی
 می کرد و بر بزرگواریش در عالم خود لبسانی شهادت می داد و از دیدن آن مقاله فانی را منقرض
 بعضی از بهانه جوایز بنظر آمد که شخصی ذکر قبول هدایا غریبه را در باره هیکل اطر نویسته بود با وجودیکه
 در هر مدینه و مملکتی یار و غیار بر کمال استغنا شهادت دادند و از مشاهدۀ اتفاق های مولی لوری
 و مجامع فقرا و هدایا و اجابا همیشه حیران بودند چندانکه دکتور ایوز کشیش محترم کلیسای نیوجرسی
 مکرر و مکرر در معرفی هیکل اندس با آن کینه گفت که این مجسم جلیل از بدایت در دستان هیکل
 انسانیا قبول خدمت از احدی نغرموده اند و بنزل نفسی محل گرفته اند و جمیع مصارف را خود متحمل
 شده اند و علاوه در محافل فقرا و کنایس امریکا همیشه اعانه کلی داده اند باری آن شب مجلس
 بسیار مجلس باشکوهی در تالار پارلمان سابق آن شهر مخصوص خطابه مبارکه منعقد که از چندین پیش اعلان
 آن مجلس نموده بودند و آن تالار عظیم مملو از عیان و رؤسا پر و فرمای انجام بود و موضوع خطابه
 وحدت عالم انسانی صلح عمومی و تربیت حقوق نساء و لسان عمومی و اتحاد شرق و غربی و منقو
 و تعالیم هستیه و این نظر با سند عای رئیس مجلس بود که بدو در معرفی جمال انور برخاسته گفت
 ای مولای عزیز؟ شما از راه دور نشیمن آورده اید از برای ترویج تعالیم صلح و اخوت نوع
 بشر و جهان نفوس مختلفه را سبب الفت شده اید که حتی در این محفل اهل شرق و غرب مجتمع فرموده اید

زیر این تعالیمی را که وجود مبارک انتشار می دهند از انکار عالیه و سبب حصول فوائد عظیمه عالم
 انسانیت لهذا ما کمال تشکر و ممنونیت را داریم و بیانات مبارکه را در شرح مسائل اخوت
 و صلح و ارتباط شرق و غرب و امثال الک بسیار طالب و متناقص و جمیع مایل مسامحی که راه ترقی
 نوع انسانی را بیاوریم الی آخر و چون بیکل قدم قائم جمعیت پهلای نمودند و مکرر در بین خطابه مبارکه
 دست زدند و بعد از ختام باز رئیس مذکور از قبل عموم با آواز شکر و ثنا پرداخت و اظهار ممنونیت
 نمود بانکه عصر از روز باز دید پر و فرسنگد ز ر و جمعی از نفوس محترمه دیگر تشریف برد و در هر محله
 انقدر صحبت فرموده بودند که وقتی در تالار پارلمان تشریف فرما شدند از شدت خستگی ابتدا
 حالت گفتگو نداشتند معذالک از خطابه مبارکه چنان بهجانی در نفوس افتاد که بعد از مجلس دسته
 دسته در اوطاق علی حده مشرف میشدند و اظهار اخلاص و عبودیت می کردند نسبت که کمر
 می فرمودند و تأیید ملکوت الهی و تأثیر کلام و بیان چیز دیگر است فقط حرف زدن نیست
 این تأییدات همه از عون و عنایت جمال مبارک است و از نصرت و حمایت آستان هدایت
 روزه جمادی الاولی (۱۲) اپریل صبح شرمی از مضرات اعمال بی نفاق
 می فرمودند و تفصیلی از سخوت و غفلت شرفزه نفاق که اگر این نفوس در امر الله بودند سبب
 عظیم میشدند و اطوارشان بد گیران سرایت مینمود و چون رئیس انجمن نورانیان با جمعی مشرف
 شدند و بحامد و اوصاف لطاف مبارک پرداختند بایشان فرمودند و امیدوارم
 قوه فی بیا بید که بسبب آن در لغت و شهادت نفوس مؤثر نشود و ترویج صلح و خجست عمومی نمایند
 زیرا از برای اجرای این مسائل و امور مهمه کفوفه عظیمه فائده و جهت عامه دیگر لازمست چه که

جهت جامعه و وسیله اتحاد نفوس بسیار است و لکن پیچیدگی مانند قوه کلمه الله و امر الهی نیست
 مثلاً یک جهت جامعه قوت و جنسیت است مثل قوم مجربس فرنج آلمان و انگلیز این قوت جهت جامعه
 است که افراد را جمع نماید چنانچه انجمن شما تورانیان را الفت می دهد ولی این قوه سبب اتحاد ادم
 عالم نشود بلکه مانع صلح و اتحاد عمومی است مادام مجربس است آلمان آلمان انگلیز انگلیز و هر کس با
 و جنسیت خویش همین قوت و تعصب جنسیت مانع الفت و اتحاد عموم است چنانچه است جهت جامعه دیگر
 وطنیت است این نیز مانع اتحاد و اتفاق ملل و احزاب است زیرا الهی هر مملکتی وطن خود را مقدم
 دارند فرانسه ما گویند جمیع اوطان باید در نجات وطن باشند همچنین نظر محبت وطن هر یک متبادر
 به جهت مملکت خود قرار دهند و سایرین را مغلوب و سیر خود خواهند جهت جامعه دیگر قوه یاسیه است
 آن نیز کافی نه زیرا مانع یاسیه مختلف و مانع اتحاد است پس یک قوه جامعه فی نحو ایهم که
 جمیع را در برداشته باشد و بر جمیع غالب آید تا از برای هیچ قوه و جهت حکمی نماند بلکه جمیع را متفق
 نماید شبیه فی نیست که باید قوه الهسیه باشد و جز قوه معنوی هیچ قوه بر این قوا و مادی غلبه
 نتواند نمود الی آخر بیا به الاعلی عرض کردند چه محلی مرکز صلح خواهد شد فرمودند در هر جای که
 صلح بماند شود اینجا مرکز می شود اگر امر در انگلیز اول این علم را بلند کنند و مرکز می شود اگر آلمان بماند
 هر یک سبقت جوید و مرکز خواهد شد بعضی از صاحب نظران با خانهاشان مشرف شدند و خیلی
 اظهار تعلقات تعالیم الهسیه نمودند خطاب با آنها شری و تاریخ امر علی و ظهور اعجازی که مزید
 توجیه و انجذابشان گردید از لسان اظهر جاری و با کمال خلوص و محبت صمیمی عرض گشتند عصر بیاد
 فیلسوف شهر پرفسور و امبری تفسیر کردند شخص مذکور فارسی و عربی و ترکی را خوب میدانست

صلواتی بر ایشان بود ولی معتقد بر این نیستی تا آن وقت نه بلکه حامی اردو پائیان مخالف
 شرقیان بلاخص مسلمانان بود و حکایت از سالهای سفر و بیات خود و مشربا علما و رؤسای مسلمین
 در ممالک شرق بواسطه سلام می نمود با این حال چون از سان مطهر حکایات سفر مبارک
 و خطابات در کنائس نصاری و یهود و المبلغ تعالیم بدیهه و تبیین اصول شیعیان را برآوردند
 اساس ادیان الهیه مفصل شنید حالت او حالت دیگر شد و این قوت و قیام مبارک بوسه
 ترویج این تعالیم را در آنگونه کنائس و معابد خارق العاده دانست و مسائل احکام این ظهور را
 از آن جسد بارها در یاق فاروق عظم بجهت امراض مزمنه اعم عالم گفت و با نهایت خلوص
 و عمقا و ترویج تعالیم این امر عظم قیام نمود باری آن شب باز در سخن تیا سیفها مفضل بسیار
 باروی معتقد پس از توجه نفوس بر کز فیض صدائی از سان طلعت عهد الهی تحقیق مفصل در خصوص
 حیات جمال مبارک چنان با حالت تأثر صادر که دلها نهایت الفت آمد و ابل آن سخن شوق
 و انجذابی دیگر پیدا نمودند چنانکه اغلب آنها گاه بگاه بحضور طهر شتافتند و اظهار توجه و قبول
 و استعدای توفیق در خدمت امر الهی نمودند -

روزه جمادی الاولی (۱۳) اپریل صبح زود جمعی از تیا سیفها رجال و سائین حضور رسیدند
 و هر یک صفحه ای از عکسها مبارک را همراه آورده استعدای آن نمودند که با ترم طهر
 مزین گردد تا در عالم آنها یادگار و مایه افتخار ابدی ماند بعد از سه مودند و شش شمع حیات
 حضرت بجانشان را برای شمعانگهم آن را در ستی نمایند حالا در روپا بدایت طلوع این امر است
 بعد اشراق شدید خواهد شد اول امر حضرت مسیح را مردم قبول نمی کردند لکن بعد چون پرتو شد

بر ممالک قلوب انداخت انوقت فهمیدند سیصد سال طول کشید تا امر آنحضرت در اروپا
 منتشر گردید. اما امر حضرت بجهت امدت شصت سال در شرق و غرب دنیا انتشار یافت و این
 سفر هر جا رفتیم جمعی بجاائی یافتیم صیت امر الله تا بجزیره هونولوور رسید و نفوس را منجذب
 ساخته حال ما با بنجار رسید شعلهائی افرودیم بسته روزی آید که روشنی آن عظیم گردد و دست
 ابتدا یک جبهه است لکن چون نشو و نما نماید انما رجبه آرد و فوکه طیبه دهد و انهی زمینان پی در پی
 نفوس کثیره واردی شدند و از سائل و فیوضات رحمانیه هر یک بهره نصیبی میگرفت و
 مفتون اسرار و شیفته آثار ملکوت عزت و اقتدار می گشت از رؤسای انجمن اسپرانتو پیاسفی
 و تورانیان و نفوس انگلیز و امریکائی و هندوستانی و آلمانی و هنگاری انقدر جمعیت شد که
 در منزل مبارک جان بود و اغلب می ایستادند و تا نزد یک ظهر سامع و منجذب بیانات فزایدی
 اعلی بودند بعد نظر باستدعا و التماس پر و فرسند دل که در نقاشی ما هر بود بمنزل ایشان برای
 کشیدن رسم مبارک تشریف بردند و پس از تشریف بردن پر و فرسود امبری برای تشریف بمنزل مبارک
 آمد و از جمله بیاناتی که باینجند از روزگرمی گفت این بود که من عمری را در سیر و سیاحت ممالک مختلفه
 گذراندم و تا حال چنین وجود اگر می جامع فضائل عالم انسانی و خیر خواه عموم ندیده ام فی الحقیقه کمالا
 این وجود مبارک و تعالیم این امر عظیم بحال عموم مفید است علی الخصوص انهم شرق بالاض مسلمین ملک
 و ملشان روز بروز ایلست و امور آتیه شان مورث هر گونه مصیبت و ملال اگر بیست برای صنیات
 آنها باشد توجه و تمسک باین امر استالی آخر این گفتار ادبیا مؤثر بود و وجودش از تشریف
 بقای نور و استماع تعالیم بدیهه طیبیه بی نهایت منقلب بجز بانی اظهار خلاص و انقیاد و بیکر و از رو

نشر امر الله بخوانم و اعلیٰ منیود و انتظار ایشان بطول انجامید و حالت ضعف کسالت داشتند
 لذا اکثر اطهار عبودیت نسبت بمحض اطهر و آستان مبارک نموده برخاستند از روز عصر در جلوی
 برف یکل اقدس منزل جناب سردار اسرنگه تشریف فرما شده پس از صرف چای و شیرینی شرمی در
 مسافرت مبارک از طهران تا ورود و سخن عظم بیان فرموده حرکت نمودند جناب سردار و وحش از نو
 بسیار خدست نمودند و خیلی در ساحت اقدس اطهار عبودیت کردند و از جمله نفسی بودند که اکثر اوقات
 استفاضه از فیوضات حضور نور مانند متر و سستارک جدا غنیمت می شمردند و قایم بر خدمت
 بودند با وجود موسم بهار از روز برف و بوران بود در چنان هوائی باز شب جمعی در منزل مبارک
 تا دیر دقت مشرف بودند و از شنیدن نطق مبارک در خطای حس انسان که نقطه جواله را دانه و سراسر
 را آب بینند و هم انرشون خارق العاده قوه ماوراء الطبیعه آن جمیع حاضر حفظ و افر بر بند علی الخصوص
 از شرح این بیان مبارک که عدم احساس وجدان عالم مادی و دلیل بر وجود عالم مافوق باشد
 نزدیک حیوان جمیع مراتب عقول و کمالات نفوس مجبور و غیر محسوس است آیا بسبب عدم احساس
 حیوانی ممکن است عوالم عقول کمالات انسانی را انکار و تکذیب نمود؟ پس چگونه انسان متبوع
 عوالم الهیه را محاسنات خویش نماید و عجز و عدم احساس خود را میزان و دلیل گوید آخر نطق
 مبارک نهستی تجالیم ظهور عظم و اتحاد مل و ام مختلفه در ظل کله جامع گردید و مزید توبه خضوع حاضرین
 شد روز ع جمادی الاولی (۱۴۱۰) اپریل حسب الامر ترمین رکاب مبارک
 نوشتجات را تمام و اسباب را حاضر نموده در شرف حرکت بودند که رئیس انجمن تورانیان بمحض
 مشرف و استمدای اقامت مبارک نمود زیرا اتمیه و تدارک مجلس عمومی ثانیاً دیده و در جزم

اعلان کرده بود نظر بر جای ایشان جمعی از دوستان تازه فتح عزبت فرمودند پس از
 مرضی آن نفوس باز دید قونسل عثمانی تشریف بردند در اینجا بایاتی مفصل در مخصوص
 می فرمودند که امر و شرع هیچ وجه مقابلی با غلبه ندارند و با هیچ قوه‌ئی نه برابری بلکه محافظه
 خود را نمایند مگر بقوه الهیه که همیشه سبب اتحاد و اتفاق ملل عالم بوده جز این دایق این
 جسم علیل اشغالی حاصل نشود و بنیر این درمان این در درایا بیانی از اینجا منزل پر و فرسهری
 تشریف بردند آن روز پیش از پیش آن فیلسوف نیک اندیش در محضر انور خاضع و در بیت تعالیم
 این ظهور عظم مطلق بود و در درجه‌ئی اغلاص و ارادش مقبول که بجز مراجعت بکل قدس شریحان
 و تسلیم مبارک بیاد و ذکرش مشغول و بصدد و در ارسال لوح منبع و کرم بدیع او را افتخار ابدی
 بخشد و او نیز در وصول آن عنایات و بیان خلوص و عبودیت و آرزوی خدمت و نصرت بخط
 خود عریضه‌ئی تقدیم کرد که در همان اوقاتیکه رمله اسکندریه مشرق فیوضات رب و دود بود
 و مولی اقامت جمال مشهود در جرائد اخذ و ترجمه آن عریضه به عربی و انگیزی منبج و مطبوع
 شد و اکنون در اکثر بلاد موجود از جمله در عدد اول از سال سوم محله ایسان که در مصر ماه مارچ
 ۱۹۱۴ طبع و توزیع گشته و مقالات عدیده از مشاییر رجال و فضائل و محامد جمال جمشید ایران
 جمله مرقوم ترجمه آن را چنین مینویسد (الی حضرت آماکت فامیری الی عبدالکبیر) و در ارفع
 به المرض الحقیر الی حضرت عبدالکبیر عباس افندی و ستمه الطاهره المقتدره الی قطب العالم
 الذائع الذکر فی انحاء فتن و المحبوب من الناس جمیعاً ای صدیقی الکریم و مادی الناس الی سوا
 السبیل و ان حیاتی و روح لک فدی ! ان الرسالة الرقیعة الی تشرکت لکنها الی خادمک

ولباط الذی جوتہ بہ قد وصالی سالمین فعاودنی ذکر فی تعاضلی فضیلتک و تبرکی بحضرتک
 و اتی لاجن الی لعاک فی اشتاق الی رؤیتک و قد جبت کثیراً من ممالک الاسلام لبدانہ فما
 رایت خلقاً سامیاً مثل خلقک ولا شخصیتہ عالیہ مثل شخصیتک و اتی لا شہد ان لیس من المملکات
 ان یقع امر علی نظیرک و او تل ان کون مبادیک لکمالیہ و اعمالک قد توجت بالفوز و انتصر
 و اثمرت علی ایتہ حال فانی الحج من وراہ مرا میک لکمالیہ و انعالک لیر الابدی و یم یم عالم
 الانسانیہ ان خادک اراد ان تجتبیٰ بعلم و بحجر من مصدرہا فذل فی ادیان کثیرہ فصافی
 مظهرہ یو دیا و میثیا و زر و شتیاً علی اتی لایت ان لم تکن بجدہ الادیان اتم ہم الا انبغض
 و التنافر و التباہل و التلاعن ان ہذہ الادیان قد صبحت آلات للظلم و الظفیان فی ایدی
 الولاة و الحکام و اتھا اسباب تعمل علی خراب عالم الانسان و فناء و تبادلاً من شتہ
 ہذہ النتائج کان حقاً علی کل انسان ان یتب اسما فی کل انصارک و یرضی متبجاً بمقتدک الی
 ہمئیس قاعدہ ینہض علیہا دین عام و کنت انت واضع اساسہ بحجہ داکل اعمالک - اقد ربت
 عن بعد با فضیلتک ثم شھدت کرم نفس لنبہ شجاعہ و تقصیۃ فرحت بکما معجبا و اتی قسم
 احراماتی الا کبر و اخلاصی الا شد الی مبادیک و مرا میک و اذا مد الله تعالی فی عمری فقلت
 بی اسن استطعت ان اخذک علی کل حال و اتی ادعوائہ و لتضرع الیہ من اعماق فوادى
 ان یحقق مینتی خادک فامبری ۛ انقلاب انکونہ نفوس ہمہ از اصغار ندا و استعجابان
 طلعت ابو عبد الجناکی از آیات قدرت و عظمت عہد جمال می است چنانچہ بعضی از تحریر و مقالہ
 آن نفوس جلیلہ ہم جلد اول بدائع الآثار عیناً نقل گردید بدرجہ فی تحریرات و محامد شان

در امر یکت و اروپ و در انظار مالی اہمیت پیدا نمود کہ سبب ظهور حد حاسدین شد چندانکہ بطائف اکیل بعضی از مترصین در رصد انخاد و انصراف ایشان برآمدند و لکن تائید انظر ااراد بقدرتہ الغالبۃ علی من فی السموات و الارضین خلاصہ آن شب مجمع عظیمی در نجمن توران (دورالاربعون سابق کہ موزہ ملی بود مخصوص خطابہ مبارکہ ہنیا قدرت و قیام یکل اقدس در آن محفل بش از سایر مجامع جلب انظار و جذب قلوب حضار نمود و شورش و شوقی چون شور محشر در سہرا فکندہ چون پس از بیانی از تاریخ توران ذکر ظهور عظم ابھی و تعالیم قلم اعلی خطابہ بطق مبارک را بانہی رسانیدند ہیجان و انقلاب عظیمی در نفوس مشہو گردید و تا صحن حرکت مردم حضور مبارک اظہار ارادت و عبودیت می کردند دست می دادند رجای تائید و طلب توفیق در خدمت بعالم انسانی و ترویج تعالیم الہمی مینمودند تا از انجا بمنزل علی عباس کای قالی فروش تبریزی کہ بسیار مفتون خوی مبارک گشتہ و جمعی را در حضور مبارک دعوت کردہ بودند شریف بردند نفوس مختلفہ دست و مبتدی شرقی و غربی از انجملہ جناب قونسل عثمانی در محضر اظہر بصر فاشام مغتخر و از حکایات و بیانات مبارکہ بی نہایت شادمان و شاکر بودند -

روز ۷ جمادی الاولی (۱۵) اپریل از جنگلی و سرمای روز پیش زکام و زلہ بوجود آمد علی غرض لذا از روز بیرون تشریف نبردند و در حرکت و مسافرت مبارک ہم چند روزی تأخیر افتاد اول صبح مترو سس استارک تشریف حاصل نمودند خیلی مورد عنایت گردیدند بایشان می فرمودند و دشما سبب مسافرت من باین شہر شدید و انسیدمات از قیام و ہمت شما بظہور رسید (چون جای تائید در نشر نجات اللہ از حضور مبارک کردند بایشان فرمودند) مطمئن باشید یقین است تائید

خواهید شد در اینجا نفوس میبوشت خواهند گردید که سبب سرور ابدی شما باشد امر در اینجا
ترقی خواهد کرد و خواهید دید که چگونه منصور و مظفر خواهید گشت اگر چنانچه باید و شاید قیام نماید
جنود لما علی راناصر و مؤید خود یابید؛ از نفوس منجذبین بحسبت جمال همین چند نفر دیگر شرفمند
نداشتری در ترتیب محافل شرفیات الله در اندیشه از نسیم مبارک جاری و با حالت خشکی و کلام
تاظهر در توفیق نفوس منجذبه بر نشر امر الله و اعلاء کلمته الله مشغول بعد از ظهر جمعی از تاسیفها
و ترکها و بعضی از پیر و فسر باشند تقای انوشهر و از سوال جواب و نطق مبارک در مسائل
فلسفه و تسمیخ و امثال ذلک بسیار متغلب و منجذب و با نهایت خضوع و خلوص مرقص گشند و بعد
یکی از وقایع نگاران برآمد حاضر و شری در مسئله اقتصاد از فرم اظهر صادر با تفصیلی از تعلیم
مبارک که جمیع را ثبت و ضبط نمود و با نهایت سجود از عنایات طلعت مشهود شاکر و ثنا خوان بود و
شب نادیدنی جناب سردار مرسته که در بزم محفل قاضی شرف و از نطق مبارک و انبیا و احباب بود
و مسائل حسری به خط روحانی و سرور و جدائی نائل گردید و با نهایت خضوع با طهارت و مودت
موفق روز ۸ جمادی الاولی (دعا) اپریل صبح هوا معتدل و صاف تر بود
و زکام و حال مبارک از یوم قبل بهتر و قتی که چای میل نمودند از در شیشه به بخردنوب که در جلوه
عمارت از تابش آفتاب مانند آئینه متکلا و براف بود نظر نموده می فرمودند و که جمیع سیلها
و طوفانهای عالم را میتوان سد نمود مگر سیل امر الله را قوه امر الله بر جمیع قوای عالم غالب است و چون
جمعی از بنده وستانی و امریکائی و مجری مشرف شدند بایشان فرمودند این عصر عصر نورانیت
و این ممالک محتاج روحانیت و مدیت الهیه تا اساس سعادت عالم نهانی محکم و متین گردد و

مناقب و فضائل نفع بشر کامل شود الی آخر بیا نه الا علی بعد از مرقی حضرت بنزل و نسل و چند
 نفر از پر و فرما و آخر بخانه متر و سس استارک نشیف بردند تا دو ساعت از ظهر گذشته که
 با متر استارک به قول مراجعت فرمودند نام را را با ایشان تناول فرموده بشیخ مسائل الهیه
 و بسط مضامین و مطالب امریه مشغول بودند و بپیش راحت فرمودند تا عصر که دسته دسته
 نفوس طالبین بابت فضل و عطا مشرف می شدند و قلوب متائقین از شنیدن بیان و سخن شیرین شاید
 جمال مبین شیف و شور میامد بدایتا بیاناتی بناسبت سؤالات حاضرین در خصوص تنازع و مسائل
 تصوف فرمودند و نهایت حکایاتی از انجمن تیا سیفها بیان کردند که بعضی از تعالیشان باین امر
 نزدیک است ولی امر الله جامع جمیع مسائل الهیه است و دارای لوازم و مایحتاج اعم و مل مختلفه
 و علا و دین تعالیم الهیه را یک قوه غیبی و تأیید لاریبی در پی است که این قوه و تأیید مخصوص
 دین الله و کلمه الله است متقلب قلوب است سبب تخمین اخلاق عموم است و علت اتحاد اقوام
 و اعزاب هر مرز و بوم طوائف متنوعه را چنان متحد و متفق نماید که جان در ره بگردند و با د
 رسانند که نشان بعزت ابدیه مبدل نماید و در جمیع عوالم الهیه آثارشان باقی و دائم ماند حتی
 در عالم خاک در قرآن یک آیه نازل شد که «و ثبت علی الناس حج البیت» به سبب یاری چندین
 نفوس در ظل این کلمه مبارکه از ممالک بعیده و فرق مختلفه برای حج جمع می شوند در عالم تراب این
 یک نمونه و آیتی از تاثیر و نفوذ کلمه الهیه در عوالم عقول و نفس ترکیه قلوب و تصفیة صد و رت
 که نظیر آن در هیچ انجمن و جمعی دیده نشود و اینگونه نتائج و تأثیرات از سایر امور حاصل نگردد و انتهی
 چون پنجاهم دیگر بمحضر نور شرف جستند بیانات مبارکه درباره جهادات رومای دین تخریفی

در معانی آیات و نصوص کتب الهیه مفصل و مشروح بود -

زور ۹ جمادی الاولی (۱۱۷۵) اپریل صبح ترجمه بعضی از عوالم و داستان امریکائی از لحاظ مبارک می گذشت از جمله در عریضه یکی از آمار الله و انگشتن که اسم آسیه با وعایت شد بود شرحی مذکور و معروض که در آیام تشریف و در ارض مقدسه داستان روضه مبارکه آرزو دهند عای اولاد نموده بوده محض مراجعت از آستانه بقعه علیا ملت و متجرب شد و حال و طفل شیرین و نازنین دارد و اسم آنها را حسب الاراده مبارکه روشن و گلشن گذارده و در جوف عریضه مؤای ان اطفال عزیز خود را بحضور مبارک فرستاده بود که باین وسیله تذکر خود را در محضر اظهر مذکور سازد فرمودند چه مؤمنه مقدسه ای است همیشه بخدمت تبلیغ مشغول است شوهرش با بیکه بجا بیست در خدمات امرا الله با و همراه است و او را دوست دارد با بیکه زنی دیگر گرفته بود و با بیخبت اجاب آنها اعتراض نمیدوند و باصرار از من میخواستند که ایشان اعتنا نشود و می گفتند اعتنای آنان منافی عزای من است و حال آنکه در عیال من نیست ولی چون تعدیل مشکل است لهذا شخص منصف متدین را رضی بدین دعوای نمیشود مقصود نیست که برای این امور نمیتوان نفوس خادمه را ترک نمود حال آسیه محافل تبلیغ دارد و مویهای اطفالش را فرستاده که اینها یادگار آستان مبارک است انتهی از در صبح و عصر نفوس کثیر می مست صهبای بیان ساقی بزم بیان بودند و از جمله نطقهای مبارکه در جواب یکی از حقار (در خصوص آزادی این بود) هوشیار آزادی قسم است یکت آزادی اهیست که آن مخصوص ذات باریت چه که اوست از اطلاق بیج شائی از شئون کمالی را مجبور نمیتواند نمود باراده مطلقه او به عصری شرع مقدسه تجدید یافت و حکام

متفرقه باقتضای هر زمانی تبدیل شد و این مقام بطور مطلع امر و مظهر علم و اراده او در عالم امکان
 ظاهر میشود (چنانچه جمال قدم جل اسمه الاظم می فرماید) انه لو حکم علی الناس حکم بجنس لیس لایحیدان
 یقول لم و بکم) یک آزادی سیاسی اروپائیهات که انسان هر چه میخواهد میکند بشرطیکه دیگری
 ضرری نرساند این حریت طبیعی است و اعظم درجه آن در عالم حیوان است این نشان حیوان است
 این بطور رایج بینید که بچه آزادی زندگانی ننمایند انسان هر چه بکند نمیتواند بقدر حیوان آزاد باشد
 زیرا نظام مانع آزادی تام تمام است اما آزادی سوم در تحت سنن و احکام الهیه است این حریت
 عالم انسانیت که چون در ظل کلمه الله تربیت شود قطع علاقه قلبی از جمیع اشیا میکند از جمیع مشقتها
 و اعزاز آسوده نه ثروت و قدرت ظاهره او را از اعتدال عدل مانع نشود و نه فقر و فاقه از
 سرور و سکون باز دارد هر قدر انسان وجدانش بشیرتر می گشت قلبش آزادتر میشود و خوش
 متبشرتر در دین الله حریت افکار هست زیرا هیچکس حاکم بر وجدان نیست غیر از خدا ولی بدجائی
 که خارج از آداب نباشد اما دین الله حریت اعمال نیست از قانون الهی انسان نمی تواند تجاوز نماید
 و لو ضرری بغیر نرساند چه که مقصود از قانون الهی تربیت وجود خود و غیر خود است زیرا عند الله
 ضرر غیر و خود یکسانست هر دو مذموم است باید در قلوب خشیه الله باشد انسان باید آنچه را
 عند الله مذموم است ترک نشود لذا آن حریت اعمالیکه در قانون اروپاست در ذیانت الهیه
 نیست و اما حریت افکار باید از آداب تجاوز نکند و اعمال مقرون به خشیه الله و رضای الهی
 باشد امید دارم شما بسبب روشنائی این ممالک گردید و وسیله تعدیل اخلاق نفوس پندتهی
 روز اجماعی الاولی (۱۸) اپریل صبح موکب اقدس در شرف حرکت بود خدام

حضور و ملتزمین رکاب حب الامر بسبب ارجاع و حاضر نموده حساب هتول را پرداختند تا هنگام
حرکت که نفوس کثیره محض و دواع حاضر محضر اطهر گردیدند همه منجذب نفعات الله مشتعل نار محبه الله
بودند و بسیا متاثر و متاثر از مسافرت و فرقت طلعت نورا و نسبت به هر یک کمال غایت
و شفقت می فرمودند جمیع را بر نشر نفعات الله و ترویج وحدت عالم انسانی و صلح و گنجائی عمومی
دلالت و نصیحت می نمودند و همچنین بعد از ظهر ساعت دو که شریف فرمای اینگاه راه آهن
شدند جمعی از دوستان هندوستانی و امریکائی و مجری و ترک بدرقه آمده هر یک بلسانی
استدعای عون و غایت می کرد و رجای توفیق در خدمت استان مقدس مینمود با آنکه قبل
از مسافرت مبارک بان مدینه کینفر بھائی در آنجا نبود عین حرکت قریب سی نفر اطهار توجبه و
اقبال می کردند اما در عالم حب و دوستی اهل جماع عموما خاضع و ساجد بودند خلاصه وقتی
قطار راه حرکت مینمود از لسان مبارک بیانات غایت آمیز صادر و جمیع را بقیام رب عالم کلمه الله
وحییت نموده و نوید تأیید میدادند در حالیکه جمیع اعناق خاضع چنپها بر کز اشراق متوجه و دستها
بسوی مشرق فضل و عطا مرتفع مرکب مبارک حرکت نمود اول شب شهر وین بنزد قدام اطهر شرف
و منفخر گردید ابتدا بهتول متحقری که بعضی اجناس داد بودند نزد لاجلای فرمودند دلی همان
شب چون آن محل مناسب نبود از آنجا بگراشت هتول که مرز اول بزرگترین هتولهای آن شهر بود نقل
فرمودند و بیکل اکرم از سر ماو زحمت سفر بود است و اثر نزله و زکام بسیار خسته بودند بجزئی که
آن شب استراحت نفرمودند

روز ۱۱ جمادی الاولی ۱۲۹۱ اپریل صبح

با وجود بخوابی و خستگی قلب نور بسیار سرد بود میفرمودند سیفر عثمانی که در آنجا است از قونول

بود ایت خواسته است که ما ملاقات نماید و حرکت از بود ایت را با و طالع دهند
 لهذا امروز اتفشار نمایند هر وقت در منزل است ما خود بدین او میرویم ساعت ۱۲ چون
 بواسطه تلفون خبر آمد که در منزلست حرکت فرموده بدین سفر شریف بر دند و جناب آقا
 سید احمد با قراف هم در حضور مبارک بودند با آنکه سفیر مذکور در دیانت اسلامی بسیار متعصب
 باز از استماع بیانات مبارکه در خصوص سفر امریکا و حکایت از شدائد ایام اخیر عکاسی
 متاثر شده بی نهایت اظهار تشکر و ممنونیت نمود و باصرار وجود مبارک را برای نماز نگاه داشت
 و چون مراجعت به هتل فرمودند از جمله بیانات مبارکه درباره سفیر مذکور این بود که مردم امید
 احیاء دولت و ملت عثمانی ازین اشخاص داشتند ولی حال به بنید چگونه ورق گشته
 اند و از جمله نفوسیکه در هتل مشرف شدند مرکز دین و سوسن تایلر و نفر از یاسفها بودند
 که شب گذشته هم چون از ورود مبارک با خبر شدند در ایستگاه قطار آهن باستقبال قدم
 اطهر آمدند و قلوب را از انوار فضل و عطا متورفتند عرض نمودند ما در غیاب مفتون گفتار
 مبارک و آثار تقسایم بدیده بودیم الحمد لله که در بزم حضور انجذاب سروری برتر یافتیم البته خلوص
 و خضوع مادر ساحت مبارک معلومت لزوم تقریر نه فرمودند محبت شامسبک مدن من با نجا شد
 من برای دیدن شما آمدم نه برای سیر و سیاحت زیرا ما طالب نهانیم هر جا انسانی بخیم مرد
 انبساط دیگری یا بیم میداریم ازین ملاقات مانع نمیشود که سبب روشنی قلوب و نوریت
 نفوس بنور هدایت کبری گردد تا چشمها روشن شود قلبها سرور و جوهر سمدی جوید جمیع در ظل
 خیمه وحدت عالم انسانی راحت جان و اطمینان قلب و وجدان یابند و در جهان صلح و شادی

آسایش و سعادت ابدی حاصل نمایند زیرا کل نهانند و جمیع بندگان یک خداوند مهربان
 دپس شهر می از اصل اساس هستند و با نقل اقوام و جداد و پایشان از بلا و شرع بحدود
 غرب فرمودند که از کنار شهر گنگا از هند بایران رفتند و پس از کثرت و تعدد قبائل بعضی رو
 بقفقاز نمودند و از آنجا منتشر در اروپا گشتند و بتدريج اسن آنها مختلف شد و شعبه قیسان
 زیاد گردید و بسبب آب و هوای هر سیاهی الوان متفاوت گشت غالب سید و ایرم چنانچه اول
 یک عالمه بودند دوباره الفت و ارتباط یابند اگر اول از حشتم خوشی پیوند بودند حال از
 حشتم روح و فوآد متحد کردند آهتی حضرات تفصیلی از انجمن تیا سیفهای دین بوض مبارک رسانید
 که از اخبار و آثار سفر مبارک بعضی آگاهند و چون دیشب بنوید تشریف فرمائی مبارک را بانها دادم
 همه شتاق و طالب زیارت تقای انور شدند و منظر شنیدن خطابه ای مبارک و تعالیم روحانیه
 اند و چون حضرات مرض شدند بحسب کوشی پیاده از بهوتل بیرون تشریف بردند اتفاقاً آنروز
 از آیام عیدی بود که هر سینه در آن عید اکثر خانها و دخترهای محترمه شهر بالباسهای فاخر و دراز آستین
 دسته های گلهای بسیار بغل گرفته در برگذر و خیابان خندان و فرامانی می گردیدند و بھر کس
 میرسیدند گلی میدادند و ظرفی بجهت گرفتن عیدی پیش میناوردند که هر کس هر قدر میخواست ابداعانه بدهد
 و آن اعانه را برای فقرا جمع می نمودند آن روز در هر کوچه و گذر همین عبور در مقابل وجود اطهر
 می رسیدند گل تقدیم می نمودند و بهر یک وجبی غایت می شد تا بیاغی و وسط شهر تشریف برد و جمعی
 از اطفال که در آنجا بازی میکردند در آغوش غایت گرفته بهر کدام وجبی محبت فرمودند و همچنین
 در مراجعت تا بهوتل رسیدند آنچه پول در حبیب مبارک و نزد خدام حضور یافتند همه را بذل نمود و فرمودند

مردم امروز مار مغلس کردند آن شب ساعت هفت با نجمن تیا سیفا شریف بُردند و خطابه‌ی
در خصوص حقانیت و انسانیت و ترقی ارواح بمقامات باقیه ادا فرمودند که قلوب حاضرین آشفته
و شیداشد و بعد از خطابه مبارکه چون پروانه جمیع حول طلعت نور را طائف گشتند و شکر حصول نعمت
فضل و عطا و وصول بمقامات قرب و تقا گفتند گمان نیرفت که در شهر دین چنان نجمن مخصوص خطابه
مبارک منعقد میشود و نفوس آنگونه دلدادۀ جمال و کمال یار ستر عین می کردند بآنکه بیکل اقدار سرسرا
بود است و ز کام و نزل بسیار خسته بودند با وجود این صد و بیست یکم نامی آن عایت را با قدم
مبارک طی می فرمودند تا بتالار نجمن میرسیدند زیرا آن عمارت تازه بود و هنوز سانسور برای آمد
و شد نفوس نداشت و چون بطبقه چهارم تشریف فرمای شدند از جنگی هنوز بیرون نیامده اول
در اوطاق علی حده با نفوس مخصوصه صحبت می نمودند و بعد در مجمع عمومی دیگر معلومست چه قدر صد
بهیکل اظهر و ادریشند
روز ۱۲ جمادی الاولی (۲۰) اپریل صبح چند نفر از

تیا سیفا بمخصوص مبارک مشرف و از مجلس شب گذشته شکرگو و ثنا خوان بودند با بھامی فرمودند که
«من بسیار مژوم از این که در این نجمن حاضر شدم این نجمن است که اعضایش معتقد بروحانیتند و
طالب عالمی فوق مادیات لهذا امیدم چنان است که موفق بان شوید که بر عالم طبیعت رؤسای
آن که خود را فلاسفه نامند غالب گردید امر و طبیعت بدیانت غلبه نموده زیرا اهل دیان غرق در
تقلیدند و مادیان غرق عالم طبیعت بسته طبیعت بر تقلید غلبه نماید اما کسی که روحانیت و
مستغرق فیوضات رحمانی بر کل غالبند لهذا امیدوارم انوار روحانیت بر این شهر تاب بطلعات طبیعت
زائل شود بسته شما بکشید و یقین بدانید که وقتی آید که اروا باین انوار روشن گردد حال که

کلمات تعصبات و تقالید و شئون مادی احاطه نمود و بی چون و آراء بشریه از عهد و بر نیاید قوه
 روح القدس باید تا کشف حقیقت نماید و حجابات تعصب و تقلید را بوزاند و ظلمات طبیعت از ازل
 کند زیر حقیقت یکیت و آن را تعدد و اخلاقی نیست (از معنی معلم و پدر آسانی سؤال نمودند
 فرمودند) معلم یعنی مرتبی حقیقی که منظر صفات الهیه است و یکی از صفات او صفت ربوبیت
 است و از جمله صفات حق سبحانه و تعالی ابوت است چه او مبدی هستی و وجود است و مطلع
 اسما و صفات الهیه و مراقی است که حکایت از انشعاب حقیقت نماید و اما معلم با اصطلاح فلاسفه شخصی
 است که نظیر ندارد تا حال و معلم در میان فلاسفه آمده اند یکی ارسطو طالیس که در جمیع فنون عصر خود
 ماهر بود و ثانی فارابی که تقریر و ادک که من معلم تا نیم چون پادشاه استاد هر فنی از فنون را حاضر
 کرد و او با جمیع مقابلی نمود حتی با اول معلم موسیقی و بر همه غالب آمد آنوقت لقب معلم ثانی با و داشتند
 ثالث ابن سینا بود که چنین سخن هم در زمان او تشکیل گشت و بر جمیع غالب شد مگر بر عالم موسیقی که
 مثل او بود لهذا لقب معلمی با و نداشتند ولی او را رئیس گفتند چه که در علم موسیقی نفیر داشت این اصطلاحات
 فلاسفه است اما با اصطلاح مامیج معلم بود یعنی مرکز انوار الهی مانند آئینه ای که در نهایت صفا و حاکم
 از انوار شمس است مقصد ما از معلم نیست که منظر الهی مرکز کلمات عمومی در عالم انسانی است و واسطه
 عظمی بین خالق و مخلوق ازین قبیل و رسائل عدیده بیانات مفصله فرمودند بعد یکی از اعظم ایراد
 که در آن اوان عازم ایران بودند دارد و سارین مخص شدند عصری بستر بر مثل از دستمان
 آلمان که آن سفر طریم رکاب مبارک بود و میفرمود که شما باید از استنکارت باین حدود
 بپایید و بشر نفحات الله پروازید و رسائل امریه بنیاسفها و نفوس غالبه بدیدید زیر اینجا

مرکز جمعی است نفوس مستعده یافت میشوند؛ چون بیرون تشریف بُردند کنیسه بسیار بزرگی در نزدیکی بنظر مبارک رسید موسوم بکلیسای چارلز چون خلوت بود و دخل تشریف فرما شدند و تماشا کردند فرمودند بظاهر چه قدر زینت و شکوه دارد اما در باطن چه قدر خالی از روحانیت حقیقت است و بعد سفارت ایران تشریف بُردند و شب سفارت عثمانی بیانات مفصله در مسائل عبید از فم اطهر جاری که سبب تذکر قلوب بود و مایه انتباه نفوس

روز ۱۳ جمادی الاولی (۲۱) اپریل صبح بجهت سفر ایران از جمله بیانات مبارکه در مسائل فلسفه و موازین اربعه بود پس از آن بیازدید حضرت تشریف بُردند چون مراجعت می فرمودند شخصی که مکرر رجاء استند عای ماضق مخیمه کوچکی از بیکل طهر منبوه و اجازه و مجال نمی یافت ربع ساعتی از دور مشرف و مشغول ماضق مخیمه مبارک شد تا آنکه بعضی از دوستان اتوبیل حاضر نموده رجای گردش سواره نمودند لذا قبول فرموده تا با باغ دارک سلطنتی تشریف بُردند و آن باغ در کنار شهر واقع پیاده گردش مفصل در آنجا نمودند و بسیار توفیق از وضع آن باغ فرمودند حیوانات آبی دبری بسیار داشت و خیابانها مشجر و از دو طرف موزون و مرتب مثل دیوالتی که مهندس و مهار ما ساخته باشد شاخها و برگها همه سادی و برابر چیده و هموار بود و مانند خیابان پاریس در جلوی بچ فصل منظم ساخته شده عمارات و محلات مرتفعی داشت که چمنها و گلها و انواع طیور و حیوانات را انسان از بالا میدید چون نظر مبارک بحیوانات افتاد فرمودند «به بینید این حیوانات محیب درنده چگونه سیر نمایند جمیع قوای عالم طبیعت بمن طور در تحت قوه و غلبه و احاطه عالم انسانی است» چون خیلی گردش فرمود خسته شده بودند لذا اتوبیل خواسته برای ما مابرجات مراجعت فرمودند آن روز عصر بعضی از

اهل ایران و اجنای شرق چون تشریف حاصل نمودند از نصاب مشفق و حکایات و تواریخ ماضیه حالت
نذکر و انتباه جستند و از سطوت و جلال مشرق جلال و کمال ملک متعال در نهایت تأثر و تحسّر و
آتش باز جمعی با نام روح و ریحان در انجمن تیا سفیها مخصوص شریف فرامی بکمال عهد طلعت شفق
هتیا و قلوب مشتاق شیفته کفار و رفار دبر بی همتا بود و خطابه مبارکه در خصوص سرایان روح و جمیع
اشیا و ظهور کمالات روح حسب استعداد صور و قوالب و شهباء و شرجی از روابط تأمین
کائنات و آثار آیات بینات قبل و بعد مجلس هم نفوس کثیره در اوطاق علی حده مشرف و باظهار
خلوص و عبودیت متفخر می گشتند و هر یک مانند بھائیان منجذب روی تابان و ساجد و به انوپیمان
آن بودند که چون بنزل مبارک مراجعت نمودند شکر نایید و نصرت ملکوت ابھی می کردند و می فرمودند
ابد امید این نبود که در این شهر چنین محفل تشکیل شود و جمیع چنین روحانی و نورانی باشد و رویها بگونه
بانوار محبت الله روشن گردد .

روز ۱۴ جمادی الاولی (۲۲) اپریل سال

اوراد و اذکار پروردگار صبح اشتغال مبارک صد و بعضی از الواح بدیعه در جواب انجمن وستان
امریکا بود تا آنکه جمعی از انجمن تیا سفی با جمعی از ترکها بشرف لغافانز و همچنین شخصی مدیر بسیار خوب
و موثر دارد و سؤالاتی در خصوص تایخ و تعالیم این امر بیع و انتشار آثار مبارکه در قایلیم مختلفه کرد
اجوبه مشروحه از سان اظهار شنید و جمیع را بجهت روح در روزنامه ثبت و ضبط نمود چون تفسیر
شد خطاب با این می فرمودند که در امتیاز انسان در روحانیت و مذیت هستی است در طین
و سرور سرمدیت و انبیا مقام بدخول در ملکوت الله حاصل شود و بمن تعالیم حمایتی چون این کمالات نماند
انوار ساطعه از افق جان جلوه نماید و اینگونه سرور و روحانیت حاصل گردد هر سرور و کمالی در ظل

آن باشد و هر سعادت و منفعتی در ضمن آن (پس فرمودند) اهل این شهر را مثل خانهای مورعی بنیم که
 بال پروان آورده میخوانند پرواز کنند امید من چنان است که شما از آن نفوسی باشید که از
 حد و مادیات بفضای غیر محدود پرواز کنید و بجهان ملکوت توجیه نمائید؛ چون حضار
 با اخلاص و انجذاب تمام مخلص شدند فرمودند و امر در خوب روزیت بیائید تا باغچه قدر
 راه برویم؛ چون بندگان آستان با کلاه و لباس ایرانی در حضور مبارک بیرون رفتند و مردم
 از هر طرف تماشا می کردند فرمودند و این هیئت و لباس ما خود اعلان امر است .. و چون باغچه
 وسط شهر رسید جمیع غلغله بسیار بود و همه ناظر طلعت نوراکثر از گوشه و کنار نزدیک میآمدند
 و جویایمی شدند و دستر بر گل و بعضی از دوستان دیگر با آنها از امر الله صحبت مینمودند و اقدس محل
 مبارک و اجاب را ایشان میدادند آن روز در آن باغ جوانی از اجای تبریز آقا علی اکبر قاسم
 ابن حاجی عقیل چون از دور نفوس شرفی را دید سرعت و دید بعضی آگاهی و زیارت حال شایق
 روحانی جان و روحانی تازه یافت و عصر همه اوقات مبارک باز دید نفوس محترم که گشت و پس از
 مدتی آن شب در مهول تمام گرم شریف بردند -
 روزه اجامی الاولی

(۲۳) اپریل صبح زود و نفر از تیا سیفها در محضر طهر بانهایت کمال حاضر و دست دعا می نموند
 بانها فرمودند که و در این برای انسان دو ترقیت ترقی جهانی و ترقی روحانی ترقیات جهانیه فقیهیت
 و عاقبت فانی شود هر قدر انسان ترقی کند آسایش و سرور تمام نیابد و آثارش محدود و فراموش
 گردد اما ترقیات روحانی سبب سرور ابدیت و مایه تربیت و حمایت عالم شیری و سعادت جسمی
 بجهت نوع انسانی و اما اعانت و حمایت نفوس آن نیز در عالم جهانی و روحانی هر دو لازمست و

نسبت بمعانوت روحانی اعانت جسمانی محدود است زیرا به ایت نفوس نهانی و اعانت روحانی
 آثارش غیر محدود است و اگر هر دو باشد نور علی نور بسته کمال در اجتماع فضائل روحانی و مبدء
 جسمانیست روشنی سراج بالطافت و صفای زجاج چون توأم باشد حالتی دیگر دارد و لکن اگر
 نفسی بدو ابر به ایت رحمانی و اعانت روحانی قادر نباشد مخزون نشود زیرا معذور است باید
 بکوشد تا فیض الهی یابد و بمجد ایت نفوس پردازد و همچنین اگر نشئون ملکی چندان بهره نماند
 نداشته باشد باید مکرر گردد چه مقدار نفوس که میوهها معاونت خلق کردند ولی چون د عالم
 جسمانی بود آثارش محدود بود و اما شنا صیقل در آثار ابرهی و اعلا کلمه الله کوشیدند مانند
 حواریان ببینید چه آثار غیر محدود و از ایشان مشهود است دارای چه حیات ابدی شدند پس
 بکوشید تا باین فیض و فضل الهی فائز گردید و هیچگونه باعانت و معاونت نفوس پردازید
 دعوی کردند این قوه را چگونه تحصیل کنیم فرمودند در ملکوت بخت داخل شوید تا از هر جهت بیژ
 گردید در ایران نسانی هستند که بیج ثروت ندارند اما در هدایت و اعانت روحانی بخت
 سعی دارند امید دارم شما هم بکوشید تا سبب هدایت و تربیت خود و خلق شوید اما سرور نشان
 چون از آزادی فکر و عدم خلق قلب حاصل شود در اینصورت اگر نفسی نزد او موجود نباشد سرور است
 و بدون آن با ثروت دنیا و سلطنت روی زمین سرور نخواهد بود حال شما همچو تصور کنید که
 صد سال پیش بدنیا آمده اید تعلق بدنیان داشته باشید این تعلقات نشان اطفال است انسان
 باید تعلق بفیوضات الهیه داشته باشد تا جامع کمالات صوری و معنوی گردد و الا نشئون
 و امور سائر محدود و فانیست و دیگر آنکه ام حضرت بخت الله را قیاس امری ننمائید زیرا این

جامع جمیع امور است اهل هر مذہب و جمعی اساس خود را در این امر می یابند و علاوه بر این نفوس را
خلق جدید نماید تو که ثاویته ده کذب را بصدق جعل می نمایی مبدل سازد آلوده را پاک و
آسوده نماید خائف و مضطرب را شجاع و مطمئن کند گنگ را گویا گرداند و در هر شنوایمانه محض
تبدیل فکر است انسان باید روز بروز وجدانش ترقی کند و متوج و وحدت عالم انسانی شود بحسب
قلوب مشغول نماید (جمع دیگر میفرمودند) من میخواهم شاکره ناز شویم و از هر قیدی آزاد (این
بجای چشمه آبوی است نفوس از هر آلاشی پاک کند و از جمیع نقوش پاکیزه و مقدس را در آید
در این چشمه غوطه خورید و چنین قوه ای بیایید که نفوس را به است کنسید و آگاه نمائید من این مقام
از برای شما میخواهم که در ملکوت آبی داخل شوید تا راحت و سروری ابدی یابید ورنه اگر دارای
خزان روی زمین شوید آخر در رحمت و شفقت بمانید (عرض کردند چه طور داخل ملکوت گردیم فرمود)
در امر محبت الله داخل شوید و بموجب وصایایش عمل کنید چون در امر محبت الله کامل گردید خواهید
که چگونه تائید یابید (بعد بعضی از ایرادها مشرف و باین خطابات مبارکه مخاطب گشتند) بار و پا
آیدیم دیدیم بعضی از اهل ایران یعنی چند نفر غیر هم که ابداً در بند دیانت و نظام عالم انسانی نیستند
با ما مخالفت مینمایند حتی نزد نصاری بدگونی می کنند با آنکه اگر ما بسبب غت و عمران ایران نشیم
سبب خرابی هم نبودیم و در این انقلابات بهیچ وجه مداخله نکردیم عجب آنکه آن نفوسی که در خارج ایران
بود با ما این نحو معامله نمودند خود آنها را یکدیگر خوب نبودند بلکه همه با هم ضد و مخالف بودند
با وجودیکه حال لازمست جمیع آنها متحد و یکپارگی باشند و بفکر عزت و نجات خویشان افتند بر چند رو
آراء مختلفه دارند ولی بیست ملت در پی یک قوه جامعه معنوی گیرند که آن قوه ایشان را جمع کند

الآن از برای ایران این قوه لازمست ملاحظه نمائید که عظام اقوم و دانیان ائم شهادت بر همت
 و عظمت این امر میدهند مثل متر بر ایران و وزیر امور خارجه امریکا که مرکز ریاست مملکت شرق نموده
 و از عظام مشهور است منوید صریحا که علاج شرقیان علی الخصوص نجات مسلمانان در دستک تعالیم بهائی
 است جنبیان چنین بر عظمت این امر شهادت دهند اما ایرانیان هنوز غافلند خداوند چنین آفتاب
 عزتی از افق شرق تابان نموده و اهل ایران هنوز در خوابند چه بسیامی شود که دولت بادی بخانه
 شخصی میآید ولی او بزور رد میکند بعد شرحی از بدایت اسلام فرمودند که اولاد همان اشخاصی که
 در بدو امر حضرت را اذیت و ملامت می نمودند طوی کشید که باسم اسلام خلافت یافته مثل
 سلاله ابوسفیان و عباس که باسم حضرت و اطاعت اسلام عزیز شدند علم افتخار برافراشته حال هم
 قدر این الطاف معلوم نیست که خدا چه احسانی بایرانیان فرموده عنقریب آن نفوس باسم مبارک در
 شرق و غرب دنیا افتخار نمایند و بنام ایران و ایرانی فخر و مباهات کنند انتهی آن روز عصر در
 منزل مبارک و سفارتخانه نفوس محترمه بغور قافاز و مفرگر دیدند ولی شب و جمیع تیا سیفها در منزل
 مسکنند خطاب فی و مخصوص تعالیم تسلیم قدم زانمار نفوذ و احاطه ظهور عظم ادا فرمودند که
 آن جمعیت مشتاق را حالت شوق و ذوقی عظیم تر دست داد و کثرت نفوس تقسمی بود که جمیع او طاقهای
 آن منزل پر بود رهبان بش شوق افروخته و تنها از محبت جمال چون پروانه پر سوخته بودند و جمیع
 چون خبر عزیت مبارک را شنیدند که آن دلبر انجمن غم تشریف بردن از دین دارند بی نهایت
 منازگشتند آن بود که در بدایت خطاب مبارک فرمودند که دو من چه قدر اشتیاق بملاقات شما داشتیم
 که مسافتهای بعید را طی نموده بدیدار شما با مسترت جان جستم بسیا میل دارم که مدتی باشما باشم مکن

مجبور مراجعت بشرق بستم لهذا شب هم بجهت شما از تعالیم طهیه میگویم و هم وداع میکنم ای
 آغبیانه الاملی پس از آنکه مجلس را بناجانی ختم فرمودند با کمال شور و جذبه نفوس حضور مبارک
 آمده دست می دادند و ذیل عصای گرفته و استند عای برکت و توفیق می نمودند آن شب خود
 مسکنیندر و پیشش بیش از همه منقلب بودند و تقسمی که چون با و طاق دیگر برای رفع خشکی تشریف برد
 روی نمیکت نکیه فرموده بودند حضرات با چند نفر دیگر بر قدم مبارک افتادند و مکرر گفت صل
 و تعالی من طائف حوله الاسما نمودند
 روز عا جمادی الاولی (۲۴) اپریل

صبحگاهای امته مسس تا یکه که اول منجذب در امر الله از اهل آسریا بود و در ساحت طهر عنی میبود
 کار بجائی رسید که شوهر من با وجودیکه ابدًا در قید دیانت نیست حالا بتعصب آمده مرا از آمدن
 به جامع و اجتماع خطاب مبارک منع می کند ولی من همه بنامی گویم که بجائی بستم فرمودند بشوهرت باید
 خیلی مهربانی نمائی با و محبت کنی و رعایت او را منظور داری از او مکدر مباشی شاید رفته رفته منقلب
 شود و منجذب نزدیک گردد بعد مسکنیندر و پیشش با نهایت تعظیم و خضوع مشرف شدند و چنان
 منجذب و منقلب که تا همین حرکت مبارک حول طلعت انور را طائف بودند و از شدت انجذاب
 ساجد و خطاب با نخواستن از فم اطهر این کلمات مبارک صادر که همیشه در خانه مجمع نمائید حرفهای مرا
 باید آرد من هم برای شما طلبت نمائیم به بنیید احساسات روحانی چه می کند ما از ایران و شما
 از دین در ایام قلیل چه تعلقات قلبی حاصل شد که به چوخت فراوانش نمی شود همیشه فلبم با شماست این
 جسم را بی کلکی ندارد اصل حقیقت و قلب انسان است که باید ارتباط روحانی داشته باشد و دیگر
 از جمله نفوس بنده ای که از فیض حضور سروری موفور و دل و دیده ای پر نور یافت خامی را نبیند و چون

نام بود و عطف و مبتدأ صلح و بسیار محترم و مشهور خیلی با و اظهار عنایت نموده شرحی در مسئله صلح
 عمومی و آئین بھائی که سبب انشراح صدر و اتساع فکر و روشنی جان و وجدانش بود از نظم اظهار صادر
 و کمال خلوص مرخص شد و همچنین روز آخر مس استارک از بوداپست با بشارت علامه کلمه انشاء
 انور علی مشرف شد و حکایت تأثیرات سفر مبارک در آن مدینه و تاسیس انجمن بھائی می نمود
 فی الحقیقه در بوداپست و دین با و چونکه از اهل حجر و اطریش کینفر بھائی و دوست نبود انقلاب آن
 نفوس حلیله حکایت از قوه خارق العاده می نمود که در ایام قلیله نجات البتیه مشامها معتبر و از انوار
 ملکوت ابھی دھار دشمن و متورگر دید فقط دو نفر بودند که سبب مسافرت مبارک بآن دو شخصند
 مستر استارک در بوداپست و مستر کرکوس در دین که هر دو از اعضا انجمن تیا سیفها بودند و از نجات
 و خطاب به ای مبارک که چیزی شنید بودند دلی بھائی نبودند بآن جهت کثرتی فرمودند که گمان نمی
 اینگونه محافل در این دو شخص منعقد گردد و این نفوس بایندرجه مجذوب شوند و مکرر با بجای آلمان
 سفارش فرمودند که با خود و برای نشر نفعات الله سفر نمایند و نگذارند بتدبیرهای انجا انفرده
 و محمود گردند باری ساعت و قبل از ظهر مرکب مبارک از شهر دین حرکت نمود و اول شب قبل از
 استنکارت چون بکل اقدس بسیاخته بودند و از سرمای بوداپست حالت تب زکام و بخوابی مضطرب
 عارض میشد لذا کی غذا میل نموده در دواگون قدری استراحت فرمودند ساعت یک از نصف
 شب گذشته مرکب مبارک باینستگاه اسکن دارد و محض درود مس کاتلین و ستر و سوسو تیزر
 و بعضی از دوستان دیگر دارد و اکنون شده چون گل شکفته و مانند شعله نار برافروخته بودند عشا
 بعد از نصف شب در اینستگاه استنکارت و نوسول شوارز با جمعی از رجال نسوا و اجبا از دیدار جمال

عبداللہ در پہلہ و ولولہ افتادند و بر ذیل طہر سر شکستہ پاشیدند و شکر نعمت و صلوات و تبریک و تہنیت طلعت نور آگفتند و چون خشکی و زلزہ و ضعف میل اکرم شدت داشت از شب خلی گذشتہ بودند لہذا بعد و در دو مبارک بہوئل سابق (ماگوارد) اجابہ مضمن شدند

روز ۱۷ جمادی الاولی (۲۵) اپریل صبح اجبای منجذب ہر یک چون کہ ہمارا حاضر نرم وصال و ناظر جمال بنیال بودند مین درود بحضور افردستہ ہای گل تقدیم می کردند و دین مبارک را بوسہ میدادند و تا اجازہ جلوس غایت نمی شد بکنفرانہائی نشست بارہادیدہ میشد کہ نفوس محترمہ و محضر استادہ از خود بخیر و حیران و شیفہ خوی و خلق طلعت پیمان بودند تا چون نظر مبارک بآہنا میافتاد با کمال شفقت و مہربانی می فرمودند و احوال پرسی می نمودند و این نحو از خلوص ادب و سجود و تعظیم و راجبای آلمانی دائمی و عمومی بود حتی اطفالشان فی الحقیقہ روح مجسم بودند و بسیار مورد عینیت مطلع عہد اقوام می فرمودند و باز باستکازت آدمیم معلوم میشود اینجا استعداد و استحقاق دارد انشاء اللہ در اینجا امر اللہ ترقی و انتشار عظیم باید دعوی کردند چکنیم کہ سبب انتشار امر اللہ گردیم فرمودند) بموجب تعالیم بھت الشاعل کنسید بیاری تعالیم ہستہ را بخوانند اما در موقع عمل فرہوش می نمایند بھائی حقیقی کسی است کہ بموجب تعالیم مبارکہ عمل نماید، روزنامہ نیوز تاگ بہت مؤثرہ ۲۴ اپریل ۱۹۱۳ بحضور مبارک تقدیم شد کہ خبر و در دو مبارک را با شرحی از تاریخ و تعالیم مبارکہ در آن نوشتہ شدہ بود و چون از یک ہفتہ پیش خبر مراجعت مبارک و تہائیس محفل عمومی بحبت آن شب منتشر شدہ بود لہذا در آن جسریہ نیز اعلان آن مجلس عظیم بحبت خطایہ مبارکہ بود و خبر مبارک را چنین درج کردہ بودند ترجمہ آن نیست و از قرار معلوم رئیس امر بھائی (حضرت عبدالجبار)

که از شرق ظاهر شده و هزاران نفوس از مسلمانان و نصاری و یهود و زرتشتی پیروان ایشانند
روزه ۲۰ اپریل شب در تالار بزرگ گریگز میوزیم خطابه دادا خواهند فرمود ایشان از شرادران بزرگان
ایران هستند که حیات خود را وقف این امر نموده اند این دین اسطش همان بنا بر محبت و اتحاد
و صلح و یگانگی بین مل و نعل است مؤسس این امر حضرت بهشتی و پیشترش حضرت باب مرتج
آن حضرت عبد البخت است در عتبه باب بین اهل ایران دعوی خود را اعلان نمود و بخرد
اظهار امر هزاران نفوس پیروان ایشان شهید شدند ولی ابتلا و شهادتشان مانع نفوذ این امر نگردد
بلکه سبب ترقی و انتشار شد از ایران سبب قیام بهشتی این امر سرایت بمالک سائر نمود زیرا ایشان
از آنجا بغداد در نه و اسلامبول و آخر بنگال نفی و حبس کردند در عتبه ۱۸۹۲ بهشتی صوفی فرمود و قبل از
صوفی فرزند حیل خود عبد البخت را خلیفه و جانشین خویش مقرر نمود و در عتبه بدایت مشروطه عثمانی
ایشان آزاد شدند از آنوقت ترقی این امر در مالک غرب زیاد شد زیرا حضرت عبد البخت خود
بصفحات غرب سفر نمودند و حال ازامریکا مراجعت فرموده اند و در حبس دعوت و دوستان خود
این مرتبه ثانی است که باستکار تشریف فرما میشوند الی آخر پس از آنکه ترجمه این مقاله بسع مبارک
رسید بعضی از دوستان اجازه انعقاد مجلس عصر مخصوص اجاخواهستند فرمودند از برای بدایت کام
و زلزله شدت نمود و هنوز سرفه و ضعف شدید دارم لهذا بمجلس شب قناعت نماید عتبه کمال سینه مبارک
شدید تر شد بقیسمی که دستور از تحریر و تقریر و بیرون تشریف بردن در غیر هوای آنجا میل اکرم مانع
نمودند چون از این کیفیت جدا گاه شدند بی نهایت محزون و نالان گردیدند از جهت برای کسانیت
اقدس از طرفی بملاحظه محل محم آن شب که از یک هفته پیش در جواهر اعلان شد و نفوس کشید و از خارج و داخل

مترصد و منظر شرف و سماع خطابه مبارکه در آن مجلس عظیم بودند و اول شب همه ملازمان حضور و بعضی
از اجای آلمانی را حاضر نموده فرمودند: «من از آمدن بخل ممنوعم لهذا شما را برید صحبت کنید تلاوت
مناجات و القاء آیات نبات نمایند تا یسیرات ملکوت بخی احاطه خواهد نمود (بعد بستر بپوشید و فرمودند)
مطمئن باش چون توکل و توجیه بملکوت بخی نمائی یقین است که وقت بیان مؤید مشی من در پیچ مدرسه فی
و غل نشدم مع هذا در آیام طفولیت وقتی در بغداد برای جمعی صحبت گفتم که در حبس استعداد آنها نبافته دیدم
والی وارد شد فوراً ملاحظه نمودم که آن مجتهد بکار والی نمی خورد و بلا مقدمه این آیه را خواندم که اذ قال
موسی رب انی نظر الیک اگر تقای الهی در این عالم محال بود حضرت موسی سؤال از ام محال نمی نمودند پس
ازین آیه معلوم است که تقای الهی در این دنیا ممکن است و بعد نظر ب استعداد سائرین گفتم ان اکلمکم
علیه السلام لما شرب صعباً محبة الله و سماع نداء الله و انجذب بفحات الله نسی فی الدنیا و رائی نفسه
انجبة المادی ای مقام المشاهدة و اللقاء لذا قال موسی علیه السلام رب انی انظر الیک مخفروالی استاده
خوب گوش داد پس از آن ما را دعوت بنزل خود نمود بعضی از حاضرین چون مدعی علم بودند مکرر شدند
چنان بحد و حد آمدند که بوصف نیاید حال چون تأیید برسد حالت توکل و اعتماد دست بدینسان
جنود او را در هم شکنند و حجاب مانع را غرق نماید من بیچوت در مجامع نطق نموده بودم بدینا وقتی
میجوستم صحبت کنم عرق از پیشم میریخت اما تأییدات جمال مبارک چنان شامل شد که در جمیع مجامع بملکوت
ابھی گردید لهذا شما همه برید و مطمئن بتأییدات جمال مبارک باشید و من تنها در اینجا هستم نهی
حسب الامر همه مرتضی شده چون بخل مذکور در تالار دموزه برگرار شدند دیدند مجلسی بسیار باشکوه و جلال
فضا و ایوان و غرفه با همه از جمعیت ملو و جمیع نشسته و ایستاده و منظر متوجه بودند که به بیند کی حضرت

عبد الهی که نزول جلال میفرماید و اهل مجلس را ملجئ جانفزاد بیان حلی بهره و نصیب می بخشد چون ملازمان
حضور این کیفیت را مشاهده نمودند از نبودن جلوه روی زیبا بسیار متأسف گشتند گاهی ملاحظه حفظ
صحت یکدل قدس نموده آهیتی مجلس نمیدادند و مستعد لطق و بیان و نشر آثار رحمن میشدند و گاهی ایستادن
بشکوه محفل نبودند و آرزوی آن می کردند که ولو دقیقه ای باشد جمال او در این بزم جلیل جلوه فرماید
آخر پس از مذاکره متفق بر آن شدند که تاویل سر بسته ای حاضر نموده بحضور مبارک مشرف شوند و دست دعا
تشریف فرمائی نمایند نقطه محض شرف نفوس بدون اداء خطابه ای چنان قلب شتاق بجز در یار طلیعت
یشتاق منجذب خواهند شد و چون بحضور اظهر مشرف شده عرض حال دادند فوراً وجود مبارک بر خاسته فرمود
دکتر را مرا مجبور نمودند و الا من صحت را برای امر الله و خدمت جای جمال بھمی می خواهم ،، وقتی که سر برگل
در صحنه خطابه صحبت از امر الله می نمود و حضار از عدم شرف بقای بنیال مخزون و طول بودند بنیت شرف
آن مجمع گشتند که کیر تبه از شدت سرور حاضرین بولول و شور افتادند و هلهله نمودند شکر و ثنا گفتند و عین
بود که با آن حالت ضعف و کالت که هیچ امید و توقع آن نبود که بتوانند لفظی نمایند باز خطابه ای بسیار
مؤثر و مشروح در خصوص صلح عمومی ادا فرمودند که اینگونه صلح از مقتضیات این عصر است و هر چند جمیع
نہبسیا الهی خلق را بصلح و یگانگی دعوت نمودند ولی تا این زمان عالم چنانچه باید استعداد آن را
نداشت نیست که در همه ادیان الهی نسبت به مال خرگفته اند که آئین زدانی جهانگیر گردد و ملجا و منجی
امم روی زمین شود و اگر چه انجمن صلح که حکایت از نبض اقیانای این عصر نماید بسیار است ولی امر
قوة ای میتواند مرکز صلح کسبه شود که نافذ در قلوب اعم عالم گردد و جامع سایر مسائل الهی نمی متعفن
ما محتاج عالم انسانی باشد در آن هر ردی باشد و هر هم بر نمی شود پس از بیانی مفصل خطابه ای شرح

در سائل صلح عمومی و ایم الهی و اظهار سرت از عدالت و نجابت دولت آلمان چنان بیجانی و نفوس
 پدید شد که هر کس میخواست خود را بحضور مبارک رساند ولی چون حال مبارک مقتضی نبود ب سرعت از آنجا
 خطاب بیرون نشریف میبردند که یک مرتبه صدای گریه بی بلند شد ایستاده فرمودند بیمنید کیست چون
 تفتش کرد دید معلوم شد غامی میخواست خود را بحضور اظهار رساند هر قدر سعی می کرد که از میان جمعیت بطلعت
 رسد ممکن نیشد و این عقده دل سبب ناله و فغان او گشته آخر چون مشرف شد و بذیل عطا تشبث در او
 تسلی دادند و بر و راهی دلالت فرمودند دیگر معلومست که آن شب چه خبر بود و انقلب نفوس تا صبح
 حرکت مرکب مبارک بجه درجه
 روزه اجماعی الاولی (دع ۲) اپریل صبح شما

کسالت و ضعف بکل انور مایه اخزان بود ولی حال مبارک قدری از روز پیش بهتر و قلب اطهر بی تنه
 مشرور میفرمودند و دیشب با آنکه از مهمل بیرون رفتن برای سینه من خطر داشت ولی بایحال نفیم
 و در مجلس صحبت و آیتیم خدا هم تأیید کرد و حفاظت فرمود بسیار مجلس غمی بود، بعد چون مقاله روزنامه
 را در خصوص حرب بالکان ترجمه نموده بسمع اطهر میرسانیدند فرمودند از حرب خودمان بگوئید که باخود
 تأیید و نصرت در مقابل شکر ظلمات عالم طبیعت مقاومت داریم و با سلاح علم و حکمت سپاه جهالت هم
 رشکست همیم این حرب سبب حیات آن حرب علت مامت این حرب هیشه منظر است و بخاطر آن
 از هر جهت فناء هلاکت و رحمت ضرر ملاحظه نمایند جان دادن در این حرب حیات یافتن است
 حضرت مسیح بر روی صلیب حرب نمود و درین جانبازی غالب بر لولک و ملوک بودند، بعد دست و
 اجبا و بتدیها باست انور علی میرسیدند و همه ذکرشان در وصف محفل شب گذشته بود لحد اکثر
 فرمودند که دیشب با آنکه حالت قدم برداشتن نبود با وجود این مجلس نفیم گفتیم میرسیم و لوطر باشد

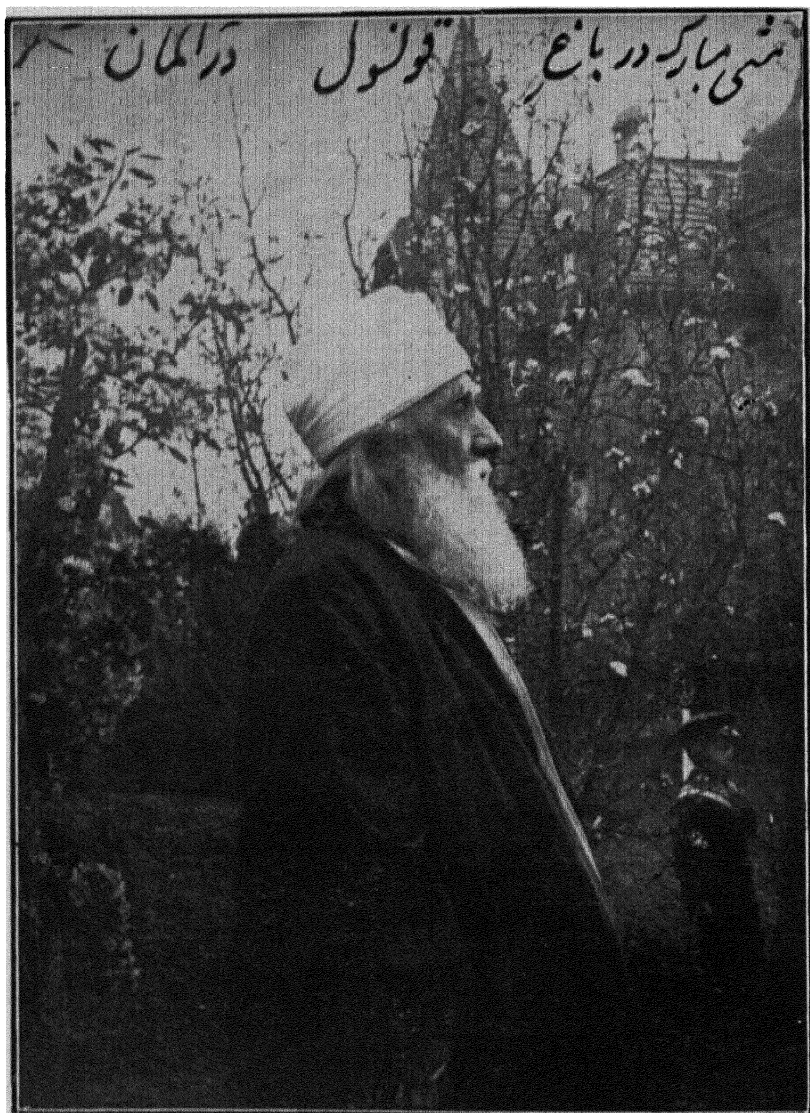
خود را فدای امر الله و دوستان جمال بھی میکنم چه بهتر از نیت ولی احمد لله خوش گذشت حالا
 که ما گیر کردیم کسالت مزاج سبب توقف زیاد در دستکارت شد باید چند روز دیگر بمانیم سفر پیش هم
 برای اقامت چند روز آیدیم یک هفته طول کشید (بجمع دیگر که تازه مشرف شدند میفرمودند) شما از نفوس
 بستید که خدا شمارا بجهت محبت خود انتخاب کرده باید خیلی سُرور باشید که خدا شمارا هدایت نمود و مزاج
 غت ابدی بر سر شما گذارد باید خیلی خدا را شکر کنید انیمو هست حال قدرش معلوم نیست بعد معلوم شود
 چنانچه در ایام حضرت مسیح قدر نفوس مقبله مجهول بود مردم آنها را تسخر می کردند و ستهزای نمیدادند
 (بجست جمع دیگر که از فیض حضور اطهار شرف و سُرور مینمودند فرمودند که) من هم از ملاقات شما با خیلی
 سُرورم هر یک از شما را را می بینم مثل نیست که یکی از عزیزان خود را می بینم در از محبت مبارک پرید
 فرمودند) مجلس دیشب وای خوبی بود حالت من بهتر است لابد این کسالت اقامت حکمتی دارد دلیل
 بر خلوص اجبای اینجا است که اسباب قاست زیاد تر فراهم آمد استنما بچ عظیمه دارد بعد معلوم خواهد
 یکی از نتائجش احداث محبت تا به بین اجابت ثانی تذکر ترقی اولیا و ثلث نفوذ کلمه الله چون یکی
 از اهلای سوسه مشرف شد با و میفرمودند اهلای سوسه مردمان با استعدادی هستند اگر این امر در اینجا
 منتشر شود نفوس مبارکی مبعوث گردند من چند روزی در جنیوا در بموتل بودم ولی اهلای اینجا خیلی کم
 دیدم امید دارم در محبت الله همه شما تا ترقی نمایند و سبب هدایت نفوس گردید در حق جمیع شما دعا
 می کنم تا یبیدات الهیه میطلم تا چنان روحانی شوید که نفوس را جذب نمایند امید است روز بروز
 این محبت های شما زیاد تر شود و دلهای بنا بر محبت الله مشغول تر تا انوار ملکوت بھی این نواحی را روشن
 نماید من خیلی شما را دوست دارم و از شما رضیم فی الحقیقه در اینجا نفوس استعداد دارند و دیشب مجلس

رو بهایلی روشن بود، انتهی عصر اجازت روزنامه‌ئی را تقدیم نمودند چون ترجمه شده بسمع اهل رسید که شب گذشته یکی از صاحبان جراند خود در مجلس خطابه مبارکه حاضر و کیفیت را با نهایت صدق و خلوص شنیده فرمودند با آنکه بجائی نبوده چه طور شهادت بر عظمت امر الله و تعالیم مبارکه داده؟ نام آن روزنامه مؤرخه ۲۷ اپریل و نیز تاگ بلده، و عنوان مقاله آن این بود که شخص جلیل موقر مستی بامی سفید پشانی گشاده و جبهه نورانی در شب مجلس دار و دیوار ان شخص عظیم حضرت ابراهیم را برای محترم نمود و (آخر این جمله) سفر حضرت عبدالجبار امانتی از قبل بیدیان غیر معتقد هم خوش آمد میگوئیم آخر مجلس اجازت استعدای طبلین و دکتور دیگر مخصوص برای معالجه نمودند فرمودند دو امر در عالم بهتر است و هو اهم معتدل حال لازم است تا بعد به بنیم چه میشود خدا را معالجه میکند او طبیب نیست انتهی چون از در حال مبارک بهتر بودند اجازت استعدای آن نمودند که فردا تشریف فرمای مجمع بھائیان شوند و مسئولان مقبول گردید

روز ۱۹ جمادی الاولی (۱۲۷۰) اپریل اول صبح جمعی از دوستان با اطفالشان چون با فضل و حسن درآمدند بعضی از آن طفلها فوراً دیده دست بدین مبارک زدند صاحبان اطفال عرض نمودند که صبح بسیار زود این سچ ما کریم میگردند که منجوا هم نزد عبدالجبار و یم طفلها را در آغوش غایت گرفته فرمودند و به بنید محبت اطفال چه قدر خالص است قلوبشان چگونه پاک است از صورتهایشان بماند که چه طور محبتشان خالص است باید محبت قلوب این نوع باشد علی الخصوص قلوب اجزاء الهی چون محبت الله جلوه نماید دلها بی نهایت صاف شود مانند قلوب اطفال که هیچ غل و غش ندارد و احساساتشان بر قوه اراده شان غالب است اگر کسی را دوست بداند پیدا است وقتی هم دوست ندارند فوراً دور میشوند هیچ جله و تزویر نمیکنند باری اطفال را باید خوب تربیت کرد زیرا مانند نهالهای تازه و تازه

هفتم آنها را تربیت کنی قبول نمایند باید از کوچکی محبت الهی را در قلبشان انداخت اوقات خرمیست
 میشوند نورانی و خوش اخلاق میگردند (اجتبا اظهار شکر از اقامت مبارک کردند فرمودند) اجبای نجبا
 استحقاق دارند علی العجالة من نب و زکام کردم و منفعت را شما بردید (خیلی اجباب خندیدند) من از نجبا
 میروم ولی همیشه منتظر اخبار خوش از طرف شما هستم که بشنوم روز بروز بنا بر محبت الله مشتمل تر و در مقامات
 معنوی تر و برتری هستی البته وقتی که حرارت شمس نیابد و باران بیج بار و انبار نشود و نما نمایند لذا
 امید است دائماً در ترقی و صعود باشید (باز جمعی دیگر با اطفال بسیار از من و گلهای رنگین زیارت
 جمال مبین فائز طفلهارا با کمال شفقت در آغوش گرفته می فرمودند) من خیلی اطفال را دوست میدارم
 زیرا بملکوت الهی نزدیکند امید دارم روزی آید که این نهالهای بر طراوت بنمرسند چون بجای آیند
 و نخل حضرت مجتبی است تربیت روحانی یابند هر ساعتی هزار بار شکر پروردگار نمایند که شمار ابدیت
 و تربیت فرمود و از میان خلق انتخاب نمود ندای ملکوت بسع شما رسید جمیع خلق در خوانند و شما بیدار
 همه بگوزند و شما بنیان نخل عنایت الهی هستید و در پناه صون و عون رحانی انبوهت حل قدرش
 معلوم نیست بعد جواهر زو اهر آن لمعان خواهد یافت و بر قرون و اعصار تا بان خواهد گشت خط
 نمایند وقتی حضرت مسیح ظاهر شد چه تاجی بر سر دستانش گذارد ولی آن وقت معلوم نبود بلکه مردم
 استهزا میکردند ملامت می نمودند و چون یکی را در عبور میدیدند بمسخری گفتند این هم از تابعانی است
 دیوانه است که متابعت جوآن ناصری نموده اما بعد معلوم شد که چه تاج غنی بر سر داشتند که هنوز
 جواهرش تا بان پس شما قدر این عنایت را بدانید و بشکرانه قیام نمایند تا این نوار حق ساطع در جمیع
 اطراف گردد من در حق شما دعای غامی نمایم و از اجبای اینجا خیلی امید دارم زیرا رویه ایشان نور نیست

و قلوبشان منجذب بملکوت الهی لھذا شما را وعده و بشارت میدهم کہ در درگاہ حق مغرب مقبولید
 و ابواب ملکوت بر وجوہ شما مفتوح عنقریب تا شش امشادہ خواہید نمود (جمعیت دیگر چون آمدند جا
 نشستن نبود لہذا بمہ صف در صف ایستادند و لسان اطہر در حالت مثنی باین عبارات عالیات ناطق) من
 از برای شما تا نیدات البتہ و عزت ابدیہ میخواہم کہ چنان مؤید گردید کہ از جمیع شئون عالم طبیعت فایز
 و آسودہ شوید تا ہر آلائشی آبائش مبدل گردد و ہر چوقت من این شہر را فراموش نخواہم کرد زیر نفحات
 البتہ را از ایشان استنہام میکنم مثل بعضی از بلاد اہالی اینجا غرق مادیات نیستند حالت و حایت و
 مناسبت دارند ولی بعض بلاد چنان در عالم طبیعت غرقند کہ ہیچ آثار روحانیت ندارند ہمہ در فکر
 خوردن و خوابیدن و قس و طربند و از عالم الہی بکلی بیخبر اما استکار چنین نیست لھذا امیدوارم
 این شہر نورانی شود و در آن میان نظر مبارک بشتر گوئید و آقا کہ خیلی سہیل قوی و سہلای
 بزرگ داشت و سابق اورا شیر خطاب فرمودہ بودند باز با و فرمودند (این مرد شیر ہستی شیر
 بیشہ محبت اللہ فرق است بن شیر بنیان و شیر یزدان ہر دو شجاعند اما آن درندہ است این روح
 بخشنده حال تو شیر الہی ہستی شجاعت انسان بقوہ قلب است کہ از ہیچ خائف نشود و میدان فغانی
 و سبیل الہی کا مرانی نماید) عرض کرد و ظل تعالیم مبارکہ حالا من شخص دیگر شدہ ام فرمودند (با چنین باشد
 و الا محض اسم انسان بجائی نشود و در ایران نفوسی در نہایت آلائش و درندگی بودند لکن چون
 بجائی شدند بدرجہ مقدس و مظلوم گشتند کہ انہا را اذیت و قتل مینمودند ابد اوست نمی گشودند و ہنگام
 مرخصی اجابا اطفال را در آغوش گرفته میفرمودند) و ہرچہ اطفال نازنینی ہستند خدا با اینہا کیستند؟ ما کجا
 بودیم و اینجا کجا! ما را را از روز منزل جناب قنول شوارز موعود بودند لھذا حضرات و اتو میل آورو

Abdul Baha in the garden of Consul
Shewars in Stuttgart

با ملازمان حضور در رکاب مبارک حرکت نمودند اول سیر در گردشی منقصل در خارج شهر بمن تلال و انهار
 و قرا و باغات و جنگلهای بسیار باصفا فرمودند و در بعض نقاط که مرتفع بود دسواد و نقشه شهر و
 اطراف را زیر نظر داشت چند دقیقه ای مرکب مبارک میایستاد طولی کشید تا بمنزل جناب فی سول شریف
 شدند و ناچار امیل فرموده پس از اندک استراحتی جمعی از اعیان بزرگان شهر رجال شایسته حبیب الله بن
 مشرف لطفی در خصوص نجابت و روحانیت آلمانها و لزوم ترویج صلح عمومی و وحدت عالم انسانی در اسکا
 دیان الهی مشروح فرموده چنان در قلوب ان نفوس محترمه بیانات مبارکه موثر واقع که ترویج تعالیم
 مقدسه آنها آمال خود گفتند و از استغاضه فیض حضور انور بی نهایت شکر و متذکر گردیدند از در بر صیبه
 جناب قوسول تمام زیور خود را تقدیم حضور انور نموده عرض کرد خواستم عزیزترین چیز خود را تقدیم نمایم
 که یادگار من در حضور مبارک باشد فرمودند یاد آوری نزد ما محتاج باین چیز نیست یقین بدان که من
 هیچوقت شمارا فراموش ننمایم هر قدر رجائو قبول نفرمودند از آنجا بجمع بجهانیان نزل جلال فرمودند
 و لطف و بیانی شیرین از اشتعال جناب و شکر تائیدات ملکوت الهی نموده آنگاه دوستان را ابر کجوس
 و صرف چای و شیرینی کردند زیر اعصرانه هتیا بود و میزها همه با انواع الاء نعماء مزین و قلوب
 نهایت رقت و صفا و دیده ها متوجه بشرق فضل و عطا انور چون غنای صحت فرمودند لذا باز شبیه
 مبارک خسته و سرفه شدند و تب کمی عارض شد

روز ۲۰ جمادی الاولی

(۲۸) اپریل صبح اجاب اصحاب پی در پی دسته دسته با کمال شور و وله بشرف نقایح الی اوری
 مشرف می شدند و با حال کسالت بخت هر جمعی صحبتی میفرمودند از مجلس بمن دینند و مستر توجن
 دیبالد عرض نمودند که اراده عوسی دارند فرمودند و تا ابل موجب شرمیت الله لازمست لطفی

مبارکت در جوانی نتایج دبر کانش معلوم نیست ولی بعد از آنسان می بیند عالمه فی تشکیل نمود خیلی
 مستند میشود و محفوظ دیگر آنکه آبل برای انسان حصنی می گردد که از هوس و هوای مصون می ماند و محفوظ
 سبب عفت و عصمت انسان میشود چه عند الله امری عظم از عصمت و عفت نیست این عظم مقامات عالم
 انسانست و از خصائص این خلقت رحمانی و دون آن از متفصیلا عالم حیوانی لهذا آبل بسیار
 مبارکت و عند الله مقبول پس این صلت شما مبارک و میمون و نشاء الله سبب تشکیل عالمه
 مبارکی گردد (چون کشیش محترمی که سفر پیش هم تشریف حاصل نموده بود بحضور انوار الطهر رسید با و فرمود)
 سابق هم شمار ملاقات نمودم در عالم کشیش بسیار است انگشیش موفقی کم است در زمان منج و سکا
 روحانی خیلی بودند لکن از میان آنان یکت پس مؤید شد جمیع محروم شدند و بصره ماند گردید و
 سلطان روهانیان شد لهذا من امید دارم که تو نیز موفقی شوی و از کل ممتاز گردی مانند پس
 از فیوضات آسمانی حصه و نصیب فرگیری و از نعمات روح القدس حیات سرمدی یابی امید چنین
 است نظر بخیش شما توجه بملکوت الهی کن انسان چون از قیودات ناسوت مجرد شود و بنقشات
 روح القدس زنده گردد تا بیدات الهیه جوید چنانکه خود حیران ماند پس تو توجه بخدا کن نظر بالظانک
 غمانه با استعداد خود زمین هر چند خاک سیاه است لکن از فیض باران و حوارت شمس گل در چین
 برویاند و اثمار و فواکه خوشگوار دهد (جمعی دیگر از دوستان چون بفوز لقا فرشتگان ایشان
 میفرمودند که) دیروز با آنکه هیچ حالت ندشتم محض خاطر شما مجلس آدم زیرا که جمع جبا نخل روحانیان
 است روح الهی بر این مجامع نازل است لهذا بسیار سبب سرور است حضرت مسیح در ادخرا با اصحاب
 یکت جماع نمودند بر یکت ماند و نشستند آن را عشاء و ربانی فرمودند چه که در آن سخن مذاکرات

ملکوتی بود پس معلوم شد که انجمنی که منشاء مذاکرات ملکوت الهی است آن بخل ربانی است باید بگوئید
 که همیشه انجمنان ملکوتی باشد نورانی باشد ارواح به بشارات الهی مستبشر شود آن وقت یقین بدین
 که آن انجمن انجمن رحمانی است سبب رفعت عالم انسانیت و علت جات ابدی امید دارم بگویند
 انجمنها بسیار منعقد شود ملاحظه نمایند در عالم چه انجمنها در معارف و صناعت و زراعت و تجارت
 و سیاست تشکیل میشود ولی آنها کوچک مانند انجمن الهی باقی نماند این انجمنست که آثار و ثمراتش ابدی است
 پس کوشش نمایند که مخلصان ربانی و رحمانی باشند میسنی در وقت اجتماع قلوبان پاک باشد و اجمع
 احساسات طبیعی منزله و مبرا در نهایت تقدیس و تنزیه باشند و کمال محبت و الفت بذکر الهی بپرازند
 کلمات آسمانی بخوانند فصلی حضرت بجهت الله را بخاطر دارند تا از ماسوی الله محروم نشوند و روحها
 پرواز آید افکار تشاع یابد احساسات روحانی غلبه کند ارزشمندان ماسوی فارغ گردید و منفعت
 روح القدس انس گیرید ایستقام را از برای شما میخوانم و امید دارم آن موفقی شوید (شخصی مبتدی عرض کرد
 اینکه میگویند حضرت مسیح چشما را بینا و روشن کرد آیا حال هم ممکن است فرمودند) هر چیزی ممکن است
 و لکن حضرت مسیح از بیان اشعیا میفرماید که اینها چشم دارند اما نمی بینند گوش دارند ولی نشنوند قلب
 دارند ولی نمی فهمند لکن من اتيهم اشعیا میفرماید هم انتهی بعد ذکر شدت تعصب جنسی بین شیخا و سیاه و سفید
 امریکا فرمودند که بآن تعصب در مجامع بجهت ایشان سیاهان و سفیدان مانند برادران و خواهران
 بودند حتی در امر بجهتائی از و وجع بین سیاه و سفید واقع شد و آن وصلت مس متبوعه حضرت سفیدی
 با مستر گوری جوان سیاهی بود که این قضیه در اظهار خارق العاده جلوه نمود و این بصرف قوه
 کلمه الله شد و آلا در امریکا یک نفر سیاه را در مجامع و منازل خود مردم را نمیدانند تا چه رسد بالغت

بعد از مرقی احباب حالت ضعف و سرفروخت نمود و سینه مبارک بسیار خسته بود لکن صبح و کتور
از اجابا و عصر و کتور دیگر برای علاج مشرف و بهالجه پرداختند - روز ۲۱ جمادی الاولی
(۲۹) اپریل صبح باز و کتور ساحت انور رسید و سینه چون آئینه را مکرر معاینه کرد و نمکدایک
تشریف بردن بمجفل و تقریر و تحریر را منع کرده عرض نمود تا دو یا سه روز اگر پنج صحبت نفرمایند و دوا
را استعمال نمایند کسالت وجود مبارک بطوری اصلاح میشود که مسافرت مبارک ممکن خواهد شد و الا فلا
دوا و معالجه و کتور بسیار مفید و مقبول شد و بهیکل اقدس مبداء مشغول با وجود این باز بعضی از اجابا
مشرف لسان الطهر و بواختصار بود باظهار عنایت و بیان مطالب لازم می پرداخت و از جمله آنرو
مستثنی می چون برای ناموریتی عازم سفر بود اجازه تشریف حاصل نموده استعدای تأیید و توفیق در
خدمت تبلیغ امر الله بقول عمل میکرد و باو می فرمودند و من در تو استعدادی می بینم که اگر قیام
بر تبلیغ امر کنی چنان تأییدی یابی که خود حیران مانی و بتو وعده میدهم که مؤید خواهی شد و موفق بهو نیز
خواهی گشت بی اگر انسان عامل نباشد ابداً بیان او تأثیر نماید مثل آنست کسی مردم را دعوت بصلح نماید
ولی خود قتل نفس کند ظهور حضرت بکشتن برای عمل است کلمات کمزور و بخواهید بر مینید چه می فرمایند
و ذکر ترجمه بعضی از کتب امر الله را بعضی اقدس رسانید و بسیار تعجید از برهان لامع رساله حضرت ابو الفضل
فرمودند (من اور خیلی دوست میدارم این شخص بجهت منبیکه در خدمت امر الله آزاد باشد تا هل
نمود همیشه مشغول خدمت کلمه الله است در ایام حیاتش کنی راحت نداشته یا تبلیغ امر الله ننمود
یا تصنیف و تألیف نیکرده یا در سفر و حبس بوده بسیار وجود مبارکیت نیست که من اور خیلی دوست میدارم
و بعضی از دوستان اطفال خود را برای تبرک یافتن از محضر الطهر استعدای تشریف نمودند پس از آن

عنایات بنهای فرمودند در میان بن اطفال نفوس مبارکی سمعوت خواهد شد نهای که تربیت
 باغبان کامل افتد بسته نشود نمای دیگر حاصل نمایند اطفال باید تربیت آهی تربیت نمود سبانی
 برای آنها فراهم کرد که روز بروز بطلشان بیفزاید وسعت افکار یابند از طفولیت قبل از مدرسه تعلیم یابند
 بلکه علوم را بوسایل اسباب بازی بانها تعلیم کنند تا با حالت سرور و شوق مطالبی یاد گیرند که خود اطفال
 در وقت بازی بایکدیگر مکالمه و مذاکره نمایند و از یکدیگر سؤال و استفاد و کنند و از روی قانون
 جواب دهند و چون از آنها مطلبی سؤال شود هر کدام بهتر جواب بدینا بزنند و انعام گیرند و اجرت
 و جرات در صحبت یابند و مسائل الهیه نیز همین طور بانها تعلیم شود بعد فرمودند خیلی خوب است
 بین دوستان آلمان و امریکا مکاتبه شود تا مزید الفت و ارتباط قلوب شود چه قدر بسبب است که قوه
 هر حضرت بجهت آتش ما را جمع کرده با این بعد مسافت نفوس را نزدیک نمود و چنین قربتی حاصل شده است
 هر چند بظاهر از زمین دور است لکن شمعش متصل با برض است حضرت مسیح میفرماید که بنای ملکوت
 خارج میشوند اما از اطراف راههای دور نفوس می آیند داخل ملکوت الهی میگردد حال آنکه این
 از موطن جمال مبارکند اکثر غافلند ولی شما از ایران دورید از ملکوت حضرت بجهت فیض و بهره
 وافر بر دید شما از هزاران فرنگ ندای اورا شنید اما آنهایی که نزدیک بودند غلب نشنیدند
 این صرف محبت الهیه است که آن فائز شد بد میداست که روز بروز ملکوت بجهت ایشان نزدیکتر شود
 بنا بر محبت الله شعله گرید از انقشای روح اقدس نصیب بشیر گیرید و از برای شما نایبات غیبیه
 می طلیم انبیا عصر چون دکتور مشرف شد فرمودند نوعی میشد که زودتر حرکت می کردیم خوب بود
 عرض کرد حال مبارک بهتر است ولی روز دیگر اقامت بفرمایند بیرون تشریف ببرند و در محبت

قناعت نمایند پس فردا نشاء الله مسافرت مبارک ممکن خواهد بود لهذا بشارت تلگرافی بپاریس فرستاده شد که پس فردا ساعت (۹)، قبل از ظهر موكب مبارك عازم پاریس خواهد بود

روز ۲۲ جمادی الاولی (۳۰)، پریل تا چا چون نوید بهبودی وجود اظهر ارشید بودند از صبحگاه بنای تشریف گذاردند باشوق و شوری فوق العاده بباحثان نور حاضر و عبادش بوجه نورانی توبه و ناطر بودند و از جمله خطایات مبارک اینکه دو فردا ما از استنکارت حرکت خواهیم کرد اسحق شد باینجا آمدیم شما را ملاقات نمودیم نهایت تعلق روحانی حاصل گردید ماسی می کنیم بلکه شرق مغرب باطل کامله یابد و این مدن من باینجا مقدمه است این اول طلوع است امید دارم انوار تیر و حد بر جمع اقایم تباید نفوس ام مانند قطراتند چون متحد شوند بحری عظیم تشکیل شود امید چنانست که کل متعلقند تا دریای یگانگی ببحر وحدت عالم انسانی بوج آید این اغنام متفرقه جمع شوند در نقل تربیت شبان آبی در آیند تا در چستان سعادت و احسان آرامگاه دل و جان جویند و از چشمه حیات سردی بشنوند مقصود ما نیست زیرا نفوس بنی آدم مانند اغنام متفرقه تیران و پریشان در بحاری و تلال جبال عالمند چه خوب است که جمع جمع شوند و در این چمن الهی در نهایت الفت و آسایش زندگانی نمایند در تحقیق راعی حقیقی باشند این نفوس انسانی بشا به طفلانند پدر حقیقی خداست چه زیباست که این طفلان خواص موهبت الهی در نقل پدر آسانی مجتمع گردند و مرتبای تربیت آن پدر مهربان شوند و دکنور فایر عرض کرد که بخشخص محترمی که با او بحث داشتم تعالیم مبارک را ابلاغ می نمودم گفت شبهه بی نیست که این سائل سب آسایش عمومی و ظهور کمالات عالم انسانی است ولی اجزای این تعالیم محال است من جواب دادم که قبل از تلگراف و تلفون و چراغ برق هیچ کس تصور این صنایع را نمی نمود فرمودند (بی کمالات رفیع من

همه نزد عقلای قرون سابقه محال بود آیا از پیش کسی گمان می نمود که زنها دفعتی طلب تساوی حقوق با رجال
 نمایند و برام خود نائل میشوند آنگاه در نه ایالت امریکا زنها حق رأی گرفته اند شما خوب جواب دهید
 که قبل از ظهور این صنایع موجوده هیچ عقلی این وقایع را ممکن نمیدانست کدام عاقل میگفت که ممکن نیست
 مرکب انسان پرواز نماید بواسطه طیران در هوا از شهری بشهری مسافرت کند کدام عاقل میگفت که روی
 ممکن خواهد شد که بدون آلت فقط بواسطه توقعات هوائیه خلق با یکدیگر مختار خواهند و دیگرانکه میگویند
 جنگ و جدال طبیعی است و اختلاف طبایع ذاتی و جنسی لهذا اصلاح و اتحاد متعین و محال است گوئیم اولاً
 مقتضای عالم طبیعت در زندگی و فساد است ولی اقتضای عالم انسان صلح و صلاح اگر مقتضیات طبیعی
 کفایت مینمود نوع انسان محتاج تربیت نبود جنگل و آماج جنگ و رضوان نبوده و خازنار گلزار
 نمیگشت ثانیاً اختلاف طبایع دلیل بر محال بودن اتحاد آنها نیست بلکه دلیل بر امکان است بجهتی که
 در عالم خلقت هر وجودی از ترکیب عناصر متضاده بقوه ای غالبه موجود گذشته پس این اختلاف جوهر
 فردیه و عناصر صلیبه بوسیله ترکیب اتحاد علت ظهور قوت و کمالات خفایق و ارواح مجرده است
 اگر بسبب اختلاف ذاتی عناصر اتفاق و اتحاد محال بود هیچ وجودی در عالم امکان موجود نمیگشت نظر
 بعالم هستی و وجود نمایند که اساسش بر جماع اضداد است و اختلاف طبایع افراد مزید علوه و جلال
 و جلال و کمال آنها هیچکس است که با اعضا و جوارح مختلفه عیش ظهور سلطان روح گردد و ملکیتی است که
 بطبقات و اصناف متنوعه خلق معروض شده سلطنتی است که با انواع اعیان و ارکان و اقوام و دخیل
 و دشمن گوناگون بسبب انتظام امور گذشته مبتنی است که از اعضا و افراد مختلفه الآراء و بقول تشکیل یافته
 پس بقانون طبیعت قاعده عقل نیز صلح و اتحاد عمومی و وحدت عالم نفسانی محال نیست بلکه ممکن و لازم

او قوع است نتیجه و کمال عالم انسانی است و همچنین بگویند جنگ و جدال سبب ظهور و بروز غیرت
 و شهادت و تقدم و ترقی مل برغم یکدیگر است گوئیم اگر مقصد از غیرت و شهادت غرور و عجا
 جمانی است و بروز قوا و حیوانی بر قدر انسان درنده تر باشد او را خوشتر است این جنگ و جدال
 حصرین مل چرا بلکه بین افراد بهتر امنیت و نظام پیدا زوم انقلاب و اغتشاش اولی و برتر اما اگر مراد
 از غیرت و شهادت حفاظت بنیان عزت و سعادت و حمایت حقوق افراد در عالم انسانیت
 در انصوت جنگ و جدال مخرب این بنیان است و پایمال کننده حقوق جهانیان چگونه غیرت
 شخص معتدل و شهادت انسان عاقل را منعی باین میشود که برای قطعه زمینی یا بجهت هم شهرتی هزاران
 نفوس را از عیش خود در خاک و خون غلطان بیند ناله جانسوز عیال و اطفال گشتگان شنود بلا مهور
 رطمور یابد ثروت و اموال کلیه فی که فائده و نتیجه زحمت و زراعت و تجارت و صناعت چندین ساله
 رعیت و مملکت است مصارف یکروزه میدان قتل نفوس و تنگ ناموس گردد و امروز باید غیرت و شهادت
 انسان این مصائب شده و بارهای گران را از میان بردارد نه آنکه سربار شود و اما تقدم و ترقی
 مل علی رغم یکدیگر لازمه آن جنگ و جدال نیست هزاران وسائل ممدوحه و وسائل مقبوله بجهت تقدم
 و ترقی هست که هیچیک محتاج بخواری و خرابی و ضرر و خسارت نیست از قبیل تعمیر بلاد و تعمیم معارف و ترویج
 علوم و فنون و تویع دار و نه تجارت و زراعت و حصول کمال امنیت و عدالت و آسایش و جهت
 و امثال ذلک جمیع سبب ترقی و تقدم است و چون مصارف گرانی که در حرب و خواری می شود
 بجهت این امور به صرف گردد هر ملکیتی آتی از جنت علیا شود باری اگر اموال و زمین امور که همه سبب درو
 سعادت اهل عالم است باعث تقدم و ترقی امم علی رغم یکدیگر نباشد چگونه جنگ و جدال که علت خرابی و

دمار است مایه ترقی و تقدم خواهد شد شاید در بعضی از قرون ماضیه که کمتر بگونه دساتل و سائل
 در ترقی عقول مشاع موجود بود کسی میتوانست بگونه تعصبات قبی و سیاسی بجانه و عنوان حرب نماید
 و گوید تا دین ملت جاهل مغزوری و نظم ملک غیر معمولی را باید بقوه حربیه بحری داشت دلی چنین
 عصر عظیمی ترقیات امم را بخو زیزی و جدال مل و دول متدنه منوما و معلق نمودن نقشب نزد هر عاقل عادل واضح
 و ظاهراست در این موقع مطلب بسیار عجیب نیست که این دول مل و دپاکه در چنین عصر و زمانی تعصبات
 جنسی و سیاسی و حرب خو زیزی را وسیله ترقی و تقدم میدانند چون بذکر ادیان ماضیه رسند اول اعتراض
 و ایرادشان بر تعصبات دینییه است و اعظم بر ایشان در عدم لزوم دیانت و مضرت دین جنگ و
 جدال و رؤسای ادیان در از منته سابقه باری حضرت مسیح خوب بیانی فرمود که چرخ می که در چشم بود
 تو است می بینی و شاه تیری را که خود در چشم داری نمی بینی بعد جوانی که معلم موزیک از افواج خرابه
 است مدعی بیانی بنسبت حال خود نمود و فرمودند موسیقی آبی از آیات الهی است چنانچه آن موسیقی
 جبار را ب حرکت و بیجان آورد موسیقی آبی و ندای آسمانی قلوب ارواح را اشتهار بخند انبیای الهی
 معلم این موسیقی روحانیه لهذا امید دارم تو این نغمه و آهنگ ملکوتی را بشنوی چنانچه از موسیقی
 غایبی شکو و کشور را جنبش میدهی از این موسیقی الهی ارواح و عقول اطرب سرور سرمدی بخشی "عضبوا
 آفتاب و بسیا معتدل بود لهذا بنا بر استدعای اجتناب و علاج و کشور غم تبدیل هوا و گردشی سواره
 فرمودند بانگها و صحرا و دره ها و تلها و جنگلهای بسیار باصفا از نظر انور گذشت تا آنکه بقلعه قصر ملکوتی
 قدیم موسوم "بکاسل سپین هوسن" نزول جلال فرمودند و در هر طبقه ای و طاقتهای قصر که همه ملو
 از سبابت نسل گرانهای قدیم بود راه عبور که از پائین تا طبقه های فوقانی و دیوارهایش مزین با آلات

و اسلحه حرب از قبیل زره و کلاه خود و تن پوش جمیع را ملاحظه نموده در نمای شئون جسمانی و هیئت جسمانی
 روحانی بیانات مفصّله از نسیم الطهر جاری گردید و در وقت تشریف بردن در قرین بین راه و هنگام
 حرکت مرکب مبارک از قلعه نهم و احسان مبارک طفل ملازمان قریه را بسیار شاکر و شناختن نمود
 روز ۲۳ جمادی الاولی (اول ماه می سال ۱۳۱۰) موکب تقدس در شرف حرکت بود
 و قلوب دوستان در ولوله و محفل لغا از جذبه و نوای یاران پر غلغله حال مبارک خیلی بهتر شد و دکتو
 مسافرت مبارک را تصویب نمود ولی تحریر و تقریر زیاد و بیرون تشریف بردن در هوای غیر آفتاب
 برای صحت مبارک بسیار مضر می گفت با وجود این چون روز وداع بود و از سحرگاه چهار دست و پا
 طائف حول طاعت چون ماه لُحذا سان مبارک تا وقت حرکت و انما نطق و خطاب بحجّ اول میفرمود
 این صحبتی است که بقوه حضرت بختا نشا در میان ما امدات شده پادشاه ایران در مرتبه بندگان
 آمد با آنکه شاه بود فقط رسانه او را استقبال بهمانداری نمودند اما دو نفر دست و محبت صمیمی نبودند
 لکن با اداره و مسجون بودیم با اینجا آمیم انهمه دوستان صمیمی یافتیم و محبت و ارتباطی بین قلوب حاصل
 شد که نظیر ندارد زیرا اینگونه الفت و محبت از یک قوه خارق العاده فی است که جز از کلمه الله چنین
 قوه فی دیده نشود اگر این قوه نبود چگونه این همه قلوب منقلب و بایند به نفوس منجذب میشد از این
 معلومت که مظاہر مقدسه که از آنها چنین قوه قاهره بظهور میرسد از جواهر وجودند و عظم از سلطین
 عالم ملک و شهود به مبینید از ملکوت ابی چه الواری تا بابت جهان اقبال قلوب را روشن کرد و
 فیوضاتش جانهارا مرتبط بیکدیگر ساخته و تعالیش نفوس شرفی و غری را کنفین حیده نموده غیر تب
 خواهید دید که شرق و غرب با احاطه کرده (چون جمع دیگر مشرف شدند فرمودند) امروز من باشما

وداع می کنم لکن وداع دو قسم است یکی آنست که نفوس بعد از وداع برود یکدیگر را فراموش میکنند
 آن شأن اهل ناسوت است اما دومی که هرگز فراموشی ندارد این شأن اهل ملکوت و جایی حضرت
 بجهت آنست که هر چه از چشم دور تر شوند بدل نزدیکتر گردند و چنان ارتباطی دارند که آن را
 انقطاعی از پی نباشد اجبائی هستند که چندین سالست من آنها را ندیده ام ولی شب روز با آنها هستم
 هر چند ایشان در ایرانند و من در اروپا ولی بهم می رسد و با هم من حتی این طفل را فراموش نخواهم کرد و در غم
 کردند حرف عجیبی در روز از این طفل شنیدم وقتی با او گفتم که هر صبح نو خود پنج مرتبه الله اهی بگو و یا
 بشماریم بنیت اینکه زود یکبار که رحمت حاصل شود جواب داد بسیار خوب اما وقتی خوب بشوند
 زود و شریف میزنند این حکایت خیلی سبب قیام و تحیر حاضرین شد باز فرمودند (ایده من نیست که رؤ
 بروز تو زود تر گردید نفوس انورانی نمایند زیر جمیع اهل غیب غرق ظلمات طبیعتند انوار الهیه
 غروب نموده هر چند درجهانیات بنیستی درجه مذنیست رسیدند لکن از روحانیات بکلی بی بهره
 مانده اند بلکه نشاء الله شما سبب شوید که نورانیت مدقیت البته ظاهر شود امید بایدهات ملکوت
 اعلی داشته باشید چون تائیدات الهی رسد هر شکلی آسان شود انقیاد ایران خیلی نازیکتر بود لکن بطلوع
 شمس حقیقت روشن شد تائیدات اوست که قطره را دریا نماید گیاه خشک را شجره مبارک کند
 ذباب اعقاب سازد نا توان را توانا گوید گمنام را مشهور و جهان کند و سوری رحمت سلیمان
 دهد باری شما وداع مینایم و شما در پناه حق میگردم همیشه مظهر خیرهای خوش از طرف شما هستم
 و جمیع دیگری فرمودند میخواستیم شما وداع کنیم ولی دلم میخواهد همیشه با شما باشم انقدر که ملاقات شیرین
 است مفارقت تلخ است لکن وداع و دوری مانع قرب نیست زیرا محبت حضرت بجهت ما را

چنان ارتباطی داده که هرگز انفصال نیابد اگر در میان با بعد مشرقین باشد هیچ مانع قریب و دلیجا
نگردد چه که احساسات روحانیه مسلم است در وقت ملاقات هم روح ملتذ شود نه جسد جان
احساس مقامات روحانیه کند نه جسم پس این احساس روحانی مستمر است شمار در پناه صون محزون
تجشاً و دیر میگذرد (خطاب مبارک جمع دیگر) این روز آخر اقامت است در تنکلات اول
روز و روشها در ملکوت ابی زیر این در غیاب شما نهایت تضرع بدرگاه الهی ینمایم و از برای
شما ثبات دستقامت میطلبیم چه که دخول در ملکوت آسانست ولی ثبات دستقامت مشکل امید داریم شما
در امر الله بی نهایت مستقیم باشید الطاف تجشاً از هر جهت شمار احاطه نماید امتحانات الهیه
شدیده است باید استقامت نمود چه بسیار امور مخالف رأی انسان واقع میشود که او را تنزل
میکند لکن چون ثبات بنماید جمیع مشکلات زایل گردد و دیگر اینکه باید بایکدیگر در نهایت و
محبت باشید بهیچ وجه از یکدیگر دور و مکه زنگرید زیرا وقایع جزئیة عرض است زایل میشود اگر از
یکی قصوری بظهور رسد دیگران عفو کنند بروی او نیارند آن وقت خدا هم از قصور آنها
چشم خواهد پوشید انسان باید متین باشد نه مثل کاهی که بهر هوای بر طرف شود بلکه باید مثل جبل را سخ
مضبوط و محکم باشد باری شمار انجدامی سپارم که در پناه او باشید محفوظ و مصون مانید روز
بروز اخلاقان بهتر انقطاعان بیشتر گردد تا طیور ملکوت گردید و باوج سعادت برپا
در امان خدا (بیان مبارک جمع دیگر) میخواهم با شما محبت کنم ولی سینه ام خسته است مختصر من
میروم لکن همیشه منتظر اخبار خوش از طرف شما هستم که در کمال اتحاد و محبت باشید روز بروز ثبوت
و استقامت در ملکوت تجشاً زیاده تر شود و کمالات شما بیشتر گردد من در اینجا تخم باکی نشاندم و دوم

شما آبیاری نمائید باغبانی کنید تا این بذرها برودید و در آنها تکثیر شود من قطراین هستم و
 بهیچوقت شمارا فراموش ننمایم همیشه در خاطر من هستید (جمع دیگر میفرمودند) خوش آمدید همین قد
 کفایت است که من از بیم قلب شمارا دوست دارم این محبت ابدیت میان من و شما زمان مکان
 مانع نشود و بود در شرق باشم روح و قلبم با شماست احساسات بعدانی شمارا میبایم هر وقت خبری از
 شمارا برسد بسیار خوشوقت میوم یقین بدانید شمارا فراموش نخواهم نمود جمیع ما با در ظل حضرت بخت آید
 بستیم و در سایه خیمه عهد و پیمان او لفظ مفارقت حکمی ندارد اصل محبت قلبی است که همیشه بااست
 و ابدی است جمیع در ملکوت بخت شما عالم الهی جمع شویم ان ملاقات سرمدی است مطمئن باشید
 که من از شما دور نیستم و همیشه با شما هستم (جمع آخری فرمودند) ما با قطراتی هستیم از یک بحر فطرت
 از دریا جدا نیست همه در خان یک بوستانیم و گلهای یک گلستان لفظا فرق و فصلی در میان
 کل در ظل عنایت بخت شما هستیم انوار فیوضاتش بر جمیع ساطعت جمیع از آن انشا بحقیقت مستغنییم
 از نسیم یک حدیقه شام مطرد داریم و کل از یک چشمه میراب لفظا همیشه باهم هستیم جدا نیستیم هر چند ایام
 توقف در استنکارت محدود بود اما امید است تا ناخوش نماند و با شد هر یک از شما سراج محبت الله
 گردد و سبب روشنائی اطراف و انحاء آتشی و چون از قول بایستگاه راه آید این تشریف فرما شدند
 جمیع احباب در انجا حاضر و منتظر صف کشیده بودند و در آن میان یک نور پیمان خوانان و چشمها
 نگران جمال و جلال آند بر عاشقان دوستان از دو طرف غنیمت مینمودند اسان را بطلب آید و توفیق
 می گشودند حتی اطفال نازنین الله ابھی گویان بسته های گلهای مطرد و لطیف رنگین تقدیم مینمودند و از دور
 جمال همین بی نهایت نگین بودند و از آب پدید چین رشت رشت میگردند و لسان عنایت جمیع اتسلی

میداد و بیان اطمینان می فرمود و اظهار رضایت از خدمات ایشان مینمود و شوقی در تحریک شرفیافتن می کرد و اغیار چون انحالت و کیفیت رامیدیند بدرجهائی متخیری شدند که از جای حرکت نمی کردند و از دیدن دل دیده بر نمی داشتند تا ساعت (۹) صبح هنگام حرکت مرکب مبارک جمیع در مقابل قطار راه آهن باناله و آه ناظر و متوجه روی چون آمد بودند اما در بین راه مسافری از امریکا و چند نفر رجال و نسائاً نارسینها طالب شرف بحضور اظهار گشتند و از بیانات اعلی در ذکر مصایا و تعالیم قلم اعلی سرور دل جان جتند و ساعت (۹) شب پاریس نزول جلال فرمودند حضرت آقا میرزا جلال و جمعی از شائقان جمال بمثال در ایستگاه و راه آهن از دیدار یار متر و عین محبت و انبساطی تازه و مستر و نشاطی بی اندازه یافتند چون بگل اقدس از سفر و سرمای راه بسیا خسته بودند لهذا قدری نمانشیر نمانول فرموده و استراحت نمودند

روزم ۲ جمادی الاولی (۲۰ مای) صبح چون جمعی از اجبای پاریس شرف شدند طلعت عهد اعلی اظهار مسترت از سفر بآلمان و نسیه و هنگاری می فرمود و شری از اشتغال اجبای استکارت و تخم افشانی در بوداپست و دین از سان اظهار جاری و بعد فرمودند و بی تحقیق در جمیع بلاد اردو پایتخت مادی خیمه زده هر بلدی در نهایت معموریت است فقط محتاج بدقت نیست چون بسته های پوسته های شرق و غرب تقدیم شد از اخبار انجذاب اجبای طهران بسیا اظهار فرمودند و ذکر بعضی نفوس محترمه و حکایتی از جنیوا و طهران نمودند بعد پروگرام انجمن مشرق الاذکار امریکا که از نیویورک بحضور مبارک عرض و ارسال نموده بودند ترجمه بشد که رؤسای سایر انجمنها در آن انجمن همه معین اهل بها هستند و بجان و دل مدد و خدمت ینمایند فرمودند ما در جمیع انجمنها بحسن عیانت و تعبیر صحبت داشتیم که هم مطابق حقیقت بود و هم موافق مشارب مختلفه از جمله می گفتیم که مقصد ما نیست که

فرق و احزاب مختلفه در ظل کلمه واحد جمع شوند و بایکدیگر دست بایند الی اخر شهر عظمی
 سفر مبارک بدرجه رسید بود که در آن مجلس روزنامه فی فرسادی دیده شد که مقاله فی مفصل
 در خصوص مسافرت مبارک و نشر تعالیم صلح و اتحاد داشت و در یک صفحه بزرگ آن عکس نگینی دیده
 که هیکل انور استاده در مقابل جمیت کثیر مسلمانان در مسجد اسلامبول دستها مبارک بلند و در آن
 نطق و نصیحت و همه خلق با نهایت خضوع سامع و نوشته بود که پیغمبر جدید اسلام مذاهب مختلفه را
 بوحدهت و یگانگی و اتحاد مینواند خیلی دیدن آن سبب تبسم مبارک شد و عصر از جمله بیانات مبارکه با تجا
 پاریس در منزل مبارک این بود که «هر نفسی در ظل حضرت بجست» در آید روز بروز استعدادش
 بیشتر شود مانند درختی که در زیر دست تربیت باغبان کامل باشد لهسته نشود و ماناید و کمال
 تربیت حاصل کند ملاحظه نمایند در ظل حضرت مسیح چه نفوس مبارکی مبعوث شدند اشخاص فقیر
 ما بیکجه مقامی تأمل گشتند مواهب الهیه چون جلوه نماید و نفقات روح القدس نمایند که استعداد
 شرط نباشد (بعضی رجای نمایند در تبلیع نمودند فرمودند) تبلیع امر الله بر دو قسم است قبول فعل
 امید و ارم ببرد و موافق شوید «آن شب در منزل مسیو مادام در نفوس باری جمیع عمومی حجاب بود
 فرمودند من صحتم موافقت نمی نماید شما بروید لهذا همه ملازمان خضوع و احباب اصحاب آن محفل
 بزرگ یاد طلعت مجبور و بیان ظهور کلمه بطور با نهایت جذبه و شور مشغول و مجلس بقرأت و تلاوت مناجات
 رعنوائیه خانم ختم گردید
 روزه ۲ جمادی الاولی ۱۳۰۵ مای حال مبارک بسیار

خوب نقابت بلکی رفع شده بود و داخل صالون اپارتمان منزل که اوطاق بسیار مجلل و مزیّن بگلها
 رنگارنگ بود مشی میفرمودند و از بیرون خیابان کلو بر که بول کلیفورنیا یعنی منزل مبارک در آنجا

واقع بنظر انور میرسد در آنجمن چون چند نفر از ایرانیان محترم به محضر اعلیٰ حاضر پس از اظهار غایت
 بایشان فرمودند که «در شرق ذکر و طاعت بهجت سبب پیما و اتفاق مشرقیان شده و منجبت سبب غلبه
 گشته بل امر که اهل شرق را متفق داشته و سبب غلبه اقتدارشان شده و قوه مغنویه و دیالیت
 بوده همیشه باین قوه متنازع بوده اند حال نیز چنین خواهد بود الی آخر بیان الی ما را در آن روز
 و نفر از آما الله اجبای امریکائی در حضور مبارک موعود بودند سر نیز در سالون مخصوص هونلیان
 مبارک شرجی و خصوص حیات روحانی مسیح بود حضرات شرجی از اوصاف حیات مبارک بر مرقع من
 رسانیدند از جمله حکایت از یکی از جمله های امریکائی نمودند که نوشته بود حضرت عبدالباقی اول شخص
 عظیم بود که در سفر با امریکا و اداء خطابه های مهمه در کنش و مجامع عظمی از اصدی فلسی قبول فرمود
 بلکه نفوس کثیره اعانه عنایت نمود فرمودند «ما بموجب فرمایش حضرت مسیح عمل نمودیم و بخار شجر
 برکش و دهن داشت» بعد ذکر انقلاب یکی از خویشان خود را عرض کردند که بخود سستی خطابه مبارک
 در کلیسا منتقل شد فرمودند در کنش صحبتها می شد که مجال انکار برای اصدی نبود و نفسی ادنی عمر جزی
 نمود عرض کردند در غیاب موکب مبارک بعضی از متعصبین منتها ایرادشان این بود که در اینجا کنش
 سابق بیشتر رؤسا و اغنیای آمی میشوند فرمودند «اگر چنین است این اقتدار عظم است زیرا بیان
 اغنیای و بزرگان شکل تر است از ایمان فقر اکا شکل نمودن است عظم است در هر حال معترض بهانه است
 خود شهادت بر عظمت امر میداد و شعر نیست» بعد از سر نیز برخاسته فرمودند من حوصله ام تنگ
 میشود کسلم میردم قدری استراحت کنم شما بنشینید غذا بخورید بر بخیزید عصر چون مس سندر سن مادم
 مار و با بعضی از دوستان مشرف نطق و بیان مبارک در دو مسئله مشروح بود اول نیکو امری را

مرکزی است که دارای قوه نافذ و قدرت غالبه است سائرین نسبت بان مرکز عظیم مانند دانه که باو قائمند و بدون مرکز قوای آنها محدود و ناقص و ثانی اینکه اگر عالم انسانی را کمالات صوری و فاسیس جهانی قیاس باشد هر جوق بطور دانه زنبوری دارای این کمال و نتیجه است انسان باید چندان تحصیل علم بنده و معماری کند و این کمال هزار از نور بدون تحصیل دارد است انسان باید عمری سخت بکشد تا ثروت و عمارتی بنیاد کند مکن بطور بلخ و محراب بدون زحمت و در بلندترین شاخه و بهترین آشیانه نمایند و بغیر طال و کلال دانه و گیاه و آب های گوارا حاضر و همیا دارند مذقت بسیار خوب است و کمال در بهرامی مدوح اما نباید مذقت مادی مانع مذقت الهی و تربیت روحانی شود بلکه نمند و مؤید باشد بعد سیود ریفس مشرف و چون هوا خوب و صحت مبارک بهتر و بدست علانود در حضور مبارک سواره برید و گردش فتنه

روز عجم جادوی لائوی (دعای)

صبح طلعت مجبور با کمال سرور در منزل مبارک حکایت از سفر با آلمان و اطرش و بحرستان می فرمود که در باز ما مراجعت بجایس نمودیم به بنیم احباب چه کرده اند چگونه در اینجا سبب شرفها شده اند ما به ملک آلمان و نسه و بحرستان (بهنگاری) رفتیم دیدیم نفوس همه غرق عالم طبقتند از عالم آتشی خیزند دارند در بعضی جماعت صحبت داشتیم نفوس آگاه شدند و توجبه ملکوتی بھی کردند هر چند تا دم قلیله بودیم اما روز بروز ترقیات فوق العاده داشتند تخمی افشاندیم و برگشتیم حال شما می بینید بروید آبیاری کنید؟ دهقان وقتی زراعت میکند همیشه قلبش متوجه بان زراعت اگر به بنید و نتوانست و مایه برکت و دغن است بسیار سرد میشود ولی اگر به بنید افشوده و پرموده و خلیه مخزون میگردد من میگویم شما دهقان معنوی باشید مزارع قلوب با آغوشان آبیاری نمایند جمیع

نفوس و بقایند ولی بعضی زرعشان تجارت و بعضی صناعت و بعضی سیاست همه بزر میشوند اما بزرگ
و فائده ابدی ندارد و گزراعت روحانی و هدایت آسمانی ملاحظه نمایند تجنی که حضرت مسیح نشانند
هنوز نمریدیم آن بود که فرمود کلام من مانند جبهه‌ای است که بدست زارع افشانده میشود و تخمها بشک
در راه و میان علف و ردی سنگ ریخته میشود و هیچ ثمر و نتیجه ندارد و اما آنچه در ارضی طیبیه پاشید گردد
بسر وید و ثمر و نتیجه میدهد و مایه برکت میشود حال با هم در ارضی طیبیه چنین تجنی افشانیم چون تخم پاک
است البته برود و ثمرات و نتایج عظیمه بخشد انهمی پس از این بیانات اظهار سرت از خدا مستر
های فرمودند که من از تو بسیار خوشنومم زیرا من جذب ملکوتی و ناطق بکلمه الله شکر عالمی و مدبران
طهر و نصرت همیشه سلطان تو جهنم بشکر عالمی است که در حدود و ثغور مشغول فتوحات لطفه اقیان
که سلطان ملکوت مؤید تو است و قوه نماید پیش بانو، (بعضی سؤال از شغای بد عالمودند فرمودند)
شقا و قسم است جسمانی و روحانی خدا و اربابی بسبب خلق نکرده در دنیا تا اثرات گذرده پس بر
امراض جسمانی و دوا لازمست و در امراض روحانی و سود اخلاق و احوال دعا بعد شرجی از دخل
امراض فرمودند که در چون در اجزاء بدن مانند جزئی شکر یا شوی از دیاد و نقصانی حاصل
مرضی عارض گردد پس بواسطه ادویه بی که سبب تعیل آن اجزاء میشود باید معالجه نمود و الا هر قدر زبان
ذکر بخواند یا فکر کند رفع عطش نمیشود و تشبیهی نیست که گاهی سرد قلبی مدمتحت و سبب تخفیف الم میشود اما نه
در همه جا و همه وقت حال از شغای الهی و علاج روحانی مذکره مینمایم که نسبت بان معالجه جسمانی
انهمی ندارد امید چنانست که شما از توجه بملکوت الله و انتشار معرفت الله هر دو صحت و ثمار حاصل
نمائید چه بسیار از نفوس که جسمانی علیل است لکن روحشان در کمال قوت و قدرت است بالعکس بعضی

جنتان در کمال صحت است اما روشنان در نهایت ضعف و که درت (چون شرحی از سرور الهی
 و انجذابات روحانی فرمودند) خانی عوض نمود که شوهرین بجائی نیست ولی می گوید افعال بنماییم سبائی
 تربیت نمایند فرمودند) عظمت امر و اهمیت تعالیم حضرت بجهت آفرینش جمیع عقلا مسلم است امروز فیوضات
 ملکوت انبیهی چون بحر بی پایانت فقط توجه لازمست و فی الجمله استعداد و قیام واجب انتهی پس از
 مرضی اجتناب از عادت و سبک مبارک بود که هر روز صبح و عصر غلب پیاده و گاهی سواره گردش
 میفرمودند بیرون تشریف بردند و بعضی از خیابانها گردش فرموده مراجعت نمودند و وقت طعام
 اکثر اوقات شام و ناهار را با و طاق مبارک میبردند ولی آنروز و شب در صالون طعام مرتب تشریف
 فرما شدند روز ۲۷ جمادی الاولی (۵ مای) چون جمعی از اجای ایرانی و

محل فضل و عطا بودند خطاب بانها انسان بصیحت گشوده میفرمودند «حیات انسان خیلی عزیز است
 انسان باید این حیات عزیز را در امری عظیم صرف نماید اشتغال بصناعت و تجارت و مهال
 اینها لازم و ملکوست لکن انسان نباید قناعت باین شئون نماید باید اوقات را صرف اموری
 نمود که نتایج باقیه بخشد و سبب انتشار فضائل و کمالات انسانیه گردد نه آنکه حصر در امور جسمانیه و مطلق
 فانیه شود ساکت نباشید افسرده نباشید صامت نگردید پرموده نشوید باید جان باشید روح داشته باشید
 در دنیا کمتر کسی ممکن که مثل مارگان که از میوزهای امریکا بود راحت باشد آخر چه شد پس شما باید
 مشغول تبلیغ امر الله باشید بلی انسان باید کسب کار داشته باشد تا کمال بردگیری نشود ولی
 برای رفع زردم مقصد اصلی انسان باید ترقی در کمالات عالم انسانی باشد تا هر روزش بهتر از
 روز پیش باشد و الا غایت خام است باید هر روز فکر کند که امروز چه کرده چه گفته چه نتیجهائی از

حیات حاصل نموده اگر نتیجه حصر در خوردن و خوابیدن است بدانند که این خسران است چه قدر بسیار
 باید پست باشد که باین شسُون کفایت و قناعت نماید باید خدمتی به عالم انسانی نمود عیون و قوتی در
 استان الهی کرد شجره نشانیده اساسی نهاد که ثمر و اثر باقی بخشد گمان نکنید که ممکن است انسان جز
 با راهی اطمینان و فرج صحیحی حاصل نکند یا سکون و سرور صلی باید و اما قلوب بکدر است و همیشه نفوس
 مضطرب نهایت نیست که گاهی جای زند و قتی رقصی کنند و یاد می خنده می نمایند اما دم دیگر
 بخون شده افتند و بتلای غم و الم گوناگون گردند انتهی و پس از مرقعی اتجا بصد و فرزند
 الواح بریده در جوارب انفس و بستان امریک و آلمان مشغول و از خبر انقلاب بدان تقدی جانان
 بر ادلیای حرم بیکل اطهر بسیار بخزون و مکدر
 روزه ۲ جمادی الاولی دعای

صبح و قنیکه در سالون جالس و جای تامل میفرمودند خطاب بملازمان حضور بیاناتی مفصل در حکایات
 ایام ادرنه و شدت سختی و پریشانی از جهات عدیده و ذکر تعذبات ادا فرایام سلطان محمد و محمد
 و خوف ادا زسان مبارک صادر آنگاه بشکر بتائیدات جمال بھی عز ذره الاعلی پرداخته فرمودند
 و بتائیدات و عنایات جمال مبارک حال علم امر الله بر اعلی الاعلام منصوب است و از هر جهت جزو
 نصرت و تائید و پیجوم (بعد در باره تقضین عهد الله فرمودند) آن نفوس پر غفلت و غرور گمان نمینموند
 که خود لیاقت و استحقاقی دارند غافل از اینکه نسبت انها با امر الله سبب آن غت بود و از عون
 و صون جمال انجی چشمها باز و گوشها شنوا و رنه ما کینیم و صیتیم اگر پر تو عنایت و نبودی نفوس با مثال
 اعتنائی نمودند فوالله الذی لا اله الا هو اگر نه بتائیدات او بود در ممالک غریب احدی حتی بمن
 اعتنائی نمی کرد (چون جمعی کثیر از هر قبیل نفوس محض اطهر حاضر شدند یکی از جهانبان جنوب فریقا دوست

مسرگه وال بود از صحت مبارک جو باشد فرمودند) من بصحت جهانی اهیت نیدیم همین قدر باشد که
 انسان در بستر نخواهد باید راضی باشد اصل صحت روحانی است که پانیده است روح انسان
 باید قوی و سالم باشد اهیت در آنست والا هر چه بکنی این جبهه آخر متلاشی میشود هر چه محافظه نماید
 این بنیان آخر خراب ویران گردد و ستمارگان (امریکائی) میوه نازدند داشت چه قدر خود را
 محافظه میکرد عاقبت کجاء رفت آخر چه شد روح انسان که جلوه الهی است فیض ابدی است آن
 اهیت دارد و در فکر آن باید بود که نور الهی است این زجاج را چه شانی است سراج و تاج
 رحمت که عالم وجود را روشن نماید از ظلمات طبیعت نجات دهد دیده تن نهایت یک سیل
 دیدن تواند اما روشنی جان عوالم لایتناهی بنید شرق و غرب را احاطه نماید و کشف امور
 مستوره کند در زمین کشف مسائل آسمانی نماید مطلق بر ستمار کائنات گردد و در عشق ارض گیر کند
 این ادراکات روح در عالم ترابی است دیگر به بینید در انکشافات روحانیه و قوای غیر مرئیه
 و اسرار الهیه چه نفوذ و احاطه می دارد از جمله قوای غیر مرئیه قوه عقل و دانش است که پایانی ندارد
 اهیت در این است که ظلمانی را نورانی کند در بحر بلا یا دامن تر نماید و در گره نازخت مصیبت
 در کمال سکون و مناسبت زیست کند بعضی عرض کردند خیلی عرض داریم که بعضو مبارک عرض کنیم
 ولی چون شرف میثوم جمیع را فراموش میثایم فرمودند) آنچه نیک است و بسیار هم در یاد نگاه دارید
 و هر چه جزئی است آن را قابل توجه و اعتنا ندانید) بعد از مجلس چون اخبار بعضی از جرائد
 در باره مشرق زمین بسع مبارک رسید فرمودند) به بینید از نادانی دلی فکری چگونه غت
 قدیمه را بجا دادند با وجود این منور بتلای کبر و غرورند و از حالت انقباض و تذکر دورند عصر

جناب میرزا جلال سلیل حضرت سلطان المشهد آروچی لثرتبه العدا را احضار و غم دیدن رفته مبارک
حضرت روحا خام فرمودند چون از مریضخانه مراجعت نمودند در خیابان کبیر بیکل اظهر میخیزامیزند و
میفرمودند در پاریس خیلی دلم گرفته و حوصله ام ننگ میشود از مشاهدۀ آنهاک نفوس در شهوات
و بی اعتدالی در حرکات بسیار نکایت میکردند شب نزل سیوسکات مجمع اجاب بود فرمودند من احوالم
خوب نیست ولی شما باید بدید
روز ۲۹ جمادی الاولی (۷۶ مای)

صبح بجهت مبارک جناب میرزا احمد سهراب عرض نمود اگر اراده مبارک باشد خوب است برای تبدیل
هوا و گردش بقصر و قونین بول، که نزدیک پاریس است تشریف ببرند فرمودند و نفوس خاکی قید
قصرند اما دوستان الهی در خیال قبر خداوند برای شما ما قصری ابدی ساخته که هیچ انهدام نباید
تفرجگاه ما در آنست و آن قصر سرمدی ترویج امر الهی است نشر آثار رحانی است غرافات ثنایات
سلطان نور است غلمان و خوش فضايل و سوار بوم آشور بنیانش کلمه الله است و انوش
معرفت الله علمش صلح عمومی بین ملل اعم دنیا است و چرخش اسم اعظم بھی حد نقش مژین بگلای
معانی و حقائق است و انجاش پراثرات رموز و دقائق مکره اشش ناعش علی است فصا
جانفراش محیط ارض و سما خادانش اهل ملکوت ابھی و در بانس عبد البهاء ماد فسر چنین قصری
هستیم دیگر احمد شده نه قصری داریم و نه لانه و آشیانه ای خواهیم هر جا برویم ما و بی ابرم در پیش
هر کجا که شب بید سرای اوست این بیانات مبارک که با حالت و سطوتی عجیب میفرمودند که شاید
آنحالت کیفیت دیگر داشت و چون جمعیت اجاب جمع و تشریف فرمای سالون شدند عنوان
نطق مبارک این بود که بعضی از نفوس مانند سراجی هستند که باید آنها را روشن کنند و بعضی

خودروشنند ولی دیگران را روشن نمایند اما نفوس مبارکی هستند که خودروشنند و دیگران را
هم روشن نمایند خود را تربیت کنند و هم نفوس را براه هدی دلالت فرمایند هر کس با آنها مشغول شود
چشم بنیاد گوش شنو یابد آنها نفوس مبارکه اند الی آخر بیا نه الاصلی پس از مجلس بجهت گردش
بیرون تشریف بردند در مراجعت بعضی از دوستان میفرمودند در امر و زتصادفا دیدیم پادشاه
اسپانیا بپاریس وارد میشود برای یک نفر محض تفتن مردم چه قدرهای و هو میگردند چه طور ظاهر
بینند و از حقیقت معنی دور بعد آقا تدا صد البته صد از ده فرمودند از خدا ترس کی فغان
قهوه برای من بیار خیلی ضعف دارم غذای اینجا موافق نیست سفارش بجهت غذا دادن
هم بدتر است باز بهتر نیست که سر میز برویم، (چون سیو ما دام اسکات با جمعی از قبا مشرف
شدند فرمودند) دیشب من خیلی میل داشتم مجلس بیایم افسوس که نتوانستم الحمد لله شما گل پاریس
هستید و بھائیآن با تقدیس جمیع اهل این شهر در فکر تجارت و صناعت و عیش و عشرتند مگر شما
چند نفر که فکر ذکر خدا هم هستید در این خلگستان پاریس فقط شما چند درخت باورید که ثمره حیات
پی برده اید لھذا خیلی نمودارید و بزرگوار انیامیکه از ایران بعبدا میآیدیم در راه یک نفر جاب
را ندیدیم تا بدار اسلام رسیدیم در اینجا دوسه نفر از اجاب بودند چون آنها را ملاقات نمودیم
خیلی در نظر ما جلوه کرد ولی حال که در هر شهر و قریه ای اجنای الهی هستند انقدر جلوه ندارند
که شما هم در پاریس حالا جلوه و نمایش دارید، و چون حیثیت زیاد شد لفظی مفصل در شکر تأیید
ملکوت ابھی و ارتباط قلوب صافیہ و اتحاد امم مختلفہ در ظل کلمہ مبارکہ فرمودند و آخر مجلس
بیان مبارک بذکر ترقی نساء شرق منہی گردید عصر بمنزل احمد پادشا و از آنجا بخانه نس سندرس

تشریف بردند در مراجعت میفرمودند و در شب جمال مبارک را در خواب دیدم که لبانی غیر از
 این موجوده نکلم میفرمایند و همه آن سان را میفهمند بیش خود گفتم عجایب آنست آن سان عمومی
 و آیا الواح مبارکه باین سان ترجمه شده؟ در انجمن صدای شخصی بگوش رسید فرمودند به مبنی
 کیت بیرون رفتم دیدم شخص بلند اندام سفیدموی خوش چهره ای است میگوید از جالبصا و جالبقا
 آمده ام..... بعد گفت این دو شهر در آسمان است گفتم پس شما آسمانی هستید و او را بجزو مبارک
 بردم و از شدت سرور بیدار شدم انتهی
 روز اول جادوی آفرین

۸۵ مای) جناب قایمیزاجلال و رضوانیه خانم عازم ارض مقدسه بودند و در قه مبارکه در بیت
 اقصی در روز بروز از عون و عنایت الهی بهبودی حاصل بیان مبارک بس سندر سن شرحی در خصوص
 محبت الله بود که بنیان ابدیت و همچنین عنایات و وصایای مبارکه جناب قایمیزاجلال ضوئیه
 خانم اما در مجمع عمومی حکایت از مسافرت کلیفورنیا و اجنای جاپانی مخصوص آن شاعر جاپانی
 میفرمودند که چگونه منجذب بصفات الله گردید تا آنکه لطق مبارک را بذکر بعضی از وقایع امرتید
 شهادت شهداد بیان استقامت ایشان ختم فرموده بیرون تشریف بردند عصر مسافری از وقایع
 نگاران امریکائی مشرف مضمونی مشروح از تعالیم ظهور اعظم از فم الطهر صادر و ثبت نمود و بیانات مبارکه
 با جناب در مجمع عصر این بود و خدا استعدادی را که بشما عنایت فرموده برای آنست که در خدمت
 ملکوتش صرف نمایند زیرا در هر امری استعداد خود را صرف کنید نتایج آن محدود است مگر در امر الهی
 و خدمت او حدت عالم نهانی و انتشار کمالات روحانی که نتایج آن غیر محدود است هر نهانیکه
 در سبیل الهی جانفشانی نماید چون شمع در انجمن عالم بدرخشد ملاحظه کنید که حواریان مسیح با آنکه از عوام بودند

چون استعداد خود را در امر الهی صرف کردند چگونه از ان غنت بادی میدرخشند هنوز آثارشان
 سبب الفت و محبت قلوب است و انوارشان در نهایت سطوع ذکر عظمتشان در هر کوری تجلید میشود
 و در هر عالمی سبب انبساط اهل توحید میرم مجذوبه که چنین کلیسای هتبی در پاریس با هم او ساخته اند زنی
 و نامی بود چون استعداد خود را در امر حضرت مسیح صرف نمود به مینید چه آثاری از او مشهود است
 پس بگوئید تا استعداد خود را فدای امر الله نمائید در ظل کلمه الله مجتمع شوید اجتماع نفوس را امر نه
 جاذب نماید ملکوت الهی است و انجذاب اتحاد قلوب ارواح در ظل کلمه الله سبب حصول سنگاری
 و فلاح نفوس مطمئن گلهای زنگارنگ حدیقه معرفه الله هستند که اخلاف الوان مزید جلوه و زینت
 انبساط و تقابل نفوس و عقول سبب تصادم افکار ملاحظه نمائید اگر غنی بقول دیگر منضم شود چه قدر
 سبب تقویت او گردد و همین طور امداد و استمداد و افاضه و استفاضه آنها یکدیگر وسیله ظهور
 فیوضات حلیل کبر گردد و جنود تائید هجوم کند و ابواب نصرت و فتوح مفتوح شود و این سبب اجتماع
 و اتحاد نفوس مخلصین حصول یابد پس اتجا با یه معین یکدیگر باشند در حق یکدیگر جانفشان کنند ملاحظه
 نمائید که انعام چون در ظل ثنایان مهربان جمعند چه راحت و اطمینانی دارند و چگونه از خطر انقباض
 محفوظند در آخر مجلس میفرمودند (جمال مبارک مرا چنان تربیت و تعلیم فرموده که بار دیگران را بر ارم
 نه آنکه بار خود را بدوش سائرین گذارم انتمی بعد از مجلس وقتی سبست خیابان شام الیزه تشریف میبرد
 قطاروهی در هوا از نظر انور گذشت فرمودند تماشا دارد بیک نارنجک میتواند بیع این نفوس را
 مقول سازد و این آبادی را از خاک کند و چون مراجعت فرمودند بجهت غلام محرمه فی از اجاب
 امریکا که معلم موسیقی بود شرحی از وجه تسمیه اشتقاق کلمه موسیقی و نغمه مغ موسیقار بیان نمودند و حکایات

از رودکی و فارابی بعد از پادشاه شرف و از بیانات مبارکه در خصوص تاریخ امرائیه و شرف
مبارک بامریکا خیلی مشغول و مهتر گردید تا نزدیک غروب که برای احوال پرسی بنزل سندر سن
و سیو و مادام در نفوس باردی تشریف بردند
روز ۲ جمادی الآخر (۹ مای)

صبح و قنیکه چای میل میفرمودند و بدست مبارک خدام آستان را کاس احسان می بخشدند بزرگ عیایا
جال مبارک و شکر نایبات ملوکات ابھی مشغول بودند و چون بعضی از دوستان امریکا شرف حاصل
نموده طلبتایید در تبلیغ امرائیه میکردند بایشان می فرمودند که "وقتی بایید به صحبت می کنید
از مضرات و مفاسد عالم طبیعت بخار آگاه نمائید که این حالات از خصائص عالم حیوان است اما
انسان بقوای عقلیه و احساسات و جدائیه از سایر مخلوقات ممتاز گشته تا تمتی در روحانیات کند
کشف حقایق اشیا نماید منجذب ملوکات علی باشد در رفیع انسان و آسایش بشیر گوشت ترویج و سائل
عدل و انصاف نماید آخر آنها بگویند که عالم طبیعت و مقتضیات آنرا سیر کردید حال چندی در عالم
روحانی و فضای فزانی بپائید اگر فرضی دیدید برگردید از این قبیل آنها صحبت کنید اما
متدینین را به بشارت الهی بخوانید که تا کی مانند امم سابقه در غفلتید آیا در خوابید و یا نابینا شمس
حقیقت تابیده ابواب ملوکات باز شده مواهب الهیه ظاهر گشته فیوضات رحانیه احاطه نموده
تا کی بخیبید مثل میوه که هنوز از ظهور مسیح غافلند و از اسم مسیح و ظهور آنحضرت در نهایت تعصب نفرت
اما در جمیع عمومی نطق مبارک از نغمه های مرغان آسمانی و معارف اجبای الهی بود که من از این سرودها
بسرور آیم و الا نغمات دیگر در عالم جهانی چه آهیتی دارد و آخر مجلس مطالبی در جواب سؤالات
دوستان از فم اطهر صادر که قلوب یاران از تاثیر بیانات مقدسه بنی نهایت منجذب گردید و بعد از

گرددش و صرف نامار و اندک استراحتی بامیو در نفوس بدیدن و رقه مبارکه تشریف بردند
 در مراجعت برای جمعی از دوستان فرمایشات مبارک در شرائط تبلیغ امر الله از جمله این بود که
 در انسان اول باید خود را تبلیغ نماید خود منجذب و منقطع باشد تا نفس او در دیگران تأثیر کند و دیگر
 آنکه بقدر طلب و استعداد عطش نفسی با او تکلم نماید هر وقت تشنه می افت سبیل هدایت را
 میبذول دارد ما اگران خدیده ایم این جواهر نهمه را از زبان میفروшим اجای الهی این امر
 عظیم را بجانفشان قبول نمودند در زیر زنجیر و شکنجه و عذاب و فساد لذت سبیل هدایت این تنگنایان
 دهند چه اگر کسی تشنه نباشد و او هر قدر آب گوارا یا بداء لذت نبرد انتهی انشب منزل میبوی
 و ما دام در نفوس باری مجلس بفتگی بھائیان بود فرمودند شما بروید من خیلی خسته ام حالت این
 روز ۳ جمادی الآخر (۱۰۵۱ هـ) صبح عرائض اجای کلیفورنیا گفتگو ندارم

بخصوص نور تقدیم شد همه بشارت انتشار کلمه الله بود و پیشرفت امر الله و اوصاف و نعت
 طلعت میثاق الله فرمودند و در بسینید چه شور و موله می از تأثیر میثاق جلال الهی در نفوس افتاده
 چگونه عهد و پیمان قلم اعلی سبب جمع شل اجبا و علاء کلمه الله شده جمال مبارک این عهد و میثاق را
 برای قوت امر الله و نفوذ کلمه الله در شرق و غرب دنیا گرفتند اگر این عهد و پیمان نبود میدیدید
 چگونه جمع اجبا پریشان و ناراحت الله خواش میشد و امر الله از اذمان فراموش میگشت بعضی نفوس
 همچو تصور کردند که جمال مبارک ملاحظه پدری و فرزندی فرموده اند نمیدانند که قوه میثاق ابرار
 نشر امر الله و نصرت کلمه الله قرار فرموده اند انتهی امثال این بیانات را مکرر با کمال سلطوت و همینه
 میفرمودند و بسیار در باره مسگو دال مسس کو بر اظہار غایت میکردند تا آنکه در جمیع نطقی مفصل

در خصوص عقائد صوفیه فرمودند که حق را بحر و موجودات را امواج و شباح گویند اما انبیای اطهار
 حق را مقدس از حلول و حدود دانند و آن نطق مبارک بمعنی سیم و کوه قاف و اصطلاحات متصرفین ختم
 شد و بعد الواحی در جواب عنایت اجبای امریک عرض و دریافت از جمله بافتخار و دوستان در نور از
 لسان الطهر این کلمات مقدمه نازل می‌باشد در خصوص اعانه مدرسه تربیت سوال نمود بودید تعاون
 و تعاضد از اساس دین است شرق باید اعانت غرب نماید غرب باید اعانت بشرق کند
 و در روح فردت پرت صادر مرقوم نموده بودید که خدمتی باطنی ارتباط شرق و غرب نماید البته
 باید شرق و غرب بیکدیگر معاونت نمایند علی الخصوص مدرسه تربیت اجبای شرق معاونت
 مشرق الاذکار امریکان نمودند با وجودیکه در نهایت تنگدستی بودند با انقلاب داخلی اگر از اجبای
 غرب نیز معاونتی بمدرسه تربیت طهران گردد البته سبب و راست انتهی و در همان روز مهتمه الله
 مسرسلین تال و قبی مبلغ پانصد فرانک تقدیم حضور نمود قبول فرمودند چون خیلی اصرار و التماس کرد
 فرمودند بواسطه دکتورمودی برای مدرسه تربیت بطهران ارسال شود عصر غنزل رشید پاشا و دیدن
 ما در سیو در بیوس شریف بردند و چون مراجعت نمودند فرمایشاتی در خصوص تأییدات البته در سفر
 کلیفونیا میفرمودند بعد در ذکر بعضی از پر و فرها محلیین اروپا فرمودند که غلب محض نیستن خد ز بان
 مشهور میشوند و در زمره اهل علم و دانش بشمار میروند بعضی واقعا عالمند اما بعض دیگر محض شهرت -
 روز جمادی الآخر (۱۱۵۱) صبح در اوقاق سالون جالس از درب عمارت
 خیابان کبر را ملاحظه مینمودند و ذکر افکار عالیه اهل امریکا در مسائل صلح و صلح میفرمودند بعد عنایت
 اجبای ایران تقدیم شد فرمودند من مکاتیب ایران را میخوانم اما فرصت جواب ندارم از اول سفر

نوشتم که اجای ایران درین آیام مسافرت ما را معذور دارند هر کسی تصور میکند که من فقط با او
 مرسله دارم اگر بخوام جواب جمیع را بنگارم ممکن نیست اجبا باید گفت باشند که من باید با جمیع
 عالم مکاتبه نمایم بعد جمعی اجاب بمندی ما حاضر محض وجود عطا گشتند و نطق مبارک بر ایشان
 شمری در خصوص آئینه طبیعت بود و آئینه انسانیت که در آئینه ثانی انوار فضائل و کمالات عالم
 انسانی جلوه نماید و چنانکه در عالم طبیعت منازل بقا است و این وسیله ترقی و نشو و نما ی شایه
 در عالم روح کمالات انسانیه است و این قانون سبب ترقی ارواح و کتاب فیوضات روحیه
 عالم طبیعت به تنسبه بآن زندانست و مانع آسایش فکر و آزادی وجدان انسان در عالم طبیعت
 اسیر خورد و خوابت اسیر فادای طبیعت است مجوس حرص و طمعت مبتلای کذب و جعل است
 از این حالات و صفات مضره مانند غضب نخوت و ظلم و خیانت نجات و آزادی ممکن است
 زیرا اینها تقاضای عالم نهانیت است ولی در خواب و خور و امثال اینها انسان مجبور است چه لازم
 حیات است و اعتدال آن مند و مؤید اکتساب کمالات روحانیه و وصول بمقامات بانیه اسرار
 در غلطات جمل و جفا و غفلت و عمی است که انسان را ذلیل میکند بقوه روحانی انسان میتواند
 خود را از این اسارت آزاد نماید بقوانین الهی از این بهالک نجات یابد غلامانی است نورانی
 شود مرده است زنده گردد و کور است بینا شود محدود است نامحدود گردد اما چون ساعی
 نفوس مختلف است لذا یکی بر حمت با نی مقام میرسد یکی بطول زمان و یکی بقوه ایمان فوراً
 منقلب میشود انیت که حضرت جبرئیل میفرماید قدمی بردار و قدم دیگر بر عالم قدم گذار همچنین
 میفرماید در عالم روحانی و ملکوت الهی زمان و مکان نیست زیرا اوقات و حدود امور است

اعتباری مثل شرق و غرب جنوب شمال میل و نهار ماه و سال اینها جمیع بپایه کبره ارض است نه
 شمس و سماء همچنین است جهان الهی و ملکوت رحمانی و حیات ابدی که در او زمان و مکان و فوق
 اوقات و حدود است اینست که حضرت مسیح فرمود من آلام در آسمانم پس خائف مجرده اگر چه در
 عالم حدودند لکن آزاد از جمیع قیود از حیث جسم مانوس خورد و خوابند اما از جهت روح منزله
 و مستغنی از جهان تراب چه جمیع این شئون فانیه بپایه بان مراتب باقیه بنائیه طبعیه صبیانیه
 و چون نفوس مقدسه ناظر بان میقام بودند هنگام جانفشانی آیهی بسکلی جهانی ندادند الی آخر بیان
 الاعلی عصر فریاد مبارک بجمعی دوستان اروپائی و ایرانی حکایات سختی و شدت آیام
 اخیر در کاد مدافعه فقریات مفیدین و خیران معاندین و ذلتشان در اندک زمانی بود پس باز
 مجلس سواره در بعضی خیابانهای پاریس بوداد بولون سیر می نمودند و بیاناتی در خصوص سفر مبارک
 بمغرب زمین مفصل میفرمودند که «خداستم من موقی شوم و سفری باطراف عالم نمایم و ذلک ملکوت
 ابلیس کنم در نه ایستاده بعد از این نفوسی قیام بان می خدمت خواهند نمود و بتأییدات غیبیه مؤید
 خواهند شد»
 روزه جمادی الآخر (۱۲۶۱ مای) صبحگاه هنگامیکه چاه

تبادل میفرمودند اظهار خستگی از هجوم افکار می نمودند که در هر دمی هزار فکر دارم و پس از تصحیح
 الواح و اوراق و تهیه پست بعضی از دوستان مس استنار در مشرف شدند فرمودند فی تحقیقه
 مس استنار دکار کن و طالب خدمت نوع انسان است بعد ذکر دوستان آلمان و مجامع تنکرات
 با مسرتی فوق العاده می فرمودند که اجای آلمان نورانی هستند اگر کسی آنهار را خراب کند خیلی
 ترقی خواهند کرد بعضی از اهل سکاکنند مشرف شدند لهذا از آیام اقامت مبارک در ادین بورگ

حکایت و از آنجهای انجا اظهار انبساطی فرمودند علی مخصوص از رئیس نجمن نیاسنهای آن شهر
 فرمودند «و بعضی از نفوس آنچه از کأس عرفان مینوشند بل من مزید میگویند بعضی بعکس بدین
 سراب خود را سیراب میدانند و اظهار استغنا مینمایند مانند بنی اسرائیل در یوم ظهور مسیح انسان
 باید دائره اطلاقش وسیع باشد و در هر حال طلب آگاهی نماید هر چه بنوشد تشنه تر شود آنکه
 بیک جرعه اظهار استغنا کند» (بعد حکایات انجیل و بیانات حضرت مسیح را در خصوص ضیافت آن
 امیر و گرفتاری مدعوین و تخم افشانی زارع و فراری از محامی فرمودند یکی از حضار سؤال از آیت
 انجیل کرد که از چند نان جمعی خوردند و باز باقی بود فرمودند) خود مسیح میفرماید منم نان حیات پس
 آن مائده کمالات و فیوضات آسمانی بود و آن طبقه نفوس مطمئنه حواریان آن بود که مایه گریه
 پطرس اکبر نبود و واسطه حیات روحانی بشهر کرد نظر بآن فیوضات بود که مسیح فرمود پد درین
 است و من در شما مانند جلوه آفتاب در مرایا صافیه آن مائده را حواریان بواسطه طهارت
 نفس و عقل و روح نبوت و روح القدس تجلی بخشیدند (سؤال از تبدیل نمودن آب بشراب کردند
 فرمودند) معانی شرع قدیم را حضرت مسیح نشئه و اثر جدید داد الی آخر بیان الاهی در مجمع عصر
 مادام ریشارد و بعضی از اجبار انجمن و تحریک بر لفظ در جماع و هدایت نفوس میفرمودند که توه
 روح القدس هر ضعیفی را قوی نماید به بنید قوم ذیل اسرائیل را چگونه عزیز نمود ما بگیرا شبهه افتاق
 کرد قبائل جاهل بادیه العرب خلفاء فی الارض گردانید پس شما نظر بستمعاده خود نمائید بآید
 و فریاد بر آید ای اهل پاریس بیدار شوید که شمس حقیقت درخشیده و شیار شوید که نسیم عنایت فزید
 باهتر از آنید که عالم نسانی بحکمت آمده بر خیزید که ملکوت الهی ظاهر گشته آگاه شوید که نفحات

روح القدس احاطه نموده الی آخر بیانہ الاصلی بعد رسید پاشا و جناب وزیر مختار ایران تشریف حاصل نمودند و حکایات مفصله در تاریخ امرالله و سفر مبارک ببلاد امریکا وارد پاجبیت ایشان میفرمودند

روز عجمادی الاخره ۱۳۰۵ امای اقبل از تشریف اجا حکایات حواریان بعد از شهادت حضرت مسیح میفرمودند که یک اجتماع در بالای کوه نمودند و در قبول بلایا و ترک راحت و نشر هدایت معتمد شدند چون از کوه سر از برگشتند هر یک بطرفی رفت و برگشت جمیع در اطراف قیام برد و دعوت بملکوت الله کردند این تأثیرات عظیمه همه از ان اجتماع ظاهر شد و چون بعضی از عرائض امریکا ترجمه و تقدیم شد و از نظر انور گذشت فرمودند و در امرالله محفل سری نباید باشد و لوازم و نفوس بیغرض و خالص این محفل را تأیید نمایند لکن آینده سبب رخنه در امرالله و عنوان و بجهانه ترویج اغراض شخصیه میشود و مانند کورس سلام ظاهر و باطن درست نمایند و بطواهر و اسرار قائل میشوند و در میان اهل بها باین عنوانها اختلاف و تفرقه می اندازند انتهی آن روز در مجمع نطق فرمودند بلکه یک یک دو دو نفوس احضار نموده با آنها صحبت میفرمودند و هر یک بسؤال و جواب و تشریف خصوصی و تنباهی و آخر هنگام مرضی بعضی از آنها می فرمودند که دو اول امریکه نفوس بن مکلفند تحقیق و تخری در حقایق امورات انسان واجب است که طب کشف هر حقیقی باشد تا بهر رمزی پی برد و هر شکلی را آسان نماید چه که عالم خلقت بجزیت بکران و در عمق آن لسانی و جواهر گرانها مستور چون نطق و تخری شود از حقائق و دقائق امور اطلاعات مفیده حصول پذیرد و نتایج عظیمه مشهود گردد بعد از گردش در صرف نامار و تمهید و محاسبه بفرمان صالون شده چای تناول میفرمودند که چند نفر ایرانیان محترم با سرکار بشرخصه مشرف گردیدند

و از نطق و بیان مبارک در سائل هستیه فرج و مسرور و موفور جنبند و چون ذکر ایران بیان آمد
بسیار غایت در باره حضرت قائم مقام مرحوم فرمودند از جمله بیان مبارک این بود که «اگر
قائم مقام بود ایران را احیا می نمود، قلوب را زستی بانات مبارک محتر و صد و شش و شصت
خضوع و خشوع مرتفع شدند و وجود اطهر برای دیدن بعضی از دوستان محترم بیرون تشریف
بردند و آن شب هم غذای مبارک قدری نان و شیر بود و بس»

روز ۷ جمادی الآخره (۱۴۱۵ م) پس از اوراد و اذکار چون تشریف فرمای صاوش
جای میل نمودند می فرمودند نان و شیر از هر غذائی سالم تر است جمال مبارک می فرمودند در ایام
سلیمانیه غذای من اغلب شیر و گاهی شیر بجنج بود، بعد بصدد و نزول الواح بدیهه در جواب انص
جای امریک مشغول شدند تا جمیعت اجبا حاضر و لسان مبارک در شوق و تحریر ایشان بنظر نفعی
ناطق که بحدایت نفوس قیام نمایند و کران را بنیا و کران را شنوا کنید مرده ما را زنده و گنگان را
گویا سازید اگر باین مخطر قیام کنید چنان تا ییداتی یا بید که خود حیران مانند الی آخر بیان اصلی
چون دوستان همه بانحایت بهتر از و بجان مرتضی شدند عزم گردشی سواره فرمودند جناب
قائم مقام بعضی از اجبا و قدام ایرانی هم در رکاب مبارک بودند در بین راه می فرمودند که «و ملک
المان و اطیش و هنگاری من بجا بودم و بی نهایت مشغول با وجود این خیلی قلمم سرور بود اما حال
در پاریس تا آنکه احوال خوبت و مشغولیت کمتر دلم تنگ می شود» چون کاسه مبارک بنواد بولون
رسید حکایاتی از ایام مازندران و طهران فرمودند و در غمسل پیاده شده میر میگردند زیرا ابله
و شکوه بود و هو معتدل و رخسار شکوه چمنها و جنگها بنزد غم آب دریاچه در مقابل آفتاب چنان آئینه

شعاف و براق و قایمها روی آب سیر نمود منظر بسیا با لطف و صفائی بود میفرمودند و در آن محل
 جمیع اشیا در منتهای درجه نمایش و لطافت که نتیجه و کمال خلقت انخاست مشهودند مگر این بسیار
 بشری که از کمال و نتیجه حیات خود دور و مجربند و چون بجهت محصور و منطری چنان دیده میشوند
 که آنهم برای خدمت عالم مادی خلق شده اند نه مادیات برای خدمت و ظهور کمالات عالم انسانی
 وقت عصر از قبیل نفوس در ساعت غایت شرف بودند و بیشتر بیانات و فرمایشات مبارک
 بمناسبت سؤال بعضی از حضار در فرق بین مسائل صوفیه و مقاصد انبیای الهیه بود و تقدیرات
 باری از امثال و شباه و اثبات وجود واجب و ترکیب عناصر و اجزاء فردیه بار آورده حتی قدیر
 و عجز و نقص عالم طبیعت و شرح این بیان که «فلاسفهم هر یک توه و یا حقیقت کلیه فی را مصدر
 کائنات گویند با انبیا اختلافان فقط در اینجاست که انبیای گویند آن حقیقت کلیه جهت
 جامع غنی مطلق در کمال و مختار بار آورده است اما فلاسفهم آن را فقیر و غیر مدرك و عاجز دانند
 اختلافان در صفات و کمالات است که فلاسفهم آن توه معنویه و کمال مطلق را باور ندارند
 اما انبیاء عجز موجودات و ادراک کننده ذات شرح دهند که ان کینونت قدم با دراکات
 عالم حدود محصور و نشود و عدم احساس ناس را دلیل بر فقدان کمالات مطلقه وجود واجب
 ندانند» خلاصه آن محفل و بیان مبارک بطول انجامید و بسبب تذکر حاضرین و آگاهی و
 خضوع طالبین گردید

روز ۸ جمادی الآخره (۱۵۱ مای) در مجمع

عمومی صبح نطق مبارک در خصوص بقای آثار نفوس روحانی و فانی شئون و امور دنیوی بود
 و بعضی از بیانات مبارکه اینکه در چه شده با پلیون کجا هستند ملوک و بزر و اوریان و امثال آنان

مسامی و مقامات و زندگانی و حیات جمیع مانند سراب بود فاعقبه و ایا اولی الالباب ۱۱، و ختم
 مجلس اطفال را بسیار نوازش نموده امر تربیت انهای فرمودند که تربیت الهی تربیت ثانیه مثل
 اینکه حالا مادران از بدایت عمر به پسران میگویند باید اهل ثروت شوید میوزگر دید جز این ادعا
 ذکر دیگر ندارند هیچ نمیگویند صادق و امین باشید خدمت به عالم نهانی کنید تربیت روحانی سبب
 صیانت وجود و اعتدال در امور است ممکن است اطفال را چنان تربیت نمود که اعتدال در جمیع شئون
 داشته باشند و از صمیم قلب محبت نوع انسان گردند و می شود هم چنان مهمل گذارند که از ذل غفلت
 شوند حال شما با جمیع اولاد من هستید میخواهم شما تربیت الهی یا باید نورانی شوید الی آخر باینه الاصلی
 مکر اطفال را نوازش نموده خیلی بانها اظهار غایت فرمودند مخصوص صبیته صغیره ستر مائی که بسیار
 مؤنس بود و اکثر ایام در محضر انور سبب تبسم و سر و طلعت مجبور ناما را منزل میو و ادام و دیو
 بارنی موعود بودند و عصر پس از تشریف بعضی از نفوس و صدور الواح بدیعه با فتحار و دوستان
 امریکا بجهت گشتش بیرون تشریف بردند و در یکی از مغازه ها چای سفید خوبی بنظر مبارک پدید
 قدری خرید فرمودند و در منزل مبارک بدست خود تلخ فرموده بخدمت حضور غایت نمودند

روز ۹ جمادی الآخرة (عالمای) صبح زود در حالتیکه در اوطاق سالون می

می فرمودند و از در شیشه بعضی از عمارات شهر بنظر انور میرسید لسان الطهر باین بابا عاایش
 ناطق بود که دو اگر اجای الهی چنانچه باید قیام کنند و بجالتی آیند که هر یک مصداق و حل و درای
 و در دوا و حالتی فی خدمتک سر بدارد و بکلی در امر الله محو و فانی طو لے نمی کشد که
 جمیع امم را منقلب نمایند و دود هر شهری و دود فرمون منقلب یافت شود که بکلی از خود بگذرند کفایت است

د بعد از جلوس و حکایت از خدمات حضرت سلطان الشهداء و محبوب الشهداء و حضرت فتح اعظم
و محتشمان در قتل امرا الله و ذکر خلوص حضرت بابا لباب میفرمودند که در زمان دوران شب
حضرت بابا لباب چون حضرت قدوس را دید و بیانات فضل و حکمت از لسان ایشان شنید
فوراً مانند عبد ذیل بر خدمتش برخاست علی الصبح اصحاب دیدند که حضرت بابا لباب با آنکه
مجمع اصحاب و سرور اجاب بود با نهایت تعظیم در حضور حضرت قدوس دست بسینه استاده
بقسمی که از خضوعش کل حیران شدند (بعد شخصی از دوستان مشرف در جای اذن تشریف بجفت جوانی
ایرانی که خود را نسبت بامر می داد منوذر فرمودند) نگاه کن من اگر کسی صد خلاف بکند که ضررش بشخص
من راجع باشد چشمهایم بر هم می نهم با او بطور محبت سلوک میکنم بدرجه ای که امر بر خود او مشتبه میشود
اگر خیانت عظمی بمن کرده باشد چنان با او رفتار مینمایم که گویا این ترین نفوس است اما اگر ضرر
بامرا الله رسد صبر نمی کنم شخصی خانه امر را خراب می کند من استاده می بینم و او قاتلش تلخ شود
که چرا در خوابی با من همراهی نمی کنی مرد که؟ تو خانه امر را خراب میکنی توقع داری ابداً قلوب
مکدر نشود من میخواهم تو بر اثر قدم من شمشیر نمائی دلی میازاری با کل در صلح باشی اهل انعام
شوی سبب سرور نفوس گردی به بین من چه میکنم صبر مرا اگر سائرین نمیدانند تو میدانی با من
بوده ای می بینی و میشنوی چیز که انسان را خراب می کند هوی و هموس است همیشه دعا کنید که
از آن دور باشید اگر مرا کشته بودند بهتر بود تا مال مردم را بخورند زیرا این ضرر بامیر می رساند
و آن میرساند الی آفرینانه اصلی و چون جمعیت کثیری بشرف تقاضا شرف گشتند محفل شرف آنها
بسوال و جواب منتهی شد و قلوب از استماع نصائح مشفق و وصایای مبارکه متلذذ و متزجر گردید

از جمله سؤال از خوردن گوشت و ذبح حیوانات نمودند فرمودند در وقتی بیان جمال مبارک این بود که اگر کسی حیوانات بچ نکند و نباتات قناعت نماید لبسته بهتر است ولی بنی نفرمودند زیرا ممکن نیست که انسان حیوانی نخورد چه که در هر آب و گیاه و میوه ای حیواناتی که انسان از خوردن آن ناگزیر است موجود نهایت ضعف و شدت دارد سؤال در از چگونگی معامله و معاشرت بانفوس بی ادب و بد اخلاق کردند فرمودند آن نفوس بر چند قسمند اشخاصی هستند آلودگی آنها بدرجه ای است که حشر با آنها غیر مفید بلکه مضرت است لبسته از آن گونه نفوس دوری لازم است اما کسانی هستند بد اخلاق و بد رفتار که اصلاح حال آنها ممکن است چندان نباید اجتناب نمود ولی معاشرت با آنها باید محض بیداری و آگاهی ایشان باشد و لکن مردمان بجز صله بی صبر یا گذشت که نیت خیر دارند و لسلوک ندارند لبسته نباید آنها را مبغوض دانست زیرا صادقانه کاذب نمیند نه خائن و قس علی هذا حال از آدمهای خوش اخلاق گفتگو نمائیم که نورانیند و رخنه با خلوص و خضوعند و با وفا و ثبوت خوش خو و مهربانند و مایه سرور دل و جان و شرف حساب هستند که جوهر وجودند شمع روشن هر پنجمند مروج صلح و صلح امانند و خیر خواه احزاب مل عالم خدا انسان را بصورت انسان خلق کرده که صفات و شیم رحمانی داشته باشد نه حرکات و ظهور حیوانات درنده انتهی امروز عصر بیاناتی با بستم و مزاج در باره الهی پاریس میفرمودند از جمله بیان مبارک این بود که دو شما اهل پاریس را وقتی بهم که میخواهید برو عانیات هدایت و دلالت نمائید باید اول نغمه و ساز و محفل عیش و عشرت بپارائید و بعد از نغمه و آهنگ ملوکات آغاز نمائید و الا گوش نمیدهند و آن روز چون باران بود همگی اظهر از منزل مبارک هیچ بیرون نشرفتند

و شب تا دیروقت در صالون می میفرمودند و بزرگ رجال اهل بیاد اجای طلعت بجهت مشغول بودند
روز ۱۰ جمادی الآخره (۷۰ مای) صبح چون جمعیت حاضر و محفل عمومی منعقد
تشریف فرمای صالون شده نطقی در خصوص غفلت و احتیاج اعم عالم در آیام ظهور مطالع فیض قدم
فرمودند آخر مجلس شخصی سوالی درباره اشخاص نیکو کار کرد که آیا اگر مؤمن نشوند بکلی از رحمت الهی
بی نصیبند یا نه فرمودند و چون این ظهور ظهور فضل است لهذا اشخاص نیکو کار خوش رفتاری که
مؤمن نیستند از فیض فضل الهی بی نصیب نخواهند بود یقین است شخص غیر مؤمن که دارای عمل صالح
است بهتر از آن کسی است که مدعی محبت ایمان است و اعمالش حاکی از دسائش شیطان ولی
کمال وقتی حاصل شود که عمل و ایمان توأم باشد و شخص نیک کردار سعی در نشر وحدت عالم انبی
و ترویج صلح و یگانگی بین اعم و مل عالم گردد البته بن مقام اعظم است و شخصی خود امین باشد
ولی باز محتاج توه قاهره و کلمه نافذه ای است که ترویج مراتب امانت و فاد مقامات کمالات
اخری در طبقات فرق و احزاب دنیا نماید توه ای باید که تأثیرش خارق العاده باشد کلمه مبارکه
که نفوذش شدید باشد نفوس را خلق جدید نماید تعقیب ایهیت کند و لابد از برای هر کس
مرکزی است مرکز این توه قاهره منظر کلمه الله اطاعه و امر الله تعالی است که بدن حسن و سیات
نفوس را از قید ظلم و خیانت آزاد نماید هر کس در ظل آن کلمه مبارکه مستغفل شود از مصیبت قلب خبیث خواه
نوع بشه گردد نه از خوف سیات و زجر و ضرر اگر جاہل باشد در عمل با عالم برابری نماید و فوائد
اعمالش از نتائج رفتار اکثر عقلا و نظم عالم و تحمیل اخلاق اعم برتری یابد و اینگونه تعقیب قلوب
پیچ توه ای حاصل نشود جز بایانت ایهیه و تعالیم روحانیه انتهی عصر اندر در نفوس عیدیه در وقت

مختلفه تشریف حاصل نمودند و مشروحتر باینکه از لسان مبارک جاری در سلسله اقتضای بود
چنانچه در جلد اول این کتاب در شرح آیام دلبین تعالیم مبارکه راجع بانیمکه مفصل مرقوم شد
و نزدیک بغروب برای رفع خسته گئی گردش بیرون تشریف بردند

روز ۱۱ جمادی الآخرة (۱۸۰۱ مای) جمیع مزاج می فرمودند که سواد را از پیش
کنید استبابت چای را روی نیز بچسبید مرد مقتولی باشیده از این قبیل بیانات مزاج
آمینر بلا زمان حضور می فرمودند و همچنین فرمودند چای با سواد ولدت دیگر دارد بعد ذکر
حضرت محمد منصفای بنده ای وثبوت و خلوص نشان و انجال عزیزشان بیاناتی سرست خیز فرمود
و چون آن روز می کشنده بود جمیعت پیش از هر روز در صالون (پارتمان) منزل مبارک جمع
بودند وقتی که تشریف فرمائی جمع شدند اول در باره اطفال ادا مارد و اظهار عنایت نموده
فرمودند اگر انسان خوب تأمل کند میابد که تربیت عانی اطفال از صغر سن چه قدر آهست
دارد آنچه در اوائل عمر مرکوز اذنان شود و مدتی طفل در آن نشو و نما کند چنان رسوخی
و قلبش نماید که طبیعت ثانویه شود علی الخصوص که بعد از بلوغ نیز در آن خط سیر و سلوک نماید
و در تربیت روحانی و حصول کمالات معنوی جهد و یملع مبذول دارد و معاذ الله اگر در غفلان نشود
و نیات و افکار غیر ممد و مه نشود و نما نماید و مدتی در آن بپاید از شأمت و ضلالت آن
تا عمری نجات نیابد و در افکار و اعمال مفسره چنان معتاد گردد که شخصی در استعمال یا شرب
افیون معتاد باشد زهر مصلکت را بر هر ماده لذیذی ترجیح دهد و تنی را از هر گونه طعام شیرین
بهتر داند انیت که در نزد آن نفوس شعله هدایت مذموم است چنانکه روشنی فانیات بآفتاب

پیش خفاش مشوم و یار آنکه گلشن و گلزار از دستش بزم کم نفس سیاهی چنان مردگانی را زنده نماید
و باران ربیع الهی شوره زار قلوب آنان را اثر دثر نه بخشد ؛ بعد طبعی مفصل مناسبت سوال
مسئور که تازه از امر یکا آمده بود و خصوص اراده فرمودند چند آنکه رنهای چون گل از شدت
شوق خندان شد و دلها بی نهایت شادمان بعد از نظر نظر بیل و مذاکره بعضی از دوستان
مقیم ایرانی هنگام گردش بمیدان اسب دوانی تشریف بردند پس از چند دقیقه مکث باز سوار
شده بهوتل مراجعت نمودند و فرمودند این گردشهای سواره کفایت نمی کند راه رفتن بهتر
است هیچ نفر تجی مثل منی با قدم نیت سواری برای طی راه و منازل خوبست و رفت وقت
و فرصت نه بجهت ریاضت و تقویت من اگر راه زودم هیچ میل بخدا پیدا نمی کنم ؛ لکن ابا دکتور
محمد خان بیرون تشریف بردند و خیلی گردش فرمودند آن شب میوه و مادام رشاد و انصاف
شب شرف بودند و در مسائل متصوفین از هر مقوله فی مفصل صحبت فرمودند و در جواب یک سوال
بیانات عالی و دلائل کافی از فم مطهر صادر میشد
روز ۱۲ جمادی الاخره

(۱۹ مای) سحرگاه قبل از آنکه جای میل بفرمایند بعضی از عوامل طهران و ذکر فساد بیونیهایی
فتنه جو بنظر انور رسید که بسبب تحریک فساد آنها دوستان طهران از انعقاد مجلس در آیام
رضوان ممنوع شده بودند و چون این فساد بیشتر بواسطه صدر العلمای ازلی در طهران بود
که در امور سیاسی مداخله مینمود و هر روز شب با شورش و انقلابی می گشت لکن فرمودند
عقرب ریشه آن معاند پر خدعه و فریب کننده نبود این مفیدان گمان می کنند که مقاومت
امراته میتوانند نمود ؛ این خبر و بیان مبارک بطهران نوشته شد محض وصول هنوز بن جمیع

احباب منتشر شده داخله وفادار و در امور سیاسی سبب شده که با موزارت جلیله داخله آن
 نا بکار اخراج بلد گشت و بسیار راه خراسان و مشهد گردید بعد از آنکه چای میل فرمود مس
 موز شرف شده از جماع احباب نیو برک و نمایندگان بھائیان بلاد امریکا که از هر جا
 برای مذاکره در امور مشرق الاذکار مجتمع بوده اند حکایت مینمودند فرمودند در شهرهای امریکا
 ندای الهی بلند است مستقبل انجا خیلی خوب خواهد شد جمیع امریکا روشن خواهد گشت اما در مجمع
 نطق و بیان مبارک مناسب سوال غامبی مبنی در خصوص مآذ روح دستمرازانان و کمالاً
 روحانیه بود که این کلمات باید در دو دکن یا بد قلوب حضار از معانی بیان گفتار طلعت
 پیمان بسیا منقلب شد بقسمی که خام مشارایها بگیرد افتاد بعد از مجلس آثار ضعف و خستگی و بیکل کرم
 مشهود بود لذا بیرون تشریف بردوشی میفرمودند تا در یکی از باغچه های داخل شهر ردی نیکت
 نیکه نموده فرمودند و تفکر در نعمات الهیه چه قدر سبب تذکرات و تذکر و سبب بقدر چه بود
 و نسیم لطیفی است چه قواد و استعدادات عجیبی چه خوبت انسان قدر این نعمت را بداند و نیکار
 قیام نماید باداء و طائف عالم انسانی و ترویج صلح و صلاح و رفاهیت و نجات عموم بندگان
 الهی پردازد عصر آن روز نفوسی از محترمین ایران یکی بعد دیگری تشریف جتند و از بیانات
 و مسائل مهمیه هر یک درجه ای حالت تذکر حاصل نمودند و با کمال تشکر عرض گردیدند هنوز بعضی
 مشرف بودند که چون روز مجلس اجتماع بھائیان و منزل مسیو و مادام هکات بود اقدام حضور
 از مجلس فرستادند و فرمودند من مجال حال آمدن ندارم وقتی از مجلس خدام استمان مرحبت
 نمودند و خبر انجذاب احباب و نطق پرفسری از دوستان پاریس بعضی قدس رسانیدند قلب

انور بسیار و رشد فرمودند . همیشه خوش خبر باشید اخبار خوش را همیشه زود متفرمائید
و سبب سرور و انتباه قلوب گردید . اما اگر بجهت نفسی بیام و خبر بدی داشته باشید در ابلاغ
و مذاکره آن عجله ننمایید . و سبب خزن طرف مقابل نشوید . من وقتی خبر بدی برای شخصی دارم صریحا
با او نمیکویم بلکه نوعی با او صحبت می کنم که چون آن خبر را بشنود صحبت من مایه تسلی او می گردد
اول شب بمنزل امه الله مسند من تشریف بردند بسیار باره او اظهار عنایت نمودند صحبت
داشتن او را بفارسی تمجید فرمودند و ایشان را امر بخواندن و یاد کردن اشعار جمال مبارک
کردند و وعده نمایند و ترقی دادند و فرمودند : من عربی را تحصیل کرده ام و قلمی غلط بودم
کتابی از مناجاتهای حضرت باب را بخط جمال مبارک داشتم و خیلی خواندن آن را شائق بودم
بشما که بیدار میشدم برمیخو استم میخواندم و از شدت طلب اشتیاق می گریستم تا آنکه دیدم من
را خوب بفهمم دوستان قدیم بخوبی میدانند که من تحصیل کرده ام اما گفتن و نوشتن عربی را از
فصحای عرب بهتر میدانم امید دارم تو در فارسی خیلی ترقی نمائی ان شب شام مبارک رسید و
ما دام دیفوس بارنی طبع ایرانی مرغ و پلو فرستاده بودند

روز ۱۳ جمادی الآخره ۱۲۰۰ (ای) صبح پس از ترتیل قضاوت چند مناجات از مناجاتهای
قلم اعلی فرمودند و در پنج حالتی مثل حالت نیت قلوب صافیه را بخندب نماید و نفوس
مقدس را انتباه و ردعانت عجیبی بخشد پس از آن چون مجمع عمومی هتیا و بزم تقابرا باشد نظر
بسوال یکی از حضار نطق مبارک در خصوص رجعت و نزول مسیح از آسمان بود و تفسیر آیات
انجیل یوحنا و بیان اصطلاحات انجیل که حضرت مسیح با آنکه از بطن مریم بود فرمود من از آسمان

آمد و ام و چون مس نوبلاک مشرف شد بسیار باره او و خواهرش اظهار غایتاً فرمودند
 که "خدا شمار را از امریکا مبعوث کرد که در آلمانیا سبب انتقال امرالله شدیدی خلی خدمت کردی
 بخوابرت نوشتیم که از ابتکارت بسیار بلاد آلمان برای تبلیغ امر سفر نماید خدا او را نایب میکند
 حقیقاً خیالی مورد عنایت بود و مفتخر از اینکه خواهرش در تبلیغ امرالله متوید است و خودش اندک
 مالی و اداء مصارف سفر او و سرفراز عصر از روز باز در منزل مبارک جمعی منعقد و عنوان نطق مبارک
 این بود که دو اکثر نفوس مانند اطفالند با مورچه‌یئه مخزون یا سرور میشوند اما موعظیمه اجمیت
 نمی دهند" و شرحی مبسوط از کیفیت بدایت ظهور مسیح و ایهال غفلت خلق فرموده آخر مجلس و خطبه
 مسسندرس را باز تشویق بخواندن الواح و آیات فارسی می فرمودند بعد چند نفر از ایرانیان
 محترم حاضر محضر اطهر شده بیانات مفصله در مسائل عدیده و مطالب و عانیه از فرم مبارک شنیدند
 چند آنکه مفتون گفتگو و مجذب خلق و خوی جان بخش گردیدند و در آخر بمناسبت ذکر محصلین بیان
 که دراز و پاجتصیل علوم مشغول فرمودند که دو وقتی بنی اسرائیل در مدارس خود علوم مادیه و دینی
 را با تعلیم میدادند این سبب تربیت نفوس ذی فنون میشد لکن بعد در ایلادیان علی الخصوص
 بن مسلمانان تعلیم در مدارس منحصر بمائل درباحث دینیته شد آنهم منتهی ببحث الفاظ گردید
 و شرحی در خصوص مدرسه نظامی سابق بغداد و بیانی در خصوص مسلم و تحریر و عالم فرمودند
 که معلم را شخصی میدانستند که در جمیع فنون عصر خود ماهر و جامع باشد و نظیری نداشته باشد و
 تحریر شخصی که در جمیع علوم عصر خود ماهر باشد و نظیری نداشته باشد و عالم انفسی که در یک یا دو
 علم ماهر باشد پس از لشکر و خضوع و مرضی ایشان بمنزل سیو و مادام در نفوس باری تشریف بزدند

و از آنجا سواره بپا بولون و از روز در کاس که هنگام مراجعت لجن بدیع طبعی مشغول مناجات بودند
و مناطق بشکر و ثنای مالک ملکوت اسما و صفات -

روز ۱ جمادی الآخرة (۲۱ می) از روز در مجمع عمومی لطفی نفرمودند نفوس در اطلاق
مبارک احضار و بیان آثار و تعالیم ملک مختار میفرمودند یار و اغیار از روز از عنایات
خصوصی و شرف و سؤال جواب مخصوص شوق و ذوقی دیگر داشتند و همه شاکر الطاف و
عنایات مبارک بودند و ذکر و حامد مطلع فیوضات باقیه از انجمله یکی از اهلانی امریکا که از
تشریف حضور بوجد و شور آمده بود عرض می کرد چکنم که این تعالیم مبارک را بتوانم عمل نمایم عیوب
نه بینم و حالت تحلل داشته باشم فرمودند همیشه تلفت حال خود باش به بین چه نقصی داری
گویش نما تا آن را اصلاح کنی چشم انسان هم کور است و هم زده بین - کور است از دیدن نقائص
خود بینا و دور بین است در خطاهای دیگران (بعضی میفرمودند) شما در فکر آن باشید که
روحانی گردید از عنایات حضرت بجهت اشباحه و نصیب برید و شکر کنید خدا را که در عصر
بجهت اشباحه زندگانی می کنید و از فیوضات او استفاده مینمایید (بنفوسی دیگری فرمودند)
مقام شما مقام رفیعی است که در این ایام باقی حقیقت توجه نمودید بعد ما نفوس بسیاری نومن
خوبنشد ولی کسانی که در بدایت ظهور حق را شناخته اند سعادت ابدی دارند زیرا در ایوم
امتحان ایمان و طمیان حاصل نموده اند در ظهور سح تاج خار بر سر آنحضرت گذاردند اما
امروز ملیونها مجتهد و ارباب تاج طلا می سازند و ستایش می کنند با آنکه در ایام حیاتش ابد
با و اعتنائی نداشتند انتهی ما را را منزل میو و ما دام در نفوس باری نتواند فرموده از آنجا

بدیدن ورقه مبارکه بخل حفظ الصلحه شریف بردند و پس از آن نظر بر جای دوستان کمپانی
از برای اتمام صفحه های فنو غراف شریف فرماده در چند صفحه صورت بیانات و صورت مبارک
را برداشتند
روزه اجمادی الآخره (۲۲ مای) پس از آنکه جای
میل فرمودند بمنزل شریف بردند آن شخص محترم نهایت تعظیم و خضوع را در
ساحت اقدس اظهار داشت حتی لدی الورد دست مبارک را بوسه داد و بیان افتخار
نمود که از ایران چنین امر عظیمی که سبب سرفرازی مشرقیان علی الخصوص ایرانیانست ظاهر شده
و در مخصوص حکایاتی بعرض مبارک رسانید منجمله ذکر نمود که در یکی از جماعت هتبه لندن که حاضرین
همه از اعیان دورد های انگلستان بودند خاتم بسیار مجلله فی نزدیک من نشسته بود دیدم انگشته
عقیقی در دست دارد خیلی تعجب کردم که این لیدی باین جلالت نشان و این همه زور و زینت چرا
و طلا چرا این انگشته عقیق کم بها در دست نموده آخر چون سبب پرسیدم در صورت من نگاهی
کرد و خندید انوقت جواب داد که این انگشته نزد من عزیزترین جواهرات و زینتهای منیاست
بیشتر تعجب کردم گفتم برای چه گفت مگر شما ایرانی نمینید نمی شناسید که این نگین نام حضرت به است
نقش شده و داشتن آن سبب افتخار من است از حالت آن خاتم محرمه که با منم حضرت
بجاست با نیدرجه اظهار افتخار و خضوع می نمود من بسیار متعجب شدم که چرا از این امر
عظیم که مایه فخر و مباهات ملت و مملکت ایران است من بجهرم درحالی که چنین شخص خاص خطیر این
امر را بزرگی یاد می کنند چرا من در حقد و عناد باشم رفیب و در تو گردید من نگذردم باید و تو
گرم که غیرت از دین است باجمله آثار تعظیم و خضوعی از آن وجود جلیل ظهور رسیده که بی نهایت

در محضر افرامور د احسان و عنایت گردید اما بیات مبارکه در آن محفل ازل شرمی در و حدت
 اصول ادیان الهیه بود و نشر امر الله در بلاد امریکا از اجای امریکت جو یا شدند فرمودند
 از هر قبیل مبتدئ نفوسی بجائی خالصند که مؤمن بجمع ادیان و موقن بحقیقت اسلامند کسانی هستند
 که این امر را مرکز صلح و صلاح و حضرت بجهت الله را شخص کاملی میدانند و بسیاری فقط محبت و دوستی
 با اهل بجهت دارند از هر قبیل بسیارند پس بیانی مشروح از تاریخ امر بدین مع و شهادت شهادت
 و جواب اعتراض معترضین در این خصوص فرمودند که میگویند مقصود انبیا از ادعای ریاست
 حکومت بوده بآنکه اساس امر الله ادعای مظاہر مقدمه بکلی منافی آسایش و راحت عوشرت
 بوده تا چه رسد بحیال ریاست حضرت بجهت الله خطاب بناصر الدین شاه میفرماید من اناس
 من قال انه اراد الدنيا بعد ان ذی ما وجدت فی ایتامی مفر من علی قدیرا من علی علیه کنت
 فیکل الاحیان فی غرات ابلا یا آتی ما اطلع علیها احد انا الله انه کان علی ما قول شھیدا
 و الذی لا یری نفسه بحیاة فی اقل من آن هل یرید الدنیا و فیا عجب ان الذین شکلون اهلهم
 سوف یسلون عما قالوا یومئذ لا یجدون لانفسهم ناصرا ولا معینا و علاوة ازین خطرات بلایا
 اثرات و نتائج امر مطابق کلمه الله دلیل بر صدق مدعا و جانفشانی آن بیا کل مقدمه بحجت تربیت
 نفوس بشریه بوده حضرت مسیح میفرماید ایشان از اثر ایشان بنساید هیچ درخت تلخ میوه شیرین
 یا درخت شیرین میوه تلخ نخواهد داد ذات نایافته از مستی بخش کی تواند که شود هستی بخش
 شخصی که خود صادق نباشد و جز انیت مغرض ذاتی هیچ قصد تربیت و ترقی نوع انسانی نباشد
 و جانفشان سبیل الهی نگردد چگونه نمی را از خفیف ذلت با وج عزت و سعادت سازد و نفوذ

کلمه فیه اش در قرون عدیده سبب تبدیل خلاق تخمین صفات و تعدیل غوار و اتحاد و تمغنه
 گردد مدعی و طالب دنیا از بلایا و تعدیات مل متعاجمه در حال مغلوبیت کبری بکلی معاشه
 محو و نابود شود بجز دموستار دانش فوت گردد و شجره آهانش از بیخ دین کنده شود بالعکس
 یکی از معجزات کلمه الله و آیات باهره بدعیان من عند الله نیست که با وجود ظلم اعدا قتل و
 زجر و بلا روز بروز امرشان نافذ تر شود ذلت سبب عزت گردد اسارت و حبس نکم آزادی
 و نجات یابد ملاحظه نمودید در ایران چه بلایا و مصائب شده فی این امر دارد شد
 ایرانیان چنان گمان کردند که این امر اساس بنه نیست و بعضی تفرقات دولت و ملت انصفا
 قلوب کرش محو و فراموش خواهد شد نفهید که تفرق و بلا و قتل نفوس و شهادت عظمی مزید نفوذ
 امر الله و اعلا کلمه الله خواهد گشت لذا بر قدر خواستند این سران الهی را خاموش کنند
 روشن تر شد اگر در امر یکا یا بلاد اروپا تفرق می نمودند یا مرص می کردند یا بصلیب میزد
 بسته نفوذ این امر شدید تر میشد پس کیفیت ظهور مظاہر مقدسه بانفوس ریاست طلب بکلی
 بعکس است و هیچ وجه ثابت بیکدیگر ندارند و در عالم وجود نفوذ امر الله و توه کلمه الله
 را نظیر و عدلی نه تا باری ان روز هیچ بهکل اقدس خسته بودند چون مراجعت فرمودند و
 مجمع نطقی نمودند بلکه مجتنب و نفوس طالبین را بتدبیر در اوطاق مبارک لطف و عنایت میفرمود
 و ترغیب تحصیل فضائل عالم انسانی و قیام بنشره نفعات الهی میکردند عصر جمعی از نفوس جلیله
 در استان مبارک حاضر و شرف پس از اظهار عنایت فرمودند من وعده کرده ام بجائی
 بروم شما منزل خودتان است بمانید با حضرت مشغول صحبت شوید من مجبور هستم لهذا حرکت

فرموده بحسب اطلاع و وعده بدین خاتم محترم من حکین شریف زدند و بسیار لججی فرمودند
و آن امه الله در حال بیماری از دیدار جمال بمثال نشاط و سروری تازه یافت و چون مرا
فرمودند نگارنده روزنامه کهچن کامن دلت ناشب مشرف و باستماع و تحریر بیانات مبارکه
مسرور و مفتخر بود روز عجمادی الآخره (۲۳ مای) بحساب ششمی

و تاریخ اردیبهشتی یوم مولود طلعت نور عبده است و سبب حضرت نقطه اولی روح الوجود لجودها
بعد آن بود از اول صبح تا شب آفتاب و دوستان بادسته های گل تبریک گویان بست
اطهر مشرف می شدند و اظهار نشاط و نشاط تمام میکردند که امروز روز بزرگیت و یوم تولد
مبارک و بخت حضرت علی است میفرمودند و بیانی امروز چون روز بخت حضرت و یوم طلوع
نیر ثبات بکری است لذا بسیار مبارکست دیگر تصادفاً مولود من هم در این روز واقع شده
نطق و بیان مبارک در مجمع و مخصوص تا بمعبود و بیانات جمال بھی در باره مدینه و شهر
بود و شجره از تعالیم مقدسه در سلسله اقتصاد و عصر مسیو و مادام ریشارد در باره مسیح
حکایاتی که در انجیل نیست بیان می فرمودند و بناسبت شرف اطفال از بیاناتی و مخصوص
تر بیت اطفال فرمودند که کمال انسان در نیست که بقدر وسع اولاد فقرا و اطفال هائین را
هم تربیت نماید و انهارا مانند اولاد و اطفال خود داند و ابداً فرقی در میان نبیند بلکه
هر طفلی هو شیار تر است او را بیشتر خدمت و تربیت نماید تا مقصد رکامالات و ترقی فضائل
عالم انسانی گردد اگر این نفع اطفال خود را تربیت نماید هر چند این عمل مبرور است مجادب
عنایات رب غفور ولی هر کس بالطبع این کار را نامل و راغب است پس تمیاز و افتخار و خیرخواهی

عالم انسانی در تربیت اطفال بکس و اولاد فقرا و ضعفا است که انگونه اطفال همیشه ممنون و شکر
آن مردمان خیر خواه شوند و بیشتر خوشنود و قدردان گردند بعکس اطفالی که خود را وارث و
مستحق میدانند و پدر و مادر را مجبور بر تربیت خویش می بینند چندان قدر نمی دهند و چنان
حوصص و تسلیم و ممنون مرتبی نمی شوند که سایر اطفال بی پرستاری شوند و اینجات در غالب
مشهور است خوشحال نفوس مبارک که نمی که بر این خدمت موفق و مؤیدند و در عالم وجود با دآ
این وظیفه عامل انتهی و دیگر آن روز نظر بیل بعضی از دوستان بنمایند که گلهای شریف بر
و آن نمایشی بود که هر سال در اکثر بلاد و با مخصوص در فرانسه آن نمایشگاه به عبارتی اخری
جشن گل بهتیا می سازند در اینجا گلهای زیاد بسیار از هر نوع با حسن طراز موجود و مرتب از هر طری
جلوای گل سبب نصارت و بشارت و جوهر گل بود و در هر گوشه ای کون و طراوتی و عطری و طافتی
و مایه شوق و شور جمعی میگشت چون روز عید مسبت میمود بود از حسن اتفاق آن بساط مزین بسیار
و سرور اجبای مشتاق شد و سبب زیاده جذب و شور و محبان طلعت میثاق گو با آن جشن جدید
مخصوص این عید سعید بود و جمیع اشیاء از شوق روی دلربا نغمه تبریک میسر و دند شب نیم
عیش و نوش محفل با جوش و خروش بحبت تهنیت عید در منزل میو و مادام در نفوس باری بر پا بود
پس از تلاوت آیات عید و نطقهای میو در نفوس و مادام بر ناز و خطاب فی عزاء و طلوع
نیز بشارت عظمی و سطوع جمال علی ادا فرمود بعد از صرف بستی و شربت و شیرینی با نهایت مسرت
و نشاط روحانی آن مجلس مبارک ختم شد
روز ۱۶ جمادی الآخره

(۲۴ مای) تکرافات تهنیت تبریک بحضور مبارک از مجامع حبای امریکا و اروپایی در پی

میرسید و سبب نشاط قلوب وستان و بندگان آستان بشد اندوز هم نفوس یک یک
دود و در اوطاق مبارک به شرف خصوصی و عنایات مخصوصه فائز و مشرف چون بعضی از
دوستان و اهالی امر یکا مشرف شدند از حکومت و وزارت امر یک و نجابت تکت انجا اظهار
رضایت و مسرت می فرمودند که همه استعداد صلح و یگانگی دارند اما بعضی از ایرانیها میفرمودند
که ۱۰۰ اهل ایران از عظمت و شرافت این امر غافل ماندند قدر ندانستند با آنکه تجربه شده بود که
از بادیه العرب چون امر الله ظاهر شد ارض یا بس و خاک سیاه را مضاف نم نمود باز
عبرت نگرفتند از این قبیل هر جمعی از خطابی مخاطب هر نغزی یا بیانی متذکر میفرمودند عصر اندوز
بنزل ششید پاشا و دیدن بعضی از محترمین ایران شریف بردند و شب بخت از طرف سرکار
..... با تلفون وقت و اجازه شرف خواستند جمعی با ایشان بساحت نور اطرر رسیدند
از جمله سوالات همدانشان این بود که می گویند محمد رسول الله قتل و هرب نفوس و اموال نمود
و سر راه قافله میرفت چگونه این اعتراضات را با جوابی بهم دلائل و بیاناتی مفصل و تواریح
و حکایاتی مشروح از فم اطرر صادر و جاری شد که جمیع را قانع و شاکر نمود و اجمال بعضی از
بیانات مبارکه در این خصوص این بود که باید پی بجایقی مسائل برد پیچ میدانید که در چه وقت
و زمان ما بین چه قبائل و احزابی حضرت رسول مبعوث شدند؟ آزمان زمانی بود که قبله های
عرب نهایت افتخار شان قتل و غارت و تعدی بر عرض و ناموس یکدیگر بود چون آنحضرت
بجهت تربیت آن نفوس متوحشه و تعدیل اخلاق و اطوار و رسومات جا علیه مبعوث شدند از
بدایت بنشست تا زمان هجرت (تاریخ اسلام در مفضلاً بیان فرمودند که) بعد از آن تحولات و صعوبات

و صدقات شنیده باز از ارباب متوحشه اموال آنحضرت صحابای امیاح و قنشان واجب می گفتند
 اوسنیان جمیع اموال اغارت کرد و در صد و قلع و قمع اسلام و اسلامیان برآمد بدرجه صاحب نظر
 بودند که در مدینه بجهت خرمایندگان و گذران می کردند و از جهت دیگر بدتر ازین عسرت است
 اساس اسلام و خطرات عظیمه بود در چنان وقتی قافله فی منسوب اوسنیان عبور نمود صحابا هم
 تا چهار بتلانی و دفع ضیاع برخاستند و جلو قافله رفتند حال صرف نظر از مقتضیات انصاف نماید
 اگر امر و نسبت بشما چنین تعذیاتی نبود که محتاج بقوت لایوت باشید و علاوه ببینید چنان
 مقصد عزیزی که اساس رفع و دفع تعذیاست و مایه تحسین خلاق و صفات بکلی پایمال شود
 آیا چه خواهید نمود؟ همه گفتند چاره بی جز مقاومت و معابلی نیست پس شرمی در مقدمه
 حضرت خندق و عهده شکنی و اتفاق قبائل در محو و انحلال حضرت مدافعه و محافظه اسلام فرمودند
 که حفظ امر جز بانچه واقع شد ممکن نبود و امروز از همان نفوس متدنه و عقلای اروپائی
 که اینگونه اعتراضات از ایشان سرایت بشرقیان نموده چون سؤالی شود که اگر شما درین زمان
 که عصر بندیت در مملکت خود یا در جوار وطن خویش چنان قبائل متوحشه و تعذیات فاحشه فی
 بیابید با آنها چه گونه معامله خواهید نمود؟ چه جواب خواهند داد! آیا خواهند گفت وظیفه
 ما بمقتضای تربیت یا سیاست دفع تعدی و شرارت آنها نسبت بیکدیگر است بهر وسیله باشد
 یا ساکت و صامت نشستن و آنان را بحال خود و اگر اردن اولی در صورتیکه امروز عظم
 عنوان مدخله دول قاهره متدنه در ممالک سائره بین است که با وجود تمدن و توانائی
 مملکت وقتی را در حالت هرج و مرج دیدن و آرام نشستن و دراز عدالت و خارج از وظیفه اهل تمدن

و تربیت است لهذا باید دست سیاست راز نمود و در میدان قدرت و قوت تاخت و تاز
 کرد و با وجود این چون نام دین تبه لرسلین میان آید با کمال تعصب تکلم نمایند و از شدت تعصب
 چنان توقع و تاسفی ابراز کنند که گویند کاش در میان قبائل عرب چنین رسولی مبعوث نمی شد
 و دست تطاول و خراب جہالت و توخ را کوتاه نمینمود بهائیس اساس سعادت نمی فرمود و ازین پست
 و کفایتش آثار مذلت از آسیابجد و دار و پا نمیرسد متجاوز از یک ساعت نطق و بیان مبارک
 همه از این قبل با بخت سطوت و بیمه بود چند آنکه قلوب حضار منقلب لسان جمیع بدح
 و ثنا ناطق جمیع خاضع گردیدند حتی جناب معین که اقناع اور بعضی مشکل دسته بودند سخاوت
 بر قوت بیان و غلبه بر زبان و بر فضل و جان میدادند

روز ۱۸ جمادی الآخره (۲۵ مای) صبح اول اجابا و مہدیجا دستہ دستہ در اطلاق
 مبارک مشرف و بعض مطالب مقاصد خویش و استماع اجوبہائی کہ مزید انجذاب و شروشان
 بود فائز و مفتخر گشتند بعد شریف فرمای مجمع اجابہ نطق مختصری فرمودند کہ عنوانش این بود
 و د امر و زہوای پارس خلعت لاکن مہیمن نیست کہ در پارس صفای دیگر پیدا شود
 روحانیتی حاصل گردد کہ قلوب ارواح باہتر از آید کشفات روحانی جلوه کند و نفوس را
 با آزاد حقیقی و آسایش از آلائش نفسانی رساند کو کب شرفی بر این ارضی چنان تباہ کہ آفتاب
 این ممالک را روشن فرماید و حدائق قلوب با رنگ گلزار گلشن نماید مشامها معطر گردد
 رویها منور شود نیست امید من انتہی آخر مجلس یکے ازان نفوس محترمی کہ شب گنہ شستہ ہم
 مشرف بودند ذکر نظایب انجذاب حضرات را بعض مبارک میرسانید کہ دیشب در غیاب ہمہ

اطهار ارا دت و خلاص میگردند و مفتون جمال و کمال طلعت بیتال بودند فرمودند: «خیلی مره
دارد که ما باید اثبات حقیقت رسول الله برای سلیم نایم با انجیل باز مسلمانها از مار ضعیف نمند
و در اطهار عداوت و بغضا چیزی فرو گذار نمی نمایند: عصر مجلس خوبی در منزل مسیوداماد مبارک
بود و نطق مبارک در خصوص خدمت بوحدت عالم انسانی و توجیه بحور کمالات ربانیه و استفاضه
از مرکز فیوضات رحمانیه و شرح بعضی از تعالیم مقدسه و کلمات کمونیه اهل مجلس بکربان و کمصوت
دفعه همه بیان شکر و شانه نمودند و از قیام بیکل قدس نبشہ آثار الهیه کل حیران لهند بازسان
عنایت ناطق و بلحاظ کرم و شفقت مبارک هر یک از حضار ملحوظ تاهین حرکت که یک یک
بر حضور آورآمده دست میدادند و استعدای برکت و تائیدی نمودند و با نهایت جذب
و شوق در محل طلعت اظهر حلقه زده بودند از انجا بمنزل میر پاشا تشریف بردند چون بیوئل
مراجعت فرمودند حکایت از بیانات مبارکه بحجت پاشای مذکور و اهل بیت او و انجذاب
و قلوب اخلاص صمیمی انها میفرمودند

روز ۹ جمادی الآخره

(۲۶ مای) صبح زود مس نبلاک که عازم امریکا بود در ک فیض حضور نمود بسیار نسبت باو
و خواهرانش و سترهن و سایر دوستان امریکا اطهار عنایت و وفای فرمودند و نوید تائید
و عطای بخشید و با علا کلمه الله و خدمت امر الله جمیع را وصیت میکردند و پیام عنایت میدادند
و چون جمعیت حاضر و بنور قافا نگزشتند بناسبت اینکه بعضی معلم موسیقی بودند پس از تحمیل تمجید
و تشویق این حکایت را فرمودند که «وقتی از نیویورک بلند میآئیم دسته موزیک را
گشتی هر روز صبح و عصر مشغول نواختن بود و اهل کشتی محض گذرانیدن وقت بشنیدن مانوس نهایت

چون گاهی بهتر میخواستند نفوس چند دقیقه بوجد میآمدند و در آخر دست میزدند این بود نتیجه
 طرب و نوا و آنجا موقت بود نه دائمی پس باید نغمهائی نواخت که ملایم و اعلی را بطرب آورد و تماچ
 و آثارش پایدار ماند این شئون جهانی نهایت وفا و بقایش داد است که جسم باقی باشد بعد فانی
 و فراموش نشود اما کمالات فضائل روحانی الی الابد باقیست اهمیت در آنست که بشید تا
 چنان مقامی حاصل نمائید سرور سرمدی جوئید جشن الهی برپا کنید بزم ملکوتی بپا رابید خوان
 حیات سمانی بگزید و جهانیان را زندگی پائیده بخشید است سزاوار عالم الهانی بعد از آن
 بمنزل احمد پاشا تشریف برده در مسائل عدیده گفتگویی مفصل فرمودند و از کثرت صحبت بسیا
 خسته شدند ولی از خلوص و خضوع و تحضیر مذکور دکان او قلب طهری سرور تر گردید و ظهور
 عنایات مبارکه نسبت بآن نفوس مجلیه بیشتر عصر در منزل سیو و مادام یکات محفل پر شوری
 بیتا و از مشاهدۀ نقای دلبر فضل و عطا جانها منجذب ملکوتی و دلها آشفته ذکر و ثنای
 محبوب یکتا بود بدایت محفل تلاوت مناجات شد و چون مسرورین ترجمه بعضی از آثار مبارکه
 را خواند تشریف فرمای مجمع مشتاقان گردیده لفظی مشروح در ترتیبات روح و طی مرتب عالم
 وجود و عدم ادراک عالم دادن نسبت بعالم مافوق فرمودند و بزرگ جمال قدم تنها را جان
 و روانی جدید مبنی دل داشتند
 روز ۲۰ جمادی الآخره (۲۷ مای)

نقل مکان به پیون هتل (در کوچه نرستان) که سابق هم چندی در آنجا تشریف داشتند فرمودند
 و قبل از آن جمعی از دوستان و بعضی از نفوس محترمه عثمانیه تشریف حاصل نمودند و حکایات
 و بیاناتی بسیار مفصل و مخصوص مسافرت مبارک بامریکا و اروپا از فم طهر جاری و روح معرفت

و اطمینان از نطق و بیان طلعت پیمان در عروق و ارکان نفوس ساری و چون هوش نشفین فرا
 شدند فرمودند خیلی ضعف و خستگی دارم علی‌الجماله تا مردم از این منزل تازه مطلع شوند چند روز
 راحت می‌شویم. بعد شرمی درباره اهل پاریس فرمودند که از بس غرق هوا و هواسند و
 منجذب و متقلب شدند روز دیگر باز بحالت اولیه عودت نمایند اقامت در اینجا بجهت امور
 و مشاغل دیگر است باز غمناهیها ملاقاتشان بشیر فائده و نتیجه دارد از این قبیل بیانات کمر
 می‌فرمودند تا عصر که بدیدن ورقه مبارکه در دارالصحفه تشریف بردند و بعد از مراجعت تأدیر
 از شب گذشته با دکتور محمد خان پیاده در بعضی از خیابان های پاریس مشی و گردش می‌فرمودند
 روز ۲۱ جمادی الآخرة (۲۸) مای باز جمعی از دوستان از مکان

مبارک مطلع و بساحت نور مشرف و نطق مبارک در بیان مقام الوهیت و تقدیس ذات باری بود
 که هر قتی بخوی قائلند و از برای حق سبحانه و تعالی حد و شأنی قرار داده اند با آنکه ساعت خوش
 منزله از حدود است و فیوضات و کمالانش غیر محدود پس شرمی از عقائد فلاسفه قدیم و
 ادغام و تعلقاتشان بکواکب نجوم و پرستش مجتبه های آنها فرمودند و همچنین عصر جمعی دیگر از رجال
 و سادات و نفوس محترمه ای از غمناهیها مشرف و نطق و بیانی مفصل در خصوص قوای غیر مریئه که بدن
 افعال مادی صرف تأثیرات روحانیه دارند از لسان مبارک جاری و صادر گردید شام دنا مارا
 اکثر اوقات مخصوص بیکل اقدس مسیودام در نفوس باری و یا احمد پاشا و دیگران در منزل طبع
 نموده بهوش می‌فرستادند زیرا دانسته بودند که غذای هوشل مناسبال مبارک نیست و
 از اینجهت بوجود اظهر سخت میگذاشتند و لهذا باوجود منع شدید باز اکثر اوقات شام دنا مبارک می‌فرستادند

و بیشتر اوقاتی که در هتول بهمان داشتند هم خود وجود مبارک سر نیز تشریف میبردند از روز بعد از ظهر بدین مس عکس تشریف بردند پس از مراجعت میفرمودند تا خیلی پیاده راه زدیم بنقد انگیم حرکت سواره کفایت ننماید لهذا دوباره بیرون خیلی گردش و شمشیر نموده مراجعت نمودند

روز ۲۲ جمادی الآخره (۲۹ مای) صبح بیان مبارک با جابله از روضه شمر

و معاشرت با یکدیگر و نتایج انس و الفت بود و بعضی را از تحصیل سان فارسی میفرمودند تا ما را طلعت مجبوراً بعضی از خدام حضور منزل حضرت مدعو و موعود بودند قبل از صرفنا حرکت بجزرت از طهران و حالت سختی و شدت برف و بوران در راه همدان و کرمانشاهان میفرمودند همچنین محله از آیام بغداد و ادرنه تا سخن عکا و قصه آیام اخیر و زمان سلطان عبدالحمید ذکر مفیدین دخل و خارج و سوء حال و خسران آل آنان و چون آن شخص محترم بیانی از حال خویش عرض رسانید انگاه سر نیز تشریف بردند اغذیه و اطعمه همه طبع ایرانی از هر قبیل حاضر و موجود و مزاج و سردی تمام طعام تناول فرمودند و در ضمن ذکر از استادان فقه و اصول نمودند که اگر انگونه مونسکافیه در مسائل محتمه می نمودند چه قدر نتایج داشت ولی چه فائده که جمیع اوقات خویش را صرف علوم و مباحثی کردند که ابتدا بلفظ و منتهی بلفظ میشد نتیجه دیگر نداشت و پس از ما با نطق بیان مبارک بذکر خیر شیخ مرتضای مرحوم علی الله مقامه و مراتب زهد و تقوی و انقطاع ایشان در دیانت و ادب و خضوعشان در آیام دار السلام نسبت باین امر با منتهی رسید و از هر هم بهمانداری و خلوص و محبت صمیمی همانند احترام و تعظیم و خضوع حضار قلب بندگان آستان بی نهایت مشرور گردید و در جهت قصه حضرت فرموده بودند که منیر باشا برای تشریف بنزل مبارک آمد بعضی نیکو دشت

استراحت فرموده اند اظهار عبودیت باستان مبارک نموده گفت حالا میروم وقت دیگر میترنم
 میثوم چون بعد بخصو اطهر آمدن ایشان و اظهار عبودیتشان معروض آمد فرمودند: «بستی مرا
 خبر دهید در این مواقع ابداً ملاحظه راحت من نکنید آسایش من در خدمت مرا شده است اما ای
 پارس چندان استعدادی ندارند لهذا در اینجا باید بشرقیها پرداخت بلکه بعضی از آنها متذکر شوند
 آنچه مایه ذلت و بلاکت است نجات یابند و از خواب غفلت بیدار گردند» اما عصر بعد از تشریف جمعی
 از دوستان بدین بعضی از بیماریهای حجاب تشریف بردند -

روز ۲۳ جمادی الاخره (۳۰ مای) صبح در مجمع مناسبت سؤال یکی از حاضرین لفظی
 در خصوص حالت انزوا در ریاضات شاقه فرمودند که سابق بعضی باین ملاحظه بر ریاضت مشغول می شدند
 که ترک لذائذ نفسانی نمایند و منع غضب و شهوت بلی چون از ریاضت و قنوت اکل و شرب و جسم
 ضعیف حاصل میشود ظهورات شهوت و غضب کمتر می گردد ولی این نوع سکون غضب و تخفیف در
 شهوت عارضی است نه ذاتی زیرا که هرگاه باز باکل و شرب پردازد بحالت اولیه عودت نماید
 اگر کمال تقوی و پارس نهان از ضعف جسمانی حاصل شود در این صورت باید هر شخص ضعیفه کمال باشد پس
 مقصود از ریاضت ترک نفس و هوای است با وجود مرزوق بودن بنعمانه ممنوع شدن از آلاء
 خدا این نعمتها را برای انسان آفریده و صحت و بنیه جسم را وسیله ظهور قوت روح قرار داده
 با وجود قوه جسمانی اگر نفس نهانی سالم باشد و در حالت قنوت عادل این کمال است ورنه نفس
 اثر در استادی کرده است از غم بی اتنی آفریده است عصر آن روز جناب قونول شوازر
 آلمانی و خاتم محرمه اش از هنگام کارت مخصوص زیارت طلعت بی ثمال پارس آمده بحضور مبارک

مشرف شدند و بعضی دایم پیاپی مبعودیت و انجذاب اجای آلمان مفتخر گشتند و وضع محافل و مجامع و دوستان استتکارت و سنگین را شرح دادند و بیان خلوص و اشتیاق بی‌اِکِل شتاق پرده‌نشدند و از اینگونه حکایات و بشارت و نوید نثر نغمات الله در آنجاعات قلبی و سر و سواختند و خیلی مورد عنایت شدند آن شب محفل پر بشارت و مسرتی در منزل میبود و مادام در نفوس باری منقده و از اهل امریکا و انگلند و پاریس و ایران و آلمان و ملک عثمانی نفوس کثیر حاضر و مجتمع پس از تلاوت مناجات عربی و نطقهای میو در نفوس و قنوسل شوارز میکل بی نیاز محفل بایران و رود فرمودند و قلوب مجتبان را از شدت سرور و فرط جو غیبه روضه رضوان نمود خطابتی در نطق و قوت کلمه الله و نفوذ امر حضرت تعالی ادا نمودند که به بینید در این مجمع چگونه شخص خلیفه آلمانی و ایرانی و امریکائی و انگیزی و فرناوی را با نهایت الفت صمیمی مجتمع نموده شوق و غریبای دست در آغوش ساخته اینگونه ارتباط و انسان وحدت و الفت هیچ قوه‌ای ممکن نبود مگر باین قوه الهیه و اثر نفوذ کلمه مبارکه جامعه‌ای آفریده الهی.

روز ۲۴ جمادی الآخرة (۲۱ مای) شخصی صبح از حضور مبارک و جی درخواست نمود با عنایت شد فرمودند ولی دل غریبی کن زیرا اسراف همیشه انسان را ملول و سرگردان نماید من اگر می بینید بعضی تعارفات و مخارجات ینایم جمیع محض اداء و طائف دینی و ملاحظات امر الله است بعد نتایج آنها معلوم خواهد شد در آیام بغداد و در نه من کلاه و لباس چند ساله‌ای که تار و پودش از هم گسسته بود داشتم و ابدار منی بقرض نیندم حال هم اگر نظر بعض امور و ملاحظات نبود محقر تر و از آن تر محلی از محلات این شهر می گرفتم هر چیزی برای رف

احتیاج است حتی خوراک و لی زیاد از احتیاج سبب فرسودگی و کسالت و قهت برض و علت گردیده
 انسان باید پست باشد که باین شئون قناعت نماید و خود را باین زوائد آلوده و مشغول سازد
 فضیلت انسان کمالات الهی و معرفت اوست و غلبه جنبه روحانی بر جنبه حیوانی انتهی و چون جمعی
 از دوستان آلمانی و امریکائی و انگلیزی و فرانسوی و ایرانی منصرف شدند فرمودند و شما
 گلهای رنگارنگ حدیقه ملکوتی همی بستید این گلهاست که بچوقت پژمرده نشوید و خشکید و نپزند
 نمی گردند همیشه از فیوضات ملکوتی همی سربز و فرزند زیر اطراوت و لطافتشان صرف از
 محبت و الفت روحانی است و مقدس از شائیه جهانی و نسبت در ربط عالم مادی بعد از مجلس
 شخصی بهائی بسیار روحانی موسوم بمسیو بوناریک که از تو لز آمده بود و مشرف و مورد عنایت
 گردید و بر تبلیغ امر الله و نشر نفعات الله از فم مطهر تشویق و ولادت شد و همچنین یکی از بزرگان
 مصر مشرف حاصل نموده در ادعای مبارک از عنایات و بیانات بدیعه بی نهایت مشعوف و
 و مفتخر گردید بعد از ظهر باز دید بعضی از دوستان و نفوس محترمه شرفیاب تشریف بردند
 چون مراجعت فرمودند جمعی از اجا که در منزل مبارک منتظر زیارت تقای انور بودند بعنایت
 و فیض جدید فائز گشتند مسار وین را بر لفظ در جمیع و ترویج مسائل الهیه تشویق فرمودند
 عرض کرد که فکر من آن بود که مقام زن سکون و سکوت است و شان مرد قیام و اندک نجات
 می کشیدم صحبت بدارم فرمودند در ملکوت الهی زن و مرد یکسانند جمیع باید ندها باقی علی بنی
 و نشر نفعات الله کنند چون شرمی در حسن رفتار و نشر آثار خطاب بمحضار فرمودند برای شی گزشت
 بیرون تشریف بردند و شب تفصیلی در مسائل تصوف بحسب سیو و مادام ریشار دیان نمودند و حضرت

بی نهایت از الطاف و فیوضات بزم حضور غیبت و سرور گشتند .

روز ۲۵ جمادی الآخره (۱۰ جون ۱۹۱۳) حضرت آقا میرزا جلال صهر مبارک و جناب میرزا علی اکبر خجوانی از اراض اقدس مراجعت بحضور مبارک نموده بیان عشق و اشتیاق عشاق کوی یار را در محضر اطهر طلعت نور معروض میداشتند و از مبارک ثمره سدره سینا حضرت ورثه اعلیاء و حرم اقدس علی و درقات مبارکه شجره انیس و افغان و ادلیای جمال بی همتا پیام اشتیاق و عبودیت بعض مبارک میرسانیدند و آرزوی دلهای بیقرار را در مراجعت و دیدار جمال مختار بهر زبانی شرح میدادند و ذکر انتظار جمیعت و عده کثیری از مسافریں را عرض مینمودند تا آنکه سان عنایت بذکر دوستان شرق ماطق فرمودند که در منجلیت و در صفحات غیب بودم ولی همیشه قلم منمایل بشرق بود و فکر من متوجه یاد اجای شرق علی الخصوص اولیای ارض مقدس که همیشه بیا در خلوص و خدمات آن دوستان مانوس و مشغوم پس یک یک از محال احباب استغفار فرمودند و احوال اصحاب ارض اقدس و بر شام و بر مصر و قفقاز و روسیه و ایران پرسیند و چون پوسته رسید رجا و استعدای مشتاقان بحبت تأیید و توفیق بر خدمت امر الله در حیات نور علی معروض و مذکور آمد از قبل حضرت حیدر قبل علی و یاران ارض مقدسه حضرت ابو الفضائل و دوستان بر مصر حضرت بشیر الهی و اجای فارس حضرت محب السلطان و آقا میرزا غلام علی و ناشرین نغمات پیمان حضرت و حضرت ابن ابهر و حضرت ادیب جمیع ایاد امر سبحان حضرت حاجی میرزا ابوالحسن امین و حاجی غلام رضای امین و همه امثال و حمن حضرت سینیای معرفت الله و تمام مبلغین امر الله حضرت سمندر و حضرت حکیم الهی و اجای قزوین حضرت بهمنج

ملک و مغان رشت برادران اصداف و یاران آذربایجان مآبهرام و دوستان زرتشتیان
 جناب حاجی مهدی رفیعا و بهائیان اسراییلی همدان ابناء حضرت مرفوع محمد مصطفی و اجنای عوب
 جناب حاجی سید مهدی و آقائیه مصطفی و اقامیرزا محرم و اجباب هندوستان حضرت آقا
 میرزا اسماعیل و صحاب بادکوبه خادمان آستان الهی دوستان عشق آباد بقایا و بازماندگان شیخ
 و دوستان یزد و اولیا و اجنای کرمان و سائر بلاد و مدن و قرا و قصبات از فضل محیط و کرم
 بسیط مطلع فیوضات احذیه استعدای عون و عنایت و حفظ و صیانت جمع شد و از برای کمال
 طلبتاید و رجای توفیق بر میناق و وحدت در امر ملک آفاق و عبودیت کلمه نافذه مشرق شرق
 گردید و نوید سرعت سیر و مسافرت طلعت مشهود بطرف شرق از م مبارک صادر شد بعد از آنکه
 ذکر انتظار جناب اختیار و پیام عبودیت و دوستان طلعت مفضو بوض اقدس و سمع اطهر رسید
 تشریف فرمای صالون مهتل شده در محفل عمومی نظر بسوالات بعضی از حاضرین نطق و بیان مبارک
 دینیین بیان فیکل شیئی تفصیل کمال شیئی بود و استدلال بر حجت مسیح بمصوص صریحه انجیل و شرح نفوذ
 امر الله و اثرات کلمه الله در قلوب اعزاب و ادم دنیا و بیش از سائر آیام از دوز تا اثرات
 بیانات مبارکه جالب قلوب مجاذب نفوس گردید و هم در از دوز قصائد و غزلیاتی از بعض
 دوستان ایران در محامد و نفوس میکل انور پیمان انشا و ارسال شده بود رسیده و نظر بر انجیل
 و آرزوی آن عشاق در پیگاه عنایت و وثاق دلبر میناق قرائت فرستیل شد از جمله غزل پُر
 علاوتی از جناب پیش شیرازی (عماد آبادی) بود که بواسطه حضرت فغان قای اقامیرزا الهادی
 صهر مبارک برای تقدیم ارسال شده بود بسیار مقبول استنان فضل وجود گردید و قصیده فی انجناب

مستو قزوینی خیلی سلیس و بلج در نماز و در آفران مزارعاً بیان بحث فیما بین خود و حضرت سید نصرالله با قراف نموده بود که ایشان چون عاقلند لهذا مرا از بیان عشق مانع و جز عبودیت در باره مطلع فیوضات حدیث علو در مدائح را بغیر مائل چون آن اشعار آبدار بسمع دلبهر اسرار رسید فرمودند آنچه جناب سید نصرالله در مقام عبودیت عبد البهیة ذکر کرده اند آن صحیح است پس شرحی در مراتب عشق و اشتیاق اولیاء الله بیان فرمودند که اینگونه عشق از کمال عقل حاصل گردد لذا هر قدر بنیان و اساس عقل و معرفت متین تر باشد قصر شد عشق عالی تر شود. گرنه یدی عقل روی فتنه جو کی نهادی سوی عشق یار و عقل و عشق اهل حق خور ذبیت نی عقل و عشق دنیا ی دنیست و در انخصوص حکایاتی از فم اطهر صادر شد که بسیار مفصل بود.

روز ۲ جمادی الآخره (۲ جون) صبح در صالون هتل مشی می فرمودند و از یاد و ذکر ارض اقدس اطهار شریف و مسرت می نمودند که چون آن ارض مبارک که مرکز امر الله است از امنیت آن جمیع دواثر سالم ماند و چون مکرر ذکر چهل نفر مسافری در حیفا و انتظارشان بجهت زیارت جمال نور علی بسمع اطهر رسید فرمودند همین هفته تمام حرکت ینما ئیم فی تحقیقه جهای ایران در این سبیل تحمل شد اید بلا یا نمودند و سپهر سهام اعدا گشتند (بعد ذکر بعضی از صحابوین فرمودند که) از بعد تا آورده بعضی از اجاب مثل جناب قارضا و جناب قامیز محمود و قامیز جعفر خیلی زکشیته و اتمام نفوس مبارکه ئی بودند در راه و منزل خدمت یک اردو میکردند همیشه جلو کجا و دهمبارک میدیدند و چون بنزل میرسیدند با آن گرانی و فحطی آذوقه در آن راه در هر منزلی باید تدارک غذا و شام بکنند و اکثر اوقات تا نصف شب من با یکی از آنها در دما ت بجهت کاه و جوا آذوقه

حیوانهای گشتم بعد از نصف شب بخوابم که میخوابند قدری راحت بشوند قافله حرکت می کرد
 شب روزشان بر اینوال میگذاشت آنی راحت نداشتند، بعد نطق مبارک و جمعیت و خصوص
 جامعیت امر الله در هر قرن و عصری بود که همیشه آئین یزدانی جامع کمالات و فضائل عالم انسانی
 بوده و هر فیض و فضلی از آن مأخوذ و در ظل آن موجود گردیده و دیانت الهیه و جهت جامع آن
 یکل گزینی را ماند که دارای جمیع اعضا و جوارح و عبارت از مایحتاج عالم انسانی باشد پس شری
 از فلسفه الهی و فلسفه طبیعی تفصیلی از سیر جواهر فردیه در صورت انتمایه عالم وجود و ظهور کمالات
 آنها در هر صورتی از صور موجودات فرمودند که بیشتر جلب وقت نفوس نمود و جذب افکار عقول
 عصر بعضی از بزرگان و شته زادگان مشرق مشرف شدند اتفاقاً یک ایرانی که تا آن وقت بمشغول
 مبارک تشریف حاصل نموده بود اجازه خواسته وقتی بمحض طهر رسید که مشاهد خضوع و تعظیم
 بزرگان ایران سبب حیرت و انقلاب شد و گفت این عظم بران حقیت است برای من که می بینم
 نفوس جلیلهائی که اعداء این امر بودند و شب و روز با کمال قدرت و قوت در صد قطع و قی
 این طائفه حال در چنین شهری بایند رجه آنها را قوت و نفوذ امر خاضع و ساجد کرده باری خطا
 بهر نفسی بیانات مبارکه مفصل بود و در مسائل عدیده کمالات نافذ و جاذب قلوب و ارواح
 تا ساعت پنج که بمجلس اجبارخانه مسیو مادام کمالات تشریف فرما شدند و پس از تلاوت مناجات
 و آیات عربی و ترجمه آنها بفرانسوی و نطق و بیان بعضی از اجبا و آما، الله چون از اوطاق علی هد
 بمجلس شاقان وارد گشتند لفظی مخصوص عهد و پیمان نموده و مخصوص فرمودند که حفظ امر الله و
 وحدت اهل بجا منوط بشود بر عهد الله است آثار قلم میناق مبتنی آیات و جبر این بر آما

نهایی مبلال گردد و هر قیل و قالی منجر بذکت و وبال شود هر کس غیر از این راهی خواهد بپا افتد
و جز ترویج این عبودیت هر طالب غرت و جاهی عاقبت هدم ناله دآه گردد -

روز ۲۷ جمادی الآخره (۳ جون) صبح پس از ذکر و شنای خداوند یکتا و اولاد

و اذکار یکت مختار بایانی از سطوت امر الله و نفوذ کلمه الله فرمودند که در بینید امر الهی
چگونه عالم گیر شده اند! الله در جمیع دنیا انتشار یافته هر صدا و ندائی را پست نموده و بر سر هر
را خاضع و خاشع کرده است به چون هر قلم علی مرتفع شد طنین ذباب اثری نماند و قوی چا
میل نمودند میفرمودند امروز جنود توفیق و تائید ظهیر نفوس است که بر خدمت کلمه علیا قیام
کنند و با علاء امر الله مشغول شوند قوای آسمانی ان نفوس مبارکه را نصرت نماید بر جمیع
قوای عالم غالب مظفر گرداند اگر مردم اندکی تأمل تفکر کنند زود حالت انبیا حاصل نمایند
و دریابند که آرامگاهی جز در ظل کلمه الله نیست و جز تثبیت و توجّه بقوه معنویه و تعالیم الهیه
پیش امری سبب سرت روح و تسلی خاطر و اطمینان و جنان نه هیچ کجی بی دود بی دام نیست غیر
خلوتگاه عشق آرام نیست غمخیز خجسته دید که تمدن اروپا و پانچها نیز منجر بجنگ عالمگیر و فتنی با انقلاب
برج و برج شود جمال مبارک چه صدمات و بلایایی را تحمل فرمودند چه نفوس مقدسه فدا شدند
تا این بنیان سعادت و عزت ابدی تائیس شد و این خیمه وحدت عالم انسانی بلند گردید حال
باید اجبای جمال مبارک شب روز مشغول خدمت در فکر حفظ و حراست اساس امر الله باشند
بخود مشغول نباشند از جمیع شئون و انکار شخصی چشم پوشند و نگذارند این رحمت بدر رود
انتهی بعد چون جمعیت شد نظر بیوال زنی رئیسه انجمن تیا سیفها نطق مبارک در مسئله جرمین و ل میخ

بود بعد جناب قونسل شوارز و حرم محترمه شان مشرف شدند و آن روز عازم هتکار ت بود
 لهذا پیامی خطاب با حجابی آلمان از قم اطهر در خصوص صادر شد که حضرت مسیح فرمود از شرق
 و غرب نفوس آمده داخل ملکات الله میشوند ولی ابناء ملکوت خارج میگرددند اینست که بسیاری
 از هموطنان و اقربای جلال مبارک از ملکوت ابھی ممنوع و محروم ماندند و شما که بظاهر در برودید
 بهره مند گشتید و حیات آسمانی جتید الی آخر بیا نه الاصلی عصر چون بعضی از شما محترمه مشرف
 شدند حکایت از مریم مجدلیه میفرمودند که بایمان و خدمت ام مسیح فخر رجال گردید و شهید آفاق
 شد چه ملکه ما و پرنسها که گمنام شدند چه بنات و ابناء ملوک و بزرگان دنیا که بی نام و نشان
 گشتند و مریم با آنکه زنی دعاتی بود چنان بقا و حیاتی یافت پس عزت و حیات جاودانی در
 ترک ششون نفانی و خدمت باستان الهیت مهید دارم شما بچنین مقامی فائز گردید بر بشر
 نفحات الله و تبلیغ امر الله قیام نمائید تربیع و حدت ساسان دیان و وحدت اجناس وحدت
 اوطان کنید و خیمه صلح عمومی و وحدت عالم انسانی برافرازید تا در دو عالم بزرگوار و سرفراز گردید
 بعد بدیدن درقه مبارکه و از انجا بملاقات بعضی از اعیان شرق شریف بردند شام و ناهار
 مبارک را از روز و شب بواسطه ابن ادیب در منزل جناب میرزا عبدالکریم تهیه و تدارک نمود
 بهوتل آوردند ولی ملازمان حضور و مهمانهای محترم حسب الامر قرار غذا و طعامشان در سالون
 بهوتل داده شده بود روز ۲ جمادی الآخره ۱۳۰۶ چون صبح در سالنی که

راجع بمدرس تربیت بود گفتگو میفرمودند تا آنکه فرمودند حسن نیت بحبت اعمال حسنه لازم است
 تا نیت خیر که بمنزله ریشه اصل محکم متین است نباشد شجره عمل بار و برکت و نتیجه حاصل نماید و مقرر

طبعه بخشد اساس عظم برای حصول نتائج حسنه اعمال اهل عالم حسنت است قیمت خیر یا بد و نفاق
 قبول نماید چه بسا میشود که نفسی عمل خیری ننماید ولی تمیز خالصه یا برای شهرت است یا بهجت
 عزت یا آرزوی غرور و نخوت است یا محض ریادری است اینگونه اعمال نتائج باقیه ندارد
 و سبب اذیت عمومیه گردد و عالم انسانی را روشن نکند و آسایش و سعادت بدی نبخشد و در بطن
 اساس متین داشته باشد ولی اگر جهنم نیست و طوئیت مقرون شود عالم انسانی زنده نماید
 ناسوت را نمونه ملکوت سازد روی زمین را آئینه بهشت برین کند چون درست ملاحظه نماید
 یقین کند که این قسم نوایای صادقه و نیات خالصه از قوه کلمه الله و نفوذ دین الله حاصل گردد
 و محبت صمیمی و خلوص قلبی و خدمت بعالم انسانی از روحانیت ایمان و عرفان الهی در نفوس بشری
 ظهور و بروز نماید زیرا قوه روحانیه دیانت است که حاکم بر قلوب ارواح است تحفه الله و خشیته الله
 است که نافذ در عروق و اعصاب است و حافظ ضمائر و سر اژدها است باین قوه قدسیه بنی آدم
 خادم و عاشق یکدیگر شوند و بنیان نظام عالم و اساس سایش امم محکم و مستحکم گردد حضرت عجل الله
 در روح عالم میفرماید حال آنچه که (از قانون) است انگیز بان متمکن بظاهر خوب بنظر میآید اما
 آنچه در باطن سبب حفظ و منع است خشیته الله بوده انبئی و چون جمعی از احباب بشر فلکا مشرف
 گشتند نطق و بیانی از سرور الهی و مسترت روحانی فرمودند که این سرور دانی است و سبب
 دل و جان در جمیع عوالم الهی چون انسان سرورش بفضیلات الهیه باشد هیچ حالی محزون و
 مغموم نشود و لو حوادث دنیا بروقی مرام او نباشد و گردش روزگار ترویج آمال و انکار اود
 ننماید بلکه توکل و اعتماد بار آورده و شئیت الهی این را بجائی رساند که با وجود سی و ایهام در امور

آرزوئی جز آنچه واقع می‌شود ندارد و خواهشی غیر از آنچه پیش می‌آید ننماید و رانحالت جمیع امور را موافق میل دارد و خود ببیند و مروج عونت و آسایش خویش شود جز اطمینان اضطرابی نیابد و غیر از صلح و صفا جنگ و جفائی بخوید چنین سروری دائمی است و چنین مقامی سبب تابدی من از برای شما این مقام را می‌خواهم باین مقام نجات و فلاح حاصل شود نه سروری که قابل تغیر و تبدیل باشد سروری که از امور حیثانی است لا بد او را انقلاب بخذ نماید چه که این روزی سالم است و ز دیگر مریض و قوی غنی است و وقت دیگر محتاج زمانی در رحمت است و زمان دیگر مبتلای نجات همیشه فکرش مشوش است و هر آنی رجوش بعد از این معذب و لکن چون قلبش متوجه ملکوت الله باشد و سرورش بفیوضات اقی علی از هر خزنی آزاد شود دل بجهان اطمینان بد و غمناک عالم انسانی گردد و مروج آثار و اسرار رحمانی اتمی بعد از نظر محبت خدا حافظی و وداع بمنزل بعضی از پادشاهات تشریف ببردند و هر محلی بیاناتی مفصل از مقام اهل صادر در محبت بر سر چند گذر بجنس سبک چشم طفلان بحال نور می‌رسید از دو کعبه مبارک میدیدند و همیشه در انبیا واقع بهر یک از اطفال و جمعی غایت می‌نمودند و میفرمودند که اطفال دوستان منند من آنها را خیلی دوست میدارم و با آنها نهایت شفقت گفتگو و صحبت می‌کردند و راه حکایتی فرمودند که دیر در دکان میوه فرو رفتم دیدم نگاه بلباسها و وضع من می‌کنند و اظهار تعجب و بعضی متهم می‌نمایند اتفاقاً عکس حضرت مسیح بالباسهای بلند در اینجا بر دیوار نصب شده بود او را با آنها نشان دادم که به بنید این لباس من مثل لباس مسیح فرقی ندارد خیلی خاضع شدند و بسیار احترام نمودند.

روز ۲۹ جمادی الآخره ده جون صبح را پورت کنگره مشرق لا ذکار هر یکاک

درینو بزرگ منعقد بوده بحضور انور تقدیم و بسبب و قلب اطهر شد اصل و ترجمه آن را بعضی از
عیان شرق می نمودند و سوادى از ان نیز بلهرا ان ارسال فرمودند و چون بعضی از آنها مشرف
شدند در تشویق بر خدمات و قیام بر لوازم عبودیت و انسایت لسان عنایت ناطق بود تا مجمع
عمومی بنیاشد و لفظی در خصوص استعداد فطری و تربیت روحانی فرمودند که این اهم و اقدم
از کمالات کستابی است زیرا علم کستابی و تربیت ظاهری استعداد فطری را مدد نماید و آیت
ترویج و اجرای تیات قلوب و آمال نفوس باشد اگر علوم ظاهره با نوا بای خیریه جن خلق توانم
نور علی نور گردد جهان جان را روشن کند حیات و مکل نسانی را آئینه صورت و مثال الهی نماید
و نکاسات عالم بالا یابد بالعکس اگر انسان از خلاق رحمانی و تربیت روحانی محروم باشد علم آیت
ظلم شود و تربیت ظاهری بهانه و وسیله تجاوز و تعدی گردد در هر عالمی مضرتی بخشد و مایه ضرر
و زحمتی شود در عالم سیاست بزم رزم بیاراید بنیان آسایش را منهدم و ویران سازد و عالم
دبانت ترویج آراء سقیمه و تقالید باطله نماید و مورث عداوت و اختلاف بین نفوس بنایانه
گردد چنانکه در هر عصری عوام چون اعتماد بر رؤسا و علما و خود نموند لطفد بر انکار و اذیت حق
و اولیای او بر خاستند چنان کمان نمودند که عمل بر شخص شصیری میزان است و تقلید علم و فضلی
سبب حصول رضای حین حتی لباس علم را علامت زهد و تقوی شمردند و صورت را دلیل حیرت
سیرت گرفتند و ریایات ظهور فتنه و فساد گشتند آن بود که جمال مبارک فرمودند نه هر کلاهی نشانه
جهل است و نه هر عامه بی علامت علم ای ساکلاه که علم بر افراخت و بسا عامه که حکم شرع بر انداخت
اگر فضیلت انسان به عامه بودی بایستی آن نثری را که معادل الف عامه بر او حمل نمایند از علم عامه بخواه

باشد پس همیشه در صد آن باشید که سبب تخمین خلاق شوید و تحصیل و تربیح کمالات روحانیه
 نمائید. آخر شرحی از خلاق روحانی رجال و بھائیای ایران فرموده حرکت نمودند
 و بعد از مخصی نفوس ملگراف مبارک با مریکا صادر که مکاتب را چو تسعید بفرستند عصر سبیل
 تشریف بعضی از دوستان بدین ورقه مبارک تشریف بردند و شب شام را منزل میخواندند
 در نفوس باری تامل فرمودند و جمیع خدام حضور نیز در آن بزم سرور مدعو و موعود و بیکر لطاف
 و عنایات مبارک مشغول
 روز اول ماه رجب ۱۳۰۷ (ع. ج. ن) چون صبحگاه
 از اوطاق مبارک بیرون تشریف آورده در صالون جلوس فرمودند حکایت از ایام
 بغداد و اقدار جمال ابھی و قیام بر علاء و کلمه الله میفرمودند از جمله ذکر کیوان میزارا فرمودند
 که بواسطه میز محیط خواست در کمال خفا نصف شب بحضور مبارک تشریف نمود چون این استماع
 شاهزاده از روی تفتن بود نه تبصر و تدین لهذا جواب فرمودند که من در سفر کردستان غنی لی
 نوشته ام که دو بیت آن نیست مگر خیال جان منی هست بدل انجامیا و ز شار جان و دل
 داری بیا و هم بیا رسم ره نیست اگر نسل بھاداری طلب در نباشی مرد این ره دور نیست
 میار اگر باین شرائط میاید بسیار خوب آلا فلا میزار محیط این بیان مبارک را بعینه برای حکایت
 کرد چنان خائف شد که جرأت تشریف نمود طوکی کشید که خبر فروش رسید و بواسطه محرقه شد
 دنیار او دایع نموده ره سپردار دیگر گردید از اول مرتعنا و استقلال جمال مبارک جمیع را
 حیران نمود و قیام مبارک بر تھذیب خلاق و تقدیس و انقطاع نفوس سبب اطمینان خارج
 و داخل گشت روز بروز آیات و تعالیم مبارک که غنا و رفاه وضع کرد و انوار شمس حقیقت آفاق منور

و لایع نمود تا آنکه علم امر الله مرتفع شد و نزد دول مل عالم مسلم که بنطائعه بیعت و قصدی
 جز صلح و صلح اهل عالم ندارند و بهیچوجه مداخله در امور سیاسی و فساد نخواهند جان دهند نه جان
 ستانند چه قدر مردم بی انصافند که از این آثار بهره دشمن عظیمه چشم پوشند و کفران نعمت نمایند
 و الله الذی لا اله الا هو اگر نه قیام حال بقی و صریح مسلم علی بود جز هیچ مرجع بجا بی اثری از ظهور
 نقطه اولی باقی نمانده بود عبارات مخلوط و مخلوط آن ابله و حرکات ناشایسته او و مثال او
 کار را بجائی رسانید که هر قبیح و فسادى ر فلق باصل امر نسبت میدادند و هر بجهانی بدست
 دشمنان امر میافاد دیگر عوام چه خبر داشتند که اصل امر مقدس از آلائش اهل نفس و هوای است
 انیت بکلی مسلوب شد جمیع خلق یقین نمودند که بابیها دشمنان و جان و عرض مردمند یا دارم
 که در قضیه شاه در طهران آخوندی در بر راه و گذری فریاد میزد می گفت ای مردم اگر خدا را
 دوست دارید پیغمبر را میپرستید حفظ جان و مال و ناموس خود را طالبید بابیها را بکشید اینجا
 دشمن دینند و مخالف آئین و چنان چنین این وقایع و حوادث نبود مگر بسبب او و دوستی و
 سید محمد صفهانی و ملا جعفر زراتی که صفه تاریخ آن ایام را تیره و تار و ذیل اظهار امر را آلوده نمود
 به بنید جمال مبارک بجه اقتداری قیام فرمودند و امر الله را چگونه صیانت و نصرت نمودند که
 و لو نفوسی این امر را مخالف شریعت خود گفتند یا بعضی قبول صدق او عا نمودند اما شهادت بر
 عظمت و قدرت دادند و گواه بر تقدیس و تنزیه بجا نیانند و عدم مداخله شان در فتنه و فساد
 مشهور در اقالیم جهان اما بیجا بیها در هر امر منکری حاضر و هنوز سیئات آمال و اعمالشان در خارج
 و داخل ایران مشهود و مداخله و فسادشان در اداره های سیاسی ایران معلوم موجود ولی بجهت

اهل بها از جمیع این مفاسد در کنارند و متوجه بملکوت نوار و متشکک بومایای جمال فخر که میفرماید
 اگر قبوت لایموت محتاج باشند ببال یهود دست دراز نکنند تا چه رسد بغیر و همچنین میفرماید ان
 تقتلوا فی رضا و خیر من ان تقتلوا و همچنین بایاد و آلاء الله و امثاله لوک مظاهر قدرت و مطالع
 عزت و ثروت حقند در باره ایشان دعا کنید حکومت ارض بآن نفوس غایت شد و قلوب
 برای خود مقرر داشت نزاع و جدال انھی فرمود خصیاعظما فی الکتاب الامر الله فی هذا الظهور
 الاعظم و عصمه من حکم المحو و زینه بطراز الاثبات انه هو المقصد لعصیم حکیم اتمی از این قبیل بیانات و
 کلمات مبارکه مفصل و مکرر از نظم مطهر جاری گردید تا نوبت مختصر عمومی رسید و در خصوص نیت و صفات
 فطرت که لازمه پیشرفت امور و مجازات و عبادات رب غفور است نطق مبارک سبب شرح صدور
 گشت در آخر مجلس کی از منجد بان جمال مشهور از چگونگی حال نفوسی سوال نمود که دارای همان خلایق
 پسندیده اند ولی مؤمن نیستند فرمودند چون این ظهور ظهور فضل است لهذا کسانیکه اعمال طیبه و
 خلاق حسنه دارند هر چند مؤمن نباشند از رحمت الهی بی نصیب نمانند لکن از برای اعمال
 فضائل انسانی در جانت یک عملی است که فائده ان راجع بشخص انسان است عمل دیگر شریک
 راجع بعالمه انسان یا بقوم و قبیل او اما یک عملی است که فائده و اثرش راجع بعجم اهل عالم است
 و تا شش غیر محدود و اثرش باقی ببقای عالم وجود موفقت بانگونه عمل کمال عالم انسانی است
 و این کمال بتشکک تعالییم الهیه و قوه معنویه حاصل شود این است که در ادیان الهیه قبول عمل انسان
 بعرفان مشرق امر حتمی منوط است و علم عرفان بعمل بومایای ملک متان معلق و مربوط علم و عمل
 چون باهم باشد و اطاعت با عرفان توأم گردد و نتیجه عالم وجود مشهود شود و سر موهبت ربود

در چهره بشود جلوه نماید انتهی آن شب بیکل اکر منزل حمد عزت پاشا موعود بودند و چند نفر از محرمین
شرق در اینجا با قبباس نواز از شرق اشراق شرف و سعادت سرمدی جستند و بیشتر بیانات مبارکه
در آن منزل محفل و مخصوص تنایج ایمان و عرفان بود و حکایت از بلا یا و مشقات مظاهر طهیه و
به ایت اظهار امر و تأسیس دیانت حقه
روز ۲ ربیع (۷ جون)

باد ادنیگای که چای میل میفرمودند ذکر خدمات و خلوص بعضی از خدام آستان مقدس مینمودند
و بیان مبارک منتهی بحکایت و ذکر ایام حیات چند نفر اصحاب اول امر شد از جمله صدق و خلوص
حضرت شیخ سلمان که حامل آثار طهیه و قاصد کوی جانان و دیار عاشقان بود و شرحی از منقبات
و عرفان حرم حضرت ملا علی جان شبیه علویه خانم و حضرت روحانی بشردیه بی که در این کور عظم
این نسا، فخر رجال بودند و حال قدرشان مجبول بعد ذکر شب گذشته در منزل احمد عزت پاشا
فرمودند که بوجد اقدس بسیار خوش گذشته بود و چون اجاب شرف تعالی را نگشتند بزم فضل و
احسان بجواب سوالات دوستان منتهی شد از جمله بیان مبارک در جواب سوال از شجره بی که
آدم سبب خجیدن میوه آن از جنت عدن بیرون شد این بود که در مراد شجره حیات نهانیت
و منتهیات یعنی تجاوزات و مشتهیات آن انسان را سؤل میدارد و از مواهب جنت جان
محروم مینماید مگر آنکه آدم بر صراط اعتدال و طریق تعالیم الهیه حرکت و منشی کند و از نشان مذهب خود
تجاوز ننماید زیرا در عالم امکان حیات و نجات هر شیئی از اعتدال و حرکت موقوف است و ملمات
و بلاکش تجاوز از حد اعتدال و عمل بغیر موقوف هر امر ممدوح و گفتار و کردار مغیبه چون از اعتدال
و موقوف تجاوز کند قبیح و مضر گردد و حضرت بجهت آن میفرماید هر امری از امور عبادت اش محبوب چون

تجاذز نماید سبب ضرر گردد در تمدن اهل غوب ملاحظه نمائید که اسباب خست اهل عالم شده سبحان الله
آلات جهنمی نمایان آمده و در قتل نفوس سبب بی موجود که شبه آن خیم ابداع ندیده د سوال از مسئله
جبر و تفویض نمودند فرمودند (انسان در اموریکه راجع تخمین صفات و تعدیل خلق است و سبب
عقل و صعود بمقامات عالیّه متعالیه مختار است نیست که استعدادات فطری و موهبت ربّی در عالم
انسانی تربیت کامل گردد و خار از جصل و جا کلز از علم و صفا شود و ظلمتکده عداوت و بغضا
آتشکده محبت و وفا گردد اما در امور کلیه و قانون قدرت انسان مدخله نتواند و اختیار ندارد
مثلاً نمیتواند بگوید چرا پر شده ام و قادر بر این نیست که همیشه زنده باشد و هرگز نیز در نیگونه
امور بسته مجبور است و لکن در تخصیص فضائل عالم انسانی و کمالات روحانی مختار است
و بر تبدیل اعمال و اطوار و قبول تربیت و حصول علم و معرفت قادر و عظم اساس تربیت فرع
انسانی در این عالم ترابی تعالیم و قوانین الهیست اگر شما بخواهید در حسن خلق شخصی از تربیت نمائید باها
باید زحمت بکشید و تحمل ناملایمات کنید تا آخر چه شود و تا چه درجه تربیت شما در او تأثیر نماید آن
تا کی باقی ماند و چه نتیجه بخشد ولی چون انشخص در ظل دیانت الهیه در آید بجز ایمان بکلی منقلب شود
و از صمیم قلب محبت عالم انسانی گردد و در جمیع احوال و اطوار ترقی کند و خلق جدید شود چه که در نظم
و نظام عالم و راحت و آسایش اعم رفتار و کردار عامی متدین مفید تر است از اعمال عالم غیر متدین
علی الخصوص در موقعی که قوانین و قوه سیاست نافذ و مانع نباشد و خیال غارت و خوف و شہرت
بیان نیاید انوقت قدر مقام تربیت الهی و نفوذ و نتیجه تعالیم روحانی معلوم میشود و عصر انروز
نیز محض لقایت قدرت عدا الله و دلیل نفوذ کلمه الله بود که چون با و طاق صا و ن تشریف آورد

عالم شدند اول کی از شه زادگان ایران مشرف شد با وجود آنکه در محضر انوار انظار خلوص قلبی و
 خضوع صمیمی منبذ مغذات نظر مقتضای جوانی باز حالتی با تجربه داشت چند دقیقه طول کشید که حمید
 عت پاشا که یکی از رجال دولت در ایام سلطنت عبدحمید بوده با نهایت ادب و تعظیم محضو مبارک
 مشرف و با انظار خلوص ارادت مشغول در آن میان جمعی از رجال نسل و محترمه انگلیزی و یگانی
 و فرانسوی برای تشریف دارد با حالت انجذاب و خضوعی که یکی دست مبارک را بوسه میداد یکی
 دامن مبارک را می گرفت و انظار از تشریف بلقای انور منبذ و دستهای یابید و توفیق در خدمت
 می کرد و لسان مبارک در تأیید انظار بر علاء کلمه الله ناطق شه زاده محترم کو چون آن جذب و شور
 نفوس و خضوع و شوق چنان اشخاص علییه را در حالت نورانی دید بکلی مبهوت ماند تا آخر مجلس که
 انظار حیرت از نفوذ کلمه الله و عظمت امر الله نمود و گفت از برای مشرقیها علی مخصوص اینها چه افتخار
 و عظم از این است که اشخاص بسیار محترم شرق و غرب با این درجه خاضع و ساجد این امر مشاهده نمایند
 شخصه عجل شرقی را مسجد اهل غرب بنیمیم، آن شب طلعت پیمان با بعضی از قدم آستان و نازل
 موعود بودند قبل و بعد شام نطق و بیان مبارک و خصوص کیفیت ظهور مظاہر البتیه بود و مضمرات
 تأیید و توصیات رؤسای دینیه و مظلومیت هیاکل مقدسه و اولیای البتیه و بیان مبارکه چندان
 مؤثر که همانند محترم را حالت قوت شدید دست داد و اشک از دیدگان جارید.

روز ۳ رجب (۱ جون) چون صبح بخار و دوشان شنیدند که مسافرت حرکت
 بیکل اقدس از پاریس نزدیک است بسیار انظار تا اثر و تحسین نمودند و لسان مبارک درستی و تذکر
 ایشان باین کلمات مبارکه ناطق (بهتیم) ما قرب روحانی داریم قرب ارتباطی که آن بعد انقطاع

از پی نباشد احمد شه زبیدی تابنده است شمس حقیقت درخشنده است صبح عطا طالع است مگر کعب
 عنایت ساطع و لامع و لواز نظر ظاهر پنهان باشیم در عالم دل و جان ظاهر و مانیانیم جسم هر چند
 همجو باشد روح دائم بغیض لقا و حضور ماوس و قلوب بیکدیگر نزدیک و مربوط قلب صفائی بمنزله آئینه
 است هر قدر آئینه از خورشید دور باشد باز از همه اشیا بشیر حکایت از او آر کند و تجلیات
 اسرار نماید پس استعداد و صفای قلب شرط است نه قرب مکان امید دارم در جمیع عوالم الهیه
 با هم باشیم در عوالمی که مقدس از زمان و مکانست محذور گردیم بغین است در جمیع عوالم با هم بوده
 و هستیم و حال هم در عالم انسانی که خلاصه و نتیجه عالم جاد و نباتات و حیوانات با یکدیگر ما نو بسم ولی
 اینجهان تاریک است اما جهان طمی فیض و فضائش ما تنهایی باری همه خلق شهر پاریس را دوست
 دارید و امید دارم شما نوعی رفتار نمایند که ناشر نفعات الله گردید و مروج تقدیس محبت شه
 احمد شه اعظم روابط بین قلوب حاصل است و آن محبت الله و وحدت عالم انسانی است و هم
 بجائی این رابطه و فیض اقدم را انتهی و انقطاعی نیست لهذا من بیچوقت شما را از او متذکر
 این فیض اعظم است که قلوب ما را چنین الفتی بخشیده و محبت است که اینگونه ما را محبتی و متحد کرده چه قدر
 تنگ و تاریک قلبی که در او محبت الله نیست مرده است تن و جانی که از فیض روح القدس مستفیض
 پس شکر کنید خدا را که در نهایت محبت و شفقت و چنین شهری که کل غرق هوا و هوسند شما توجه
 بملکوت تقدیس دارید این از نفوذ کلمه الله است که قلوب ما را باین درجه ارتباط و الفت دائر
 و آلا جمعی ایرانی کجا و شما جمعی از اهل پاریس و قوم انگیز و ملت امریکا کجا ما ما چه ارتباط و مستجابی
 با یکدیگر هستیم احمد شه نفوذ کلمه الله و تأثیر مرثیه چنان ما را متحد و متفق نموده که حکم یک روح یک نفس

دیک جهان یافته ایم امید من نیست چنانچه در این جهان ناسوت اینگونه ناسوس ما و ناسوس در عالم
 ملکوت نیز با هم باشیم من بظاهر از پاریس میروم اما روح و قلبم با شماست و نشاء الله بعد از
 من انس و الفت شما زیاتر شود روز بروز روشن تر و نورانی تر گردید پس ازین بیایا بمنابت
 صحبت یکی از حضار در باره ایتام فرمودند خدا معین و حافظ ایتام است چه بسیار اطفال غنیا
 که در دنیا آوار و رها شدند و چه قدر اطفال فقرا و ایتام که بمرتب عالیه رسیدند اگر حفظ و امانت
 الهی نبود ی بسستی همیشه ایتام پل میال شوند و اطفال غنیا بمانند پس حفظ و حمایت الهی با عموم است هر که
 در تحصیل کمالات عالم انسانی ساعی تر و متقی تر در درگاه الهی مقرب تر و در ترقیات پیشتر خواهد بود
 انتهی عصر چون جمعی از جفا مشرف شدند ایشان را بتلاوت آثار قلم علی و وصایای جلال الهی مکرر
 و مکرر امر میفرمودند که «باید بوصایای الهیه عامل شوید زیرا این وصایا علاج هر درد دینی است
 این علاج را بکار برید و فکر خدا باشید در سائل الهیه مذاکره کنید در شئون دینی مستغرق نگردید
 مقصد از ایمان تزکیه نفس و نتیجه عرفان تصفیه قلوب است اساس امر الله بر محبت و وحدت
 عالم انسانی است و سبب زوال مفاسد اخلاق و مضرات عالم طبیعت انسان بقوه ایمان
 میتواند از این مضرات نجات یابد و ترویج محبت و لغت بین قلوب نماید نشر آثار وحدت
 و یگانگی کند انتشار اخوت عمومی دهد و خادم نوع انسانی شود پس باید با جمیع اعم در نهایت
 صدق و صفا باشید و بانی هرئینی را بغزت و تعظیم یاد نمایند نظر با اساس دیان الهی داشته باشید
 که حقیقت واحد است و اصول مطلع حقیقت اصول واحد نه فروعاتی که راجع بمقتضیات اوقات
 و اعصار بوده و تقالیدی که باعث اختلاف و نزاع بین خلق شده تا رابت صلح و صفا برافزاید

آیت اسم اعظم بن احم عالم گردید انہی و چون بعضی از اجبای انگلیز مسافر بودند نسبت با حجاب
لندن خیلی اظهار عنایت فرمودند
روزہ رجب (۹ جون) صبح باز ذکر

شد اند ایام ایران و صبح بلای حال رحمن بحبت خدام آستان میفرمودند با آہ و افسوسی کہ دل
نگ میگرداخت و ہر سامعی را بانالہ و غم ہدم میساخت دیدہ ملازمان حضور گریان شد و دلہا
از شنیدن مصائب حال سبحان نالان اما تسلی دل و جان بشاہدہ روی تابان بود و نصرت ملکوت
پیان و تأییدات موعودہ افق فضل و احسان و چون از اجناد مبتد بہا جمعی حاضر و مشرف گشتند
نطق مبارک در تأیید و تشویق اجبا براعلا کلمہ اللہ بود کہ چون توجہ بہ ملکوت بھی نمایند و برنشد
امر اللہ بر خیزید ہر روز تأییدی جدید یابید و بقوتوحات مدن قلوب موفقی شوید اجبا و اما
ایران چون متوجہ بہ ملکوت بھی بودند مانند جبل راسخ در امر اللہ ثابت مانند حامل آثار البقیہ گردید
و همچنین در امر یکا نفوسی در نہایت ثبوت مبعوث شدند امید وارم شما نیز در امر اللہ ثابت مستقیم
مانید و سبب نشہ نفحات اللہ گردید الی آفر بیانہ الاصلی بعد از مجلس بعضی از ملازمان حضور را بدین
چند نفر از بزرگان شرف رساندند و عصر خدام آستان را بمجلس مجاہدان و منزل مسیو و مادام
ہکات روانہ نمودند و خود وجود اقدس بمنزل میر پاشا تشریف بردند و در انجا بیانات مبارک
در ترقیات این عصر و نجات صنایع و قوانین و علوم بود و لزوم تجدید آئین علامہ نبوب اماشب
تا دیر وقت در جواب سؤالات مسیو و مادام ریشارد بشرح مسائل و مقاصد متصنوفین مشغول بودند
و حضرات از استماع بیانات و کلمات مبارکہ فی نہایت خورسند و خوشنوی.

روزہ رجب (۱۰ جون) صبح امجدارک مسافرت از باریس وغایت

بشرق می فرمودند که دور و ز بعد حرکت فرمایند لهذا نطق و بیان مبارک بهمه جا و بندیهها مخصوص
 استقامت و ثبوت بر امر الله و قیام بر نشر نجات الله و خدمت بلکه تائید الله بود که این تأیید با نطق
 و تعیس از شئون نفس و هوای حاصل شود و از جمله بیاناتی که یکی از هموطنان را مفتون نموده و شیفته
 عبارات مختصر و مفید مبارکه کرد این بود که می فرمودند در پاریس نمونه عالم طبیعت است بحج معانی
 از جمله "ابل ملکوت ابھی جان دهند نه جان نمانند مگر اینگونه جمله ای مختصر مفید را چون از سان
 مبارک می شنیدند می گفتند هر کس قادر بر این سخن تکلم نیست و آنگهی با این عظمت و تأثیر که قلوب را منبج
 نماید و سبب ترقی مشاعر و مدارک نفوس گردد عصر جمعی از مسافرن کلیمی ایرانی مشرف شدند اول
 استماعی عنایت و تأیید بحجت متفطین راه طهران و قزوین و ثانی تو صیه در امور سرتالیان
 انجا با جایی کلیمی طهران و همدان نمودند مسلت اول با جابت مقرون و ثانی را راجع بمحصل جابا کردند
 و در انخصوص بیانی فرمودند شب بعضی از جابا شرف تعاضد مبارکه و بیانات مبارکه در خصوص
 تبلیغ امر الله - الفت و محبت با عموم اهل عالم بود بمجمله "قیام بر تبلیغ امر الله و خدمت کلمه الله
 در هر عصری سبب حیات سرمدیه نفوس بوده باین خدمت اشخاص ذیل مانند شمعون و پطرس اوج غایت
 ابدیه یافتند بآنکه اول امر احدى با آنها اعتنائی کرد ولی آخر ملوک و سلاطین نزد ذکرشان
 خاضع گردیدند پس امر و ز امر که جاذب تأییدات الهیه است تبلیغ و اعلا کلمه الله است ما همه
 باید بر نشر نجات الله مشغول شویم جمیع اغراب اهل عالم را با کمال محبت و یگانگی معاشرت کنیم زیرا بحال
 مبارک می فرماید ای اهل بھاشا مشارق محبت و مطالع شفقت و عنایت الهی بوده و بتبیه لسان ا
 بسبب من احدى میالائید و چشم را از آنچه لایق نیست حفظ نمائید با جمیع اهل عالم بروج و مکان معاشرت

کنید اگر کلمه دیاجوهری است نزد شما که دون شما از ان محروم بجا افتفت و محبت انفا کنید و
بنامید اگر مقبول شد مقصده حاصل والا تعرض بل ذروه بنفسه مقبلین الی الله المبین القیوم صلیت
مشوید تاجه بنزاع و جدال نهی روز عجب (۱۱ جون) صبح اول کسی

باحت اقدس اعلیٰ مشرف شد خانم محترمه رُسته سخن تیا سیفا بود و بعد جمعی از یار و اغیار از
بیان دلبرا برار واقف بر سر آئین کردگار گشته نصایت سرور و افتخار را اظهار می نمودند
ابتدا در جواب خانم مشارا ایها لفظی در وحدت و تقدیس ذات باری و کیفیت مطالع سما و
صفات او تعالی شانه فرمودند آنگاه بیان و شرح علائم و بشارات ظهور موعود پرداختند
تا آنکه چند نفر کلمی ایرانی مشرف شدند با آنکه وجود مبارک در شرف حرکت بودند باز با عدم
مجال و قلت فرصت برای خاطر آنها قدری جاس شدند و در جواب یکی از آنها شرحی و توضیحی
و بیان حال او فرمودند که اظهار قناعت و مسرت نمود فرمودند امر و روز آخر است و من در
شرف حرکت و تدارک سفر و باید بدین نفوس محترمه هم بر دم لهما پیش از این مجال جواب بنوال نه
اگر میل دارید شب بیاید بعد از آن بیرون تشریف بزنند عصران روز

بعضی از محترمین ایران از مشرف حضور کمال و جده و سرور یافتند و تا مغرب نفوس حلیه کی که غلب
ایرانی بودند از فیوضات محفل نقابره و نصیب موفور بزدند و بیشتر فرمایشات مبارک و خصوص
نصائح و مواعظ مفصله بی بود که ابتدا بلکه قبل از انقلاب بدولت و ملت ایران ابلاغ فرمود بودند
از انجمله این بیان حلی بود که تا دولت و ملت مانند شبه و شرآینه میگردند نجات و فلاح منتسب و
و محال است ایران ویران شود و عاقبت مرتبته بعد غلّه دول نجاورد و گرد پسای بجای آبی می

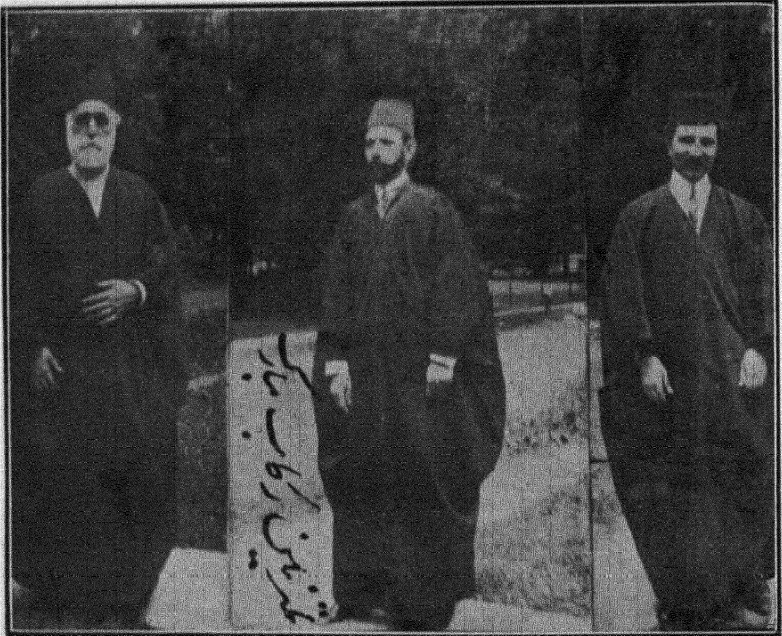
نماید بلکه سبب الفت و التیام گردید اگر عاجز ماند بد بگلی کناره جوئید ز بخار ز بخار آنیک دخل
 در خون یک نفر ابرائی شوید هر چند سائزین گوش ندادند ولی آنکه شته بهائیان بو عائف خود عمل
 نمودند و ابدًا در فساد و دخل نشدند و در امور سیاسی مداخله نکردند سوال نمودند که اگر بعضی
 از بهائیان در آورده های دولتی مستخدم باشند باید چه کنند فرمودند وظیفه دیانت دیگر است
 و وظیفه ماموریت و عضویت دیگر بسته باید وزیر یا سر باز با آراء وظیفه خود پردازند و کمال
 صداقت و اطاعت نسبت به دولت داشته باشند و اهل بهائیا مورا با طاعت دولت خود در هر
 ملکیتی هستند اگر اهل ایران شنیده بودند و قدر این تعالیم الهیه را میدانستند از جمیع مصیبتها آزاد
 میشدند از جمله خطابات حضرت بجهت ایشان در انواع عدیده این بود که از برای ایران قانون و
 اصولی لازم است بهتر نیست که این امر مشورت و اطلاع علمای ملت و اعیان دولت واقع
 شود و انتهی پس برای جمعی از اجای پاریس از تأثیرات بعضی از امور امدادی مانند الوان مرتب
 و صفای نفاقت و کمال لطافت و نغمه و صوت عادی بیان می فرمودند که هر چند این شئون
 جهانی است اما فی الحقیقه تأثیر در روح نماید و آخر سان مبارک بود و با اخباناطق و مشغول
 میفرمودند من چندی در میان شما بودم نهایت محبت را بشما داشتم و دارم همیشه قلم در
 محبت شما جو ش میزد شمع محبت الله را در شبستان قلب شما روشن نمودم و صایای الهیه را
 برای شما شرح دادم امیدم چنان است که بگوئید تا روز بروز نور انیت الهیه شما را روشن تر
 نماید انوار ملکوت ابھی با هر تر گردد و در هدایت خلق ابد آرام نگیرد این مرد ما را زنده نماید
 بیخبران را آگاه کند منجمان و افسردگان را بنار محبت الله مشتعل سازید منظر آرم که همیشه خبرهای

خوش از شما بشنوم. از این بیانات مبارکه قلبهای دوستان بنهایت رقت آمد عظیم بر بخت
امراشته نمودند و در جای نایب در عبودیت استنان احدیت کردند

روز ۷ رجب ۱۲۱۰ جون) صبح زود پس از اواراد و اذکار پروردگار را
جمع سبائب حرکت فرمودند ساعت هشت صبح از مهتل بایستگاه راه آهن نشریف فرما شدند
و اجابا جمیعاً قبل از وقت در اینجا حاضر و قدم مبارک نظر بودند و چون درواگون تشریف
بردند همه مقابل اوطاق مبارک ایستاده در کمال حسرت و آه متوجه طلعت چن ماه و با نهایت
احزان ناظر جمال پیمان بودند بعد یک یک نزدیک رفته اظهار حزن و کدورت و همدعای
عون و غایت میکردند و لسان مطهر هر یک نوید نایب میداد و قلوب مشتاق را با انتشار تعالیم
نیر آفاق دلالت و تشویق میفرمود که خاموش مباشد نفوس اگر م نمایم همیشه متحد و مجتمع باشید
در جماع بذکر الهی مشغول شوید و در انتشار آثار الهیه بکوشید من همیشه بیاد شما هستم و از برای شما
تأییدات غیبیه میطلبم. خلاصه ساعت نه و مرکب مبارک بهت مرسلیا حرکت نمود در راه سبزی
صحرا و انجبار و صفای تلال و انهار بسیار با جلوه و شکوه بود و از دو طرف خط آهن کوه و دمن
غرق گل و چون از نظر انور میگذشت می فرمودند بیرون پاریس خیلی با صفات پس از ذکر
بعضی از یاران یو فانا ما را درواگون تناول فرموده قدری استراحت نمودند عصر بعد از صرف
چای مشغول خواندن عرائض اجاب بودند که چند نفر فرساده و بیابانه خسته تشریف حاصل نمودند
و از استماع کلمات مبارکه در مسائل الهیه و لزوم دیانت و وحدت عالم انسانی و صلح عمومی پرتعف
و نشاط بودند و در نهایت خضوع و انبساط تا ساعت ۱۲ نصف شب که مرکب مبارک مرسلیا وارد

و در هوئل متقل استیگاه خط آهن نزول اجلال فرمودند -

روز ۸ رجب (۱۳ جون) صبح قدری کسالت بوجود اقدس عارض لکن پس از درگذشتی
 هر دقیقه وساعتی حال مبارک بهتر و سر و قلب اطهر بیشتر بود ساعت ۹ صبح تشریف فرمایی جهان پایا
 از کمپانی پانوشده چند اوطاق در درجه اول بنظر مبارک رسید تا یکی از آنها را که بلا و اوطاق
 یکمفری بود و اطرافش باز مره (۲۵۰) اختیار فرمودند بعد در درجه ثانی تشریف فرما شده
 محل نوزین رکاب مبارک را ملاحظه فرمودند در سفر از پاریس پو تسعید ملازمان حضور مبارک
 چهار نفر بودند جناب میرزا علی اکبر نخجوانی جناب میرزا احمد سهراب جناب تید اسد الله و پنجبد فانی
 و چون بیکل اقدس روی نمکت جلوس فرمودند و نفر از سیاحان فرانسه مشرف شده عرض نمودند
 پس از حرکت مبارک اجابا مارا فرستادند که پیام عبودیتشان بعوض اقدس رسانیم و از قبل حجاب
 علی مخصوص مسو و مادام ریشارد استعدای عیون و غایت کنیم پس لسان عنایت نسبت بایشان
 و دوستان پاریس باظهار کرم و بیان ثبوت و استقامت بر امر الله ناطق تا نزدیک بحرکت
 کشتی مختص و پیاده شدند و چون مرکب مبارک حرکت نمود عریضه فی تلگرافی در احوال پرسشی
 و دواع از قبل مسو و مادام دریفوس باری بنظر اطهر رسید درباره ایشان و سایر دوستان پاریس
 دعا فرمودند و اظهار سرت از خدا متان نشان نمودند بعد از آن مترین رکاب خدام حضور مبارک
 را امر بنشرف تات شعبین رکاب و مسافرن کشتی فرمودند که باید مشغول کار باشیم اول خود وجود
 مبارک با شخصی هندوستانی که در درجه اول در جوار عنایت منزل داشت طرح صحبت و الفت افتادند
 از او و وطن احوال پرسی کردند و چون ذکر فرق و اخواب مختلفه هند را بحضور مبارک عرض نمود

Secretaries and Interpreters of
Abdul Baha in Europe

لذا شری در لزوم قوه نافذه و امر جامع غالبی که جمیع مل و امم عالم را در ظل کلمه واحد کسانداز
 فم مظهر صادر که امروز جمیع عالم علی الخصوص امم شرق بچنین قوه نافذه ای محتاجند تا از مضائق اختلاف
 وجدال و حربه قتل آسوده و آزاد گردند و بیان مبارک منتهی باین شد که جز قوه الهیه و تعالیم
 روحانیه قوا و سائر از عهده این امراض بر نیاید و همیشه اشراق تعالیم روحانیه از افق شرق شده
 و مرکز قوه معنویه و دیانت الهیه مشرق زمین بوده و شمس حقیقت از شرق بر غروب پرتو انداخته از این
 فرمایشات مبارک شخص مذکور بوجد و جو آمده و هر روز در کشتی از شرف حضور سرور موفور حاصل نموده
 بعد از نماز قلیل سترحتی دقتی که مشی می فرمودند کارکنان جهاز را ملاحظه مینمودند و میفرمودند
 چه قدر فقیرند و چگونه زحمت میکشند رؤسای اداره با و کارخانه جات باید بجهت مزدوران
 در کمپانیها سهمی معین نمایند تا قدری این فقر اراحت شوند و بدل و جان خدمت کنند و عصبان
 ننمایند و بعد شخصی هندوستانی مشرف شد از طلوع شمس حقیقت از افق شرق و تعالیم بدیه مشرق تا
 بجهت ادکایت فرمودند و بی نهایت اظهار سترت و عبودیت نمود شب بعد از صرف شام خدام
 آستان حسب لاجازه روی نیکتهای بیرون اوطاق مبارک جالس و بشرف حضور مشرف و از صفا
 دریا و رقت نسیم و لطافت هوا در روشنی هفتاب صدهای آب جوش و خروش کشتی تعریف مینمودند
 که خوشبختی است بمیکل مبارک در نهایت سرور و جهور بود و شاقان طلعت نور بهدم شکر ثنائی
 رب غفور

روز ۹ رجب (عاجون) صبح در سطح درجه اول مقابل

اوطاق مبارک بندگان آستان بلقاعی ان مه نابان مشرف از ید احسان چای مینوشیدند
 و اخبار تلکرافات بی سیم در باره عثمانی در محضر مبارک خوانده میشد تا آنکه شخص هندوستانی

تشریف حاصل نمود فرمودند تا شرق از این تعصبات فارغ نشود نجات حاصل نماید پس شش روز از
 اتحاد مل مختلفه در قل کله چیده بقوه حضرت بکعبه اش فرموده سرسبز ناما تشریف بردند عصر
 بعد از صرف چای در درجه دوم تشریف برده بالای طحله روی نمیکت جالس شدند چند نفر
 هندوستانی که خیلی مشتاق زیارت انوجه سبحانی بودند مشرف شدند و از اصغارا ندا داد اعلی کلمات
 علیا در وحدت اصول ادیان و اختلافات و مضرات تقلید و تعصب نهایت انبیا و مذکر
 یافتند و چون بکل اقدس برخاستند در درجه ثانی گردش فرمودند و بعضی از نفوس که با آنها از
 امر الله صحبت شده بود زیارت جمال انور بر سرور و مفتخر گردیدند یکی از آنها شخصی اسرائیلی بود
 ساکن قدس شریف که بعد از آن اجازه خواسته در اوطاق مبارک مشرف شد و از بشارت
 انبیا و اجتماع بنی اسرائیل در ارضی مقدسه و عزت و نجات دانشمندان که اسم شان در کتاب
 حیات مذکور است بیانات مفصله فی از سان مبارک شنید که بشوق و ذوق آمد عرض نمود
 که مذکرها بود من صیت جلال و کمال وجود مبارک را شنیده و در آرزوی تشریف بحضور انور بودم
 حال شکر میکنم خدا را که بچنین موهبتی فائز و مفتخر گشتم شب شام را در صالون غذا تناول فرمودند پس از
 شام چند دقیقه فی در جلو اوطاق مبارک روی نمیکت جالس شدند فرمودند انشب هم هوا خوب است
 و دریا آرام چه قدر با صفات این موهبای آب در روشنائی بهتاب چه جلوه فی دارد.

روز ۱۰ رجب (۱۵ جون) صبح بنگامیکه چای میل میفرمودند و سرایم سبز

توسول نگیزد و در شش شرف حضور مبارک مشرف گردیدند چون حسب لاجازه مجله شرقی که
 عکس و خطابه مبارک در مسجد سلمانان لندن در آن مندرج و مطبوع تقدیم حضور نمود شرحی از تاریخ

و تعالیم امر مبارک و بیانیانی در جواب سؤالاتش فرمودند که زبان باوصاف امر بیج گشود و
 بتجید برخاست عصر بعضی از هندوستانها اجازه خواسته باحتاط بر مشرف گشتند نطق و بیانی
 مبارک خطاب ایشان در کمال و بقا و عوالم روحانی و نقص و فساد عالم طبیعت بود و در آخر شریح
 بشارت ظهور عظم و بیان تعالیم مقدسه فرمودند که چنین تعالیم بایحتاج عالم انسانی در این عصر نوبت
 زیرا این عصر عصر تقالید نیست عصر انوار است و قرن ظهور هزار زمان وحدت عالم انسانیت ایام
 ترویج صلح عمومی از این قبیل بیانات مبارکه مفصل بود و خلوص انجذاب و سرور و نهایت حضار
 بساط مکمل شب شخص انگیز دیگر با غام فرسادی بحضور مبارک آمدند چون ذکر فوت فرزند عزیزشان
 را بوض مبارک رسانیدند لهذا اسان اطهر در فضای ششون مادی و بقای فضائل روحانی توفیق
 بر کتاب کمالات روحانی بخوی ناطق که حرفشان بسُر و مبدل گردید هموم غمومشان زایل و دلچ
 اند و ایشان را تسلی کامل حاصل گشت و چند نفر دیگر از رکاب بعد از آنها مخمور باد و معانی و بیان طلیت
 مجبور بودند تا زنگ اول شام زوند و با آبنگ نکر و شام خفص شدند پس از آنکه تادل طعام
 فرمودند در مقابل ابتهاب جالس شدند خدام حضور از انجذاب و سرور بعضی از رکاب کسب شتی
 بعضی اقدس میرسانیدند که خیلی از شرف بلقای اطهر مشعوف و مفتخرند فرمودند باید کار کرد و
 در ارغنی قلوب تخم افشانی نمود بلکه سببالات محبت و عرفان بر دید و از بار الفت دیگامگی جهان
 جانهارا نمونه جنت و رضوان کند اینست که من با حال تنگی که پیچ فیه صحبت ندارم باز با نهایت
 سرور گفتگو مینمایم و در شرف نفعات الهی می گویشم

روزه واجب دعا چون

صبحگاه چون زیارت تعالی چون ماه شرف حاصل شد بیگل انور قدری ضعف جسمانی داشتند

ولی قلب اظهر در کمال سرور و محبت بود و لسان مبارک باین بیانات ناطق که در عظم و قدم
 امور تبلیغ امر الله است این کار می‌تواند است از جمیع نفوس بیشتر من مستحق رحمت گذشته از ضعف
 بنیه و ایند رجبه ارسن باید در مرکز باشم تا از جمیع اطراف خبر چگونگی احوال برسد و من بانجام بود
 پردازم با وجود این برای امر تبلیغ و اعلا کلمه الله آنی راحت ندارم بلکه خدمتی بهستان الهی
 نمایم و این مشرق جباب باشد از این قبیل بیانات کثرت و مکرر میفرمودند در آنوقت اینجند
 را بخاطر آمد که ادا خواهیم اقامت مبارک در پاریس روزی دو نفر از خدمت حضور با یکدیگر
 گفتگوی نمودند که بعضی از وجوه اجتناب نوشته شود که در بلاد ایران با کمال تقدیس و تقطع
 بقوت حال نفوس همه در حصول مسائل ابدیه پردازند تا بانچه که سبب عزت دارین است بر خورد
 و تبریح سعادت ابدیه پردازند در بین این گفتگو میل اکرم شریف آورده فرمودند چه میگویند
 عرض شد چنین مذاکره فی در میان بود اگر اراده مبارک تعلق گیرد از قلم مبارک در مخصوص
 امری صادر گردد تا ایجاد فکر تقویت اشخاص همه باشند و در صد حمایت بنیه امر الله بر تپند
 فرمودند سفارش من لازم نیست اجبا باید خود قیام بر تبتیت قدام و اعلا اعلام هدایت کنند
 شب و روز آرام گیرند دائماً با کمال خلوص و تقطع در فکر تبلیغ امر الله باشند در این صورت
 یقین است که بانچه سزاوار است مؤید گردند و الله الهی لا اله الا هو که اگر نفسی چنانچه باید قیام
 کند ابواب آسمان بر او گشوده شود جنود ملائطی حمایت او نمایند عزت قدیمه یابد و حیات
 ابدیه جوید انهمی عصر آن روز دوست بندهستانی چون مشرف شد و باستفاضه از فیض حضور
 بی نهایت منجذبت گشت بعضی از عکسها مجامع دوستان آلمان با و آراسته نموده فرمودند مهید و ام

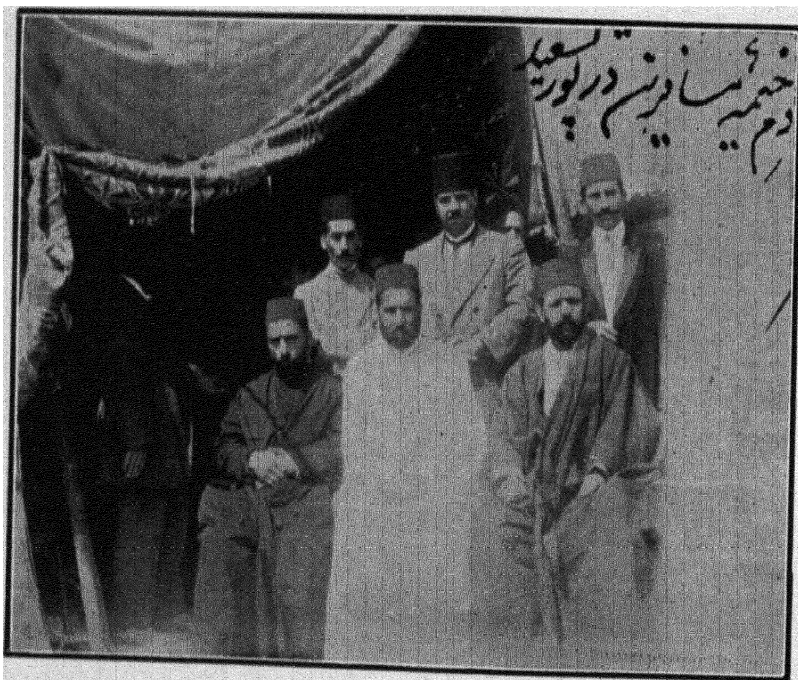
در آله آباد دهند شما اینگونه مجامع را بنیاس نمایند و بتأییدات الهیه مؤید شوید نظر بخود نهاده
 بلکه ناظر بقوت ملکوت الله باشید که قطره را دریا نماید و پشته را غنقا کند گمنامی رنشا را با نیا
 سازد و مشهور عصا و قرون گردانند فقری را سلطت سردیه بخشد مرده ای حیات ابدیه دهد
 بنیاز تا یبدا ت ملکوت الله حاصل شود؛ بعد شخص کلیمی بحضور اظهر آمد از فلسفه الهی و ترقیات عالم
 وجود و بشرات دنیا و تعالیم سلم علی برای او مفصل بیان فرمودند ابوشیخ از پیشین باطلها خلوص
 و خضوع در محضر انور موقی تا آنکه خانم فرانسوی تشرف حاصل نمود و بنصایح مشفق و در تحصیل فضائل
 روحانیه و کمالات عالم انسانی تشویق و ترغیب میفرمودند آن شب هم شب مبارکی بود هر چند باد
 تند میوزید ولی دریا آرام بود و هوا صاف و آب ریاد در روشنائی ماه مانند آئینه براق
 و شفاف غرورش آب از دو طرف کشتی مثل شوشن ناله دودخ جاری گوش میرسد کشتی چون میرفت
 مینالید و از جل ترعظم میبالید و دلهای شتاق از این سرد رحمانی همی پلید که در این ترقویت بن
 این غصن قدیست این - این در عظیم است این از رحمت رحانی و بعد زمره ملزمین رکاب مبارک
 این بود که این شب بزرگ از روز فیروز آخر شب سفر طلعت جهان افروز است دلیل آخر مسافرت یا
 دلربا در بر و بجزار و پافرد است که افق شرق بانوار جمال مبین متور میگرد و در شرق زمین نبردل
 قدم بارنا زمین غبطه فردوسین در آن میان صوت شیرین و نشین گوش رسید که حال مشی
 و خرام می فرمودند و فردا شب در پرتو سعید خواهیم بود و قتی که من با مریکا میرفتم امید انیک سلامت
 مرجهت مینایم بنده شتم زیر خیلی بار بودم و بسیاری بنیه چند مرتبه هم در سفر کسالت مضروب شده بود
 در هر مرتبه چون دعایت جمال مبارک و مسرت و مشغولیت در خدمت آستان احدث کسالت

بصحت و ضعف بقوت تبدیل شد عون و صون او در هر حال میرسید نصرت و حمایت ملکوت بچی
همیشه بهم بود تا حال که بانهایت مسرت مرحبت پور تسعید مینا تم

روز ۱۲ رجب (۱۷ جون) صبح زود قبل از اینکه جای میل بفرمایند بر دوا و طاق
مبارک مشی میفرمودند و از روی زیبا آثار بشارت و بشارت کبری هویدا بعد از صرف چای
بعضی از رجال و سائند و ستانی و اردو بانی بحبت و دواعی هستند عای تأیید و توفیق بحضرت
انور مشرف بسیار اظهار اخلاص و عبودیت نمودند و مورد عنایت گشتند و مکرر ایشان را بر ترویج
صلح و یگانگی عمومی و انتشار وحدت عالم انسانی ترغیب و تشویج میفرمودند پس از مخصی آنها سواد شکر
پور تسعید از دور نمایان گردید و بیکل قدس یاد و برین عبور کشتیها و مدینه پور تسعید ملاحظه میفرمودند
تا زنگ ناما را زدند فرمودند من سر میزنم ایام قدری نان و پنیر و میوه در اوطاق مبارک
حاضر نموده هنوز تمام ناما را تناول نفرموده بودند که مرکب مبارک بپاکه وارد و فوراً حضرت خطاب
آقا میرزا حسن بهر مبارک و حضرت خطاب احمد افندی یزدی و حضرت حاجی آقا محمد و حضرت آقا
محمد تقی صفهانی و جناب آقا میرزا فیروا قاضی و خود را در کشتی بر قدم انوار اظهر انداخته بسجود در
فضل وجود و زیارت طلعت مشهور دل دیده را روشن و منور ساختند و تلافی ایام چنان اوقات
حرام نمودند در چند دقیقه است با مبارک را حاضر کرده پس از انجام و اکرام آنجا ملازمان کشتی
بواسطه پنج و ابور کوچک آتش می مخصوص از کشتی بر صیف نزول جلال فرمودند جمعی از ارجاب هم
در اصل از زیارت حال بنیال بار و آمال بیان و دل نائل و بحبت افاضه و وصل بعد از اظهار احتیاج
به یک از دوستان در کالکه مخصوص جناب آقا احمد را احضار فرمود و یک شش یف فرمای منزل ایشان

گردیدند چون در قه مبارکه طیبه حضرت طوبی خانم و حضرت آقا میرزا حسن افغان صهر مبارک
 از ارض مقدس بجهت استقبال و تبریک نزول قدم اظهار آمده و آن منزل شرف بودند لهذا
 خدام حضور و سایر مسافران را منزل در مهول سلطانی معین فرمودند و نظر بسته عای بعضی از
 دوستان اراده مبارکه بر آن قرار گرفت که برای تقویت بنیه و رعایت صحت بکمال توجهی در
 مصراقات و تأکید رجوع قب و ختگی و زحمت سفر فرمایند تا چون بارض مقدسه مراجعت میفرمایند
 از کثرت تشرف نفوس آمد و شد خاب و دخل و رسیدگی با شرا و امور و مشاغل و تحت طاعت مجبور
 فتوی حاصل نیاید آن بود که بجهت گرفتن یک دو خانه با جاره ام مبارک معاد و ملگراف معاف
 مسافران ارض قدس نیز از مصدر امر نازل و در بزم لقاین بیانات مقدسه و خصوص مسافرت
 مبارک از قسم مظهر جاری گردید و در این سفر چون بلاس انجلس رسیدیم ۱۲ ساعت ر باغی
 (نصف کره ارض) را طی نمودیم اگر از راه چین و ژاپان و هندوستان مراجعت میکردیم یک
 دوره که را گردیده بودیم باید و در جمیع ممالک ند آد الله را بلند نمود و بعضی از بلاد دیرتر
 با تهنیز و حرکت آید ولی چون کلمه الله انتشار یابد در آنگونه بلاد نفوذش شدیدتر گردد امر الله
 نافذ خواهد شد کلمه الله از نفوذ باز نماند اذ انقست علی الصخره فصعدت و الی السموات قد
 قامت ولی بجماله قد افطرت و الی الاقص قد سمع و اسمع و الی الله جاری شده و یشهد ولی
 ما باید در فکر آن باشیم که از این فیض عظیم بهره و فیضی گیریم نورانیت و روحانیتی حاصل نمایم که در
 جمیع عوالم هستیه فوارش ساطع و آثارش باقی و باهرماند و الا شبه نیست که کلمه مبارکه نافذ و مانده
 حرارت آفتاب در جمیع اشیا مؤثر است نهایت نیست که تأثیرش در بعضی اشیا دیرتر و در بعضی

سر نیز ظاهر گردد الی آخر باینه الاصلی اما کیفیت اقامت مبارک در بزم مصر بعد مراجعت اسنفر
 امریک و اردوپ اگر مشروطاً تحریر شود سبب تطویل گردد لهذا در نهایت اختصار و حال آورده
 بحال بمیثال بارض اقدس مرقوم میشود که تقریباً نود و شش شهاده مدینه پور تسعید و اسکندریه و نواحی آن
 بشی خرام سیکل اقدس پیمان فائز و مشرف بود و اوایل ورود مبارک چون جمیت مسافری
 متجاوز از اچهل نفر که در ارض مقصود مدتی منظر ورود و زیارت طلعت مشهود بودند باجمعی از اجا
 مصر و اطراف اجازة حاصل نموده بشرف حضور از مشرف گشتند و تلافی آیام هجر و فراق طلعت شاق
 نمودند شور و اشتعالی داشتند که غلغله در خلق و شهر در شهر انداختند چه که هر روز جمعی وارد میشد
 هر یک با لباس و ژیته مخصوص بعضی از دوستان هندوستان بودند و جمعی از یاران تبریز و سیستان
 و مغان و برخی از طهران و مازندران و نفوسی از اجای عربی و دوستان انسانان و صین
 و رود با سایر مجتبان و خدام آستان چون ملاقات مینمودند به دیگر را در آغوش میگرفتند و مصافحه
 و مجاذبه میکردند بعضی از کثرت شوق خندان بودند و بعضی از شدت ذوق گریان اهل کوچه بازار
 از شادان حالات حیران که این چه حکایتی است و این چه کیفیت که این نفوس از اوطان دایم مختلفه
 باین درجه عاشق روی یکدیگر کردند و مفتون خلق و نغوی به دیگر و جمیت بدرجه فی رسید که بتولنجاش
 نداشت لهذا یکی از خیمه های بسیار با شکوهی که اهل بزم مصر مخصوص آیام جماع و محافل عمومی دارند
 بالای بام وسیع و سطح آن عمارت برپا داشتند و علم شیر و خورشیدی بر فراز آن خیمه جلال برافروختند
 تشریف خصوصی یار و غیار در منزل مبارک (خانه سرکار قونول احمد افندی یزدی) بود که دسته
 دسته نفوس غلب و قات بدر بار فضل و عطا بار می یافتند اما محافل و ضیافت های عمومی زیر آرایش

The Tent in Abdul Baha's Guest House, Portsaid

جلال با کمال اقتدار آراسته می‌شد و اکثر آیام و بعضی ایالی بنزول قدوم طهر و ذکر و بیان جان پرورد
 قلوب شتاقان در آن محافل پر روح و پر جان رشک روضه رضوان می‌گشت از جمله چون شب ادر زیر
 آن خیمه مخفی منعقد عنوان نطق مبارک این بود (بهوش) خیلی ام عجیبی است که در پور تسمیه چنین مجلس
 عظیمی عقد شده خوب است ملوک سراز خاک بیرون آرند و به بنید چگونگی آیات آیات حق بلند
 گشته و علم ظالمان سرنگون شده الی حسه بایه الاصلی و مجلس دیگر عصر روز ۱۵ رجب (۲۰ جون)
 بود که در زیر آن خیمه جالس شدند و اجار اہم یک یک با کمال شفقت و اظهار عنایت اذن
 جلوس فرمودند و سان مبارک باین کلمات مبارکه ناطق (بهوش) بشه خرق الموائد خرق
 عادات و رسومات برانندہ قدرت و ارادہ الهی است در این آیامیکہ ہمہ بپارسیس میروند
 ما از پاریس می آییم این طور پیش آمد مثل و قستیکہ در قصر صعود مبارک واقع شد جمیع اہالی عکا
 شہدند کہ قبل از صعود در آیام مبارک ۳۴ مرتبہ و باشد جمیع اطراف را احاطہ کرد اما داخل عکا نشد
 حتی درجاہای خوش ہوا مثل جبل لبنان و تادم دروازہ عکا و بارفت ولی داخل عکا نگشت اما
 یوم صعود مبارک بنفثہ وضع عکا ہم خورد و و باد داخل شد ہمہ فرار کردند من در قصر بودم دیدم جمعی جہا
 در عکا در خطرند جائز نیست من بیرون باشم لہذا وقتیکہ جمیع از عکا فرار میکردند ما از قصر داخل عکا شدیم
 ہمہ خلق حیران شدند خانہ ہای خود را خالی کرده بما سپردند ما ہم جمعی متعین کردہ برای نگہبانی خانہ ہا
 گذار دیم ہر روز جمعی میمردند و لکن اجابہ ما سلم مانند آخر و با اطراف افتاد و در عکا تخفیف یافت
 لہذا جمیع مردم پناہ بعکا آوردند حالا ہم در وقتی کہ ہمہ از کرای مصر بپاریس میروند ما بہر ضرورت
 می آییم الحمد للہ در ہر جا باشیم و ظن جمال مبارکیم و بنشر نعمات اللہ مشغول و از بہر محبت مظلن و مسرور

الی آخر بیا نه الاصلی روز ۲۱ جون در منزل مبارک مسافرن را دسته

دسته حضار میفرمودند و بهر جمعی بیاناتی از عظمت امر الله و مواهب عطا یی جلال اقدس الهی از لسان مبارک جاری و نازل می گشت از انجمله اجتایی که در محضر اظهر مشرف بودند جناب آقا میرزا عنایت الله نجل حضرت حاجی احمد آقا میلانی که از قدمای اجتایی جان نثار امر الهی بودند و آن روز خطاب با جناب آقا در باب بیان میفرمودند که دو ائمه آمده و بزیارت روضه مبارکه مشرف شدند روی دومی را بتراب بنه مقدسه معطر نمودید مثل نیست که بحضور مبارک رسید باشند زیرا جمیع ارواح مقدسین طائف حول آن بقعه نور است و ملأ عالین و اهل فردوس بقاظر و متوجه بر روضه مبارکه و مقام علی ائمه شده باین مقام فائز شدند حال چون مراجعت می نمایند اهل وطن ادوات کنید و گوئید آیا میدانید از چه موطنی هستید آیا میدانید چه موتهی درباره شما مبدول گشته آیامی دانید چه نایب افتخاری بر سر شماست و چنین الطافی شامل حال شما حال قدر این عنایات معلوم نیست بعد معلوم و آشکار خواهد شد اگر ایرانیان قدر بدینند از شدت سرور پرواز نمایند ملاحظه نمایند که چون حضرت مسیح ظاهر شد اهل وطن اوزان حضرت بیزاری بختند و عار میدنهند که اظهار نسبت و موطنی نمایند ولی بعد فهمیدند که چه نعمتی از دست داده اند حال هم ایرانهائید که چه احسانی درباره ایشان مبدول گشته و چه موتهی ظاهر شده ائمه شده که شما در یوم جمال مبارک بودید و انوار تیر عظم را مشاهده نمودید شکر کنید خدا را و سعی نمایند تا اهل ایران را بیدار کنید گوئید ای ایرانیان ای ایرانیان بیچ میدانید چه شمس حقیقی از افق خاور درخشید بیچ میدانید چه شجره مبارکه ای از آن سرزمین روئیده و چه بحری تواج گشته بیدار شوید بیدار شوید تا بکی غافلید

و بخود مشغول الی آخر بیانہ الاصلی و چون اجبای مازندران شرف حاصل نمودند عرض عیدہ
 تقدیم نمودند فرمودند ادخلی مکاتیب آ و رده اید کار شکل است شما باید هر یک خود کتابی ملحق
 باشید امیدم چنانست کتاب بسین گردید امروز ہر نفسی توجہ بملکوت بھی نماید و قلبش از جمیع شوائب
 پاک و مبرا باشد او خود کتابت ملحق است بدون این پنج چیز غری ندارد ہر چیزی بی اثر و بیست
 کان لم یکن شیناً مذکور است چون در پیش کر معلی و در پیش خندان مشرف و بعد و الراح
 فیہ بافتن بعضی از اجبای فارس بواسطہ ایشان از قلم طہر صادق و امان و مغفرت کنند و ذکر جہای
 ہند و جان و من حضرت شیخ سلمان بمرض مبارک رسانیدند لہذا بجر غایت و احسان نسبت بان
 پیکر رحمان بوج آمد و شرمی از ثبوت و صداقت و خلوص و زحمات سفر ایشان فرمودند تا ذکر
 مبارک باین بیان رسید کہ نفس مبارکی بود و بسیار مفرہ و مقدس چنانچہ ایرانیان بایمان سلمان
 فارسی در کور اسلام افتخار مینمودند عنقریب الہی الصفحات نیز باسم حضرت شیخ سلمان افتخار خوانند
 آن ایام جمیع الواح بخط مبارک صادر و نازل شد یا مشغول تحریر بودند یا در احیان شرف نفوس
 اوقات مبارک مصروف تقریر و چون بسیار خستہ میشدند سوارہ یا پیادہ قبل از نظر و غروب
 گردش می فرمودند ہر قدر دوستان و خدام آستان عرض مینمودند کہ اشتغال زیاد مضر صحت
 مبارک است میفرمودند میخواہم بہ بنیم صحت بچہ درجہ در کار مرا مساعدت بنماید من با جہای شرف
 وعدہ داده ام لہذا باید مشغول کار باشم و رسیدگی با مور نامیم و ہر روز تکرارات تبرکات و
 ہیکل قدس از مجامع شرق و غرب بساحت انور میرسد و تکراناً و کتباً جواب غایت میشد و این عبہ
 نیز در بشارت ورود مبارک چند منظومہ عرض نمود کہ در آخر کتابت نشدہ خواهد آمد۔

روز ۲۳ چون اخبار را در منزل مبارک دسته دسته حضار فرمود هر یک
 رجاستی داشت بعرض مبارک میرسانید و مورد عنایتی می‌گشت از جمله آن روز نطقی بیع و کلامه
 بزبان روح و حالت انقطاع نفوس روحانی با وجود اشتغال با موجود جهانی فرمودند و بعضی از کلمات
 مبارکه که این بود که در افکار مال و منال و آمال جاه و جلال صرف او نام است خدا محض عمران دنیا
 این دو نام را در سر نماند خسته و آلاهیستی ندارد (و همچنین میفرمودند که) من خیال مسافر نبینم
 بلاد دیگر داشتم و میخواستم بگردم باز بازمی‌سجی بروم اما محض خاطر شما با بشرق مرحبت نمودم
 زیرا در استان شرق بسیار عزیزند روز ۲۴ از تشریف اغیار و اجابت کثرت تحریر و اشتغال
 بیکل اقدس بسیار ضعف و خستگی داشتند میفرمودند در امر دوز بسیار خسته شده‌ام با وجود مشاغل کثیره
 خود بخیر مشغول شدم و از همه گذشته نمانید چه قدر فکر مشغول است این صدمه است که تب
 من علاج نینماید بعض کثرت اشتغال افکار این چند روز هوایم رطوبت داشت باز تب عودت
 نمود و وقت عصر با حال ضعف چون خواستند برای رفع خستگی بیرون تشریف ببرند چند نفر بحال
 و ساء از دُعظها و بشترهای خیلی متعصب سنجی چون خبر ورود مبارک و تشریف نفوس از هرند برب
 و قلمی شنیده بودند لذا در ب منزل مبارک آمده اجازه تشریف خواستند فوراً احضار شدند
 و مورد شفقت و عنایت بنیاد گشتند از مشاهدۀ رافت و عطوفت عظمی حضرات جبروت جبارت یافته
 شروع بکذب سلیمین و اعتراض بر سلام نمودند بانها فرمودند آنچه را شما در باره اسلام شنیده‌اید
 هیچ ربطی با اساس اسلام ندارد حتی اکثر آنچه از بعضی مسلمین میشنوید یا از تقلید است یا حکایت از
 فروعات و جزئیات نه بیان حقیقت و مبین اساس اسلام پس شما رجوع بقرآن نمائید از جمله نصوص

مَرْيَمَ قُرْآنَ اِیْنَ آیَةُ مَبَارَکَہِ اَسْتُ کَہِ مَی فَرَمَیْدُ اَنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِیْنَ ہَادُوْا وَلِتَنصَارِیْ وَالتَّصَابِیْنِ
 مِنْ اٰمَنِ بِاللّٰہِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَلٰی صَالِحِیْہِمُ اَجْرٌ ہُمْ عِنْدَ رَبِّہُمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَیْہِمُ وَلَا ہُمْ یَحْزَنُوْنَ یعنی اِیْمَنُ اَوْسَلَنَ
 وِیہُوْدَ وَنَصَارِیْ وَتَّصَابِیْنِ نَفُوسِیْ کَلِّیْ مَوْسَمِنٌ بِحَدِیْثِ اَحْیَاتِ لَمُکُوْتِ شَوْنَد وِیَارِیْ عَلٰی نِیْکِ ہَاشَنَد
 اَجْرَ اِنْہَا بِاَدَاةِ دُخُوْنِیْ بِہِجْتِ اِیْشَانِ نِیْسَتْ مُکَرَّرٌ دَرِ قُرْآنِ ذِکْرِ حَقِیْقَتِ تَوْرَاتِ وَنَحْلِیْ
 بَزْرَکُواریِ عَظَمَتِ اِیْنِیْ اَلْہِیِ مُذْکُوْرِ حَتِّیْ دَرِ بَارِ مَسِیْحِ دَرِ قُرْآنِ اَوْصَافِیْ مَسْطُوْرَہِ دَرِ نَحْلِیْ نَظِیْرَ اَنْ اَوْصَافِیْ
 نِیْسَتْ وِیْمِیْ فَرَمَیْدُ حَضْرَتِیْ مَسِیْحِ وِیْمُھَدِیْ کَلِّمُ وَاظْہَارِ بُوْتِ فَرَمُوْدِ پَسِ اِگَر مَقْصِدُ شِمَا دِلَالَتِ سَلَامَانَ اَسْتُ اِیْنِ
 تَخْصِیْلِ حَاصِلِ اَسْتُ زِیْرَ اِنْہَا فَوْقِ عَقَائِدِ شِمَا دَرِ بَارِ مَسِیْحِ مُتَقَدِّمِ اِیْکِیْ اَزَا اِنْہَا دَرِ نَحَابِتِ اَدْبِیْضِ مَوْسَمِ
 دَرِ نَحْلِیْ مِیْ فَرَمَیْدُ حَضْرَتِیْ مَسِیْحِ اِبْنِ اِلٰہِ اَسْتُ وَاِیْنِ عَظَمِ اَوْصَافِیْ اَسْتُ کَہِ دَرِ نَحْلِیْ اَسْتُ دَرِ قُرْآنِ نِیْسَتْ
 فَرَمُوْدُنْدُ اِبْنِ اِلٰہِ بُوْدَنِ دَرِ مَعْدِ حَضْرَتِیْ مَسِیْحِ وَمَوْسَمِیْ اَصْطِلَاجِیْ بُوْدَ کَہِ حَتِّیْ دَرِ بَارِ اَوْسَلَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ ہَمْ مَقْصِدِ
 یَشَدُ چنانچہ دَرِ تَوْرَاتِ اِنْہَا اِبْنِ اِلٰہِ مِیْ فَرَمَیْدُ دَرِ مَفْرُوضِ اَخِرِ اَصْحَاحِ چہارمِ اَسْتُ کَہِ خدَا اَزْدُ
 بَیْوَسَمِیْ فَرَمُوْدُ کَہِ بَفِرْعَوْنَ کُوبَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ فَرَزَنْدِ اَوَّلِ زَادُوْدُ فَمَنْدُ اِگَر اِنْہَا اَزَا دِنْحَافِیْ مِنْ فَرَزَنْدِ اَوَّلِ اُوْدُ
 تَرْمِکِشْتَمُ پَسِ دَرِ مَوْسَمِیْ کَہِ نَبِیْ اِسْرَآئِیْلَ نَصِیْ تَوْرَاتِ فَرَزَنْدِ خدَا ہَاشَنَدُ وِیْکَرِ اِبْنِ اِلٰہِ بُوْدَنِ بَرَایِ حَضْرَتِ
 مَسِیْحِ چہ شَأْنِ دَفْخَرِیْتِ، چَوْنِ اَزْ مَطُوْتِ بَیَانِ وَتَوْتِ بُرْہَانِ مَبَارَکِ حَضْرَتِیْ سَاکِتِ مَوْجُوْتِ
 وَتَحْرِیْمَانْدُ اِنْکَا اِکْمَالِ مَدَسِّ اِسْمَانِ نَصَاحِیْ گَشُوْدُنْدُ وِیْزَسَائِلِ عَدِیْدَہِ وَبَشَارَاتِ بَطُوْرِ عَظَمِ وَشَرِیْ
 بَعْضِیْ اَزَا اِلٰہِیْمُ بَدِیْعِہِ بَیَانَاتِ فَصْلَہِ فَرَمُوْدُنْدُ چُنْدَا کَہِ حَضْرَتِ اِبْنِ شِکْرِ وَفَنَامِیْ مَوَاعِظِ وَتَعَالِیْمِ مَبَارَکِہِ اِیْجَاسْتَنْدُ
 وَبَا حَالِ خَضُوْعِ وَبُجُوْدِ مَخْضُکِ گَر دِیْدَنْدُ اَنْ تَوْتِ بَیَانِ وَطُوْتِ خَطَابِیْہِ کَہِ وَتَبْدِیْلِ حَالِ اِنْغِلَابِ اَنْ
 نَفُوسِ مُتَعَسِّبِ اَنْ رُوْزِ کِیْفِیْتِ اَسْتُ کَہِ ہَرْ کَسِ مِیْ دَرِ شِمَا دَاتِ بِرْ کَمَالِ قُدْرَتِ عَظَمَتِ عَہْدِ اِلٰہِ وَبِیْمَنَہِ نَفُوزِ

امراته میداد و از جمله ضیافت‌های بسیار کثرت شب‌آجب ۲۷ جون بمحانی جناب میرزا
جعفر شیرازی بانی مسافرخانه جفا بود که طلعت بمشاق جون در زیر آن خیمه جلال جلوس فرمودند و لهای
دوستان گردش جمع روی تابان هر یک پروانه بی پروا بود و در عشق جهان جان گل داله دندید و بعضی
از بیانات مبارکه همدای نطق مبارک این بود که در اینجا مجمع بحسنین میگویند و در قرآن کر
مج لجرین است یعنی جانی که حضرت موسی و یوشع شخص بزرگوار را ملاقات نمودند که میفرماید علناه
من لدنا علما موقی که ما بی مرده زنده شد و این معنی بیع دارد الی آخر بیانه الاعلی و چون شام
حاضر شد بدست مبارک پلو و خوش پیرک عنایت میفرمودند تا دود و دود جمع چایمجا و از
هفتاد نفر سر میز شام خوردند پس از شام شیرینی همه عنایت فرموده شکر مواهب الطاف جمال الهی گفتند
فردای آتش کثر مسافرن را مرض نمودند اما جنین مخفی و دراع آن عاشقان بی تاب توان آنقدر
گریستند که دیده چون زگرش شهبلا طلعت نور را گریان نمودند و از دوری و لبر احسان دائم پناه
و فغان بودند و اینجا همیشه و همه جا هنگام دوری از یکدیگر میناق برای عشاق دست میداد و
در هر سگله و ایستگاه و بیت بازار چین و دل گریه و ناله ابرار سبب انقلاب حیرت یار و اغیار
میگشت و در آن اوقات چون خبر ضعف و کسالت مزاج حضرت ابوالفضل رسید دو تبه مرتبه
اولی حضرت افغان آقای آقا میرزا حسن و اخوی جناب تیه جلال ابن سینار از پوتسید بکنند
بتفقه حال ایشان فرستادند در آن ایام صبحگاهی چون انجمنه بحضر انور حضار و مشرف شد عرضی
از بعض نفوس محترمه نموده اسلامبول در دست مبارک بود و چنین مبین پرشارت و بشاشت بعضی
از آن عرائض ترکی را مکرر میخواندند و از سلاست عبارات و حسن معانی و اشارات و حالت انجمنه

و اخلاص آن نفوس تجیدی نمودند و میفرمودند تا اثرات این سفر نفوس الحریک و هیزا آورد
 اگر ملاحظه ارض اقدس نمود فوراً بسلا مبول میرفتند و انداخته را بلند می نمود نفوس کثیره و اشخاص جلیل
 قبایل بامر مبارک میکردند و بعضی مصیبتین هم بعد از میآیدند و تعرض بمقام اعلیٰ و در وضع مبارکه
 علیا می نمودند انیت که نمی توانم بروم
 روز ۲۴ رجب (۲۹ جون) از نزل
 سرکار توفیق احمد افندی یزدی بخانهائی که مخصوص جاره شده بود تشریف بردند و هر روز صبح
 در آنجا بزم تقابلیت و کاوش فضل و عطائش بخش دل و دماغ صفا بود ولی مشغولیت زیاد و کمال لطیف
 صافی و گرمی در طوبت هوا مانع تحت آسایش مبارک ۲۶ رجب اول جولائی ۱۳۱۳ هجری صبح از نزل
 بیرون تشریف برده تا البیابانزد یک محبته و سبک گشت نمودند جمعی از اجابا هم حضور انور مشرف بودند
 و چون بیرون هتل جالس شدند و بجهت اجابتی که خواستند نظر بامواج بحر نموده فرمودند امر الله
 قلزم بیکرانی است که پنج چیز جویش و خوشش آن را مانع تواند شد آفرین مبارک بطلب منتی
 گردید که سبب لذت هریقی نخوت و نفاق بوده و بهتر وسیله ترقی آگاهی و اتفاق عظمیٰ للقدم
 الامم مسلم و الاتفاق و سبب التفرغ مفسد الاخلاق و تعصبات الجاهلیه و نفوس محترمه ای که از فاج
 و آن چند هفته اقامت مبارک در پرتو تسعیه مشرف شدند بعضی از اعیان مصر بودند و مدیر روزنامه
 (پیش اخبار) پنجاب هند و متوالی باشی قدس شریف که حکایت تشریف و خضوع و انقلابان و محضر مبارک
 مفصل است و همچنین بعضی از وقایع نگاران جوانند بر مصر که پس از تشریف مقالات عدیده در مجله انشا
 مشرق الطاف نوشتند مختصراً و اغرایام مبارک در پرتو تسعیه بسبب طوبت هوا و کثرت مشاغل و انکسار
 هر روزی کسالت بیکل اقدس بیشتر و تب شدید تر میشد تا روز ۷ شعبان ۱۳۱۳ (۱۱ جولای ۱۹۱۳)

نظر باند عالی بعضی از دوستان با همیعلیه شریف بُردند و چند روز در اینجا اقامت فرمود ولی
 با وجود آنکه رطوبت هوای همیعلیه کمتر بود نسبت تب بیشتر شد آن بود که وجود مبارک غم مسافر
 بر مله اسکندریه فرمودند زیرا آب هوای رطبه تحت محبت مبارک موافق بود اما اشتیاق
 تعلق قلب نور بنی غلامریه بدرجیئی بود که تا صین حرکت از همیعلیه با آنکه از حرارت نجبه مبارک
 افزوده بود و از مشاهدۀ انحالت و طحای دوستان سوخته باز بآن شدت کسالت مشغول
 ملاحظه اوراق و دعائش جفا بودند و آخر عیفته مفضل بنظر مبارک رسید که چون تمام آنرا خواندند
 فرمودند به بنید که ورق باین بزرگی را بنظر ریزه سبیا کردند و من با اینجاالت خوانده ام می بینم
 از اول تا آخر یک طلبه ارد تحریر داشت باید محض ادا و مطالب اظهار مقاصد باشد نه صرف
 تعارفات و ترتیب عبارات و چون مله اسکندریه نیز ول قدوم اظهر مزین و منفخر آمد ابتدا دو
 هفته در بوتل و کتور یا اقامت فرمودند و بعد حسب الامر نزدیک محطه مظلوم پاشا دو خانه بکریا
 گرفتند یکی مخصوص منزل مبارک که در اینجا اغلب اوقات جفا و سایر نفوس محترمه حضار و شرف
 یشدند و دیگری بجهت خدمت آستان و مسافرائی که از اطراف مخصوص شرف با صحت نور علی
 می آمدند و اکثر روزها در ایوان جلوان منزل بیکل اقدس لباس بجای مشتاق در دقایق بجز
 آفاق مبهت اسر و رجان و دل فائز و بغیض ابدی نائل میشدند و اما صحت بیکل اکرم روز بروز بهتر
 بود علی الخصوص پس از چند هفته که بهی ثمره سدره نهی حضرت و رتبه اعلیاء با ورقه مبارک که
 حضرت ضیافا نم (همیشه و صبیته مبارک) روحی لقا محمدا الفداء از ارض مقدسه وارد و موند
 خدمات حضور و لوازم صحت و سر و طاعت مجبوس بودند و دیگر از اول مردد وجود اقدس همیشه بنفس

مبارک و حصول صحت حضرت ابوفضال سحر در سیدگی و امر بر جری بطیب طاق و معالجه می فرمود
و مخصوصاً خانه خوش منظر و هوایی را نزدیک منزل مبارک برای ایشان اجاره نمودند که از سکنید
بر مله آمده در جوار عنایت مادی و مومن جنتند و هر روز و هفته و ماه شصت ضعف کسانشان
روی بخت و بهیوی مینمود تا دوسه هفته قبل از مسافرت بکل اقدس بارض مقدس حسب لایزنی اجازه
مبارک بمصر شریف بردند و دیگر تشریف حاصل نمودند تا بملکوت عتت صعود فرمودند و ابل بجا
در بله و شرق و غرب محافل تعزیت بر پا نمودند زیرا تملک را فخر صعودشان از ساحت اقدس
با جایی اطراف صادر و از هر مملکت تملکافات و عائنات تلبیس آستان مقدس تقدیم مینمود و آن
پیمان در هر محل و محفل مذکور رزیه صعود و بیان علم و انقطاع و ثبوتشان بر عهد الله و استقامت
و تقدیر ایشان در امر الله ناطق که آن جان پاک همیشه در خدایات مزین و در مقریات معزین
سوی اهبام عظیم و استند و در جمیع شئون فدائی کلمه الله بودند -

باری مدت پنجاه اقامت مبارک در مله اسکندریه علا و از مسافرتین جبا که از بلاد
شرق و غرب بشرف لقافا میزند جمعی از سوا حین امریک و اروپ و ملین کلیه بیروت بعضی
از سبوتان مجلس پارلمان اسلامبول و بزرگان مصر حتی حضرت خدیو مکر در ک محفل تقا و استقامت
از فیوضات ملکوت ابی نموده ناطق بکروشنای من طاف حوله الاسماء بودند و جمیع آن نفوس
مبارک که مورد عنایت منظور نظر فضل و کرم گردیدند اما غمنا و مالی بزم مصر چنان استعدا و نطانی
نداشتند چنانچه در آن مخصوص بیانی در حکایت سفر مبارک بطنطا و منصوره که در اول سفر مبارک
بامریکا در کشتی میفرمودند در سبله اول مرقوم شد و از جمله حکایاتی که مکرر در باره مالی بزم مصر از

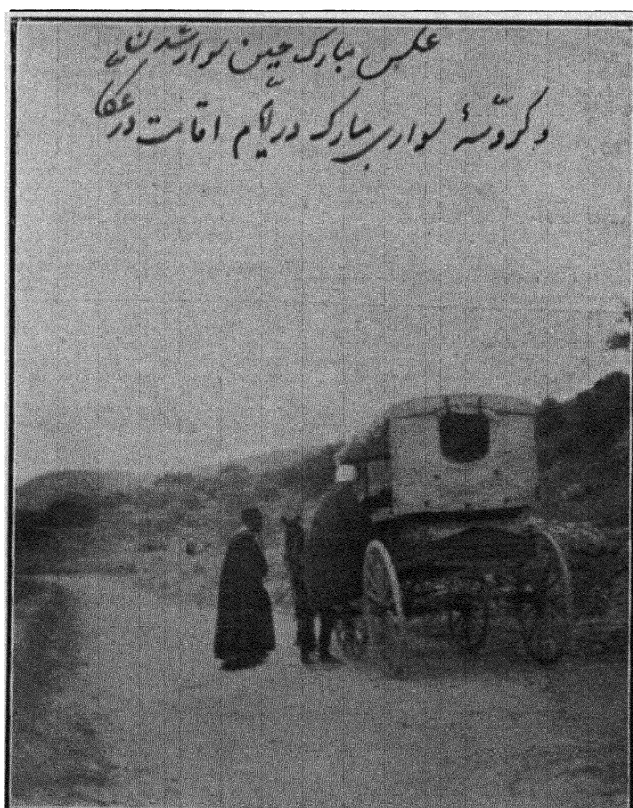
از سان مبارک شنید شد این بود که وقتی در یکی از مجالس تهنیت‌سکندریه بودم شخصی از وطن امان
 بتایش و حمایت وطن خود بر خاسته منظومتی خواند و بیانی که با نهایت افتخار مکرر داد انود و پس از
 سایر نظماً سبب جان حصار شد این بود که سخن آتمه بنا الا هرا ما، بمعنی ما متقی هستیم که از علو همت ما
 مثل اهرای بنا گردیده بشخص پاشائی که نزدیک من نشسته بود گفتم عجا مسلین بر مصر قبی نیستند که بنا
 اهرام دمقبره فرعون افتخار میکنند و باین افتخار میخوانند ترویج حب وطن نمایند اگر این مایه افتخار
 باشد باید قوم فرعون فخر کنند نه اهل اسلام زیرا اهرام را فرعون بنا کرد و علاوه بر این آن بنا بظلم
 ساخته شد پانزده سال هر روزی شانزده هزار نفر رعایای بیچاره را مشغول کار نموده با هزارها
 زحمت و مشقت این اهرام را ساختند تا فرعون جسد خود را در آنجا مخفی کند نیست در افتخار این خلق
 به بینید مردم بچه چیزها افتخار می نمایند این بیان حال عموم علی الخصوص متعصبین سلیمین بر مصر بود اما از
 نفوس جلیده آسمند و قلب طهر بسیار مسرور و راضی بود و اول شخص محرمی که از فضلا و بزرگان مصر
 بشرف حضور مبارک مشرف و از مشاهد جمال و کمال طلعت محبوب مجذب مفتون گردید مرحوم شیخ
 علی یوسف مدبر جریده و مؤید، بود که چون در سفر اول درک فیض لقای انور نموده چنان متعجب
 که قلم و لسان را بذر و ثنای مولی زینت و افتخار ابدی داد با آنکه بجهائی نبود بلکه قبل از
 تشریف مخالف بود با وجود این اول مقاله فی که آن شخص شهر نوشت و در جریده خود طبع و نشر نمود
 (فی المؤید عدد ۹۱۹۴ یوم الاحد ۱۶ اکتوبر ۱۹۱۱) وصل الی ثغرا اسکندریه حضرة اعلی
 المحتبه میرزا عباس افندی کبیر البکائیة فی کتابل مرجعانی اعلی جمیع و قد نزل اولاً فی نزل فیکتوریا
 بازل بضعة ایام ثم تم تحذله منزلاً بالقرب من شت (صفر) و هو شیخ عالم و قور متفلس من معلوم

بشریة و محیط تاریخ الاسلام و تقلباته و مذہبہ و ملتہ من ائمہ و ازید علی ذلک و مع کونہ تخریج
 عکا مقاماً له فان له اتباعاً بعدہ و ن بلایین فی البلاد و افرس و لهند و فی اور و باد و امریکا و تابعہ تخریج
 الی حد العبادۃ و التبعیۃ حتی اشیاء عنہ خصوصاً ما اشاعوا و لکن کل من جالس بسبیلہ یری رجلاً عظیم الاطلاع و حلوا
 بحديث جد ابی القیس و الارواح میل بکلیۃ الی مذہب (وحدۃ الانسان) و ہو مذہب فیہ ایسا یہ تعاقب بہ
 (وحدۃ الوجود) فی الاعتقاد و الدینی تد و تعالیم و ارشاداتہ حول محور ازلہ فروق لتعصب الدین للہ و
 الدولطن او طرفی من مرفق بحیاء الدنیویہ جلسا الیہ قریب فاذکرنا بحدیثہ و آراءہ سیر لمہر و م السید
 جمال الدین الافغانی فی عاقلۃ بالمواقع لقی تکلم فیہا و فی جاذبیۃ نفوس مجتہدہ الا ان ہذا قسماً علیاً و من کلفہ
 بحديث مخاطبہ و یسمیہم کثر تراسیم السید جمال الدین الی آخر از این قبیل نفوس بہ در مقامات کثیرہ و ہر یک
 جمال بمثال پر دختند و از بدہن سفر مبارک صیت کما ان سطوت جلال مطلع بشارت جمال بھی چنان منتظر
 بلاد و نافذ در قلوب عباد و گردید کہ حق معاندان ساحت فضل و جان با نغایت خضوع و سحر و شرف حاصل نمود
 از جملہ معاندین این ہر میز را مہدی ایرانی در مصر بود کہ در ایام سہد و قبل از انقلاب ایران غنائی مخصوص
 رد امر و تحریک فساد باب ابواب نوشتہ بود و در زین مصر کثرت و محضر طہر با کمال تعظیم و خضوع و شرف
 حاصل نمود ہر چند بانفاق بود و در ساحت مبارک منویات نہیرش معلوم و مشہور معذکات نزد جذبہ جمال ہا
 و قدرت نفق و بان شدت عفو و جان ملتہ چنان تہذیب و ذیل شاہدی شد و از جملہ مطالعہ عجیبی کہ در تجرید
 و تفراد و دیدہ و شنیدہ شد و یکی از دلائل نفوذ و اقتدار این امر عظیم است اینکہ در کتاب ابواب النسخ سہد
 ظہور فساد و فتنہ و تحریک سلطان عثمانی بر قلع و قمع یہا تھے عین آیات و کلمات حضرت آقا عود ذکرہ را در بارہ
 ظلم و سہد و خبر انقلاب و بوجہان مخالفت جمہور و مملکت سلطان بن کوثر طریح کر دہ و بین مسلمانان

مخصوص جامیان استبداد منتشر نمود بود همچنین خبر انقلاب بل برلین و جنگ شامی شهر برین و مملو بی آلمان
 در آن کتابت جمعه و طبع کرده و قسمی که بر سر این آیات و وعود مسلم ابھی با فقریات فتنه انگیز دیگری که در آن
 کتابت ساج و تاریخ این امر نوشته و میدید یقین منید که جمیع مسلمانان علی الخصوص سلطان عبد الحمید خان
 بنیان این امر را بکلی ویران خواهند نمود ولی پس از انتشار آن کتابت چینی نگذشت که ورق برگشت
 وضع ایران و عثمانی تغییر کرد و هم استبداد بشرطه تبدیل شد مرکز امر الله و بیکل اقدس مولی اوری از جن
 عکا آزاد گردید آنگاه مملود و مصلحان آیات و بیانات ظاهر شد لذا تحریرات مؤلف مذکور نتیجه
 بکلیشید علی الخصوص در باره برلین و آلمان زیر مقصودش بجان قیام مستبدان بر محو و انحلال آنها بای
 بود لکن قدرت آن را سبب ذکله الله و عزت امر الله نمود و دلیل بر اعاطه علیه و قدر علیه شرق
 فیوضات ربانیه ساخت بر جبهی که حتی خود مؤلف بایا و ابواب بارها در مصر با حجاب گفت که من هست
 بزرگی باین امر که دم چه که اصل عبارات آیات کتابت اقدس الواح ملک را قبل از ظهور مصلح منتشر
 آفاق نمودم... باری مثال این وقایع و مسائل بسیار در تاریخ این امر مبارک هست که هماره کیده بجهن
 مزید نصرت و تابید امر بسین گشته و ظلم و تعدی اعدا بیشتر سبب علاندا و انتشار کلمه الله گردید و اعظم
 از کل قضیه سخن حضرت صاحبشاد و قلعه عکاست که دود و دولت مستبد ایران و عثمانی آخو و بله ویرانی این
 بنیان یزدانی را نفی حسین جلال اهل و در زندان عکا دانستند تا با بوسط این نفی و زندان و بجز دشت این
 ارضی مقدمه بقدم مولی البریه بشارات کتب البتیه کامل شد و وعده های مظاهر رحمانیه و خصوص ظهور
 موعود و مکمل طور در این وادی مقدس ظاهر و ظهور گشت چندانکه امم مختلفه که ظهور حق را درین اماکن نیز
 نظر و متوقع بودند بشرق آیات و بیانات توجه نمودند و بهیبت الله هندی گشته و از شجره مبارک نارائش

Abdul Baha's Guest House in Mount Carmel

Abdul Baha's Carraige during His imprisonment in Acca

هوقده مشاهد کردند و انهمه یا بالبحاث ظاهر نشد مگر بوسیله ظلم عدو و این خجانه عشق و محبت بچویش باید بجز بجز
 و شدت تلایای فی سبیل الله آن بود که جمال قدم حق ذکره و ثنانه بعد از زوال و در و سخن عظمی الله را بملوک عالم ابلغ
 فرمودند و جمیع ملایک را بطهور بشا راست انبیا و مصداق و عود او لیا دعوتی لات نمودند از جمله این بیان
 قبل از ورود و بجا خطیاصه تدنیش از قسم علی نزل قد جعل الله لک عاده لکذه الله سکره لک نصره و کلامه لک نصیحه
 اللهی به شهرت الارض و السماء و همچنین پس از خبر حبس و سختی عکای فرماید سوفی یفتح الله لک مدینه بابا راجا
 یومئذ یدخلون الثانی فایضا الی آخر بیان الاعلی و قتی در کوه مقدس کرم بعد از جنت

از سفر امریکا وار و با حضرت عبدالجبار در مسافرخانه مقام علی عباس بودند در تسبیح که از دست ایشان نظر مبارک
 را بیرون انداخته شهر عکا و از منی اطراف را ملاحظه مینمودند میفرمودند که خیلی عجیب است این امر از کجا بود و کجا
 نیز از کجا طهران کجا بعد از کجا و کجا عکا و حیفا کجا این نزاع واقع شد اگر انکه بشارتی که در کتب معتبره
 انبیا خبر داده اند تحقق یابد نقش خدا عز و جل است سالهای دراز را گردیدیم تا آخر چنین نقطه ای کنایه
 بحقیقت نبوت اکمل نماید لابد خدا شامی را که بوسط انبیا خبر داده است علامه را نشان دهد و نماید بنگار
 عرفی از میان برود و نبی ایام اقامت طهران در یکی از مجلس بهائیان کلمی روزی شخصی متعجبین بنی اسرائیل
 ملاقات شد که بهائیان او را بطریق غیر عظم دلالت می نمودند و او بسیار جنت بدین میگردد تا انکه بشارت
 انبیا را در باره ظهور موعود در از منی معتبره برای او خوانند و منشی خوانند کمال قدس بقی در آن بقعه مبارکه
 مصداق و عود البسیه گفتند شخص کو را ز خبری برآفت و در جواب بهائیان چنین گفت که حضرت ابیابا الله این
 وعده های کتب انبیا را خوانده بود و لکده مسافرت با شما و فرمودند ما باین سلسله خبرهای کتب معتبره با شما در این
 نمایند پس چون تاریخ امر و کیفیت نفی و سخن جماعی را در حکم دولت و مستبد ایران عثمانی بیان نماید و نصرت

بجست آن شخص شرح دادند مبهوت و متعجب ماند و بحالت انقلاب نصیحتی نمود و فرمود
که دید و نظور کمال شایسته ابر صرف نایید و قدرت غیبی عظم دلائل حقیقت نشود.

و دیگر از جمله تملکات مهمه آنکه در ایام اقامت مبارک در رطبه اسکن تیر صادر شد تملکاتی در جواب
جای طهران بود که عرض شد و در خصوص انتخاب اعضاء پارلمان ایران با احتیاط نور علی میرسد و جمیع سیدهای
آن میفرمودند که سیدان عضویت حاصل نمایند تا بهائیان نیز با انتخاب نفوس بی دارند و لکن بکلی جابجا مانع فرمودند
و عین تملکات مبارک در جواب ایشان بوسط جناب میرزا غلام علی دوا فرودش این بود که در اینجا اهی خواست
عضویت پارلمان، و همچنین در خصوص شغلاً میفرمودند که بعد از انقلاب حال کرازل ایران با انتخاب
نفوس تشکیل داد شهری پرداخته اند و نتیجه آن حاصل نشده و از آنکه خلال امور و انقلاب نفوس نیز گشته این
مرتبیه هم مثل سابق در مضمورت هر قدر جابجا از این آشوب در کنار باشند و مشغول خدمت الهی و نشر تعالیه
آسوده ترند انسان باید در امور وقتی اوقات غریز را صرف نماید که نتایج بی ثمر گردد و خدمتی به عالم است
نماید و سبب بی ثمری و انحطاط است نمود نه باعث خلال امور و ترویج اغراض نفوس و هم دران اوان بین جای
طهران بوسط مفسدان تری که در آن خلاف جبری بجائی رسیده که هر گونه فتنه و فساد بود و آخر چون
کاسخت شد غیرت الهی پرده یکی از مفسدین خود پرست هر جابجائی را دریده و اخبار از فساد او آگاه فرمود
و تملکات مبارک خطاب با جناب طهران صد دریافت که «دمتدن»، بوقی است و معاشرت با او جابجا
نه بخورد و اصول تملکات مبارک ناره فساد سکون و خود جت و دوستان جمیع نمیدانند که نیز العین
قلانی که خود را با اسم دمتدن مشهور ساخته و تخریک میندین مروج فتنه و توش است و خودش چون قدش بیا کرنام
و قصیده خلق و خویش مانند روش پرا بله و کریر با آنکه همیشه همه مشهور بسو اعمال و اخلاق بود و معجزه او میان

بعضی از بنفیکران خود را پس خدمت چنان مشهور نمود که اگر در بین حجاب شخص نباشد و با فکری هم بود او نیز
 آت ترویج اغراض شخصی مقدم خویش بپسندان مینمود چون اینگونه عذر من که همیشه محل اتحاد و یگانگی هر تنی بود
 و مایه پریشانی و ذلت هر تنی گردیده بیان آمد میدان بدست شال آن بدخصال افتاد و حجاب هم از او
 خامت عاقبت امر غافل شب روز در اجرای خیال و اثبات صحت امی خود ساعی و جاهد اگر نه تا یلهای ظهور
 عدل مرکز عهد یزدانی بود خدا عالم است عاقبت خیم آن تفسیه منتهی بجه عذاب الیم می گشت فی الحقیقه سزاوار
 آنکه اهل بها اینگونه در قیام و حکایات را موبو ثبت و ضبط نمایند همیشه بجهت تذکر و تنبه با یکدیگر مذاکره
 کنند تا در آینده از این قبیل مهالک محفوظ و مصون مانند دهر خود خواه طالبات و بجای ریشپاشند
 و از هر آشوبه شوری بیزاری جویند باری از بعضی قیام مؤلمه آن ایام که جز حق نفی اذان مورخه
 کماهی آگاه نه در صحت مبارک چنان فتوری حاصل شد که او را اقامت مبارک در رمله شب روز
 طلعت مجبور حق از خواب خور و در بودند و از اطوار نفوس بی انتباه دائمی مبتلای احوال و آه لهذا
 بجهت تغییر حال و تبدیل آن به هوا چند روزی با بوقیر تشریف بردند ولی در حال مبارک تفاوتی حاصل
 نشد حالت ضعف و تب و بخوابی برکنیوال بود تا از ارض مقدسه پیش از پیش در شتیاق لقاء و محبت
 حضرت مولی الوری بحیفا و عکالاله ادبیا بلند گردید و علاوه جمعی از جبا از قبیل اهل سراق و عت و
 اهل بیت عصمت و ائمان و دوستان ارض قدس شرف در جای مسافرت مبارک نمودند و چونیکه
 از شدت ضعف و بخوابی بیچوجه حالت صحبت نداشتند جمیع مسافرین را مرض نموده فرمودند همین
 هفته حرکت خواهیم کرد آن بود که با همان حالت ضعف و بخوابی بیکل ارض مقدس گردید
 روز جمعه ۱۲ محرم ۱۲۳۲ (۱۲۲۵ هجری قمری) وقت عصر کنی مسافرین سواد می سبقت و باران

کال... بعد دم اظهر فائز و شرف شد و اول شب رسیده حرکت نمود صبح محرم پور رسید و ارد در نجاشی
تا عصر حضرت یحیی قاضی قاضی احمد آقا حاجی سید جواد سایر دوستان پور رسید از عجم و عربی فاعلی و شرف میزد
اما تفرین رکاب مبارک در آن سفر حضرت مستطاب قاضی آقا میرزا جمال و امام داخل سلطان شهید آقا و جناب
میرزا احمد سهرابی سر و شیرین و یغیبه کین چنان نفر بودند شب مشکله پور رسید مرکب مبارک حرکت نمود و روبرو
صبح پاکله یافه رسید بآنکه قدری در آنجا دریا منقلب و آمد و شد صعب شکل سحلاک جناب عبد الله
و آقا رحمت الله و علی افندی بجزر و اطلاق خود را در کشتی بمحض اظهر رسانیده دل دید در ابا نور صل
لعا و محفل فضل و عطا روشن و متوربا خند و شکر تائیدات ملکوتی همی پرداختند و چون منقلب دریا
حل و نقل ممکن نبود لهذا آن روز و شب کشتی در آنجا توقف نمود صبح ۷ محرم ده دهمبره مرکب اقدس از
یافه حرکت کرد بهو معتدل دریا آرام مشمی خرام مولی الانام قرارگاه جان و دل هر بقدر و سواحل و حوال
ارض مقدمه از در منظر طلعت مجبور نامرکب لبر جان و دل بعد از ظهر مقابل کوه مقدس کرمل سید انما
مشمی دبا و دین مدینه مبارکه عکا و حيفا و ارضی مقدسه اطراف الملاحظه نمود هر چه مرکب مبارک بشیر
میرفت سرور و جود و بهجت و بساط قلبی رفیع تر می گشت تبیین بین بشارت و روی چون به خدا نرسیده
تا مرکب مبارک نزدیک ساحل سیرالگاه تفرین رکاب مبارک را امر بپایه شدن نمود و بجای آقا میرزا
جلال فرمودند و مگذاید نفی زحمت کشند و بکنار بحر یا داخل کشتی بیاید جمیع جنای مسافران و مجاورین
در بیت مجتمع و حاضر باشند بعد از در و جمیع ملاقات خواهم نمود چون بشارت و رود مرکب اقدس
بحضرت در قه علیا و حرم اقدس و رفات سدف مبارکه و افغان و اویای رحمانیه رسید با غلغل و شور
چشم سرور برپا نمودند و انبساط و جوش و خروش و صحن بیت مبارک را فرش کردند و ساعت چهار و نیم بشارت

محرم بستان حضرت بقیۃ اللہ خارج دریا

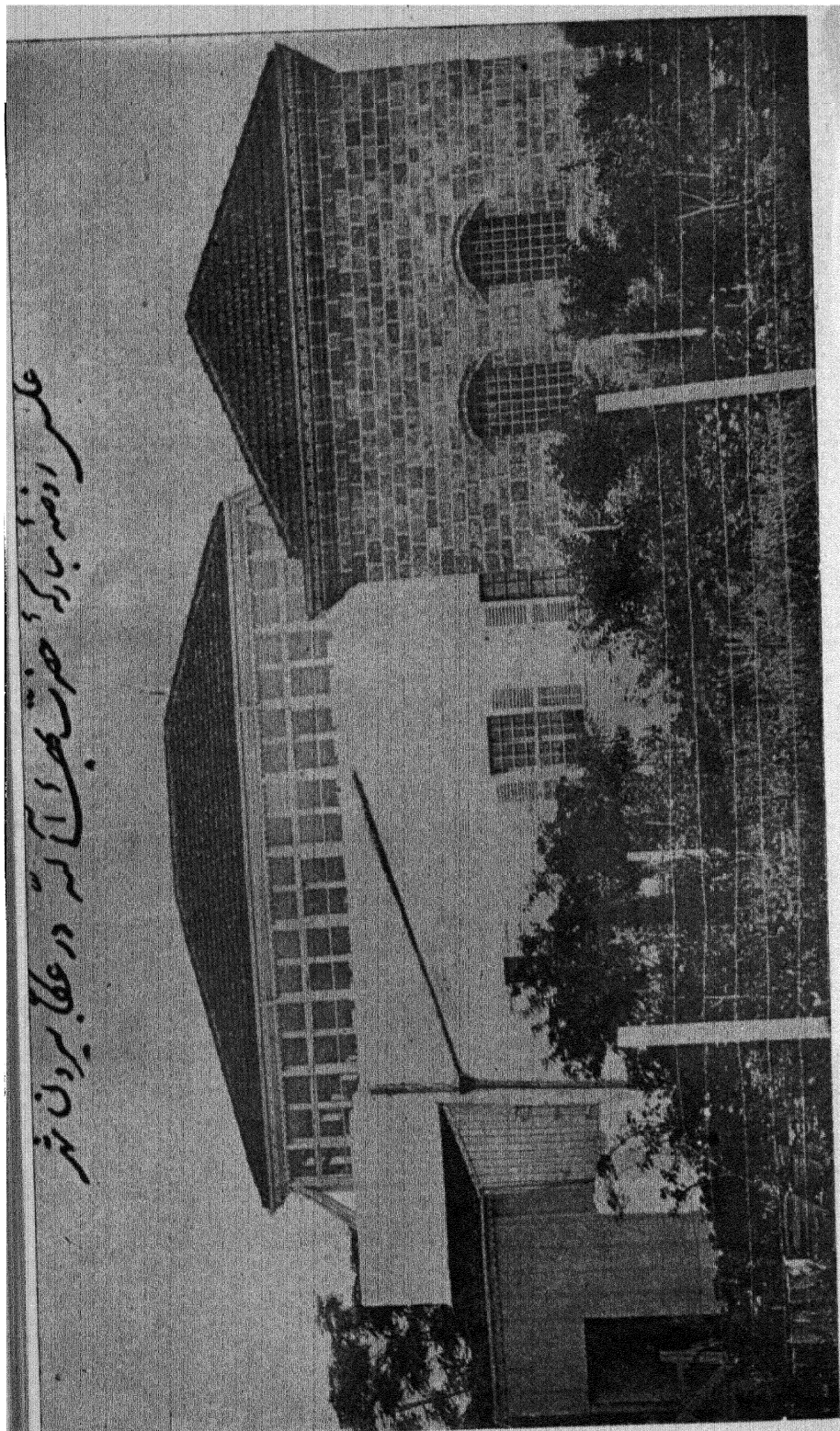
View of Baha 'O' 'Alah (Qassar) Summer Residence, Outside Acca

آرهند و چون جمال بمثال نزول جمال فرمودند اول رجوم اظهار بیت مبارک و در قاصد ره ربانیه
 و ماد الله مومنان ز اهل شرق و غرب شرف تعاد و صفا اند آد علی مشرف گشتند و بعد چون مجمع شافا
 تشریف فرما شدند جمیع با وجود منع شد بدستو جبالو جهل کریم بسجده افتادند چشمتها از شوق گریان شد و نموده
 شکر و ثنا بملکوت ابھی بلند گردید پس از جلوس دیگر تائیدات جمال قدم و نصرت حمایت اسم اعظم نطقی مختصر
 فرموده انگاه بذکر صفای ارض مقدسه و هوای کوه کرمل برداشتند که در بلاد دیگر جای مشهور
 با صفا بسیار است اما طراوت و صفای اینجا همه مصنوعی است لطافت و طراوت اینجا و محبت
 و نصرت این محل مبارک الهی بعد از ملاوت مناجات اظهار الطاف و عنایات حرکت فرمود
 و با نهایت شوق و مستجابا محض گردیدند و هر یک شیرینی گرفته شیرین کام شکر گو و ثنا خوان بیت
 مبارک بیرون میآمد فرد صبح ۸ محرم چون غم مقام علی خلیفه القدس فرمودند جمیع جای مجاورین
 و مسافرین در کوه مقدس جمع شد در راه عبور بیکل قدس صف کشیدند و چون بقام علی رسیدند جبا
 را از در اب دل اشاره بدخول روم علی فرمودند و وجود مبارک خود را در دیگر همین بسین را برابر
 آستان مقدس سودند و غیر از آن روز سایر اوقات هر وقت در خلیفه القدس یار و منه مبارک علیا
 جبا در حضور مبارک بزیارت مشرف میشدند اول بیکل قدس جبا بایعطر و کلاباده اشاره بدخول
 میفرمودند و آخر خود عقب تر از جمیع صحابیه شریفه بزیارت می گشتند پس بزیارت آن روز چون
 با و طاق بزرگ مقام علی تشریف بردند بعضی از دوستان بر قدم مبارک بسجده افتادند و اکثر
 فرمودند که در ابد آجا نزیست سجود بقدر کتایب الله مخصوص مقام علی و در روضه مبارکه علیا و بیت
 مبارک است دیگر سجود بجهتی جائز نه زنها را از نصوص ائمه تجا و ز نماشید شب جمع باشو و دلمی در بیت

مبارک منعقد چند نفر از رجال عکا و جفا نیز در آن مجمع بطف و صفای بزم وصل و تقا حاضر و مشرف و شرف
مبارک در شرح سفر ارمیک و ارتفاع نماز آلاء الله و انتشار تعالیم الهیه در کنائس مجامع عظمی بود.

صبح محرم جمیع تجار اهر بر نفس عکا مخصوص زیارت روضه مبارکه فرمودند لهذا دوستان مسافرن
و مجاورین عموماً قریب صد نفر در سینگاه راه آهن حاضر یک گون مخصوص برای خود گرفته چون سوار شدند
ادطاق ملوان اختیار خالی از بغیار بود و ناله و نغمه یاران بغیان آسمان ترفع در آن جشن ورود و بلر مشهود و عید
جمال قدس ابھی اجازت سرگرفتند و از شگفتگی و بهای طغیان اختر زدند سرود تهنیت ورود و طلعت مشهود و زلزله
بر ارکان وجود میآنداخت و دلبار ابد هم سسرا ملکوت میآخت عشاق جمال میثاق همهم آواز شده
قصائد و منظومه های حضرت رفقا و حضرت عنایه و جناب بقصار و سایرین را میخواندند جمیع گفتار
و پاکوبان سرود درود و تبریک ورود و طلعت مشهود میسرودند تا دار و عکاشه مد قبل از نماز
در بیت مبارک با نهایت شور و شنف حاکی از تائیدات ملکوت ابھی و ناطق ثنای من طاف حوله الاسما
بودند و پس از نماز عکا برای زیارت محرم محرم مقصود گردید در فیای روضه مبارکه علیاً باجات
نضره و قبل و فنا سرشک از دید ما ریختند و از ملکوت ابھی بحبت عموم اهل بھار جای تائید شد بگرد
و استعدای عون و عنایت رب مجید نمودند و بعد از زیارت در مسافر خانه ابھی بزم محبت را شنیدند
و مساز را زو نیاز دلبری انباز گردیدند تا عصر که چون عزم مراجعت نمود جمیع مسافرن و مجاورین
در محط حاضر شدند و جمیعت کثیری از اهالی عکا نیز در آنجا موجود از جفا قطار راه آهن وارد و نغمه
حضرت عبدلھمت روح الوجود بچوہ الفدا از ذل حلال فرمودند در حالتیکه بعضی از رؤسای عکا
تشریف مخصوصاً بک بحیفارفته بودند هم در رکاب مبارک بودند چون چشمه بلقاعی نور افشا دیار و بغیار

عصر افضله مبارک حضرت بهجت (ع) در عکاسی بردن شهر

همه دستبسته نباده تعظیم نمیدند جمیع عناق نزد سطوت جلال و جذبه جمال بمثال خاضع و خاشع و شعی و مشی و خوار
 بیکل اقدس بظاہر غبطه ملوک ارض بود و دوستان آیام بحن عظم بلایای جمال قدم در آندم بخاطر آمد
 و متذکر نفوذ امر الله و ظهور وعده های جمال بجی گشتند و گفتند بقلب حدی خطو نمیدو که باین زودی چنین
 زمانی آید که چرخ و توار بر وفق مرام و آرزوی حجاب اختیار گردش رفتار نماید و غصن عظم بھی از بحن
 عکا آزاد گردند و محبت ارتقاء نهد و عللاً و کلمه الله از شرق باقصی بلاد و غربا فرستد فرماید و باجنود
 فتح و ظفر از ممالک مرکب و از دیپار غرض مقدس مراجعت نمایند و در قطار راه آهن تا دم در دروازه عکا
 بچنین سطوت و عظمتی نزول جلال فرماید و نفوس خارج و داخل زهر جزب قبیلہ ایگوئے تعظیم و تکریم طهار
 دارند و باین درجه ساجد و سجده نمیشوند اگر اهل انصاف در این امر عظیم خیر اندک تأملی نمایند قوه خالق
 الهاده کلمه الله بحشمت ظاہر مشاہدہ کنند و مدد و حمایت غیبیه را در بر حین ناصر و حامی این امر مبین بنشینند
 تأیید و نصرت و جلال عظمت مصداق وعده های جمال اقدس بھی بود و اکمال بشارت قلم علی از سبکله
 در لوح منع ابدع بنابر اله نشانه در خصوص بحن عظم و ظهور غلبه امر الله و نفوذ کلمه الله این خطاب با قلم
 ر قدم جاری و نازل قوله تعالی فو فیخربها و لو احکم و انما من بده الارض آتی تبت بادرنه الی مدینه
 عکا و تما یحکون انھا احزاب بن الدنیا و قجبا موره و اردیجا هوا و انھما ماء کاتھا در حکومتہ تصدی
 لا یسمع من ارجائھا الا صوت ترجیعہ و اراد ان یکسوا انھام فیھا و یسد و اعلی و جوبنا ابوالاب التی خا و یسد و ا
 عنا عرض الحیوة الدنیا فیما غیر من ایا ما تالله لویکنی للغب و یملکی للغب و یجعل فرشی من البخره و یصلی و یوئلی
 و یحش العراد لا اجزع و صبر کما صبر و لو یحزم و صحاب الغرم بحول الله مالک القدم و خالق الام و شکر الله علی
 کل الاحوال و زجوا من کرمه تعالی بھذا بحسن معنی الرقاب من السلاسل و الاطمان بحول ابوجه خالصه و بھذا بھذا بھذا

انه مجت من دعاه فرب لمن ناجاه..... سوف تنشق ابدياً أيضاً حبساً لهذه السبلة الملهمة وفتح الله ليدية
 باباً تاجاً يوشد يدخل فيها الناس افواجا ويقولون قالته للامام من قبل بغير في لغايات ابدا في ابدا
 انتهى الحمد لله الهي الالهجي که بصرف تايدات ملکوت بھی وافی علی عون و عنایت طلعت نور عبده البصفا
 فدیت روحی و حقیقی حجاباً ثباتین علی عہدہ الاولیٰ فی عہدہ ذیل تحریر و تمام جلد اول ثانی کتاب بدائع الآثار
 فی ہمارے مولیٰ اخیر موفقی شد و وقایع سفر مبارک را بقلم خود تحریر و تقدیم ساختہ نور علی خود آثار باہرہ
 مسافرت طلعت افور را باندازہ ادراک و استعداد بقدر فکر و فہم خود ثبت و ضبط نمود نہ چنانکہ
 در خود عظمت و جلال بمثال بود فہم ما قال ترا چنانکہ توئی ہر نظر کجا بیند بقدر پیش خود ہر کسی کند ادراک لهذا

افضل و حسان آسان پیمان مستعدی عفو و غفران است نزد ناظرین این اوراق امید و اصرار

غماض کہ بقصوفانی ننگرند و از این قطرہ پی بآن قلزم فیض یزدانی برند و این قدرہ

را حاکی از شتہ ساطعہ شمس فضل حمانی ہینند و ما من جنبہ الامن شد و ما من جنبہ

الامن نفسنا باختتام رسانید جلد اول ثانی بدائع الآثار را عبدی

فانی محمود بن سہیل زرقانی در کوہ مقدس کرل جو اہتمام علی

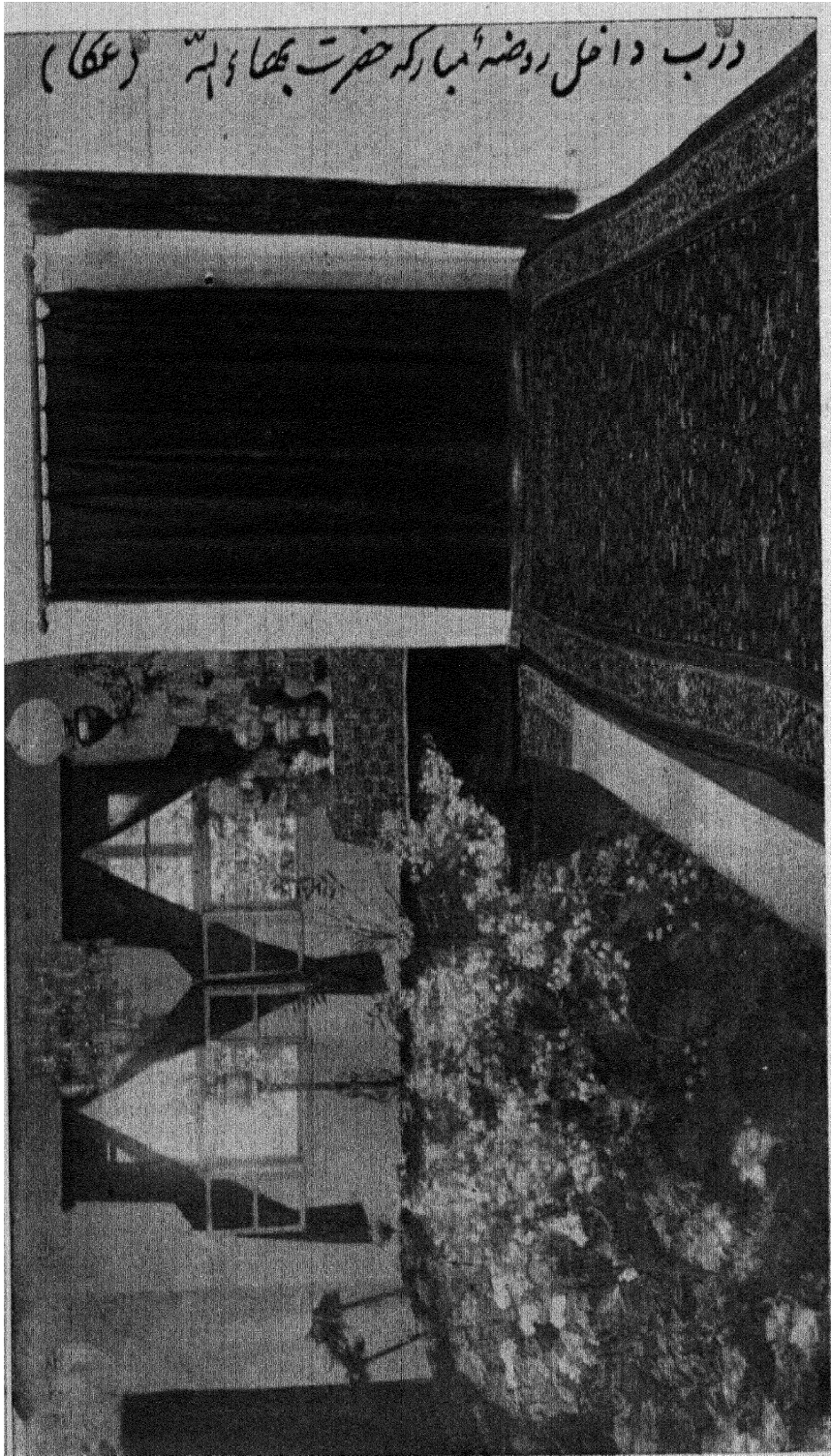
و ظل فضل و عنایت حضرت مولیٰ لوری عبدی بید

بردی ترابہ قدام حجابہ الدین شہو علی

میشاقہ الاولیٰ

کیشنبہ ۲۶ شعبان ۱۳۲۶ھ

۱۹ جولائی ۱۹۱۴ء
 محمد محمود زرقانی

درب داخل روضه مبارکه حضرت بهاء الله (عکاسه)

Inside View of Baha 'O'llah's Holy Tomb, outside Acca

سُروِ دُشَنَّا

جَعَلَتْ طَلْعَتَا بَحْرِ عَبْدِهَا اَزْمَالَكِ غَرْبَتِ بَيْتِ شَرِيقِ

هَوَاتِه

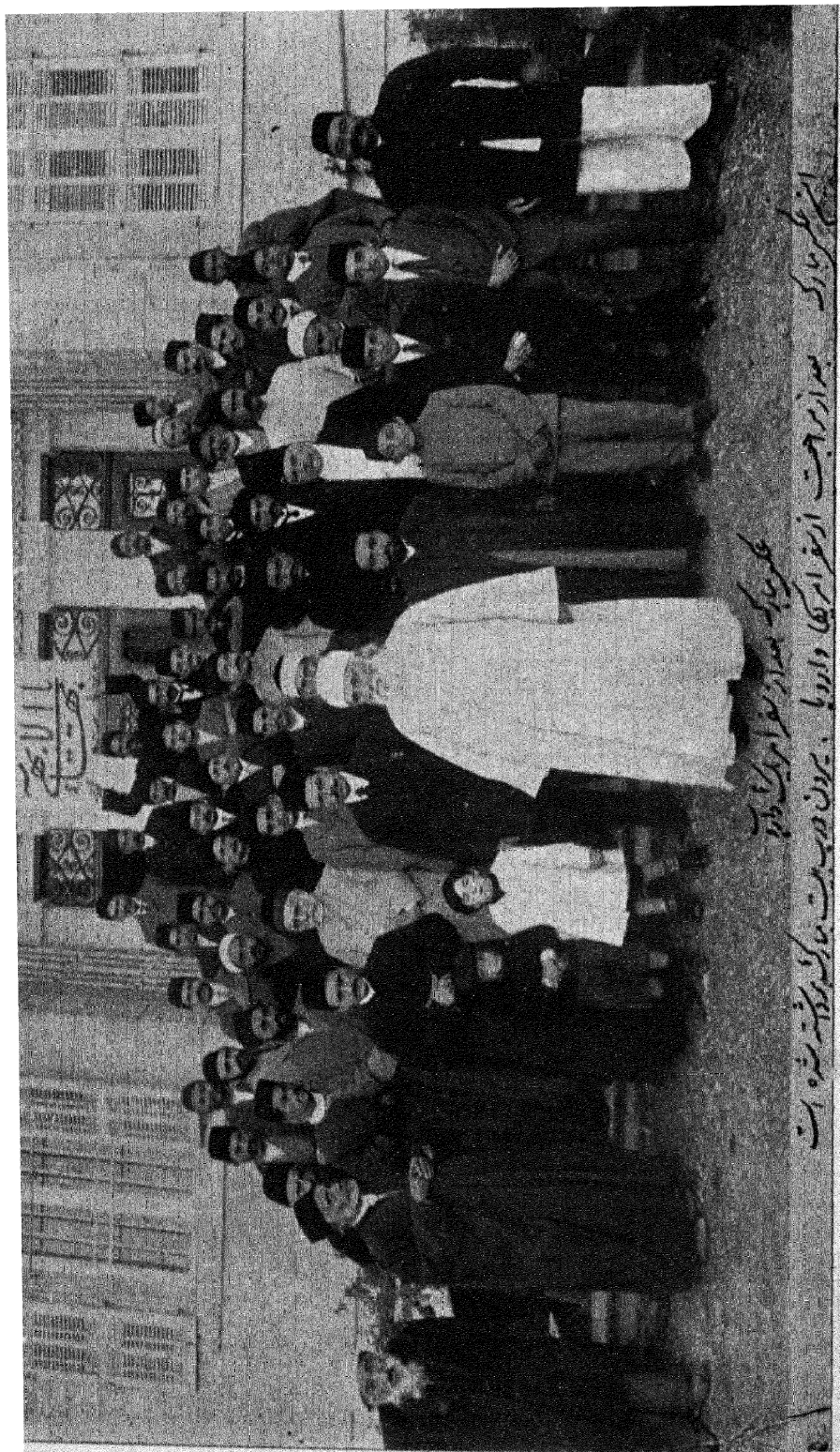
<p>خرو و خاور ملک خستہ آمد با جروت الهی از سفر آمد با علم و کوس نصرت و ظفر آمد سلسلہ جہان غیرت و ہنر آمد با نئے بنیان وحدت بشر آمد عالم افکار عالم دیگر آمد حل زبان مفید و مختصر آمد موم صفت قلبہای چن حجر آمد بوئے قلبے مس و خود زرا آمد زندہ عظام و ریم بے غمرا آمد نالہ ناقوس تا بعرش برآمد در ہمہ شرق و غرب مشہر آمد بر ہمہ آفاق سیف سمر آمد در ہر قطر زبوسے شک تر آمد</p>	<p>گو کبے میش شاہ بدو گر آمد ماہ ملک پسبان شاہ فلک فر ہاشم خیل روح مقدس روان شد رایت قدرت ز ہر جہت کہ بر فرشت حافظ ارکان صلح بین مل شد لب چہ گشود آن مدار و محور ہزار در صف ہر محفلش ر موز و مشاکل از اثر حکمت و نفوذ بیانش ہر دے از فیض یکیا اثر او از نفس آن سیح عہد الہی در پی تعظیمش از کنائش عظمی صوت رفیع کمال وصیت جلاش تا ہش خورشید عہد پرتو یناق کرد پریشان ز سرچو گیومی شکن</p>
---	--

زندگی از سر گرفت کشور خاور
 بسر طاق بزم وصل وصال باز
 باز بزم وفاق آنست میثاق
 طلعت عهد بجانقاب بر افکند
 نیر وصل جمال یار درخشید
 شمس خورشید از غب گشت هویدا
 اینست میثاق وای شهنشاه شران
 هر یک از اخواب و بساط عطیت
 هر طریقه مکرمان غفلت و غم را
 بر سر هر ره جلال و شرف قیارت
 ده چه بسا سینه های آینه آسا
 شکر که مقبول دستجات تو
 جان ز سرور وصال روی تو شداد
 خرم خندان دل از لقای تو گردید

کاشته تسلیم روح پرده در آمد
 با تن زیبا در وی چون قمر آمد
 باب صل وصال چون شکر آمد
 مشرق فیض ملک مقتدر آمد
 طے شب هجران و ظلمت کدر آمد
 کامل ازان در فرایت و خبر آمد
 پر در راز رحمت تو کبر و بر آمد
 از غم باقی تو بهره در آمد
 پر تو محصور رخ تو را بهر آمد
 جالب هر قلب و دیده و نظر آمد
 در صف میبدان عشق تو پیر آمد
 آه شبانگاه و ناله سحر آمد
 تن ز عطای تو تو مفتخر آمد
 روشن لطافت تو رخ و بصر آمد

تا تن محمود شد ایاز رکابت،

خاک درش کلخ فخر و تاج سر آمد

استاد علمدارانک
مهداد ارجست ادرامکها والو با
کلونیک مهداد ادرامکها والو با
بیرون در بیت باریک برکنده شده است

تحمید

در تبریک و نوید و در دو کب طلعت عبودیت کبری از بر صبر با رض مقدسه حیفاً

نبوت

مژده که مصر و فخر و خوبان آمد	یوسف اهل قفا باز بکنعان آمد	سوی کنعان به طاعت جان آمد
یار چمان ز عطاشاد خوان آمد	رغم خراب جفا کوری اخوان آمد	مهر و ماهش سمانه تبریک سر آمد
شد پادشاه قدس بجا جشن شد	باد و صد مژده سر فیل دید صحر	قدسیان پرده و پله در عالم نور
نوریان در صفای جلوه آرد چرخ تو	همه با غنله تبریک در دوش گویند	همه بشور و نوانت در دوش گویند
شبه میثاق جلال قدم آمد ز سفر	ارض قدس گرفت غنچه شادی	مگر گیتی عطا خلعت غنچه در بر
نخل میباید جبابه آمد بفر	عشرت و عید جناب میبوست	فیض این عشرت و لطافت از نوبت
مژده که فضل عطا شریف بارید	طلعت عهد بها باز رخ پر کشید	گشت روز طریقه بل بهار و ز چید
روح قدسی نفسی تازه و عالم بید	جست در مرکز خلی میثاق قرار	ز رخس باز شد فلک بقا پر انوار
آنکه بر صغیر مکان رقم فضل نگاشت	در اقایم جهان آیت یزدان افراشت	خیمه صلح عمومی همه جابر پاداشت
جبهه برخاک در مالک لطاف گذاشت	کرد با مهر و وفار و چوستی پاکت	باز در درگاه ذات قدمش دجاست
در حرم نه جان تر بهر مجاز فرغ تویم	کرد زارتی مناجات چو با قلب سلیم	پاسخش در احوال قدمش ز غرض عظیم
کی بحدی غصن بقایه میثاق قدیم	الحی حسنه الهی ز تو افشا گردید	عالمی از نفس پاک تو احیا گردید
از قیامت همه آیات پیام عطا شد	ز خطابات تو اعلام هدی برپا شد	عالم قدس الحان تو پر آوا شد
نغمه بندگی از دل جان صفا شد	شاد باش ای رخ نورانی از حق تویم	شاد باش ای فم رحمانی از حق تویم

آفرین بر کلمات نسیم انشور تو	بارگشبه ز کلمات آن پرورد تو	لوش الله ز نفوذ و اثر محضر تو
بود در بر نفسی جان بمصایا و تو	جاری از خامه شکن تو شد آجیت	بذل کردی تو حیات بدی بی غیلت
گشت دلهای بیانات تو پر جذب شور	افتاد از تو در قطار جهان خورشید	منفصل شد ز قیام قد تو طلعت نور
رتخیزی تو با ساختی از صور ظهور	ز غموم بجهان و فغان فکندی	غلغل اندر همه کون و مکان فکندی
از عبودیت خود قلب بجا کردی داد	سوی حق خلق جهان را تو نمودی شاد	بندگی را ز وفا سخت نهادی بنیاد
ساختی بیت عبودیت حق را آباد	در هدایت تو هاس ابدی بنهادی	ارتباط مل مشرق و مغرب ابدی
روشن از نور بهای عالم مکان کردی	ترا آثار مرا ظاهر و علان کردی	مشکلات مل دهر تو آسان کردی
فیلسوفان جهان خاضع بران کردی	یا ورت نصرت عون افق ابھشی	حامیت جیش و جنود ملای علی شد
در عبودیت من اله و شید گشتی	چون نسیم سحری بادیه پیما گشتی	روز و شب لک بر واد و صحرا گشتی
بهر ایفا ظامم در همه دنیا گشتی	راحت خویش فدای من نمودی	تا جبین بر در ابھی عرم معی کردی
ای خوش انگو که بجان ثابت پیمان تو شد	رایج عهد تو و تابع فرمان تو شد	نشر آثار تو نبود و ثنا خوان تو شد
جان نثار ره تو آمد و قربان تو شد	زانکه داشت که فرمان تو فرمان پیا	ساجد در گه تو ساجد در گاه خدا
ای خدای بجا جمله بصد شکر تو فر	عید مولود بجا را همه گیرید از سر	که شنه عید در این عید بیامد ز سفر
ز سفر آمده با کوکبه فتح و ظفر	با جنود ظفر و با علم فرد و فتوح	وار دارض مقدس سفر شنه روح
روی یار از افق کرل حق خیاں است	ارض اقدس جرجه یار قدم خندان	نیز فضل و کرم برد و جهان تابان
روز فیض قدم بخشش بی پایان است	عالی روشن از انوار مه عید بجا	زنده جانها ز عطایای شنه عید پیا
باید کمون بی شکرا نه این نور فلاح	بهمه خلق نمایم ره صلح و صلاح	که تعالیم بجا عین فلاح است و نجات

این بود گنج نهان دو چهار منجاف	صلح بین مل و وحدت نفس نهان	ز تعالیم و نویس بجا گرد و بیان
کرد باید چو شمشیر بجا میر سلوک	تا که اندر ره اسب ملوک ملوک	قطع سازیم بن جمل خطه شک شکوک
فیض شیم بهر کشور و نسیم و بلوک	بمحو آهوی سخن در همه قضا و دیا	نغمه نمنه اسرار نسیم نثار
تا که عالم همه رخت اسرار نسیم	و حدت اهل بجا را سر و سر قاریم	علم و عرفان و عمل عکس قرار نسیم
شکر چهل در نظر جنت عا کر نسیم	نصرت و عون عطا از پیمان نسیم	بالتضرع و در شس قدر نیست ان نسیم
ای مبارک ثمر سرده سبزی بیا	نظر باز ما سوسه حبابی بجا	ما سوز و نشان ساز و نی نامی بجا
تا کنند عالمیان همه شیدای بیا	ز تشنگی تو هر ستر و جانی سوز	دل ز غیر از تو ستانند و بیاد تو دوز
دست دل از همه جز حقیقت شوند	در پی طاعت راه و فایت پوند	نعمت موبت و خلد رضایت پوند
ز شمع هر نفسی نعمت فانی گوند	شاکر فضل تو گردند ز جان با تقدیس	که شد لطافت در شال هر نفسی
فیض نیردانی از انوار خت حاصل شد	طلعت جلال و جلال از کرمت زایل شد	نعمت سرمدی از جود دست کمال شد
روح تابید ز لوح و قلمت نازل شد	گشت زخامه تو قلمم اسرار پد	شد زمین نفست نفوس آفاق جد
و صف عشق تعالی تویی عبادت	کرد عشاق خست را بگی هر خور مست	ساخت دلباز شمع شیفه و باده
همه از بهر ثمارت سر جان بر گشت	جمله نیکوئی عشق الهی تو شدند	همه سودائی آن طره موی تو شدند
شکر کاغذ دل و یوانه پریشان شود	سر سودا زده چون گوی بیدان شود	تن محمود ایا ز در پیمان تو شود

با وصال رخ تو هدم و دمسازم
در شمای در تو شاد و سرافرازم

تَبْدِيْلَ مَا اَنْوَا عَلٰی بَدَنِكَ مِنْ فَتْرٍ سَمَاءٍ وَهِيَ لَوْ اُجُوْ لِعِيُوْذِيْهِ
 كُنْ بِنَا مَقَامًا اَنْوَا عَلٰی بَدَنِكَ مِنْ فَتْرٍ سَمَاءٍ وَهِيَ لَوْ اُجُوْ لِعِيُوْذِيْهِ

بنار غصن بقا گشت بقعہ علیا	بپاشد از شہ جان عرش نقطہ اولی
نویخش بمسلم کہ متربت افروشت	لواے بارگہ قدس حضرت علما
بدوش نکتہ کل آورد بقصیر دل	بر آستانہ ہر شش بخا دچہر صفا
کہ تاز رہبران نجستہ پے گیرند	رو خضوع و فاعاشقان زدوی بجا
یقین زبد و حسان تراب تاہند	نمیدہ دیدہ ایام این چنین بنا
زدست آن مہ میشتاق بارگاہ وردی	گرفت نہنت حبلال و زیور زیبا
سرای خاص بشیر نذیر شد تمیز	بنای کعبہ حقیقتہ یرگشت بپا
بود کہ بوسہ زندہ بردش ملک فلک	سزد کہ طعنہ دہد زین شرف زمین سما
غبار حضرت او غبطہ بھشت برین	جوار رحمت او رشک جنت الما و
فضای خرگوشش مصاف جورا عین	فخای درگہ قدس مطاف اہل ولا
بلند بین زخصائش صلیح و صلاح	عیان ز صحن نجاشش ندای فضل و عطا
بود سرای امان آن بنا جی جان پود	بود ہوا ی جان آن فضای روح فرا
برای عفو گنہ در حسیم اطہر او	کنند جن و بشر قلبی یزدون پلا
بود مقام شبہی کز براے اعظم	بپاے دار جواد و جان و تن بقضا
بحسیم یک منزہ گرفت تیرہ ستم	بصد رصاف تمر و خسر یک سہم بلا

Holy Tomb of the Bab in
Mount Carmel built by Abdul Baha

نمود بدیه جان را فدا ی من بفر
 کزان شهادت جانوز مردمان گزند
 ازان بلا هم پونید راه عبرت و پند
 بهوش باشید ای مومنین کویران
 بپاست بقعه علیا و بیت امر بها
 ز چشم پرده حقد و حسد بنید ازید
 همه شعوب و ملل آگه آمدند و شما
 گهی معکم طفلال ربها نیکوید
 همیشه نزد ظهورات حق چنین شبهات
 کدام طائفه کونامد از گناه تباہ
 یکی بزاده داود سلطنت ناظر
 بگو بقصر فرقان که هست در قرآن
 نزول آیه معراج در کتاب کیم
 بارض قدس شتابید تا شوید آگه
 تمام بوم نیادی الهنا در خویند
 همه کتب بود خب این ظهور لمیع
 بکوه کرل آید ای بنی یعقوب

نمود روح روان را نثار راه خدا
 که چون ربود ز میدان عشق گوئی فدا
 و زان جفا هم جویند حال عجز و فنا
 روید سوئے مستی نه جانب اها
 ولی ز کینه شامیید کور و پنا
 که بنکرید فتوحات امر آپید
 هنوز مجتبی از ضیاء شمس لقا
 گمے شوید ره مستغاث را پویا
 حجاب دیده هر فرقه کشته در دنیا
 کدام فقره که برحق نکرد جور و جفا
 یکے میسج سما دیگوسے بجای لقا
 از این محل مبارک خبر ز غیب عا
 بود مبارکے حول مسجد اقصا
 که حول مسجد قصى است کرل عکا
 که آن مکان قریب است این بیسرا
 همه صحف بود انوار این سبیل ہدا
 کہ بنکرید بشارت ظاہر و انشا

بهین بناست که در وحی اشعیا گوید
 و کر ز شاخه یزدان اگر خبر خویش
 ای اگر ده نصاری ز مقدم ابابن
 از این بناست خبر اینکه در کثافت
 بیگنید حجاب مجاز و صورت هم
 که بنگرید همان عزت و شرافت
 مسیح فصل ششم در کتاب یوحنا
 یهودیان همه گفتند کی چنین باشد
 کنون نزول نمودند از سما ابابن
 ندانند عیان شد عیان سدر طور
 بودی عجب از ناقضان که چون کشند
 همه ز شمس جالند روشن دنان
 هنوز بفرقتورند در شرارت و شور
 غمای ای مریستان دانی اشراف
 در استانه پمانت این ضعیفان
 کنیم جز ببطاس در تور و پیچ
 کنی تو غارت جان روان بیک جلوه

بکوه صیون سازد خدا زنگ بنا
 نگه کنید فصل چهارم در اشعیا
 پدید گشت بش رات کشف یوحنا
 نزول او در سلیم حبید از بالا
 نظر کنید هنوز حقیقت و معنی
 در این بلند سراپا چو نورس ضیا
 بگفت من ز سه سما آدم برای قضا
 که بوده مولد عیسی بهاره خاطر ما
 همان طبری که سابق نزول کرد عیسا
 منور از رخ بن است وادی سینا
 ز نور عهد گریزان بدختر ظلم
 نموده اند تکت بلبله دهما
 هنوز محض غرورند در صواب و خطا
 ترسخی بفقیران ز راه خود و سخا
 بخش از کرمست حالت ثبوت و وفا
 بریم حسنه پناه تو لخبه ای کجا
 شوی تو آفت عقل و خرد ز یک ایما

ز بهر کوی توتن را نمانده تاب توان
 بود قضیه این بے نوا و بهر رخت
 فرست سوی من بجز دیده مرده وصل
 بود بید که از خوان فضل چون تو شمی
 برای پیک سُرور و پیام اذن حضور
 نهم براه و صالت بجای پا سر و چشم
 در آستان فلک رگ ملک زبان
 بزم فضل و عطا در جوار کمر مت

ز عشق روی تو جان را نماند عقل و خفا
 نظیر غصه مجنون و فیض لیل
 که تا ز شوق کسب پاره جاپیکه قبا
 نصیب وصل گیر و چون فقیر و گدا
 بود براه دل و دیده هر صبا و صبا
 تو مستجاب نمائی گراین دعا و جا
 کسم ز خاک قدمت بدید کحل شفا
 دهم ز نور چشم راضیا و جلا

شما سعادت محسوس آن بود که شود
 ایاز در که خدام آن حرم بقا

هَوَا لَدُنَّ

چشم روی تو زند طعنه بزرگس و گل
 و فرح حسن در عشق تو در هم شکند
 بزرگس چشم تو در بازی عشقت برده
 ناله های دل عشاق تو باشد افزون
 عاشقان گل رُوس تو ببردند زیاده
 عشقت فکند ز هر سو بدل ماه رخان

قدم موسی تو دهد غبطه بسرد و سنبل
 رونق مصطفی و مجسم و مجسمه گل
 گرد از ساغر و جام چشم و غمخائیل
 از نی و چنگ و دف بر بطون و دل
 شورش فاخته و سار و سزار و صل
 ناله و نم و فریاد و فغان و غلغل

باغ از شرم رخت چاک در پیش کنده	جیب دامن و سرگیو زلف کا کل
آفتی از لب روی تو و داغ دل هست	لعل و شمع و گل و پروانه و باغ و بیل

نه همین پیکر محمود ایا ز در تو هست
عاشقانند ز عبرانی ترا و مغل

تضمین

از عشق یار دیرین بر جان شمر دارم	در نار اشتیاقش دل بی نمر دارم
وز بی نمری دل جسمی نزار دارم	باز از شراب دشمن در سر خمار دارم
از باغ و صل جانان گل در کنار دارم	

بسیف ابرویش بر روز در بزمدم	شام و سحر ز بجزش مشغول آه و دردم
بشد کواغوش رخسار و رنگ دردم	ساقی بیار جاسی کرید توبه کردم
مطربین نواسی که خرقه عار دارم	

از خمر عشق لبه ساقی پیاله درده	بهریز کن دادم سست کن که دینه
از شادی و د عالم سوز غمش بود به	سیلابیستی را سهر در وجود من نه
کز خاکدان هستی در دل غبار دارم	

رسوای خام و عام از عشق یار جانی	که میستوان نهفتن راز دل نهانی
معنای عشق گفتن نتوان بجز برین	سرت اگر زمانه بر هم زخم جانی
عیدم کن که در سر سودای یار دارم	

زبان چشمست کردم ترک غار ظاهر	یکبار و دو گشتم از کار و بار ظاهر
یکسر باده دادم من ننگ غار ظاهر	ششم باب غیرت زنگ نگار ظاهر

کاندر سه ایچ دل نقش نگار دارم

سهل است غمبازی هر چند هست دشوار	دشواری ره او بر عاشق هست هموار
همواره اندر این سازم روان سبکیا	ان نقطه ام که دایم کردم بسره چو پرکار

سرشته ام دینک بای استوار دارم

چون نافه خون نمودی لبای مشک مویان	وز خلق خوش بودی عابهای نیک فویان
در خاک و خون فکندی تهاجر جوان	کرم هست با جالت بازار خوب دیوان

بگذر که نیم جانم بفرشتا دارم

غیر از وصال جانا نبودم مصلی	بر لبه رخ تو همدم شوم مصلی
کردم ز شوق رویت در بندگی مصلی	موسی طور عشقم در دادی نجلی

مجرع لن ترانی چون خود هزار دارم

دیدم ز بحر رویت بسیا سخت عهدی	کردم براه وصلت هر روز نیک عهدی
محمود را چناندی از لعل لولیش شهدی	زان می که نیت شربت بر کام جان شهدی

تا بادا محشر در سر خمار دارم

هُوَ الَّذِي

در وصل یار صبر و تکلیف و رنجیت	بهر تر ز بزم عشرت و بوسه کن رنجیت
--------------------------------	-----------------------------------

برتر ز قامت دل بصل نگار چیت

خوشتر ز عیش و صحبت باغ و بهار چیت

ساقی کجاست گو سبب تظار چیت

در باغ سروسان قدر غنا ما علم

چون بکبک خوشخام زن اند چمن قدم

دما ساز و ساغر و کل باش و بدم

معنی آب زندگی در دهنه ارم

جز طرف جویبار و می خوشگوار چیت

در بزم عشق و طرف گلستان موغزار

زیبار سقچه و ماه و ششی آرد کرنا

کاندر اساس کار جهان نیت نهبا

هر وقت خوشی که دست دهد منتهم شما

کس او قوف نیت که انجام کار چیت

در پند پیر یکدک عشق گوش دار

گوش دلست نهنه و نای سر و شس دار

دل در جهان و جد و طرب خروش دار

پروند عمر بسته بوئیت هوش دار

غموار خویش باش غم دوزگار چیت

اسرار عشق از غم عهد است پرس

سرخسان ز ساقی ساغر بدست پرس

رمز صفا ز صوفی صافی پرست پرس

راز درون پرده ز زندان پرست پرس

ای مدعی نزاع تو با پرده دار چیت

عهد است هر دو چه از یک قبیله اند

صهبا و دست هر دو چه از یک قبیله اند

مینا و شست هر دو چه از یک قبیله اند

مستور دست هر دو چه از یک قبیله اند

ما دل بشو که دهم اختیار چیت

دارد شتاب این دل خالی ز صطهار	خواهد شراب وصل دلب یار گلخدار
ساقی بیار باده که اندر صف شمار	سپو و خطای بنشد چه گیرند اعتبار

معنی عفو و رحمت پروردگار چیست

محمود در زمانه لب لعل و لاله خواست	باساغ و قارخ گلگون و ذراله خواست
دل را ز عشق یار پریشان و داله خواست	زاهد شراب کوثر و حافظ پیاله خواست

تا در میان خواسته کردگار چیست

هو الله

دل نیست که در اغوسم دلدار نباشد	کر هست دل آگه غمخوار نباشد
آسایش دل صیت بجز عشق رخ یار	بے یار دل مردم هشیار نباشد
دل مُرده بود آنکه ز شور و شر عشق	شام و محرش بدو غمبار نباشد
عار است بر عاشق صادق بن جمی	کاذب ره معشوق سوار نباشد
ترک سر و سوائی در کوچه بازار	درند هب عشاق به عار نباشد
از ناله عشق و زنی عشاق چه تأثیر	آنرا که بدل عشق رنج یار نباشد
زاهد گذر اندر جسم عشق تواند	کر حاجب او سبجه و دستار نباشد
با بار هوس کس نبرد کام بمنزل	تا در ره مقصود سبکبار نباشد
در مصرفای مہ پیمان ز سر کس	بافتد روان تا که خریدار نباشد

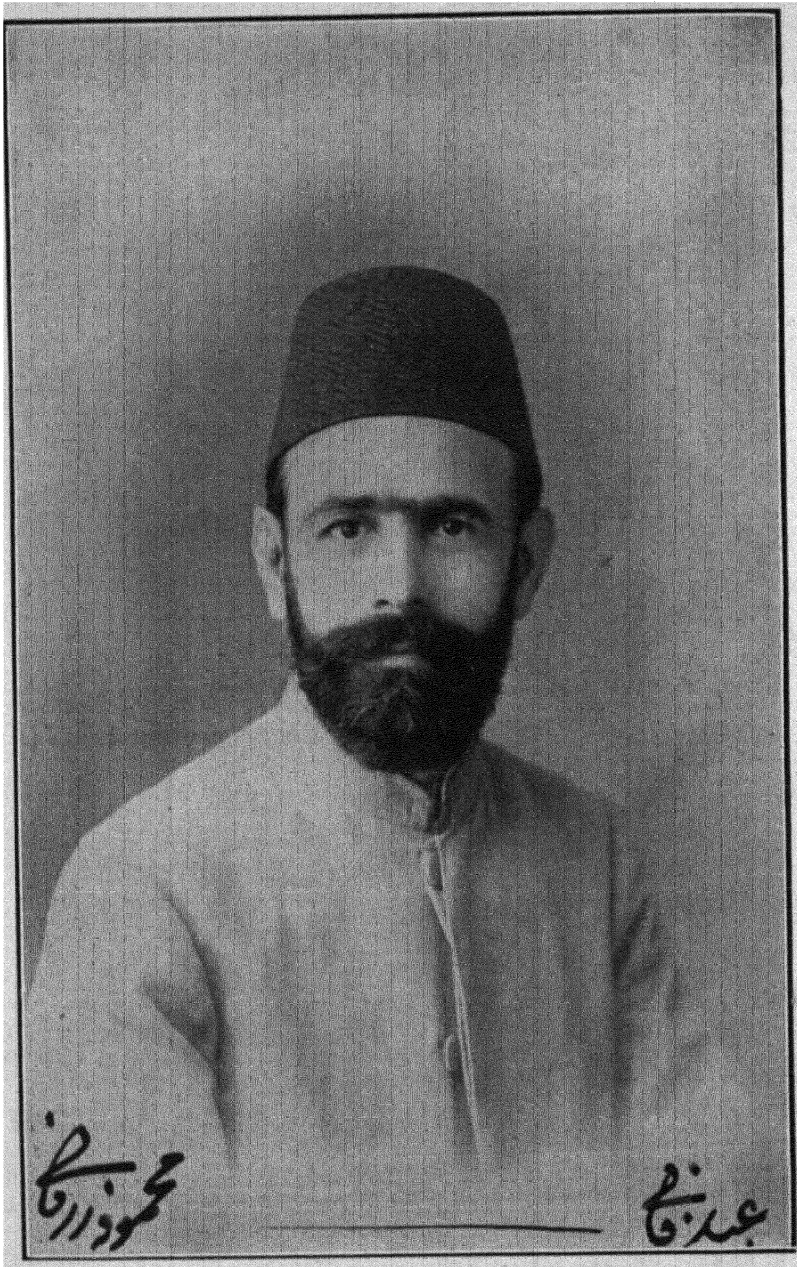
عالم از این واقعه در خوش بین
 بت چو شه رخت بوی فرنگ
 مشتهر این همه شد بد رنگ
 جرم او پیا ز رخ او جان گرفت
 صبت چنین صفه امکان گرفت
 تا بکمون از طلعات ظهور
 نیست کز آیت خمر و نشور
 صاحب دل در دو جهان گنج گشت
 زین اثر آنکس که نبالد خست
 وحدت انسان گنهیان نبود
 این اثر اندر صف امکان نبود
 در ره آسایش و نیک خیری
 نیست جز این مرده دیگر بری
 صلح امم از بهر آتش است
 اینهمه شعور از قدم آن شه است
 مرکز امر ملک مقتدر
 داد و دل بندگی از این بفر

کانشه پیمان بار و پارید
 ز آینه قلب جهان بر دزدنگ
 کانشه پیمان بار و پارید
 غریب جهان پر تو حسان گرفت
 کانشه پیمان بار و پارید
 کس نه نمودی بار و پارید
 کانشه پیمان بار و پارید
 صلح و صفا خواه حقیقت رست
 کانشه پیمان بار و پارید
 شرقی و غربی ز دل خون بود
 کانشه پیمان بار و پارید
 وحدت انسان دوفاپوری
 کانشه پیمان بار و پارید
 مترجم شاه چنین غوغا است
 کانشه پیمان بار و پارید
 باتن زیبا و رخ چون قمر
 کانشه پیمان بار و پارید

شمس رخ یار ز مغرب مید
 بنش عرصه و آمد بنگ
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 نور صفا لمعه و غافان گرفت
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 این بود از قدرت سلطان
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 ربطه مشرق و مغرب بس است
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 هر یک از احزاب شناخوان بود
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 صلح بنی نوع و سخا گتری
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 کز دل و جان غلام بن رگ است
 شمس رخ یار ز مغرب مید
 داد درین حمله بار دیگر
 شمس رخ یار ز مغرب مید

بندگی آمال دل و جان اوست	عبدی طبعی ز دفا نشان اوست	نیک دَل نکس که نمانوان اوست
زین سخن آشفته و نالان اوست	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید
آنکه چهل سال بزند آن خشم	بود اسیر غم و رنج دالم	گشت فلک خوگه نصرت علم
تا بزد اینسان بار و پا قدم	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید
بس غمش از دل و جان آه شد	آه شب و در و دحرگاه شد	تا که عیان نصرت دلخواه شد
هر دل از این زمره آگاه شد	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید
ای مه عید و شمع مجده جلال	نیت بدل جز غم عشق خیال	زنده بود تن ز شمیم وصال
دل همه دم شیفته این مقال	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید
دل بود از عشق رخت یکدله	یکدله بشکسته بت حوصله	حوصله را برده ز کف و لوله
دولله ظاهر شد از این غلله	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید
در گه کرمل عطا منزل است	منزل دل خاک و دگر دل است	کرمل حق جنت جان دل است
دل ز چنین دم دفع محصل است	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید
شکر که در در گهت ای چاره ساز	بیکر محسود بود چون ایاز	سوی تو دار در رخ و روی نیا
دائم از این نعمه بود سرفراز	کانشه پیمان بار و پارسید	شمس رُخ یار ز مغرب دید

کتابه فیخ حسین شاه آبادی شیرین قلم صیغه دار محکمه اول تعلقه داری ضلع گلرگه شریف علاقه
ملک سرکار عالی نظام حیدرآباد دکن ملک هندوستان

Mirza Mahmood Zargani compiler of the book

۹۱۰۶۲ / ۳۱۵۷ ز - ک

آخری درج شدہ تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرانہ لیا جائیگا۔

۱۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۲۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۳۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۴۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۵۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۶۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۷۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۸۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۹۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے
 ۱۰۔ اگر کسی نے ایک کتاب لکھی ہے تو اسے

